Supp. 60,005/C vol. 2

Suppl

AELIANUS, C

2 vols.

J. 2. —15.

WELLCOME
HISTORICAL
MEDICAL
LIBRARY

Α Ι Λ Ι Α Ν Ο Υ

ΠΕΡΙ

ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΑ ΙΖʹ.

A E L I A N I

DE

NATVRA ANIMALIVM

LIBRI XVII.

PARS ALTERA.

41

AELIANI
DE
NATVRA ANIMALIVM
LIBER XI.

CAPVT I.

De Cycnis ex Rhipaeis montibus advolantibus ad Apollinis templum, quod eſt apud Hyperboreos.

HYPERBOREORVM gentem, et Apollinis apud eos honores, non modo poetae, ſed alii etiam ſcriptores celebrant; et inter alios Hecataeus, non Mileſius ille, ſed Abderita. Is cum et alia quaedam, nec pauca nec vilia, referat, quae in praeſentia recitari nihil attinet; ea in aliud tempus differentur, quo et mihi narrare jucundius, et aliis forſan audire ſit commodius: quae vero praeſentis ſunt inſtituti, ea nunc ſolum exponam. Apollini igitur ſacri ſunt Boreae et Chionis filii, tres numero fratres, ſex cubitorum proceritate. Hi cum ſolenne ſacrificium ſtato et praefinito tempore peragunt, innumera cycnorum examina e Rhipaeis, ut ipſi appellant, montibus advolant; qui ubi templum volando circumvecti fuerint, et veluti luſtrarint, in ſeptum templi deſcendunt, quod et ſpatio ampliſſimum eſt, et ſpecie pulcherrimum. Cum autem cantores vernaculo muſicae genere deum celebrant, et ſimul cithariſtae ſuaviſſimam melodiam

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΠΕΡΙ

ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΑ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ α'.

Περὶ τῶν Κύκνων τῶν ἀφικνουμένων ἐκ τῶν Ῥιπαίων ὀρῶν εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν, τὸ ἐν τοῖς Ὑπερβορείοις.

ΑΝΘΡΩΠΩΝ Ὑπερβορέων γένος, καὶ τιμὰς Ἀπόλλωνος τὰς ἐκεῖθι, ᾄδουσι μὲν καὶ ποιηταὶ, ὑμνοῦσι δὲ καὶ συγγραφεῖς· ἐν δὲ τοῖς καὶ Ἑκαταῖος, οὐ Μιλήσιος, ἀλλ' ὁ Ἀβδηρίτης. Ἃ δὲ λέγει πολλά τε καὶ σεμνὰ ἕτερα, οὔ μοι νῦν ἡ χρεία παρακαλεῖν δοκεῖ αὐτά· καὶ οὖν καὶ εἰς ἄλλον ὑπερθήσομαι χρόνον ἕκαστα εἰπεῖν, ἡνίκα ἐμοί τε ἥδιον, καὶ τοῖς ἀκούουσι λῷον ἔσται· ἃ δέ μοι μόνα ἤδε ἡ συγγραφὴ παραβάλλει, καὶ δεῖ λέγειν ταῦτα. Ἱεροί εἰσι τῷδε τῷ δαίμονι Βορέου καὶ Χιόνος υἱέες τρεῖς τὸν ἀριθμὸν, ἀδελφοὶ τὴν φύσιν, ἑξαπήχεις τὸ μῆκος. Ὅταν οὖν οὗτοι τὴν νενομισμένην ἱερουργίαν κατὰ τὸν συνήθη καιρὸν τὸν προειρημένον ἐπιτελῶσιν, ἐκ τῶν Ῥιπαίων, οὕτω καλουμένων παρ' αὐτοῖς, ὀρῶν καταπέτανται κύκνων ἀμήχανα τῷ πλήθει τὰ νέφη· καὶ περιελθόντες τὸν νεὼν, καὶ οἱονεὶ καθήραντες αὐτὸν τῇ πτήσει, εἶτα μέντοι καθιᾶσιν εἰς τὸν τοῦ νεὼ περίβολον, μέγιστόν τε μέγεθος, καὶ τὸ κάλλος ὡραιότατον ὄντα. Ὅταν οὖν οἵτε ᾠδοὶ τῇ σφετέρᾳ μέσῃ τῷ θεῷ προσᾴδωσι, καὶ μέντοι καὶ οἱ κιθαρισταὶ συγκεκράγωσι τῷ

melodiam cantantium choro adſonant: cycni etiam ipſis concinne accinunt, nec uſquam abſona aut inepta voce aberrant; ſed tanquam incitamentum et auſpicium cantus a chorodidaſcalo editum ſecuti, peritiſſimis carminum ſacrorum decantatoribus concinunt. Hymno jam perfecto, volucris ille chorus, ut ita dicam, recedit, poſtquam ſolito ſibi dei celebrandi munere eſt defunctus, ac divinos honores per totum audivit diem, ſimulque et ipſe cantavit, et oblectavit alios.

CAP. II.

De ſacris Draconibus in Epiro.

EPIROTAE etiam tum ipſi, tum peregrini quotquot adſunt, Apollini ſacrificant, et unum quotannis diem feſtum in ejus honorem perquam magnifice agitant. Lucus apud eos deo ſacer eſt, et muro ſeptus, intra quem dracones ſunt, deo grati. Huc virgo ſacerdos nuda accedit ſola, et victum draconibus porrigit. Eos Epirotae a Pythone Delphico prognatos aiunt. Quod ſi virginem accedentem illi placide adſpexerint, et alimenta prompte ſuſceperint, annum fertilem et ſalubrem ſignificare creduntur; ſin et terribiles erga illam fuerint, et porrecta cibaria non acceperint, contrarium anni futurum ſtatum alii divinant, alii ſuſpicantur.

CAP. III.

De Canibus Aetnaeis.

IN Aetna Siciliae ſacra eſt Vulcani aedes, et circa eam muri et arbores ſacrae; ibidem ignis perpetuus et inextinctus adſervatur. Sunt et canes in templo lucoque ſacri, qui modeſte ac decenter in templum et lucum accedentes blande et adulantes exci-

χορῷ παναρμόνιον μέλος· ἐνταῦθά τοι καὶ οἱ κύκνοι συναναμέλπουσιν ὁμοῤῥοθοῦντες, καὶ οὐδαμῶς οὐδαμῇ ἀπηχὲς καὶ ἀπῳδὸν ἐκεῖνοι μελῳδοῦντες· ἀλλ' ὥσπερ οὖν ἐκ τοῦ χορολέκτου τὸ ἐνδόσιμον λαβόντες, καὶ τοῖς σοφισταῖς τῶν ἱερῶν μελῶν τοῖς ἐπιχωρίοις συνᾴσαντες. Εἶτα, τοῦ ὕμνου τελεσθέντος, οἵδε ἀναχωροῦσι τῇ πρὸς τὸν δαίμονα τιμῇ τὰ εἰθισμένα λατρεύσαντες, καὶ ἀκούοντες τῶν θεῶν ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἡμέραν οἱ προειρημένοι, ὡς εἰπεῖν, χορευταὶ πτηνοὶ τέρψαντές τε ἅμα καὶ ᾄσαντες.

ΚΕΦ. β'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ καλουμένῃ Ἠπείρῳ δρακόντων ἱερῶν.

ΘΥουσί τε καὶ ἄλλως οἱ Ἠπειρῶται τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ αὐτοὶ, καὶ πᾶν ὅσον τῶν ξένων ἐπίδημόν ἐστι θύουσι, καὶ τούτῳ ἤδη τὴν μεγίστην ἑορτὴν ἄγουσι μιᾶς ἡμέρας τοῦ ἔτους σεμνήν τε καὶ μεγαλοπρεπῆ. Ἔστι δὲ ἄντιον τῷ θεῷ ἄλσος, καὶ ἔχει κύκλῳ περίβολον, καὶ ἔνδον εἰσὶ κύκλῳ δράκοντες, τοῦ θεοῦ ἄθυρμα οὗτοί γε. Ἡ τοίνυν ἱέρεια γυμνὴ παρθένος πάρεισι μόνη, καὶ τροφὴν τοῖς δράκουσι κομίζει. Λέγονται δὲ ἄρα ὑπὸ τῶν Ἠπειρωτῶν ἔκγονοι τοῦ ἐν Δελφοῖς Πύθωνος εἶναι. Ἐὰν μὲν οὖν οὗτοι παρελθοῦσαν τὴν ἱέρειαν προσηνῶς θεάσωνται, καὶ τὰς τροφὰς προθύμως λάβωσιν, εὐθηνίαν τε ὑποδηλοῦν ὁμολογοῦνται, καὶ ἔτος ἄνοσον· ἐὰν δὲ ἐκπλήξωσι μὲν αὐτὴν, μὴ λάβωσι δὲ ὅσα ὀρέγει μειλίγματα, τἀναντία τῶν προειρημένων οἱ μὲν μαντεύονται, οἱ δὲ ἐλπίζουσι.

ΚΕΦ. γ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ Αἴτνῃ Κυνῶν.

ΕΝ Αἴτνῃ δὲ ἄρα τῇ Σικελικῇ Ἡφαίστου τιμᾶται νεὼς, καὶ ἔστι περίβολα, καὶ δένδρα ἱερὰ, καὶ πῦρ ἄσβεστόν τε καὶ ἀκοίμητον. Εἰσὶ δὲ καὶ κύνες περί τε τὸν νεὼν καὶ τὸ ἄλσος ἱεροὶ, καὶ τοὺς μὲν σωφρόνως, καὶ ὡς πρέπει τε ἅμα καὶ χρὴ, παρι-

excipiunt, et, tanquam familiaribus, illis ſe benignos oſtendunt; at ſi quis ſceleratus aut manibus impurus adeat, illum et mordent et laniant; illos vero, qui libidine aliqua turpi ſe contaminarint, fugant ſolum et perſequuntur.

CAP. IV.

De Bobus, qui in Chthonio feſto Cereri ſacrificantur.

CERERUM Hermionenſes colunt, et ſplendida ei magnificaque ſacra faciunt: feſtum id Chthonium appellant. Audio ſane maximos boves a muliere, Cereris ſacerdote, ad aram e grege ſe abduci atque mactari permittere. Haec autem teſtimonio comprobat Ariſtocles, qui canit:

O foecunda Ceres, Siculas veneranda per oras,
Cecropioſque agros! hoc ego praecipue
Miror, in Hermione quod magno robore taurum,
Quemque viri poſſent vix domuiſſe decem,
E grege deductum ſola aure adducit ad aram
Sancta tibi mulier; qui puer ut ſequitur.
Haec tua vis, Ceres, eſt; tu nobis eſto benigna,
Per teque Hermione laeta beata fuat.

CAP. V.

De Canibus in Daulia Graecorum amantibus.

IN Daulia regione celebre eſt Iliadis Minervae templum; ejus loci canes Graecis adventantibus adulari, barbaros allatrare, praedicant.

CAP.

ϖαριόντας εἰς τὸν νεὼν ϗ τὸ ἄλσος οἵδε ϛαίνȣσι ϗ αἰκάλλȣσι, οἷα δὴ φιλόφροσιν ἐνȣ̈́μενοί τε ϗ γνωρίζοντες δήπȣ· ἐὰν δέ τις ᾖ χεῖρας ἐναγὴς, τȣ̃τον μὲν ϗ δάκνȣσι ϗ ἀμύσσȣσι· τȣ̀ς δὲ ἄλλȣς, ἔκ τινος ὁμιλίας ἥκοντας ἀκολάςȣ, μόνον διώκȣσι.

ΚΕΦ. δ΄.

Περὶ τῶν Βοῶν τῶν τῇ Δήμητρι θυομένων ἐν τοῖς καλȣμένοις Χθονίοις.

ΤΗΝ Δήμητρα Ἑρμιονεῖς ϛέβȣσι, ϗ θύȣσιν αὐτῇ μεγαλοπρεπῶς τε ϗ ϛοβαρῶς· ϗ τὴν ἑορτὴν Χθονίαν καλȣ̃σι. Μεγίςας ȣ̓̃ν ἀκȣ́ω βȣ̃ς ὑπὸ τῆς ἱερείας τῆς Δήμητρος ἄγεσθαί τε ϖρὸς τὸν βωμὸν ἐκ τῆς ἀγέλης, ϗ θύειν ἑαυτὰς παρέχειν. Καὶ οἷς λέγω μάρτυς Ἀριςοκλῆς, ὅς πȣ φησί·

Δάματερ ϖολύκαρπε, ϛὺ κῆν Σικελοῖσιν ἐναργὴς,
 Καὶ παρ' Ἐρεχθείδαις· ἓν δέ τι .... μέγα
Κρίνετ' ἐν Ἑρμιονεῦσι, τὸν ἐξ ἀγέλης γὰρ ἀφειδῆ
 Ταῦρον, ὃν ȣ̓κ αἴρȣσ' ἀνέρες ȣ̓δὲ δέκα,
Τȣ̃τον γραῦς ςείχȣσα μόνη μόνον ȣ̓̃ατος ἕλκει
 Τόν δ' ἐπὶ βωμόν· ὃ δ' ὡς ματέρι ϖαῖς ἕπεται.
Σὸν τόδε, Δάματερ, ϛὸν τὸ ϛθένος· ἵλαος εἴης,
 Καὶ ϖάντων θάλλοι κλᾶρος ἐν Ἑρμιόνῃ.

ΚΕΦ. έ.

Περὶ τῶν Φιλελλήνων Κυνῶν τῶν ἐν Δαυλίᾳ.

ΕΝ γῇ τῇ Δαυλίᾳ νεὼν μὲν εἶναι τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Ἰλιάδος ᾄδȣσιν· τȣ̀ς δὲ ἐταυθοῖ κύνας τρεφομένȣς ὑμνȣ̃σι τῶν μὲν Ἑλλήνων τȣ̀ς ἀφικνȣμένȣς σαίνειν, ὑλακτεῖν δὲ τȣ̀ς βαρβάρȣς.

CAP. VI.

De templo Panis in Arcadia; et Animalibus, quae iſtuc confugiunt.

IN Arcadia locus eſt, Aula nomine, et in eo delubrum Panis. Ad id quaecunque animantes confugerint, deus veluti ſupplices miſeratus ſuſcipit, et incolumem earum vitam tuetur. Itaque lupi etiam, ſi quae animalia eo uſque forte fuerint perſequuti, intrare non audent, et ſolo loci, in quem illae confugerunt, adſpectu territi recedunt. Ita etiam animalibus iſtius loci peculiaris eſt ſalutis cauſa.

CAP. VII.

De Cervis in Curidio.

IN Curidio magna cervorum copia eſt, de quibus capiendis multi venatores ſpem ſibi faciunt inanem. Hi cum in lucum, qui ingens illic Apollini ſacer eſt, confugerint, latrant quidem canes, ſed propius accedere non audent; cervi vero quieti, et ſui cuſtodiam deo curae futuram ineffabili quadam naturae vi certo perſuaſi, paſcuis ſine metu libere fruuntur.

CAP. VIII.

De Muſcis accedentibus ad feſtum, quod Actio Apollini celebratur.

MVSCAS Olympia tempore feſto ſua ſponte diſcedere, et, ut ita dicam, una cum mulieribus in ulteriorem Alphei ripam trajicere, jam ſupra memoravi. Ceterum in Leucade [inſula] promontorium eſt excelſum, in quo templum Apollinis, quem Actium venerantes cognominant, conſtructum eſt. Cum igitur

ΚΕΦ. ϛʹ.

Περὶ τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ Πανὸς αὐλῆς, καὶ τῶν ἐκεῖ καταφευγόντων Ζώων.

ΕΝ Ἀρκαδίᾳ δὲ χώρᾳ ἐστὶν ἱερὸν Πανὸς, Αὐλὴ δὲ τῷ χώρῳ τὸ ὄνομα. Οὐκοῦν ὅσα ἂν ἐνταυθοῖ τῶν ζώων καταφύγοι, ὥσπερ οὖν ἱκέτας ὁ θεὸς δι' αἰδοῦς ἄγων τὰ ζῶα, εἶτα μέντοι σώζει τὴν μεγίστην σωτηρίαν. Αὐτὰ γάρ τοι λύκοι οἱ διώκοντες παρελθεῖν εἴσω πεφρίκασι, καὶ ἀναστέλλονται μόνον θεασάμενοι, οὗ κατέφυγεν. Ἴδια δὲ καὶ τούτων τῶν ζώων ἔφυ πρὸς σωτηρίαν ἀγαθά.

ΚΕΦ. ζʹ.

Περὶ τῶν ἐν Κουριδίῳ ἐλάφων.

ΕΝ Κουριδίῳ αἱ ἔλαφοι (πλῆθος δὲ ἄρα τούτων τῶν θηρίων ἐνταῦθά ἐστι, καὶ πολλοὶ θηραταὶ περὶ τὴν ἄγραν αὐτῶν ἠνέμωνται) ὅταν καταφύγωσιν εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν τὸ ἐνταυθοῖ τιμήσιον, ἔστι δὲ ἄλσος μέγιστον, ὑλακτοῦσι μὲν οἱ κύνες, πλησίον δὲ ἐλθεῖν οὐχ ὑπομένουσιν· αἱ δὲ ἐνστᾶσαι νέμονται ἄτρεστον καὶ ἀδεῆ τὴν νομὴν, ἀποῤῥήτῳ τινὶ φύσει τὴν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτηρίας τῷ θεῷ πιστεύουσαι αἱ ἔλαφοι.

ΚΕΦ. ηʹ.

Περὶ τῶν Μυῶν τῶν ἐν τῇ πανηγύρει, ἣν ἐν Ἀκτίῳ ἄγουσι τῷ Ἀπόλλωνι.

ΑΝΩ που λέλεκταί μοι τὰς μυῖας τὰς ἐν Ὀλυμπίᾳ τῇ τῆς πανηγύρεως ἐπιδημίᾳ ἑκούσας ἀφίστασθαι, καὶ ὡς ἂν εἴποι τις, μετὰ τῶν γυναικῶν ἐπὶ τὴν ἀντιπέραν ὄχθην τοῦ Ἀλφειοῦ ἀπιέναι. Ἐν δὲ τῇ Λευκάδι ἄκρα μέν ἐστιν ὑψηλὴ, νεὼς δὲ Ἀπόλλωνι ἵδρυται, καὶ Ἄκτιόν γε αὐτὸν οἱ τιμῶντες ὀνομάζουσιν.

igitur tempus feſtum inſtat, in quo ſaltationem Deo peragunt, bovem muſcis immolant: cujus illae ſanguine ſaturatae recedunt, veluti munere ad id faciendum perſuaſae. Piſaeae vero muſcae, non mercede, ſed Dei reverentia motae, quod ab eis requiritur, faciant, laude mihi digniores videntur.

CAP. IX.

De Capris, Dorcadibus, et Leporibus in Icaro inſula.

ICARVS inſula maris Rubri eſt, in qua templum Dianae, et caprarum ſylveſtrium dorcadumque optimae habitudinis et leporum quoque magnus numerus eſt. Ex illis ſi quis venari aliquas deſideret, venia a dea impetrata, non fruſtrabitur, ſed capiet, captiſque gaudebit; at ſi non petierit, praeter id quod fruſtra venabitur, poenas etiam luet, quarum alii meminerunt.

CAP. X.

De Apide tauro in Memphitide.

CVM cycnos Riphaeos, quod Iovis et Latonae filio apud Hyperboreos quotidie ſtudioſe inſerviant, ſupra commemorarim, taurine proprietates Aegyptiis ſacri praetermittam? Atqui hoc ſi facerem, tum hoc quod ſuſcepi munus ſcribendi, tum ipſa natura, quae huncce bovem mortalibus et procreat et donat, incuſare me poſſent. Exponam igitur, ut par eſt, hanc quoque theologiam non oſcitanter. Apis apud Aegyptios efficaciſſimus deus creditur; ex vacca autem, quae fulgure adflata conceperit, naſcitur. Epaphum Graeci vocant, atque hujus generis antiquam ſtirpem repetentes, Io Argivam Inachi filiam illius matrem fuiſſe teſtantur. Sed hunc ſermonem Aegyptii ut mendacem rejiciunt, temporis longinquitatem teſtem citantes. Epaphum enim multis poſt ſeculis extitiſſe ferunt, primum vero

Apim

ζουσιν. Οὐκοῦν τῆς πανηγύρεως ἐπιδημεῖν μελλούσης, καθ' ἣν καί τι πήδημα πηδῶσι τῷ θεῷ, θύουσι βοῦν ταῖς μυίαις· αἱ δὲ ἐμπλησθεῖσαι τοῦ αἵματος ἀφανίζονται, δεκασθεῖσαι μὲν οὖν ἀπαλλάττονται αὗται. Αἱ δὲ Πισαῖαι ἀδέκαστοι, κρείττους ἄρα γε ἐκεῖναι, αἰδοῖ τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ μὴ μισθοῦ τὰ δέοντα πράττουσαι.

ΚΕΦ. θʹ.

Περὶ τῶν ἐν Ἰκάρῳ τῇ νήσῳ Αἰγῶν, καὶ Δορκάδων, καὶ Λαγῶν.

Ἴκαρός ἐστι νῆσος, καὶ τῇγε Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ ἔγκειται· ἐνταῦθα τοίνυν νεώς ἐστιν Ἀρτέμιδος, καὶ πλήθη αἰγῶν ἀγρίων καὶ δορκάδων εὖ μάλα εὐτραφῶν, καὶ λαγῶν μέντοι. Τούτων οὖν ἐάν τις αἰτήσας λαβεῖν παρὰ τῆς θεοῦ, εἶτα ἐπιχειρήσῃ θηρᾷν, ὅσα ἂν ἔχῃ καλῶς, οὐ διαμαρτάνει τῆς σπουδῆς, ἀλλὰ καὶ λαμβάνει, καὶ τῷ δώρῳ χαίρει· ἐὰν δὲ μὴ αἰτήσῃ, οὔτε αἱρεῖ, καὶ δίδωσι δίκας, ἃς ἄλλοι λέγουσιν.

ΚΕΦ. ιʹ.

Περὶ τοῦ ἐν Μέμφιδι Ἄπιδος ταύρου.

ΕΙΤΑ κύκνων μὲν τῶν Ῥιπαίων τῶν ἐν τοῖς Ὑπερβορείοις, ἐπεὶ λατρεύουσι τῷ Διὸς καὶ Λητοῦς ὁσημέραι φιλοπόνως, ἐποιησάμην μνήμην· ταύρου δὲ ἱεροῦ, ὅνπερ οὖν ἐκθεοῦσιν Αἰγύπτιοι, οὐκ ἐροῦμεν τὰ ἴδια; Καὶ πῶς ἡμᾶς οὐκ ἂν μέμψαιτο καὶ ἡ συγγραφὴ, καὶ ἡ φύσις, ἧς καὶ τοῦτο ἔργον τε καὶ δῶρον; ἀλλὰ μήσιός γε οὐδὲ ταύτῃ ῥᾴθυμον, καὶ εἰκότως εἰρήσεται καὶ ἡ θεολογία ἥδε. Θεὸς Αἰγυπτίοις ἐναργέστατος ὁ Ἄπις εἶναι πιστεύεται· γίνεται δὲ ἐκ βοὸς, εἰς ἣν οὐράνιον σέλας ἐμπεσὸν σπορᾶς αἴτιόν ἐστι τῷ προειρημένῳ. Ἕλληνες αὐτὸν καλοῦσιν Ἔπαφον, καὶ γενεαλογοῦσίν οἱ μητέρα Ἰὼ τὴν Ἀργείαν τὴν Ἰνάχου· Αἰγύπτιοι δὲ ἐκβάλλουσι τὸν λόγον ὡς ψευδῆ, καὶ χρῶνται τῷ χρόνῳ μάρτυρι. Φασὶ γὰρ Ἔπαφον μὲν ὀψὲ καὶ κάτω γενέσθαι, τὸν δὲ Ἄπιν τὸν πρῶτον μυριάδας ἐτῶν παμπόλλας

Apim permultis annorum myriadibus ante illum ad homines acceſſiſſe. Inſignes ejus notas Herodotus atque Ariſtagoras explicant; quibus Aegyptii non adſentiuntur, novem enim et viginti eas huic ſacro bovi aptas et conſentaneas eſſe dicunt. Quaenam ſint, tum quemadmodum per corpus ſparſae, tum ut ipſis quaſi floribus inſignitus ſit, aliunde intelligendum; cujuſnam autem ex ſideribus naturam unumquodque inſigne per notas deſignet, Aegyptii ſatis ſuperque declarant. Etenim Nili adſcenſum unum inſigne ſignificare aiunt, aliud mundi, aliud quo tenebras ante lucem fuiſſe inſinuatur, aliud lunaris figurae, aliaque inſignia aliarum rerum ſignificationes eſſe, haud profecto profanis et divinae hiſtoriae ignaris intellectu facilia. Cum autem fama emanavit, Aegyptiorum deum exortum eſſe, ex ſacris ſcribis quidam, qui documentum filio a patre traditum, inſignium notarum indicium, accurate callent, eo, ubi divina vacca partum ex ſeſe ediderit, accedunt; atque ibidem domum ad orientem ſolem, ex vetuſtiſſimo Mercurii praeſcripto, ubi commode alant quatuor menſes, quibus ipſum lacte nutriri oportet, excitant. Poſtea autem quam ibi nutritus eſt, exoriente nova luna, ſcribae ſacri et prophetae eodem proficiſcuntur: et ſimul navem huic ſacram quotannis inſtruunt, eaque ipſum Memphim tranſportant, ubi ſedes huic ſunt et commorationes ſuaves, et loca ad voluptatem comparata, curricula, pulverationes, exercitationes, et vaccarum formae praeſtantia inſignium aedes, tanquam thalami, in quos ingreditur, quum quam amat ſupervenire appetit: itemque eſt puteus, et fons aquae potabilis; nam ejuſmodi huic ſemper conducere miniſtri et ſacerdotes aiunt; non item ex Nili potione, ne propter dulcedinem

in

τὴν εἰς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν προειληφέναι. Σημεῖα δὲ αὐτοῦ καὶ γνωρίσματα λέγει μὲν καὶ Ἡρόδοτος καὶ Ἀρισταγόρας· οὐχ ὁμολογοῦσι δὲ αὐτοῖς Αἰγύπτιοι, ἐννέα καὶ εἴκοσι γὰρ αὐτὰ εἶναί φασι, καὶ ἐμπρέπειν τῷδε τῷ ἱερῷ βοΐ. Τίνα δὲ ταῦτ' ἐστι, καὶ ὅπως διέσπαρται κατὰ τοῦ σώματος τῷ ζώῳ, καὶ ὅν τινα τρόπον οἱονεὶ διήνθισται αὐτοῖς, ἀλλαχόθεν εἴσεσθε· ὅτου δὲ τῶν ἀστέρων ἕκαστον σημεῖον διὰ συμβόλων αἰνίττεται τὴν φύσιν, Αἰγύπτιοι τεκμηριῶσαι ἱκανοί. Καὶ γάρ τοι καὶ τὴν ἄνοδον τὴν τοῦ Νείλου ὑποδηλοῦν σημεῖόν φασι, καὶ τὸ τοῦ κόσμου σχῆμα, ἀλλ' ὄψει τι καὶ σύμβολον, ὡς ἐκεῖνοι λέγουσιν, ὅπερ οὖν αἰνίττεται τοῦ φωτὸς εἶναι τὸ σκότος πρεσβύτερον, καὶ τὸ μηνοειδὲς τῆς σελήνης κατηγορεῖ σχῆμα συνιέντι μέρος ἄλλο, καὶ ἄλλα δὲ ἐπὶ τούτοις ἄλλων τε αἰνίγματα βεβήλοις τε καὶ ἀμαθέσιν ἱστορίας θεοπρεποῦς οὐκ εὐσύμβολα ταῦτα ὀφθαλμοῖς ὄντα. Ὅταν δὲ διαῤῥεύσῃ ἡ φήμη τὸν θεὸν Αἰγυπτίοις τετέχθαι λέγουσα, τῶν γραμματέων τῶν ἱερῶν τινες, ὥσπερ οὖν μάθημα παιδὶ ἐκ πατρὸς παραδοθὲν ἀκριβοῖ τὸν ὑπὲρ τῶν σημείων ἔλεγχον, ἥκουσιν ἐνταῦθα, οὗ τῆς θεοῦ φασιν Αἰγυπτίου βοὸς τὸ βρέφος ἐτέχθη· καὶ κατά γε τὴν ὑφήγησιν τοῦ Ἑρμοῦ τὴν πρεσβυτάτην, οἰκίαν τε ἐγείρουσιν, ἔνθα δήπου καὶ διαιτήσεται τήν γε πρώτην εἰς ἡλίου μὲν ἀνατολὰς ὁρῶσαν, τροφὰς δὲ τὰς τοῦ βρέφους ὑποδέξασθαι καὶ μάλα γε ἱκανὴν, τεττάρων γὰρ δεῖ μηνῶν ἐν γάλαξι τόνδε εἶναι τὸν μόσχον. Ἐπὰν δὲ γένηται τραφεὶς, ἐνταῦθά τοι, ὑπανισχούσης σελήνης νέας, ἀπαντῶσι γραμματεῖς ἱεροὶ καὶ προφῆται· καὶ μέντοι καὶ ναῦν ἀνὰ ἔτος ἐς τοῦτο καὶ τῷδε τῷ δαίμονι ἱερὰν κοσμοῦσι, καὶ ταύτῃ πορθμεύουσιν αὐτὸν ἐς Μέμφιν, ἔνθα φίλα τὰ ἤθη αὐτῷ, καὶ τριβαὶ κεχαρισμέναι, καὶ ἐνηβητήρια, καὶ δρόμοι, καὶ κονίστραι, καὶ γυμνάσια, καὶ θηλειῶν βοῶν ὡραίων οἶκοι, οἱονεὶ θάλαμοι, ὅτε ἐθέλοι, καὶ ἣν ἐρᾷ θυμὸς ἀναβαίνειν αὐτόν· καὶ φρέαρ, καὶ κρήνη ποτίμου νάματος· τοῦτο γὰρ οἷ φασιν οἱ θεραπευταί τε καὶ ἱερεῖς λυσιτελεῖν ἀεὶ, Νειλῴου πίνειν κἄτα πιαίνεσθαι· καὶ γὰρ γλυκὺ τούτου τοῦ ῥεύματος, καὶ εἰς

ὄγκον

in immenſam molem pingueſcat. Iam vero quas pompas, quae ſacrificia Aegyptii conficiant, cum novae amnis alluvionis adventum, tum Dei exortum celebrantes, quas etiam ſaltationes tum agant, quae convivia agitent, quos conventus habeant, tum quemadmodum omnes urbes et vici immortaliter gaudeant, longum eſſet explicare. Is autem, ex cujus armento haec divina beſtia exorta fuerit, beatus et habetur et eſt, ſummamque Aegyptiorum admirationem habet. Is bos praeſenſione valet: nec ſane vel puellas, vel aniculas, ad tripodem ſeſſitantes habet, neque ſacra potione implet; ſed pueri divino adflatu concitati extra ludentes, atque inter ſe ad numerum ſaltantes, conſulentibus futura praedicunt, quae vel iis, quae apud Sagram contigerunt, veriora habeantur. Apin ſane Aegyptii etiam Oro comparant, quem frugum proventus et totius anni fertilitatis praecipuum eſſe auctorem exiſtimant. Hinc eſt quod de multifario ejus colore diſſerunt, fructuum varietatem hoc ſymbolo innuentes. Extat et propheticus quidam ſermo, non paſſim notus, Aegyptiorum regem Menin [al. Mnevin] nomine, cum inquireret quodnam potiſſimum animal eſſet colendum, ceteris omnibus taurum praetuliſſe, quod illum omnium eſſe formoſiſſimum judicaret, Homeri quidem hac in re, ut ferunt, veſtigia ſecutus. Sic enim in Iliade Homerus canit:

Taurus in armento praecellit ut omnibus unus,
Dux gregis et princeps.

Cetera, quae Aegyptii animalium naturae ſcriptores de hac animante fabulantur, rerum veritate perverſa, repetere mihi non libet.

CAP.

ὄγκον ϛαρκῶν ὄντος ἀγαθοῦ. Πομπὰς δὲ, ἃς πέμπουσι, καὶ ἱερουργίας ἐπιτελοῦσι, τοῦ νέου ὕδατος καὶ δαίμονος τὰ θεοφάνια θύοντες Αἰγύπτιοι, καὶ χορείας χορεύουσι, καὶ θαλίας, καὶ πανηγύρεις, ἃς ἐπιτελοῦσι, καὶ ὅπως αὐτοῖς καὶ πόλις ἅπασα καὶ κώμη δι' εὐφροσύνης ἔρχεται, μακρὰ ἂν εἴη λέγειν. Λέγει δὲ ἐκεῖνος, ἐν ὅτου τῇ ἀγέλῃ τόδε τὸ θεῖον ἐγένετο ζῶον, δοκεῖ τε εὐδαίμων καὶ ἔστιν, ἄγουσι δὲ Αἰγύπτιοι θαυμαστόν γε αὐτόν. Μάντις τε ἦν ἄρα ἀγαθὸς ὁ Ἄπις, οὐ καθίζων μὰ Δία κόρας, ἢ πρεσβυτέρας γυναῖκας, ἐπί τινων τριπόδων, οὐ δὲ μὴν πόματος ἱεροῦ ἐμπιπλάς· ἀλλ' ὁ μέν τις εὔχεται τῷ θεῷ, τῷ δὲ αὐτοῦ καὶ μαθεῖν ἐθέλει· παῖδες δὲ ἀθύροντες ἔξω, καὶ πρὸς ἀλλήλους ϛκιρτῶντες, ἐπίπνοοι γενόμενοι σὺν τῷ ῥυθμῷ αὐτὰ ἕκαστα προλέγουσιν, ὡς εἶναι Σάγραν τὰ λεχθέντα. Εἰκάζουσι δὲ ἄρα καὶ τῷ Ὥρῳ αὐτὸν Αἰγύπτιοι, ὅνπερ οὖν πεπιστεύκασι φορᾶς καρπῶν καὶ εὐετηρίας αἰτιώτατον ἁπάσης. Ἔνθεν τοι καὶ ὑπὲρ τῆς πολυχροίας αὐτοῦ φιλοσοφοῦσι, τὸ ποικίλον τῶν τρόπων ὑπαινιττόμενοι διὰ ϛυμβόλων. Λέγει δέ τις τῶν προφητῶν λόγος οὐ πᾶσιν ἔκπυστος, ὅτι ἄρα ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς ἐπενόησε ζῶον ὥστε ϛέβειν ἔμψυχον, εἶτα μέντοι προείλετο ταῦρον, ἁπάντων ὡραιότατον αὐτὸν εἶναι πεπιστευκώς· καὶ τῆς γε Ὁμηρείου κρίσεως τῆς ὑπὲρ τούτων κατ' ἴχνια ἰὼν ὁ Μῆνις φασίν. Εἰπεῖν γὰρ ἐν Ἰλιάδι καὶ Ὅμηρον·

Ἠΰτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων
Ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσι.

Οἷα δὲ μυθολογίαν ὑπὲρ τοῦδε τοῦ ζώου ἐκτρέπουσιν Αἰγύπτιοι τῇδε τῇ περὶ ζώων ἀληθείᾳ καὶ ἰδιότητι, οἱ τὰ περὶ τῶν ζώων γράψαντες, οὔ μοι δοκεῖ φίλα εἶναι.

CAP. XI.

De bove Mnevide ab Aegyptiis dicto.

NVNC age jam tranſi, inquit poeta, non quidem ad durium illum equum, et in eo conditos milites decantandum; ſed noſtri ut ſermonis inſtitutum poſtulat, ad Mnevim bovem, quem ſoli ſacrum Aegyptii faciunt, ut Apin lunae. Iidem hunc quoque ſuo quodam inſigni, quo genuinus et verus et ſoli acceptus dignoſcatur, eſſe aiunt conſpicuum: quod, qui deſiderat, aliunde petat: ſed nec ipſe diſſimulabo, quem accepi Aegyptiorum ſermonem ſuper hujus tauri procreatione, utrum procreatio ejus, ita ut par eſt, excellat, necne. Bocchoris Aegyptiorum rex, neſcio quomodo falſam hanc gloriam et fictitiam famam adeptus, juſtus in judiciis et cauſis decernendis exiſtimabatur, et animo erga deum moderato ac probe compoſito, cum ingenio prorſus contrario eſſet; nam ut aliud nihil dicam, adverſus Mnevin, ut injurius ac moleſtus Aegyptiis eſſet, haec eſt molitus. Taurum ferum ei adverſarium adduxit, qui Mnevidem mugientem viciſſim primum edito mugitu excepit; dein impetu in ſacrum illum taurum irruens aberravit, et cornibus in Perſeae caudicem defixis inhaeſit: tum Mnevis eum per latera ſauciatum interemit. Hujus facti et pudore ductus eſt Bocchoris, et in odium Aegyptiorum incurrit. Quod ſi quis parum nobis benignus me iis, quae ritu naturae fiunt, relictis ad fabulas divertiſſe putat, fallitur. Refero enim ea, quae et noſtro tempore circa hos tauros fieri ſolent, et facta ſunt olim, quaeque ipſos narrantes audivi Aegyptios, ejus quidem auctoritatis viros, quos mentiri voluiſſe minime credas.

CAP.

ΚΕΦ. ιά.

Περὶ τȢ ἐν Αἰγύπτῳ καλȢμένȢ Μνεύιδος.

ΑΛΛ' ἄγε δὴ μετάϐηθι, φαίη ἂν ὁ λόγος, ϗ ὐκ ἵππον μὰ Δία, ὐδὲ μὴν τὸν ἐν αὐτῷ λόγον ᾆδε, ἀλλὰ Μνεῦιν βȢν, ϗ τȢτον Αἰγύπτιοι ἡλίȢ φασὶν ἱερὸν, ἐπεὶ τόνγε Ἄπιν ἀνάθημα εἶναι Σελήνῃ λέγȢσιν. Ἴδιον δὲ ἄρα ϗ τȢτῳ γνώρισμα ἐς τὸ εἶναι μήτε κίϐδηλον, μήτε μὴν νόθον, ἀλλὰ φίλον τῷ θεῷ τῷ προειρημένῳ, φασὶν Αἰγύπτιοι· ϗ ὑπὲρ τȢδε ἐρεῖ ἄλλος. Ὃν δὲ ἤκȢσα λόγον Αἰγύπτιον ἐς βάσανον τȢδε τȢ ταύρȢ ϗ ἔλεγχον, εἴτε ἐςὶ σπορᾶς κρείττονος, εἴτε μὴ, τȢτον εἰπεῖν ἐθέλω. Βόκχορις ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς, κατὰ κλέος ψευδὲς ϗ φήμην ὐδὲν λέγȢσαν ὑγιὲς, ὐκ οἶδα ὅπως ἁρπάσας, δίκαιός τε ἐν ταῖς κρίσεσι ἐδόκει, ϗ πρὸς τὸ θεῖον τὴν ψυχὴν κεκοσμημένος, ἦν δὲ ἄρα ἔμπαλιν πεφυκὼς ἐκεῖνος· ϗ τὰ μὲν πλείω ἐῶ νῦν, τὸν δὲ Μνεῦιν λυπῆσαι θέλων ΑἰγυπτίȢς, οἷα ἐργάζεται γȢν αὐτόν. Ταῦρον ἄγριον ἐπάγει οἱ ἀντίπαλον, ὐκȢν μυκᾶται μὲν ὁ Μνεῦις, ἀντεμυκήσατο δὲ ὁ ἔπηλυς· εἶτα ὑπὸ θυμȢ φέρεται ἐμπεσεῖν τῷ ταύρῳ τῷ θεοφιλεῖ μὲν ὁ ξένος, ἐθέλων δὲ ϗ σφάλλεται, ϗ εἰς περσαίας ἐμπεσὼν πρέμνον ἐπεσχέθη τὸ κέρας· ὁ δὲ κατὰ πλευρὰν ὁ Μνεῦις τιτρώσκων τῇ κεφαλῇ, ἀπέκτεινεν αὐτόν. Αἰδεῖται Βόκχορις, ϗ μισȢσιν αὐτὸν Αἰγύπτιοι. Εἰ δέ τις ἔχθιςος οἴεται ἐκ τῶν φυσικῶν λόγων εἰς μύθȢς ἐμπεσεῖν, μωρός ἐςι. Λέγω γὰρ, ὅσα τε δρᾶται ἐπὶ τοῖσδε τοῖς ταύροις, ϗ ὅσα ἐπράχθη, ϗ ἀκȢω λεγόντων Αἰγυπτίων· ὐκ ἦν δὲ ἄρα, ȣ̓· ὡς τὸ ψευδὲς ἐκείνοις ἔχθιςόν ἐςι.

CAP. XII.

De Delphinorum intellectu.

QVAM vehementi delphini muſicae amore teneantur, quamque admirabili ad vocis cantum ſtudio concitentur, ſermone et literis multorum longe lateque pervagatum eſt; quam item hominum amantes ſint, cum alii plerique ſcripſerunt, tum nos ante explicavimus: nunc de intellectu eorum dicere non alienum eſt. Simul enim ut in retia delphinus incidit, ſtatim primo quidem quiete et libere manet, neque omnino fugere meminit; ſed et epulatur, et alios ſecum captos depaſcitur, et tanquam ad convivium vocatus iis exſaturatur: deinde cum ſe extrahi, atque ad litus appropinquare intelligit, dentibus lacerato reti, e ſervitute liberatur. Iam ſi quando piſcatores, poſteaquam captivi delphini nares holoſchoeno junco trajecerint, eum ex poteſtate idcirco dimittant, ut hoc ſigno, ſi iterum capiatur, det indicia ſe antea captum et ſervatum fuiſſe; is velut indicium et notam priſtinae captivitatis veritus, non amplius ad ſagenam appropinquat. Si delphinus quiſpiam comprehenſus in piſcatoriam navim, ut narrat Ariſtoteles, ſubtrahatur, alii tum permulti naviculam hanc circumnatantes, tamdiu ſe ibi crebris ſaltibus verſant, et tanquam piſcatoribus pro hujus ſalute ſupplicantes provolvunt, dum piſcatores captivi miſericordia ducti, eiſque ita ſuppliciter quaſi petentibus cedentes, comprehenſum dimittant.

CAP. XIII.

De Canibus Daphnidis.

DAPHNIDIS Syracuſani bubulci, celebri illa calamitate a nympha quadam adfecti, canes quinque ab ipſo nutritos, Sanum, Podargum, Lampadem, Alcimum, et Theontem, cum miſerabilem

Κ Ε Φ. ιβ΄.

Περὶ τῆς τῶν Δελφίνων Συνέσεως.

ΟΙ δελφῖνες, τὸ μὲν φιλόμουσον αὐτῶν, καὶ περὶ τὴν φωνὴν ᾠδικόν τε καὶ φιλόπονον, κεκήρυκταί τε καὶ εἰς πολλοὺς ἐξεφοίτησε· καὶ ὡς εἰσι φιλάνθρωποι, ἄλλοι τε εἶπον, καὶ ἡμεῖς ἄνω που διεξήλθομεν τῷ λόγῳ· ἐνταυθοῖ δὲ εἰπεῖν ὑπὲρ τῆς Συνέσεως αὐτῶν οὐ χεῖρόν ἐστιν. Ὅταν γοῦν δικτύῳ περιπέσῃ δελφὶς, τὰ μὲν πρῶτα ἡσυχάζει, καὶ φυγῆς οὐδέν τι μέμνηται, εὐωχεῖται δὲ τῶν Συνεαλωκότων ἰχθύων, καὶ ὥσπερ ἐπὶ δαῖτα ἥκων κλητὸς εἶτα ἐμφορεῖται αὐτῶν· ὅταν δὲ αἴσθηται ἐπισυρόμενος ὅτι γίνεται τῆς γῆς πλησίον, ἐνταῦθά τοι τὸ δίκτυον διατραγὼν ἀπαλλάττεται, καὶ ἔστιν ἐλεύθερος. Ἐὰν δέ ποτε ἁλῷ, οἱ χαριέστεροι τῶν ἁλιέων ὁλόσχοινον αὐτοῦ διείραντες τῶν ῥινῶν, ἐπαφῆκαν αὐτόν· γνώρισμα δὲ τοῦτο, εἰ ἐμπέσοι ἄρα, τοῦ καὶ πρόσθεν ἁλῶναί τε καὶ σεσῶσθαι αὐτὸν περιφέρει· ὁ δὲ, οἷα τὸν ἔλεγχον αἰδούμενος, οὐκ ἔτι πλησιάζει Σαγήνῃ τὸ ἐντεῦθεν. Λέγει δὲ Ἀριστοτέλης, ὅτι καὶ ἂν ἁλῷ καὶ δεθῇ εἷς ἐν τῇ Σκάφῃ, πολλοὶ περινήχονται δελφῖνες τὴν ἁλιάδα, καὶ ἐς τοσοῦτον πηδῶσί τε καὶ Σκιρτῶσι δίκην ἱκετῶν, ἔς τε παθεῖν τι τοὺς ἁλιέας, καὶ οἰκτεῖραι μὲν τὸν δεσμώτην, εἶξαι δὲ τοῖς δεομένοις, καὶ ἀπολῦσαι αὐτοῖς τὸν ᾑρημένον.

Κ Ε Φ. ιγ΄.

Περὶ τῶν Δάφνιδος Κυνῶν.

ΔΑφνιδος τοῦ βουκόλου τοῦ Συρρακουσίου, παθόντος ὑπὸ τῆς νύμφης ταῦτα δή που τὰ ὑμνούμενα, πέντε τροφίμους κύνας, τὸν Σάνον, καὶ τὸν Πόδαργον, καὶ τὴν Λαμπάδα, καὶ τὸν Ἄλκιμον, καὶ τὸν Θέοντα, θεασαμένους τοῦ δεσπότου τὰς πάθας,

ſerabilem domini caſum vidiſſent, propter illum mori voluiſſe aiunt, luctu prius et ululatu plurimo eum proſequutos.

CAP. XIV.

De memoria Elephantorum; et de amoris adfectu erga eos, qui curam ipſorum gerunt.

VARIA et multiplicia de elephantorum natura ante dixi: nunc quam memoria ſint bona; quamque diligenter praeceptum officii adverſus praecipientes teneant; quamque ſimul eorum, qui quippiam eis committunt, vel expectationem vel fidem non fallant, explicandum eſt. Cum Antigonus Megarenſem urbem obſideret, femina ſimul elephas, Nicaea nomine, cum uno de elephantis bellatoribus verſabatur. Et cum illius, qui elephantum aleret, uxor infantem puerum ante menſem peperiſſet, eundem Nicaeae elephanto, lingua utens Indica, quam elephanti intelligunt, commendavit. Is autem puerulum diligebat, et cuſtodiebat, ex eoque proxime adjacente magnam voluptatem capiebat; cum ploraret, oculos tum avertebat, tum vero ab eo dormiente muſcas abigebat, promuſcide ventilans arundinis ramum ex illis, qui pro pabulo ei objiciebantur; omnem vero cibum, niſi puer adeſſet, rejiciebat. Nutrix igitur neceſſe habebat, poſteaquam eum lacte compleviſſet, elephanto curatori apponere; vel omnino elephantus non parum iracundia incitabatur, ac nonnunquam ita, ut etiam mali aliquid minari et moliri videretur. Saepe etiam cum vagiret infans, cunas, in quibus jaceret, movebat; ſicque eidem ipſi ex hoc motu oblectamenta et ſolatia, ſicut nutrix, adferre ſtudebat.

CAP.

θας, ἐπ' αὐτῷ θάνατον ἑλέσθαι φασὶ, ϗ πολλὰ μὲν ὀδύρασθαι πρότερον, κλαῦσαι δὲ πάμπολλα.

ΚΕΦ. ιδ΄.

Περὶ τῆς τῶν Ἐλεφάντων μνήμης τε, ϗ πρὸς τὰς κηδεμόνας φιλοστοργίας.

ΔΙάφορα μὲν ϗ ποικίλα τῆς τῶν ἐλεφάντων ἰδιότητος ἄνω μοι λέλεκται· νῦν δὲ εἰρήσεται, ὅτι ϗ μνήμην ἀγαθόν ἐστι τὸ ζῶον τοῦτο, ϗ ἐντολὰς φυλάξαι οἶδε, ϗ μὴ ψεύσασθαι τὴν τῶν παρακαταθεμένων ὁτιοῦν αὐτῷ προσδοκίαν τε ϗ ἐλπίδα. Ὅτε γοῦν Ἀντίγονος ἐπολιόρκει Μεγαρέας, ἑνὶ τῶν ἐλεφάντων τῶν πολεμικῶν συνετρέφετο ϗ θῆλυς, ὄνομα Νίκαια ταύτῃ. Ἡ τοίνυν τοῦ τρέφοντος αὐτὸν γυνὴ παιδίον ἔτυχε τεκοῦσα πρὸ ἡμερῶν τριάκοντα, ϗ παρακατέθετο φωνῇ τῇ Ἰνδῶν, ἧς ἀκούουσιν ἐλέφαντες. Ὁ δὲ ϗ ἐφίλει τὸ παιδίον, ϗ ἐφύλαττε, ϗ κειμένου πλησίον ἥδετο, ϗ κνυζομένου παρέβλεπε, ϗ καθεύδοντος τῇ προβοσκίδι τὰς μυίας ἀνεσόβει, καλάμου κλαδὶ τοῦ παραβαλλομένου εἰς τροφήν· εἰ δὲ μὴ παρῆν τὸ βρέφος, τότε ϗ τροφὴν ἀνεστέλλετο. Οὐκοῦν ἔδει τὴν τρέφουσαν αὐτὸ ἐμπλῆσαι μὲν τοῦ γάλακτος, παραθεῖναι δὲ τῷ κηδεμόνι· ἢ πάντως ἀγανακτῶν ἡ Νίκαια ἦν δῆλος, ϗ τεθυμωμένος, καί τι ϗ δρασείων τῶν δεινῶν. Πολλάκις δὲ ϗ ἀνακλαύσαντος αὐτοῦ, εἶτα τὴν σκάφην, ᾗ ἐνέκειτο, διέσεισε, παραμυθούμενος τῷ σεισμῷ τὸ βρέφος, οἷα δήπου φιλοῦσι ϗ αἱ τροφοὶ, ϗ αἱ τίτθαι δρᾶν, ποιῶν, ὦ ἄνθρωποι, ὁ ἐλέφας.

CAP. XV.

De Elephantorum rivalitate.

ZELOTYPIAM vehementem diverſorum animalium, porphyrionis, canis, et ciconiae diximus ſuis locis; nunc mihi exponendum videtur elephanti odium in eos, qui cum alienis uxoribus ſtuprum faciant. Nam cum uxorem ſui domitoris et altoris ſtuprari manifeſto deprehendiſſet, ambos, et eum qui ſtuprum inferebat, et eam quacum id faciebat, cornibus transfigens interfecit, ac in ſtragulis conſtupratis et lecto adulterato jacentes reliquit; ut cum primum ſuus rector veniſſet, et manifeſto nefarium facinus, et ſe hujus vindicem cognoſceret. Hoc quidem factum ab India huc ad nos manavit. At Romae aliud ſimile eveniſſe audio ſub optimo imperatore Tito: praeterquam quod addunt, ibi elephantum non utrumque modo occidiſſe, ſed et ſtragula veſte eos texiſſe, et nutritio advenienti ſtragula rejeciſſe, et retexiſſe, et proxime inter ſe jacentes demonſtraſſe; ita ille tum facile injuriam illatam ſibi fuiſſe intellexit, tum etiam maxime facinus ei liquebat, ubi cornu, quo ipſos confixiſſet, cruentum perſpexit.

CAP. XVI.

De divinatione Draconum.

EST et peculiaris draconum divinatio. Nam et in Lavinio, oppido Latinorum (quod a Lavinia Latini filia nomen accepit, quo tempore Latinus, Aeneae adverſus Rutulos auxiliatus, eos devicit, et Aeneas Trojanus Anchiſae filius civitate praedicta potitus eſt; quae quidem Romae veluti avia nominari poſſet, ex hac enim profectus Aſcanius Aeneae et Creuſae Trojanae filius Albam condidit, cujus colonia eſt Roma) ceterum in Lavinio ſacer

cer

ΚΕΦ. ιέ.

Περὶ τῆς τῶν Ἐλεφάντων ζηλοτυπίας.

ΖΗλοτυπίαν ζώων ἐνεργοτάτην διαφόρων ἐν καιροῖς οἶδα εἰπὼν, πορφυρίωνος, καὶ κυνὸς, καὶ μέντοι καὶ πελαργοῦ νὴ Δία ἐκ τρίτου· νῦν δὲ ἔοικα λέξειν ἐλέφαντος ὀργὴν εἰς γάμον ἀδικουμένου. Μοιχευομένην γὰρ τὴν τοῦ πωλεύσαντος αὐτὸν καὶ τρέφοντος γυναῖκα ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαβὼν, δι' ἀμφοτέρων θάτερον πείρας τοῖν κεράτοιν, ἀπέκτεινε καὶ τὸν μοιχὸν καὶ τὴν μοιχευομένην, καὶ εἴασε κεῖσθαι κατὰ τῶν στρωμάτων τῶν ὑβρισμένων, καὶ τῆς εὐνῆς τῆς πεπατημένης, ὡς ἐλθόντα τὸν πωλευτὴν καταγνῶναι καὶ τὸ ἀδίκημα, καὶ τὸν τιμωρήσαντα αὐτῷ γνωρίσαι. Καὶ τοῦτο μὲν Ἰνδικὸν τὸ ἔργον, ἐκεῖθεν δὲ ἐξεφοίτησε δεῦρο. Ἀκούω δὲ καὶ ἐπὶ Τίτου Ῥωμαίων βασιλεύοντος, ἀνδρὸς καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ ταὐτὸν γεγονέναι· προστιθέασι δὲ, ὅτι ἄρα ὁ ἐνθάδε ἐλέφας ἀπέκτεινε μὲν ἀμφοτέρους, καὶ ἐν ἱματίῳ κατεκάλυψε, καὶ ἐλθόντι τῷ τροφεῖ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον κειμένους πλησίον ἀλλήλων ἀπέδειξε, καὶ τὸ κέρας δὲ, ᾧπερ οὖν διέπειρεν αὐτοὺς, καὶ τοῦτο ᾑμαγμένον ἑωρᾶτο.

ΚΕΦ. ιϛ́.

Περὶ τῆς τῶν Δρακόντων μαντικῆς.

ΙΔιον δ' ἦν ἄρα τῶν δρακόντων καὶ ἡ μαντική. Ἐν γοῦν Λαυαινείῳ τῷδε τῷ πολίσματι, ὅπερ τῆς Λατίνων χώρας ἐστὶ (κέκληται δὲ ἀπὸ τῆς Λατίνου θυγατρὸς Λαυαινείας, ἡνίκα Λατῖνος Αἰνείᾳ συνεμάχησε κατὰ τῶν καλουμένων Ῥουτουλῶν, εἶτα ἐνίκησεν αὐτούς· ἐνίκησε δὲ Αἰνείας ὁ Ἀγχίσου ὁ Τρὼς τὴν πόλιν τὴν προειρημένην, εἴη δ' ἂν τῆς Ῥώμης μητρομήτωρ, ὡς ἂν εἴποι τις, ἐντεῦθεν γὰρ ὁρμηθεὶς Ἀσκάνιος ὁ Αἰνείου καὶ Κρεούσης τῆς Τρῳάδος ᾤκισε τὴν Ἄλβαν, Ἀλβανῶν

δὲ

cer eſt lucus magnus et opacus, juxtaque ipſum aedes Iunonis Argolidis. In luco autem latibulum eſt amplum ac profundum, draconis cubile. In hunc lucum ſanctae virgines ſtatis diebus ingrediuntur, quae mazam geſtant manibus, oculos faſciis devinctae; eas recta ad latibulum divinus quidam ſpiritus deducit, ſenſimque ac pedetentim progrediuntur ſine offenſione, ac ſi detectis oculis viderent. Quod ſi virgines fuerint, cibos tanquam puros et deo gratae animanti convenientes admittit draco; ſin minus, non attingit, corruptas eſſe intelligens et divinans. Formicae vero hanc mazam a vitiata relictam minutatim confractam, quo facilius ferant, e luco exportant, expurgandi gratia loci. Hoc cum fit, ab indigenis animadvertitur, et quae ingreſſae fuerant indicantur, examinanturque; et cujus pudicitiam eſſe violatam conſtiterit, poena legibus conſtituta plectitur. Dracones igitur non expertes eſſe vaticinationis hoc modo demonſtrarim.

CAP. XVII.

De Dracone in Melite Aegyptia.

NON temere canit Homerus:

Terribiles dii, cum apparent manifeſti.

Nam et draco ſacer ac venerandus divinius in ſe aliquid habet, quodque praeſtet ignorari. Nempe, in Melite Aegyptia draco divinis honoribus adficitur in turri quadam; adſunt ei ſacerdotes et miniſtri, menſa et crater ponuntur; crateri quotidie immittunt libum ex farina ſubacta melicrato, et recedunt; poſtridie vero reverſi craterem inveniunt vacuum. Et cum aliquando maximus natu ſummo videndi draconis deſiderio teneretur, ſolus ingreſſus,

δὲ ἡ Ῥώμη ἄποικος) οὖν ἐν τῷ Λαυαινείῳ ἄλσος τιμᾶται μέγα ϗ δασὺ, ϗ ἔχει πλησίον νεὼν Ἥρας Ἀργολίδος. Ἐν δὲ τῷ ἄλσει φωλεός ἐστι μέγας ϗ βαθὺς, ϗ ἔστι κοίτη δράκοντος. Παρθένοι τε ἱεραὶ νενομισμέναις ἡμέραις παρίασιν εἰς τὸ ἄλσος ἐν ταῖν χεροῖν φέρουσαι μάζαν, ϗ τοὺς ὀφθαλμοὺς τελαμῶσι κατειλημμέναι· ἄγει δὲ αὐτὰς εὐθύωρον ἐπὶ τὴν κοίτην τοῦ δράκοντος πνεῦμα θεῖον, ϗ ἀπταίστως προΐασι βάδην ϗ ἡσυχῆ, ὥσπερ οὖν ἀκαλύπτοις ὁρῶσαι τοῖς ὀφθαλμοῖς. Καὶ ἐὰν μὲν παρθένοι ὦσι, προσίεται τὰς τροφὰς ἁγνὰς ὁ δράκων, ϗ πρεπούσας ζώῳ θεοφιλεῖ· εἰ δὲ μὴ, ἄπαστοι μένουσι, προειδότος αὐτοῦ τὴν φθορὰν, ϗ μεμαντευμένου. Μύρμηκες δὲ τὴν μάζαν τὴν τῆς διακορηθείσης εἰς μικρὰ καταθρύψαντες, ὡς ἂν εὔφορα αὐτοῖς εἴη, εἶτα ἐκφέρουσιν ἔξω τοῦ ἄλσους, καθαίροντες τὸν τόπον. Γνωρίζεταί τε ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων τὸ πραχθὲν, ϗ αἱ παρελθοῦσαι ἐλέγχονται· ϗ ἥγε τὴν παρθενείαν αἰσχύνασα ταῖς ἐκ τοῦ νόμου κολάζεται τιμωρίαις. Μαντικὴν μὲν δὴ δρακόντων ἂν ἀποφήναιμι τὸν τρόπον τοῦτον.

ΚΕΦ. ιζʹ.

Περὶ τοῦ ἐν τῇ Μελίτῃ Δράκοντος.

ΛΕγει μὲν οὖν Ὅμηρος·

Χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.

Οὐκοῦν ἔχει τι ϗ δράκων ὁ ἐν ταῖς ἁγιωτάταις τιμαῖς θειότερον, ϗ εἰδέναι οὐ λυσιτελὲς αὐτόν. Καὶ ὅγε λέγω, τοιοῦτόν ἐστιν· Ἐν Μελίτῃ τῆς Αἰγύπτου δράκων ἐστὶν ἱερὸς ἐν πύργῳ, ϗ τετίμηται, ϗ ἔχει θεραπευτὰς ϗ ὑπηρέτας· ϗ κεῖταί οἱ τράπεζα, ϗ κρατήρ· εἰς τοῦτον οὖν ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἡμέραν ἄλφιτα ἀναδεύσαντες μελικράτῳ, εἶτα ἀπίασι· ϗ τῇ ὑστεραίᾳ ὑποστρέψαντες κενὸν τὸν κρατῆρα εὑρίσκουσιν. Οὐκοῦν ὁ πρεσβύτατος τῶνδε τῶν ὑπηρετῶν ἵμερον δριμύτατον ἔσχε θεάσασθαι τὸν δράκοντα, ϗ παρελθὼν μόνος, ϗ ποιήσας τὰ εἰθισμένα, ὑπα-

greſſus, et libo propoſito, receſſit; et mox dracone menſa conſcenſa epulante, ille ſubito magno cum ſtrepitu fores, quas pro more clauſerat, aperuit. Draco indignatus abiit: at ille, viſo quem voluerat, ſuo quidem malo, mente captus, et ſuum confeſſus crimen, mox obmutuit; et paulo poſt collapſus interiit.

C A P. XVIII.

Proprietates quaedam admirandae Pavonis et Equi.

HAEC etiam animalibus peculiaria ſunt. Pavo faſcini veluti naturale amuletum lini radicem inquirit, et ſub alarum altera retruſam geſtat. Retentam in equo urinam laxari aiunt, et ſtatim copioſe reddi, ſedarique dolorem, ſi virgo zona, qua amicitur, ſoluta faciem ejus feriat. Equae in venerem furor nimius, Ariſtotele auctore, ſedabitur facile, juba cervicis ejus detonſa; ſic enim veluti pudore ducta furorem, motumque libidinis, et concitationem nimiam, prae verecundia remittet. Quod ipſum etiam Sophocles innuit in fabula, cui titulus Tyro, quae ita loquitur:

Luctum capillus arguit tonſus gravem.
Laſcivientis ſic equae jubam ſolent
Fluxam comantem tondere a cervicibus
Equiſones. Haec inde moeſta in fontibus
Et amnibus comtemplatur ſe priſtino
Iubae decore ſpoliatam, luget, dolet
Adeo, movere poſſit ut viros quoque
Ad condolendum miſeratos vicem ipſius.

CAP.

πέϛη· ὁ δὲ ἀνελθὼν ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὁ δράκων εἱϛιᾶτο· ϗ τὰς θύρας ὁ πολυπράγμων ἀνοίξας, ἔτυχε γὰρ κατὰ τὰ εἰθισμένα ἐπικλείσας, ψόφον εἰργάσατο ἰσχυρόν. Ὁ δράκων δὲ ἠγανάκτησε, ϗ ἀνεχώρησεν· ὁ δὲ ἰδὼν ὃν ἐπόθει σὺν τῷ ἑαυτȣ̃ κακῷ, γίνεται μὲν ἔκφρων, εἰπὼν δὲ ὅσα εἶδε, ϗ ὡς ἠσέβησεν ὁμολογήσας, ἦν ἄφωνος, εἶτα ȣ̓ μετὰ μακρὸν πεσὼν ἀπέθανεν.

ΚΕΦ. ιή.

Ἰδιά τινα θαυμαϛὰ Ταὼ ϗ Ἵππȣ.

Ἴδια δὲ ἄρα τῶν ζώων ϗ ταῦτ᾽ ἔϛιν. Ὁ ταὼς ὑπὲρ τȣ̃ μὴ βασκανθῆναι λίνȣ ῥίζαν οἱονεὶ περίαπτον φυσικὸν ἀναζητήσας, ὑπὸ τῇ ἑτέρᾳ πτέρυγι βύσας περιφέρει. Λέγονται δὲ, ϗ ἵππȣ τὰ ἔρα εἰ ἐπισχεθῇ, παρθένον λύσασαν ἣν φορεῖ ζώνην, ἐὰν αὐτὸν παίῃ κατὰ τȣ̃ προσώπȣ τῇ ζώνῃ, παραχρῆμα ἐξȣρεῖν ἀθρόως, ϗ τῆς ὀδύνης παύεσθαι. Θήλειαν δὲ ἵππον εἰς ἀφροδίσια λυττήσασαν πάνυ σφόδρα παῦσαι ῥᾳδίως ἐϛὶν, ὡς Ἀριϛοτέλης λέγει, εἴ τις αὐτῆς ἀποκείρῃ τὰς κατὰ τȣ̃ τένοντος τρίχας· αἰδεῖται γὰρ, ϗ ἐκ ἀγανακτήσει, ϗ παύσεται τῆς ὕβρεως ϗ τȣ̃ σκιρτήματος τȣ̃ πολλȣ̃, κατηφήσασα ἐπὶ τῇ αἰσχύνῃ. Τȣ̃τό τοι ϗ Σοφοκλῆς αἰνίττεται ἐν τῇ Τυρῷ τῷ δράματι, πεποίηται δέ οἱ αὕτη λέγȣσα, ϗ ἃ λέγει ταῦτά ἐϛι·

Κόμης δὲ πένθος λαχαροπώλȣ δίκην,
Ἥτις συναρπασθεῖσα βȣκόλων ὑπὸ
Μάνδραισιν ἱππείοισιν ἀγρίᾳ χερὶ
Θέρος θερισθῇ ξανθὸν αὐχένων ἄπο.
Σπασθεῖσα δ᾽ ἐν λειμῶνι ποταμίων ποτῶν
Ἔιδει σκιᾶς εἴδωλον αὐγασθεῖσ᾽, ὕπο
Κȣραῖς ἀτίμως διατετιλμένης φόβης.
Ἂν οἰκτίρμων τις οἰκτείρῃ ὃν ἵππον
Ἴσȣσιν αἰσχύνησιν οἷα μαίνεται
Πενθȣ̃σα, ϗ κλαίȣσα τὴν πάρος φόβην.

CAP. XIX.

Quod quaedam Animalia imminentes domorum ruinas praeſentiant.

DOMVM ruituram, qui in ea ſunt, mures et muſtelae etiam praeſentiunt, et mature excedunt. Hoc et in Helice contigiſſe aiunt. Nam cum Heliceníes in Iones advenas impii fuiſſent, eoſque ad aram mactaſſent, juxta Homericum illud, *Prodigia iis dii oſtenderunt*; quinque enim diebus priuſquam peſſum iret Helice, omnes in ea mures, muſtelae, ſerpentes, ſcolopendrae, verticilli, et alia hujuſmodi animalia, magnis copiis exibant per viam, quae ducit Coriam. Haec Heliceníes cum fieri viderent, admirabantur; neque tamen de rei cauſa facere conjecturam poterant. Proxima autem ab illorum animalium egreſſu nocte terrae motu concuſſa civitas ſubſedit, et inundantibus aquis abolita eſt; et pariter cum urbe Lacedaemoniorum naves decem, quae tum forte ad portum appulerant, eadem maris exundatione perierunt. Eſt quando animalium etiam ad capiendam ab hominibus impiis ultionem miniſterio juſtitia utitur: argumento eſt Pantedidas Lacedaemonius, qui cum artifices Dionyſii proficiſcentes Cythera per Spartam tranſire prohibuiſſet, poſtea in ephororum curia ſedens a canibus laceratus eſt.

CAP. XX.

De Canibus ſacris in Adrano Siciliae.

IN Sicilia Adranus eſt civitas, ut ait Nymphodorus, et in ea Adrani daemonis vernaculi templum, quod omnino inſigne ac ſplendidum eſſe ait. Sed quae de hoc deo refert cetera,

quamque

ΚΕΦ. ιθ΄.

Ὅτι αἰσθητικῶς ἔχει τινὰ τῶν Ζώων τῶν μελλουσῶν ἐν ταῖς οἰκίαις γίνεσθαι ἀνατροπῶν.

Μελλούσης δὲ οἰκίας καταφέρεσθαι αἰσθητικῶς ἔχουσιν οἵ τε ἐν αὐτῇ μῦες, καὶ μέντοι καὶ γαλαῖ, καὶ φθάνουσι τὴν καταφορὰν, καὶ ἐξοικίζονται. Τοῦτό τοι καί φασιν ἐν Ἑλίκῃ γενέσθαι. Ἐπειδὴ γὰρ ἠσέβησαν ἐς τοὺς Ἴωνας τοὺς ἀφικομένους οἱ Ἑλικήσιοι, καὶ ἐπὶ βωμοῦ ἀπέσφαξαν αὐτοὺς, ἐνταῦθα δήπου τὸ Ὁμηρικὸν τοῦτο, Τοῖσι δὲ θεοὶ τέρατα προὔφαινον· πρὸ πέντε γὰρ ἡμερῶν τοῦ ἀφανισθῆναι τὴν Ἑλίκην, ὅσοι μῦς ἐν αὐτῇ ἦσαν, καὶ γαλαῖ, καὶ ὄφεις, καὶ σκολόπενδραι, καὶ σφονδύλαι, καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα ἦν τοιαῦτα, ἀθρόα ὑπεξῄει τῇ ὁδῷ τῇ εἰς Κορίαν ἐκφερούσῃ. Οἱ δὲ Ἑλικήσιοι ὁρῶντες ταῦτα πραττόμενα ἐθαύμαζον μὲν, οὐκ εἶχον δὲ τὴν αἰτίαν συμβαλεῖν. Ἐπεὶ δὲ ἀνεχώρησαν τὰ προειρημένα ζῶα, νύκτωρ γίνεται σεισμὸς, καὶ συνιζάνει ἡ πόλις, καὶ ἐπικλύσαντος πολλοῦ κύματος, ἡ Ἑλίκη ἠφανίσθη· καὶ κατὰ τύχην Λακεδαιμονίων ὑφορμοῦσαι τῇ πόλει δέκα νῆες, συναπώλοντο τῇ προειρημένῃ θαλάσσης ἐπικλύσει πολλῇ. Χρῆται δὲ ἅμα εἰς τιμωρίαν τῶν ἀσεβῶν ἀνδρῶν ὑπηρέταις τοῖς ζώοις ἡ δίκη, καὶ τοῦδε μαρτύριον. Παντεδίδας ὁ Λακεδαιμόνιος ἀναστείλας διὰ τῆς Σπάρτης ἐλθεῖν τοὺς ἐς Κύθηρα ἀπιόντας τῶν περὶ τὸν Διονύσιον τεχνιτῶν, εἶτα καθήμενος ἐν τῷ ἐφορείῳ, ὑπὸ κυνῶν διεσπάσθη.

ΚΕΦ. κ΄.

Περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ Κυνῶν τῶν ἐν Ἀδρανῷ.

Ἐν Σικελίᾳ Ἀδρανός ἐστι πόλις, ὥς λέγει Νυμφόδωρος, καὶ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Ἀδρανοῦ νεὼς ἐπιχωρίου δαίμονος, πάνυ δὲ ἐναργῆ φησιν εἶναι τοῦτον. Καὶ τὰ ἄλλα μὲν ὅσα ὑπὲρ αὐτοῦ λέγει, καὶ ὅπως ἐμφανής ἐστι, καὶ ἐς τὸ τῶν δεο-

μένων

quamque ſit clarus, et in ſupplices prompte facilis ac propitius, alias dicam; nunc aliud explicabo. Canes ei ſacri ſunt, qui et ipſi colunt eum atque inſerviunt, Moloſſis canibus tum forma tum magnitudine ſuperiores, numero non pauciores quam mille. Hi interdiu blande et adulantes tum peregrinos, tum indigenas, qui templum lucumque ingrediuntur, excipiunt. Nocte vero jam ebrios et titubantes, tanquam viae duces et comites, egregie deducunt, ad ſuam uſque domum quemque antecedentes. Ceterum contumelioſos, ut par eſt, puniunt; inſiliunt enim, et veſtes eorum lacerant, et eatenus caſtigant: eos vero, qui furari praedarive moliuntur, crudeliſſime dilaniant.

CAP. XXI.

De Cochlea in mari Rubro.

In Rubro mari cochlea marina tum ſpecie pulcherrima, tum maxima naſcitur. Teſta ei purpurea, et in ejus medio ſpira, ſive voluta, mira colorum varietate et veluti floribus nativis diſtincta; ſertum diceres ſummo artificio et ornatu contextum, e floribus multijugis, viridibus, aureis, rubicundis, per aequa digeſtis intervalla.

CAP. XXII.

Quod Delphinus ſemper movetur.

Delphinum perpetuo motu praeditum eſſe ferunt, adeo quidem ut motus finis ei terminus vitae ſit. Cum enim ſomno indiget, ex alto ad ſummam aquam elatus, ut totus videatur, dormit; neque enim inſomnis eſt, aut dei illius expers.

Quando

μένων προχείρως εὐμεγής τε ἅμα καὶ ἵλεως εἰσόμεθα· νῦν δὲ καὶ ἐκεῖνα εἰρήσεται. Κύνες εἰσὶν ἱεροὶ, καὶ οἵδε θεραπευτῆρες αὐτοῦ, καὶ λατρεύοντές οἱ, ὑπεραίροντες τὸ κάλλος τοὺς Μολοττοὺς κύνας, καὶ σὺν τούτῳ καὶ τὸ μέγεθος, χιλίων οὐ μείους τὸν ἀριθμόν. Οὐκοῦν οὗτοι μεθ' ἡμέραν μὲν αἰκάλλουσί τε καὶ σαίνουσι τοὺς ἐς τὸν νεὼν καὶ τὸ ἄλσος παριόντας, εἴτε εἶεν ξένοι, εἴτε ἐπιχώριοι. Νύκτωρ δὲ τοὺς μεθύοντας ἤδη, καὶ σφαλλομένους κατὰ τὴν ὁδὸν, οἵδε πομπῶν δίκην καὶ ἡγεμόνων τε μάλα εὐγενῶς ἄγουσι, προηγούμενοι ἐς τὰ οἰκεῖα ἕκαστον. Καὶ τῶν μὲν παροινούντων τιμωρίαν ἀρκοῦσαν εἰσπράττονται, ἐμπηδῶσι γὰρ, καὶ τὴν ἐσθῆτα αὐτοῖς καταῤῥηγνύουσι, καὶ σωφρονοῦσιν ἐς τοσοῦτον αὐτούς· τούς γε μὴν πειρωμένους λωποδυτεῖν διασπῶσι πικρότατα.

ΚΕΦ. κά.

Περὶ Κοχλίου τοῦ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ.

ΚΟχλίας δὲ ἄρα θαλάττιος ὁ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ γινόμενος, ὡραιότατος ἰδεῖν ἦν, καὶ μέγιστος. Ἔστι μὲν γὰρ φοίνιξ τὸ ἔλυτρον, ἔχει δὲ καὶ ἕλικα μεστὴν, διηνθισμένην καὶ πεποικιλμένην ὑπὸ τῆς φύσεως· κόσμῳ δὲ περιττῷ στέφανον ἂν εἴποις ὁρᾷν, ἔκ τινος πολυχροίας ἀνθῶν ποικίλης διαπλακέντα, πρασίνων τε, καὶ χρυσοειδῶν, καὶ κινναβαρίνων, ἐναλλὰξ τῶν χρωμάτων κατεσπαρμένων τοῖς διαστήμασιν ἴσοις.

ΚΕΦ. κβ΄.

Ὅτι ἀεικίνητος ὁ Δελφίς.

ΤΟΝ δελφῖνα ἡ φύσις ἀεικίνητον εἰργάσατο, ὥς φασι, καὶ πέρας τούτῳ τῆς κινήσεως τὸ καὶ τοῦ βίου τέλος. Ὕπνου γοῦν δεόμενος μετεωρίσας τὸ σῶμα, καὶ ἀναπλεύσας ἐπ' ἄκρον τὸ ὕδωρ, ὡς ὁρᾶσθαι πᾶς, καταδαρθάνει τηνικάδε· ἄϋπνος δὲ, καὶ ἄμοιρος τοῦδε τοῦ θεοῦ, οὐδὲ οὗτός ἐστιν. Ὅτε γοῦν καθεύδει,

Quando autem dormit, in profundum tamdiu depellitur, quoad imam ſedem maris contingat; ad quam poſtquam funditus delapſus eſt, in ſolum impulſus e ſomno excitatur, et rurſum emergit: deinde iterum in ſomnum actus, et a deo illo victus, fundum petit, et ſimili impulſu excitatus, rurſus natat ſuper aquam: et hoc ipſum ſaepe facit, eamque ob cauſam inter quietem et actionem medius nunquam omnino a motu quieſcit.

CAP. XXIII.

De Citharoedo piſce.

In mari Rubro piſcis procreatur, cujus corpus ita figuratum eſt, ut ſimilitudinem lingulacae ejus latitudo gerere feratur. Ejus ſquamae tangenti non valde aſperae ſunt; ſubaureo eſt colore; tum lineis a ſummo capitis vertice ad extremam caudam nigris ſic diſtinguitur, ut eas citharae fidiculas contentas eſſe dicas, unde is citharoedus appellatur; os ei peſſum it et ſubſidet, idemque nigerrimum eſt, cinguloque croceo circumligatur; vertex varietate diſtinguitur, fulgore aureo, et nigris quibuſdam lineis; pinnas aureas habet; cauda vero nigra eſt, praeter extrema, quae candidiſſimo colore adſperguntur. Alii item citharoedi picti naſci dicuntur, toto corpore purpurei, certis intervallis aureolas lineas poſſidentes; eorum vero caput cingulis violaceis illuſtratur, uno ante oculos ad branchias pertinente, altero ſecundum oculos uſque ad medium caput excurrente, alio autem tanquam monili ſic collum circumplicante.

δει, ὠθεῖται εἰς βυθὸν, ἕως ψαύσῃ τῆς κάτω γῆς· ὅταν δὲ προσπελασθῇ αὐτῇ, διυπνίζεται κρουσθεὶς πρὸς τὸ δάπεδον, εἶτα ἀναδύνει· καὶ πάλιν εἰς ὕπνον ὑπαχθεὶς, καὶ νικώμενος τοῦ θεοῦ, καταλισθαίνει, καὶ αὖθις ἀφυπνισθεὶς τῇ αὐτῇ κρούσει ἀναπλεῖ πάλιν· καὶ πολλάκις δρᾷ τοῦτο, μεταξὺ ἡσυχίας καὶ ἐνεργείας ὤν, οὐ μὴν εἰς ἀκινησίαν ἐκπίπτων παντελῆ ποτε.

ΚΕΦ. κγ΄.

Περὶ ἰχθύος τοῦ λεγομένου Κιθαρῳδοῦ.

ΕΝ τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ γίνεται ἰχθὺς πλατὺς τὸ σχῆμα κατὰ τὴν βούγλωττον, ὥς φασι. Καὶ φολίδας μὲν οὐ σφόδρα τραχὺς ἐστι προσαψαμένῳ· τὴν δὲ χρόαν ὑπόχρυσός ἐστι, μελαίναις τε γραμμαῖς ἐς τὸ οὐραῖον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἄκρας καταγέγραπται, εἴποι τις ἂν αὐτὰς εἶναι χορδὰς ἐκτεταμένας, ἔνθεν τοι καὶ ἰχθὺς αὐτὸς κιθαρῳδὸς κέκληται· τὸ στόμα δὲ αὐτῷ συνίζει, καὶ ἐστι μέλαν ἰσχυρῶς, ζώνῃ γε μὴν κροκοειδεῖ κατείληπται· πεποίκιλται δέ οἱ ἡ κορυφὴ διαφόρως, τῇ τε χρυσοειδεῖ αὐγῇ, καὶ μέντοι καὶ μελαίναις τισι περιγραφαῖς· πτερύγια χρυσοειδῆ ἔχει· μέλαινα δὲ αὐτῷ ἡ οὐρὰ, πλὴν τῶν ἄκρων· ταῦτα δὲ λευκὰ ἰσχυρῶς. Καὶ ἄλλοι δὲ ᾄδονται κιθαρῳδοὶ σικτοὶ τίκτεσθαι· καί εἰσι πορφυροὶ μὲν τὸ πᾶν σῶμα· γραμμὰς δὲ ἐκ διαστημάτων ἔχοντες χρυσᾶς· ζώνας δὲ ἔχουσι ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἴοις τοῖς ἄνθεσι παραπλησίας, τὴν μὲν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μέχρι τῶν βραγχίων καθέρπουσαν, τὴν δὲ μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐς τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς προχωροῦσαν, τὴν δὲ περιθέουσαν κατὰ τῆς δέρης ὡς ὅρμον.

CAP. XXIV.

De Pardali piſce et Oxyryncho in mari Rubro.

PARDALIS piſcis, ut ii, qui ipſum viderunt, dicunt, in mari Rubro naſcitur; colore et maculis orbiculatis ſimilis eſt montanae pardali. Oxyrynchus, quem idem mare alit, ore eſt praelongo, oculis auri inſtar fulgentibus, palpebris albis; ejus dorſo puncta pallore inſignita ſunt, pinnae priores ei nigrae exſiſtunt, eae vero in dorſo albae; cauda forma oblonga et colore viridis eſt, quam mediam aureola linea interſecat.

CAP. XXV.

De Hinnulo cervi Ptolemaei.

PTOLEMAEO ſecundo, quem et Philadelphum cognominant, hinnulus cervi dono datus eſt, qui ſermone Graecanico enutritus loquentes intelligebat; cum ante viſum et auditum hoc animal ſolam Indorum linguam cervi intelligere crederentur.

CAP. XXVI.

Quod Sexum maſculum etiam inter Bruta natura praeferat.

SEXVS maſculus etiam inter bruta videtur a natura praeferri. Siquidem draco mas inſignis eſt criſta, et barba hirſutus; gallinaceus et ipſe criſtatus, paleas inſuper veluti barbam gerit; cervus cornutus, leo jubatus, cicada mas canorus eſt.

CAP.

ΚΕΦ. κδ΄.

Περὶ Παρδάλεως ἰχθύος τȣ̃ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ, ϗ τȣ̃ ἐν αὐτῇ Ὀξυρύγχȣ.

ΠΑρδαλις δὲ ἰχθῦς ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ φύεται θαλάττῃ, ὡς οἱ θεασάμενοι λέγȣσι· ϗ ἔοικε τὴν χροιὰν ϗ τὰ ςίγματα τὰ περιφερῆ τῇ ὀρείῳ παρδάλει. Ὁ δὲ ὀξύρυγχος ὁ ἐνταῦθα γινόμενος, ἔχει μὲν πρόμηκες τὸ ςόμα, τȣ̀ς δὲ ὀφθαλμȣ̀ς χρυσοειδεῖς, τὰ δὲ βλέφαρα αὐτῷ λευκά· τῷ δὲ νώτῳ οἱ σημεῖά τε ἐπέςικται ὠχρὰ, ϗ πτέρυγες αὐτῷ, αἱ μὲν πρῶται μέλαιναι, αἱ δὲ νωτιαῖαι λευκαί· ἡ ȣ̓ρὰ προμήκης τὸ σχῆμα, τὴν δὲ χρόαν πράσινός ἐςι, μέσην δὲ αὐτὴν διείληφε χρυσοειδὴς γραμμή.

ΚΕΦ. κέ.

Περὶ τῆς τȣ̃ Πτολεμαίȣ Ἐλάφȣ.

ΤΩι Πτολεμαίῳ τῷ δευτέρῳ, ὃν ϗ Φιλάδελφον καλȣ̃σι, βρέφος ἐλάφȣ δῶρον ἐδόθη, ϗ τῇ φωνῇ ἀνετράφη τῇ Ἑλλάδι, ϗ λαλȣ́ντων συνίει· ἐπεπίςευτο δὲ πρὸ τȣ́τȣ τȣ̃ ζώȣ τῆς Ἰνδῶν μόνης φωνῆς ἐπαΐειν τȣ̀ς ἐλάφȣς.

ΚΕΦ. κς΄.

Ὅτι κἀν τοῖς Ἀλόγοις προτιμᾶται ὁ Ἄῤῥην φύσει.

ΕΟικε δὲ ἄρα ϗ ἐν τοῖς ἀλόγοις ὑπὸ τῆς φύσεως προτιμᾶσθαι τὸ ἄῤῥεν. Ἔχει γȣ̃ν ὁ μὲν δράκων ὁ ἄῤῥην τὸν λόφον, ϗ τὴν ὑπήνην δασεῖαν· ὁ δὲ ἀλεκτρυὼν, ϗ ȣ̃τος λόφον, ϗ τὰ κάλλεα· ὁ δὲ ἐλέφας τὰ κέρατα, χαίτην ὁ λέων, ὁ τέττιξ φωνήν.

CAP. XXVII.

Quod exigui Praetextus magnorum Bellorum cauſae fuerint.

GRAECIS et Trojanis belli cauſam Helena, ut aiunt, dedit. Darii uxor Atoſſa, quod ancillas Atticas et Ionicas habere deſideraret, Perſis ad bellum Graecis inferendum argumentum dedit. Tabella contra Megarenſes propoſita cauſam attulit Graecis diuturni belli. Magnetes atque Epheſios locuſta ad bellum excitavit, atque inflammavit. Columba Chaonas et Illyricos in bellum commiſit. Thebani in Aegypto propter canem contra Romanos pugnaſſe dicuntur.

CAP. XXVIII.

Quod Res parvae ingentes Motus excitarunt.

PYTHOCHAREN tibicinem fama eſt concitato et vehementi tibiae ſono luporum impetum cohibuiſſe. Murium multitudo Megarenſes ſedibus pepulit, Phaſelitas veſpae fugarunt, Rhoetienſes ſcolopendrae.

CAP. XXIX.

De Ovibus, quae felle carent, idemque duplex habent.

OVES in Ponto ſine felle naſci aiunt; in Naxo vero inſula etiam duplici.

CAP. XXX.

De Meropum pietate in parentes.

MEROPS avis hoc nomine ciconiis etiam juſtior eſt, quod parentes non ſenectute demum adfectos alit; ſed ut primum

ΚΕΦ. κζ΄.

Ὅτι καὶ μικραὶ Προφάσεις πολλάκις αἰτίαι μεγάλων Πολέμων γεγόνασι.

Ὑπόθεσις μὲν τοῖς Ἀχαιοῖς καὶ τοῖς Τρωσὶ τοῦ πολέμου ἡ Διὸς Ἑλένη, φασί. Καὶ Πέρσαις πρὸς τοὺς Ἕλληνας Ἄτοσσα ἡ Δαρείου γυνὴ, ποθήσασα θεραπαίνας κτήσασθαι Ἀττικὰς καὶ Ἰάδας. Καὶ τοῦ μακροῦ πολέμου τοῖς Ἕλλησι τὸ πινάκιον τὸ κατὰ τῶν Μεγαρέων. Μάγνητας δὲ καὶ Ἐφεσίους εἰς πόλεμον ἀκρὶς ἐξῆψε. Περιστερὰ δὲ Χάονας καὶ Ἰλλυριούς. Θηβαῖοι δὲ ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὲρ κυνὸς πρὸς Ῥωμαίους πολεμῆσαι λέγονται.

ΚΕΦ. κη΄.

Ὅτι καὶ μικρὰ Αἴτια πολλάκις μεγάλας Ὁρμὰς ἔστησαν.

Λέγει τις λόγος Πυθοχάρην τὸν αὐλητὴν ἀναστεῖλαι λύκων ὁρμὴν, αὐλήσαντα σύντονον καὶ γενναῖον αὔλημα. Μυῶν δὲ πλῆθος ἀνέστησε Μεγαρέας, Φασηλίτας δὲ σφῆκες, σκολοπένδραι δὲ Ῥοιτιεῖς.

ΚΕΦ. κθ΄.

Περὶ Προβάτων ἀχόλων τε, καὶ διχόλων.

Πρόβατα ἄχολα ἐν τῷ Πόντῳ φασὶν, ἐν δὲ τῇ Νάξῳ τῇ νήσῳ καὶ δίχολα.

ΚΕΦ. λ΄.

Περὶ τῆς τῶν Μερόπων ὀρνίθων δικαιοσύνης.

Ὁ Μέροψ ὄρνις ταύτῃ τοι δοκεῖ δικαιότερος εἶναι τῶν πελαργῶν· οὐ γὰρ ἀναμένει γηράσαντας ἐκτρέφειν τοὺς πατέρας,

mum majores alarum pennae ei natae fuerint, id facit. Itaque inter aves juſtiſſima et piiſſima omnium habetur.

C A P. XXXI.

Quod Deus etiam Brutarum animantium curam agat.

HOC peculiare bonum quoque animalibus contigit; quod diis curae ſint, neque vel contemnantur ab eis, vel negligantur. Nam ut ratione careant, ſuo tamen intellectu, et conveniente eis ſapientia, non deſtituuntur. Quomodo autem a diis amentur, dicam, ſi non multa e multis, tantum tamen, quantum ſatis fore videbitur. Vir quidam, Lenaeus nomine, equum poſſidebat et forma ſpecioſum, et curſu celerrimum, et animo intrepidum; quique in ſpectaculis curſum, ad quem inſtitutus erat, egregie decurrebat, et in bello fortitudinem tolerantiamque ſuam cum alias declarabat, tum perſequendo ſi opus eſſet, tum retrocedendo tempeſtive. Propter haec igitur omnia commendabilis equus dominum ſuum inter ceteros equites quam celeberrimum reddebat. Hic equus adeo eximius ictu quodam dextro oculo laeſus, eoque captus eſt. Et cum Lenaeus ſpem ſuam omnem propter hunc equi caſum vacillare videret (nam laevo ejus oculo, ſoli adhuc integro, ſcutum equeſtre et alia [arma] tenebras offundebant) Serapidis templum adit, adducto ſecum ceu victima quadam equo; et pro eodem deum precatur, ceu fratre aut filio, et ut ſupplicem inſontem miſereatur orat; hujus enim calamitatis cauſam ab hominum quorundam ſive facto nefario, ſive mali ominis dicto, eſſe profectam. Equus vero quonam pacto, dicebat, vel ſacrilegium, vel caedem, vel blaſphemiam committeret? Per ſuam quoque innocentiam, ut qui nemini unquam injurius fuiſſet, deum obteſtabatur; et propterea, ut commilitonis

πατέρας, ἀλλὰ ἅμα τῷ φῦσαι τὰ ὠκύπτερα τοῦτο ἐργάζεται. Καὶ ἔστι δικαιότερος καὶ εὐσεβέστατος ὀρνίθων ἁπάντων.

ΚΕΦ. λά.

Ὅτι καὶ τῶν Ἀλόγων πρόνοιαν ποιεῖται τὸ Θεῖον.

Ἴδιον δὲ ἄρα τῶν ζώων καὶ ἐκεῖνο ἀγαθόν· Πρόνοιαν αὐτῶν καὶ οἱ θεοὶ ποιοῦνται, καὶ οὔτε αὐτῶν καταφρονοῦσιν, οὐδὲ μὴν ὀλιγώρως ἔχουσιν. Εἰ γὰρ καὶ ἀμοιρεῖ λόγου, ἀλλὰ γοῦν συνέσεως, καὶ τῆς καθ' ἑαυτὰ σοφίας, οὐκ ἔστιν ἀτυχῆ. Ὅπως δ' οὖν καὶ αὐτὰ φιλεῖται θεοῖς, ἐρῶ, καὶ εἰ μὴ πολλὰ ἐκ πολλῶν, ὅσα δ' οὖν ἀποχρήσει, τοσαῦτα. Ἀνὴρ ἱππεὺς τὴν στρατείαν, Ληναῖος τὸ ὄνομα, ἵππον εἶχεν ἰδεῖν μὲν ὡραῖον, δραμεῖν δὲ ὤκιστον, τὸν δὲ θυμὸν ἀνδρειότατον· καὶ ἀγαθὸν μὲν ἐν ταῖς ἐπιδείξεσι τὴν ἱππείαν περιδραμεῖν τὴν δεδιδαγμένην, καρτερικὸν δὲ ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ, καὶ διῶξαι ἔνθα ἦν καιρὸς, καὶ ἀναχωρῆσαι ἔνθα αὐτὸν χρεία παρεκάλει, πάνυ γεννικόν. Οὐκοῦν ἐκ τούτων ἁπάντων ὁ μὲν κτῆμα ἦν ἀγαθὸν, ὁ δὲ εὐκλεέστατος ἐν τοῖς ὁμοτέχνοις ἱππεῦσιν ἐδόκει. Ὁ τοίνυν ἵππος, ὁ τοιοῦτος τὴν ἱππικὴν ἀρετὴν, θατέρῳ τοῖν ὀφθαλμοῖν τῷ δεξιῷ ὑπό τινος πληγῆς προσπεσούσης ὁρᾷν ἀδύνατος ἦν. Οὐκοῦν ὁ Ληναῖος ὁρῶν ἑαυτοῦ σαλεύουσαν τὴν πᾶσαν ἐλπίδα ἐν τῷ τοῦ ἵππου τοῦ εὐγενοῦς ἐκείνου πάθει (ἐπεὶ τὰ ἄλλα καὶ ἀσπὶς ἡ ἱππικὴ τὸν λαιὸν ὀφθαλμόν οἱ ἔσκεπε, τὸν μόνον ὁρῶντα) εἰς τοῦ Σαράπιδος ἔρχεται, θρέμμα ἀνάγων, καὶ μάλα ἀληθὲς, ὥσπερ οὖν ἱερεῖον τὸν ἵππον, καὶ δεῖται τοῦ θεοῦ, ὡς ὑπὲρ ἀδελφοῦ τινος ἢ υἱοῦ ὁ Ληναῖος τοῦ ἵππου, οἰκτεῖραι τὸν οἰκέτην, καὶ ταῦτα ἀδικήσαντα οὐδέν· εἶναι γάρ τινας ἀνθρώπους σφίσι κακῶν αἰτίους, ἢ δράσαντάς τι ἀσεβὲς, ἢ εἰπόντας τι ἀπόφημον. Ἵππου δὲ, ἔλεγε, ποία μὲν θεοσυλία, φόνος δὲ τίς, βλασφημία δὲ πῶς, ἢ πόθεν; Ἐμαρτύρατο δὲ τὸν θεὸν καὶ αὐτὸς, ὡς οὐδεπώποτε οὐδένα οὐδὲν ἀδικήσας· καὶ διὰ ταῦτα τὸν συστρατιώτην οἱ καὶ φίλον

ἐδεῖτο

militonis ac amici ſui oculum reſtitueret, rogabat. Tum deus utcunque magnus non neglexit, neque contempſit brutum mutumque animal; et pariter ipſius, et ſupplicantis miſertus, remedium dictat: jubetque oculum equi non quidem perfundi liquido ullo remedio, ſed fomentis per meridiem in ambitu templi calefieri. His peractis, equi oculus redintegratus eſt; et Lenaeus quidem deo ſacrificia, quibus grates et praemia recuperatae valetudinis equi deo perſolveret, peregit. Equus vero ſaltabat, et hinniebat circa templum: jamque grandior et formoſior videbatur, ſeque veluti oſtentans ad aram uſque non ſine ambitione accurrebat; denique circa gradus ſe volutans deo ſervatori, quo poſſet modo, gratias ſe agere prae ſe ferebat.

CAP. XXXII.

De Aſpide.

VINITOR dum ſcrobem fodit, pulchram et generoſam vitem plantaturus, ligonis ictu aſpidem ſacram et minime infeſtam hominibus, quae forte illic latebat, imprudens mediam diſſecuit. Deinde cum terram dimoveret, poſteriorem ejus partem, quae caudam continet, in arena jacentem reperit; anteriorem vero, quae a ventre ad cervicem tendit, adhuc reptantem et ex diſſectione cruentam. Quamobrem obſtupefactus et mentis impos, totus ad inſaniam, eamque vehementem redactus eſt. Et cum interdiu non apud ſe, nec rationis compos erat, tum noctu etiam delirans e lecto exſiliebat, et aſpidem ſe perſequi dictitabat, et veluti morſu laeſus terribili clamore vociferabatur, et auxilium implorabat, et interemptae ab ipſo aſpidis ſimulacrum ſe videre aiebat, idque frendens et minans, et aliquando morſu ſe impetitum ejulatu quidem dolere ſe arguebat. Cum autem jam aliquandiu duraſſet morbus, cognati ejus ſupplicem ipſum in aedem

ἐδεῖτο τῆς ὀφθαλμίας ἀπαλλάξαι τὸν θεόν· ὁ δὲ, οὐχ ὑπερορᾷ, οὐδὲ ἐξεφαύλισε τὸν ἄλογόν τε καὶ ἄφωνον ἰάσεσθαι, ὢν τοσοῦτος θεός· καὶ διὰ ταῦτα οἰκτείρει καὶ τὸν νοσοῦντα, καὶ τὸν δεόμενον ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ δίδωσιν ἴασιν· μὴ καταιονᾷν μὲν τὸν ὀφθαλμὸν, πυριάσεσι δὲ αὐτὸν ἀλεαίνειν, μεσούσης ἡμέρας, ἐν τῷ τοῦ νεὼ περιβόλῳ. Καὶ ταῦτα μὲν ἐπράττετο, ἐῤῥώσθη δὲ τῷ ἵππῳ τὸ ὄμμα· καὶ ὁ μὲν Ληναῖος χαριστήριά τε καὶ ζωάγρια ἀπέθυεν. Ὁ δὲ ἵππος ἐσκίρτα τε, καὶ περὶ τὸν νεὼν ἐφριμάττετο· καὶ ἐδόκει μείζων τε καὶ ὡραιότερος, καὶ ἦν φαιδρὸς, καὶ τῷ βωμῷ προσθέων ἐκυδροῦτο· καὶ μέντοι καὶ πρὸς τοῖς ἀναβαθμοῖς καλινδούμενος ἑωρᾶτο τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι χαριστήρια ἐκτίνων, ᾗπερ οὖν ἔσθενεν.

ΚΕΦ. λβʹ.

Περὶ Ἀσπίδος.

ΕΝ ἀμπέλῳ δὲ γεωργὸς εἰργάζετο τάφρον, ἵνα ἐμφυτευθῇ καλὸν κλῆμά τε καὶ εὐγενές· εἶτα τὴν σμινύην καταφέρων ὑποικουροῦσαν ἀσπίδα ἱερὰν, καὶ ἀνθρώπων ἥκιστα ἐχθρὰν, λαθὼν διέκοψε μέσην. Καὶ τὴν γῆν διαξαίνων, τὸ μὲν οὐραῖον βλέπων τῇ ψάμμῳ κατειλημμένον· τὸ δὲ ἡμίτομον τὸ ἐκ τῆς γαστρὸς ἐς τὴν δέρην ἀνιὸν, ἔτι ἕρπον καὶ τοῦ λύθρου τοῦ διὰ τὴν τομὴν πεπληρωμένον, καὶ ἐκπλήττεται, καὶ ἔκφρων γενόμενος εἴς τε ὀρθὴν μανίαν, καὶ ὡς τὰ μάλιστα ἰσχυρὰν, ἐκφοιτᾷ. Καὶ μεθ' ἡμέραν ἑαυτοῦ τε, καὶ τοῦ λογισμοῦ ἦν ἀκράτωρ· καὶ μέντοι καὶ νυκτὸς ἡνίκα παράφορος, καὶ ἐκ τοῦ λέχους ἀνεθόρνυτο, καὶ ἔλεγε τὴν ἀσπίδα διώκων, καὶ ὥσπερ οὖν ὁμοῦ τι τῷ δήγματι ὢν ἐκπληκτικωτάτως ἐβόα, καὶ ἐκάλει συμμάχους, καὶ μέντοι καὶ τῆς ἀνῃρημένης ὑπ' αὐτοῦ τὸ εἴδωλον ἔλεγεν ὁρᾷν, βριμούμενόν τε καὶ ἀπειλοῦν, καὶ ὡμολόγει πολὺ καὶ δεδῆχθαι, καὶ ὡς ὠδύνατο ἐξ ὧν ᾤμωξεν, ἦν δῆλος. Ἐπεὶ μέν οἱ ἡ νόσος

dem Serapidis ducunt, deumque, ut ſpectrum illud aſpidis amoliri et cohibere dignetur, orant. Miſertus ille, virum curat. Quemadmodum inulta non manſerit aſpis, dictum, et quidem ſufficienter prorſus.

CAP. XXXIII.

De Pavone.

Aegyptiorum rex cum Indicum pavonem maximum pulcherrimumque dono accepiſſet, noluit cum gregariis ceteris eum alere, vel cibi gratia, vel familiae oblectamenti; itaque Iovi, urbis cuſtodi, eum conſecravit, dignum hoc deo munus hujuſmodi alitem judicans. Hujus deinde capiendae deſiderio ventri ac luxui deditus juvenis quidam locuples, ut ſplendide epularetur, captus eſt; ſolebat enim ſemper indulgere gulae, et varias quaerebat dapes, etiam cum periculo, quavis occaſione, quovis pretio, lucrum exiſtimans omnia, quibus ſuam delectaret improbitatem, et ſatiaret ingluviem. Mercedem igitur hujus ſacrilegii amplam uni ex miniſtris dei largitur, et inſuper aliam promittit. Is vero ſpe vana inductus eum acceſſit ad locum, ubi morari alitem norat, et capere juveni adferendam aggreſſus eſt; ſed non apparuit pavo, et loco illius aſpis viſa eſt, erecta, et adverſus ipſum irata. Quare territus retroceſſit; cum vero guloſus ille urgeret et inſtigaret, miniſter ad pavonem venit; qui mox ambabus alis in aerem elevatus, neque in ſacra aliqua arbore conſedit, neque in alio ſublimi et excelſo loco, ſed in medio quodam inter templum [et ipſos] unde intrepide illos adſpectans prae ſe ferre hoc videbatur, ſe illorum inſidiis ſuperiorem eſſe, neque capi ab eis poſſe. Itaque re infecta luxurioſus

3 ille

πόῤῥω τοῦ χρόνου ἦν, οἱ προσήκοντές οἱ τὸν ἄνδρα ἐς τοῦ Σαράπιδος ἄγουσιν ἱκέτην, καὶ ἐδέοντο ἀναστεῖλαι καὶ ἀφανίσαι τῆς προειρημένης τὸ φάσμα. Οἰκτείρει μὲν οὖν τὸν ἄνδρα ὁ θεὸς, καὶ ἰᾶται. Ὡς δὲ ἀτιμώρητος οὐκ ἔμεινεν ἡ ἀσπὶς, εἴρηται, καὶ πάνυ γε ἀποχρώντως.

ΚΕΦ. λγ'.

Περὶ Ταὼ.

Ταὼν δὲ Ἰνδικὸν δῶρον λαβὼν ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς, ταὼν ὡς ἰδεῖν μέγιστόν τε καὶ ὡραιότατον, οὐκ ἀξιοῖ σὺν τοῖς ἀγελαίοις τρέφειν, ὡς οἰκίας ἄθυρμα αὐτὸν εἶναι, ἢ γαστρὸς χάριν· ἀλλὰ ἀνάπτει τῷ Πολιεῖ Διῒ, κρίνας ἀνάθημα ἐπάξιον τῷ θεῷ τὸν ὄρνιν τὸν προειρημένον. Ἐρᾷ τοῦτον συλλαβεῖν ἄσωτος νεανίας, καὶ πάνυ γε πλούσιος, καὶ ποιήσασθαι δεῖπνον· ἀεὶ γὰρ τῇ γαστρὶ ἐχαρίζετο, καὶ ἐξ ἁπάσης αἰτίας ὁ ἄσωτος οὗτος τὸ ποικίλον τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σὺν κινδύνῳ πορισθὲν, καὶ τὸ ἐωνημένον πολλοῦ, τρόπῳ βδελυρίας καὶ λαιμαργίας ὑπερβολῇ, κέρδος ἡγούμενος εἰς ἡδονήν. Μισθὸν οὖν τῆς θεοσυλίας ἁδρὸν προτείνει τινὶ τῶν τοῦ θεοῦ θεραπευτήρων, καὶ ὑπισχνεῖται καὶ ἄλλον. Ὁ δὲ ἐλπίδι κουφισθεὶς ματαίᾳ, ἔνθα ᾔδει τὸν ὄρνιν αὐλιζόμενον ἐλθὼν, ἐπεχείρει συλλαβεῖν, καὶ τῷ πλουσίῳ κομίσαι· καὶ ἐκεῖνον μὲν οὐχ ὁρᾷ, μεγίστην δὲ ἀσπίδα ὀρθὴν εἶδε, καὶ ἐπ' αὐτὸν τεθυμωμένην. Καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἔδεισε, καὶ ὑπαπῆλθεν· ἐγκειμένου δὲ τοῦ ἀσώτου καὶ παρορμῶντος, ὁ ὑπηρέτης ἐπὶ τὸν ταὼν ἦλθεν· ὁ δὲ ἀμφοτέρων ἀΐξας, καὶ ἑαυτὸν τοῖς πτεροῖς μετεωρίσας, καὶ ἀρθεὶς κοῦφος, οὔτε ἐπί τι τῶν ἱερῶν δένδρων ἐκάθισεν, οὔτε ἐπ' ἄλλον μετέωρόν τε καὶ ὑψηλὸν χῶρον, ἀλλὰ ἐπί τι μέσον τοῦ θεοῦ τοῦ νεὼ, καὶ εἰς αὐτοὺς ἀτρέπτως ἑώρα, οἷον ὑποφαίνων ὅτι ἄρα τῆς ἐπιβουλῆς τῆς ἐκείνων κρείττων πέφυκε, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἑλεῖν αὐτόν. Οὐκ-

ille pecuniam expenſam repetit. Negat ille ſe redditurum, quod quantum in ſe eſſet, nihil non feciſſet, rem vero ſacram deo auferre nequiret. Hinc, ut veriſimile eſt, ortam contentionem, et clamores, multi audiverunt; et tandem ſummus quoque ſacerdos ſuperveniens litis in aede cauſam ſciſcitatur. Illi ſe invicem accuſant: et juvenis ille dives minis, conviciis, et maledictis adfectus diſcedit, et alterius cujuſdam avis oſſe deglutito, magno cum dolore e vita migravit, miniſtrum vero improbum illum, utpote ſacrilegum, civitatis princeps punivit. Avis ab eo tempore neque viva, neque mortua, viſa eſt; ſed, cum annis centum, ut ferunt, vixiſſet, evanuit.

CAP. XXXIV.

De Muraena, et quemadmodum ea ſanatus fuerit, qui ſerpentis ova comederat.

HUC et illud pertinet. Vir quidam, Ciſſus nomine, Serapidis cultui deditiſſimus, petitus inſidiis mulieris, quam prius amatam, deinde uxorem duxerat, cum ova ſerpentis devoraſſet, dolore angebatur et miſere affligebatur, ita ut a morte parum abeſſe videretur. Rogatus autem ab eo deus muraenam vivam praecepit emendam, et manum vivario ſeu vaſi, in quo ſervaretur, immittendam. Paret ille, et manum immittit; cui muraena mordicus inhaeret, et cum avelleretur, morbum juvenis illius in ſe attraxit ſimul. Sic muraenae hujus, divinae Serapidis curationis miniſtrae ad nos quoque fama pervenit.

οὖν ἐπεὶ μηδὲν ἤνυστο, ὅπερ ἦν προδοὺς ἀργύριον ὁ ἄσωτος ἀπήτει λαβεῖν· ὁ δὲ οὐκ ἀπεδίδου, λέγων ποιῆσαι μὲν τὰ ἑαυτοῦ πάντα, ἀδύνατος δὲ εἶναι θεῶν κτῆμα ὑφελέσθαι. Οἷα οὖν εἰκὸς ἦν ἔρις ὑπὲρ τούτων ϗ βοὴ ἤδη, ϗ ἤκουον πολλοί· εἶτα ἄνεισιν ὁ ἐπὶ πᾶσιν ἱερεὺς, ϗ ἐρωτᾷ τῆς ἐν τῷ νεῷ φιλονεικίας τὴν ὑπόθεσιν. Καὶ ἐλέγχουσιν ἀλλήλους· ϗ ὁ μὲν πλούσιος ἀπειλαῖς, ϗ βλασφημίαις, ϗ λοιδορίαις αἰκισθεὶς ἀπαλλάττεται, ϗ ὄρνιθος ἄλλου καταπιὼν ὀστέον, ϗ ὀδυνώμενος τὸν βίον κατέστρεψεν ἀλγεινότατα· τὸν δὲ ὑπηρέτην τὸν κακὸν, οἷα δήπου ἱερόσυλον, ὁ τῆς πόλεως ἁρμοστὴς ἐκόλασεν. Τὸν δὲ ὄρνιν οὔτε ζῶντα, οὔτε νεκρὸν, ἐθεάσαντο· ἀλλὰ ἑκατὸν, ὡς ὁ λόγος, ἔτη διαβιώσας, εἶτα ἠφανίσθη.

ΚΕΦ. λδ΄.

Περὶ Μυραίνης, πῶς δι᾽ αὐτῆς ἐσώθη ὁ φαγὼν ὄφεως ᾠά.

ΚΑΙ ἐκεῖνο δὲ ἔοικε τούτῳ ϗ ὁμολογεῖ. Κίσσος ὄνομα, θεραπεύων τὸν Σάραπιν ἰσχυρῶς, ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ τῆς πρότερον μὲν ἐρωμένης, ὕστερον δὲ γαμετῆς, ϗ ᾠὰ ὄφεως φαγὼν, ὠδυνᾶτο, ϗ ἑαυτῷ κακῶς εἶχε, ϗ ἐπίδοξος τεθνήξεσθαι ἦν. Δεῖται δὲ τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ προσέταξε πρίασθαι μύραιναν ζῶσαν, καθεῖναι δὲ τὴν χεῖρα εἰς τὸ ζώγριον. Καὶ ὁ Κίσσος πείθεται, ϗ καθίησιν· ἡ δὲ ἐμφῦσα εἴχετο, ἀποσπωμένη δὲ ϗ τὴν νόσον τὴν ἐν τῷ νεανίᾳ συνέσπασεν. Ὑπηρέτις μὲν δὴ θεοῦ θεραπείας ἡ μύραινα αὕτη γενομένη, ϗ εἰς ἀκοὴν τὴν ἡμετέραν ἀφίκετο.

C A P. XXXV.

Quod Chryſermus, cum ſanguinem taurinum bibiſſet, et Bathylis phthiſi laborans, a Serapide curati ſunt.

IDEM hic deus, imperante Nerone, Chryſermum, qui revomebat ſanguinem, et contabeſcebat, epoto tauri ſanguine, curavit. Haec eo propoſito mihi referuntur, ut ſignificem animalia tam grata eſſe diis, ut et ab iis ſerventur, et ipſa quoque alios eorum voluntate ſervent. Idem hic deus Bathylin Cretenſem tabe periclitantem ab hoc graviſſimo malo, aſininae carnis imperato eſu, reſtituit; atque accidit, ut res evenerit ei juxta nomen animalis, dixerat enim deus ὀνησίφορον [ſalutarem] futuram hanc curationem et medelam. Et de illis haec dicta ſufficiunt.

C A P. XXXVI.

De Equis.

DE animalium natura haec quoque feruntur. Equae ad vectionem curulem aptiores eſſe creduntur. Viros rei equeſtris peritos affirmare audio, equos lavatione et unctione gaudere. Solitos quidem unguentis liniri equos Simonides in Iambis teſtatur. Perſae poſt Cyri pugnam in Lydia camelos ſimul cum equis alunt, equorum metum ex camelis convictu conantes expellere.

C A P. XXXVII.

Differentiae animalium ſecundum appellationem, et procreandi modum.

CARTILAGINEA vocantur, quae ſquamis carent; ut, muraena, conger, torpedo, paſtinaca, bos, muſtellus; delphinus

ΚΕΦ. λέ.

Ὅτι καὶ Χρύσερμος αἷμα ταύρειον πιὼν, καὶ Βάθυλις φθισικὸς, ὑπὸ τοῦ Σαράπιδος ἐσώθησαν.

ΧΡύσερμόν τε ἐπὶ Νέρωνος αἷμα ἀνεμοῦντα, καὶ τηκόμενον ἤδη, αἷμα ταύρου πιόντα, ἰάσατο αὐτὸς οὗτος ὁ θεός. Ἐγὼ δὲ λέγω ταῦτα, ὅτι ἐς τοσοῦτον ἄρα τὰ ζῶα θεοφιλῆ ἐστιν, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν θεῶν σώζεσθαι, καὶ σώζειν, ἐκείνων βουλομένων, ἑτέρους. Ἀτὰρ οὖν καὶ Βάθυλιν τὸν Κρῆτα ἐς νόσον φθίσεως ἐμπεσόντα, ἐξάντη τοῦ τοσούτου κακοῦ ὅδε ὁ θεὸς εἰργάσατο, ὀνείων κρεῶν γευσάμενον· καὶ προσέπεσε γενέσθαι καὶ αὐτῷ παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ ζώου, ἔφατο γὰρ ὀνησιφόρον οἱ ταύτην ἔσεσθαι τὴν θεραπείαν καὶ ἴασιν. Καὶ ὑπὲρ μὲν τούτων ἀπόχρη καὶ ταῦτα.

ΚΕΦ λϛ΄.

Περὶ τῶν Ἵππων.

ΙΔια δὲ ἄρα τῶν ζώων καὶ ἐκεῖνα λέγεται. Αἱ ἵπποι εἰς ἁρματηλασίαν ἐπιτηδειότεραι εἶναι πιστεύονται. Πυνθάνομαι δὲ τοὺς ἄνδρας τοὺς πωλευτικοὺς λέγειν, ὅτι ἄρα χαίρουσιν ἵπποι λουτρῷ τε καὶ ἀλοιφῇ. Ὅτι δὲ καὶ μύρῳ ἐχρίοντο ἵπποι Σιμωνίδης ἐν τοῖς Ἰάμβοις λέγει. Πέρσαι δὲ μετὰ τὴν Κύρου μάχην τὴν ἐν Λυδίᾳ καμήλους τοῖς ἵπποις συντρέφουσι, τὸ δέος τῶν ἵππων τὸ ἐκ τῶν καμήλων εἰς αὐτοὺς ἐξαπτόμενον ἐκβάλλειν πειρώμενοι τῇ συντροφίᾳ.

ΚΕΦ. λζ΄.

Διαφορότητες Ζώων εἰς ἐπωνυμίαν τε, καὶ ζωογονίαν.

ΚΑλεῖται δὲ σελάχεια, ὅσα οὐκ ἔχει λεπίδας, εἶεν δ᾽ ἂν μύραινα, γόγγρος, νάρκη, τρυγὼν, βοῦς, γαλεός· δελφὶς

nus vero et balaena cete ſunt: et haec quidem de aquatilibus ſola vivipara. Mollia appellantur ex aquatilibus oſſium expertia; ut polypus, ſepia, lolligo, urtica: quae etiam ſanguine et viſceribus carent. Cruſtis tenuibus tecta; aſtaci, ſquillae, cancri, paguri: haec ſenectutem exuunt. Siliceis teſtis operta; conchae, murices, buccinae, ſtrombi, echini, locuſtae. Dentibus ſerratis praedita eſſe dicuntur, quae dentes teretes et acutos habent; ut, lupus, canis, leo, panthera: haec eadem ſunt carnivora. Vtrinque dentati, homo, equus, aſinus; adipem etiam habent. Dentes continuos habent, bos, ovis, capra. Dentes exertos habent, quae extra dentes eminentes oſtendunt, aper, talpa; nam elephanti, potius quam dentes, cornua appellanda ſunt. Inſecta; ut, veſpae, apes: haec etiam pulmonibus carere dicuntur. Ambigentia; equus fluviatilis, lutra, caſtor, crocodilus. Cortice teguntur, lacertus, ſalamandra, teſtudo, crocodilus, ſerpens: haec etiam ſenectutem exuunt, praeter crocodilum et teſtudinem. Solipeda; equus, aſinus. Biſulca; bos, cervus, capra, ovis, ſus. Multifida; ut, homo, canis. Planipeda, et latis unguibus praedita; cycnus, anſer. Cuteis alis praedita; veſpertilio. Vncinatis unguibus ſunt, quibus incurvum eſt roſtrum; ut, accipitres, aquilae. Aliorum animalium naturam alibi dixi.

C A P. XXXVIII.

De Vulpanſere.

VVLPANSER pullos ſuos vehementer amat, eandemque operam, quam perdix, in eis tuendis ponit. Nam ante ſuos foetus ſeſe provolvens, aucupi ſpem ſui capiendi praebet; hi vero interea elabuntur; quibus fuga elapſis, is ſeſe alis allevans diſcedit.

φὶς [δὲ ϗ] φάλαινα [ἐςὶ] κήτη· ταῦτα δὲ ἄρα μόνα τῶν ἐνύδρων ζωοτοκεῖ. Μαλάκια δὲ καλεῖται, ὅσα τῶν ἐνύδρων ἀνόςεά εἰσι, ϗ εἴη ἂν πολύπες, σηπία, τευθὶς, ἀκαλήφη· ταῦτά τοι ϗ αἵματος ἄμοιρα καὶ σπλάγχνων ἐςί. Μαλακόςρακα δὲ, ἀςακοὶ, καρίδες, καρκίνοι, πάγεροι· ἀποδύεται δὲ ϗ τὸ γῆρας ταῦτα. Ὀςρακόδερμα δὲ, ὄςρεα, πορφύραι, κήρυκες, ςρόμβοι, ἐχῖνοι, κάραβοι. Καρχαρόδοντα δὲ, ςρογγύλες ἔχοντα τὲς ὀδόντας ϗ ὀξεῖς, λύκος, κύων, λέων, πάρδαλις· ταῦτα μέντοι ϗ σαρκῶν ἐσθίει. Ἀμφώδοντα δὲ ἄνθρωπος, ἵππος, ὄνος, ἅπερ ἓν πιμελὴν ἔχει. Συνώδοντα δὲ, βὲς, πρόβατον, αἴξ. Χαυλιόδοντα δὲ, τὰ ὑποφαίνοντα ἔξω τὲς ὀδόντας, ὗς ὁ ἄγριος, σπάλαξ· τὸν γὰρ ἐλέφαντα ὂ φημι ὀδόντας ἔχειν, ἀλλὰ κέρατα. Ἔντομα δὲ, σφὴξ, μέλισσα· λέγεσι δὲ μηδὲ πνεύμονας ἔχειν ταῦτα. Ἀμφίβια δὲ, ἵππος ποτάμιος, ϗ ἔνυδρος, ϗ κάςωρ, ϗ κροκόδειλος. Φολιδωτὰ δὲ, σαῦρος, σαλαμάνδρα, χελώνη, κροκόδειλος, ὄφις· ταῦτα δὲ ϗ τὸ γῆρας ἀποδύεται, πλὴν κροκοδείλε ϗ χελώνης. Μώνυχα δὲ, ἵππος, ὄνος. ... βὲς, ἐλέφας, αἲξ, ὄϊς, χοῖρος. Πολυσχιδῆ δὲ, ἄνθρωπος, κύων. Στεγανόποδα ϗ πλατυώνυχα, κύκνος, χήν. Δερμόπτερος δὲ, νυκτερίς. Γαμψώνυχα δὲ, οἷς ϗ τὸ ῥάμφος ἐπικαμπὲς, ἱέρακες, ἀετοί. Τὴν δὲ ἄλλων τῶν ζώων ἰδιότητα ἀλλαχε εἶπον.

Κ Ε Φ. λή.

Περὶ τε καλεμένε Χηναλώπεκος.

Φιλότεκνον δὲ ἄρα ζῶον ἦν ϗ ὁ χηναλώπηξ, ϗ ταὐτὸν τοῖς πέρδιξι δρᾷ. Καὶ γὰρ ἓτος πρὸ τῶν νεοττῶν ἑαυτὸν κοιμίζει, ϗ ἐνδίδωσιν ἐλπίδα ὡς θηράσοντι αὐτὸν τῷ ἐπιόντι· οἱ δὲ ἀποδιδράσκεσιν οἱ νεοττοὶ ἐν τῷ τέως· ὅταν δὲ πρὸ ὁδὲ γένωνται, ϗ ἐκεῖνος ἑαυτὸν τοῖς πτεροῖς ἐλαφρίσας ἀπαλλάττεται.

CAP. XXXIX.

De Accipitribus.

Accipiter, quoad vivit, ab Aegyptiis charus deo eſſe fertur; tum poſt exceſſum e vita, cum corpore exutus eſt anima et ſpiritus, futura oſtendere, et ſomnia immittere. Eidem Aegyptii ternis aliquando pedibus accipitrem apud ſe viſum aiunt, et nonnullis perſuadent.

CAP. XL.

De animalibus partes aliquas ſui corporis duplicatas habentibus; quemadmodum Perdices, Lepores, Cervi, atque alia ejuſmodi animalia.

Perdices in Paphlagonia, ut ſcribit Theophraſtus, cor geminum habent. In Biſaltia lepores Theopompus ait ſingulos duplex habere jecur. Apion, niſi nugatur, alicubi cervis quatuor eſſe renes prodidit. Et, cum Oenis Menidis filius regnaret in Aegypto, gruem bicipitem eſſe viſam, et feracitatem regionis ſecutam, idem auctor eſt; item ſub alio rege quadricipitem avem, et alluvione Nili ſecuta copioſiore quam alias unquam, fructuum et ſegetum admirabilem fertilitatem extitiſſe. Quadricornem cervum Nicocreon Cyprius habuit, et Delphis conſecravit cum hac inſcriptione:

Quatuor inſignem quod cervum cornibus altis
Nicocreon cepit, munus, Apollo, tuum eſt.

Oves etiam tum quadricornes, tum tricornes, fuerunt in templo Iovis cuſtodis urbis [in Aegypto.] Ego etiam quinque pedes

2 bovis

Κ Ε Φ. λθ΄.

Περὶ Ἱεράκων.

ΛΕγουσι δὲ Αἰγύπτιοι τὸν ἱέρακα ζῶντα μὲν ϗ ἔτι περιόντα θεοφιλῆ ὄρνιν εἶναι· τοῦ βίου δὲ ἀπελθόντα ϗ μαντεύεσθαι, ϗ ὀνείρατα ἐπιπέμπειν, ἀποδυσάμενον τὸ σῶμα, ϗ ψυχὴ γεγενημένον γυμνή. Λέγουσι δὲ οἱ Αἰγύπτιοι ϗ τρίποδα ἱέρακα παρ' αὐτοῖς φανῆναί ποτε, ϗ ὑγιῆ δοκοῦσι λέγειν τοῖς πεπιςευκόσι.

Κ Ε Φ. μ΄.

Περὶ ζώων διπλᾶ μέλη ἐχόντων· οἷον Πέρδικες, Λαγωοὶ, Ἔλαφοι, ϗ ἕτερα τοιαῦτα.

ΠΕρδικες οἱ Παφλαγόνες δικάρδιοί εἰσιν, ὥσπερ οὖν Θεόφρασος λέγει. Καὶ Θεόπομπος τοὺς ἐν Βισαλτίᾳ λαγὼς διπλᾶ ἥπατα ἔχειν ἕκαςόν φησι. Λέγει δὲ Ἀπίων, εἰ μὴ τερατεύεται, ϗ ἐλάφους νεφροὺς τέτταρας ἔχειν κατά τινας τόπους. Λέγει δὲ ὁ αὐτὸς ϗ κατὰ τὸν Οἴνιδα τὸν Μήνιδος βασιλεύοντα δικέφαλον γέρανον φανῆναι, ϗ εὐθηνῆσαι τὴν Αἴγυπτον· καὶ Διπάλλου βασιλέως τετρακέφαλον ὄρνιν, ϗ πλημμυρῆσαι τὸν Νεῖλον ὡς οὔποτε, ϗ καρπῶν ἀφθονίαν γενέσθαι, ϗ εὐποτμίαν ληΐων θαυμαςήν. Τετράκερων δὲ ἔλαφον Νικοκρέων ὁ Κύπριος ἔσχε, ϗ ἀνέθηκε Πυθοῖ, ϗ ὑπέγραψε·

Σῆς ἕνεκεν, Λητοῦς τοξαλκέτα κοῦρ', ἐπινοίας
Τήνδ' ἕλε Νικοκρέων τετράκερων ἔλαφον.

Καὶ μέντοι καὶ τετράκερω πρόβατα ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Πολιέως ἦν, ϗ τρίκερω. Ἐγὼ δὲ ϗ πεντάποδα βοῦν ἱερὸν ἐθεασάμην,

bovis miratus ſum, quem vidi ſacrum eidem deo in magna urbe Alexandria, in luco dei, ubi conſitae perſeae egregiam umbram et ſpectaculum praebebant. Ibidem vitulus colore cereo pedem ab humero dependentem ferebat, abſolutum quidem illum, ſed ad greſſum inutilem. Haec etſi conſuetam naturae rationem non omnino ſequi videantur; ea tamen, ut vel ipſe vidi, vel fama accepi, referre libuit.

σάμην, ἀνάθημα τῷ θεῷ τῷδε ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀλεξάνδρου τῇ μεγάλῃ, ἐν τῷ καλουμένῳ τοῦ θεοῦ ἄλσει, ἔνθα περσαῖαι σύμφυτοι σκιὰν περικαλλῆ καὶ ὄψιν ἀπεδείκνυντο. Καὶ ἦν μόσχος ἐνταῦθα τὴν χρόαν κηρῷ προσεικασμένος, καὶ ἐπὶ τοῦ ὤμου πόδα ἐπηρτημένον εἶχεν, ἀσύνεργον μὲν ὅσα ἐπιβῆναι, τέλειον δὲ ὅσα εἰς πλάσιν. Καὶ ταῦτα μὲν δοκεῖ τῇ φύσει ὁμολογεῖν οὐ πάντως· ἐγὼ δὲ, ὅσα εἰς ἐμὴν ὄψιν τε καὶ ἀκοὴν ἀφίκετο, εἶπον.

AELIANI

DE

NATVRA ANIMALIVM

LIBER XII.

CAPVT I.

De ſacris piſcibus apud Myrenſes, qui Orphi appellantur.

IN Myrenſi Lyciae ſinu fons eſt, et Apollinis templum, ad cujus ſacerdotem vitulinas carunculas ex oblatis ſacrificiis diſpergentem orphi gregatim adnatant, et tanquam ſane convivae ad epulas invitati carnes comedunt. Et vero immolantes ex eo magna voluptate adficiuntur, quod piſces ſua ſacrificatione paſcantur; quod quidem ipſum res ſuas bene et feliciter caſuras eſſe ſignificare ſibi perſuadent, idcircoque propitium eſſe ſibi deum dicunt, cujus voluntate cibis piſces expleantur. Quod ſi caudis carnes in terram ejiciant, tanquam ſordidas a ſe deteſtantes, exinde ſibi iram dei portendi arbitrantur. Itemque hujuſcemodi piſcium genus ſacerdotis vocem et agnoſcit, et ſi ad eos, a quibus appellatur, acceſſerit, ſic incredibilem ipſis laetitiam adfert; ut, ſi contra fecerit, magnum dolorem eiſdem inurit.

CAP.

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΠΕΡΙ

ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ά.

Περὶ τῶν ἱερῶν ἰχθύων τῶν παρὰ Μυρεῦσιν, ȣ̃ς καλȣ̃σιν Ὀρφȣ́ς.

ΜΥΡΕΩΝ τῶν ἐν Λυκίᾳ κόλπος ἐϛὶ, ꙅ ἔχει πηγὴν, ꙅ ἐνταῦθα νεὼς Ἀπόλλωνός ἐϛι, ꙅ ὁ τȣ̃δε τȣ̃ θεȣ̃ ἱερεὺς κρέα μόσχεια διασπείρει τῶν τῷ θεῷ τεθυμένων· ὀρφοὶ δὲ οἱ ἰχθύες ἀθρόοι προσνέȣσι, ꙅ τῶν κρεῶν ἐσθίȣσιν, οἷα δήπȣ καλȣ́μενοι δαιτυμόνες. Καὶ χαίρȣσιν οἱ θύσαντες, ꙅ τὴν τȣ́των δαῖτα πιϛεύȣσιν εἶναί σφισιν ὅτταν ἀγαθήν· ꙅ λέγȣσιν ἵλεων εἶναι τὸν θεὸν, δι᾽ ὃν οἱ ἰχθύες ἐνεπλήσθησαν τῶν κρεῶν. Εἰ δὲ ταῖς ȣ̓ραῖς αὐτὰ εἰς τὴν γῆν ἐκβάλλοιεν, ὥσπερȣ̃ν ἀτιμάσαντες, ꙅ μυσαρὰ κρίναντες, τȣ̃το δὴ τȣ̃ θεȣ̃ μῆνις εἶναι πεπίϛευται. Γνωρίζȣσι δὲ ꙅ τὴν τȣ̃ ἱερέως φωνὴν οἱ ἰχθύες, ꙅ ἐπακȣ́σαντες μὲν εὐφραίνȣσι τȣ́τȣς, δι᾽ ȣ̃ς κέκληνται· τȣ̓ναντίον δὲ δράσαντες λυπȣ̃σι.

CAP. II.

De Piſcibus Hieropolitanis.

Ad Bambycen olim ſic appellatam, nunc vero Hierapolim a Seleuco nuncupatam, piſces et ſacri habentur, et confertis turmis natant. Duces item habent, qui cibos eis objectos primi deguſtant; maximeque ex omnibus piſcibus amicitiam inter ſe ſervant, perpetuaque pace devinciuntur; ſive quod dea hunc animorum conſenſum eis adflat, ſive quod objectis eſcis cum abunde expleantur, neceſſe non habent ſe invicem invadere et vorare.

CAP. III.

De Agno Aegyptio geminam caudam habente.

Aegyptii ferunt (quod mihi quidem non perſuaſerint) quo tempore decantatus ille Bocchoris regnavit, agnum pedibus octonis et cauda gemina eſſe natum; ac eundem fuiſſe bicipitem, et quadricornem, et humano ſermone locutum. Veniam merentur poetae, ut Homerus, qui Xantho equo ſermonem attribuit; et imitatus illum hac in re Alcman, cum id poſt tantum auctorem, qui primus id fingere fuit auſus, Homerum fecerit, non eſt accuſandus. Aegyptiis vero talia jactantibus quis credat? Volui tamen haec de agno, licet fabuloſa, non praeterire.

CAP. IV.

De pennis, quae Accipitribus ſuccreſcunt.

De accipitribus audire memini, ſolere eos, antequam Nilus inundet, et agros operiat, ex pennis illas, quae jam conſenuerint, dimittere, ut rami fruticum jam arida folia; et alias novellas

ΚΕΦ. β'.

Περὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει Ἰχθύων.

ΚΑτὰ τὴν πάλαι Βαμβύκην, καλεῖται δὲ νῦν Ἱεράπολις, Σελεύκου ὀνομάσαντος τοῦτο αὐτὴν, ἰχθύες εἰσὶν ἱεροὶ, καὶ κατ' ἴλας νήχονται. Καὶ ἔχουσιν ἡγεμόνας, καὶ τῶν ἐμβαλλομένων αὐτοῖς τροφῶν προεσθίουσιν οὗτοί γε· φυλάττουσι δὲ καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλίαν μάλιστα ἰχθύων, καὶ ἔστιν ἀεὶ ἔνσπονδα αὐτοῖς· ἤτοι τῆς θεοῦ τὴν ὁμόνοιαν καταπνεούσης, ἢ διότι τῶν ἐμβαλλομένων τροφῶν ἐμπιμπλάμενοι οὗτοι τῆς ἀλλήλων βορᾶς ἄγευστοί τε καὶ ἀμαθεῖς εἰκότως διαμένουσι.

ΚΕΦ. γ'.

Περὶ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ δικέρκου Ἀρνός.

ΛΕγουσιν Αἰγύπτιοι (καὶ ἐμὲ μὲν ἥκιστα πείθουσι) λέγουσι δ' οὖν ἄρνα καὶ ὀκτάπουν καὶ δίκερκον κατὰ τὸν Βόκχοριν τὸν ᾀδόμενον ἐκεῖνον γενέσθαι, καὶ ῥῆξαι φωνήν· καὶ δύο κεφαλὰς ᾄδουσι τῆς ἀρνὸς, καὶ τετράκερων γενέσθαι φασὶ τὴν αὐτήν. Ὁμήρῳ μὲν οὖν φωνὴν Ξάνθῳ τῷ ἵππῳ δόντι συγγνώμην νέμειν ἄξια, ποιητὴς γάρ· καὶ Ἀλκμὰν δὲ μιμούμενος ἐν τοῖς τοιούτοις Ὅμηρον οὐκ ἂν φέροιτο αἰτίαν, ἔχει γὰρ ἀξιόχρεων εἰς αἰδῶ τὴν πρωτίστην τόλμαν. Αἰγυπτίοις δὲ τὰ τοιαῦτα κομπάζουσι προσέχειν πῶς οἷόν τε; Εἴρηται γοῦν, εἰ καὶ μυθώδη τὰ τῆσδε τῆς ἀρνὸς ἴδια.

ΚΕΦ. δ'.

Περὶ τῶν πτερῶν τῶν τοῖς Ἱέραξιν ἐπιφυομένων.

ΚΑΙ ἐκεῖνο δὲ ὑπὲρ τῶν ἱεράκων ἀκούσας οἶδα πρὸ τοῦ τὸν Νεῖλον ἐπιπολάζειν τῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐς τὰς ἀρούρας ἀνέρχεσθαι, ἀφιᾶσι τῶν πτερύγων τὰ ἤδη γηρῶντα ὥσπερ οὖν

vellas et elegantes producere, ſimiliter ut arbores comam. Sunt autem accipitrum genera plura, quod et Ariſtophanes inſinuare videtur, cum inquit:

Atqui miſimus
Ter mille accipitres, ſagittarios equites.
Iamque quilibet procedit unguibus amentatis
Cerchnes, buteo, vultur, cymindis, aquila.

Diſtributi ſunt autem et conſecrati variis diis: perdicarius et ocypteros Apollinis miniſter eſt, ut ferunt; oſſifraga et harpe ſacrae ſunt Minervae; palumbario Mercurium delectari aiunt; Iunoni dedicatur tanyſipteros, Dianae buteo, Matri deum mermnus, alii denique aliis diis. Genera autem accipitrum permulta ſunt.

CAP. V.

De Muſtela, quam Thebani in Boeotia adorant; item de Muribus in Apollinis Sminthii templo.

Aegyptii quod diverſa animalium genera in deos referant, et diverſimode colant, multiplex riſus eos conſequitur. At Thebani, natione quidem Graeci, riſu obruendi, qui muſtelam, ut audio, religioſe venerentur, et dicant Herculis hanc nutricem fuiſſe; vel non fuiſſe quidem nutricem, ſed cum Herculem Alcmena parturiret, et parere non poſſet, hanc praetercurrentem partus vincula diſſolviſſe; eoque eſſe factum, in lucem ut Hercules exiret, et jamjam natus reptaret; cui deinde Iuno decantatos illos dracones immiſit. Porro mures adorant ii, qui Troadis Hamaxitum incolunt; unde Apollinem, qui apud eos maxima religione eſt, Sminthium appellant. Murem enim Sminthium Aeoles et Trojani nominant, ſicut Aeſchylus in Siſypho teſtatur, cum ait:

Sed

τῶν φυτῶν οἱ κλάδοι φύλλα τὰ ξηρὰ, ϗ ἀναφύουσι πτίλα νεαρὰ ϗ ὡραῖα οἱ ἱέρακες, ὡς τὴν ἄνθην τὰ δένδρα. Γένη δὲ ἱεράκων πλείονα ἄρα ἦν, ϗ ἔοικεν ὑπαινίττεσθαι ϗ Ἀριστοφάνης τοῦτο, φησὶ γοῦν·

Ἀλλ᾽ ἐπέμψαμεν
Τρὶς χιλίους ἱέρακας, ἱπποτοξότας.
Χωρὶς δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμένος,
Κερχνῆς, τριόρχης, γὺψ, κύμινδις, αἰετός.

Νενέμηνται δὲ ϗ ἀπεκρίθησαν θεοῖς πολλοῖς· ὁ μὲν περδικοθήρας ϗ ὠκύπτερος Ἀπόλλωνός ἐστι θεράπων, φασί· φήνην δὲ ϗ ἅρπην Ἀθηνᾷ προσνέμουσιν· Ἑρμοῦ δὲ τὸν φασσοφόντην ἄθυρμα εἶναι φασίν· Ἥρας δὲ τὸν τανυσίπτερον, ϗ τὸν τριόρχην οὕτω καλούμενον Ἀρτέμιδος, Μητρὶ δὲ θεῶν τὸν μέρμνον, ϗ ἄλλον δὲ ἄλλῳ θεῷ. Γένη δὲ ἱεράκων ἐστὶ πάμπολλα.

ΚΕΦ. έ.

Περὶ τῆς Γαλῆς, ἣν Θηβαῖοι ἐν τῇ Βοιωτίᾳ σέβουσι· ϗ περὶ τῶν ἐν Σμίνθῳ Μυῶν.

Αἰγύπτιοι μὲν οὖν σέβοντές τε ϗ ἐκθεοῦντες γένη ζώων διάφορα, ϗ διαφόρως, γέλωτα ὀφλισκάνουσι παρά γε τοῖς πολλοῖς· ϗ Θηβαῖοι δὲ σέβουσιν Ἕλληνες ὄντες, ὡς ἀκούω, γαλῆν, ϗ λέγουσί γε Ἡρακλέους αὐτὴν γενέσθαι τροφόν· ἢ τροφὸν μὲν οὐδαμῶς, καθημένης δὲ ἐπ᾽ ὠδῖσι τῆς Ἀλκμήνης, ϗ τεκεῖν οὐ δυναμένης, τήνδε παραδραμεῖν, ϗ τοὺς τῶν ὠδίνων λῦσαι δεσμοὺς, ϗ προελθεῖν τὸν Ἡρακλέα, ϗ ἕρπειν ἤδη· ϗ τούς γε ὑμνησίους δράκοντας, ἡ Ἥρα ἔπεμπεν αὐτῷ. Καὶ οἱ τὴν Ἀμαξιτὸν δὲ τῆς Τρῳάδος κατοικοῦντες, μῦς σέβουσιν· ἔνθεν τοι ϗ τὸν Ἀπόλλω, τὸν παρ᾽ αὐτοῖς τιμώμενον, Σμίνθιον καλοῦσι, φασίν. Ἔτι γὰρ ϗ τοὺς Αἰολέας ϗ τοὺς Τρῶας τὸν μῦν προσαγορεύειν σμίνθιον, ὥσπερ οὖν ϗ Αἰσχύλος ἐν τῷ Σισύφῳ·

Sed eſt agreſtis maximuſque ſminthius.

Tum vero in aede Sminthii cicures aluntur mures, eiſque victus publice praebetur; atque infra altare, ubi degant, mures albi latibula habent; apud tripodem Apollinis muris eſt effigies. Ceterum de hujus religionis origine hanc accepi fabellam: Permulta murium millia cum Aeolum et Trojanorum ſegetes invaſiſſent, atque immaturas ſuccidiſſent, eis, qui ſementem feciſſent, meſſem infructuoſam reddidiſſent; cumque Delphicus deus de hac re conſultus eſſet, reſpondiſſe; oportere ſacrificare Sminthio Apollini: eos, quibus datum eſſet oraculum, reſponſum ſecutos ab hoc murium impetu liberatos fuiſſe, et frumentum eis ad ſolitas meſſes perveniſſe. Huc etiam addunt: Cretenſes ad coloniam domo miſſos propter calamitatem, quae ipſis acciderat, Pythium rogaſſe, quempiam ſibi locum ad habitandum adpoſitum oſtenderet; illum oraculum edidiſſe, ubi terra geniti bellum eis inferrent, ibi conſidendum, atque urbem excitandam eſſe: ita eos profectos ad Hamaxitum caſtra poſuiſſe, ut illic quieſcerent; murium vero immenſam vim erupiſſe, et clypeorum lora deroſiſſe, et arcuum nervos exediſſe; ex quo conjecturam duxerunt illos eſſe terrigenas, proinde ad armorum etiam inopiam redactos hunc locum incoluiſſe, atque Sminthio Apollini templum excitaſſe. Ad hanc theologiam murium nos mentio promovit, et haec quoque obiter cognoviſſe detrimento nobis non fuerit.

CAP.

Ἀλλ' ἀρουραῖός τις ἐστὶ Σμίνθιος, ὡς δ' ὑπερφυής.

Καὶ τρέφονται μὲν ἐς τοὺς Σμινθίους μῦες τιθασσοὶ δημοσίας τροφὰς λαμβάνοντες, ὑπὸ δὲ τῷ βωμῷ ϗ φωλεύουσι λευκοί, ϗ παρὰ τῷ τρίποδι τοῦ Ἀπόλλωνος ἕστηκε μῦς. Μυθολόγημα δὲ ὑπὲρ τῆσδε τῆς θρησκείας ϗ ἐκεῖνο προσακήκοα· Τῶν Αἰολέων ϗ τῶν Τρώων τὰ λήϊα πολλὰς μυῶν μυριάδας ἐπελθούσας ἀώρους ὑποκείρειν, ϗ ἀτελῆ τὰ θέρη τοῖς σπείρασιν ἀποφαίνειν· οὐκοῦν τὸν ἐν Δελφοῖς θεὸν πυνθανόμενον εἰπεῖν, ὅτι δεῖ θύειν Ἀπόλλωνι Σμινθεῖ· τοὺς δὲ πεισθέντας ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐκ τῶν μυῶν ἐπιβουλῆς, ϗ τὸν πυρὸν αὐτοῖς ἐς τόνδε τὸν νενομισμένον ἄμητον ἀφικνεῖσθαι. Ἐπιλέγουσι δὲ ἄρα τούτοις ϗ ἐκεῖνα· Εἰς ἀποικίαν Κρητῶν οἱ σταλέντες οἴκοθεν ἔκ τινος τύχης καταλαβούσης αὐτοὺς, ἐδεήθησαν τοῦ Πυθίου φῆναί τινα αὐτοῖς χῶρον ἀγαθὸν, καὶ εἰς τὸν συνοικισμὸν λυσιτελῆ· ἐκπίπτειν δὴ λόγιον, ἔνθα ἂν αὐτοῖς οἱ γηγενεῖς πολεμήσωσιν, ἐνταῦθα καταμεῖναι, ϗ ἀναστῆσαι πόλιν· οὐκοῦν ἥκουσι μὲν εἰς τὴν Ἁμαξιτὸν τήνδε, καὶ στρατοπεδεύουσιν ὥστε ἀναπαύσασθαι· μυῶν δὲ ἄφατόν τι πλῆθος ἐφερπύσαν τάτε ὄχανα αὐτοῖς τῶν ἀσπίδων διέτραγε, ϗ τὰς τῶν τόξων νευρὰς διέφαγεν· οἱ δὲ ἄρα συνέβαλον τούτους ἐκείνους εἶναι τοὺς γηγενεῖς, καὶ μέντοι καὶ εἰς ἀπορίαν ἥκοντες τὴν τῶν ἀμυντηρίων τόνδε τὸν χῶρον οἰκίζουσι, καὶ Ἀπόλλωνος ἱδρύονται νεὼν Σμινθίου. Ἡ μὲν οὖν τῶν μυῶν μνήμη προήγαγεν ἡμᾶς ϗ εἰς θεολογίαν τινὰ, χείρους δὲ αὐτῶν οὐ γεγόναμεν ϗ τοιαῦτα προσακούσαντες.

CAP. VI.

Quod Delphini ſui generis mortuorum cadavera ſepeliant; et de Cicadis.

DELPHINI etiam mortuorum memoriam non abjiciunt, et eos, quibuſcum conſuetudinem vivis habuerant, extinctos quoque non deſerunt. Itaque ſui generis cadavera ſubeuntes, ad continentem elata, hominibus ſepelienda tradunt, Ariſtotele teſte; poſt vero ſequitur magna delphinorum multitudo, tanquam in extinctos honorem conferentium, aut certe eos ab impetu aliarum belluarum ne abrepti devorentur defendentium. Itaque homines juſti, et rei muſicae intelligentes, reverentia ſtudii in delphinorum muſicam adducti humatione eos adficiunt; illi vero, qui a Muſis ipſiſque Gratiis (quod aiunt) alieni ſunt, eos inhumatos relinquunt. At truci horum animo, o delphini, veniam concedatis oportet: quandoquidem vel ipſi Athenienſes Phocionem probum virum inhumatum projecerunt: tum Olympias, quae filium Iovis peperiſſet, ut ipſa gloriabatur, et ille profitebatur, inſepulta jacuit: Pompeius item Romanus, cognomine Magnus, cum tot tantaſque res praeclaras geſſiſſet, ac ſummis victoriis partis, ter triumphaſſet, et interfectoris ſui patrem ſervaſſet, et in regnum reſtituiſſet, Aegyptii non modo interfecerunt, ſed capite truncatum, projectum ad litus reliquerunt; quemadmodum erga vos ſepulturae officium ſaepe negligunt. Vidi ego quoque, qui connexas cicadas in cibum venderent. Omnivorum enim iſtud animal neque vobis, o delphini, parcit, ſed vos ſale inveterare et devorare audet; neque cicadis etiam parcit, nec animadvertit ſe rem perpetrare Muſis, Iovis filiabus, inviſam.

CAP.

ΚΕΦ. ϛ'.

Ὅτι τοὺς ἀποθανόντας αὐτῶν οἱ Δελφῖνες θάπτουσι· ϗ περὶ Τεττίγων.

ΗΣαν δὲ ἄρα δελφῖνες ϗ νεκρῶν μνήμονες, ϗ τῶν συννόμων ἀπελθόντων τοῦ βίου οὐδαμῶς προδόται. Τὸν γοῦν ἑαυτῶν τεθνεῶτα ὑποδύντες εἶτα μέντοι κομίζουσι φοράδην ἐς τὴν γῆν, τοῖς ἀνθρώποις πιστεύοντες θάψαι, ϗ Ἀριστοτέλης μαρτυρεῖ τούτῳ· ἕπεται δὲ πλῆθος ἕτερον οἱονεὶ τιμῶντες, ἢ ϗ νὴ Δία ὑπερμαχοῦντες, μήποτε ἄλλο κῆτος ἐπιδράμῃ, ϗ τὸν νεκρὸν ἁρπάσαν εἶτα καταδαίσηται. Ὅσοι μὲν οὖν εἰσιν ἔνδικοι, ϗ τῆς μουσικῆς ἐπαΐοντες, τῆς τῶν δελφίνων φιλομουσίας αἰδοῖ θάπτουσιν αὐτούς· οἱ δὲ ἀπό τε Μουσῶν (φασὶν) ἀπό τε Χαρίτων ἀκηδῶς αὐτῶν ἔχουσι. Καὶ δότε γε συγγνώμην, ὦ δελφῖνες φίλοι, τῇ τῶν ἀνθρώπων ἀγριότητι· εἴγε ϗ Ἀθηναῖοι Φωκίωνα τὸν χρηστὸν ἔῤῥιψαν ἄταφον· ϗ Ὀλυμπιὰς δὲ ἔκειτο γυμνὴ, ἡ τεκοῦσα τὸν τοῦ Διὸς, ὡς ἐκόμπαζεν αὐτὴ, ϗ ἐκεῖνος ἔλεγε· ϗ τὸν Ῥωμαῖον Πομπήϊον τὸν Μέγαν ἐπίκλην ἀποκτείναντες Αἰγύπτιοι, τοσαῦτα ἐργασάμενον, ϗ νίκας νικήσαντα ἄγαν σεμνὰς, ϗ θριαμβεύσαντα τρὶς, ϗ τὸν τοῦ φονέως πατέρα σώσαντα, ϗ εἰς τὴν Αἰγυπτίων βασιλείαν ἐπαναγαγόντα, εἴασαν ἐῤῥιμμένον ἄμοιρον τῆς κεφαλῆς, πλησίον τῆς θαλάττης· ϗ ἐκεῖνον, ὡς ὑμᾶς πολλάκις ἐῶσιν. Ἐγὼ δὲ εἶδον ϗ τέττιγας εἴραντάς τινας, ϗ πιπράσκοντας ἐπὶ δεῖπνον, ϗ μάλα γε ἐδείπνει. Τὸ γάρ τοι ζῶον τὸ πάμβορον τοῦτο οὐδὲ ὑμῶν φείδεται, ἀλλὰ ϗ ὑμᾶς ταρίχους ἐργάσασθαι τολμῶσι· ϗ ἐσθίειν ὑμῶν, ϗ τεττίγων ἀφειδῶς ἔχουσι, ϗ σφᾶς ἑαυτοὺς λελήθασι ταῖς Μούσαις, ταῖς Διὸς θυγατράσι, ταῦτα ἀπὸ θυμοῦ δρῶντες.

CAP. VII.

De Leonibus, quos Aegyptii ceu ſacros colunt; et de Sphinge.

LEONIBUS in Aegypto religioſus cultus non modo tribuitur, ſed etiam ex iis urbs nomen traxit; quorum ſane vim ac naturam exponere non alienum videtur. Templa habent ſibi conſecrata, et ſedes ad commorandum amplas; tum eis bubulae carnes quotidie praebentur, quas diſtractas atque ab oſſibus et fibris nudas dum exedunt, Aegyptii iis accinunt Aegyptia voce. Cantionis argumentum eſt, ne ex adſpicientibus quenquam faſcinent, eamque, ut ita dicam, amuleti vice uſurpare videntur. Neque vero eorum modo permulti apud ipſos conſecrantur, verum etiam ſedes eis dedicatae e regione contrarios adverſoſque adſpectus habent; quarum feneſtrae, tam quae ad ſolis exortum pertinent, tam etiam quae ad occaſum ſpectant, apertae ſuaviorem vivendi rationem eis, et jucundius habitandi domicilium efficiunt. Tum eis etiam ſunt exercitationum loca ad tuendam valetudinem, tum propinquae palaeſtrae. Exhibetur autem cuique, quocum certet, adverſarius ei vitulus aliquis bene habitus, quem cum certando proſtraverit (quod quidem tardius facit, utpote otio et exercitii venandique penuria ſegnior) inde ſatiatur, et ad ſuum redit ſtabulum. Eos ideo Vulcano Aegyptii conſecrarunt, quod ſint natura vehementer ignita; atque adeo exteriorem ignem ob copiam interioris aegerrime intuentur, et fugiunt. Tum idcirco ſolis domicilium leonem conſtituunt, quod igneus ſit: ſimul et ſolem, cum eſt aeſtivo tempore calidiſſimus ac fervidiſſimus, accedere ad Leonem coeleſtem dicunt. Ii quidem, qui magnam Heliopolim incolunt, in dei veſtibulis eos divinae cujuſdam ſortis, ut Aegyptii dicunt, participes alunt. Nam iis, quibus propitius eſt deus, ſomniorum ſignificationibus ſecundum quietem, futura non ſolum oſtendunt:

ΚΕΦ. ζʹ.

Περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐκθεουμένων Λεόντων· καὶ περὶ Σφιγγός.

Λέοντας μὲν ἐν Αἰγύπτῳ σέβουσι, καὶ ἐξ αὐτῶν κέκληται πόλις· καὶ τὰ ἴδιά γε τῶν ἐκεῖ λεόντων εἰπεῖν ἄξιον. Ἔχουσι νεώς, καὶ διατριβὰς εὖ μάλα ἀφθόνους· καὶ κρέα βοῶν αὐτοῖς ἐστιν ὁσημέραι, καὶ διασπαρακτὰ κεῖται γυμνὰ ὀστέων καὶ ἰνῶν, καὶ ἐσθιόντων ἐπᾴδουσιν Αἰγυπτίᾳ φωνῇ. Ἡ δὲ ὑπόθεσις τῆς ᾠδῆς, μὴ βασκήνητέ τινα τῶν ὁρώντων, καὶ ἔοικεν, ὡς ἂν εἴποις, ἀντὶ περιάπτων τὸ ᾆσμα. Ἐκθεοῦνται δὲ ἄρα παρ' αὐτοῖς πολλοί, καὶ ἀντιπρόσωποί γε δίαιται ἀνειμέναι αὐτοῖς εἰσι· καὶ αἱ μὲν πρὸς τὴν ἕω θυρίδες, αἱ δὲ πρὸς τὴν ἑσπέραν ἀνεῳγμέναι, κεχαρισμενωτέραν αὐτοῖς τὴν δίαιταν ἀποφαίνουσιν. Ἔστι δὲ αὐτοῖς καὶ γυμνάσια ὑγείας χάριν, καὶ πλησίον παλαίστραι. Ὁ δὲ ἀντίπαλος τῶν εὐτραφῶν μόσχος, καὶ πρὸς τοῦτον γυμνασάμενος, ἵνα αὐτὸν καθέλῃ (δρᾷ δὲ βραδέως ὑπ' ἀργίας αὐτὸ καὶ ἀθηρίας) ἐμφορεῖταί τε, καὶ ὑποστρέφει εἰς τὸ αὔλιον τὸ ἴδιον. Διάπυρον δέ ἐστι τὸ ζῶον ἰσχυρῶς, καὶ ἐντεῦθεν καὶ Ἡφαίστῳ ἀνῆψαν αὐτὸ Αἰγύπτιοι· τὸ δὲ ἔξωθεν πῦρ δυσωπεῖται, καὶ φεύγει, πλήθει τοῦ ἔνδοθεν, φασίν. Ἐπεὶ δὲ ἄγαν πυρῶδές ἐστι, καὶ αὐτὸν οἶκον Ἡλίου φασὶν εἶναι· καὶ ὅταν γε ᾖ ἑαυτοῦ θερμότατος καὶ θερειότατος ὁ ἥλιος, λέοντι αὐτὸν πελάζειν τῷ οὐρανίῳ φασί. Προσέτι γε μὴν καὶ οἱ τὴν μεγάλην οἰκοῦντες Ἡλιούπολιν, ἐν τοῖς τοῦ θεοῦ προπυλαίοις τούσδε τρέφουσι τοὺς λέοντας, θειοτέρας τινὸς μοίρας, ὡς Αἰγύπτιοί φασι, μετειληχότας. Καὶ γάρ τοι καὶ ὄναρ, οἷσπερ οὖν θεός ἐστιν ἵλεως ἐπιστάντες, προθεσπίζουσί

oſtendunt; ſed etiam a perjuris non longo intervallo, atque adeo e veſtigio, deo eis juſtam iracundiam adflante, poenas illorum fraudi debitas repetunt. Empedocles inquit, ſi poſt exceſſum e vita homo de ſemetipſo in beſtiae alicujus naturam demigrare debeat, multo praeſtantiſſimam converſionem eſſe, quae fit ex homine in leonem; ſi in plantam commutari, optimam eſſe demigrationem in laurum. Verſus quidem ipſius hi ſunt:

Utque feras inter praeſtat leo montivagus trux,
Sic aliis fruticum laetiſſima laurea cunctis.

Quod ſi ſapientiae Aegyptiorum, qui animantes etiam earumque partes ad naturam referunt, ratio habenda eſt; illi attribuunt igni hujus animalis anteriora, aquae vero poſteriora. Sphingem quoque Aegyptii qui ſculpturam exercent, et Thebanae fabulae duplici natura egregie adornantes, biformem nobis conantur repraeſentare, ipſam ex corpore virginis et leonis compoſitam celebrantes. Quod et Euripides inſinuat, cum inquit:

Caudam revolvens ſub leoninos pedes
Sedebat.

Porro Nemeaeum leonem e luna decidiſſe aiunt. Vnde et Epimenides in ſuis carminibus cecinit:

Nam genus e luna noſtrum coeleſtis origo eſt,
Terribili quae me quondam concuſſa rigore
In Nemeam ſylvam, Iunoni ſcilicet almae
Ut gratum faceret, dejecit.

Sed haec in fabellas rejicienda; nos propriam leonum vim et ſupra et in praeſentia ſatis explicavimus.

CAP.

τινα· ϗ τὲς ἐπίορκον ὀμόσαντας ἐκ εἰς ἀναβολὰς, ἀλλ᾽ ἤδη δικαιἕσι, τἕ θεἕ τὴν ὁρμὴν τὴν δικαίαν αὐτοῖς καταπνέοντος. Λέγει δὲ ϗ Ἐμπεδοκλῆς τὴν ἀρίστην εἶναι μετοίκησιν τὴν τἕ ἀνθρώπε, εἰ μὲν εἰς ζῶον ἡ λῆξις αὐτὴν μεταγάγοι, λέοντα γίνεσθαι· εἰ δὲ εἰς φυτὸν, δάφνην. Ἃ δὲ Ἐμπεδοκλῆς λέγει, ταῦτ᾽ ἐστιν·

Ἐν θηρσὶ δὲ λέοντες ὀρειλεχέες χαμαιεῦναι
Γίνονται, δάφναι δ᾽ ἐνὶ δένδρεσιν ἠϋκόμοισιν.

Εἰ δὲ δεῖ ϗ τῆς τῶν Αἰγυπτίων σοφίας, εἰς φύσιν ἐκτρεπόντων ϗ τὰ τοιαῦτα, ὤραν τίθεσθαι· τὰ μὲν πρόσθια τἕδε τἕ ζώε πυρὶ ἀποκρίνεσιν, ὕδατι μὴν τὰ κατόπιν. Καὶ τὴν σφίγγα μέντοι τὴν διφυῆ Αἰγύπτιοί τε χειρεργοὶ γλύφοντες, ϗ Θηβαῖοι μύθοι κομπάζοντες, δίμορφον ἡμῖν πειρῶνται δεικνῦναι, σεμνύνοντες τῆτε τἕ παρθενωπἕ, ϗ τῇ τἕ λεοντοειδἕς σώματος κράσει αὐτήν· τἕτό τοι ϗ Εὐριπίδης ὑπαινίττεται λέγων·

Οὐρὰν δὲ ὑπήλλασα ὑπὸ λεοντόπεν βάσιν
Καθίζετο.

Καὶ μέντοι ϗ τὸν Νεμεαῖον λέοντα τῆς σελήνης ἐκπεσεῖν φασι. Λέγει ἕν ϗ τὰ Ἐπιμενίδε ἔπη.

Καὶ γὰρ ἐγὼ γένος εἰμὶ σελήνης ἠϋκόμοιο,
Ἣ δεινὸν φρίξασ᾽, ἀπεσείσατο θῆρα λέοντα
Ἐννεμεαίαν· ἄγοις αὐτὸν διὰ ποτνίαν Ἥραν.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐς τὲς μύθες ἀπεκρίναμεν, τά γε μὴν λεόντων ἴδια ϗ ἀνωτέρω ϗ νῦν ἀποχρῶντα εἴρηται.

CAP. VIII.
De Pyrauſta.

PYRAVSTA animal eſt, quod ignis fulgore gaudet; et ad lucernas advolat, cum flamma maxime viget, atque inde ſe aliquid adepturum putat: magno autem impetu in eam illapſus comburitur. Meminit vero ejus etiam Aeſchylus Tragoediarum ſcriptor, canens:

Magnopere imprudentem metuo pyrauſtae necem.

CAP. IX.
De Cinclo ave, ſive Motacilla.

CINCLVS volucre animal eſt, poſteriore ſui parte debile, ideo ſuapte natura et per ſe dicunt non poſſe nidum conſtruere, ſed in alienis parere; eamque ob rem pauperes ruſticorum proverbio cinclos appellari ſolere. Haec etiam ſemper caudam movet, ut apud Archilochum cerulus. Mentionem hujus avis Ariſtophanes etiam in Amphiarao facit, his verſibus:

Et lumbis ceveto tuis, ceu debilis illa
Cinclus parte ſenex: hoc incantatio quaedam
Creditur eſſe potens.

Idem in Gerolordo *cincliobaten rythmum* dixit. Et Autocrates in Tympaniſtis:

Ludere ut ſolent blandae
Virgines ſono quondam
Tibiae delectatae,
Iactare palmas, comas,
Vibrare leviter pedes,
Epheſiae Dianae in feſto;
Motitare laſcive
Surſum deorſum lumbos,
Cincli more ſalientis.

CAP.

Κ Ε Φ. ή.

Περὶ τȣ̃ καλȣμένȣ Πυραύςȣ.

ΖΩόν ἐςιν ὁ πυραύσης, ὅπερ ȣ̃ν χαίρει μὲν τῇ λαμπηδόνι τȣ̃ πυρὸς, ϗ προσπέταται τοῖς λύχνοις, ἐν ἀκμαζȣ́σῃ ἔτι τῇ φλογὶ, ϗ δοκεῖ τι λήψεσθαι· ἐμπεσὼν δὲ ὑπὸ ῥώμης, εἶτα μέντοι καταπέφλεκται. Μέμνηται δὲ αὐτȣ̃ ϗ ὁ Αἰσχύλος ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητὴς λέγων·

Δέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύςȣ μόρον.

Κ Ε Φ. θ'.

Περὶ Κίγκλȣ.

Ο Δὲ κίγκλος ζῶόν ἐςι πτηνὸν ἀσθενὲς τὸ κατόπιν· ϗ διὰ τȣ̃τό φασι μηδὲ ἰδίᾳ μηδὲ καθ᾽ αὑτὸν δυνάμενον αὐτὸν νεοττείαν συμπλέξαι, ἐν τοῖς ἄλλοις δὲ τίκτειν· ἔνθεν ϗ τȣ̀ς πτωχȣ̀ς κίγκλȣς ἐκάλȣν αἱ τῶν ἀγροίκων παροιμίαι. Κινεῖ δὲ ϗ τὰ ὀυραῖα πτερὰ, ὥσπερȣ̃ν ὁ παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ κήρυλος. Μέμνηται δὲ ϗ τȣ̃ ὄρνιθος τȣ̃δε Ἀριςοφάνης ἐν τῷ Ἀμφιαράῳ λέγων·

Ὀσφὺν δ᾽ ἐξ ἄκρων διακίγκλισον, ἠΰτε κίγκλȣ
Ἀνδρὸς πρεσβύτȣ· τελέει δ᾽ ἀγαθὴν ἐπαοιδήν.

Καὶ ἐν τῷ Γηρολόρδῳ· Κιγκλιοβάταν ῥυθμόν. Καὶ Αὐτοκράτης ἐν Τυμπανιςαῖς·

Οἷα παίζουσι φίλαι
Παρθένοι αὐλῶν κόραι
Κοῦφα πηδῶσαι, κόμας,
Κ᾽ ἀνακρουȣ̃σαι χεροῖν,
Ἐφεσίαν παρ᾽ Ἄρτεμιν
Κάλλις᾽ ἂν ϗ τοῖν ἰσχίοιν
Τὸ μὲν κάτω, τὸ δ᾽ αὖ
Εἰς ἄνω ἐξαίρȣσαι,
Οἷα κίγκλος ἅλλεται.

CAP. X.

Quod Mures cum moriuntur, eorum partes non pariter, ſed ſingillatim extinguantur; et de Turturibus, item quod Mures ſint libidinoſiſſimi.

MVRES, qui non ex inſidiis, ſed ſua ſponte moriuntur, defluentibus membris, e vita paulatim excedunt; unde profectum id, quod eſt in proverbio, *Iuxta muris interitum:* cujus Menander meminit in Thaide. Quin et *turture loquaciorem* hominem dicebant: ſiquidem turtur et ore ſemper garrula eſt, et poſtica etiam parte plurimum, ut ferunt, obſtrepit. Et hanc quidem paroemiam idem poeta uſurpat in Monili, et Demetrius in Sicilia fabula *turtures podice* etiam *loqui* ait. Porro mures flagranti libidine dicunt eſſe, teſtemque Cratinum adferunt dicentem in Fugitivis:

Age nunc tibi de ſereno adverſus mollitiem muris fulgurabo Xenophontis.

Et feminam quidem murem majore veneris rabie flagrare dicunt; et rurſus Epicratem citant in dramate, quod inſcribitur Chorus:

Poſtremo ſubiit laena deteſtabilis,
Per Pherſephattam, per Dianam dejerans,
Eſſe hanc puellam, virginemque, et integram
Pullus ut indomitus: at cavus erat murium.

Voluit autem extreme libidinoſam dicere *cavum* totum *murinum* eam appellando. Et Philemon:

Mus albus, illam ſi quis (at fari pudet)
Clamavit adeo laena mox turpiſſima;
Latere nuſquam licuit.

ΚΕΦ. ί.

Ὅτι τῷ ἰδίῳ θανάτῳ ἀποθνήσκοντες οἱ Μῦες κατὰ μέρος ἀποθνήσκουσι, καὶ περὶ Τρυγόνων, καὶ ὅτι λαγνίσατον οἱ Μῦες.

ΟΙ μῦες ἀποθνήσκοντες καθ' ἑαυτοὺς, καὶ ἐκ μηδεμιᾶς ἐπιβουλῆς, ἀπορρεόντων αὐτοῖς τῶν μελῶν, κατὰ μικρὰ ἀπέρχονται τοῦ βίου· ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία λέγει, Κατὰ μυὸς ὄλεθρον· μέμνηται δὲ αὐτῆς Μένανδρος ἐν τῇ Θαΐδι. Τρυγόνος δὲ λαλίστερον ἔλεγον· ἡ γάρ τοι τρυγὼν, καὶ διὰ τοῦ στόματος μὲν ἀπαύστως φθέγγεται, ἤδη δὲ καὶ ἐκ τῶν κατόπιν μερῶν, ὥς φασι, πάμπλειστα. Μέμνηται δὲ καὶ ταύτης τῆς παροιμίας ἐν τῷ Πλοκίῳ ὁ αὐτός· καὶ Δημήτριος μὲν ἐν τῇ Σικελίᾳ τῷ δράματι μέμνηται, ὅτι καὶ τῇ πυγῇ λαλοῦσιν αἱ τρυγόνες. Λέγουσι δὲ τοὺς μῦς λαγνιστάτους εἶναι, καὶ μάρτυρά γε Κρατῖνον ἐπάγονται, εἰπόντα ἐν ταῖς Δραπετίσι·

Φέρε νῦν σοι ἐξ αἰθρίας καταπυγοσύνην μυὸς ἀστράψω Ξενοφῶντος.

Καὶ ἔτι μᾶλλον τὸν θῆλυν ἔλεγον εἰς τὰ ἀφροδίσια εἶναι λυττητικόν· καὶ πάλιν παρὰ Ἐπικράτει ἐν τῷ Χορῷ, δρᾶμα δ' ἐστὶ τῷ Ἐπικράτει τοῦτο·

Τελέως δὲ ὕμιν ὑπῆλθεν ἡ κατάρατος μαστροπὸς
Ἐπομνύουσα τὰν κόραν, τὰν Ἄρτεμιν,
Τὰν Φερσέφατταν, ὡς δάμαλις, ὡς παρθένος,
Ὡς πῶλος ἀδμής· ἥδ' ἄρ' ἦν μυωνία.

Εἰς ὑπερβολὴν δὲ λαγνιστάτην αὐτὴν εἰπεῖν ἠθέλησε, μυωνίαν ὅλην ὀνομάσας. Καὶ Φιλήμων·

Μῦς λευκὸς, ὅταν αὐτήν τις (ἀλλ' αἰσχύνομαι
Λέγειν) κέκραγε τηλικοῦτον εὐθὺς ἡ κατάρατος
Μαστροπός· ὥστ' οὐκ ἔστι πολλάκις λαθεῖν.

ΚΕΦ.

CAP. XI.

De tauro Aegyptio, quem Onuphin nominant.

COLVNT et nigrum taurum Aegyptii, quem Onuphin vocitant. Loci nomen, ubi nutritur, ipſi referant; ego propter aſperitatem omitto. Pili in eo, contra quam aliis, vertuntur; atque hoc ei proprium eſt. Inter boves magnitudine excellit, ita ut chaonas etiam, quos Theſproti et Epirotae larinos nuncupant, et e Geryonis bobus prognatos dicunt, exſuperet. Paſcitur autem medica herba.

CAP. XII.

Omnium animalium ſaltu praeſtantiſſimos eſſe Delphinos.

NON modo aquatilium beſtiarum, ſed etiam terrenarum, omnium delphinus velociſſimus, et ad ſaliendum praeſtantiſſimus eſt. Navem enim, ſicut Ariſtoteles ait, tranſilit, et cauſam conatur adferre ejuſmodi: quemadmodum urinatores animam continent, ſic ille primo ſpiritum comprimit; deinde corpus, ſicut ſagittam nervo expulſam, jaculatur; nam ſpiritus intus compreſſus, ut ait, et illum et urinatores compellit ac jaculatur.

CAP. XIII.

De Phyſa piſce.

PHYSA Aegyptius piſcis admirabili natura praeditus eſt. Nam eum notionem habere ferunt, quando luna augeatur et diminuatur; ejuſque jecur cum luna pariter decreſcere, pariterque recreſcere; corporiſque habitu modo eſſe opimo, modo gracili et tenui.

CAP.

Κ Ε Φ. ιά.

Περὶ ταύρου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, ὃν Ὄνουφιν καλοῦσι.

ΣΕβουσι δὲ Αἰγύπτιοι καὶ μέλανα ταῦρον, καὶ καλοῦσιν Ὄνουφιν αὐτόν. Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ χώρου, ἔνθα τρέφεται, Αἰγύπτιοι λεγέτωσαν ἡμῖν λόγοι· τραχὺ γάρ. Ἀντίαι αὐτῷ τρίχες, ἤπερ οὖν τοῖς ἄλλοις, εἰσίν· ἴδια γάρ τοι καὶ τοῦδε ταῦτα. Μέγιστος δὲ ἦν ἄρα βοῶν οὗτος, καὶ ὑπὲρ τοὺς Χάονας, οὕσπερ καὶ λαρινοὺς καλοῦσι Θεσπρωτοί τε καὶ Ἠπειρῶται, τῆς σπορᾶς τῆς τῶν Γερυόνου βοῶν γενεαλογοῦντες αὐτούς. Καὶ σιτεῖταί γε Ὄνουφις πόαν μηδικὴν οὗτος.

Κ Ε Φ. ιβ'.

Ὅτι πάντων ἀλτικώτατοι Δελφῖνες.

ΟΞύτατος δὲ ἦν ἄρα καὶ ἀλτικώτατος ἰχθύων ὁ δελφὶς, ἀλλὰ καὶ τῶν χερσαίων ἁπάντων. Ὑπερπηδᾷ γοῦν καὶ ναῦν, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, καὶ τήνγε αἰτίαν πειρᾶται προστιθέναι. Καὶ ἔστιν αὕτη, συνεχὲς τὸ πνεῦμα, ὥσπερ οὖν καὶ οἱ ὕφυδροι κολυμβηταί· καὶ γάρ τοι καὶ ἐκεῖνοι καὶ οὗτοι συντείναντες ἔνδον τὸ πνεῦμα, ὥσπερ οὖν νευρὰν, εἶτα τὸ σῶμα ὡς βέλος ἀφιᾶσι· τὸ δὲ θλιβόμενον, φησὶν, ἔνδον ὠθεῖται, καὶ ἐξακοντίζει αὐτούς.

Κ Ε Φ. ιγ'.

Περὶ τῆς Φύσης τοῦ ἰχθύος.

Η Δὲ φύσα ἐστὶν ἰχθὺς Αἰγύπτιος, θαυμάσαι ἄξιος. Οἶδε γὰρ, ὥς φασιν, ὁπότε ἡ σελήνη λήγει, οἶδε δὲ αὐτῆς καὶ τὴν αὔξησιν· καὶ οὖν καὶ τὸ ἧπαρ αὐτοῦ συναύξει τῇ θεῷ, ἢ συμφθίνει· καὶ πῇ μὲν εὐτραφής ἐστι, πῇ δὲ λεπτότερος.

CAP. XIV.
De Glani piſce.

GLANIS piſcis, incola Maeandri et Lyci Aſianorum fluminum, et Europaei Strymonis, ſpeciem ſiluri ſimilitudinemque gerit. Ex piſcibus ſuorum foetuum amantiſſimus eſt: nam ſimul ut femina peperit, cura quidem illa de partu ſuo liberatur, veluti puerpera; at vero adſiduum ſe praeſtans mas cuſtodem ad conſervationem ejus, quam procreavit, ſobolis, eam tuetur, et inſidiantes piſces omnes arcet. Poteſt quidem et hamum devorare, Ariſtotele teſte.

CAP. XV.
De Ranis, Hydris, et Crocodilis.

HYDRVM valde et metuit et odit rana, quamobrem multo clamore illum viciſſim terrere ac perturbare conatur. Ceterum crocodili malignum ingenium, hominem quoque et alias animantes ut capiat, meditatur inſidias; itaque in via, qua novit ad fluvios deſcenſum eſſe, vel aquandi gratia, vel potandi, equum, camelumve, vel certe ingrediendi navim, aquam noctu, quam plenis buccis hauſerit, effundit, idque ſaepius, ut locum reddat lubricum, ut facilius, quodcunque in eo collapſum fuerit animal, praedetur; labentia enim ſuſtinere ſe nequeunt, et mox ab illo inſiliente, ut jacent, corripiuntur ac devorantur. Addam et aliud nonnihil de hac fera. Cum non pauca ſint trochilorum genera, et nomina (quae ſane quidem, quoniam auditu dura ſunt et aſpera, praetereo) haudquaquam ſane cum iis omnibus foedere devincitur crocodilus; ſed cum ſolo nuncupato cladarorynchо ſocietatem atque amicitiam colit, nulla enim hic offenſione hirudines ei legere poteſt.

CAP.

ΚΕΦ. ιδ΄.

Περὶ τȣ̃ ἰχθύος τȣ̃ καλȣμένȣ Λάγνιδος.

Ο Δὲ λάγνις ἐςὶ μὲν περὶ τὸν Μαίανδρον κ̀ τὸν Λύκον τȣ̀ς Ἀσιανȣ̀ς ποταμȣ̀ς, τῆς δὲ Εὐρώπης περὶ τὸν Στρύμονα, κ̀ Ϛιλȣ́ρῳ μὲν τὸ εἶδος ὅμοιός ἐςι. Πέφυκε δὲ φιλοτεκνότατος ἰχθύων ȣ̃τος· ὅταν γȣ̃ν θήλεια ἀποκυήσῃ, ἣ μὲν ἀφεῖται τῆς ὑπὲρ τῶν τέκνων φροντίδος, οἷα δήπȣ λεχῶσα· ὁ δὲ ἄῤῥην τῇ φρȣρᾷ τῶν βρεφῶν ἑαυτὸν ἐπιτάξας παραμένει, πᾶν ἀναςέλλων τὸ ἐπιβȣλεῦον. Ἱκανὸς δέ ἐςι κ̀ ἄγκιςρον καταπιεῖν, ὡς Ἀριςοτέλης φησί.

ΚΕΦ. ιέ.

Περὶ Βατράχων, κ̀ Ὕδρων, κ̀ Κροκοδείλων.

ΒΑτραχος ὕδρον μισεῖ, κ̀ δέδοικεν ἰσχυρῶς, ἐκȣ̃ν τῇ βοῇ τῇ πολλῇ πειρᾶται ἀντεκπλήττειν αὐτὸν κ̀ ἀντιφοβεῖν. Κροκοδείλȣ δὲ κακȣργία κ̀ ἐκείνη εἰς ἀνθρώπȣ τε θήραν κ̀ ζώȣ ἑτέρȣ ἐτράπη, τίνα τρόπον, δι᾽ ἧς οἶδε κατιόντας εἰς ποταμὸν, ἢ ἐφ᾽ ὑδρείαν, ἢ ἵππȣ τινὸς ἀρδείαν, ἢ καμήλȣ, ἢ κ̀ νὴ Δία ὥςε ἐπιβῆναι πλοίȣ, ταύτῃ τοι νύκτωρ κ̀ πολλῷ τῷ ὕδατι καταῤῥαίνει ἐμπλήσας τὸ ςόμα, κ̀ ἐγχεῖ κατὰ τῆς ἀτραπȣ̃ πολλάκις, ὀλισθηρὰν αὐτὴν ἐργάσασθαι θέλων, κ̀ εὐκολωτέραν ἑαυτῷ τὴν ἄγραν ἀποφαίνων· τὰ γάρ τοι κατολισθαίνοντα ȣ̓ κρατεῖ τῆς ἐπιβάθρας, ἀλλ᾽ ἐκεῖνα μὲν κατηνέχθη, ὁ δὲ ὑπεπήδησεν ὑπολαβὼν, κ̀ δειπνεῖ. Ὀλίγα δὲ κροκοδείλων πέρι ἐρῶ κ̀ νῦν. Οὐ πρὸς πᾶν τὸ τῶν τροχίλων γένος ἐςὶ τῷδε τῷ θηρίῳ ἔνσπονδα (πολλὰ δὲ αὐτῶν γένη κ̀ ὀνόματα, τραχέα δὲ, κ̀ ἀκȣ̃σαι ἀντίτυπα, κ̀ διὰ τȣ̃το ἐῶ αὐτὰ) μόνον δὲ τὸν καλȣ́μενον κλαδαρόρυγχον ἑταῖρον κ̀ φίλον ἔχει, δύναται γὰρ ȣ̃τος ἀλύπως ἐκλέγειν αὐτῷ τὰς βδέλλας.

CAP. XVI.

Quaenam animalia juxta Democritum multos foetus partu edant, h. e. Sus, et Canis; item de Muribus.

CVR ſus et canis ſint multiparae, Democritus cauſam adfert, quod multas vulvas, et loca ſemini concipiendo apta multa habeant: ea omnia ſemen non uno initu explet; ſed iterum et ſaepius ea animalia ineuntur, ut coitus frequentia ſeminis receptacula impleantur. Mulas idem non parere ait: nec enim ſimiles aliis vulvas animalibus habere, ſed forma diverſas, nec genitali ſemini recipiendo idoneas; mulas enim non naturae opus eſſe, ſed humanae ſolertiae audaciaeque, ut ita dicam, adulterinum inventum et furtum. Videri autem ſibi ait, aſinum vi equae illata, fortuito gravidam reddidiſſe, ac homines poſtea hujus violentiae diſcipulos factos in conſuetudinem procreandi haec jumenta adduxiſſe. Libycorum aſini maximi non equas comatas ſuperveniunt, ſed duntaxat tonſas; nec enim has comae ornamento ſuperbientes, harum rerum periti aiunt, ejuſmodi maritos pati.

CAP. XVII.

Vbi crebrius Abortus fiant.

IN auſtralibus foetus utero magis excidere Democritus ait, quam in ſeptentrionalibus; idque rationi conſentaneum eſt. Quia ventrem ferentibus corpora auſtro laxentur, et diſſolvantur; idcirco receptaculo dilatato, et longe lateque diffuſo, et male compacto, partus errare et vagari, eoſdemque calefactos huc et illuc dilabi et diffluere, ac jam locis diſcluſis et remiſſis facilius excidere: contra ſi tempeſtas ſit frigida, et ſeptentriones venti ſpirent, locorum adſtrictione foetus contrahi et comprimi, ut de locis

ΚΕΦ. ιϛ΄.

Τίνα τῶν ζώων πολύγονα κατὰ Δημόκριτον, οἷον Ὗς, καὶ Κύων· καὶ περὶ Μυῶν.

ΛΕγει Δημόκριτος πολύγονα εἶναι ὗν καὶ κύνα, καὶ τὴν αἰτίαν προστίθησι, λέγων, ὅτι πολλὰς ἔχει τὰς μήτρας, καὶ τοὺς τόπους τοὺς δεκτικοὺς τοῦ σπέρματος· ὁ τοίνυν θορὸς οὐκ ἐκ μιᾶς ὁρμῆς ἁπάσας αὐτὰς ἐκπληροῖ, ἀλλὰ δίς τε καὶ τρὶς ταῦτα τὰ ζῶα ἐπιθόρνυται, ἵνα ἡ συνέχεια πληρώσῃ τὰ τοῦ γόνου δεκτικά. Ἡμιόνους δὲ λέγει μὴ τίκτειν· μὴ γὰρ ἔχειν ὁμοίας μήτρας τοῖς ἄλλοις ζώοις, ἑτερομόρφους δὲ, ἥκιστα δυναμένας γονὴν δέξασθαι· μὴ γὰρ εἶναι φύσεως ποίημα τὴν ἡμίονον, ἀλλὰ ἐπινοίας ἀνθρωπίνης, καὶ τόλμης, ὡς ἂν εἴποις, μοιχίδιον ἐπιτέχνημα τοῦτο καὶ κλέμμα. Δοκεῖ δέ μοι τοῦτο, ἦδ᾽ ὅς, ὁ ὄνος ἵππον βιασάμενος κατὰ τύχην κυῆσαι, μαθητὰς δὲ ἀνθρώπους τῆς βίας ταύτης γεγενημένους εἶτα μέντοι προσελθεῖν ἐπὶ τὴν τῆς γονῆς αὐτῶν συνήθειαν. Καὶ μάλιστά γε τοὺς τῶν Λιβύων ὄνους μεγίστους ὄντας ἐπιβαίνειν ταῖς ἵπποις οὐ κομώσαις, ἀλλὰ κεκαρμέναις· ἔχουσα γὰρ τὴν ἑαυτῆς ἀγλαΐαν τὴν διὰ τῆς κόμης οὐκ ἂν ὑπομεῖναι τὸν τοιόνδε γαμέτην, οἱ σοφοὶ τοὺς τούτων γάμους φασί.

ΚΕΦ. ιζ΄.

Πῶς μᾶλλον ἐξαμβλίσκεται τὰ Ἔμβρυα.

ΕΝ τοῖς νοτίοις μᾶλλον τὰ ἔμβρυα ἐκπίπτειν Δημόκριτος λέγει, ἢ ἐν τοῖς βορείοις· καὶ εἰκότως. Χαυνοῦσθαι γὰρ ὑπὸ τοῦ νότου τὰ σώματα ταῖς κυούσαις, καὶ διΐστασθαι· ἅτε τοίνυν τοῦ σκήνους διακεχυμένου καὶ οὐχ ἡρμοσμένου, πλανᾶσθαι καὶ τὰ κυούμενα, καὶ θερμαινόμενα δεῦρο καὶ ἐκεῖσε διολισθαίνειν, καὶ ἐκπίπτειν ῥᾷον· εἰ δὲ εἴη πάγος, καὶ βορρᾶς καταπνέοι, συμ-

πέπηγε

locis dimoveri ac dipelli non queant, nec ſane diſſolutione et laxitate quaſi tempeſtate quati; praeſertim cum ab perturbatione conquieſcant, et firmiſſima ſede diſtringantur, ita ut facile ad pariendi tempus durare poſſint. Quamobrem frigida conſtitutione, inquit Abderita, foetus manent, calore vero ut plurimum excidunt; hoc enim ſuperante, fieri poſſe negat, quin nervi et artus laxentur et fatiſcant.

C A P. XVIII.

Quam ob cauſam Cervorum cornua renaſcantur.

CAVSAM cervis cur cornua renaſcuntur, idem Democritus eam dicit: Ventrem iis calidiſſimum eſſe; et eorum venas per univerſum corpus pertinentes eſſe rariſſimas; et os, quod cerebrum amplectitur, membranae inſtar tenuiſſimum et perrarum eſſe, indeque ad ſummum capitis verticem craſſiſſimas venas exoriri; itaque fieri, ut nutrimentum, et cibi pars utilior, celeriter a nativo calore digeratur: ex eo autem quod pinguius eſt, extrinſecus ipſis circumfundi, ait; quod ſolidius, per venas in caput retorqueri, et reflecti, ac inde cornua permulto humore irrigata enaſci. Hic influxus cum continenter fiat, quod ex eo coaluerit, promovetur et truditur foras, et ſubinde ſuccreſcit aliud atque aliud; quicquid igitur ejus extra corpus eminet, dureſcit ab aere eum ipſum conſolidante, et in corneam duritatem confirmante; id autem, quod etiam nunc intra cutem ſubeſt, molle et tenerum eſt. Quocirca recens cornu ſubnaſcens, et intrinſecus premens, vetus tanquam alienum expellit, dum veluti parturiens turget, et in lucem emergere gliſcit, morae interioris impatiens. Et humor quidem recenter concreſcens ad depellendum antiquum infirmus eſt, at dureſcens priora extrudere poteſt. Itaque vetera

cornua

πέπηγε μὲν τὸ ἔμβρυον, δυσκίνητον δέ ἐστι, καὶ οὐ ταράττεται ὡς ὑπὸ κλύδωνος· ἅτε δὲ ἄκλυστον καὶ ἐν γαλήνῃ ὄν, ἔῤῥωταί τε, καί ἐστι σύντονον, καὶ διαρκὲς πρὸς τὸν κατὰ φύσιν χρόνον τῆς ζωογονίας. Οὐκοῦν ἐν κρυμῷ μέν φησιν ὁ Ἀβδηρίτης συμμένειν, ἐν ἀλέᾳ δὲ ὡς τὰ πολλὰ ἐκπτύεται· ἀνάγκην δὲ εἶναι λέγει, τῆς θέρμης πλεοναζούσης, διΐστασθαι καὶ τὰς φλέβας καὶ τὰ ἄρθρα.

Κ Ε Φ. ιή.

Διὰ ποίαν αἰτίαν ἀναφύεται τῶν Ἐλάφων τὰ κέρατα.

Αἰτίαν δὲ ὁ αὐτὸς λέγει τοῖς ἐλάφοις τῆς τῶν κεράτων ἀναφύσεως ἐκείνην εἶναι· Ἡ γαστὴρ αὐτοῖς ὡς ἔστι θερμοτάτη, ὁμολογεῖ· καὶ τὰς φλέβας δὲ αὐτῶν τὰς διὰ τοῦ σώματος πεφυκυίας παντὸς ἀραιοτάτας λέγει· καὶ τὸ ὀστέον τὸ κατειληφὸς τὸν ἐγκέφαλον λεπτότατον εἶναι καὶ ὑμνῶδες καὶ ἀραιὸν, φλέβας τε ἐντεῦθεν καὶ ἐς ἄκραν τὴν κεφαλὴν ὑπανίσχειν παχυτάτας· τὴν γοῦν τροφὴν, καὶ ταύτης τε τὸ γονιμώτατον, ὤκιστα ἀναδίδοσθαι· καὶ ἡ μὲν πιμελὴ αὐτοῖς ἔξωθεν, φησὶ, περιχεῖται· ἡ δὲ ἰσχὺς τῆς τροφῆς ἐς τὴν κεφαλὴν διὰ τῶν φλεβῶν ἀναθόρνυται, ἔνθεν οὖν τὰ κέρατα ἐκφύεσθαι διὰ πολλῆς ἐπαρδόμενα τῆς ἰκμάδος. Συνεχὴς οὖν οὖσα, ἐπιῤῥέουσά τε, ἐξωθεῖται προτέρα· καὶ τὸ μὲν ὑπερίσχον ὑγρὸν ἔξω τοῦ σώματος σκληρὸν γίνεται, πηγνύντος αὐτὸ καὶ κερατοῦντος τοῦ ἀέρος· τὸ δὲ ἔνδον ἔτι μεμυκὸς ἁπαλόν ἐστι· καὶ τὸ μὲν σκληρύνεται ὑπὸ τῆς ἔξωθεν ψύξεως, τὸ δὲ ἁπαλὸν μένει ὑπὸ τῆς ἔνδον ἀλέας. Οὐκοῦν ἡ ἐπίφυσις τοῦ νέου κέρατος τὸ πρεσβύτερον ὡς ἀλλότριον ἐξωθεῖ, θλίβοντος τοῦ ἔνδον καὶ ἀνωθεῖν τοῦτο ἐθέλοντος καὶ ὀδυνῶντος, καὶ σφύζοντος, ὥσπερ οὖν ἐπειγομένου τεχθῆναι καὶ προελθεῖν. Ἡ γάρ τοι ἰκμὰς πηγνυμένη, καὶ ὑπαναττέλλουσα, ἀτρεμεῖν ἀδύνατός ἐστι, δύναται γὰρ καὶ αὐτὴ σκληρὰ, καὶ ἐπωθεῖται τοῖς προτέροις. Καὶ τὰ μὲν πλείω ἐκθλίβονται ὑπὸ

cornua pleraque interno robore expelluntur; nonnulla arborum ramis circumplicata, et feram ad curſum incitatam vi impedientia, abrumpuntur; et ſic veteribus eliſis, recentia ad erumpendum parata naturae munere proferuntur.

C A P. XIX.

De genere Bubulo caſtrato et non caſtrato, quomodo cornibus differat.

BVBVLO pecori caſtrato Democritus ait tortuoſa, gracilia, longa naſci cornua; contra teſtibus praedito enaſci ſecundum radicem craſſa, recta, minuſque prolixa; eoſdemque latiori, quam alteros, fronte eſſe. Nam hic ibidem cum multae venae ſunt, ab iis oſſa dilatantur; ſimul et cornuum eruptio, quoniam craſſior exſiſtat, frontis latitudinem promovet: caſtratis vero, quod ſedes cornuum et initium enaſcendi perparvum habeat circulum, minus, ut ait, haec pars dilatatur.

C A P. XX.

De Bobus mutilis.

PORRO mutili boves, foraminulentam, ut Democritus vocat, cranii partem, et poris ſeu meatibus plenam, non habent; ſed os univerſum ſolidum, quod cum adfluxum humorum non admittat, ut cornibus nudi ac mutili ſint, in cauſa eſt. Venae etiam circa idem os cum pertenues et infirmae ſint, minus alimenti continent. Sed cervix quoque mutilorum boum neceſſario ſiccior eſt; cum in ea ſimiliter graciliores habeantur venae, et idcirco minus validae. Ceterum Arabicis vaccis egregia naſcuntur cornua; quod ad ea ſcilicet, inquit ille, humor copioſus, unde

generoſa

τῆς ἰσχύος τῆς ἔνδον· ἤδη δέ τινα ϗ κλάδοις περισχεθέντα, ϗ ἐμποδίζοντα εἰς τὸν ὠκὺν δρόμον ὑπὸ ῥώμης τὸ θηρίον ὠθέμενον, ἀπήῤῥαξε· ϗ τὰ μὲν ἐξώλισθε, τὰ δὲ ἕτοιμα ἐκκύπτειν ἡ φύσις προάγει.

ΚΕΦ. ιθ΄.

Περὶ τῶν τομίων Βοῶν, ϗ μὴ τομιῶν, πῶς διαφέρουσι κατὰ τὰ κέρατα.

ΟΙ τομίαι βόες, Δημόκριτος λέγει, σκολιὰ, λεπτὰ, ϗ μακρὰ φύεται τὰ κέρατα αὐτοῖς· τοῖς δὲ ἐνόρχοις παχέα τὰ πρὸς τῇ ῥίζῃ, ϗ ὀρθὰ, ϗ πρὸς μῆκος προήκοντα ἧττον· ϗ πλατυμετώπους εἶναι λέγει τούτους τῶν ἑτέρων πολλῷ μᾶλλον. Τῶν γὰρ φλεβῶν πολλῶν ἐνταῦθα οὐσῶν, εὐρύνεσθαι τὰ ὀστέα ὑπ᾽ αὐτῶν· ϗ ἡ ἔκφυσις δὲ τῶν κεράτων παχυτέρα οὖσα, εἰς πλάτος τὸ αὐτὸ τῷ ζώῳ μέρος προάγει ϗ ἐκείνη· οἱ δὲ τομεῖς μικρὸν ἔχοντες τὸν κύκλον τῆς ἕδρας τῆς τῶν κεράτων, πλατύνονται ἧττον, φησί.

ΚΕΦ. κ΄.

Περὶ τῶν ἀκεράτων Ταύρων.

ΟΙ δὲ ἄκερῳ ταῦροι τὸ θρηνῶδες, οὕτω δὲ ὀνομάζει Δημόκριτος, ἐπὶ τοῦ βρέγματος οὐκ ἔχοντες (εἴη δ᾽ ἂν τὸ σηραγγῶδες λέγων) ἀντιτύπου τοῦ παντὸς ὄντος ὀστέου, ϗ τὰς συῤῥοίας τῶν χυμῶν οὐ δεχομένου, γυμνοί τε ϗ ἄμοιροι γίνονται τῶνδε τῶν ἀμυντηρίων. Καὶ αἱ φλέβες δὲ αἱ κατὰ τοῦ ὀστέου τοῦδε ἀτροφώτεραι οὖσαι, λεπτότεραί τε ϗ ἀσθενέσεραι γίνονται. Ἀνάγκη δὲ ϗ ξηρότερον τὸν αὐχένα τῶν ἀκεράτων εἶναι· λεπτότεραι γὰρ ϗ αἱ τούτων φλέβες, ταύτῃ τοι ϗ ἐῤῥωμέναι ἧττον. Ὅσαι δὲ Ἀράβιοι βόες θήλειαι μέν εἰσι τὸ γένος, εὐφυεῖς δὲ ἐς τὰ κέρατα· ϗ ταύταις τις ἐπισύῤῥοια πολλὴ τῶν χυμῶν, φησὶ, τροφὴ τῆς εὐγενοῦς βλάσης τοῖς

generoſa illa germina nutriuntur, confluat. Ex iiſdem quae cornibus carent, os humorem capere ſolitum ſolidius habent, et haudquaquam hunc ipſum ſibi humorem recipere idoneum. In ſumma igitur, incrementi cauſa cornibus exſiſtit influentia, quam ſane plurimae et craſſiſſimae venae humore, quantum ferre poſſunt, gravidatae infundunt.

CAP. XXI.

Quod Aquila infantem ſervavit.

EST et amor et benignitas erga homines animalibus propria. Nam aquila olim infantem ſervavit. Sed operae pretium eſt hiſtoriam integram explicare, amplum ſententiae noſtrae teſtimonium futuram. Sacchorae Babyloniorum regis naſciturum e filia nepotem, et regnum avo ERA adempturum, Chaldaei praedixerunt. Hoc ille metuens, ut aliquid joco dicam, Acriſius erga filiam ſuam redditur; arctiſſima enim cuſtodia eam adſervari juſſit. At filia (nam Babylonii regis ſapientiam ſuperabat fatum) ex obſcuro homine foetu concepto peperit. Natum autem ex ea infantem cuſtodes regis metu ex arce civitatis, ubi filia incluſa erat, praecipitarunt. Aquila vero acutiſſimis oculis infantem dejici videns, priuſquam terrae allideretur, volando ſubiens eum dorſo excepit, et in hortum quendam deportatum leniter depoſuit. Ille autem, qui horti curam agebat, pulcro puerulo conſpecto, eum dilexit, atque educavit; idemque Gilgamus appellatus Babyloniorum rex fuit. Hoc ſi cui fabula videtur, me quoque non approbare illi fatebor. Audio tamen Achaemenen Perſam quoque, a quo nobilis Perſarum proſapia deſcendit, aquilae alumnum fuiſſe.

CAP.

κέρασίν ἐστιν. Ἄκερω δὲ καὶ αὗται, ὅσαι τὸ δεκτικὸν τῆς ἰκμάδος ὀστέον στερεώτερόν τε ἔχουσι καὶ δέχεσθαι τοὺς χυμοὺς ἥκιστον. Καὶ ζυνελόντι εἰπεῖν, αὔξης ἡ ἐπιῤῥοὴ αἰτία τοῖς κέρασι, ταύτην δὲ ἄρα ἐποχετεύουσι φλέβες πλεῖσταί τε, καὶ παχύταται, καὶ ὑγρὸν κύουσαι, ὅσον καὶ δύνανται στέγειν.

ΚΕΦ. κά.

Ὅτι καὶ Αἰετὸς ἀνθρώπου βρέφος ἔσωσε.

Ἴδιον δὲ τῶν ζώων καὶ ἡ φιλανθρωπία. Αἰετὸς γοῦν ἔθρεψε βρέφος. Καὶ εἰπεῖν τὸν πάντα λόγον ἐθέλω, ὡς ἂν γένοιτο μάρτυς ὧν προεθέμην. Βαβυλωνίων βασιλεύοντος Σακχόρου, Χαλδαῖοι λέγουσι τὸν γινόμενον ἐκ τῆς ἐκείνου θυγατρὸς, τὴν βασιλείαν ἀφαιρήσεσθαι τὸν πάππον· καὶ Χαλδαίων μὲν ἦν τὸ προειρημένον θέσπισμα. Τοῦτο ἐκεῖνος πέφρικε, καὶ, ἵνα εἴπω τι καὶ ὑποπαίξας, Ἀκρίσιος γίνεται εἰς τὴν παῖδα· ἐφρούρει γὰρ πικρότατα. Λάθρα δὲ ἡ παῖς (ἦν γὰρ τοῦ Βαβυλωνίου ζοφώτερον τὸ χρεὼν) τίκτει ὑποπλησθεῖσα ἔκ τινος ἀνδρὸς ἀφανοῦς. Τοῦτον οὖν οἱ φυλάττοντες δέει τοῦ βασιλέως ἔῤῥιψαν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως, ἦν γὰρ ἐνταῦθα ἀφειργμένη ἡ προειρημένη. Οὐκοῦν ὁ αἰετὸς τὴν ἔτι τοῦ παιδὸς καταφορὰν ὀξύτατα ἰδὼν, πρὶν ἢ τῇ γῇ προσαῤῥαχθῆναι τὸ βρέφος, ὑπῆλθεν αὐτὸ, καὶ τὰ νῶτα ὑπέβαλεν, καὶ κομίζει ἐς κῆπόν τινα, καὶ τίθησι πεφεισμένως εὖ μάλα. Ὁ τοίνυν τοῦ χώρου μελεδωνὸς καλὸν παιδίον θεασάμενος, ἐρᾷ αὐτοῦ, καὶ τρέφει· καὶ καλεῖται Γίλγαμος καὶ βασιλεύει Βαβυλωνίων. Εἰ δέ τῳ δοκεῖ μῦθος τοῦτο, ζύμφημι πειρώμενον εἰς ἰσχὺν κατεγνωκέναι αὐτόν. Ἀλλ' Ἀχαιμένη μὲν τὸν Πέρσην, ἀφ' οὗ κάτεισιν ἡ τῶν Περσῶν εὐγένεια, ἀετοῦ τρόφιμον ἀκούω γενέσθαι.

CAP. XXII.

De Canibus circa templum Dianae in Creta.

In Creta Dianae Roccaeae templum eſt, circa quod cum rabie corripiuntur canes, vehementer ex ea laborant; adeo quidem, ut ex promontorio in mare ſe praecipites dent.

CAP. XXIII.

De Leonibus manſuetis in aede Adonidis.

In Elymaea regione Adonidis templum eſt, et in eo manſueti leones, qui homines templum ingredientes, tanquam ſalutatos, adulando excipiunt. Eos ſi ad cibum advoces, tanquam invitati convivae accedunt; et quicquid porrexeris, poſtquam acceperint, modeſte et decenter abeunt.

CAP. XXIV.

De Hygrophoenice piſce in mari Rubro.

Piscem in mari Rubro naſci ferunt, cui nomen hygros [hoc eſt, humidus vel aquaticus] phoenix; is nigris lineis, quas coeruleae variant maculae, diſtinguitur.

CAP. XXV.

De Lacerto, Charace, et Sagittario, ejuſdem maris piſcibus.

Eivsdem maris lacertus eſt, cujus magnitudo ei, qui naſcitur apud nos, aequalis eſt; ſed virgatus ſpectatur, lineis nimirum aureolis circumdatur a branchiis ad caudam pertinentibus,

quas

Κ Ε Φ. κβ΄.

Περὶ τῶν Κυνῶν τῶν παρὰ τῷ ναῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἐν τῇ Κρήτῃ.

ΕΝ δὲ Κρήτῃ Ῥοκκαίας, ὅτως Ἀρτέμιδος καλεῖται νεὼς, ἐνταῦθα οἱ κύνες λυττῶσιν ἰσχυρῶς, ἐς ταύτην ὅταν τὴν νόσον ἐμπέσωσιν· εἶτα μέντοι ἑαυτὲς ἐκ τῆς ἄκρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὠθῦσιν εἰς τὴν θάλατταν.

Κ Ε Φ. κγ΄.

Περὶ τῶν ἐν Ἀδώνιδος τιθασσῶν Λεόντων.

ΕΝ τῇ Ἐλυμαΐᾳ χώρᾳ νεώς ἐςιν Ἀδώνιδος, καί εἰσιν ἐνταῦθα τιθασσοὶ λέοντες, καὶ τὲς ἐς τὸν νεὼν παριόντας ἀσπάζονταί τε καὶ σαίνυσι. Καὶ εἰ καλοίης ἐσθίειν, οἷδε ὡς κλητοὶ δαιτυμόνες ἔρχονται· καὶ ὅσ᾽ ἂν ὀρέξῃς λαβόντες, εἶτα ἀπίασι σωφρόνως τε καὶ κεκοσμημένως.

Κ Ε Φ. κδ΄.

Περὶ τῦ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ καλυμένυ Ὑγρῦ Φοίνικος.

ΕΝ τῇ θαλάσσῃ τῇ Ἐρυθρᾷ ἰχθὺς γίνεται, φασὶ, καὶ ὄνομα αὐτῷ ὑγρὸς φοῖνιξ· καὶ γραμμὰς ἔχει μελαίνας, καὶ μεταξὺ τύτων κυανέαις ςαγόσι καὶ ςίκται.

Κ Ε Φ. κέ.

Περὶ Σαύρυ, καὶ Χάρακος, καὶ Τοξότυ τῆς αὐτῆς θαλάττης ἰχθύων.

ΤΩ, δὲ σαύρῳ τῷ ἐκεῖθι τὸ μὲν μῆκος, τῷ κατὰ τὴν ἡμετέραν γινομένῳ ἶσόν ἐςι· ῥάβδοι δὲ αὐτὸν περιέρχονται χρυσῷ προσεικασμέναι, ἀπὸ τῶν βραγχίων ἐς τὴν ὐρὰν καθήκυσαι,

quas media argentea diſtinguit; ore eſt hianti, maxilla inferior eminet in ſuperiorem; virides oculos habet, quos aureo fulgore palpebrae ambiunt. Ejus item maris foetura eſt charax nuncupatus piſcis; is pinnas habet et utrinque et in tergo auricolores, inferiores partes purpureis cingulis illuſtrantur, ſimiliter ejuſdem cauda auri colorem gerit, purpureus color medios oculos pulchre adumbrat. Sagittarius in eodem mari procreatur, echini ſpeciem et ſimilitudinem habens; ac firmis et longis armatur aculeis.

CAP. XXVI.
De Hyſtrice Libyca.

HYSTRICES Libycae eos, a quibus attinguntur, acerbe pungunt, et aculei eorum non leves dolores inferunt; quinetiam ſi mortuae ſint, aculeorum punctúras noxias eſſe aiunt.

CAP. XXVII.
De Simia maris Rubri.

EST etiam in mari Rubro ſimia, non piſcis quidem haec, ſed beſtia cartilaginea, velut ſquamarum expers, non magna. Colore eſt terreſtri ſimilis, tum facie ſpeciem ſimilitudinemque ejuſdem gerit. Non piſceo tegmine reliquum corpus, ſed illiuſmodi circumveſtitur, cujuſmodi teſtudinis involucrum eſt. Eadem, ſimiliter atque terreſtris, leviter ſima eſt; reliquum corpus inſtar torpedinis latum eſt, ut dicas avem eſſe alas explicantem; et cum natat, volare videtur. In hoc vero a terreſtri differt,

quod

κουσαι, μέση δὲ αὐτὰς διατέμνει χρυσῆ ἀργύρῳ προσεικασμένη· τὸ στόμα δὲ αὐτῷ κέχηνε, καὶ ἡ κάτω γένυς ἐς τὴν ἄνω νεύειν ὑποπέφυκε· πρασίνους δὲ ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς. Βλέφαρα δὲ αὐτοὺς περιέρχεται χρυσοειδῆ. Ἔστι δὲ καὶ ὁ χάραξ ὁ καλούμενος τῆς αὐτῆς θαλάττης θρέμμα· ἔχει δὲ πτερύγια, καὶ χρυσῷ προσεικάσαι, ὅσα γε ἰδεῖν τὰ παρ᾽ ἑκάτερα, καὶ νωτιαῖα ὅσα, καὶ ταῦτα ἔχει χρυσοειδῆ· κατωτέρω δὲ ἄρα εἰσὶ πορφυραῖ ζῶναι τὴν χρόαν, χρυσοειδὲς δὲ καὶ τὸ οὐραῖόν μοι νόει τοῦ αὐτοῦ, πορφυραῖ δὲ ἄρα γε σκιαὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῷ μέσους ἐς κάλλος εἰσγράφουσιν. Ὁ δὲ τοξότης ἐν τῇ αὐτῇ θαλάττῃ γενόμενος, ἐχίνῳ ὅμοιός ἐστι τὸ εἶδος· κέντρα δὲ ἔχει στερεὰ καὶ μακρά.

ΚΕΦ. κϛ´.

Περὶ Ὕστριχος τῆς Λιβυκῆς.

ΑΙ δὲ ὕστριχες αἱ Λιβυκαὶ κεντοῦσί γε τοὺς ἁπτομένους πικρῶς· καὶ μέντοι καὶ ὀδύνας ἐνεργάζονται χαλεπὰς τὰ κέντρα· καὶ τεθνεώτων δὲ πονηρὰ τὰ ἐκ τῶν ἀκανθῶν νύγματα ἀπαντᾷ, ὥς φασιν.

ΚΕΦ. κζ´.

Περὶ τοῦ ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ Πιθήκου.

ΕΣτι δὲ ἐν θαλάττῃ τῇ ἐρυθρᾷ καὶ πίθηκος, οὐκ ἰχθὺς, ἀλλὰ σελαχῶδες ζῶον, οἱονεὶ ἄλεπον, οὐ μέγα δὲ οὐδὲ τοῦτο. Ἔοικέ γε μὴν τῷ χερσαίῳ ὁ θαλάσσιος τὴν χρόαν, καὶ τὸ πρόσωπον δὲ πιθηκῶδές οἱ ἐστί· προβέβληται δὲ τοῦ λοιποῦ σώματος ἔλυτρον, οὐκ ἰχθυῶδες, ἀλλὰ ὥς γε τὸ τῆς χελώνης εἶναι. Ὑπόσιμος δὲ καὶ οὗτος, οἷα δήπου καὶ ὁ χερσαῖος· τὸ ἄλλο σῶμα πλατὺς, κατὰ σχῆμα τὸ τῆς νάρκης, ὡς εἰπεῖν ὄρνιν εἶναι τὰς πτέρυγας ἁπλώσαντα· καὶ νηχόμενός γε ἔοικε πετομένῳ. Παραλλάττει δὲ τῷ χερσαίῳ καὶ ταύτῃ, κατάστικτός

ἐστι·

quod varie diſtinguitur; et ruffa eſt cervice, ut branchiis quoque. Os vero non in ſumma facie oblongum ei prominet, ſed hac etiam parte modice ſima terreſtrem repraeſentat ſibi cognatam.

CAP. XXVIII.

De avibus ſonum mutantibus, ut Luſcinia, Merula, Turdo, tam volucri, quam marina; item de Merula marina, aliiſque, et de Lupo cervario.

LVSCINIA colorem et vocem per aeſtatem in aliam ſpeciem immutat; neque enim ſic cantum variat, diſtinguit, inflectit, acuit, quemadmodum verno tempore. Merula aeſtate quidem canit: at hieme ſtrepit, et inconditam vocem edit; et, quaſi veſtis mutatione facta, ex nigro colore in ruffum convertitur. Turdus vero conſpicitur magis murino colore, aeſtate varietate circa collum coloris diſtinguitur. Et vero piſces ex alio colore in alium mutabiles ſunt, ut turdi, merulae, fucae, maenides. Lupi item cervarii, ut Ariſtoteles refert, aeſtivo tempore a pilis nudi, hiberno contra hirti efficiuntur.

CAP. XXIX.

De Siluro.

IN Bubaſto Aegyptia ſtagnum eſt, quod cicures permultos ſiluros, eoſque piſcium manſuetiſſimos alit; quibus fruſta panis objiciunt, ad quae certatim ii adſilientes paſcuntur. Iidem etiam in fluminibus procreantur, ut in Cydno Ciliciae fluvio: ſed ii quidem idcirco minuti proveniunt, quod ejus confluens nitidiſſimus et frigidus ſit; quo non ipſi delectantur, ſed turbido potius

ἐςι· πυῤῥοὶ δέ εἰσιν οἱ κατὰ τῦ ἰνίȣ πλατεῖς, ὡς βράγχια. Τὸ δὲ ςόμα ȣκ ἐπ᾽ ἄκρῳ τῷ προσώπῳ ἔχει μακρὸν, συμφυῶς δὲ τῇ τῦ χερσαίȣ πλάσει, ϗ κατὰ τῦτο ὁ ἰχθὺς εἰκασμένος.

Κ Ε Φ. κή.

Περὶ τῶν ὀρνίθων τῶν μεταβαλλόντων τὰς ᾠδὰς, οἷον Ἀηδόνος, Κοσσύφȣ, Κίχλης, πτηνῆς τε ϗ θαλαττίας· ἔτι δὲ Κοσσύφȣ ϗ αὐτῦ θαλαττίȣ, ϗ λοιπῶν ἑτέρων, ϗ Θωὸς τῦ χερσαίȣ.

Η Ἀηδὼν διὰ τῦ θέρȣς ϗ τὴν χρόαν ἐκτρέπει εἰς εἶδος ἕτερον, ϗ μεταβάλλει τὸ φώνημα· ȣ γὰρ ᾄδει πολυήχως ϗ ποικίλως, ἑτέρως δὲ ἤπερ ȣ͂ν διὰ τῦ ἦρος. Κόσσυφος δὲ θέρȣς μὲν ᾄδει, χειμῶνος δὲ παταγεῖ, ϗ τεταραγμένον φθέγγεται· ϗ τὴν χρόαν, ὡς ςολὴν, μεταμφιασάμενος ὑπὸ τῦ πρόσθεν μέλανος ὑπόξανθός ἐςιν. Ἥγε μὴν κίχλη χειμῶνός ἐςι ψαροτέρα ἰδεῖν, θέρȣς δὲ τὸν αὐχένα ποικίλον ἐπιδείκνυσι. Καὶ ἰχθῦς δὲ τὴν χρόαν μεταβλητικοὶ οἵδε, κίχλαι τε, ϗ κόσσυφοι ϗ φυκίδες τε, ϗ μαινίδες. Οἱ δὲ θῶες, ὡς Ἀριςοτέλης λέγει, διὰ μὲν τῦ θέρȣς εἰσὶ ψιλοὶ, δασεῖς δὲ διὰ τῦ χειμῶνος.

Κ Ε Φ. κθ΄.

Περὶ Σιλȣ́ρȣ.

ΕΝ Βȣβάςῳ δὲ τῇ Αἰγυπτίᾳ λίμνη ἐςὶ, ϗ τρέφει σιλȣ́ρων πάμπολυ πλῆθος, ϗ χειροήθεις εἰσὶν ȣ͂τοί γε, ϗ ἰχθύων πρᾳότατοι· ϗ ἐμβάλλȣσιν αὐτοῖς ἄρτων τρύφη, οἱ δὲ ἀνασκιρτῶσι, ϗ πηδῶντες ἄλλος πρὸ ἄλλȣ τὰς ἐμβαλλομένας τροφὰς ἐκλέγȣσι. Γίνεται δὲ ἄρα ὁ ἰχθὺς ὅδε ϗ ἐν ποταμοῖς, ὥσπερ ȣ͂ν ἐν τῷ Κύδνῳ τῷ Κιλικίῳ· βραχὺς δὲ ȣ͂τός ἐςι τὸ μέγεθος· τὸ δὲ αἴτιον· ȣ τρέφει ἀφθόνως διειδὲς νᾶμα ϗ καθαρὸν, ϗ προσέτι ϗ ψυχρὸν, ϗ τοιȣ͂τος δὲ ὁ Κύδνος ἐςί· τεθο-

potius, ac plane limoſo, eoque pingueſcunt. Pyramus quidem atque Sarus, Ciliciae fluvii, eos longe pleniores ferunt; tum Orontes Syrorum fluvius eos progignit; Ptolemaeorum item fluvius, et Apamienſe ſtagnum, maximos generant.

CAP. XXX.

Quod multis in locis manſuefacti et cicures ſint Piſces, et, ſi appellantur, ſe vocantibus obtemperent.

PERMULTIS quidem locis manſuefacti piſces, et ſe appellantibus obtemperantes, et cibos objectos libenter excipientes, aluntur: ut in Epiroticae, olim nuncupatae Stephanepoleos, templo Fortunae, in vivariis [ſive canalibus] utrinque juxta adſcenſum; atque in Peloro Siculo, olim Syracuſiorum propugnaculo. In templo etiam Iovis Labrandei fons nitidus manſuetos piſces habet, monilibus et aureolis inauribus ornatos; quod quidem templum ſeptuaginta ſtadia ab urbe Mylaſiorum diſtat. Ex hujus Iovis ſtatua gladius eſt appenſus, et colitur deus Carii Stratiique cognomine; quod Cares primi ſtipendia meruerunt, et pecunia militarunt, loris clypeos appenderunt, criſtas galeis accommodarunt. Cares autem ſunt appellati a Care Iovis et Cretae filio; at Iupiter Labrandeus nominatus eſt, quod multo et impetuoſo imbre pluiſſet. In Chio ad portum nuncupatum Γερόντων [ſenum] cicurum magnus eſt piſcium numerus, quos Chii ad ſolatium ſenectutis exacta aetate adfectis alunt. Inter Euphratem et Tigridem regione media fons intereſſe praedicatur, cujus aqua uſque ad imam ſedem perlucida eſt, et aquam limpidiſſimam emittit, unde fluvius emanat Burrhas, ubi piſcium manſuetorum

greges

λωμένῳ δὲ ϗ ἰλύος μεςῷ φιληδεῖ μᾶλλον, ϗ ἐνταῦθα πιαίνεται. Πύραμος δὲ ϗ Σάρος τρέφουσι τούτων ἀδροτέρους, ϗ οὗτοι δὲ Κίλικές εἰσι· εἶεν δ' ἂν οἱ αὐτοὶ τρόφιμοι ϗ Ὀρόντου τοῦ Σύρων· ϗ μέντοι ϗ Πτολεμαίων ποταμὸς μεγίςους τρέφει, ϗ λίμνη δὲ ἡ Ἀπαμεῖτις.

ΚΕΦ. λ'.

Ὅτι πολλαχόθι εἰσὶ χειροήθεις Ἰχθῦς ϗ πρᾶοι, ϗ ἐν τῷ καλεῖσθαι ὑπακούοντες.

ΧΕιροήθεις δὲ ἰχθῦς, ϗ ὑπακούοντες τῇ κλήσει, ϗ τροφὰς ἀσμένως δεχόμενοι, πολλαχόθι ϗ εἰσὶ, ϗ τρέφονται· ὥσπερ οὖν ϗ ἐν Ἠπείρῳ, ἐνεςῶτι μὲν τῇ πόλει, ἣν ἐκάλουν πάλαι Στεφανήπολιν, ἐν τῷ νεῷ τῆς Τύχης, ἐν ταῖς παρ' ἑκάτερα ἀνιόντων δεξαμεναῖς· ϗ ἐν Χλωρῷ δὲ τῆς Σικελίας, ὅπερ ἦν πάλαι Συρακουσίων φρούριον. Καὶ ἐν τῷ ἱερῷ δὲ τοῦ Λαβράνδεω Διός ἐςι κρήνη διειδοῦς νάματος, ϗ ἔχουσιν ὁρμίσκους χρυσοῦς, ϗ ἐλλόβια· χρυσᾶ μέντοι ϗ ταῦτα· ἀφέςηκε δὲ ὁ νεὼς τοῦ Διὸς τοῦδε τῆς Μυλασέων πόλεως ςαδίους ἑβδομήκοντα. Εἰς τόδε ἄγαλμα ξίφος παρήρτηται, ϗ τιμᾶται, καλούμενος Κάριός τε ϗ Στράτιος· πρῶτοι γὰρ οἱ Κᾶρες ἀγορὰν πολέμου ἐπενόησαν, ϗ ἐςρατεύσαντο ἀργυρίου, ὄχανά τε ταῖς ἀσπίσι προσήρτησαν, ϗ λόφους ἐνέπηξαν τοῖς κράνεσιν. Ἐκλήθησαν δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο ὑπὸ Καρὸς τοῦ Κρήτης ϗ Διὸς, Ζεὺς δὲ Λαβρανδεὺς ὕσας λάβρῳ ϗ πολλῷ τὴν ἐπωνυμίαν τήνδε ἠνέγκατο ἔχειν. Καὶ ἐν τῷ Χίῳ δὲ, ἐν τῷ καλουμένῳ Γερόντων λιμένι, τιθασσῶν ἰχθύων πλῆθός ἐςιν, οὕσπερ οὖν εἰς παραμυθίαν τοῦ γήρως τοῖς πρεσβυτάτοις οἱ Χῖοι τρέφουσι. Καὶ ἐν τῇ γῇ δὲ τῇ τῶν ποταμῶν τοῦτε Εὐφράτου ϗ τοῦ Τίγριδος μέσῃ πηγὴ ὑμνεῖται, ϗ εἰς βυθὸν κάτω διειδὴς εἶναι, ϗ ἐκβάλλειν ὕδωρ ἰδεῖν λευκὸν, ϗ γίνεται ποταμοὺς τὸ ἐκπίπτον

greges exſultantes errant; praedicant autem incolae fabulam quandam ſacram, nempe Iunonem, celebratis cum Iove nuptiis, in hac aqua ſe abluiſſe, quod et Syri aiunt, unde locus etiamnum ſuavem odorem ſpiret, qui in vicinum etiam aerem circumquaque diſtribuitur.

C A P. XXXI.

Quod animalium feri maxime et manſueti ſint Lupus et Agnus, juxta teſtimonium oraculi Delphici.

Animalivm vim et naturam noſſe ne dii quidem adſpernantur. Siquidem Euryſthenem et Proclem Ariſtomachi filios, cui pater fuit Cleadas, Hyllus avus, proavus Hercules, audio, cum in matrimonium feminas ducere conſtitutum haberent, profectos ad Delphicum oraculum deum conſuluiſſe, quocum Graecorum Barbarorumve adfinitate devincti pulchre et prudenter nuptiis alligati viderentur: iis deum reſpondiſſe, ut eadem via, qua veniſſent, in Lacedaemoniam reverterentur; ubicunque porro terrarum ſumme ferum animal ferens mitiſſimum eis occurreret, inde ducendas uxores eſſe, ſic enim feliciter ipſis et proſpere proceſſurum eſſe. Cui oraculo obtemperantes, cum in Cleonaeorum regionem veniſſent, ipſis occurrit lupus agnum, quem ex aliquo grege diripuerat, portans; ex eo illi conjecerunt Apollinem de iis animalibus oraculo ſignificationem dediſſe, proinde ipſos Theſandri filii Cleonymi, probi viri, filias uxores duxiſſe. Ergo ſi probe dii tenent, quodnam animal ſit manſuetiſſimum, quodque immanitate efferatiſſimum; neque nobis negligendum naturas eorum noſſe.

C A P.

πῖον ὄνομα Βέῤῥας· ἐπᾴδουσί τε τῷ ὀνόματι οἱ ἐπιχώριοι καὶ λόγον ἱερὸν, καὶ ἔστιν ὁ λόγος· ἡ Ἥρα μετὰ τοὺς γάμους τοῦ Διὸς ἐνταῦθα ἀπελούσατο, ὥς φασι καὶ Σύροι, καὶ ἐς νῦν ὁ χῶρος εὐωδίαν ἀναπνεῖ, καὶ πᾶς ὁ ἀὴρ κύκλῳ ταύτῃ κίρναται· καὶ ἐνταῦθα σκιρτῶσιν ἰχθύων πρᾴων ἀγέλαι.

ΚΕΦ. λά.

Ὅτι ἀγριώτατον καὶ πρᾳότατον ζώων Λύκος καὶ Ἀρνὸς, κατὰ τὴν ἐκ Δελφῶν μαρτυρίαν.

ΤΑ δὲ ἴδια τῶν ζώων εἰδέναι οὐδὲ θεοὶ ὑπερορῶσιν. Ἀκούω γοῦν Εὐρυσθένην καὶ Προκλέα τοὺς Ἀριστομάχου, τοῦ Κλεάδα, τοῦ Ὕλλου, τοῦ Ἡρακλέος, παῖδας, βουλομένους ἄγεσθαι γυναῖκας, ἐλθόντας εἰς Δελφοὺς τὸν θεὸν ἐρέσθαι, τίνι ἂν κηδεύσαντες Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων, εἶτα μέντοι καλῶς καὶ εὐβούλως γῆμαι δόξαιεν· τὸν δὲ θεὸν αὐτοῖς ἀποκρίνασθαι, ἐπανιέναι μὲν εἰς Λακεδαιμονίαν, ὑποστρέφειν δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν ταύτην, καθ᾽ ἣν καὶ ἀφίκοντο· ἐν ᾗ δ᾽ ἂν αὐτοῖς χώρᾳ τὸ ἀγριώτατον ἀπαντήσῃ ζῶον φέρον τὸ πρᾳότατον, ἐντεῦθέν τοι ἁρμόσασθαι γάμους, οὕτως γὰρ αὐτοῖς ἔσεσθαι λῷον. Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο, οἱ δὲ γίνονται κατὰ τὴν Κλεωναίων χώραν, καὶ ἐντυγχάνει αὐτοῖς λύκος φέρων ἄρνα ἔκ τινος ποιμένος αὐτὸν ἡρπασμένον· συνέβαλον οὖν ἐκεῖνοι λέγειν ταῦτα τὰ ζῶα τὸν χρησμὸν, καὶ ἡρμόσαντο τὰς Θεσάνδρου τοῦ Κλεωνύμου θυγατέρας, δοκίμου ἀνδρὸς. Εἰ δὲ οἱ θεοὶ ἴσασι τὸ ἡμερώτατον ζῶον, καὶ τὸ ἀγριώτατον· οὐδὲ ἡμῖν ἀμελὲς τὰς φύσεις αὐτῶν εἰδέναι.

ΚΕΦ.

CAP. XXXII.
De Serpentibus Indiae.

Res multas et varias producit India: quarum aliae felicem ſane illam, et admirandam eſſe parentem teſtantur; aliae contra neque ulli ſunt expetendae, neque dignae, quae laudentur, vel deſiderentur. Sed de aliis, quae vel uſum aliquem ſui adferunt, vel ad luxum et oſtentationem faciunt, partim jam dixi, partim dicturus ſum poſtea, faventibus diis; in praeſentia de ſerpentibus tantum regionis illius verba facere ſtatui. Has illa multas variaſque educat, quarum ſpecies omnes perſequi velle infinitum foret. Non ſolum autem hominibus, verum etiam aliis animantibus pernicioſa ſunt. Eademque regio herbas defendentes a venenatorum morſuum pernicie producit, ad quarum uſum et ſcientiam tantopere periti ſunt indigenae, ut quodnam medicamentum cuique ſerpentium adverſetur, probe teneant; ſimul et ne acerrima veneni vis celerrime per corpus manet, neve id ipſum conficiat, praeſens ſibi mutuo ferunt auxilium, quod neceſſarium regio ipſa abunde ſubminiſtrat. Iam porro ſerpentem, qui hominem interfecerit, Indi permultis in hanc rem teſtibus Libycis, et Aegyptiis Thebarum incolis, utentes dicunt, idcirco ſubterraneam latebram ingredi nequire, quia terra ſuis ipſa ſedibus eam non amplius recipiat, et quaſi gremio ſuo in exilium ejiciat; atque hinc poſtea errare, vagari, et pluribus jactatam miſeriis, aeſtivo et hiberno ſub dio aerumnoſum omne aetatis tempus degere, neque amplius a conjugibus adiri, neque ab iis, quos ex ſe procreaverit, parentem agnoſci. Poena igitur homicidii ipſis rationis expertibus a natura inflicta eſt, dei providentia, prout ipſe commemoravi; dictum eſt vero, ut inde diſcat prudens.

ΚΕΦ. λβ΄.

Περὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς Ὄφεων.

ΙΝδῶν γῆ φέρει μὲν πολλὰ καὶ ποικίλα· καὶ τὰ μὲν εὐδαίμονός ἐστι καὶ θαυμαστῆς μαρτύρια φορᾶς· τὰ δὲ οὐκ ἀξιόζηλα αὐτῆς, οὐδὲ οἷα ἐπαινεῖν ἢ ποθεῖν ἄξια. Καὶ ὑπὲρ μὲν τῶν λυσιτελῶν, ἢ ἁβρῶν τε, καὶ πολυτελῶν, τὰ μὲν εἶπον, τὰ δὲ εἰρήσεται σὺν τοῖς θεοῖς· τὸ δὲ νῦν ἔχον ὅπως ὠδῖνα ὄφεων ἡ γῆ ἀποδείκνυται, εἰπεῖν ὥρμημαι. Πολλοὺς τίκτει καὶ διαφόρους, καὶ τὸ λειφθὲν τοῖς ἀπείροις ἄπειρον. Οὗτοι οὖν ἄρα οἱ ὄφεις καὶ ἀνθρώπους, καὶ τὰ ἄλλα ζῷα ἀδικοῦσι. Τίκτει δὲ ἡ αὐτὴ γῆ καὶ πόας τῶν δηγμάτων ἀμυντηρίους, ἔχουσί τε αὐτῶν τὴν ἐμπειρίαν τε καὶ σοφίαν οἱ ἐπιχώριοι, καὶ ποῖον φάρμακον ὄφεως τίνος ἀντίπαλόν ἐστι κατεγνώκασι· καὶ ἀμύνουσιν, ὡς ὅτι τάχιστα, ἀλλήλοις ἐπιτεμέσθαι πειρώμενοι τὴν τοῦ ἰοῦ κατὰ τοῦ σώματος ἐπινομὴν ὀξυτάτην τε οὖσαν καὶ ὠκίστην, καὶ ταῦτα μὲν αὐτοῖς εἰς ἐπικουρίαν τὴν ἀναγκαίαν καὶ μάλα εὐπόρως ἀνίησιν ἡ χώρα καὶ ἀφθόνως. Ὄφις δὲ, ὃς ἂν ἀποκτείνῃ ἄνθρωπον, ὡς Ἰνδοὶ λέγουσι, καὶ μάρτυρας ἐπάγουσι Λιβύων πολλοὺς, καὶ τοὺς περὶ Θήβας οἰκοῦντας Αἰγυπτίους, οὐκ ἔτι καταδῦναι καὶ εἰσερπύσαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἔχει, τῆς γῆς αὐτὸν μὴ δεχομένης, ἀλλ᾽ ἐκβαλλούσης τῶν οἰκείων, ὡς ἂν εἴποις, φυγάδα κολπῶν· ἀλήτης δ᾽ ἐντεῦθεν καὶ πλάνης περιέρχεται, καὶ ταλαιπωρεῖται ὑπαίθριος, καὶ διὰ τοῦ θέρους, καὶ διὰ τοῦ χειμῶνος, καὶ οὔτε ἔτι σύννομος αὐτῷ πρόσεισιν, οὔτε οἱ ἐξ αὐτοῦ γεινόμενοι γνωρίζουσι πατέρα. Τιμωρία μὲν δὴ καὶ τοῖς ἀλόγοις ἐπ᾽ ἀνδροφονίᾳ παρὰ τῆς φύσεως τοιάδε ἐλέχθη, προνοίᾳ τοῦ θείου, κατά γε τὴν μνείαν τὴν ἐμήν· εἴρηται δὲ εἰς παίδευσιν τῷ συνιέντι.

CAP. XXXIII.

De Canum et Anſerum cuſtodia in Capitolio.

ANSERES ad cuſtodiam praeferendi ſunt canibus, quod Romanorum periclitatione conſtat; quo tempore acerrime a Gallis impugnati ſunt, qui eis repulſis jam in urbem invaſerant, jamque univerſam occupabant, Capitolio tantum excepto, quod ſuperare non facile poterant. Hujus igitur loca, quae inſidiantes admiſſura et minus tuta videbantur, cuſtodibus committebant. Conſulatum gerebat tum temporis M. Manlius conſul, et commiſſum ſibi Capitolium cuſtodiebat. Hic eſt, qui filium propter fortitudinem et rem bene geſtam coronavit; ſed, quod extra ordinis ſui locum progreſſus eſſet, morte affecit. Poſtquam vero Galli collem ſibi undequaque inacceſſum animadverterunt, intempeſta nocte per inſidias adoriri ſomno profundiore detentos ſtatuerunt; conſcenſuros autem ſe ſperabant per illam partem, quae tanquam natura ſatis munita cuſtodibus erat vacua, quod inde inſidiaturos Gallos Romani minime crediſiſſent. Atqui ex eo etiam loco collis cum Iovis aede turpiter occupatus fuiſſet, niſi forte adfuiſſent anſeres; canes enim ad cibum eis objectum ſilebant, anſerum vero proprium eſt, ad eſculenta, quae eis objiciuntur, non quieſcere, ſed exclamare; ſuo igitur clangore Manlium et cuſtodes excitarunt. Quamobrem nunc etiam canes apud Romanos poenas luunt quotannis, ad veteris perfidiae memoriam; anſeri vero certis diebus ſuus decernitur honor, et magna cum pompa in foro incedit.

CAP.

ΚΕΦ. λγ'.

Περὶ τῆς τῶν Κυνῶν καὶ Χηνῶν φρουρᾶς τῆς ἐν τῷ Καπετωλίῳ.

Φυλάττειν δὲ ἄρα χηνῶν κύνες ἀχρειότεροι, καὶ τοῦτο κατεφώρασαν Ῥωμαῖοι· ἐπολέμουν γοῦν αὐτοῖς οἱ Κελτοί, καὶ πάνυ καρτερῶς, καὶ ὠσάμενοί γε αὐτοὺς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει ἦσαν, καὶ ᾕρητό γε ὑπ' αὐτῶν ἡ Ῥώμη πλὴν τοῦ λόφου τοῦ Καπετωλίου, ἦν γὰρ αὐτοῖς οὐκ ἐπιβατὸς ἐκ τοῦ ῥᾴστου. Τὰ μὲν οὖν δοκοῦντα δέξασθαι οἷά τε χωρία τοὺς ἐπιόντας, σὺν ἐπιβουλαῖς πέφρακτο μέν τισι ταῦτα. Ἦν δὲ ὁ χρόνος, καθ' ὃν Μάρκος Μάλλιος ὑπατεύων τὸν λόφον τὸν προειρημένον ἐγχειρισθέντα οἱ διεφύλαττεν. Οὗτός τοι καὶ τὸν υἱὸν ἀριστεύσαντα μὲν ἀνέδησε στεφάνῳ· ὅτι δὲ ἐκ τῆς αὐτοῦ μετῆλθε τάξεως, ἀπέκτεινεν. Ἐπεὶ δὲ οἱ Κελτοὶ πανταχόθεν ἄβατα ἐθεώρουν εἶναί σφισι, τῆς νυκτὸς τὸ ἀόρατον ἔκριναν ἐλλοχήσαντες, εἶτα ἐπιθέσθαι καθεύδουσι βαθύτατα· ἔσεσθαι δὲ ἐπίβατα ἑαυτοῖς ἤλπισαν, κατά γε τὸ ἀφύλακτον, καὶ ἔνθα ἠρεμία ἦν, τῶν Ῥωμαίων πεπιστευκότων μὴ ἂν ἐντεῦθεν ἐπιθήσεσθαι τοὺς Γαλάτας. Καὶ μέντοι καὶ ἐκ τούτων ἀκλεέστατα ἐλήφθη ἂν καὶ αὐτὸς καὶ ἡ ἄκρα τοῦ Διός, εἰ μὴ χῆνες παρόντες ἔτυχον· οἱ μὲν γὰρ κύνες πρὸς τὴν ῥιφθεῖσαν τροφὴν κατεσιώπησαν· ἴδιον δὲ ἄρα χηνῶν πρὸς τὰ ῥιπτόμενα εἰς ἐδωδήν σφισι βοᾶν, καὶ μὴ ἀτρεμεῖν· οὐκοῦν ἀνέστησάν τε τὸν Μάλλιον ἀνακλάγξαντες, καὶ τὴν περικειμένην φυλακήν. Ταῦτά τοι τίνουσι δίκας οἱ κύνες παρὰ Ῥωμαίοις καὶ νῦν ἀνὰ πᾶν ἔτος, προδοσίας ἀρχαίας μνήμῃ· τιμᾶται δὲ χὴν ταῖς τεταγμέναις ἡμέραις, καὶ ἐν φορείῳ πρόεισιν εὖ μάλα πομπικῶς.

CAP. XXXIV.

De Animalibus, quibus diverſae nationes vario modo utuntur.

HAEC etiam non a cognitione ſcientiaque animalium abhorrent. Scythae ligni inopia, quae diis immolant, eorum oſſibus ſuccenſis coquunt. Apud Phryges, ſi quis aratorem bovem occiderit, morte mulctatur. Sagarenſes quotannis ſumma adverſus Minervam obſervantia ei celebrant camelorum certamen, ad curſum enim aptiſſimi et velociſſimi apud eos procreantur. Saracori aſinis neque ad ferenda onera utuntur, neque ad molas, ſed bellatores habent; et quemadmodum equis Graeci inſidentes, ſic aſinis hi bellica pericula ſuſtinent. Quod ſi quis aſinorum apud eos corpulentior eſſe videatur, illum Marti ſacrificant. Clearchus Peripateticus dicit ſolos de Peloponnenſibus Argivos ſerpentem non interimere; et ſi canis in forum ingrediatur certis quibuſdam diebus, quos illi ſacros agunt, et Arneidas vocant, eum interficere. In Theſſalia vero is, qui uxorem ducturus eſt, pro nuptiis ſacrificans, equum bellatorem inducit frenatum, et omnibus armis inſtructum; deinde poſtquam ſacrificium peractum ſit, et pactum cum virgine fecerit, equum uxori habenis ducendum tradit. Iam porro id quam ſignificationem habeat, Theſſalis explicandum relinquo. Tenedii olim praeſtantiſſimam gravidam vaccam Baccho alebant, et, cum peperit, tanquam ſane puerperae inſerviunt; vitulum autem recentem natum cothurnis induti immolant; ſed qui eum ſecuri percuſſit, dicis gratia lapidibus petitur, atque in mare fugit. Eretrienſes Embointho Dianae pecudes mutilas immolant.

CAP.

ΚΕΦ. λδ΄.

Περὶ Ζώων τῶν παρὰ διαφόροις ἔθνεσι διαφόρῳ μετερχομένων ἔθει.

ΚΑΙ ταῦτα μὲν ὑπὲρ ζώων εἰπεῖν οὐκ ἔστιν ἀπὸ μούσης. Σκύθαι ξύλων ἀπορίᾳ, ἅτινα ἂν καταθύσωσι, τοῖς αὐτῶν ὀστέοις ἕψουσι. Φρύγες δὲ ἐὰν παρ' αὐτοῖς τις ἀροτῆρα ἀποκτείνῃ βοῦν, ἡ ζημία θάνατος αὐτῷ. Σαβαραῖοι δὲ τῇ Ἀθηνᾷ καμήλων ἀγῶνα ὅσα ἔτη σὺν αἰδοῖ τῇ τῆς θεοῦ ἐπιτελοῦσι, γίνονται δὲ ἄρα παρ' αὐτοῖς αὗται δρομικώταταί τε ἅμα καὶ ὤκισται. Σαρακόροι δὲ οὔτε ἀχθοφόρους οὔτε ἀλοῦντας ἔχουσι τοὺς ὄνους, ἀλλὰ πολεμιστάς· καὶ ἐπ' αὐτῶν γε τοὺς ἐνοπλίους κινδύνους ὑπομένουσιν, ὥσπερ οὖν οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τῶν ἵππων. Ὅστις δ' ἄρα παρ' αὐτοῖς ὄνων ὀγκωδέστερος εἶναι δοκεῖ, τοῦτον τῷ Ἄρει προσάγουσιν ἱερόν. Λέγει δὲ Κλέαρχος, ὁ ἐκ τοῦ περιπάτου, μόνους Πελοποννησίων Ἀργείους ὄφιν μὴ ἀποκτείνειν· ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις, ἃς καλοῦσιν Ἀρνηΐδας οἱ αὐτοὶ, ἐὰν κύων εἰς τὴν ἀγορὰν παραβάλῃ, ἀναιροῦσιν αὐτόν. Ἐν Θετταλίᾳ δὲ ὁ μέλλων γαμεῖν, θύων τὰ γαμοδέσια, ἵππον εἰσάγει πολεμιστὴν τὸν χαλινὸν περικείμενον, καὶ τὴν ἐνόπλιον σκευὴν, καὶ ἐκείνην πᾶσαν· εἶτα ὅταν ἀπὸ τῆς ἱερουργίας γένηται, καὶ σπείσῃ τῇ νύμφῃ, τὸν ἵππον ἀπὸ τοῦ ῥυτῆρος ἀγαγὼν παραδίδωσι. Τί δὲ νοεῖ τοῦτο, Θετταλοὶ λεγέτωσαν. Τενέδιοι δὲ τῷ πάλαι ἂν ἀρίστην Διονύσῳ ἔτρεφον κύουσαν βοῦν, τεκοῦσαν δὲ ἄρα αὐτὴν οἱαδήπου λεχὼ θεραπεύουσι· τὸ δὲ ἀρτιγενὲς βρέφος καταθύουσιν, ὑποδήσαντες κοθόρνους· ὅγε μὴν πατάξας αὐτὸ τῷ πελέκει λίθοις βάλλεται τῇ ὁσίᾳ, καὶ ἔστε ἐπὶ τὴν θάλατταν φεύγει. Ἐρετριεῖς δὲ τῇ Ἐμβοίνθῳ Ἀρτέμιδι κολοβὰ θύουσι.

CAP. XXXV.

Alii Canes dominorum amantes.

PRAETER ea, quae ſupra dixi, Xanthippi, cui pater fuit Ariphrus, canes domini perſtudioſos fuiſſe audio. Eo enim tempore, cum ingenti bello Perſarum in Graeciam exardeſcente, Athenienſes oraculi juſſu, relicta patria, in claſſem demigrarunt; tum hujuſce, quem modo nominavi, canes una cum domino tranſmittente ipſi ex Attica in Salamina natando trajecerunt. Haec referunt Ariſtoteles et Philochorus.

CAP. XXXVI.

De aqua in Crathide fluvio, et quemadmodum ejus potu Pecora albeſcant; item de Bubus in Euboea.

CONFLVENTEM candidi coloris efficientem Crathis fluvius emittit. Nam ovillum et bubulum pecus, et omnis grex quadrupes, ſicut Theophraſtus ait, ex eo bibens de nigro rufove albus fit. Boves quoque in Euboea fere omnes albi naſcuntur, quare et ἀργιβόειον [albis bobus gaudentem] poetae Euboeam cognominant.

CAP. XXXVII.

De Gallo, qui vini miniſtrum amavit; itemque de Graculo et Apibus.

PHILO dicit eum, qui Nicomedi Bithyniae regi pocula adminiſtraret, a gallinaceo, Centauro nomine, adamatum fuiſſe. Tum graculo formoſus puer in amore fuit; tum etiam apes amatorio adfectu flagrare audio, quamvis earum plurimae a libidine ſint alienae.

CAP.

ΚΕΦ. λέ.

Κύνες ἕτεροι φιλοδέσποτοι.

ΠΕπυσμαι δὲ πρὸς τοῖς ἤδη μοι προειρημένοις κύνας γενέσθαι φιλοδεσπότους, ὡς Ξανθίππου τοῦ Ἀρίφρου. Μετοικιζομένων γὰρ τῶν Ἀθηναίων ἐς τὰς ναῦς, ἡνίκα τοῦ χρόνου ὁ Πέρσης τὸν μέγαν πόλεμον ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐξῆψε, καὶ ἔλεγον οἱ χρησμοὶ λῷον εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις τὴν μὲν πατρίδα ἀπολιπεῖν, ἐπιβῆναι δὲ τῶν τριήρων· οὐδὲ οἱ κύνες τοῦ προειρημένου ὑπελείφθησαν, ἀλλὰ συμμετῴκισαν τῷ Ξανθίππῳ, καὶ διανηξάμενοι ἐς τὴν Σαλαμῖνα ἀπέβησαν. Λέγετον δὲ ἄρα ταῦτα Ἀριστοτέλης καὶ Φιλόχορος.

ΚΕΦ λϛ΄.

Περὶ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐν τῷ Κράθει, καὶ ὡς λευκαίνει τὰ Θρέμματα· καὶ περὶ τῶν Βοῶν τῶν ἐν Εὐβοίᾳ.

ΤΟ ὕδωρ ὁ Κρᾶθις λευκῆς χρόας ποιητικὸν μεθίησι ποταμὸς ὤν. Τὰ γοῦν πρόβατα πιόντα αὐτοῦ, καὶ οἱ βόες, καὶ πᾶσα ἡ τετράπους ἀγέλη, καθά φησι Θεόφραστος, λευκὰ ἐκ μελάνων ἐγένετο ἢ πυῤῥῶν. Καὶ ἐν Εὐβοίᾳ δὲ οἱ βόες λευκοὶ τίκτονται σχεδὸν πάντες, ἔνθεν καὶ ἀργιβόειον ἐκάλουν οἱ ποιηταὶ τὴν Εὔβοιαν.

ΚΕΦ. λζ΄.

Περὶ Ἀλεκτρυόνος, ὃς ἠράσθη τοῦ οἰνοχόου· καὶ περὶ Κολοιοῦ τε καὶ Μελισσῶν.

ΟΙνοχόου βασιλικοῦ, καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Νικομήδης ὁ Βιθυνῶν, ἀλεκτρυὼν ἠράσθη, Κένταυρος ὄνομα· καὶ λέγει Φίλων τοῦτο. Ἠράσθη δὲ ἄρα καὶ κολοιὸς ὡραίου παιδός· καὶ μελίττας δέ τινας ἐρωτικὰς εἶναι πέπυσμαι, εἰ καὶ αἱ πλείους σωφρονοῦσι.

CAP. XXXVIII.
De Sphinge et Sue alato.

SPHINGEM, quicunque vel picturae vel plaſticae operam dant, fingere alatam ſolent. Ceterum apud Clazomenios ſuem alatum exortum fuiſſe audio, qui Clazomenios agros vaſtaret; quod quidem ipſum in libro De Clazomeniorum finibus Artemon confirmavit, unde illic locus decantatus *Sus alatus* nominatur. Id quod ſi cuipiam fabula videatur, non prohibeo; ego, quod de animali dictum ab aliis non ignorabam, non invitus retuli.

CAP. XXXIX.
De Dracone et Ophiogenis.

HALIAE Sybaridis filiae, cum in Phrygia lucum Dianae ingreſſa eſſet, draco quidam ſacer conſpectu praegrandis apparuit, et cum ea coivit; unde Ophiogenae dicti primam ſui generis originem trahunt.

CAP. XL.
Quaenam Animalia a quibus cultu vel honore afficiantur.

LVPVM Delphi colunt, Samii ovem venerantur, leaenam Ampraciotae; cauſas autem, quamobrem hujuſmodi beſtias divini cultus honore proſequantur, non alienum eſt explicare. Delphis aurum ſacrum furto direptum, et in Parnaſſo defoſſum, ſicut dicit Polemon, inveſtigavit lupus; Samiis item aurum furto ſublatum ovis invenit; quare Mandrabolus Samius Iunoni ovem conſecravit, ut Ariſtoteles tradit. Ampraciotae leaenam, quod tyrannum ipſorum Phaylum dilaceraſſet, idcirco ut ſuae libertatis vindicem

ΚΕΦ. λή.

Περὶ Σφιγγὸς καὶ τῆς πλερωτοῦ Ὑός.

ΤΗΝ σφίγγα ὑπόπτερον γράφουσί τε καὶ πλάττουσι πᾶν ὅσον περὶ χειρουργίας σπουδαῖον καὶ πεπονημένον. Ἀκούω δὲ ἐν Κλαζομενίοις σῦν γενέσθαι πτηνὸν, ἥπερ οὖν ἐλυμαίνετο τὴν χώραν τοῖς Κλαζομενίοις· καὶ λέγει τοῦτο Ἀρτέμων ἐν τοῖς Ὅροις τοῖς Κλαζομενίων, ἔνθεν τοι καὶ χῶρος ἐκεῖ κέκληται, ὑὸς πτερωτῆς ὀνομαζόμενός τε καὶ ᾀδόμενος. Τοῦτο δὲ εἴ τῳ δοκεῖ μῦθος εἶναι, δοκείτω· ἐμὲ δ' οὖν περὶ ζώου λεχθὲν, καὶ μὴ λαθὸν, οὐκ ἐλύπησεν εἰρημένον.

ΚΕΦ. λθ΄.

Περὶ Δράκοντος καὶ τῶν καλουμένων Ὀφιογενῶν.

ΑΛίᾳ τῇ Συβάρεως περιϊούσης εἰς ἄλσος Ἀρτέμιδος, ἦν δὲ ἐν Φρυγίᾳ τὸ ἄλσος, δράκων ἐπεφάνη θεῖος, μέγιστος τὴν ὄψιν, καὶ ὡμίλησεν αὐτῇ· καὶ ἐντεῦθεν οἱ καλούμενοι Ὀφιογενεῖς τῆς σπορᾶς τῆς πρώτης ὑπῆρξαν.

ΚΕΦ. μ΄.

Τίνα παρὰ τίσι τιμᾶται Ζῶα.

ΤΙμῶσι δὲ ἄρα Δελφοὶ μὲν λύκον, Σάμιοι δὲ πρόβατον, Ἀμπρακιῶταί γε μὴν τὸ ζῶον τὴν λέαιναν· τὰ δὲ αἴτια τῆς ἑκάστου τιμῆς εἰπεῖν οὐκ ἔστιν ἔξω τῆσδε τῆς σπουδῆς. Δελφοῖς μὲν χρυσίον ἱερὸν σεσυλημένον, καὶ ἐν τῷ Παρνασσῷ καλορωρυγμένον, ἀνίχνευσεν ὁ λύκος· Σαμίοις δὲ καὶ αὐτοῖς τοιοῦτο χρυσίον κλαπὲν πρόβατον ἀνεῦρε, καὶ ἐντεῦθεν Μανδράβολος ὁ Σάμιος τῇ Ἥρᾳ πρόβατον ἀνάθημα ἀνῆψε· καὶ τὸ μὲν Πολέμων λέγει τὸ πρότερον, τὸ δὲ Ἀριστοτέλης τὸ δεύτερον. Ἀμπρακιῶται δὲ, ἐπεὶ τὸν τύραννον αὐτῶν Φαΰλον διεσπά-

vindicem ſumma religione colunt. Miltiades tres equas, Olympiae victrices, ſepulturae honore in Ceramico affecit. Evagoras Lacon itidem Olympionicas equos ad ſepulturam magnifice dedit.

CAP. XLI.

De Cetis, Teſtudinibus, et Crocodilis in Gange.

GANGES Indiae fluvius, initium ducens a fontibus, cum per ſe fluit, et nondum ad alios admiſtus eſt, altitudine eſt viginti paſſuum, latitudine vero octoginta ſtadiorum; cum vero jam alii in eum influxerint, altus ſexagenos paſſus profluit, dilatatur autem et diffunditur in quadringenta ſtadia. Inſulas Leſbo Cyrnove majores efficit; et cete procreat, quorum adeps unguentorum uſum praeſtat. In eo etiam teſtudines naſcuntur, quarum teſta non minori magnitudine ſit, quam dolium capax viginti amphorarum. Idem crocodilorum genera duo educat; quorum alteri nihil nocent, alteri inexorabili atque immiſericordi in quidlibet voragine carnivori ſunt; in eorum ſummo roſtro quiddam, ſimiliter ut in ceraſtis [ſerpentibus] eminet. His adminiſtris ad maleficos puniendos Indi utuntur; nam eoſdem criminum graviſſimorum damnatos illis objiciunt, neque carnifice egent.

CAP. XLII.

Quibus eſcis quidam marini Piſces capiantur.

PISCATIONIS marinae periti, ut auctor eſt Leonides, ſcaris eſcam demittunt coriandrum et carton, ſic enim facile et nullo negotio capiuntur; ſcarus enim his condimentis, ceu praeſtigiis quibuſdam, allicitur. At betarum foliis mulli capiuntur; nam hoc olere gaudet hic piſcis, eoque facile ineſcatus capitur.

CAP.

διεσπάσατο λέαινα, τιμῶσι τὸ ζῶον αἴτιον αὐτοῖς ἐλευθερίας γεγενημένον. Μιλτιάδης δὲ τὰς ἵππους τὰς τρεῖς Ὀλύμπια ἀνελομένας ἔθαψεν ἐν Κεραμεικῷ. Καὶ Εὐαγόρας δὲ ὁ Λάκων ϗ ἐκεῖνος Ὀλυμπιονίκεις ἵππους ἔθαψε μεγαλοπρεπῶς.

Κ Ε Φ. μά.

Περὶ τῶν ἐν Γάγγῃ Κητῶν, Χελωνῶν τε, ϗ Κροκοδείλων.

Ο Γάγγης ὁ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ῥέων, ὑπαρχόμενος μὲν ἐκ τῶν πηγῶν βαθύς ἐστι εἰς ὀργυιὰς εἴκοσι, πλατὺς δὲ εἰς ὀγδοήκοντα σταδίους, ἔτι γὰρ αὐθιγενεῖ τῷ ὕδατι πρόεισι, ϗ ἀμιγεῖ πρὸς ἕτερον· προϊὼν δὲ, τῶν ἄλλων εἰς αὐτὸν ἐμπιπτόντων ϗ ἀνακοινουμένων οἱ τὸ ὕδωρ, εἰς βάθος μὲν ἥκει ϗ ἑξήκοντα ὀργυιῶν, πλατύνεται δὲ ϗ ὑπερεκχεῖται εἰς σταδίους τετρακοσίους. Καὶ ἔχει νήσους Λέσβου τε ϗ Κύρνου μείζονας· ϗ τρέφει κήτη, ϗ ἐκ τῆς τούτων πιμελῆς ἄλιφα ἐργάζονται. Εἰσὶ δὲ ἐν αὐτῷ ϗ χελῶναι, ϗ αὐταῖς τὸ χελώνειον πιθάκνης ϗ εἴκοσιν ἀμφορέας δεχομένης οὐ μεῖόν ἐστι. Κροκοδείλων δὲ παιδεύει διπλᾶ γένη· ϗ τὰ μὲν αὐτῶν ἥκιστα βλάπτει, τὰ δὲ παμβορώτατα σαρκῶν ἐσθίει ϗ ἀφειδέστατα· ϗ ἔχουσιν ἐπ' ἄκρου τοῦ ῥύγχους ἐξοχὴν, ὡς κεράστου. Τούτοις ϗ πρὸς τὰς τῶν κακούργων τιμωρίας ὑπηρέταις χρῶνται· τοὺς γὰρ ἐν τοῖς μεγίστοις τῶν ἀδικημάτων ἑαλωκότας ῥίπτουσιν αὐτοῖς, ϗ δημίου δέονται ἥκιστα.

Κ Ε Φ. μϐ'.

Τίνα τίσιν ἁλίσκεται τῶν Θαλαττίων.

Δέλεαρ καθιᾶσιν οἱ σοφοὶ τὰ θαλάττια τοῖς μὲν σκάροις, ὡς Λεωνίδης φησὶ, κορίαννα ϗ κάρτα, ϗ ἔστιν εὐθήρατα ταῦτα ϗ ἑλεῖν ῥᾷστα· προσνεῖ γὰρ αὐτοῖς ὁ σκάρος γοητευόμενος, ὥσπερ ἡδύσμασι. Φύλλα δὲ τευτλίων αἱρεῖ τὰς τρίγλας, χαίρει γὰρ τῷδε τῷ λαχάνῳ τὸ ζῶον, ϗ δι' αὐτοῦ ἁλίσκεταί τε ϗ δουλοῦται ἕκαστα.

CAP. XLIII.
Piſcationis modi diverſi.

PISCATIONIS modi quatuor traduntur; fit enim vel reti, vel conto, vel naſſa, vel hamo. Ea, quae retibus utitur, praecipue ditare piſcatores poteſt propter copioſam capturam, qua piſces pariter plurimi, ut occupatis hoſtium caſtris captivi, in eorum poteſtatem veniunt. Supellectilem vero requirit variam; ut ſunt funes, fila alba et nigra, cyperus, ſuber, plumbum, picea, lora, rhus, lapis, byblus ſive papyrus, cornua, navis ſex remorum, axis, ſcytalides [ſive bacilli teretes,] cottana, tympanum, ferrum, ligna, pix. Incidunt autem in ea diverſa genera piſcium, et varii multique eorum greges. Quae vero per contum piſcatio fit, inter ceteras ſtrenuiſſima eſt, et piſcatore opus habet robuſtiſſimo. Ad eam requiruntur pertica recta oleagina, et funes e ſparto contexti, et taedae vel faces de pinu perquam reſinoſa, item navis parva, et remiges aſſidui validique brachiis. At naſſarum uſus, prae ceteris inſidioſus atque doloſus, ingenuos homines minime decere videtur. Adhibentur holoſchoeni juncorum generis non madidi, vimen, lapis qui facile manibus tractetur, alga marina, funes, coma cupreſſi, ſuber, ligna, eſca, et navis parva. Porro ea, quae hamis fit piſcatio, ut callidiſſima eſt, ita liberis hominibus inprimis decora. Opus autem habet pilis equinis, albis, nigris, ruffis, et ad canum colorem vergentibus, ceteris qui tinguntur inſerunt albos vel purpureos, reliquos omnes improbant; aprorum etiam ſetis rigidis utuntur; et linis ſeu filis, et aere multo, plumboque, et e ſparto funiculis, et pennis, praecipue albis aut nigris et variis. Sunt ex piſcatoribus, qui etiam lanis utantur puniceis vel purpureis, et ſuberibus, et lignis; ferroque, et aliis rebus indigeant, et inter illas arundinibus rectis proceriſque,

nec

ΚΕΦ. μγ΄.

Ἐνύδρου Θήρας διαφοραί.

ΕΝύδρου δὲ θήρας διαφοραὶ δ΄, φασί· δικτυΐα, κόντωσις, καὶ κυρτία, καὶ ἀγκιστρία προσέτι. Καὶ ἡ μὲν δικτυΐα πλουτοφόρος, καὶ ἔοικεν ἁλισκομένῳ στρατοπέδῳ, καὶ αἰρουμένοις αἰχμαλώτοις τισί. Καὶ δεῖται χορηγίας ποικίλης· οἷον σπάρτου, καὶ λίνου λευκοῦ, καὶ μέλανος ἄλλου, καὶ κυπέρου, καὶ φελλῶν, μολίβδου τε, καὶ πίτυος, καὶ ἱμάντων, καὶ ῥοῦ, καὶ λίθου, καὶ βύβλου, καὶ κεράτων, καὶ νεὼς ἐξήρους, ἄξονός τε, καὶ σκυταλίδων, καὶ κοττάνης, καὶ τυμπάνου, καὶ σιδήρου, καὶ ξύλων, καὶ πίττης. Ἐμπίπτει δὲ γένη τε ἰχθύων διάφορα, καὶ ἀγέλαι ποικίλαι τε καὶ πολλαί. Ἡ δὲ διακόντωσίς ἐστι μὲν τῶν ἄλλων ἀνδρειοτάτη, καὶ δεῖται θηρατοῦ ῥωμαλεωτάτου. Παρεῖναι δὲ δεῖ κάμακα ὀρθὴν ἐλαίαν, καὶ σχοινία σπάρτινα, πυρία τε πεύκης τῆς λιπαρωτάτης, νεὼς μικρᾶς, ἐρετῶν συντόνων καὶ βραχίονας ἀγαθῶν. Ἡ δὲ κυρτία δολερωτάτη θήρα καὶ ἐπιβουλοτάτη δεινῶς ἐστι, καὶ ἐλευθέροις πρέπειν δοκεῖ ἥκιστα. Δεῖται δὲ ὁλοσχοίνων τε ἀβρόχων, καὶ λύγου, καὶ χερμάδος, καὶ ἄνεων, καὶ λίθου, καὶ φύκους θαλασσίου, σχοίνων τε, καὶ κυπαρίττου κόμης, καὶ φελλῶν, καὶ ξύλων, καὶ δελέατος, καὶ νεὼς μικρᾶς. Ἡ δὲ ἀγκιστρία σοφωτάτη ἐστὶ, καὶ τοῖς ἐλευθέροις πρεπωδεστάτη. Δεῖται γὰρ ἱππείων τριχῶν, τὰς χρόας καὶ λευκὰς, καὶ μελαίνας, καὶ πυῤῥὰς, καὶ μεσαιπολίους, τῶν δὲ βαπτομένων ἐγκρίνουσι τὰς λευκὰς, ἢ τὰς ἁλιπορφύρους, αἱ γὰρ ἄλλαι πᾶσαι πονηραί, φασί· χρῶνται δὲ καὶ τῶν ἀγρίων συῶν ταῖς θριξὶ ταῖς ὀρθαῖς, καὶ περίνθῳ δὲ, καὶ χαλκῷ πλείστῳ, καὶ μολίβδῳ, καὶ σπαρτίναις, καὶ πτεροῖς, μάλιστα μὲν λευκοῖς ἢ μέλασι καὶ ποικίλοις. Χρῶνταί γε μὴν οἱ ἁλιεῖς καὶ φοινικοῖς ἐρίοις καὶ ἀλουργέσι, καὶ φελλοῖς, καὶ ξύλοις· καὶ σιδήρου, καὶ ἄλλων δέονται, ἐν δὲ τοῖς καὶ καλάμων εὐφυῶν, καὶ ἀβρόχων, καὶ ὁλο-

nec madidis, holoſchoenis vero madefactis, et ferula raſa, et virga de corno arbore, et caprae cornibus, et corio. Alii enim piſces aliis iſtorum capiuntur, ut jam ſupra explicatum eſt.

C A P. XLIV.

De Indicis Elephantis et Equis Libycis.

DVAE hae narrationes, quarum una Indica eſt, altera Libyca, generatim utique inter ſe differunt; illa autem, quae regioni ſuae peculiaria eſſe utraque perhibet, haec ſunt. Si Indicus elephantus robore aetatis confirmatus capiatur, ex feritate aegre traducitur ad manſuetudinem, et quod deſiderio libertatis teneatur, ideo caedes molitur; ac ſi vinculis devinciatur et conſtringatur, magis incitatur animo, neque ullam ſervitutem perpetitur. At enim Indi variis et multiplicibus cibariorum illecebris ventrem implere, eumque delinire ſtudent; ille tamen nihil de acerbitate ſua remittens, nihilque ab iis blanditiis miteſcens, iis praeclare contemptis, pergit iiſdem infeſtus eſſe. Quid igitur ii comminiſcuntur, et machinantur? Inſtrumento quodam muſico, quod ſcindapſum vocant, vernaculam cantiunculam ei canunt; is animum attendit, auremque ad audiendum erigit, et ſuavitate illius demulcetur, animi incitatio comprimitur, ac paulatim in objectum cibum reſpicit; et quamvis omnibus vinculis exſolvitur, tamen cantu devinctus non amplius ad priſtinos mores a manſuetudine deficit, et cibo libenter veluti conviva fruitur. Tibiae cantu (nam et alteram narrationem audire oportet) uſque eo capiuntur Libycae equae, ut hujus blandimentis ad homines manſueſcant ac mitigentur, et inſultare ac laedere deſinant; et quocunque eas cantiuncularum blanditiae invitaverint, eo paſtorem conſequuntur; cum ille inſiſtit, hae etiam a progrediendo ſe ſuſtinent; ac ſi cantum contentiorem ad tibiam canat, ex eo tanta voluptate adficiuntur, ut lachrymas tenere non poſſint. Harum igitur paſtores ex rododaphnes arboris ramo excavato paſtoritiam fiſtulam conficiunt,

cujus

σχοίνων βεβρεγμένων, καὶ νάρθηκος ἐξεσμένου, καὶ ῥάβδου κρανείας, καὶ χιμαίρας κεράτων, καὶ δέρματος. Ἄλλος δὲ ἄλλῳ τούτων ἰχθὺς αἱρεῖται, καὶ τάς γε θήρας ἤδη εἶπον αὐτῶν.

ΚΕΦ. μδ΄.

Περὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς Ἐλεφάντων, καὶ τῶν ἐν Λιβύῃ Ἵππων.

Λόγω δὲ ἄρα τώδε Ἰνδὸς καὶ Λίβυς τὸ γένος διαφόρω· ἐρεῖ δὲ ὁ μὲν Ἰνδὸς τὰ ἐπιχώρια, ὁ δὲ Λίβυς ὅσα οἶδε καὶ ἐκεῖνος· ἃ δὲ οὖν ᾄδετον ἄμφω τὼ λόγω ἐστὶν ἐκεῖνα. Ἐν Ἰνδοῖς ἂν ἁλῷ τέλειος ἐλέφας, ἡμερωθῆναι χαλεπός ἐστι, καὶ τὴν ἐλευθερίαν ποθῶν φονᾷ· ἐὰν δὲ αὐτὸν καὶ δεσμοῖς διαλάβοις, ἔτι καὶ μᾶλλον ἐς τὸν θυμὸν ἐξάπτεται, καὶ δεσπότην οὐχ ὑπομένει. Ἀλλ᾽ οἱ Ἰνδοὶ καὶ ταῖς τροφαῖς κολακεύουσιν αὐτὸν, καὶ ποικίλοις καὶ ἐφολκοῖς δελέασι πραΰνειν πειρῶνται, παρατιθέντες ὡς πληροῦν τὴν γαστέρα, καὶ θέλγειν τὸν θυμόν· ὁ δὲ ἄχθεται αὐτοῖς, καὶ ὑπερορᾷ. Τί οὖν ἐκεῖνοι καταστοφίζονται, καὶ δρῶσιν; Μοῦσαν αὐτοῖς προσᾴδουσιν ἐπιχώριον, καὶ κατᾴδουσιν αὐτοὺς ὀργάνῳ τινὶ, καὶ τούτῳ συνήθει, καλεῖται σκινδαψὸς τὸ ὄργανον· ὁ δὲ ὑπέχει τὰ ὦτα καὶ θέλγεται, καὶ ἡ μὲν ὀργὴ πραΰνεται, ὁ δὲ θυμὸς ὑποστέλλεταί τε καὶ θόρνυται, κατὰ μικρὰ δὲ καὶ εἰς τὴν τροφὴν ὁρᾷ· εἶτα ἀφεῖται μὲν τῶν δεσμῶν, μένει δὲ τῇ μούσῃ δεδεμένος, καὶ δειπνεῖ προθύμως ἁβρὸς δαιτυμὼν καταδεδεμένος, πόθῳ γὰρ τοῦ μέλους οὐκ ἂν ἔτι ἀποσταίη. Λιβύων δὲ ἵπποι (δεῖ γὰρ ἀκοῦσαι καὶ τὸν λόγον τὸν ἕτερον) ἐς τοσοῦτον αὐτὰς αἱρεῖ ἡ αὔλησις, πραΰνονταί τε καὶ ἡμεροῦνται, καὶ ὑπολήγουσι μὲν τοῦ ὑβρίζειν τε καὶ σκιρτᾶν· ἕπονται δὲ τῷ νομεῖ, ὅπῃ ἂν αὐτὰς τὸ μέλος ἐπάγῃ· ἐπιστάντος δὲ, καὶ ἐκεῖναι ἐφίστανται· ἐὰν δὲ παρατείνῃ εἰς τὸ αὔλημα, λείβεται δάκρυα ὑφ᾽ ἡδονῆς αὐταῖς. Οἱ μὲν οὖν βουκόλοι τῶν ἵππων ῥοδοδάφνης κλάδον κοιλάναντες καὶ ἐργασάμενοι αὐλὸν, καὶ εἰς αὐτὸν ἐμπνέοντες,

cujus ſonoro inflatu armentum antegredientes demulcent. Euripides dicit, paſtores hymenaeos ad tibiam cantantes ad venerem equas incitare, atque etiam equos ad ineundas feminas incendere. Ad hunc igitur modum equinae nuptiae initiantur, ut nuptiale carmen tibia praecinat.

CAP. XLV.

De Delphinorum muſices amore.

DELPHINORVM genus quantopere cantu et tibiis delectetur, luculentum Arionis Methymnaei hiſtoria nobis teſtimonium fuerit; quam et ſtatua ejus in Taenaro, et ſubſcriptum epigramma repraeſentant, hoc videlicet diſtichon:

E pelago ſervavit Ariona Cyclone natum
Delphinus vector, diis ducibus, Siculo.

Ceterum hymnus, quo ſe Arion gratum Neptuno declarare, et ſimul delphinorum in muſicam ſtudium teſtari voluit, tanquam et illis mercedem pro ſe ſervato et ſuperſtite exſolvens, ab eo conditus ejuſmodi eſt:

Neptune deum maxime,
Qui rex maris profundi
Tridente clarus aureo
Complecteris undique terram:
Te branchiis et pinnis
Inſigne piſcium genus
Mutae colunt natantes:
Prae ceteris te pandi
Circumnatant delphines,
Canes marini, et errant
Iuxta, leveſque ſaliunt;
Quandoque et inſtar jaculi
Vibrant ſeipſos eminus
Pernicitate mira,

Cervice

πνέοντες, εἶτα οὕτω προειρημένων καταυλοῦσιν. Λέγει δὲ Εὐριπίδης καὶ ποιμνίτας τινὰς ὑμεναίους· ἔστι δὲ ἄρα τοῦτο αὔλημα, ὅπερ οὖν τὰς μὲν ἵππους τὰς θηλείας εἰς ἔρωτα ἐμβάλλει, καὶ οἶστρον ἀφροδίσιον· τοὺς δὲ ἄῤῥενας μίγνυσθαι αὐταῖς ἐκμαίνει. Τελοῦνται μὲν ἱππικοὶ γάμοι τὸν τρόπον τοῦτον, καὶ ἔοικεν ὑμέναιον ᾄδειν τὸ αὔλημα.

ΚΕΦ. μέ.

Περὶ τῆς τῶν Δελφίνων φιλομουσίας.

ΤΟ τῶν δελφίνων φῦλον, ὡς εἰσὶ φιλῳδοί τε καὶ φίλαυλοι, τεκμηριῶσαι ἱκανὸς καὶ Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος, ἔκ τε τοῦ ἀγάλματος τοῦ ἐπὶ Ταινάρῳ, καὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντος ἐπιγράμματος· ἔστι δὲ τὸ ἐπίγραμμα·

Ἀθανάτων πομπαῖσιν Ἀρίονα Κύκλονος υἱὸν,
Ἐκ Σικελοῦ πελάγους σῶσεν ὄχημα τόδε.

Ὕμνον χαριστήριον τῷ Ποσειδῶνι, καὶ μάρτυρα τῆς τῶν δελφίνων φιλομουσίας, οἱονεὶ καὶ τούτοις ζωάγρια ἐκτίνων, ὁ Ἀρίων ἔγραψε· καὶ ἔστιν ὁ ὕμνος οὗτος·

Ὕψιστε θεῶν πόντιε,
Χρυσοτρίαινε Πόσειδον,
Γαιήοχ', ἐγκυμονάλμαν·
Βράγχιοι περὶ δέ σε πλωτοὶ θῆρες
Χορεύουσιν ἐν κύκλῳ,
Κούφοισι ποδῶν ῥίμμασιν
Ἐλαφρὰ ἀναπαλλόμενοι·
Σεισμοὶ φριξαύχενες
Ὠκυδρόμοι σκύλακες,
Φιλόμουσοι δελφῖνες,

Ἔναλα

Cervice rigidi recta;
Oblectat hoſce muſica;
Amant eos Nereides
Suum pecus puellae,
Quas Amphitrite peperit.
Vos me vagantem Siculo
In aequore ad Tenarium
Litus tuliſtis equitem,
Vectumque dorſis veſtris;
Veſter chorus me placide,
Non pervium mortalibus,
Longe ſalum lateque
Sulcans natando eduxit;
In quod viri me nautae
Dejecerant e navi
Curva, marina, perfidi.

Ergo etiam alia, quae praediximus, et muſicae ſtudium in delphinis laudari convenit.

CAP. XLVI.

Apri et Cervi quomodo muſica capiantur.

TYRRHENORUM ſermone pervagatum eſt apros et cervos apud eos, cum retibus et canibus, ut venandi ſane uſus ferre ſolet, tum multo maxime muſicae adjumento capi; quod quidem ipſum quemadmodum fiat, jam porro dicam. Circumjectis retibus, et ceteris inſtrumentis idoneis ad faciendas beſtiis inſidias collocatis, homo tibia canendi bene peritus, quoad ejus fieri poteſt, omnem cantus contentionem remittit et relaxat, et quidlibet ad canendum ſuave praeclare uſurpat; et ſenſim pedetentimque progrediente illo, in montium vertices et convalles, et denſa frutetis loca, atque, ut brevi explicem, in omnia luſtra ferarum

Ἔναλα θρέμματα κερᾶν
Νηρηΐδων θεᾶν,
Ἃς ἐγείνατ' Ἀμφιτρίτα.
Οἵ μ' εἰς Πέλοπος γᾶν ἐπὶ
Ταιναρίαν ἀκτὰν ἐπορεύσατε
Πλαζόμενον Σικελῷ ἐνὶ πόντῳ,
Κυρτοῖσι νώτοις χορεύοντες,
Ἄλοκα Νηρείας πλακὸς
Τέμνοντες, ἀστιβῆ πόρον·
Φῶτες δ' ἕλιοί με ἀπὸ ἁλιπλόου
Γλαφυρᾶς νεὼς εἰς οἶδμα
Ἁλιπόρφυρον λίμνας ῥίψαν.

Ἴδιον μὲν δήπου δελφίνων, πρὸς τοῖς ἄνω λεχθεῖσι, καὶ τὸ φιλόμουσον.

ΚΕΦ. μς'.

Πῶς ἄρα τὰ ζῶα ἁλίσκεται ὑπὸ μουσικῆς, Σῦές τε καὶ Ἔλαφοι.

Λόγος που διαῤῥεῖ Τυῤῥηνὸς, ὁ λέγων τοὺς ὗς τοὺς ἀγρίους, καὶ τοὺς παρ' αὐτοῖς ἐλάφους, καὶ ὑπὸ δικτύων μὲν καὶ κυνῶν ἁλίσκεσθαι, ἧπερ οὖν θήρας νόμος, συναγωνιζομένης δ' αὐτοῖς τῆς μουσικῆς καὶ μᾶλλον· πῶς δὲ, ἤδη λέγω. Τὰ μὲν δίκτυα περιβάλλουσι, καὶ τὰ λοιπὰ θήρατρα, ὅσα ἐλλοχᾷ τὰ ζῶα· ἕστηκε δὲ ἀνὴρ αὐλῶν τεχνίτης, καὶ ὡς ὅτι μάλιστα πειρᾶται τοῦ μέλους ὑποχαλᾷν, καὶ ὅ,τι πολὲ ἐστι τῆς μούσης σύντονον ἐᾷ, πᾶν δὲ ὅτι γλύκιστον αὐλῳδίας, τοῦτο ᾄδει· ἡσυχίᾳ τε καὶ ἠρεμίᾳ ῥᾳδίως διαπορθμεύει, καὶ εἰς τὰς ἄκρας, καὶ εἰς τοὺς αὐλῶνας, καὶ εἰς τὰ δάση, καὶ εἰς ἁπάσας, συνελόντι εἰπεῖν, τὰς τῶν θηρίων

rarum et cubilia, tibiae cantus influit. Ac nimirum primo in eorum aures influentis ſoni inſolentia ipſos exterret; deinde cum impotenti voluptate aures tenentur, tum nullo negotio comprehenduntur, cantuſque ſuavitate permulſi et deliniti in eorum, quae procreaverint, et domeſticarum ſedium oblivionem veniunt; etiamſi ferae beſtiae non a locis, ubi verſari adſueverunt, aberrare ſolent. Sic igitur Tyrrhenae beſtiae paulatim tanquam ſuadae illecebra ducuntur, et quaſi cantu praeſtrictae in laqueos ſeſe inſerunt, quibus illaqueatae comprehenduntur.

CAP. XLVII.

Quid capti piſces, Anthiae qui appellantur, faciant.

ANTHIAE cum ſunt capti, miſerabile praebent ſpectaculum, mortemque ſuam lugere et quodammodo ſupplicare videntur, ſicut homines, qui in latrones immiſericordes et caedis avidos incurrerunt. Nonnulli autem eorum, dum aufugere nituntur, ac retibus inſultantes inſidias tranſilire conantur, trucidantur ferro; qui vero mortem evadunt, in terram antehac eis inimicam exſiliunt, atque ibidem mortem obire malunt, quam gladio perire.

κοίτας ϗ εὐνὰς τὸ μέλος εἰσρεῖ. Καὶ τὰ μὲν πρῶτα, ϖαριόντος εἰς τὰ ὦτα αὐτοῖς τοῦ ἤχου, ἐκπέπληγε, ϗ διὰ τὸ ἀήθες καί που ϗ δείματος ὑποπίμπλανται· εἶτα ἀκρατῶς ϗ ἀμάχως αὐτὰ ἡδονὴ τῆς μούσης περιλαμϐάνει, τὰ δὲ κατακηλούμενα λήθην ἔχει ϗ ἐγγόνων, ϗ οἰκιῶν, ϗ χωρίων· καί τοι φιλεῖ τὸ θηρίον μὴ ἀπὸ τῶν συντρόφων χωρίων ϖλανᾶσθαι. Τά δ᾽ οὖν Τυῤῥηνὰ κατ᾽ ὀλίγον ὥσπερ ὑπό τινος ἴυγγος ἀναπειθούσης ἕλκονται, ϗ καταγοητεύοντος τοῦ μέλους ἀφικνεῖται, ϗ ἐμπίπτει ταῖς ϖάγαις τῇ μούσῃ κεχειρωμένα.

ΚΕΦ. μζ΄.

Τί δρῶσιν οἱ ἰχθύες, οἱ καλούμενοι Ἀνθίαι, ἁλισκόμενοι.

Ἀνθίαι δὲ βαλλόμενοι ὅταν ἁλῶσι, οἴκτιστόν εἰσι θεαμάτων, ϗ ἀποθνήσκοντες ἑαυτοὺς ἐοίκασιν θρηνεῖν, ϗ τρόπον τινὰ ἱκετεύειν, ὥσπερ οὖν ἄνθρωποι λῃσταῖς ἐντυχόντες ἀνοικτίστοις τε ϗ φονικωτάτοις. Οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἀποδιδράσκειν ϖειρώμενοι εἶτα τοῖς δικτύοις ἐμπλάσσονται, ὑπεράλλεσθαι δὲ αὐτοὺς ϖειρωμένους τὸν λόχον εἶτα μέντοι καταλαμϐάνει αἰχμή· οἱ δὲ ἀποδιδράσκοντες τὸν θάνατον, ἐς τὴν τέως ϖολεμίαν ἰχθῦσι γῆν ἐξεπήδησαν, τὸ τέλος τοῦ βίου τὸ χωρὶς τοῦ ξίφους ϖροῃρημένοι, ϗ μάλα ἀσμένως.

AELIANI
DE
NATVRA ANIMALIVM
LIBER XIII.

CAPVT I.

De Aquila, quae Gordio regnum praeſignificavit; et de Lupo, qui Gelonem Syracuſanum ſervavit.

GORDIO filium ſuum Midam regem fore aquilam praeſignificaſſe audio, cum ea ſupra hujus caput arantis primo volaſſet, deinde totum diem in jugo ſeſſitare non prius deſtitiſſet, quam is, veſpera accedente, arationem dimiſiſſet. Lupus item maxima magnitudine cum in ludum invaſiſſet, et de manibus Gelonis Syracuſani pueri tabellam rapuiſſet, Gelon de ſede ſurgens, non quidem feram timore perterrebat, ſed acerrimo tabellae ſuae deſiderio eam inſequebatur. Poſtea autem quam hic extra tabernam ludi literarii fuiſſet, haec quidem repentina ruina corruens pueros una cum praeceptore confecit et oppreſſit, ac Gelon ſolus divinae providentiae munere ſodalibus ſuis ſuperfuit; quod ipſum, non eum a lupo occiſum, ſed potius ſervatum fuiſſe, magnam profecto admirationem habet. Non igitur rationis expertia deus negligit, imo vero cara habet, cum per illa Gordio regnum praeſignificarit, Gelonem vero ex impendente periculo ſervaverit. Ergo beſtiae etiam in amore ſunt divino numini.

CAP.

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΠΕΡΙ

ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΓ΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ α΄.

Περὶ Ἀετοῦ τοῦ προσημήναντος Γορδίῳ τὴν βασιλείαν, καὶ Λύκου τοῦ σώσαντος Γέλωνα τὸν Συρακούσιον.

ΑΕΤΟΝ ἀκούω Γορδίῳ τὴν τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Μίδου βασιλείαν ὑποσημῆναι, ἡνίκα ἀροῦντι τῷ Γορδίῳ ἐπιπτὰς, εἶτα μέντοι κατὰ τοῦ ζύγου καθίσας, συνδιημέρευσεν, οὐδὲ προαπέστη, πρὶν ἢ γενομένης ἑσπέρας καὶ ἐκεῖνος κατέλυσε τὴν ἄροσιν, ἐπιστάντος τοῦ βουλυτοῦ. Γέλωνος δὲ τοῦ Συρακουσίου παιδὸς ὄντος, λύκος μέγιστος εἰσπηδήσας εἰς τὸ διδασκαλεῖον ἐξήρπασε τῶν χειρῶν τοῖς ὀδοῦσι τὴν δέλτον, καὶ ὁ Γέλων ἐξαναστὰς τοῦ θάκου ἐδίωκεν αὐτὸν, τὸ μὲν θηρίον μὴ καταπλήξας, περιεχόμενος δὲ τῆς δέλτου ἰσχυρῶς. Ἐπεὶ δὲ ἔξω τοῦ διδασκαλείου ἐγένετο, τὸ μὲν κατηνέχθη, καὶ τοὺς παῖδας αὐτῷ διδασκάλῳ κατέλαβε, θείᾳ δὲ προμηθείᾳ ὁ Γέλων περιῄει μόνος· καὶ τόγε παράδοξον, οὐκ ἀπέκτεινεν ἄνθρωπον, ἀλλ᾽ ἔσωσε λύκος. Οὐκ ἀτιμασάντων τῶν θεῶν ὅσον οὐ διὰ τῶν ἀλόγων τῷ μὲν τὴν βασιλείαν προδηλῶσαι, τὸν δὲ τοῦ μέλλοντος κινδύνου σῶσαι. Ἴδιον δὲ τῶν ζώων καὶ τὸ θεοφιλές.

ΚΕΦ.

CAP. II.

De piſcatione Sargorum.

SARGOS Cares hoc modo capiunt. Cum auſter placide et mollibus auris ſpirat, et undae tranquillae leni ad litus murmure offendunt; tum piſcator non indigens arundine, juniperi alicujus vegetiſſimae virgam accipit, et extremitati ejus lineam alligat, hamoque lycoſtomum neque recentem neque plene ſalſum, ac in mare demittit; in piſcatorii autem navigii puppe ſedens, inſidias in mare demiſſas leviter movet, ſimulque ei quiete inſeſervit puer, qui probe tenens ut ſenſim pedetentimque navis impellenda ſit, ad terram verſus remigat. Tum ſargi permulti exſultantes ex ſuis latibulis proſiliunt, et ad hamum congregantur; piſcis enim jampridem occiſus, et ad capiendum divulſus, eos veluti illecebra allectat: cumque propius a terra ſunt, cibi aviditate irretiti facile comprehenduntur.

CAP. III.

Herbarum marinarum differentiae; et quod alii Piſces alias depaſcantur.

PISCES alii alia loca amant et incolunt; alii inter ſaxa morantur, in arenis alii, quidam inter herbas. Sunt enim in mari etiam herbae, ut brya, et vites, et uvae dictae, et fuci vel algae; eſt et braſſica quaedam marina, ſunt mnia, et triches. Ex his piſces alii aliam deguſtant, familiarem ſibi, et cui ſit adſuetus quiſque; nec aliam attigerit.

ΚΕΦ. β΄.

Περὶ τῆς τῶν Σαργῶν θήρας.

ΟΙ Κᾶρες αἱρῦσι τὺς σαργὺς τὸν τρόπον τῦτον. Νότυ καταπνέοντος ἡσυχῆ, καὶ προσβάλλοντος αὔρας μαλακωτέρας, καὶ τῦ κύματος στορεσθέντος, καὶ πράως ταῖς ψάμμοις ἐπηχῦντος, τηνικαῦτα ὁ θηρατὴς καλάμυ μὲν ὐ δεῖται ὐδὲ ἓν, λαβὼν δὲ ἀρκεύθυ ῥάβδον πάνυ σφόδρα ἐῤῥωμένης, ἐπ᾽ ἄκρας αὐτῆς ἐξάπτει σειρὰν, καὶ περὶ τῷ ἀγκίστρῳ κυκλόστομον ὄντα ἡμιτάριχον, καὶ καθίησιν εἰς τὴν θάλατταν· καὶ κάθηται μὲν ἐπὶ τῇ πρύμνῃ τῆς πορθμίδος, καὶ τὸν δόλον ὑποκινεῖ, ὑπηρετεῖ δέ οἱ καὶ παῖς ἡσυχῇ, προμαθὼν τῆς ἐλάσεως τὸ σχολαῖον ἐπιτηδὲς, καὶ ὡς ἐπὶ τὴν γῆν προάγει τὸ σκάφος. Πολλοὶ δὲ οἱ σαργοὶ παρασκιρτῶσιν ἐκ τῶν συντρόφων φωλεῶν ἀναθορόντες, ἀθροίζονται δὲ ἐπὶ τὸ ἄγκιστρον· ἄγει γὰρ αὐτὺς οἱονεὶ ἴϋγγι ὁ πάλαι τεθνηκὼς μὲν, εἰς τὸ ἑλεῖν δὲ διασπασθεὶς ἰχθύς· εἶτα πλησίον τῆς γῆς γενόμενοι ῥᾳδίως ἁλίσκονται, τῇ λιχνείᾳ τῆς γαστρὸς δεδεμένοι.

ΚΕΦ. γ΄.

Θαλαττίας Πόας διαφοραὶ, καὶ ὅτι ἄλλος Ἰχθὺς σιτεῖται ἄλλην.

ΔΙατριβαὶ δὲ ἰχθύων πολλαὶ, καὶ γίνονται οἱ μὲν ἐν ταῖς πέτραις, οἱ δὲ ἐν ταῖς ψάμμοις, ἄλλοι δὲ ἐν ταῖς πόαις. Καὶ γάρ τοι καὶ πόαι θαλάττιαί εἰσι, καὶ αἱ μὲν αὐτῶν καλῦνται βρύα, αἱ δὲ ἄμπελοι, καὶ σαφυλαί τινες, καὶ φυκία ἄλλα· ἦν δὲ ἄρα θαλαττίυ πόας καὶ κράμβη ὄνομα, καὶ μνία καλεῖταί τινα ἐν αὐταῖς, καὶ τρίχες. Τροφὴ δὲ ἄρα τύτων ἄλλῳ ἄλλο ἦν, καὶ ὐκ ἂν πάσαιτο ἕτερον ὁ εἰθισμένος τῇ συντρόφῳ καὶ ὁμοεθνεῖ, ὡς ἂν εἴποι τις.

CAP. IV.

De Callionymo piſce.

De rei piſcatoriae bene peritis audire potes, ex piſcibus quendam eſſe nomine callionymum. Huic Ariſtoteles ait in dextra jecoris fibra copioſum fel ſitum eſſe, jecur autem ad laevum latus collocatum eſſe. Cui quidem rei teſtimonio eſt Menander in Meſſenia inquiens:

Facio te habere fel callionymo copioſius.

Anaxippus item in Epidicazomeno:

Me ſi moveas, et ſicut callionymi
Fervere efficias omne fel,
Nihil a xiphia cane me differre videbis.

Sunt qui eum dicant edulem, alii plerique negant. Poetae quidem ubi convivia et epulas deſcribunt, non facile ejus meminerunt, cum alioqui pleroſque, quorum uſus eſt, ſuis verſibus nominarint: ut Epicharmus in Nuptiis Iunonis, et Terra Marique, et inſuper Muſis; et Mneſimachus in Iſthmionice.

CAP. V.

De Rana marina.

Non animatos partus edit, ſed, ſimiliter ut aves, ex ſeſe rana marina ovum parit: cujus quidem foetus vel a partu recentes capite praediti ſunt tum magno tum aſpero; eamque ob rem cum quippiam metuunt, ipſa intra ſe recipere minime eſt idonea, nam illam etiam rurſus ſubeuntes exulcerant; et ſimiliter ſi vivos in lucem proferret, exeundo laederent. Non ergo vivos parit, nec foetibus bona perfugia praeſtat. Hujus ovum non na-

turae

ΚΕΦ. δ'.

Περὶ τῦ ἰχθύος τῦ καλȣμένȣ Καλλιωνύμȣ.

ΑΚȣ́σαις δ' ἂν ἁλιέων κὴ ἰχθύων τινὰ καλλιώνυμον ȣ̔́τω λεγόντων· κὴ ὑπὲρ αὐτῦ Ἀριςοτέλης λέγει, ὅτι ἄρα ἐπὶ τῦ λοβῦ τῦ δεξιῦ καθημένην ἔχει χολὴν πολλὴν, αὐτῷ δὲ τὸ ἧπαρ κατὰ τὴν λαιὰν φορεῖται πλευράν. Καὶ μαρτυρεῖ τȣ́τοις κὴ ὁ Μένανδρος, ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ οἶμαι λέγων·

Τίθημ' ἔχειν χολήν σε καλλιωνύμȣ
Πλείω.

Καὶ Ἀνάξιππος ἐν Ἐπιδικαζομένῳ·

Ἐάν με κινῇς, κὴ ποιήσῃς τὴν χολὴν
Ἅπασαν ὥσπερ καλλιωνύμȣ ζέσαι,
Ὄψει διαφέρων τῦ ἐγξιφίȣ κυνός.

Εἰσὶ μὲν ȣ̓͂ν οἱ καί φασιν αὐτὸν ἐδώδιμον, οἱ δὲ πλείȣς ἀντιλέγȣσιν αὐτοῖς. Οὐ ῥᾳδίως δὲ αὐτῦ μνημονεύȣσιν ἐν ταῖς ὑπὲρ τῶν ἰχθύων πανθοινίαις, ὧν τι κὴ ὄφελός ἐςι, ποιητῶν θεμένων σπȣδὴν εἰς μνήμην ἔνθεσμον. Ἐπίχαρμος μὲν ἐν Ἥρας Γάμῳ, κὴ Γῇ κὴ Θαλάσσᾳ, κὴ προσέτι Μȣ́σαις· Μνησίμαχος δὲ ἐν τῇ Ισθμιονίκῃ.

ΚΕΦ. έ.

Περὶ θαλαττίȣ Βατράχȣ.

ΒΑτραχος δὲ θαλάττιος τίκτει κατὰ τȣ̀ς ὄρνιθας ᾠὸν κὴ ȣ̓͂τος, ȣ̓ ζωογονεῖ γὰρ ἐν αὐτῷ· κεφαλὴν γὰρ ἔχει κὴ τὰ ἀρτιγενῆ, μεγάλην τε ἅμα κὴ τραχεῖαν· κὴ διὰ ταῦτα ὑποδέξασθαι τὰ βρέφη δείσαντα ἥκιςός ἐςι, ἑλκȣ͂σι γὰρ αὐτὸν κὴ κακῶς εἰσπίπτοντα τὴν αὖθις· ἀλλὰ κὴ τικτόμενα ἂν κὴ ἐξιόντα εἰργάζετο παραπλήσια. Οὔτε ȣ̓͂ν εὐώδινες εἰς ζώων γένεσίν εἰσιν, ȣ̓́τε μὴν κρησφύγετα τοῖς ἐγγόνοις ἀγαθοί. Ὠῦ δὲ τὴν

turae ovatae ſpeciem ſimilitudinemque proprie gerit, cum ſit ſquamoſum, aſperum, et ad tactum reſiſtens et durum.

CAP. VI.

Quod Polypi ad maximam magnitudinem procedant, et difficulter capiantur.

TEMPORIS longinquitate polypi adeo magni evadunt, ut ad ceti magnitudinem accedant, cetaceique generis numerum obtineant. Puteolis oppido Italiae auditum eſt polypum, cum ad inuſitatam corporis molem excreviſſet, ſpreto et neglecto maritimo victu, in continentem proceſſiſſe, et terrena quaedam depraedatum eſſe; et cum per ſubterraneum ſpecum, Puteolanas ſordes in mare tranſmittentem, natando in maritimam domum adſcendiſſet, ubi mercatorum ex Iberia res ſalſamentaque in magnis vaſis eſſent, brachiorum circumplexione vaſa primo ſtricte comprimentem confregiſſe, deinde ſalſamenta depopulatum fuiſſe. Mercatores vero ingreſſos, ubi dolia diſrupta inſpexiſſent, et permagnum earum rerum, quas navi advexiſſent, numerum exhauſtum deprehendiſſent, ſtupuiſſe; ac nimirum cum ab inſidiis fores integras, tecta ab omni irruptione intacta, parietes non perfoſſos intuerentur, quiſnam populator fuiſſet, nulla conjectura adſequi potuiſſe; at enim cum reliquias conditorum piſcium a non vocato conviva relictas animadverterent, eos conſtituiſſe ex domeſticis audaciſſimum armatum intus in inſidiis ponendum eſſe. Polypum vero noctu ad adſuetas epulas adrepentem revertiſſe; et tanquam athleta adverſarium ſtrictiſſime correptum ſuffocat, ſic flagellis vaſa circumplicantem facillime perfregiſſe praedonem, ut ita dicam, polypum. Eum porro, qui inſidias moliretur, etiamſi lunae fulgore domus illuſtraretur, omniaque conſpicua eſſent, non tamen, quoniam ſolus eſſet, beſtiae tantae metu perterritum, hanc aggreſſum fuiſſe, ſed mane merca-

toribus

2

φύσιν ἢ ἰδιότητα οὐχ ὁμολογεῖ τὸ τῶν βατράχων, τραχὺ δέ ἐστι καὶ ἐκεῖνο, καὶ ἔχει φολίδας, καὶ προσαψαμένῳ φανεῖταί σοι ἀντίτυπον.

ΚΕΦ. ϛ΄.

Ὅτι μέγιστοι γίνονται οἱ Πολύποδες, καὶ αἱρεθῆναι δυσκαταγώνιστοι.

ΟΙ πολύποδες καὶ αὐτοὶ χρόνῳ γίνονται μέγιστοι, καὶ εἰς κήτη προχωροῦσι, καὶ ἐναριθμοῦνται ἐν αὐτοῖς καὶ οὗτοι. Ἀκούω γοῦν ἐν Δικαιαρχίᾳ τῇ Ἰταλικῇ πολύπουν εἰς ὄγκον σώματος ὑπερήφανον προελθόντα, τὴν μὲν ἐν τῇ θαλάττῃ τροφὴν, καὶ τὰς ἐκεῖθεν νομὰς ἀτιμάσαι, καὶ ὑπερφρονῆσαι αὐτῶν, προΐει δὲ ἄρα οὗτος καὶ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐληΐζετο καὶ τῶν χερσαίων ἔστιν ἅ· οὐκοῦν καὶ διά τινος ὑπονόμου κρυπτοῦ, ἐκβάλλοντος εἰς τὴν θάλατταν τὰ ἐκ τῆς πόλεως τῆς προειρημένης ῥυπαρὰ, εἰσνέων, καὶ ἀνιὼν εἰς οἶκόν τινα πάραλον, ἔνθα ἦν ἐμπόρων Ἰβηρικὸς φόρτος, καὶ ταρίχη τὰ ἐκεῖθεν ἐν σκεύεσιν ἁδροῖς, εἶτα τὰς πλεκτάνας περιχέων, καὶ σφίγγων τὸν κέραμον, ἐρρήγνυ τὰ ἀγγεῖα, καὶ κατεδαίνυτο τὰ ταρίχη. Οἱ δὲ εἰσιόντες, ὡς ἑώρων τὰ ὄστρακα, πολὺν δὲ τοῦ φόρτου ἀριθμὸν ἀφανῆ κατελάμβανον, ἐξεπλήττοντο· καὶ τίς ἦν ὁ κεραΐζων αὐτοὺς, συμβαλεῖν οὐκ εἶχον, τῶν μὲν θυρῶν ἀνεπιβουλεύτων βλεπομένων, τοῦ δὲ ὀρόφου ὄντος ἀσινοῦς, καὶ τῶν τοίχων μὴ διεσκαμμένων· ἑωρᾶτο δὲ καὶ τῶν ἰχθύων τῶν ταρίχων λείψανα ἀπολειφθέντα ὑπὸ τοῦ ἀκλήτου δαιτυμόνος, ἔκριναν δέ τινα τῶν οἰκείων μάλιστα εὐτολμότατον ἔνδον ὡπλισμένον καταλιπεῖν ἐλλοχῶντα. Νύκτωρ οὖν ἐπὶ τὴν συνήθη δαῖτα ὁ πολύπους ἀνέρπει, καὶ περιχυθεὶς τοῖς σκεύεσιν, ὥσπερ εἰς πνίγμα ἀθλητὴς, συλλαβὼν τὸν ἀντίπαλον ἐγκρατῶς τε καὶ μάλα εὐλαβῶς, εἶτα συνέτριβε τὸν κέραμον ληστὴς, ὡς εἰπεῖν, ὁ πολύπους ῥᾷστα. Ἦν δὲ διχόμηνος, καὶ κατελάμπετο ὁ οἶκος, καὶ πάντα ἦν εὐσύνοπτα· ὁ δὲ οὐκ ἐπεχείρει μόνος, δείσας τὸν θῆρα, καὶ γὰρ μόνου μείζων ὁ ἐχθρὸς ἦν, περιηγεῖ-

toribus totam rem explicaſſe; quod quidem ipſum ii audientes ei fidem non habebant. Deinde tum negociatores ob tantum acceptum detrimentum, periculi memoria depoſita, conſenſerunt ſimul ingredi, et congredi cum hoſte; tum alii inuſitati et incredibilis ſpectaculi ſtudio ſua ſponte ſeſe auxiliatores una in domo illa concluſerunt. Poſtea vero quam ſub veſperam in ſolita dolia fur invaſiſſet, ex eis partim cloacam obſtruebant, partim armis tecti in hoſtem irruentes dolabris et cultris acutiſſimis ejus brachia abſcindebant; cumque, quemadmodum vinitores et putatores arborum robuſtiſſimos ramos ſecant, ſic ii ipſius membra circumcidiſſent, tandem vix non parvo labore eum ipſum confecerunt; et, quod quidem admirationem habet, in terra piſcem mercatores fuerunt expiſcati, hujuſque belluae propriam veteratoriam nobis oſtenderunt.

CAP. VII.

Quemadmodum Elephantorum vulneribus et oculorum, aliiſque morbis medeantur Indi.

EORVM, quos ceperint Indi, elephantorum vulneribus ad hunc modum medicinam adferunt. Aqua primum tepida haec perfundunt, ut Eurypyli Patroclus apud praeſtantiſſimum Homerum; deinde butyro ungunt; poſtea, ſi profundiora fuerint, inflammationem leniunt, ſuillam carnem recenti ſanguine ſuo madentem et calidam adhuc admoventes. Oculorum vero morbos ſanant, bubulum lac tepefactum iis infundentes; quo hi remedio oculos aperiunt, et magno cum voluptatis ſenſu, ſicut homines, vim medicinae agnoſcunt; tamdiu vero utuntur ac repetunt hoc remedium, donec lippitudo ceſſet. Ceteris, quibus adfliguntur, morbis vinum nigrum medetur; quod ſi hac medicina ex morbo non liberantur, inſanabiles ſunt.

CAP.

ται δὲ ἕωθεν τοῖς ἐμπόροις τὰ πεπραγμένα· ἀκȣ́ονες δὲ ἠπίςȣν. Εἶτα οἱ μὲν τῆς ζημίας τῆς τοσαύτης τὸν κίνδυνον μνήμην ἀνεῤῥίπτȣν, καὶ συνεισελθεῖν τῷ ἐχθρῷ συνέσπευδον· οἱ δὲ τῆς καινῆς καὶ ἀπίςȣ θέας διψῶντες συναπεκλείοντο αὐθαίρετοι σύμμαχοι. Εἶτα ἑσπέρας ὁ φὼρ ἐπιφοιτᾷ, καὶ ὁρμᾷ ἐπὶ τὴν συνήθη τράπεζαν· ἐνταῦθα οἱ μὲν ἀπέφραττον τὸν ὀχετὸν, οἱ δὲ ὡπλίζοντο ἐπὶ τὸν πολέμιον, καὶ κοπίσι καὶ ξυροῖς τεθηγμένοις αὐτȣ̃ διέκοπτον τὰς πλεκτάνας, ὡς δρυὸς κλάδȣς ἁδρoτάτȣς ἀμπελȣργοί τε καὶ δρυοτόμοι· καὶ τὴν ἀλκὴν αὐτȣ̃ περικόψαντες, καθεῖλον ὀψὲ καὶ μόγις ȣ̓κ ὀλίγα πονήσαντες· καὶ τὸ καινότατον, ἐν τῇ γῇ τὸν ἰχθὺν ἐθηράσαντο ἔμποροι, καὶ τὸ κακȣ̃ργον δὴ τȣ̃δε τȣ̃ ζώȣ, καὶ τὸ δολερὸν ἀναπέφηναν ἡμῖν ἴδιον ὄν.

ΚΕΦ. ζ΄.

Τίνα τρόπον ἰῶνται τὰ τῶν Ἐλεφάντων τραύματα οἱ Ἰνδοὶ, καὶ τὰς ὀφθαλμίας, καὶ ἄλλα νοσήματα.

ΤΩΝ τεθηραμένων ἐλεφάντων ἰῶνται τὰ τραύματα οἱ Ἰνδοὶ τὸν τρόπον τȣ̃τον. Καταιονȣ̃σι μὲν αὐτὰ ὕδατι χλιαρῷ, ὥσπερȣ̃ν τὸ τȣ̃ Εὐρυπύλȣ παρὰ τῷ καλῷ Ὁμήρῳ ὁ Πάτροκλος· εἶτα μέντοι διαχρίȣσι τῷ βȣτύρῳ αὐτά· ἐὰν δὲ ᾖ βαθέα, τὴν φλεγμονὴν πραΰνȣσιν, ὕεια κρέα θερμὰ μὲν, ἔναιμα δὲ ἔτι προσφέροντες, καὶ ἐντιθέντες. Τὰς δὲ ὀφθαλμίας θεραπεύȣσιν αὐτῶν, βόειον γάλα ἀλεαίνοντες, εἶτα αὐτοῖς ἐγχέοντες· οἱ δὲ ἀνοίγȣσι τὰ βλέφαρα, καὶ ὠφελȣ́μενοι ἥδονταί τε καὶ αἰσθάνονται, ὥσπερ ἄνθρωποι· καὶ εἰς τοσȣ̃τον ἐπικλύζȣσιν, εἰς ὅσον ἂν ὑποπαύσωνται λημῶντες, μαρτύριον δὲ τȣ̃ παύσασθαι τὴν ὀφθαλμίαν τȣ̃τ᾽ ἔςιν. Τὰ δὲ νοσήματα ὅσα αὐτοῖς προσπίπτει ἄλλως, ὁ μέλας οἶνός ἐςιν αὐτοῖς ἄκος· εἰ δὲ μὴ γένοιτο ἐξάντης τȣ̃ κακȣ̃ τῷ φαρμάκῳ τῷδε, ἄσωςά οἱ ἐςί.

CAP. VIII.

Differentiae victus Elephantorum gregariorum, et certamini deſtinatorum.

ELEPHANTVS quidem gregarius adſuefactus aquae utitur potione; ei vero, qui in bello certat, vini, non quidem ex vitibus confecti, ſed ex oryza vel calamis factitii uſus indulgetur. Simul et flores eis dantur, atque in prata ad legendos flores, quia ſuavitatem odorum amplexentur, et manſuetiores evadant, aguntur; ipſo enim odoratu flores internoſcentes colligunt, atque etiam hos lectos in calathum inferunt, quem eorum rector ſuſtinet. Poſtquam hunc floribus compleverint, tanquam vindemia facta, lavatione, ſimiliter atque homines lauti, delectantur. Vt vero ea uſi reverterint, flores ſuos expetunt; quod ſi rector adferre tardaverit, barritum edunt, neque prius cibum ſumunt, quam eis quiſpiam, quos collegerint, flores attulerit; eos allatos de quaſillo tollentes ſui praeſepis labra ornant, hanc nimirum cibo ſuavitatem ex his bene olentibus, ut ita dicam, excogitantes: ſtabulum etiam, ubi diverſantur, floribus permultis ſternunt, ut ſuavius dormiant. Ceterum Indici elephanti novem cubitorum altitudine, latitudine vero quinque, habentur; maximi illic, qui praſii appellantur; his magnitudine proximi exiſtimantur taxilae nuncupati.

CAP. IX.

Quod Equi Indici ad domandum difficillimi ſunt; et de Elephantis.

INDICVM equum exſultantem, et immoderatius excurrentem continere, et habenis adductis coercere, non eſt cujuſvis, ſed hominum, qui a prima aetate ad rerum equeſtrium ſcientiam inſtituti ſint. Hi fraeno ipſos ſuſtinere, regere, et moderari adſueverunt; et quanquam nullis lupatis, ſive fraenis aculeatis, os et pa-

latum

ΚΕΦ. η΄.

Διαφοραὶ τροφῆς Ἐλεφάντων ἀγελαίων, ϗ ἀθλητῶν.

Ἐλέφαντι δὲ ἀγελαίῳ μὲν, εἰθισμένῳ γε μὴν, ὕδωρ πόμα ἐστί· τῷ δὲ εἰς πόλεμον ἀθλοῦντι οἶνος μὲν, οὐ μὴν ὁ τῶν ἀμπέλων, ἐπεὶ τὸν μὲν ἐξ ὀρύζης χειρουργοῦσι, τὸν δὲ ἐκ καλάμου. Προΐασι δὲ ϗ ἄνθη σφίσιν ἀθροίσαντες, εἰσὶ γὰρ ἐρασταὶ εὐωδίας, ϗ ἄγονταί γε ἐπὶ τοὺς λειμῶνας, ϗ ὀσμῇ πωλευθησόμενοι τῇ ἡδίστῃ· ϗ ὁ μὲν ἐκλέγει κρίνας τῇ ὀσφρήσει τὸ ἄνθος, τάλαρον δὲ ἔχων ὁ πωλευτὴς τρυγῶντος ϗ ἐμβάλλοντος ὑπέχει. Εἶτα ὅταν ἐμπλήσῃ τοῦτον, ὥσπερ οὖν ὀπώραν δρεπόμενος, λοῦται, ϗ ἥδεται τῷ λουτρῷ, κατὰ τοὺς τῶν ἀνθρώπων ἁβροτέρους. Εἶτα ἐπανελθὼν τὰ ἄνθη ποθεῖ, ϗ βοᾷ βραδύνοντος, ϗ οὐχ αἱρεῖται τροφὴν, πρὶν ἢ κομίσῃ τίς οἱ, ὅσα ἐτρύγησεν· εἶτα μέντοι τῇ προβοσκίδι ἀναιρούμενος ἐκ τοῦ ταλάρου τῆς φάτνης καταπλάττει τὰ χεῖλη, ἥδυσμα τοῦτό γε τῇ τροφῇ διὰ τῆς εὐοσμίας ἐπινοῶν, ὡς εἰπεῖν· κατασπείρει δὲ ϗ τοῦ χώρου, ἔνθα αὐλίζεται τῶν ἀνθέων πολλὰ, ἡδυσμένον αἱρεῖσθαι γλιχόμενος ὕπνον. Ἰνδοὶ δὲ ἐλέφαντες ἦσαν ἄρα πηχῶν ἐννέα τὸ ὕψος, πέντε δὲ τὸ εὖρος· μέγιστοι ἄρα τῶν ἐκεῖθι ἐλεφάντων οἱ καλούμενοι πραίσιοι, δεύτεροι δ᾽ ἂν τάττοιντο τῶνδε οἱ ταξίλαι.

ΚΕΦ. θ΄.

Ὅτι δυσμεταχείριστοι οἱ Ἰνδοὶ Ἵπποι· καὶ περὶ Ἐλεφάντων.

Ἵππον δ᾽ ἄρα Ἰνδὸν κατασχεῖν, ϗ ἀνακροῦσαι προπηδῶντα ϗ ἐκθέοντα, οὐ παντὸς ἦν, ἀλλὰ τῶν ἐκ παιδὸς ἱππείαν πεπαιδευμένων. Τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἐστιν ἐν ἔθει, χαλινῷ ἄρχειν αὐτῶν, ϗ ῥυθμίζειν αὐτοὺς, ϗ ἰθύνειν· κημοῖς δ᾽ ἄρα κεντρωτοῖς ἀκόλαστόν τε ἔχουσι τὴν γλῶτταν, ϗ τὴν ὑπερῴαν ἀβασά-

νιστον

latum ipſorum urgeant; cogunt tamen eos, utcunque effraenes, equinae tractationis bene periti in gyrum circumagi, ut ipſe vidi. Veruntamen ad hunc gyrum agendum, atque ad conficiendum orbem, manuum robore opus eſt, et ſumma rei equeſtris ſcientia. Qui hujus diſciplinae ſunt experientiſſimi et callidiſſimi agitatores, currum etiam ſive quadrigas verſare in orbem plane norunt, cujus certamen non eſt contemnendum; currus vero duos milites pugnantes fert. Ceterum militaris elephantus thoracio, ut vocant, aut etiam nudo dorſo ſuo, tres bellatores fert, alterum dextra, alterum ſiniſtra pugnantem, tertium retro verſus; ac ſimul quartum ſecurim manibus tenentem, ſicque illa belluam dirigentem, tanquam navem clavo navicularium, reique nauticae peritum.

C A P. X.

Quemadmodum Pardales venantur Mauri.

Pardales cum Mauri venantur, ut vivas capiant, ejuſmodi inſidias collocant, ut intra aedificatiunculam, lapidibus quam primo ſtruxerint, putreſcentis jam carnis fruſtum ex longiore funiculo appendant; deinde e virgis et arundinibus januam rara ſtructura imponant, per eas ut foetidae carnis odor emanet, et longe lateque vagetur. Hunc incluſum foetorem ferae beſtiae ſentiunt, nam quodammodo tetris odoribus delectantur; eum igitur percipiunt, ſive in deſertis montibus, ſive in valle profunda, ſive alio tractu ſylveſtri fuerint: et quae primum hunc odorem hauſerit, cibi deſiderio incitata, quanto poteſt impetu, ad dilectas dapes feſtinat et ſalit, tanquam quadam amatoria illecebra attracta; et incidit in januam, eamque ſubvertit, et infelici eſca conſtricta tenetur. Nam cum funiculo praedicto contextus eſt laqueus, perquam callide, qui, dum eſca movetur, comprehendit guloſam feram; quae ſubito miſere illaqueata poenas dat liguritionis, et helluationis importunae.

C A P.

νιστον· ἀναγκάζουσι δὲ αὐτοὺς ὅμως οἵδε οἱ τὴν ἱππείαν σοφισταὶ περικυκλεῖν ϗ περιδινεῖσθαι ἐς ταὐτὸν στρεφομένους, ϗ, ᾗπερ εἶδον, ἀστόμους. Δεῖ δὲ ἄρα τοῦτο δράσοντι ϗ ῥώμης χειρῶν, ϗ ἐπιστήμης εὖ μάλα ἱππικῆς. Πειρῶνται δὲ οἱ προήκοντες εἰς ἄκρον τῆσδε τῆς σοφίας ϗ ἅρμα οὕτως περικυκλεῖν ϗ περιάγειν, εἴη δ' ἂν ἆθλος οὐκ εὐκαταφρόνητος ἀδδηφάγων ἵππων τέτρωρον περιστρέφειν ῥᾳδίως· φέρει δὲ τὸ ἅρμα ἐπιβάτας ϗ δύο. Ὁ δὲ στρατιώτης ἐλέφας ἐπὶ τοῦ καλουμένου θωρακίου, ἢ ϗ νὴ Δία τοῦ νώτου γυμνοῦ ϗ ἐλευθέρου, πολεμιστὰς μὲν τρεῖς, παρ' ἑκάτερα βάλλοντας, ϗ τὸν τρίτον κατόπιν· τέταρτον δὲ τὸν τὴν ἅρπην κατέχοντα διὰ χειρῶν, ϗ ἐκείνῃ τὸν θῆρα ἰθύνοντα, ὡς οἴακι ναῦν κυβερνητικὸν ἄνδρα, ϗ ἐπιστάτην τῆς νεώς.

ΚΕΦ. ί.

Πῶς οἱ Μαυρούσιοι θηρῶσι τὰς Παρδάλεις.

Θήρα δὲ παρδάλεων Μαυρουσία εἴη ἄν, ϗ ἔστιν αὐτοῖς οἰκοδομία λίθων πεποιημένη, ϗ ἔοικε ζωαγρίᾳ τινί, ϗ ἔστι μὲν ὁ λόχος ὅδε ὁ πρῶτος· ὅγε μὴν δεύτερος ἐνδοτέρω σαπροῦ κρέως ϗ ὀδωδότος μοῖραν μηρίνθου τινὸς μακροτέρας ἐξαρτῶσιν, θύραν δὲ ἐκ κρηπίδων καί τινων καλάμων ἀραιὰν ἐπέστησαν, ϗ μέντοι ϗ δι' αὐτῶν ἐκπνεῖται ἡ τοῦ κρέως τοῦ προειρημένου ὀσμὴ διαῤῥέουσα. Αἴσθονται δὲ αἱ θῆρες, ϗ γάρ πως τοῖς κακόσμοις φιληδοῦσι· προσβάλλει γὰρ αὐταῖς ὁ τῶν προειρημένων ἀὴρ, ἐάν τε ἐν ἀγρίοις τοῖς ὄρεσιν, ἐάν τε ἐν φάραγγι, ϗ μέντοι ϗ ἐν αὐλῶνι· εἶτα ἀνεφλέχθη, ϗ ἡ τῇ ὀσμῇ ἐντυχοῦσα, ϗ ὑπὸ τῆς ἄγαν ὁρμῆς ἐς τὴν θοίνην τὴν φίλην ἄττει φερομένη, ἕλκεται δὲ ὑπ' αὐτῆς ὡς ὑπό τινος ἴυγγος· εἶτα ἐμπίπτει τῇ θύρᾳ, ϗ ἀνατρέπει αὐτὴν, ϗ ἔχεται τοῦ δυστυχοῦς δείπνου. Τῇ γάρ τοι μηρίνθῳ τῇ προειρημένῃ συνυφάνθη ἡ πάγη, ϗ μάλα σοφὴ, ἥπερ οὖν ἐσθιομένου τοῦ κρέως κινεῖται, ϗ περιλαμβάνει τὸν λίχνον πάρδαλιν· ϗ ἑάλω γαστρὸς ἀδδηφάγου, ϗ μυσαρᾶς ἑστιάσεως δίκας ἐκτίνουσα ἡ δυστυχής.

CAP. XI.

Quemadmodum a Vulpibus Lepores captantur.

LEPORES interdum a vulpibus non tantum curſu, ſed etiam magis arte, comprehenduntur; captioſe enim circumvenire et inducere vulpes probe novit. Cum igitur noctu in leporis veſtigium inciderit, et feram olfecerit, tacite et ſine ſtrepitu ingrediens, ſpiritum comprimit, eumque in ipſo cubili deprehendens, tanquam de inſidiis, ſecurum animi et inſperantem capere aggreditur. At enim lepus non diſſoluto et ignaviter remiſſo animo ſomnum capit; et ſimulac primum vulpem adventantem ſenſu comprehenderit, de cubili exſilit, properans fugam capere, et curſum ad ſummam celeritatem facit; vulpes item veſtigiis eum inſequens ingreditur currere. Verum longam viam ubi hic confecerit, ut qui jam longinquo abſceſſu contra vulpem ſuperior factus ſit, ſub dumeta, aliave fruteta denſiora ſubiens, ex longo curſu, libenti animo ſe quieti dat; at vulpes e veſtigio inſequens ei non concedit, ex fuga ut conſiſtat, et laboris requietem habeat, ſed ad alterum curſum ex quiete eum excitat et agitat. Poſtea vero quam incitato curſu is non minorem viam quam prius exegerit, rurſus vehementer quietem cupit capere; illa vero cito adventans, et frutetum concutiens, leporem ſomnum capere non ſinit. Itaque is iterum excurrit, et illa non tardius inſequitur. Cum autem continenter ex alio alius curſus hunc vigiliis diu multumque fatigatum exceperit, currendo feſſus et laboribus ſuccumbit, et longius procedere deſiſtit; ipſa vero conſecuta eum ipſum non ſane curſu, ſed longinquitate temporis, et captioſa inveſtigatione comprehendit. Haec de leporis curſu alibi alio feſtinans dicenda diſtuleram; nunc aliud etiam de hoc animali opportune addam, ut ne ab inſtituto diſcedam. Foetus ſuos cum in plures locos lepus diſpergit, hoc pacto arbitratur a rapinis tutiores eſſe; nam ſummo in eos amore

flagrat,

ΚΕΦ. ιά.

Τίνα τρόπον ὑπὸ τῶν Ἀλωπέκων οἱ Λαγὼ θηρῶνται.

Αἱροῦνται δὲ οἱ λαγὼ ὑπὸ ἀλωπέκων ἐνίοτε, οὐχ ἧττον δρόμῳ, ἀλλὰ ϗ μᾶλλον τέχνῃ· σοφὸν γὰρ ἀπαντᾶν ἀλώπηξ, ϗ δόλους οἶδεν. Ὅταν γοῦν νύκτωρ εἰς ἴχνος ἐμπέσῃ τοῦ λαγὼ, ϗ αἴσθηται τοῦ θηρίου, σιγῇ τε ἐπιβαίνει ϗ ποδὶ ἀψόφῳ, ϗ ἀναστέλλει τὸ ἆσθμα, ϗ καταλαβοῦσα ἐν τῇ κοίτῃ πειρᾶται αἱρεῖν, ὡς ἀδεᾶ ϗ ἄφροντιν. Ὁ δὲ οὐκ ἂν τρυφῶν οὐδὲ ῥαθύμως καθεύδει· ἀλλά τε ἅμα ᾔσθετο τοῦ ζώου τοῦ προσιόντος, ϗ τῆς εὐνῆς ἐξεπήδησε, ϗ θεῖ· ϗ ὁ μὲν ἀνύει τὸν δρόμον, ϗ μάλα ὠκέως· ἡ δὲ ἀλώπηξ ϗ αὐτὴ κατ' ἴχνος ἐστὶ, ϗ τοῦ δρόμου ἔχεται. Καὶ ὁ μὲν πολλὴν ὁδὸν διανύσας, ὡς ἤδη κρείττων, ϗ οὐκ ἂν ἁλοὺς, ἐμπεσὼν εἰς λόχμην ἀσμένως ἀναπαύεται· ἡ δὲ ἀλώπηξ ἐφίσταται, ϗ ἀτρεμεῖν οὐκ ἐπιτρέπει, πάλιν τε αὐτὸν ἐγείρει, ϗ εἰς δρόμον ἐξηνέμωσεν ἕτερον. Εἶτα οὐχ ἥττων τῆς προτέρας ὁδὸς ϗ δὴ διηνύσθη, ϗ ὁ μὲν ἀναπαύσασθαι διψᾷ πάλιν· ἡ δὲ ἐφίσταται, ϗ σείουσα τὸν θάμνον, ἀγρυπνίαν ἐνεργάζεται αὐτῷ. Ὁ δὲ πάλιν ἐκθεῖ, ϗ ἡ ἀλώπηξ οὐχ ὑστερεῖ. Συνεχέστερον δὲ ὅταν αὐτὸν δρόμος ἐκ δρόμου διαλάβῃ, ϗ ἀγρυπνία διαδέξηται, ὁ μὲν ἀπεῖπε ϗ μένει· ἡ δὲ ἐπελθοῦσα κατέσχεν αὐτὸν, οὐ μὰ Δία δρόμῳ, ἀλλὰ γὰρ τῷ χρόνῳ, ϗ τῷ δόλῳ καθελοῦσα. Ταῦτα μὲν οὖν ἄλλως προεκθέων ὁ λόγος ὑπὲρ τοῦ δρόμου τοῦ λαγὼ ἀναβέβληται, τὰ δὲ λοιπὰ ἐν τοῖς ἑπομένοις λέγειν εὐκαιρότερον· ὅθεν δὲ ἐξετραπόμην, ϗ μὴν ἐπάνειμι αὖθις. Ἦν δὲ ἄρα τοῦ διασπείρειν τὰ ἔγγονα, ϗ ἄλλο ἄλλῃ τρέφειν, αἰτία ἥδε· ἔστι μὲν ὁ λαγὼς φιλότεκνον δεινῶς, δέδοικε δὲ ϗ τὰς ἐκ τῶν

flagrat, neque a venaticis modo inſidiis de illis timet, verum etiam vulpium incurſiones perhorreſcit: nec minus quidem avium impetus extimeſcit, imprimis vero corvorum et aquilarum vocem metuit; cum his enim avibus nulla pace conjungitur, ſed ſeſe abſtrudit in dumeta, in aliave fruteta, aut ceſpites, aut cum neceſſitate urgetur, in quodvis aliud latibulum ſe occultat.

C A P. XII.

Quod etiam mas Lepus parit.

De viro rei venatoriae bene perito, et cetera quam bono, et a mendaciis alieno, ſermonem accepi, cui fidem habeo, ideoque dicetur. Dixit igitur mares lepores parere, et uno eodemque tempore tum alios implere, tum ex ſeſe parere, tum nutrire, quippe qui ſint utriuſque ſexus participes. Idemque teſtabatur aliquando duos, aliquando tres parere. Huc etiam addebat, marem ſemimortuum captum fuiſſe, ipſius autem ventrem intumuiſſe, utpote praegnantem, atque in diſſecti utero matricem et tres lepuſculos repertos fuiſſe: eos primum extractos immobiles fuiſſe, et veluti offas quaſdam carnis ſine motu jacuiſſe; deinde a ſole intepeſcentes, ſeque colligentes, revixiſſe; et eorum quendam poſtea ſe movere coepiſſe, et ſuſpexiſſe, confeſtim etiam linguam porrexiſſe, et cibi deſiderio os aperuiſſe; lac igitur iis admotum, et paulatim alitos fuiſſe, veriſimile eſt, ad oſtentandum parentem. Non poſſum equidem mihi, ut huic narrationi non credam, perſuadere; quod viri illius ſermo ab omni mendacio et oſtentatione alienus fuerit.

C A P.

θηρώντων ἐπιβουλὰς, καὶ τὰς ἐκ τῶν ἀλωπέκων ἐπιδρομάς· πέφρικέ γε μὴν καὶ τὰς ἐκ τῶν ὀρνίθων οὐχ ἧττον, φωνὴν δὲ κοράκων καὶ ἀετῶν μᾶλλον· πρὸς γὰρ δὴ ταῦτα τῶν πτηνῶν οὐκ ἔστιν αὐτῷ ἔνσπονδα, ὑποκρύπτει δὲ αὐτὸν ἢ θάμνῳ κομῶντι, ἢ γηδίῳ δασεῖ, ἤ τινα ἄλλην ἑαυτῷ προβάλλεται ἀναγκαίαν καὶ εὐμήχανον τὴν σκέπην.

ΚΕΦ. ιβ΄.

Ὅτι καὶ ἄῤῥην Λαγὼς τίκτει.

Θηρατοῦ δὲ ἀνδρὸς, καὶ τὰ ἕτερα ἀγαθοῦ, οἵου μὴ ἂν ψεύσασθαι, λόγον ἤκουσα, καὶ αὐτῷ πεπίστευκα· καὶ δὴ καὶ διὰ ταῦτα εἰρήσεται. Τίκτειν γὰρ δὴ καὶ ἄῤῥενας λαγὼς ἔλεγε, καὶ ἔχειν παιδοποιεῖσθαί τε ἅμα καὶ ὠδίνειν, ὡς τῆς φύσεως μὴ ἀμοιρεῖν ἑκατέρας, καὶ ὡς ἐκτρέφει τεκὼν ἔλεγε. Καὶ ὡς ἀποτίκτει καὶ δύο που καὶ τρία, καὶ τοῦτο ἐμαρτύρει. Καὶ δὴ καὶ τὸν κολοφῶνα ἐπῆγε τῷδε τῷ λόγῳ πάντη ἐκεῖνον, θηραθῆναι γὰρ λαγὼ ἄῤῥενα ἡμιθνῆτα, ἐξογκωθῆναι δὲ αὐτοῦ τὴν γαστέρα ἅτε ἔγκαρπον, ἀνατμηθῆναί τε αὐτὸν ὡμολόγει, καὶ μήτραν πεφωρᾶσθαι, καὶ τρεῖς λαγώς· τούτους οὖν ἀκινήτους τέως εἶναι ἐξαιρεθέντας, καὶ κεῖσθαι οἱονεὶ κρέα ἄλλως· ἐπεὶ δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀλεαινόμενοι καὶ δὴ κατὰ μικρὰ ὑποθαλπόμενοι ἐξέτριψαν, ἀναφέροντες ἑαυτοὺς ἀνεβιώσκοντο· καί πού τις αὐτῶν καὶ ἐκινήθη, καὶ μετὰ ταῦτα ἀνέβλεψε, τάχα δὲ καὶ γλῶτταν ἐπὶ τούτοις προὔβαλε, καὶ στόμα ἀνέῳξε τροφῆς πόθῳ· προσενεχθῆναι οὖν αὐτοῖς ἦν εἰκὸς τοῖς τηλικούτοις γάλα, καὶ κατ' ὀλίγον ἐκτραφῆναι αὐτοὺς, καὶ δεῖγμα ἐμοὶ δοκεῖν εἰς θαῦμα τοῦ τεκόντος τούτους. Μὴ πιστεύειν οὖν τῷ λόγῳ πεῖσαι ἐμαυτὸν οὐ δύναμαι· τὸ δὲ αἴτιον, ἡ τοῦ ἀνδρὸς γλῶττα οὔτε ψεῦδος οὔτε κόμπον ἠπίστατο.

ΚΕΦ.

CAP. XIII.

Quod tempora et ventos Lepus cognoſcit.

RATIONEM tum ventorum tum temporum lepus plane ſcit, animal callidius quam blandius. Hieme apricis locis cubilia idcirco ſternit, quod apricationem vehementem appetit, frigus hoſtilem in modum declinat; aeſtate vero alſioris ſedis ſtudio captus ad aquilonem cubitat. Temporum commutationes nares ei indicant. Non oculos claudit, cum ſomnum capit, ſolus animalium, nec ſomno ejus palpebrae cedunt; imo vero cum reliqua membra ſomnum accipiunt, interea tamen oculi vident. Dico autem ea, quae a viris rei venatoriae peritis intellexi. In paſtionibus tum nocturnis tum longinquis pabulum inquirit, ſive quod forte peregrini cibi deſiderio tenetur, ſive etiam, quantum equidem intelligo, ut ſe exerceat, et pedum celeritatem etiam noctu (dum abſtinet ſomno) firmet. Viam retroverſus pertinentem cupide amplexatur, et conſuetam ſedem omnibus locis antefert; eoque non parum ſaepe capitur, quod adſuetum cubile relinquere non poſſit.

CAP. XIV.

De Leporum velocitate montanorum et campeſtrium.

LEPUS, quem canes et equi inſectantur, ſi campeſtris ſit, celeriore et concitatiore curſu, quam montanus, viam conficit, propter corporis exiguitatem, et tenuitatem; cum enim gracili habitu ſit, ipſum levitate et celeritate praeſtare vero proximum eſt. Primum igitur ex terra exſiliens ſaltu fertur, et per dumeta aliave denſiora virgulta et rigua loca expeditus perlabitur; tum vero ſicubi herbae ſint altae et frequentes, ex eis facile ſeſe explicat atque elabitur. Ac quod leoni caudam ad excitandas et inſtigandas eorum vires magno adjumento eſſe dicunt; ſic lepori aures roboris quaſi vexilla, et curſus incitamenta praeſtant. Fugiens

ΚΕΦ. ιγ΄.

Ὅτι ϗ ὡρῶν ϗ ἀνέμων ἐπισήμων ὁ Λαγώς.

ΗΝ δὲ ἄρα ὁ λαγὼς ϗ ἀνέμων τε ϗ ὡρῶν ἐπισήμων, ϛοφὸν γάρ τι χρῆμα αὐτȣ͂, ἀλλ' ȣ̓κ εὔχαρι ὄν. Ἐν χειμῶνος ȣ͂ν κοιτῶν ἐν τοῖς προσηλίοις τίθεται, δῆλα γὰρ δὴ ὅτι θάλπεται μὲν ἀσμένως, κρύει δὲ ἐχθρῶς ἔχει· θέρȣς δὲ πρὸς ἄρκτον ἀποκλίνει πόθῳ ψύχȣς. Τῆς δὲ τῶν ὡρῶν διαφορᾶς αἱ ῥῖνες αὐτῷ γνώμων. Οὐ μὴν ἐπιμύει καθεύδων ὁ λαγὼς, ϗ τȣ͂το αὐτῷ ζώων μόνῳ περίεστιν, ȣ̓δὲ νικᾶται τῷ ὕπνῳ τὰ βλέφαρα· φασὶ δὲ αὐτὸν καθεύδειν μὲν τὸ ϛῶμα, τοῖς δὲ ὀφθαλμοῖς τηνικάδε ὁρᾷν. Γράφω δὲ, ἅπερ ȣ͂ν οἱ ϛοφοὶ τῶν θηρατῶν λέγȣσιν. Εἰσὶ δὲ αὐτῶν νύκτωρ αἱ νομαὶ, τȣ͂το πόῤῥω μὲν ϗ τροφῆς ξένης ἐπιθυμίᾳ ἴσως, ἐγὼ δ' ἂν φαίην ὅτι γυμνασίας ἕνεκα, ἵνα ϗ τηνικάδε, ἐπὰν ἀπὸ τȣ͂ ὕπνȣ καρτερῇ, ἐνεργὸς ὢν κρατύνηται τὸ τάχος. Τῆς δὲ ὁδȣ͂ τῆς ὀπίσω ἐρᾷ δεινῶς, ϗ ϛυντρόφȣ παντὸς χωρίȣ ἡττᾶται· ἔνθεν τοι ϗ ἁλίσκεται τὰ πολλὰ, ἤθη τὰ οἰκεῖα ἐκλιπεῖν ȣ̓χ ὑπομένων.

ΚΕΦ. ιδ΄.

Περὶ Λαγωῶν ὠκύτητος ἐν ὄρει ϗ ἐν πεδίῳ τραφέντων.

ΘΕΙ δὲ λαγὼς ὑπό τε κυνῶν ϗ ἱππέων διωκόμενος, εἰ μὲν ἐκ πεδιάδος γῆς εἴη, ὠκύτερον τῶν ὀρείων λαγῶν, ἅτε μικρὸς τὸ ϛῶμα, ϗ λιτός· ἔνθεν τοι ϗ κȣ͂φον αὐτὸν εἶναι ȣ̓κ ἀπεικός Σκιρτᾷ γȣ͂ν τὰ πρῶτα ἀπὸ τῆς γῆς, ϗ πηδᾷ· διαδύεται δὲ ϗ διὰ θάμνων ὀλισθηρῶς ϗ εὐκόλως, ϗ διὰ παντὸς ἑλώδȣς τόπȣ· ϗ εἴπȣ πόαι βαθεῖαι, ϗ διὰ τȣ́των διεκπίπτει ῥᾳδίως. Καὶ ὅπερ τοῖς λέȣσί φασι τὴν ἀλκαίαν δύνασθαι πρὸς τὸ ἐγείρειν αὐτȣ̀ς, ϗ ἐποτρύνειν· τȣ͂τό τοι ϗ ἐκείνῳ τὰ ὦτά ἐϛι ῥώμης ϛυνθήματα, ϗ ἐγερτήρια δρόμȣ. Ἀνα-

giens enim ad tergum eas retorquet; ſtimulis etiam utitur, ne a currendo quieſcat et retardetur. Iam porro curſum nec unum nec recta tenet, ſed huc illuc ſe verſat, et de recto curſu deflectit, ut perturbet ac decipiat canes. Ad id quidem diverticulum, quo vult iter convertere, de auribus alterutram inflectit, eaque quaſi moderatrice curſum dirigit. Neque vero improvide omnes ſuarum virium nervulos prodigit, ſed impetum inſequentis obſervat: qui ſi ad inſequendum tardus et ſegnis ſit, non omnem ſuam celeritatem profundit; ſed duntaxat canes antegredi maturans ſeſe a currendo reprimit, ne ex incitato curſu viribus deficiat. Penitus enim cognoſcit ſe curſu praeſtare, et obſervat tempus, quo curſu defatigare non habet neceſſe. Quod ſi pedum celeritate canis ad conficiendum iter pollet, tum omnibus revocatis viribus lepus, quanto maximo poteſt curſu, fertur. Cum autem longe multumque canibus anteverterit, et longo ſane intervallo venatores atque equos reliquerit; tum in aliquem tumulum adſcendit, et in poſteriores pedes ſeſe erigens, tanquam ex ſpecula, et inſectantium certamen proſpicit, et, quantum equidem exiſtimo, eos ut debiliores ridet. Et ita hoc veluti lucro confidentior, veluti pacem tranquillitatemque adeptus, jucunde quietem captus dormit. Montium incolae non tam veloces, quam qui in planitie verſantur, niſi quando ſub montem ſubjectos habent tractus in planitiem explicatos, quo ex montibus decurrant; unde fit, ut tametſi montes incolant, tamen in campis ſe exerceant, unde ſaepe campani homines eos excitant atque inſequuntur. Cum autem proximi ſunt ut capiantur, a campeſtri via parum declinantes in altiores locos et montanos ſe convertunt, in ſuas nimirum ſedes feſtinantes, idcircoque evadunt, et inſperatam ſalutem adſequuntur; quod canibus et equis montium itinera infeſta atque inimica pedes obterunt et debilitant; ſed eo acerbius canes vexantur, quod car-

neos

Ἀνακλίνει γοῦν κατὰ τὸν νῶτον αὐτά· κέχρηται δὲ αὐτοῖς πρὸς τὸ μὴ ἐλινύειν, μηδὲ ὀκνεῖν οἷον μύωψι. Δρόμον δὲ ἕνα καὶ ἰθὺν οὐ θεῖ, δεῦρο δὲ καὶ ἐκεῖσε παρακλίνει, καὶ ἐξελίττει τῇ καὶ τῇ, ἐκπλήττων τοὺς κύνας καὶ ἀπατῶν. Ὁποί ποτε δ' ἂν ὁρμήσῃ καὶ ἀπονεῦσαι θελήσῃ, κατ' ἐκείνην τὴν ἐκτροπὴν κλίνει τῶν ὤτων τὸ ἕτερον, οἷον ἰθύνων ἑαυτοῦ διὰ τούτου τὸν δρόμον. Οὐ μὴν ἀναλίσκει τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἀταμιεύτως, τηρεῖ δὲ τοῦ διώκοντος τὴν ὁρμήν· καὶ ἐὰν μὲν ᾖ νωθὴς, οὐ πάνυ ἀνῆκε τὸ ἑαυτοῦ τάχος· ἀλλὰ καί τι καὶ ἀνέστειλεν, ὡς προεκθεῖν μὲν τοῦ κυνὸς, οὐ μὴν ἀπαγορεῦσαι ὑπὸ τοῦ συντόνου τοῦ δρόμου αὐτός. Οἶδε γὰρ ἀμείνων ὢν, καὶ ὁρᾷ εἰς τὸ μὴ ὑπερπονεῖσθαί οἱ τὸν καιρὸν ὄντα. Ἐὰν δὲ καὶ ὁ κύων ᾖ ὤκιστος, τηνικαῦτα ὁ λαγὼς φέρεται θέων ᾗ ποδῶν ἔχει. Ἤδη γοῦν καὶ πολὺ τῆς ὁδοῦ προλαβὼν, καὶ ἀπολιπὼν ἐκ πολλοῦ θηρατὰς, καὶ κύνας, καὶ ἵππους, ἐπί τινα λόφον ὑψηλὸν ἀναθορὼν, καὶ ἑαυτὸν ἀναστήσας ἐπὶ τῶν κατόπιν ποδῶν, οἷον ἀπὸ σκοπιᾶς ὁρᾷ τὴν τῶν διωκόντων ἅμιλλαν, καί μοι δοκεῖ ὡς ἀσθενεστέρων καταγελᾷν αὐτῶν. Εἶτα ἐκ τούτου θαρσήσας ὡς πλέον ἔχων, οἷον εἰρήνης καὶ γαλήνης λαβόμενος, ἀσμένως ἡσυχάζει καὶ κεῖται καθεύδων. Λαγῷ δὲ ὄρειοι οὐχ οὕτως ταχεῖς, ὥσπερ οὖν οἱ τοῖς πεδίοις ἐνοικοῦντες, εἰ μή ποτε ἄρα κἀκεῖνοι πεδίον ἔχοιεν ὑποκείμενον, ἐν ᾧ κατιόντες διαθέουσι· καὶ τὸ μὲν ὄρος κατοικοῦσι, γυμνάζονται δὲ ἐνταῦθα, ἔνθεν τοι τοῖς ἐκ τῶν πεδίων πολλάκις· φιλεῖ γοῦν ἐν μὲν τοῖς πεδίοις αὐτοὺς διώκεσθαι, καὶ τὰ μὲν ὑποκινεῖν, τὰ δὲ ὑπολανθάνειν, εἶτα ἐκ τῆς συνήθους διώξεως ἀνισταμένους ὑπεκφυγεῖν οὐδείς. Ἐπὰν δὲ ὦσιν ὁμοῦ τῷ ἁλίσκεσθαι, τῆς πεδιάδος ὁδοῦ βραχὺ ἀποκλίνοντες εἰς τὰ ἀνάντη καὶ τὰ ὄρεια ἀνέθορον, ἅτε εἰς οἰκεῖα ἤθη καὶ ἐννόμιά σφισι σπεύδοντες· καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἀπιόντες οἴχονται, καὶ ἀδοκήτου σωτηρίας τυχόντες· ὀρειβασίαι γὰρ καὶ ἵπποις καὶ κυσὶν ἐχθραὶ πεφύκασιν, ἀπαγορευόντων αὐτοῖς τῶν ποδῶν καὶ ἐκτριβομένων ῥᾷστα· κυνῶν δὲ ἔτι καὶ μᾶλλον ἅπτεται τὸ πάθος, σαρκώδεις

neos pedes ſaxis minime reſiſtentes, nec quemadmodum equi ungulas habent; contra lepus conveſtitos pilis pedes habet, et duritatis et aſperitatis patientes. Iam ex leporibus, qui in crebris dumetorum frequentia locis commorantur, laboris inertia ſegnes ad curſum velocitate non valent, ex pedum tarditate ad fugiendum laborantes; nam hujuſcemodi opimo habitu, et ceſſatione torpentes, curſui non adſueti ſunt, et ad proficiſcendum longiſſime a ſuis frutetis inhabiles. Ipſorum ratio venandorum talis eſt: Primum per frutices perparvulos et minime continenti crebritate denſos permeant; denſiores vero, qui ſubiri non poſſunt, tranſiliunt; at ubi fruticetum ex alio nexum latiſſime continuatur, ibi hoc ipſum crebro facere coacti cum ſint, corporis gravitate ad ſaltum parum valentes, ſane quam cito laborant, et ſuccumbunt. Canes vero ab eis ipſis primum aberrant, quod propter minutarum arbuſcularum frequentiam eos non vident, quare et ipſi per frutices ſaliunt odoris ſenſu illecti; deinde tandem aliquando viſos inſequuntur, de contentione currendi nil remittentes: illi autem ipſi ex continuatione ſaliendi ad capiendam fugam longiorem remolleſcunt, et viribus defecti comprehenduntur. Porro ut facile ſurſum verſus curſu feruntur lepores, quia poſteriora crura longiora habent; ſic ſane deorſum verſus aegre ideo decurrunt, quia anteriora, cum ſint breviora, eos affligent.

CAP. XV.

De Leporibus in Hiſpania; et de oſſiculo, quod Cervi in corde habent.

ALIVD eſt etiam genus leporum natura perparvum, nec tamen augetur unquam, cui cuniculus nomen eſt: quod quidem ipſum novatum a me non eſt, ſed Iberico utor, quod a principio Hiſpani ei impoſuerunt, apud quos naſcitur et abundat. Color

γὰρ αὐτῶν εἰσιν οἱ πόδες, ϗ ἔχȣσιν ȣδὲν πρὸς τὴν πέτραν ἀντίτυπον, ὡς ἵπποι τὴν ὁπλήν· ὁ δὲ λαγὼς τȣναντίον, πέφυκε γὰρ δασὺς τȣς πόδας, ϗ δὴ ϗ τῶν τραχέων ἀνέχεται. Ὅτῳ δέ εἰσι λαγῷ αἵτε ἐν τοῖς δάσεσι ϗ τοῖς θάμνοις διατριβαὶ, νωθεῖς μὲν ȣ̃τοι εἰς τὸν δρόμον, βραδεῖς δὲ εἰς τὴν φυγήν· πεπιασμένοι γὰρ οἱ τοιοίδε εἰσὶ, ϗ ὑπὸ τῆς ἀργίας ȣχὶ ἠθάδες τȣ̃ δρόμȣ, ἥκιςοί τε ὡς ὅτι πορρωτάτω τῶν θάμνων ἀποφοιτᾶν. Θῆραι δὲ ϗ τȣτων εἰσὶ τοιαίδε· Τὰ μὲν πρῶτα διαδύονται διὰ τῶν θάμνων τῶν μικρῶν, ὅσοις μὴ συνεχὴς ἡ λόχμη· τȣς γε μὴν δασυτέρȣς αὐτῶν, ἅτε μὴ οἷοί τε ὄντες ὑπελθεῖν, εἰκότως ὑπερπηδῶσι· πεφύκασι δὲ ȣ̃τοι συνεχεῖς ϗ δἰ ἀλλήλων, ὅπȣ τοιȣ̃τοι, ἅτε ȣ̃ν πολλάκις ἀναγκαζόμενος τȣ̃το δρᾷν ὁ λαγὼς, ϗ διὰ τὴν βαρύτητα τȣ̃ σώματος ȣκ ὢν ἀλτικὸς, κάμνει ῥᾷςα ϗ ἀπαγορεύει. Αἵγε μὴν κύνες τὰ πρῶτα σφάλλονταί τε αὐτȣ̃ ϗ ἁμαρτάνȣσιν, ȣ γὰρ ὁρῶσιν αὐτὸν διὰ τὴν τῆς ὕλης πυκνότητα, πηδῶσι δὲ ϗ αὗται κατὰ τῶν θάμνων ὑπὸ τῆς ὀσμῆς ἀγόμεναι· τελευτῶσαί γε μὴν εἶδον, ϗ διώκȣσι, ϗ ἐνδιδόασιν ȣδέν· ὁ δὲ ἐκ τῆς τȣ̃ πηδᾷν συνεχείας κάμνει τε ϗ ἀπαγορεύει, ϗ ἐντεῦθεν ἑάλωκε. Τὰ δὲ ἀνάντη μὲν ϗ ὑψηλὰ οἱ λαγῷ ἀναθέȣσι ῥᾷςα· τὰ γάρ τοι κατόπιν κῶλα μακρότερα ἔχȣσι τῶν ἔμπροσθεν, ϗ καταθέȣσιν ȣχ ὁμοίως, λυπεῖ γὰρ αὐτȣς τῶν ποδῶν τὸ ἐναντίον.

ΚΕΦ. ιέ.

Περὶ τῶν ἐν Ἴβηρσι τοῖς Ἑσπερίοις Λαγωῶν· ϗ περὶ τȣ̃ τῶν Ἐλάφων ἐν τῇ καρδίᾳ ὀςέȣ.

Πέφυκε δὲ ϗ λαγὼς ἕτερος μικρὸς τὴν φύσιν, ȣδὲ αὔξεταί ποτε, κόνιλος ὄνομα αὐτῷ· ȣ̓κ εἰμὶ δὲ ποιητὴς ὀνομάτων, ὅθεν ϗ ἐν τῇ συγγραφῇ φυλάττω τὴν ἐπωνυμίαν τὴν ἐξ ἀρχῆς, ἥνπερ ȣ̃ν Ἰβηρίαν Ἑσπέριοι ἔθεντό οἱ πάρος, ϗ γίνεταί τε ϗ ἔςι πάμπολυ. Τȣ́τῳ τοίνυν ἡ μὲν χρόα παρὰ

lor ei quam ceteris nigrior: et caudam ceteris breviorem habet, cetera reliquis leporibus conſimilis eſt; praeterquam quod magnitudo capitis quippiam differt, quia exilius ſit, et minima carne praeditum ac brevius reliqui corporis reſpectu. Reperitur et in cervi corde oſſiculum, cujus uſum referant alii.

CAP. XVI.

Quemadmodum Thynnorum piſcationem appellant Itali et Siculi.

THYNNORUM piſcationem Itali et Siculi cetiam appellare ſolent: tum loca, quo magna retia reponere ſoliti ſunt, ceterumque inſtrumentum, quo captari aſſueverunt, cetotheria ideo nominant, quod magnos thynnos in numerum reliquorum cetaceorum referre velint. Celtas audio, et Maſſilienſes, atque omnes Ligures, maximis et firmiſſimis hamis ex ferro confectis thynnos comprehendere ſolere. Haec de thynnis, praeter ea quae alias retuli, hic addiderim.

CAP. XVII.

De Aulopia piſce.

QUI circum inſulas Tyrrhenicas nuncupatas piſcium capturae operam dant, cetaceum quempiam piſcem aulopiam appellant, cujus naturam explicare non alienum eſt. Aulopiam maximi thynni ſuperant, at robore aulopias cum illis collatus primas fert. Quamvis enim thynnorum natio fortiſſima eſt, adverſarii tamen aulopiae prompte repugnantis ne primum quidem impetum ſuſ-

τὺς ἑτέρυς μέλαινα, ϗ ὀλίγην ἔχει τὴν ὐρὰν τῶν ἄλλων ὅτι ϗ πλέον, τάγε μὴν λοιπὰ τοῖς προειρημένοις ἰδεῖν ἐμφερής ἐςι· διαλλάτlει δὲ ἔτι ϗ τὸ τῆς κεφαλῆς μέγεθος, λεπlοlέρα γὰρ ἡ τύτυ ϗ δεινῶς ἄσαρκος, ϗ βραχυlέρα, δηλονότι καlὰ τὸ πᾶν σῶμα, λευκότερος δὲ τῶν λοιπῶν· λασαρὰ διεlησίυς φύσει, ἀφ᾽ ὧν οἰςρᾷ τε ϗ ἐκμαίνεlαι, ὅταν ἐπὶ τὰς θηλείας ἄτlῃ. Ἔςι δὲ ϗ ἐλάφῳ ὀςέον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῇ, ὅπερ ὖν τίνος ἀγαθὸν εἰδέναι μελήσει ἄλλῳ.

ΚΕΦ. ιϛ'.

Πῶς καλῦσι τὴν τῶν Θύννων θήραν Ἰταλοί τε καὶ Σικελοί.

ΤΗΝ τῶν θύννων θήραν Ἰταλοί τε ϗ Σικελοὶ δὲ κηlίαν φιλῦσιν ὀνομάζειν· τάτε χωρία, ἔνθα αὐτοῖς εἴωθε θησαυρίζεσθαι τάτε δίκlυα τὰ μεγάλα, ϗ ἡ λοιπὴ παρασκευὴ θηραlικὴ, καλεῖται μένlοι κηlοθηρία, τῦ θύννυ τὸ μέγεθος ἐς τὰ κήτη βυλομένων τὸ λοιπὸν ἀποκρίνειν. Ἀκύω δὲ Κελτὺς, ϗ Μασαλιώτας, ϗ τὸ Λιγυςικὸν πᾶν, ἀγκίςροις τὺς θύννυς θηρᾷν, εἴη δ᾽ ἂν ταῦτα ἐκ σιδήρυ μὲν πεποιημένα, μέγιςα δὲ ϗ παχέα ἰδεῖν. Καὶ τάγε ὑπὲρ τῶν θύννων νῦν πρὸς τοῖς ἤδη προειρημένοις τοσαῦτα ἔςω μοι.

ΚΕΦ. ιζ'.

Περὶ τῦ καλυμένυ Αὐλωπίυ ἰχθύος.

ΠΕρὶ τὰς καλυμένας νήσυς Τυῤῥηνικὰς θηρῶσιν οἱ καlὰ τὴν ἁλιείαν ἔχονlες τὴν ἐκεῖθι κηlώδη ἰχθὺν, ϗ καλῦσιν αὐτὸν αὐλωπίαν, ϗ περιηγήσασθαί γε τύτυ τὰ ἴδια ὐ χεῖρόν ἐςι. Μέγεθος μὲν ἡτlᾶται τῶν μεγίςων θύννων ὁ μέγιςος αὐλοπίας, ῥώμην τε ϗ ἀλκὴν τὰ πρῶτα φέροιlο ἂν πρὸς ἐκείνυς ἀνlικρινόμενος. Ἄλκιμον μὲν γὰρ ἰχθύων φῦλόν ἐςι ϗ οἱ θύννοι, ἀλλὰ τῷ παραlαξαμένῳ ϗ προθύμως ἀνlαγωνισαμένῳ

tinet; ſed ſanguine ei refrigerato cedit, unde reſolutus mox vincitur. Aulopias vero, cum omni conatu ei reſiſtit, perdiu pugnam tolerat; ac nimirum contra piſcatores quoque decertat, et ſaepiſſime victoriam reportat, ſeſe premens, et capite deorſum nutans, idque in profundum impellens; ore enim ac cervice valida, velutique ſuperbiente, et robore plurimum valet. Cum eſt captus, eximia forma ſpectatur; oculis eſt patulis, rotundis, magnis, cujuſmodi Homerus bubulos canit; maxillae non ſolum robuſtae, ut dixi, ſunt, ſed etiam pulchritudinem ei conciliant; dorſo eſt caeruleo, coloris ſaturati; ventre eſt candido; a capite ad caudam pertinens aurea quaedam linea in orbem deſinit. Iam quam inſidioſis captionibus comprehendatur, mihi, ſicut auditione accepi, exponere lubet. Piſcatores loca, ubi domeſticas ſedes et commorationes arbitrantur aulopias tenere, ex ſpeculatione praecipiunt et praeſumunt; deinde poſtquam permagnum piſcium coracinorum numerum retibus ceperunt, et navem ſuam anchoris firmaverunt, ſtrepitum quendam more veſparum faciunt, et coracinos ad illiciendos eos praetendunt. Vbi vero ii ſtrepitum exaudierunt, et eſculentam illecebram animadverterunt, alii aliunde eo ire pergunt, et gregatim circum navim piſcatoriam errant; atque eatenus et plauſu et cibi abundantia ad piſcatores manſueſcunt, ſive meo judicio eſcae cupiditate capti, ſive quemadmodum piſcatores inquiunt, ſuo permulto robore nitentes, ut non ab hominum contactu refugiant. Nonnulli ex eis cicures ſunt, quos ſane piſcatores ut beneficos ab aliis internoſcunt, foedereque cum iis devinciuntur, pacemque ſervant. Hos tanquam duces ſectantur alii peregrini aulopiae, quos, ut ita dicam, advenas piſcatores et capiunt et occidunt; ita a manſuetiorum, quos columbis allectatricibus contulerim, captura ſe abſtinent, quaſi foedus quoddam

γωνισαμένῳ πρώτην ὁρμὴν ἀφίςαται τȣ͂ κράτȣς, τȣ͂ αἵματος αὐτῷ πηγνυμένȣ, ȣ͂ περιέμενος ὤκιςα εἶτα ἑάλω. Διακαρτερεῖταί γε μὴν ὁ αὐλωπίας ἐπὶ μακρὸν, ὅταν ἐπιθῆταί οἱ κατὰ τὸ καρτερόν· ϗ ὡς πρὸς ἀντίπαλον ἵςαται τὸν ἁλιέα, ϗ κρατεῖ τὰ πλεῖςα, ϗ ἔτι μᾶλλον ἑαυτὸν πιέσας, ϗ κάτω νεύσας τὴν κεφαλὴν, ϗ ὠθήσας κατὰ τȣ͂ βυθȣ͂· πέφυκέ τε γένυν ἰσχυρῶς ϗ τὸν αὐχένα καρτερὸν, ὥσπερȣ͂ν ϗ συντύφοντά οἱ, ϗ ῥώμης ἔχει κάλλιςα. Ὅταν δὲ αἱρεθῇ, ἰδεῖν ὡραιότατός ἐςι· τȣ̀ς μὲν ὀφθαλμȣ̀ς ἔχων ἀνεῳγότας, ϗ περιφερεῖς, ϗ μεγάλȣς, οἵȣς Ὅμηρος τȣ̀ς τῶν βοῶν ᾄδει· ἡ δὲ γένυς, ὥσπερȣ͂ν εἶπον, καρτερὰ ȣ͂σα, ὅμως ϗ ἐς ὥραν οἱ συμμάχεται· ϗ τὰ μὲν νῶτα αὐτȣ͂ κυανȣ͂ μεμίμηται χρόαν τὴν βαθυτάτην· ὑπέζωσαι μὲν λευκὴν τὴν νηδύν· ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτȣ͂ γραμμὴ χρυσίτις τὴν χρόαν, κατιȣ͂σα δ' ἐς τὸ ȣ̓ραῖον μέρος, ἀπολήγει εἰς κύκλον. Εἰπεῖν δὲ ϗ τὴν δολερὰν ἐπ' αὐτοῖς θήραν, ἥνπερ ȣ͂ν ἀκέσας οἶδα, ἐθέλω. Προελόμενοι χώρȣς ἐκ πολλȣ͂, εἰς ȣ̓̀ς ἀθροίζεσθαι τȣ̀ς αὐλωπίας ὑπολαμβάνȣσιν, εἶτα μέντοι κορακίνȣς ταῖς ὑποχαῖς πολλȣ̀ς συλλαβόντες, τὴν ἑαυτῶν ἄκατον ἐπ' ἀγκυρῶν ὁρμίσαντες, ϗ συνεχῶς κτύπον τινὰ ὑποδρῶντες, διατείνȣσι τȣ̀ς κορακίνȣς ἅμα σφηκȣ͂ντες. Οἱ δὲ ἀκȣ́οντες τȣ͂ κτύπȣ, ϗ τὸ δέλεαρ ὁρῶντες, ἄλλος ἀλλαχόθεν ἀνανεύȣσι, ϗ ἀθροίζονταί τε ϗ περιέρχονται τὴν ἁλιάδα· πραΰνονταί τε ἐς τοσȣ͂τον τῷ κρότῳ, ϗ πλήθει τῆς τροφῆς, ὡς ϗ προτεινόντων τὰς χεῖρας παραμένειν· ἀνέχονται δὲ ἀνθρωπίνης ἐπιψαύσεως, ὡς μὲν κρίνειν ἐμὲ, τῇ βορᾷ δεδȣλωμένοι, ἤδη δὲ, ὡς οἱ θηρατικοί φασι, ϗ τῷ πλήθει τῆς ἀλκῆς. Εἰσὶ δὲ ἐν αὐτοῖς ϗ χειροήθεις, ȣ̆́σπερ ȣ͂ν οἱ ἁλιεῖς ὡς τȣ̀ς εὐεργέτας ϗ τȣ̀ς ἄλλȣς γνωρίζȣσιν, εἶτα μέντοι τὰ πρὸς ἑαυτȣ̀ς ἔχȣσιν ἔνσπονδα. Ἕπονται δὲ τȣ́τοις οἷον ἡγεμόσι ϗ ἄλλοι ξένοι, ϗ τȣ́τȣς μὲν, ὡς ἂν εἴποι τις, ἐπήλυδας ϗ θηρῶσιν, ἢ ἀποκτείνȣσι· πρός γε μὴν τȣ̀ς τιθασσȣ̀ς, οἵγε μὴν ἐοίκασι ταῖς πατευτ[ε]ραις πελειάσιν,

αθηρία

dam cum iis ſancitum habentes. Nec vero piſcator bene peritus, quantalibet inopia prematur, manſuetum aulopiam prudens et ſciens comprehendit; quinimo ſi eum ipſum forte ceperit, non mediocri dolore afficitur. Capitur aut hamo transfixus, aut mortifero vulnere ictus. Videmus etiam aucupes nullas aves, quae alias per inſidias allectant, occidere, ut eas vel vendant, vel edant. Sed et aliis modis hi piſces capiuntur.

C A P. XVIII.

De Pſittacis, aliiſque avibus, in India.

In regiis aedibus Indiae, ubi regum maximus illic regna tenentium aetatem degit, cum alia permulta et magnam hominum admirationem, et nullam comparationem habent, quibuſcum ſane nec Memnonia Suſa, totaque eorum ſumptuoſitas conferri poſſunt, neque Ecbatanorum magnificentia (etenim illa Perſici faſtus vanitas, ſi cum iis comparentur, videri poſſint) tum porro in hortis pavones et phaſiani manſueti aluntur, et plantae quidem ſumma regiorum procuratorum cura elaboratae ſunt. Enimvero umbroſa ſunt nemora, et paſtiones arboribus conſitae, et rami ſapienti quadam frondatorum colligatione conſerti et contexti; et, quod praecipue ad coeli illius commendationem facit, arbores ſemper virentes nulla ſenectute folia amittunt, ex eiſque partim ſunt indigenae, partim ex aliis locis Indiae magno ſtudio importatae, quae regionem ornant; olivam tamen terra India non gignit, neque aliunde importatum fert. Sunt item aliae aves ab nexu liberae, nullaque ſervitutis conditione adſtrictae, quae ſua ſponte eo ventitantes nidos conſtruunt; ibi etiam pſittaci aluntur, et ſurſum deorſum, ultro citroque, circum regem verſantur. Nec pſittacum idcirco Indorum quiſquam, etſi eorum magna illic multitudo ſit, edit; quia eos ſacros putent; et Brachmanes quidem

ex

ἀθηρία τε αὐτοῖς ἐϛι, ϗ ἐκεχειρία. Οὐδ᾽ ἂν ἁλιέα ϲοφὸν τοσαύτη πολὲ καλαλάβοι ἀπορία, ὡς ἐξ ἐπιβολῆς ἑλεῖν αὐλωπίαν ἥμερον· ἐκ γάρ τινων αἰτιῶν αἱρεθεὶς καλὰ τύχην ϗ λυπεῖ. Ἁλίσκελαι δὲ ἢ τῷ ἀγκίϛρῳ περιπαρεὶς, ἢ τρωθεὶς εἰς θάναλον. Ὁρῶμεν δὲ ϗ τὲς ὀρνιθοθήρας μὴ ἂν τῶν ἐλλοχώντων ὀρνίθων ἑτέρες ἀποκλείναντάς τινας, ἢ ἐπὶ πράσει, ἢ ἐπὶ δείπνῳ. Καὶ ἄλλαι δὲ θῆραι τῶνδε τῶν ἰχθύων εἰσί.

ΚΕΦ. ιή.

Περὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς Ψιτλακῶν, ϗ λοιπῶν ὀρνίθων.

ΕΝ δὲ τοῖς βασιλείοις τοῖς Ἰνδικοῖς, ἔνθα ὁ μέγιϛος τῶν βασιλέων διαιλᾶται τῶν ἐκεῖθι, πολλὰ μὲν ϗ ἄλλα ἐϛὶ θαυμάσαι ἄξια, ὡς μὴ αὐτοῖς ἀνλικρίνειν μήτε τὰ Μεμνόνια Σȣ̃σα ϗ τὴν ἐν αὐτοῖς πολυλέλειαν, μήτε τὴν ἐν τοῖς Ἐκβαλάνοις μεγαλȣργίαν (ἐοίκασι γὰρ κόμπος εἶναι Περσικὸς ἐκεῖνος, εἰ πρὸς ταῦτα ἐξελάζοιλο) ϗ τὰ λοιπὰ μὲν περιελθεῖν τῷ λόγῳ ȣ̓ διὰ τῆσδε τῆς ϲυγγραφῆς ἐϛιν· ἐν δὲ τοῖς παραδείσοις τρέφονλαι μὲν ϗ ταὼς ἥμεροι, ϗ χειροήθεις φασιανοί· ἔχȣσι δὲ ἐν τοῖς φυλοῖς τοῖς ἠσκημένοις, ἅπερ ȣ̃ν οἱ μελεδωνοὶ οἱ βασίλειοι τῆς δεȣ́σης ἀξιȣ̃σι κομιδῆς. Καὶ γάρ εἰσιν ἄλση ϲκιερὰ, ϗ νομὴ ϲύμφυλος, ϗ κλάδη δι᾽ ἀλλήλων ϲυνυφασμένα ϲοφίᾳ τινὶ δενδροκομικῆ· ϗ τὸ ϲεμνότερον τῆς ὥρας τῆς ἐκεῖθι, τὰ δένδρα αὐτὰ τῶν ἀειθαλῶν ἐϛι, ϗ ȣ̓́ποτε γηρᾷ, ϗ ἀποῤῥεῖ τὰ φύλλα, ϗ τὰ μὲν ἐπιχώριά ἐϛι, τὰ δὲ ἀλλαχόθεν ϲὺν πολλῇ κομισθένλα τῇ φρονλίδι· ἅπερ ȣ̃ν κοσμεῖ τὸν χῶρον ϗ ἀγλαΐαν δίδωσι, πλὴν ἐλαίας· ȣ̓ γὰρ αὐτὴν ἡ Ἰνδῶν φέρει, ȣ̓́τε αὐτὴ, ȣ̓́τε ἤκȣσα ἀλλαχόθεν τρέφειν. Ὄρνιθες ȣ̃ν ϗ ἕτεροι ἐλεύθεροι, ϗ ἀδȣ́λωλοι, ϗ ἐλθόντες αὐτομάτως ἔχȣσι καλὰ τάυλὸν κοίτας ϗ εὐνάς· ἐνλαῦθά τοι ϗ οἱ ψιτλακοὶ τρέφονλαι, ϗ εἰλȣ̃νλαι περὶ τῷ βασιλεῖ. Σιτεῖται δὲ Ἰνδῶν ȣ̓δεὶς ψιτλακὸν, καί τοι παμπόλλων ὄνλων τὸ πλῆθος· αἴτιον δὲ, ἱερȣ̀ς αὐτȣ̀ς εἶναι πεπιϛεύκασι, ϗ οἱ Βραχμᾶνες, ϗ μέντοι

ex avibus plurimi hunc aeſtiment. Quod quidem ipſum non ab re ſe facere profitentur, quod ſolus pſittacus humanam verborum appellationem explanata oris expreſſione, et vocis conformatione, imitando conſequatur. Atque etiam in iis hortis perbella ſtagna ſunt manu facta, ubi maxima magnitudine piſces cicures degunt; nec eos quiſquam alius piſcatur, quam regis liberi, qui nondum ex pueris exceſſere; ii enim in aqua tranquilla, et non periculoſa, ludentes et captant piſces, et vero navigare diſcunt.

CAP. XIX.

De Capitonibus in Ionio mari.

In mari Ionio ad Leucaten et Actium, Epirotica promontoria, capitones velut confertis turmis frequentes natant. Ipſorum captura, quae ad hanc rationem fit, mirifica eſt. Piſcatores bini, obſervato tempore, cum luna ſilet, navem coenati conſcendunt, et a terra ſolventes, modo mare a tempeſtate conquieſcat, ſilentio et moderate remigant; ſimul et eorum alteruter ſenſim ac leniter remo navem impellit; alter in cubitum recubans ſuam navis partem uſque eo deprimit, quoad ejus labrum proxime ad aquam acceſſerit. Capitones, horumque ſpeciem ſimilitudinemque gerentes mugiles, ſive quod ex nocte laetitiam et voluptàtem percipiunt, ſive etiam quia tranquillitate maris delectantur, latebras ſuas et cavernas relinquentes, ſic ad ſummam aquam efferuntur, ut ex aqua ſummo roſtro emineant, et natare uſque eo pergant, donec ad litus propius acceſſerint. Quod quidem ipſûm piſcatores poſtquam perſpexerunt, ſedata remigatione et pedetentim acceſſu ad piſces facto, navigant; ubi vero ex naviculae piſcatoriae motione fluctus cieri ac agitari coepti ſunt, a terra ſtatim piſces refugiunt, et frequentes in partem navis deorſum vergentem ſine retibus innatant, et ſub poteſtatem piſcantium cadunt.

CAP.

τοι ϗ τῶν ὀρνίθων ἁπάντων προτιμῶσι. Καὶ ἐπιλέγουσι δρᾶν τοῦτο μόνον εἰκότως, μόνον γὰρ τὸν ψιττακὸν ἀνθρώπου σῶμα εὐστομώτατα ὑποκρίνεσθαι. Εἰσὶ δ᾽ ἄρα ἐν τοῖσδε τοῖς βασιλείοις ϗ λίμναι χειροποίητοι ὡραῖαι, ϗ ἰχθύας ἔχουσι μεγέθει μεγίστους ϗ πρᾳεῖς· ϗ θήρα αὐτῶν οὐδεὶς, ὅτι μὴ οἱ τοῦ βασιλέως υἱεῖς παῖδες ἔτι ὄντες, ϗ ἐν ἀκλύστῳ ϗ ἥκιστα ἐπικινδύνῳ τῷ ὕδατι, ϗ ἁλιεύοντές τε ϗ παίζοντες, ϗ ἅμα ϗ πλέειν μανθάνοντες.

ΚΕΦ. ιθ΄.

Περὶ τῶν ἐν τῷ Ἰωνίῳ Κεφάλων.

ΕΝ τῷ Ἰωνίῳ πελάγει κατὰ τὸν Λευκάτην, ϗ τὴν πρὸς τῷ Ἀκτίῳ θάλατταν, ἔνθά τοι ϗ τὸν χῶρον καλοῦσιν Ἤπειρον, κεφάλων εἰσὶ κατὰ ἴλας, ὡς ἂν εἴπῃ τις, ἄφθονοι, νήξει ϗ πλήθει πάμπολλοι. Οὐκοῦν θηρῶνται, ϗ μάλα ἐκπληκτικῶς· ὁ δὲ τρόπος τῆς θήρας οὗτός ἐστι. Νύκτα ἀσέληνον οἱ ἐκεῖθι ἁλιεῖς παραφυλάξαντες, ἀπὸ δείπνου γενόμενοι, κατὰ δύο ἐπῆραν σκάφος, οὐκ ὄντος κύματος, ἀλλ᾽ ἀκλύστου ϗ γαληναίας τῆς θαλάττης, εἶτα ἡσυχῆ ϗ κατὰ μικρὰ προσερέττουσι· ϗ ὁ μὲν αὐτὴν ὑποκινεῖ τῷ κωπίῳ, προσάγων τὴν πορθμίδα βάδην, ὡς ἂν εἴποις· ἅτερος δὲ κατακλινεὶς ἐπ᾽ ἀγκῶνος τὸ καθ᾽ ἑαυτὸν μέρος ἐπιβρίθει τῆς πορθμίδος, ϗ εἰς τοσοῦτον ἐπικλίνει εἰς ἄκρον, ὅσον τὸ χεῖλος αὐτῆς προσπελάζειν τῷ ὕδατι. Οἱ κέφαλοι δὲ, ϗ οἱ τούτοις ὁμοειδεῖς κεστρέες, ἤτοι τῇ νυκτὶ τερπόμενοι, ἢ χαίροντες τῇ γαλήνῃ, τοὺς μὲν χηραμοὺς τοὺς ἑαυτῶν ϗ τοὺς φωλεοὺς ἀπολείπουσιν, ἀνανέουσι δὲ, ϗ τὰ ἄκρα γε τοῦ προσώπου ὑπὲρ τὸ ὕδωρ φαίνουσι, ϗ τοσοῦτον ἐς τὸ ἄνω τῆς νήξεως ἐπιλαμβάνουσι, ϗ γίνονται τῆς ἠϊόνος πλησίον. Θεασάμενοι δὲ θηραταὶ πλέουσι, ϗ τὸ ῥόθιόν γε τῆς πορθμίδος ἡσυχῆ πως ὑποκυμαίνειν ἄρχεται· φεύγοντες δὲ τὴν γῆν, ϗ ὑποστρέφοντες, ἄνευ δικτύων εἰς τὸ ἐπικλινὲς τῆς ἀκάτου σφᾶς ἑαυτοὺς ὑποπλήθουσι, ϗ εἴσω παρελθόντες ἑαλώκασι.

CAP. XX.
De Cetis maximis, quae etiam Rotae appellantur.

CETE immenſa corporis mole exaggerata in altitudine maris verſantur, et fulminibus quandoque feriuntur. Inter hujuſcemodi belluas, et quidem rariores, numerantur, quae rotae appellantur. Hae gregatim natant, et maxime prope Athon Thraciae montem ad dextram, in finibus e regione Sigei Troadis promontorii, et juxta dictum Artacaei tumulum, et Acanthaeum iſthmum, ubi et Xerxis ſciſſura illa, qua montem Athon abſcidit, ſpectatur. Eas quidem fortes eſſe negant. Cervices earum apparent, et adeo longis ſunt hirſutae ſpinis, ut hae extra mare ſaepe emineant. Cum remigationis ſtrepitum percepere, tum circumverſantur et circumvolvuntur, ut quam altiſſime ſeſe in profundum detrudant; rurſuſque ex imo gurgite ad ſummum volutantes ſeſe ac revolventes remeant.

CAP. XXI.
De Tritonibus.

ETSI non admodum explicatam rationem ad demonſtrandam tritonum formam piſcatores adferre poſſe dicuntur; magna tamen fama eſt in ſermone hominum ſane multorum, cete quaedam a capite ad medium corporis humanam ſpeciem ſimilitudinemque gerentia in mari naſci. Demoſtratus in libris, quos De piſcatu conſcripſit, inveteratum tritonem in oppido Tanagra ſpectatum fuiſſe dicit, cetera quidem fictis et pictis ſimilem; ejus vero caput, quod vetuſtate obſcuratum eſſet et evanuiſſet, non facile intelligentia comprehendi et percipi potuiſſe; ſed cum ſolum attigiſſem, inquit, ſquamae aſperae et praedurae dilabebantur.

Cum

ΚΕΦ. κ΄.

Περὶ Κήτων μεγίστων, ἃ καὶ Τροχοὶ καλοῦνται.

ΤΩΝ δὲ κητῶν τὰ ὑπέρογκα ἄγαν καὶ τὸ μέγεθος ὑπερήφανα, νήχεται μὲν ἐν τοῖς πελάγεσι μέσοις, ἤδη γε μὴν καὶ σκηπτοῖς βάλλεται. Πρὸς τούτοις μὲν οὖν, καὶ ὅσα ἕτερα σπάνια τοιαῦτα, καὶ ὄνομα τροχὸς αὐτοῖς. Καὶ νεῖ μὲν κατ' ἀγέλας ταῦτα, μάλιστα δὲ ἐν δεξιᾷ τοῦ Ἄθω τοῦ Θρᾳκίου, ἔν γε τοῖς κόλποις τοῦ ἀπὸ Σιγείου πλέοντα ἐντυχεῖν ἐστιν αὐτοῖς κατὰ τὴν ἀντιπέραν ἤπειρον, παρά τε τὸν Ἀρτακαίου καλούμενον τάφον, καὶ τὸν Ἀκάνθαιον ἰσθμὸν, ἔνθα τοι καὶ ἡ τοῦ Παραίου φαίνεται διατομὴ, ἣ δίαιτα μὲν τὸν Ἄθω. Τὰ κήτη δὲ ταῦτα, ἃ καλοῦσι τροχοὺς, ἄλκιμα μὲν οὔ φασιν εἶναι. Λοφιὰν δὲ ὑποφαίνει, καὶ ἀκάνθας ὑπερμήκεις, ὡς καὶ πολλάκις ὁρᾶσθαι ἐξάλους αὐτάς. Ἀκούσαντα δὲ εἰρεσίας κτύπου περιστρέφεταί τε καὶ κατειλεῖται, ὡς ὅτι κατωτάτω ἑαυτὰ ὠθοῦντα· ἔνθεν τοι καὶ τοῦδε τοῦ ὀνόματος μετείληχεν· ἀναπλεῖ δέ ἀνελιχθέντα καὶ κυλιόμενα ἔμπαλιν.

ΚΕΦ. κα΄.

Περὶ Τριτώνων.

ΤΡιτώνων πέρι σαφῆ μὲν λόγον καὶ ἀπόδειξιν ἰσχυρὰν οὐ μάλα τοί φασιν εἰπεῖν ἔχειν τοὺς ἁλιέας· ἔχει δ' οὖν φήμη διαῤῥέουσα, ναὶ μὰ Δία, πολλῶν, γίνεσθαί τινα ἐν τῇ θαλάττῃ κήτη ἀνθρωπόμορφα, τὰ ἀπὸ κεφαλῆς ὅσα εἰς ἰξὺν λήγει. Λέγει δὲ Δημόστρατος ἐν Λόγοις ἁλιευτικοῖς ἐν Τανάγρᾳ θεάσασθαι τάριχον Τρίτωνα· καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἦν, φησὶ, καὶ τοῖς πλαττομένοις ὅμοιος, καὶ τοῖς γραφομένοις· τὴν δέ οἱ κεφαλὴν ὑπὸ χρόνου διεφθαρμένην οὐ πάντη σαφῆ ἔφατο εἶναι, οὐδὲ οἵαν ἐντυχεῖν τε καὶ γνωρίσαι ῥᾷστα· προσαψαμένου δέ μου, φολίδες ἀπέπιπτον τραχεῖαι, καὶ μέν τοι καὶ ἀντίτυποι

εὖ -

Cum vero quiſpiam ſenatorii ordinis ex iis, qui ſortito Achaiam adminiſtrant, et annuum magiſtratum gerunt, ejus naturam exquirere experirique vellet, paulum quiddam de corio detraxit, atque in ſuccenſum ignem injecit; idque ambuſtum in circumſtantium nares teterrimum odorem immiſit; neque vero, inquit, terrenumne an marinum eſſet animal, conjectura aſſequi poteramus. Sed male ei haec curioſitas ceſſit. Paulo poſt enim diem extremum clauſit, cum e parva navicula exiguum et anguſtum fretum trajiciens in mare incidiſſet; quod ei accidiſſe Tanagraei interpretabantur propter impietatis crimen adverſus Tritonem, conjectura inde ſumpta, quod defuncti cadaver e mari rejectum ſanie ſtillaſſet ejuſdem odoris, qualem aduſtum ab ipſo tritonis corium emiſerat. Ceterum unde hic triton aberrarit, et quomodo hunc in locum ejectus ſit, Tanagraei et Demoſtratus dicant. Ego ut tritones eſſe credam, dei veraciſſimi teſtis reverentia moveor; is eſt Apollo Didymaeus, apud nullum non ſanae mentis hominem fide dignus, qui tritonem marinam pecudem cognominat, ubi cecinit:

Dum vocale maris monſtrum natat aequore triton,
Neptuni pecus, in funes forte incidit extra
Demiſſos navim.

Ergo ſi omniſcius ille tritonas eſſe pronunciat, nos de illis dubitare non oportet.

CAP. XXII.

De Elephantis Indorum regi adſtantibus.

ELEPHANTUS Indorum regem ad forum euntem primus adorat, id quidem facere edoctus, nec hoc officium vel recuſat, vel obliviſcitur. Huic adeſt rector, qui illum hujus inſtituti commonefacit, ipſique memoriam diſciplinae falcis, qua illum moderatur

εὖ μάλα. Τῶν δέ τις τῶν ἐκ βȣλῆς ἁρμοζόντων κλήρῳ τὴν Ἑλλάδα, ϗ πεπιστευμένων τὴν ἀρχὴν ἑνὸς ἔτȣς, βασανίζων οἷα δὴ ϗ ἐλέγχων τȣ̃ βλεπομένȣ τὴν φύσιν, εἶτα τȣ̃ δέρματος παρελὼν ὀλίγον καθήγισεν ἐπὶ πυρὸς, ϗ ὀσμὴ μὲν βαρεῖα καιομένȣ τȣ̃ ἐμβληθέντος προσέβαλλε τῶν παρόντων τὰς ῥῖνας· ȣ̓ μὴν συμβάλλειν, φησὶν, εἴτε χερσαῖον τὸ ζῶον εἴτε θαλάσσιον εἴη τὴν φύσιν, εἴχομεν. Ἀλλ᾽ ἥγε πεῖρα ȣ̓ χρηστόν οἱ τὸν μισθὸν ἀπέδωκεν. Οὗτος γὰρ μετὰ μικρὸν τὸν βίον κατέστρεψε, περαιȣ́μενος ὀλίγον ϗ στενὸν πορθμὸν ἐξήει πορθμείῳ ϗ βραχεῖ· ϗ ἔλεγόν γε, ὡς ἐκεῖνος λέγει, Ταναγραῖοι παθεῖν αὐτὸν ταῦτα, ἀνθ᾽ ὧν εἰς τὸν Τρίτωνα ἠσέβησε, τεκμηριȣ̃ντες ὅτι ἀποψύχων μὲν ἐξῃρέθη τῆς θαλάττης, ἰχῶρα δὲ ἠφίει παραπλήσιον τὴν ὀσμὴν τῇ τȣ̃ Τρίτωνος δορᾷ, ὅτε αὐτὴν ἐκεῖνος ἔκαιε ϗ ἐνεπίμπρα. Ὁπόθεν δὲ ἄρα ὁ Τρίτων ȣ̃τος ἐπλανήθη, ϗ ὅπως δεῦρο ἐξεβράσθη, Ταναγραῖοί τε λεγέτωσαν ϗ Δημόστρατος. Ἐπὶ τȣ́τοις δὲ αἰδȣ̃μαι τὸν θεὸν, ϗ ἄξιον πείθεσθαι τῷ μάρτυρι τῷ τοσῷδε· εἴη δ᾽ ἂν ὁ ἐν Διδύμοις Ἀπόλλων, τεκμηριῶσαι ἱκανὸς παντὶ, ὅτῳ νȣ̃ς τε ὑγιαίνει ϗ ἔῤῥωται ἡ φρὴν, Τρίτωνα γȣ̃ν θρέμμα θαλάττιόν φησιν εἶναι, ϗ ἃ λέγει ϗ ταῦτ᾽ ἐστι·

Θρέμμα Ποσειδάωνος ὑγρὸν τέρας, ἠπύτα Τρίτων,
Νηχόμενον γλαφυροῖς ὁρμήμασι σύντυχε νηός.

Εἰ τοίνυν ὁ πάντα εἰδὼς ϗ Τρίτωνας εἶναί φησιν, ἡμᾶς ὑπὲρ τȣ́τȣ διαπορεῖν ȣ̓ χρή.

ΚΕΦ. κβʹ.

Περὶ τῶν Ἐλεφάντων τῶν παραμενόντων τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν.

ΤΟΝ Ἰνδῶν βασιλέα προϊόντα ἐπὶ δίκαις προσκυνεῖ ὁ ἐλέφας πρῶτος, δεδιδαγμένος τȣ̃το, ϗ μάλα γε δρῶν μνημόνως τε ϗ εὐπειθῶς αὐτό. Παρέστηκε δὲ ϗ ἐκεῖνος, ὅσπερ ȣ̃ν ἐνδιδῶσίν οἱ τȣ̃ παιδεύματος τὴν ὑπόμνησιν τῇ ἐκ τῆς ἅρπης κρȣ́σει,

deratur, pulſu, et voce quadam vernacula renovat, cujus natura quadam ineffabili et peculiari elephanti intelligentes ſunt; tum etiam motus quoſdam bellicos edit, velut oſtendens, quod hanc etiam diſciplinam ſervat. Viginti quatuor elephanti huic regi permanent cuſtodes alternis vigiliis, alii aliis in ſtationem ſuccedentes, tanquam ceteri cuſtodes; et ſapientia quadam Indica ad vigiliarum diſciplinam erudiuntur, ne inter cuſtodias ſomnum capiant. Hecataeus quidem Mileſius Amphiaraum Oiclis filium ſcribit ſomno oppreſſum neglexiſſe cuſtodiam, et tantum non ea paſſum eſſe, quae dicit. At elephanti ad vigilias agendas praeſtantiſſimi excubitores, et a ſomno invictiſſimi, et ſecundum homines fidiſſimi illic ſunt.

CAP. XXIII.

Quod Scolopendra ſit cetus marinus.

SCOLOPENDRAE vim et naturam, quanto equidem maximo potui ſtudio, cum multum ac diu perſcrutatus eſſem, quendam maximum cetum marinum hanc quoque eſſe audivi, quam de mari tempeſtatibus in litus expulſam, nemo foret tam audax, quin adſpicere horreret. Ii vero, qui res maritimas percallent, eas inquiunt ſpectari toto capite eminentes e mari; et narium pilos magna excelſitate apparere; et ejus caudam, ſimiliter atque locuſtae, latam perſpici; reliquum etiam corpus aliquando in ſuperficie aequoris ſpectari, idque conferri poſſe cum triremi juſtae magnitudinis; atque permultis pedibus utrinque ordine, tanquam e ſcalmis appenſis, ut ita dicam, remigare. Addunt harum rerum periti, ac fide digni, ipſos etiam fluctus, ea natante leviter ſubſonare.

CAP.

κρȣ́σει, ϗ φωνῇ τινι ἐπιχωρίῳ, ἥσπερ ȣ̃ν ἐλέφαντες ἐπαΐειν εἰλήχασι φύσει τινὶ ἀποῤῥήτῳ, ϗ μάλα γε ἰδίᾳ τȣ̃ ζώȣ τȣ̃δε· ϗ μέντοι γε ϗ κίνησίν τινα ὑποκινεῖται ϖολεμικὴν, οἷον ἐνδεικνύμενος, ὅτι ϗ τȣ̃το τὸ μάθημα ἀποσώζει. Τέσσαρες δὲ ϗ εἴκοσι τῷ βασιλεῖ φρȣροὶ ϖαραμένȣσιν ἐλέφαντες ἐκ διαδοχῆς, ὥσπερȣ̃ν οἱ φύλακες οἱ λοιποί· ϗ αὐτοῖς ϖαίδευμα τὴν φρȣρὰν ȣ̓ κατανυϛάξασι, διδάσκονται γάρ τοι Ϲοφίᾳ τινὶ Ἰνδικῇ ϗ τȣ̃το. Καὶ λέγει μὲν ὁ Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος Ἀμφιάρεων τὸν Ὀμικλέȣς κατακοιμίσαι τὴν φυλακὴν, ϗ ὀλίγȣ ϖαθεῖν, ὅσα λέγει. Οὗτοι δὲ ἄρα ἄγρυπνοι, ϗ ὕπνῳ μὴ ἡττώμενοι, ϖιϛότατοι τῶν ἐκεῖθι φυλάκων μετά γε τȣ̀ς ἀνθρώπȣς εἰσί.

Κ Ε Φ. κγʹ.

Ὅτι ϗ Σκολοπένδρα θαλάττιόν ἐϛι κῆτος.

ΕΓΩ δὲ ἄρα ὡς εἶχον ὁρμῆς, ἐπὶ μακρότατον ταῦτά τε ϗ τὰ ὑπὲρ τȣ́των ἀνασκοπȣ́μενός τε ϗ ἀνιχνεύων, ϖέπυσμαι ϗ Ϲκολοπένδραν εἶναί τι θαλάττιον κῆτος, μέγιϛον κητῶν ϗ τȣ̃το, ϗ ἐκβρασθεῖσαν μὲν θεάσασθαι ȣ̓κ ἄν τις θρασύνοιτο. Λέγȣσι δὲ οἱ ἀκριβȣ̃ντες ἄνθρωποι τὰ θαλάττια ὁρᾶσθαι αὐτὰς ϖλωτάς· ϗ ϖᾶν μὲν ὅσον ἐϛὶ κεφαλὴ, τȣ̃το ὑπερτείνειν ἔξαλον· ϗ μέντοι ϗ μυκτήρων τρίχας ἐξεχέσας, ϗ μάλα γε ὑψηλὰς ἀποδεικνύναι· ϖλατεῖαν δὲ τὴν ȣ̓ρὰν, ϗ οἷον δοκεῖ καράβȣ· ἤδη δ' ἄρα αὐτῆς ϗ τὸ λοιπὸν Ϲῶμα ἐπιπολάζον τοῖς κύμασιν ὁρᾶται, ὅσον ἀντικρίναι τριήρȣς τελείας αὐτὸ μεγέθει· νήχονται δὲ ἄρα ϖολλοῖς τοῖς ϖοσὶ, ϗ κατὰ ϛοῖχον αὐτοῖς ϗ ἐντεῦθεν ϗ ἐκεῖθεν, οἱονεὶ Ϲκαλμοῖς ϖαρηρτημένοις, εἰ ϗ τραχύτερον ἀκȣ̃σαι, ἑαυτοῖς ἐρέττȣσαι. Λέγȣσιν ȣ̃ν οἱ δεινοὶ ταῦτα, ϗ ὑπηχεῖν τὸ ῥόθιον ἡσυχῇ, ϗ ϖείθȣσι λέγοντες.

C A P. XXIV.

De agitatione Canum ſecundum Xenophontem.

XENOPHON de canibus haec ait: Per montes eos agitari oportere, per arva rarius; tramites enim cultorum locorum eis negotium exhibere, et in errorem inducere. Multo ſane idem praeſtare ait, per aſpera canes agitari, robuſtioribus enim fieri pedibus, et ad curſum praeſtantiores, corpora exercentes: itemque leporis veſtigia multum hiemis tempore procedere, propter longiores noctes; contra autem aeſtate. Atque ex praedictis apparet, quid ſignificet τὸ ἐναντίον [contra.]

C A P. XXV.

Quantum ſtudii rex Indorum Equorum et Elephantorum nutritioni adhibeat.

CIRCA equos et elephantos, quod eorum in armis ac bellis uſus ſit, Indi perquam ſtudioſi ſunt. Itaque regi ſuo foeni manipulos adferunt, quos in praeſepia injiciunt; et ſemina vel fruges, quae recentia atque integra oſtentant: quod ſi talia fuerint, laudantur a rege; ſin minus, acerbe tum elephantorum curatores, tum equiſones, ab eo caſtigantur. Sed ne alias quidem utcunque minimas animantes contemnit; et cum dono ei offeruntur, admittit libenter. Siquidem Indi animal nullum, ſive cicur ſive ferum, aſpernantur. Quamobrem ſubditi, qui in aliqua dignitate ſunt, munera ferunt grues, anſeres, gallinas, anates, turtures, attagenas, perdices, et pindalos (aves attagenum ſimiles) et praedictis minores quaſdam, ut boccalides, ficedulas, et miliarias. Has apertas oſtendunt, ut interior earum pinguitudo appareat. Adferunt

5

Κ Ε Φ. κδ΄.

Περὶ τῆς ἀγωγῆς τῶν Κυνῶν κατὰ Ξενοφῶντα.

Ξενοφῶν δὲ ὑπὲρ κυνῶν λέγει ϗ ταῦτα· Δεῖν εἰς τὰ ὄρη πολλάκις ἄγειν αὐτὰς, τὰ δὲ ἔργα ἧττον· τὰς γάρ τοι τριμμὰς ἐκ τῶν ἐνεργῶν χωρίων λυπεῖν τε αὐτὰς ϗ σφάλλειν. Λῷον δ᾽ εἶναι ὁ αὐτός φησιν εἰς τὰ τραχέα ἄγειν, ϗ κέρδος γε ἐκεῖνο πρὸς τοῦτο διδάσκει, εὔποδάς τε αὐτὰς γίνεσθαι, ϗ ἀλκιμωτέρας, ἐκπονούσας τὸ σῶμα· ἴχνη δ᾽ ἄρα λαγὼ τοῦ μὲν χειμῶνος μακρὰ ὁρᾶσθαι λέγει, διὰ τὸ μῆκος τῶν νυκτῶν· τοὐναντίον δὲ τούτου, τοῦ θέρους. Καὶ σαφὲς ἐκ τοῦ προειρημένου τί βούλεται τὸ ἐναντίον.

Κ Ε Φ. κέ.

Τίνα τρόπον ἄγει διὰ σπουδῆς ὁ Ἰνδῶν βασιλεὺς τὴν τῶν Ἵππων τε ϗ Ἐλεφάντων τροφήν.

Ἵππους ϗ ἐλέφαντας, ἅτε ζῶα ϗ ἐν ὅπλοις ϗ πολέμοις λυσιτελῆ, τιμῶσιν Ἰνδοὶ, ϗ μάλα γε ἰσχυρῶς. Τῷ γοῦν βασιλεῖ κομίζουσι ϗ κωμύθας, ἃς ἐμβάλλουσι ταῖς φάτναις· ϗ χιλὸν, ϗ ἐπιδεικνύουσι νεαρόν τε ϗ ἀσινῆ· ϗ ἐὰν μὲν εἴη τοιοῦτος, ἐπαινεῖ ὁ βασιλεύς· εἰ δὲ μὴ, κολάζει τούς τε τῶν ἐλεφάντων μελεδωνοὺς, ϗ τοὺς ἱπποκόμους πικρότατα. Οὐκ ἀτιμάζει δὲ οὐδὲ τὰ ἄλλα τὰ μικρότατα ζῶα· ἀλλὰ ϗ ἐκεῖνα προσίεται, δῶρά οἱ κομιζόμενα. Ἰνδοὶ γὰρ οὐκ ἐκφαυλίζουσι ζῶον οὔτε μὴν ἥμερον, οὐδὲ ἄγριον οὐδέν. Αὐτίκα γοῦν δωροφοροῦσι τῶν ὑπηκόων οἱ διὰ τιμῆς ἰόντες γεράνους τε ϗ χῆνας, ἀλεκτορίδας τε ϗ νήττας, ϗ τρυγόνας τε ϗ ἀτταγὰς, προσέτι πέρδικάς τε ϗ πινδάλους (ἔστι δὲ ἐμφερὲς τῷ ἀτταγᾷ τοῦτό γε) ϗ τὰ ἐπὶ τούτῳ τῶν προειρημένων βραχύτερας τε, ϗ βωκκαλίδας, ϗ συκαλίδας, ϗ τὰς καλουμένας κεγχρίδας. Ἐπιδεικνύουσι δὲ αὐτὰ ἀναπτύξαντες, τὸν εἰς βάθος αὐτῶν ἐλέγχοντες πιασμόν. Καὶ τούτων πεπιασμένων, ἐλεφάντων τε, ϗ βεβαλίδων,

runt et cervos obeſos, et bubalides, et capreas, et oryges, et aſinos unicornes (quorum ſupra mentionem feci) denique piſcium genera diverſa.

CAP. XXVI.

De marinis Cicadis.

EST etiam cicadarum genus marinum. Harum maxima parvo carabo ſimilis eſt, cornua vero non ſimiliter atque ille magna, nec aculeos habet; adſpectu etiam nigrior eſt, et, cum captus eſt, ſtridorem quendam edere videtur; pinnae ipſius exiguae ſub oculis enaſcuntur, terrenarum alis ſimiles. Hominum plerique ab ea comedenda idcirco abſtinent, quod ſacram exiſtiment. Seriphios autem, cum mortuam ceperint, eam ſepelire audio; et vivam in retia delapſam non retinere, ſed mari reddere; mortuas vero etiam deflent, aiuntque eas Perſeo, Iovis filio, in deliciis eſſe.

CAP. XXVII.

De Hyaena, Trachuro, Thynno, Torpedine, et Pulmone piſcibus.

SI piſcis hyaenae nuncupati, eodem quo terreſtris nomine, pinnam dextram ad hominem ſomno conſopitum admoveas, ſane quam eum ipſum perturbabis; etenim formidoloſa ſecundum quietem ſpectra et ſimulacra videbit, acerbaque inſomnia perpetietur. Item, ſi poſteaquam trachuri caudam abſcideris, ipſumque in mare liberum remiſeris, eam equae ventrem ferenti appendas, non multo certe poſt abortum pariet. Iam vero ſi quis, qui nondum exceſſerit ex extrema pueritia, thynni ſanguine illinatur, non pubeſcet. Hoc idem torpedo et marinus pulmo efficiunt; nam in

aceto

λίδων, καὶ δορκάδων, καὶ ὀρύγων τε, καὶ τῶν ὄνων τῶν ἐχόντων ἓν κέρας (ὧν καὶ ἀνωτέρω πȣ τὴν μνήμην ἐποιησάμην) καὶ ἰχθύων γένη διάφορα, καὶ κομίζȣσι καὶ ταῦτα.

Κ Ε Φ. κϛʹ.

Περὶ Τεττίγων θαλαττίων.

ΕΣτι δὲ ἄρα καὶ τέττιξ ἐνάλιος. Καὶ ὁ μὲν μέγιςος αὐτῶν ἔοικε καράβῳ μικρῷ, κέρατα δὲ ȣ̓κ ἔχει μεγάλα κατ' ἐκείνȣς, ȣ̓δὲ κέντρα· ἰδεῖν δέ ἐςι τȣ̃ καράβȣ ὁ τέττιξ ζοφωδέςερος, καὶ ἐπὰν αἱρεθῇ, προσέοικε τετριγότι· πτέρυγες δὲ ὀλίγαι τὸ μέγεθος ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτȣ̃ ἐκπεφύκασι, καὶ εἶεν ἂν κατὰ τὰς τῶν χερσαίων καὶ αὗται. Οὐ σιτȣ̃νται δὲ αὐτὸν οἱ πολλοὶ, νομίζοντες ἱερόν. Σεριφίȣς δὲ ἀκȣ́ω καὶ θάπτειν νεκρὸν ἑαλωκότα· ζῶντα δὲ εἰς δίκτυον ἐμπεσόντα ȣ̓ κατέχȣσιν, ἀλλὰ ἀποδιδόασι τῇ θαλάσσῃ αὖθις· θρηνȣ̃σι δὲ ἄρα τȣ̀ς ἀποθανόντας, καὶ λέγȣσι Περσέως τȣ̃ Διὸς ἄθυρμα αὐτȣ̀ς εἶναι.

Κ Ε Φ. κζʹ.

Περὶ Ὑαίνης ἰχθύος, καὶ Τραχȣ́ρȣ, καὶ Θύννȣ, Νάρκης τε, καὶ Πνεύμονος.

ΥΑινα ἰχθὺς ὁμώνυμος τῇ χερσαίᾳ ὑαίνῃ ἐςί· ταύτης ȣ̃ν τὴν πτέρυγα δεξιὰν εἰ ὑποθήσεις ἀνθρώπῳ καθεύδοντι, εὖ μάλα ἐκταράξεις αὐτόν· δέα γάρ τινα καὶ ἰνδάλματα καὶ φάσματα ὄψεται, καὶ ἐνύπνια ἕτερα ȣ̓δαμῶς εὐμενῆ καὶ φίλα. Τραχȣ́ρȣ γε μὴν ζῶντος ἐὰν ἀποκόψῃς τὴν ȣ̓ρὰν, καὶ τὸν τράχȣρον ἄρα ἐλεύθερον ἀπολύσῃς ἐς τὴν θάλασσαν, τήν γε μὴν προειρημένην ȣ̓ρὰν ἐξαρτήσῃς ἵππȣ κυȣ́σης, ȣ̓ μετὰ μικρὸν ἐκπεσεῖται τὸ ἔμβρυον, καὶ ἐξαμβλώσει ἡ ἵππος. Μειρακίȣ γε μὴν δεομένȣ ἐπὶ μήκιςον τριχῶν ἀπορίας τῶν ἐπὶ τȣ̃ γενείȣ, αἷμα ἐπιχρισθὲν θύννȣ ἀώρολειον τὸ μειράκιον ἐνεργάζεται. Δρᾷ δὲ ἄρα καὶ νάρκη καὶ πνεύμων τὸ αὐτό· ἐν ὄξει γὰρ διασαπεῖσαι

aceto putrefactae eorum carnes, et mento adſperſae, fugam pilorum facere dicuntur. Quid ad haec Tarentini et Tyrrheni ſophiſtae et mangones variorum malorum, qui picis uſu pſilothrum oſtenderunt, ut pro viris redderent mulieres?

CAP. XXVIII.

Quod Aurata piſcium timidiſſima ſit.

AVRATA omnium piſcium timidiſſima eſt. Nam ſub Arcturi tempus, cum maris acceſſus et receſſus maxime fiunt, et eo altius exaggerata arena ad litus relinquitur, ut naves ſaepe ex omnibus aquis nudae in terra remaneant; tum piſcatores, poſtquam populorum arborum ramos frondibus conveſtitos, paxillorum modo in mucronem acutos, in arenam defixere, diſcedunt; poſt autem rurſus accedens mare ſecum imbellem auratarum multitudinem attrahit, quae ubi aeſtus reciprocavit et receſſit, in exigua aqua concavis locis retenta relinquuntur, et vero ramorum metu quieſcunt; adeo enim ramos vento agitatos exhorrent, ut ne loco quidem ſe commovere audeant. Quamobrem primo cuique magnum meticuloſorum piſcium numerum capere et ferire licet; neque modo ab uſu piſcandi inſtructi, ſed etiam totius piſcationis rudes, atque adeo pueri et feminae capere poſſunt.

AELIANI

σαι αἱ τούτων σάρκες, ϗ ἐπιχρισθεῖσαι τοῖς γενείοις, φυγὴν τριχῶν ἐνεργάζονται, φησί. Τί ϖρὸς ταῦτα Ταραντῖνοί τε ϗ Τυῤῥηνοὶ σοφισταὶ κακῶν δαιδάλων, ἐκεῖνο ἀνιχνεύσαντές τε ϗ ϖειράσαντες τὴν ϖίτταν, ὡς ἐξ ἀνδρῶν εἰς γυναῖκας ἀποκρίνειν;

Κ Ε Φ. κή.

Ὅτι δειλότατος ἰχθύων ἐστὶν ὁ Χρύσοφρυς.

Ὁ Χρύσοφρυς ἄρα ἰχθύων ἁπάντων δειλότατος ἦν. Ἐν δὴ ταῖς ϖαλιῤῥοίαις τῆς θαλάττης, ὅταν ᾗ ὥρα Ἀρκτούρου σύνδρομος, ἡ μὲν ὑπονοστεῖ μάλιστα ἡ θάλαττα ϖερὶ τὸ ἄκτιον, ψιλὴ δὲ ἡ ψάμμος ὑπολείπεται, ϗ αἱ ναῦς ϖολλάκις ἐπὶ τῆς γῆς ἑστήκασιν ὕδατος χῆραι· οὐκοῦν οἱ ἐπιχώριοι ὅρπηκας αἰγείρων χλωροὺς ϗ κομῶντας ὀξύναντες δίκην σκολόπων, ϗ ἐμπήξαντες τῇ ψάμμῳ, ὑπαναχωροῦσιν· εἶτα ὑποστρέψαν τὸ κῦμα ὑποσύρει ἰχθύων τῶν ϖροειρημένων ϖλῆθος ἄμαχον, ὑπονοστεῖ αὖθις, ϗ ἀπολείπονται ϖολλοὶ χρύσοφροι ἐν ὀλίγῳ ὕδατι, ἔνθα καθειμένον εὑρεθῇ ϗ κοῖλον, εἶτα ὑπὸ τοῖς κλάδοις ϖτήξαντες ἡσυχάζουσι· διασειομένους γὰρ αὐτοὺς ϗ διακινουμένους ὑπὸ τοῦ ϖροσπίπτοντος ϖνεύματος ὀῤῥωδοῦσι, ϗ οὔτε σπαίρουσιν, οὔτε ἀναπάλλονται. Πάρεστι δή σοι λαβεῖν ὡς αἰχμαλώτους, ϗ ϖαίειν ϖαντὶ τῷ ϖροσπεσόντι δειλῶν ἰχθύων δῆμον, εἴποι τις ἄν· αἱροῦσι γοῦν αὐτοὺς οὐ τεχνῖται μόνοι, ἀλλὰ κἂν ἰδιώτης ϖαρατυχὼν, ἢ ϗ ϖαῖδες ϗ γυναῖκες.

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

AELIANI
DE
NATVRA ANIMALIVM
LIBER XIV.

CAPVT I.
De Scombris in Ionio prope Epidamnum mari.

IN mari Ionio prope Epidamnum, ubi et Taulantii habitant, inſula eſt, quae Minervae appellatur, eamque piſcatores incolunt; et iſtic lacus eſt, ubi ſcombrorum, qui ad piſcatorum conſuetudinem aſſueverunt, et manſuefacti ſunt, greges aluntur. Iis cibaria objiciunt piſcatores, cum quibus iidem foedere et pace devinciuntur; et captura liberi ſunt, atque eatenus aetate procedunt, ut vivant ibidem ad ſummam ſenectutem. Nec ſane ignaviter victitant, neque in ſuos altores ingrati ſunt; at enim de piſcatoribus paſtum cum mane acceperint, piſcationem mox capeſſunt, ut ſe nutricantibus praeminum pro nutrimento perſolvant. Quare ex portu ſolventes ad feros ſcombros gentiles ſuos natare contendunt, ac, ſimul ut ad eos pervenerunt, cum ipſis ita continuo tanquam cum aliqua turma aut phalange ſuorum popularium errant; et nimirum cum ejuſdem generis et naturae ſint, non inter ſe fugiunt, ſed ſimul natant; poſt autem cicures circum feros concurſantes in orbem conſiſtunt, et ſuorum corporum obſtructione eos fuga exituque intercludentes, ſuorum nutritiorum, ut pro iis quibus expleti cibis fuerint, illos remunerentur, adventum acerrime

tamdiu

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΠΕΡΙ
ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΔʹ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ αʹ.

Περὶ Σκόμβρων τῶν ἐν τῷ Ἰωνίῳ Ἐπιδάμνου πλησίον.

ΕΝ δὲ τῷ Ἰωνίῳ πελάγει πλησίον Ἐπιδάμνου, ὅπου ϗ Ταυλάντιοι παροικοῦσι, νῆσός ἐστι, ϗ Ἀθηνᾶς κέκληται, ϗ οἰκοῦσιν ἐνταῦθα ἁλιεῖς· ἔστι δὲ ϗ λίμνη αὐτόθι, ϗ σκόμβρων ἠθάδων ϗ ἡμέρων ἀγέλαι τρέφονται. Καὶ τούτοις μὲν τροφὰς ἐμβάλλουσιν οἱ ἁλιεῖς, ϗ ἔστιν αὐτοῖς πρὸς αὐτοὺς ἔνσπονδα, καί εἰσιν ἐλεύθεροι, ϗ ἀθηρίαν εἰλήχασι, ϗ προΐασιν εἰς χρόνου πλῆθος, ϗ ζῶσιν αὐτόθι ϗ σκόμβροι γέροντες. Οὐ μὴν ἀργοὶ σιτοῦνται, οὐδὲ μὴν ὑπὲρ ὧν τρέφονταί εἰσιν ἀχάριστοι· λαβόντες δὲ ϗ ἐκ τῶν ἁλιέων τροφὰς τὰς ἑωθινὰς, εἶτα μέντοι ϗ αὐτοὶ ἐπὶ τὴν θήραν ἴασιν, ὡσπεροῦν τροφεῖα ἐκτίνοντες. Καὶ τοῦ λιμένος προελθόντες ἐπὶ τοὺς ξένους ϗ τοὺς ξενίους στέλλονται σκόμβρους, ϗ ἐντυχόντες ὡς ἴλῃ τινὶ ἢ φάλαγγι, ἅτε ὁμοφύλοις ϗ τῆς αὐτῆς φύσεως οὖσι προσνέουσι, ϗ οὔτε τούτους ἐκεῖνοι φεύγουσιν, οὔτε οὗτοι ἐκκλίνουσιν αὐτοὺς, ἀλλὰ συνίασιν· εἶτα οἱ τιθασσοὶ τοὺς ἐπήλυδας περιελθόντες, ϗ κυκλόσε γενόμενοι, ϗ αὐτοὺς συμφράξαντες, ἀπειλήφασι μέσους πολύ τι πλῆθος, ϗ οὐκ ἐῶσι διαδιδράσκειν, ἀναμένουσι δὲ τοὺς τροφέας, ϗ ἀνθ᾽ ὧν ἐκορέσθησαν, ἀντεφεστιῶσι

tamdiu exſpectant, dum piſcatores eo profecti captorum permultas caedes effecerint. Cicures vero mature properantes ad portum regrediuntur, atque ibidem intra cavernas abditi a piſcatoribus coenam exſpectant; quam quidem ipſi eis largiuntur, ſi ipſos ad piſcatum adjutores atque amicos fidos habere velint. Haec autem quotidie ac diligenter fieri aiunt.

CAP. II.

De Scaro ad morbum regium utili.

SCARVM, cujus bilis per totum corpus diffuſa eſt, ſi comedendum dederis homini jecore aegrotanti, et arquato morbo laboranti, ad ſanitatem redibit, ut periti piſcatores docent.

CAP. III.

Quomodo capiantur Piſces in ſinuoſis et vadoſis locis.

CAPIVNTVR piſces etiam ſine naſſis, hamis, et retibus, hoc modo. Sinus maris multi deſinunt in paludes quaſdam, quae quidem vadoſae ſunt. Ad haec loca periti piſcatores, cum aer ſerenus eſt, et tempeſtates conquieſcunt, multos homines adducunt, eoſque jubent inambulare, et arenam eatenus proterere, et conculcare, quoad ex vehementi pedum impreſſione bene alta veſtigia faciant; quae ſi permaneant, nec ipſa concidens arena confundat, neque a ventorum perturbatione aqua concitetur, non longo intervallo eo ingreſſi in veſtigiis impreſſis planos piſces conſopitos, pſettas, rhombos, ſtrothos [paſſeres] torpedines, et alios ejuſmodi capiunt.

CAP.

τὲς ἁλιέας, ἐπελθόντες γὰρ αἱρῦσιν αὐτὲς, καὶ πολὺν ἐργάζονται φόνον. Οἱ δὲ τιθασσοὶ ἐπανίασι σπεύδοντες εἰς τὸν λιμένα, καὶ τὲς ἑαυτῶν χηραμὲς ὑπελθόντες ἀναμένεσι τὸ δειλινὸν δεῖπνον· οἱ δὲ ἥκεσι κομίζοντες, εἰ βέλονται συνθήρες ἔχειν, καὶ φίλες πιςές. Ὁσημέραι μέντοι πράττεται ταῦτα καὶ δεινῶς, φασί.

ΚΕΦ. β΄.

Περὶ τῦ Σκάρυ πρὸς ἴκτερον ὠφελῦντος.

ΣΚάρυ διαχυθείσης τῆς χολῆς περὶ πᾶν τὸ σῶμα, ἐὰν δῷς ἐμφαγεῖν ἀνθρώπῳ νοσῦντι τὸ ἧπαρ, καὶ ἴκτερον ἔχοντι, σωθήσεται, ὡς οἱ σοφοὶ τῶν ἁλιέων διδάσκεσι.

ΚΕΦ. γ΄.

Πῶς ἁλίσκονται οἱ Ἰχθύες ἐν τοῖς κόλποις καὶ τοῖς τενάγεσι.

ΑΛίσκεται δὲ ἄρα ἰχθὺς καὶ ἄνευ κύρτων, καὶ ἀγκίςρων, καὶ δικτύων, τὸν τρόπον τῦτον. Κόλποι θαλάττης πολλοὶ τελευτῶσιν ἐς τενάγη τινὰ, καὶ ἔςι ταῦτα ἐπιβατά. Ὅταν ῦν ᾖ γαλήνη καὶ εἰρήνη πνευμάτων, οἱ τεχνῖται τῶν ἁλιέων ἄγεσι πολλὲς ἐνταῦθα, εἶτα αὐτὲς προςάττεσι βαδίζειν, καὶ πατεῖν τὴν ψάμμον, ὡς ὅτι μάλιςα ἐπερείδοντας τὸ πέλμα ἰσχυρῶς· εἶτα ἴχνη καταλείπεται βαθέα, ἅπερ ῦν ἐὰν φυλαχθῇ, καὶ μή ποτε συμπεσῦσα ἡ ψάμμος συγχέῃ αὐτὰ, μηδὲ ἐνταραχθῇ ὑπὸ πνεύματος τὸ ὕδωρ, ὀλίγον διαλείπεσιν οἱ ἁλιεῖς, καὶ ἐκβάντες καταλαμβάνεσιν ἐν τοῖς κοιλώμασι τῶν βημάτων, καὶ τοῖς ἴχνεσι, τὲς ἰχθῦς τὲς πλατεῖς ἀναξομένες, ψῆττας τε, καὶ ῥόμβες, καὶ ςρεθὲς, καὶ νάρκας, καὶ τὰ τοιαῦτα.

CAP. IV.

Quibus rebus utilis ſit Echinus marinus, atque etiam terreſtris.

De echino marino et ſupra dixi, et nunc denuo dicam, quae inſuper accepi. Ad ſtomachum hebeſcentem non parum proficit echinus marinus, etenim vel omnium ciborum faſtidio laborantem in priſtinae valetudinis ſtatum reſtituit; atque ad veſicam, quemadmodum harum rerum bene periti affirmant, exonerandam utilis eſt; et ſi corpus ſcabie infectum eo perungatur, ad ſanitatem redit; item vulnerum ſordes cum teſtis crematus extergit. Cinis terreni herinacii cremati ad picem admiſtus, et locis a pilo nudis illitus, pilum, ut ſic joco dicam, a ſuis ſedibus fugitivum reducit; in vini autem potione ſumptus remedium ad dolores renum adhibetur, et aqua intercute laborantes ſanat, ut antea dixi; ejuſdemque jecore ad aſſum ſolem exſiccato elephantiaſi laborantes ſanantur.

CAP. V.

Quaenam cornua Elephantorum, maris vel feminae, praeſtantiora ſunt.

Ex elephantino genere cornua feminae majus pretium quam maris habere, hujuſcemodi rerum ſcientia inſtructi et praedicant, et illa nos docent; nimirum in Mauritania, quemadmodum quotannis cervis, ſic decimo quoque anno cornua elephantis excidere ſolere. Itaque hi in genua incumbentes uſque adeo cornua impellunt et defigunt in terram expoſitam in planiciem et riguam, quam alteri praeferunt, quoad illa ipſa occultaverint, quibus ſe exonerare tantopere cupiunt; deinde locum, in quem abſtruſerunt et repoſuerunt ejuſmodi theſaurum, pedibus exaequant

ΚΕΦ. δ'.

Θαλάττιος Ἐχῖνος εἰς πόσα ἐστὶν ἀγαθὸς, καὶ ἔτι ὁ χερσαῖος.

Ἐχίνου θαλαττίου πέρι εἶπον ἀνωτέρω, καὶ νῦν δὲ εἰρήσεται, ὅσα προσακήκοα. Ἔστι μὲν καὶ τῷ στομάχῳ ἀγαθὸν, τὸν τέως γὰρ κακόσιτον ὄντα, καὶ πᾶν ὁτιοῦν βδελυττόμενον, ὅδε ἀναῤῥώννυσιν· ἔστι δὲ καὶ κύστεως κενωτικὸς, ὡς οἱ τούτων λέγουσι σοφοί· εἰ δὲ αὐτοῦ καὶ ἐπιχρίσαις σώματι ψωριῶντι, ὅδε σῶν ἐργάζεται τὸν τέως νοσοῦντα τὴν νόσον τὴν προειρημένην· καυθεὶς δὲ ἄρα ὀστράκοις αὐτοῖς ἐκκαθαίρει τε τὰ ῥυποῦντα τῶν τραυμάτων. Χερσαίου δὲ ἐχίνου καυθέντος ἡ σποδιὰ πίττῃ προσανακραθεῖσα εἶτα μέντοι καταχρίεται τῶν λειψοτρίχων μερῶν, καὶ αἱ τέως φυγάδες, ἵνα τι καὶ παίξω, ὑπαναφύονται· πινομένη δὲ οἴνῳ νεφροῖς ἀγαθόν ἐστι, σώζει δὲ ἄρα καὶ ὑδεριῶντας ποθεῖσα, ὥσπερ δὴ καὶ προεῖπον· τὸ δὲ ἧπαρ ἄρα τοῦ ἐχίνου τούτου ἰᾶται ὑφ' ἡλίου γενόμενον αὖον τοὺς μέντοι νόσῳ τῇ τοῦ καλουμένου ἐλέφαντος κατειλημμένους.

ΚΕΦ. ε'.

Πότερα κέρατα τιμιώτερα Ἐλέφαντος, τὰ τοῦ ἄῤῥενος, ἢ τὰ τοῦ θήλεος.

Ἐλέφας ὁ θῆλυς, τιμιώτερα εἶναι τὰ τούτου κέρατα οἱ σοφοὶ ταῦτα ὑμνοῦσί γε, καὶ ἐκεῖνα ἡμᾶς διδάσκουσιν· ἐν τῇ Μαυρουσίᾳ γῇ οἱ ἐλέφαντες δεκάτῳ ἔτει πάντως αὐτοῖς τὰ κέρατα ἐκπεσεῖν σπεύδει, ὥσπερ οὖν καὶ τῶν ἐλάφων, ἀλλὰ τούτων ἀνὰ πᾶν ἔτος. Οἱ τοίνυν ἐλέφαντες οἵδε γῆν πεδιάδα καὶ ἔνδροσον προαιροῦνται τῆς ἄλλης, καὶ ἐπερείδουσιν εἰς αὐτὴν ὀκλὰξ ἐπικύψαντες, ἐκδῦναι αὐτῶν δεινῶς σφριγῶντες· τοσοῦτον δὲ ἄρα ἐπωθοῦσιν, ὡς καὶ τέως αὐτὰ ἀποκρύψαι, εἶτα μέντοι ὑποψήσαντες τοῖς ποσὶ λεῖον τὸν χῶρον ἀπέφηναν τὸν

φρουροῦντα·

exaequant et complanant. Terra autem, quod ſit feraciſſima, poſt paulum herbam proferens, abditorum cornuum adſpectum viatoribus adimit. Eorum vero perveſtigatores, qui ſane ad illorum inſidias et aſtus prudentes ſunt, in eum locum, in quem cornua defoſſa ſuſpicantur, utribus caprinis aquam deportant; dein alios alio ex utribus repletis diſpertiunt atque ibidem commorantur, et alius quidem dormiens, alius potans, alius inter pocula cantiunculam canens ſuos amores meditatur: et ſi quis formoſum juvenem iſtic praeſentem, et venationis comitem, de amore interpellet, haud mirum mihi videtur; ſunt enim Maurufii pulchri et proceri, adſpectuque virili, et rei venatoriae ſtudioſi, iidemque, quamvis aetate provecta, multos juvenes in amorem ſui concitant. Quod ſi cornua ſint alicubi prope defoſſa, quadam mirabili illecebra ex utribus ſic aquam eliciunt, ut vaſa exſiccent et exinaniant. Ii autem, qui cornua exquirunt, ſtatim ſine canibus ſagaciſſime praedam odorati locum illum bidentibus et ligonibus perſodiunt, et optatum conſequuntur; ſi vero utres permanſerint pleni, eos inde transferentes alio ſe conferunt.

CAP. VI.

Quod Elephantus cor duplex habere feratur, item de Lynce.

DUPLICI tum corde tum ſenſu animi elephantus eſſe dicitur, et altero quidem ira incendi, altero mitigari et leniri, Maurorum ſermonibus pervagatum eſt. Iidem de lynce tradunt, magis eſſe ſimam quam pardalim, et ſummis hirſutam auriculis; feram hanc maxime ſaltu valere, et ad retinendum, quod corripuerit, pertinaciſſime validiſſimam eſſe. Videtur et

Euripides

φερȣ̃ντα τὸ θησαύρισμα αὐτοῖς. Γονιμωτάτη δὲ ἄρα ἡ γῆ ȣ̃σα εἶτα ἥκιστα τὴν πόαν ἀναφύει, ϗ ἀφανίζει τὴν ὄψιν τȣ̃ γεγενημένȣ τοῖς ὁδῷ χρωμένοις. Οἱ δὲ ϗ ταῦτα ἀνιχνεύοντες τὰ φώρια, καί τινα σοφίαν τῆς ἐκείνων ἐπιβȣλῆς ἔχοντες, ἐν ἀσκοῖς αἰγείοις ὕδωρ κομίζȣσιν· εἶτα αὐτοὶ διασπείρȣσι πεπληρωμένȣς ἄλλȣς ἀλλαχόσε, ϗ αὐτοὶ καταμένȣσι, ϗ καθεύδει τις, ϗ ἄλλος ὑποπίνει, ϗ πȣ́ τις ϗ μεταξὺ ἐπιῤῥοφῶν τῆς κύλικος ὑπαναμέλπει, ϗ μέμνηται διὰ τȣ̃ μέλȣς, ἧς ἐρᾷ· εἰ δὲ ϗ νέον ὡρικὸν ὑποπειρᾷ παρόντα τις, ϗ αὐτὸν τῆς ἰχνεύσεως κοινωνὸν, ȣ̓κ ἂν θαυμάσαιμι· εἰσὶ γὰρ Μαυρȣ́σιοι ϗ καλοὶ ϗ μεγάλοι, ϗ ἀνδρικὸν ὁρῶσι, ϗ ἔργων ἔχονται θηρατικῶν, ϗ μέντοι ϗ πολλὰ ἀναφλέγȣσι μειράκια ἔτι ϗ τηλικοίδε ὄντες. Οὐκȣ̃ν εἰ τὰ κέρατα εἴη κατωρυγμένα πλησίον ἐκεῖνα, τάδε ἴϋγγί τινι ἀποῤῥήτῳ ϗ θαυμαστῇ δὲ τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο ἐκ τῶν ἀσκῶν ἕλκει, ϗ ἀποδείκνυσι κενȣ̀ς αὐτȣ́ς. Ἐνταῦθα τοίνυν σμινύαις τε ϗ μακέλλαις διασκάπτȣσι τὸν χῶρον, ϗ ἔχȣσι τὸ θήραμα ῥινηλατήσαντες ἄνευ κυνῶν· ἐὰν δὲ ἔμπλεῳ μείνωσιν οἱ ἀσκοὶ, ȣ̃περ ȣ̃ν ϗ κατέθεσαν αὐτȣ̀ς οἱ τῶν κεράτων τῶνδε θηραταὶ, οἵδε ἀπίασιν ἐπ᾽ ἄλλην θήραν, ϗ μέντοι ϗ ἀσκȣ̀ς ϗ ὕδωρ ἐπάγονται πάλιν, τὰ θήρατρα τῆς ἄγρας τῆς προειρημένης.

ΚΕΦ. ϛʹ.

Ὅτι λέγεται διπλῆν καρδίαν ἔχειν ὁ Ἐλέφας, ϗ περὶ τῆς καλȣμένης Λυγγός.

Λέγεται δὲ ϗ ἐλέφας διπλῆν ἔχειν καρδίαν, ϗ διπλᾶ νοεῖν, ϗ τῇ μὲν θυμȣ̃σθαι, ϗ πραΰνεσθαί γε μὴν τῇ ἑτέρᾳ· Μαυρȣσίοις δὲ ἄρα μὴν ἕπομαι λόγοις, λέγων ταῦτα. Ἐπεί τοι ϗ ἐκεῖνα οἱ αὐτοὶ ὑμνȣ̃σι, λύγγας εἶναι· φασὶ δὲ αὐτὰς παρδάλεως μὲν ἔτι ϗ πλέον σιμὰς, ἄκρά γε μὴν τὰ ὦτα λασίȣς· θηρίον τȣ̃το ἀλκικὸν δεινῶς, ϗ κατασχεῖν βιαιότατά τε ϗ ἐγκρατέστατα καρτερόν. Ἔοικε δὲ ἄρα τῷ θηρίῳ τȣ́τῳ

μαρτυρεῖν

Euripides hujus tanquam informis beſtiae meminiſſe, cum ait:

Accedit ille vel humeris aprum ferens,
Lyncemve deformem malamque beſtiam.

Cur autem δύϛοκον [difficulter parientem] eam dicat, a criticis quaerendum.

CAP. VII.

De magna Struthione.

De magna ſtruthione haec etiam quis dixerit. In ejus ventre a ſordibus expurgato lapides inveniuntur, quos haec poſteaquam devoravit, in omaſo prope reticulum diu adſervatos concoquit; ii ſane ad efficiendam oculorum medicinam ſalutares ſunt: atque illius adeps et nervi auxilium et ſalutem nervis hominum adferunt. Eadem in curſu deficiens laſſitudine comprehenditur ab equitibus; etenim in orbem currit exterius, verum equites interiore et breviore orbe circumacti currendo tandem defeſſam adſequuntur. Ad hunc etiam modum capitur: Pedibus ſane nidum ex ſabulo architectans in ſolo humilem conſtruit, cujus medium cavum eſt, labra ambientia alte exaggerat, ac tanquam muro circummunit, ne per labra defluens aqua pluvia in nidum influat, et pullos etiamnum teneros alluat. Amplius quidem octoginta ova ex ſeſe parit, non tamen uno eodemque tempore ex ovis pullos excludit, ſed ex his partim jam in lucem proferuntur, partim intra ova informantur, partim etiam foventur. Cum autem ipſam ſic incubantem vir hujus venationis bene peritus animadverterit, peracuta haſtilia mucronibus e ferro ſurſum erectis et reſplendentibus circa nidum defigit; et alicubi prope in occulto latens ex inſidiis rei eventum avide expectat. Struthio vero pullos ſuos vehementer amans, et eorum conſortii quam maxime avida, a paſtu revertitur;

μαρτυρεῖν ϗ Εὐριπίδης τὸ ἀπρόσωπον ȣ̃ν, ὅταν πȣ λέγῃ·

> Ἥκει δ' ἐπ' ὤμοις ἢ συὸς φέρων βάρος,
> Ἢ τὴν ἄμορφον λύγκα, δύϛοκον δάκος.

Ὑπὲρ ὅτȣ δὲ λέγει δύϛοκον τȣ̀ς Κριτικȣ̀ς ἐρέσθαι λῷον.

ΚΕΦ. ζ'.

Περὶ τῆς Στρȣθȣ̃ τῆς μεγάλης.

ΠΕρὶ ϛρȣθȣ̃ δὲ τῆς μεγάλης, εἴποι τις ἂν ϗ ἐκεῖνα. Ἡ γαϛὴρ αὐτῆς ἀνῃρημένης εὑρίσκεται καθαιρομένη λίθȣς ἔχȣσα, ὥσπερ ȣ̃ν καταπιȣ̃σα ἡ ϛρȣθὸς ἐν τῷ ἐχίνῳ φυλάττει, ϗ πέττει τῷ χρόνῳ· εἶεν δ' ἂν ȣ̃τοι ϗ ἀνθρώπων ὄψεως ἀγαθοί· νεῦρα δὲ τὰ ταύτης ϗ λίπος ἀνθρωπείων νεύρων ἀγαθά εἰσιν. Ἁλίσκεται μὲν ȣ̃ν αὕτη ὑπὸ ἵππων ἀπειπȣ̃σα τῷ δρόμῳ· θεῖ μὲν γὰρ εἰς κύκλον, ἀλλ' ἐξωτέρω περιθέȣσα· οἱ δὲ ἱππεῖς τῷ ἐνδοτέρῳ ὑποτέμνονται κύκλῳ, ϗ ἔλαττον περιϊόντες ἀπειπȣ̃σαν τῷ δρόμῳ ἀγρεύȣσιν αὐτὴν χρόνῳ. Λαμβάνεται δὲ ϗ τȣ̃τον τὸν τρόπον· Καλιὰν ἐργάζεται ταπεινὴν ἐν τῷ δαπέδῳ τὴν ψάμμον διαγλύψασα τοῖς ποσὶ, ϗ τὸ μὲν μεσαίτατον αὐτῆς κοῖλόν ἐϛι, τὰ χείλη δὲ τὰ κύκλῳ ὑψηλὰ ἐργάζεται, ἀποτειχίζȣσα τρόπον τινὰ, ἵνα τὸ ἐκ Διὸς ὕδωρ ἀποϛάζῃ τὰ χείλη, ϗ μὴ εἰσρέῃ τῇ καλιᾷ, ϗ ἐπικλύζῃ τῆς ϛρȣθȣ̃ τȣ̀ς νεοττȣ̀ς ὄντας ἁπαλές· τίκτει δὲ ϗ ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα, ȣ̓ μὴν ἀθρόα ἐκγλύφει, ȣ̓δὲ ἐν ταὐτῷ χρόνῳ παρίασιν ἐς τὸ φῶς πάντα, ἀλλὰ τὰ μὲν ἤδη τέτεκται, ἄλλα δὲ ἔτι ἐν τοῖς ᾠοῖς ὑποπήγνυται μὲν, τὰ δὲ ὑποθάλπεται. Ὅταν ȣ̃ν ἐν τȣ́τοις ᾖ ἐκείνη, θεασάμενος ἀνήρ τις, ȣ̓κ ἄφρων, ἀλλὰ τῆς τοιαύτης θήρας πεπειραμένος, αἰχμὰς περὶ τὴν καλιὰν πήγνυσι τεθηγμένας, ὀρθὰς δὲ ἄρα κατὰ τȣ̃ σαυρωτῆρος πήγνυσι, ϗ ὁ σίδηρος ἐκλάμπει, ϗ ἀναχωρήσας ἐλλοχᾷ τὸ πραττόμενον. Ἐπάνεισιν ȣ̃ν ἐκ τῆς νομῆς ἡ ϛρȣθὸς, ἐρῶσα τῶν νεοττῶν ἰσχυρῶς,

vertitur; ac nimirum priuſquam in nidum introeat, huc illuc verſans oculos circumſpectat, quod metuat ne quis ipſam ſpeculetur; deinde ardentiſſimo pullorum ſtudio victa, et tanquam oeſtro percita, etſi ferrum ſplendeſcit, ita tamen alis, tanquam velis expanſis, continuo curſu et cum ſtridore fertur, et intra nidum ſe recipit, et miſerrime quidem; nam cuſpidato ferro implicata et traſfixa moritur. Venator vero id animadvertens, ſimul cum matre pullos capit.

C A P. VIII.

De Anguillis in Pado, et quomodo eae capiantur.

In Italiae occidentem verſus regionibus civitas eſt, Patavium nomine, quam ab Antenore Trojano conditam ferunt, cum Ilio patria capto in hanc terram veniſſet ſuperſtes, et dimiſſus a Graecis, eo quod Menelaum et Vlyſſem propter Helenam legatione fungentes ipſe ſervaſſet, quos Antimachus occidendos ſuaſerat,

Amplis muneribus Paridis corruptus et auro,

ut canit Homerus. Non procul hac urbe Patavio diſtat alia, nomine Bitetia, quam fluvius Eretenus alluit, et terram non modicam praeterlapſus tandem in Eridanum influit. Ceterum in Eridano anguillae maximae et omnium pinguiſſimae naſcuntur; capiunturque hoc modo: Piſcator ad ſinuoſum locum, ubi latius confluens dilatatur, vel in ſaxo ex aqua eminente, vel in arbore radicitus ventorum turbinibus exſtirpata, et jam putreſcenti et ad ignem inutili, ſedens perpinguis inteſtini ovilli recentis tria aut

καὶ διψῶσα αὐτῶν τῆς συνουσίας· καὶ τὰ μὲν πρῶτα περιβλέπει δεῦρο καὶ ἐκεῖσε, καὶ ἑλίττει τὸ ὄμμα, δεδοικυῖα μή τις αὐτὴν θεάσηται· εἶτα μέντοι νικωμένη ὑπὸ τοῦ ἱμέρου καὶ οἰστρουμένη, τὰς πτέρυγας ἁπλώσασα, ὡς ἱστίον δρόμῳ συντόνῳ φερομένη καὶ ῥοίζῳ, εἶτα εἰσήλατο εἰς τὴν ἑαυτῆς καλιὰν, καὶ οἴκτισα· ταῖς γὰρ αἰχμαῖς ἐμπλεχθεῖσα καὶ περιπαρεῖσα ἀποθνήσκει. Ἐπίσταται οὖν ὁ θηρατὴς, καὶ ᾕρηκε σὺν τῇ μητρὶ τοὺς ἐκγόνους.

ΚΕΦ. ή.

Περὶ τῶν ἐγχελύων τῶν ἐν τῷ Ἠριδανῷ ποταμῷ, καὶ ὅπως θηρῶνται.

ΠΟλις ἐστὶν ἐν τοῖς ὑπὸ τὴν ἑσπέραν χωρίοις Ἰταλικοῖς, καὶ ὄνομα αὐτῇ Παττάβιον, Ἀντήνορος ἔργον εἶναι λέγουσι τοῦ Τρωὸς τὴν πόλιν· ταύτην δ' ᾤκησεν ἄρα γῆν οἴκοθεν σωθεὶς, ὅτε ἀπηλλάγη τῆς πατρίδος ἁλούσης τῆς Ἰλίου, αὐτὸν αἰδεσθέντων τῶν Ἑλλήνων, ἐπεὶ πρεσβεύοντα τὸν Μενέλεων σὺν τῷ Ὀδυσσεῖ ὑπὲρ τῆς Ἑλένης ἔσωσεν, Ἀντιμάχου συμβουλεύοντος ἀποκτεῖναι αὐτούς· ἔλεγε δὲ ἄρα καὶ οὗτος ταῦτα,

Χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος ἀγλαὰ δῶρα,

ὡς Ὅμηρός φησιν. Οὐκοῦν τῷδε τῷ Παταβίῳ πόλις γειτνιᾷ ἑτέρα, καὶ Βιγηττίαν καλοῦσιν αὐτὴν, καὶ παραῤῥεῖ ποταμὸς αὐτῇ, Ἠρετενὸς ὄνομα, καὶ παραμείβεται οὗτος γῆν οὐκ ὀλίγην, εἶτα εἰς τὸν Ἠριδανὸν ἐμβάλλει, καὶ ἀνακοινοῦται τὸ ὕδωρ. Ἐν δὴ τῷ Ἠριδανῷ ἐγχέλεις γίνονται μέγισταί τε, καὶ τῶν ἀλλαχόθεν πιότατοι μακρῷ· ἁλίσκονται δὲ ἄρα τὸν τρόπον τοῦτον· Ἐπὶ πέτρας προβλῆτος κάθηται ὁ θηρατὴς ἔν τινι κολποειδεῖ χωρίῳ, ὅπου καὶ πλατύνεται τὸ ῥεῦμα ἔτι μᾶλλον, ἢ καὶ ἐπί τινος δένδρου κάθηται πρόῤῥιζου πλησίον τῆς ὄχθης ῥιφέντος ὑπὸ πνεύματος σκληροῦ, ὅπερ οὖν ὑποσήπεται μὲν, ἀχρεῖον δέ ἐστι κατακῆναί τε καὶ ἐκκαῦσαι αὐτό· ἐκοῦν ἑαυτὸν καθίσας ὁ τῶν ἐγχελύων τῶνδε ἁλιεὺς, καὶ λαβὼν ἔντερον νεοσφαγοῦς ἀρνὸς τριῶν

aut quatuor cubita patentis alterum caput in aquam dejicit, quod aquae vorticibus agitatum volutatur; idemque illius alterum extremum manibus tenet, in quod quidem ipſum arundinis fruſtum perinde longum, atque gladii capulus, inſertum eſt. Neque vero diu anguillas eſca latet, gaudent enim hoc inteſtino; et continuo earum prima quaeque, fame ſtimulata, hiante ore atque imminenti hamatos ac uncinatos dentes ſuos in idipſum inteſtinum defigit, atque hoc idem crebra inſultatione detrahere conatur. At piſcator anguillam intelligens ex fluctuatione inteſtino inhaereſcere, arundinem, ad quam alligatum eſt inteſtinum, ori ſuo admovet, et quoad poteſt inteſtinum vehementer inflat, quod quidem ipſum defluente hominis adſpiratione et impletur et intumeſcit; et ventus in anguillam illapſus illius caput et fauces flatu opplet, atque anhelitum eatenus obſtruit, ut ea non queat neque reſpirare, neque inteſtino infixos dentes detrahere; quare ſuffocatur, et a tribus velut adverſariis calamo, ſpiritu, et inteſtino capta ſubtrahitur. Hoc cum quotidie fiat, multae a multis capiuntur. Has autem iſtorum piſcium proprietates etiam referre mihi viſum fuit.

CAP. IX.
De marino Leone.

MARINUM leonem locuſtae ferme ſimilem eſſe ſcio; praeterquam quod corpore tenuior et gracilior apparet, et ex aliqua cruſtarum ſuarum parte caeruleus, item quod ignavus eſt; et forcipes illius maximae cancrorum forcipibus figura ſimiles ſunt. A piſcatoribus bene peritis membranas quaſdam habere dicitur appenſas ex teſtis et colligatas, ſub quas ſubjectae ſint molles caruncculae et tenerae, quae leonis adeps appellentur. Is ad hoc ipſum, aiunt, homines adjuvat, ut ſqualidam et infuſcatam faciem ad nitorem

μὲν ἢ τετλάρων πηχῶν, πεπιασμένον δ' ἰσχυρῶς, τὴν μὲν ἀρχὴν αὐτȣ̃ καθίησιν ἐς τὸ ὕδωρ, ϗ εἱλεῖται ἐν ταῖς δίναις ϛρεφόμενον· τόγε μὴν τέλος διὰ χειρῶν ἔχει, ἐμβέβληlαι δὲ εἰς αὐτὸ καλάμȣ τρύφος, ὅσον κώπην εἶναι τὸ μῆκος ξίφȣς. Οὐ μὴν λανθάνει τὰς ἐγχέλυς ἡ τροφὴ, χαίρȣσι γὰρ τῷδε τῷ ἐνlέρῳ· ϗ ἥγε πρώτη προσελθȣ̃σα, οἰϛρȣμένη ὑπὸ τȣ̃ λιμȣ̃ ϗ περιχανȣ̃σα, ἐμφύει τȣ̀ς ὀδόντας, γυρȣ̀ς τε ϗ ἀγκιϛρώδεις ϗ δυσελίκlȣς ὄντας, ϗ συνεχῶς ἐπισκαίρει τε, ϗ πειρᾶται καθέλκειν τὸ δέλεαρ. Ὁ δὲ κραδαινομένȣ τȣ̃ ἐντέρȣ συνεὶς ἔχεσθαι τὴν ἔγχελυν, τὸν κάλαμον, ᾧ τὸ ἔντερον προσήρlηται, ἐνθεὶς τῷ ἑαυτȣ̃ ϛόματι, ϗ οἷον σβένει καlαπνέων, φυσᾷ τὸ ἔντερον ϗ μάλα γε ἰσχυρῶς, τὸ δὲ ἐκ τȣ̃ καlαῤῥέονlος πνεύμαlος πίμπλαlαι ϗ οἰδαίνει· ὁ τοίνυν ἄνεμος καlολισθαίνει εἰς τὴν ἔγχελυν, ϗ πληροῖ μὲν τȣ̃ πνεύμαlος αὐτῆς τὴν κεφαλὴν, πληροῖ δὲ τὴν φάρυγγα, ϗ ἐμφράτlει τῷ θηρίῳ τὸ ἆσθμα· ϗ ἀναπνεῦσαι μὴ δυναμένη, μηδὲ μὴν ἐξελεῖν τȣ̃ σπλάγχνȣ τȣ̀ς ἐμπεφυκότας ὀδόνlας, ἀποπνίγεlαι, ϗ ἀνασπᾶται ἁλȣ̃σα ὑπὸ τȣ̃ ἐντέρȣ, ϗ τȣ̃ πνεύμαlος, ϗ τȣ̃ καλάμȣ τρίτȣ. Καθ' ἑκάϛην μὲν ȣ̃ν δρᾶται τȣ̃το, ἁλίσκονlαι δὲ ὑπὸ πολλῶν πολλαί. Ἔϛω δέ μοι ϗ ταῦτα τῶνδε τῶν ἰχθύων λεχθέντα ἴδια.

ΚΕΦ. θ'.

Περὶ τȣ̃ θαλατlίȣ Λέονlος.

ΛΕονlα θαλάτlιον ἐοικέναι καράβῳ ἀμηγέπη ϗ ἡμεῖς ἴσμεν· λεπlότερον δὲ τὴν ἕξιν τȣ̃ σώμαlος ὁρῶμεν αὐτὸν, ϗ ὑπό τι ϗ κυανȣ̃ μέρη τῶν ὀϛράκων προσβάλλονlα· νωθῆ δὲ, ϗ ἔχονlα χηλὰς μεγίϛας, ϗ ταῖς τῶν καρκίνων προσεοικυῖας καlὰ σχῆμα. Λέγεlαι δὲ ὑπὸ τῶν σοφωlέρων ἁλιέων ἔχειν τινὰς ὑμένας προσηρlημένȣς τοῖς ὀϛράκοις, ὑφ' οἷς ὑμέσιν εἶναι σαρκία ἁπαλὰ, ϗ καλεῖσθαι ἐκείνȣ τȣ̃ λέονlος ϛέαρ ταῦτα. Ὀνίνασθαι δὲ τȣ̀ς ἀνθρώπȣς ἐξ αὐτȣ̃ ἐκεῖνα· προσ-

ώπȣ

torem adducat; et cum roſaceo in unguentum conformatus formae pulchritudinem conciliat, et venuſtum ſplendorem enitere facit. Id etiam auditione accepi, terrenum leonem ſumme timere marini adſpectum, abſurdum ſcilicet ac formidabilem; ſed neque odorem ejus ferre. Quantopere gallinaceus quidem ab eodem timeatur, ſupra dixi. Illum ipſum leonem terreſtrem dicunt marini contritarum cruſtarum pulverem ex aqua bibentem a ventris morbo liberatum iri. Haec de marini leonis natura peculiari mihi dicta ſunto.

CAP. X.

De Aſinis Mauritanis.

MAVRVSII aſini curſu celerrimi, primum ut ſe in viam dederunt, velociſſimi ſunt, ut vento quodam aut avis alis ferri videantur; at cito delaſſantur, et ipſorum pedes fatiſcunt, ac ſpiritus deficit, atque velocitatis ſuae obliviſcuntur, tarditateque conſtricti inſiſtunt, et acerrimas profundunt lachrymas, non tantopere, meo judicio, ob futuram mortem, quam ob pedum infirmitatem. Quare ab equis deſilientes Mauritani illorum collo funem injiciunt, et ſic alligatos ad ſuum quiſque equum trahunt, tanquam captivos. Ceterum et equos et aſinos Libycos corporibus eſſe exiguis, curſu vero perniciſſimos, ſuperius dixi.

CAP. XI.

De Libycis Bobus.

LIBYCORVM boum, qui feri ſolutique errant, multitudo innumera eſt, et tanta celeritas, ut unum inſequentes venatores interdum fallantur; quod nimirum in alios feros incidant, et ille interim ſub dumeta ſaltuſve ſubiens ſe ſubducat; alii autem ſimiles exoriantur, et venatorum oculos fallant. Horum quempiam

ὤπε καθαίρεσι χρῶτα θολερόν· ϗ ἐλαίῳ ῥόδοις ἀνακραθέντι ἐμβληθέντα, ϗ γενόμενα χρίσμα, εἰς ὥραν ϗ ἀγλαΐαν ϛυμμάχεσθαι. Προσακήκοα δὲ ϗ ἐκεῖνο, τὸν ἐπὶ τῆς γῆς λέοντα δεδιέναι ἰσχυρῶς τȣ̃ θαλαττίȣ τῆς ὄψεως τὸ ἐκτράπελον, ϗ μὴ φέρειν αὐτȣ̃ τὴν ὀσμήν. Ὡς δέδοικε δὲ ϗ ἀλεκτρυόνα ὁ λέων αὐτὸς, ἀνωτέρω μοι λέλεκται. Λέγȣσι δὲ ϗ ϛυντριβέντων αὐτȣ̃ τῶν ὀϛράκων, ϗ ἐμβληθείσης τῆς κόνεως εἰς ὕδωρ, πιόντα τὸν χερσαῖον λέοντα ἔξω ἂν γίνεσθαι νόσȣ λυπȣ́σης αὐτȣ̃ τὴν κοιλίαν. Εἰρήσθω δέ μοι ϗ ταῦτα τȣ̃ θαλαττίȣ λέοντος ἴδια.

Κ Ε Φ. ί.

Περὶ τῶν Ὄνων τῶν Μαυρȣσίων.

ΟΝοι δὲ Μαυρȣ́σιοι ὤκιϛοι δραμεῖν, παρά γε τὴν πρώτην ὁρμήν εἰσιν ὀξύτατοι, ἢ ὡς ϗ νὴ Δία αὔρας τινὸς ἐμβολὴν εἶναι, ἢ πτερὸν αὐτόχρημα ὄρνιθος· ταχέως δὲ κάμνȣσι, ϗ αὐτοῖς οἱ πόδες ἀπαγορεύȣσι, ϗ τὸ πνεῦμα ἐπιλείπει, ϗ τῆς τε ὠκύτητος εἰλήφασι λήθην, ϗ ἑϛᾶσι νωθεῖς πεπεδημένοι, ϗ ἀφιᾶσι δάκρυα θαλερὰ, ȣ̃ μοι δοκεῖ ἐπὶ τῷ μέλλοντι θανάτῳ τοσȣ̃τον, ὅσον ἐπὶ τῇ τῶν ποδῶν ἀσθενείᾳ. Τῶν μὲν ȣ̃ν ἵππων ἀποπηδήσαντες εἶτα μέντοι περιβάλλȣσιν αὐτοῖς βρόχȣς περὶ τὴν δέρην, ϗ τῷ ἵππῳ προσαρτήσας ἕκαϛος ἄγει ὡς αἰχμάλωτον ἑαλωκότα. Ὅτι δὲ μικροὶ μὲν ἰδεῖν εἰσιν οἱ Λίβυες ἵπποι ϗ ὄνοι, δραμεῖν δ᾽ ὤκιϛοι, ἀνωτέρω εἶπον.

Κ Ε Φ. ιά.

Περὶ τῶν ἐν Λιβύῃ Βοῶν.

ΒΟῶν δὲ Λιβύων πλῆθος ἦν ἄρα ϗ πλέον ἀριθμȣ̃, καί εἰσιν ὤκιϛοι οἱ ἄγριοί τε ϗ ἐλεύθεροι· ϗ οἵγε θηραταὶ πολλάκις ϛφάλλονται ἕνα διώκοντες, ϗ ἐμπίπτȣσιν εἰς ἑτέρȣς ἀκμῆτας· ϗ ὁ μὲν εἰσδὺς εἰς θάμνον ἢ νάπην ἠφανίσθη, ἕτεροι δὲ ἀναφαίνονται ὅμοιοι, ϗ ἀπατῶσι τὴν ὄψιν. Καὶ εἴ γέ

τις

piam ſi quis ingrediatur inſequi, primum cohibendus eſt equus, ſic enim feſſum longinquitate temporis comprehendet; ſin ab initio ſtatim equi habenas laxarit, illo demum defeſſo, bovem non capiet. Quamvis vero multi quotannis capiantur, et mactentur; ſobolis tamen eorum ſucceſſio perfoecunda eſt. Cum vitulis etiam tauri oberrant, et vaccae una, aliae foetae, aliae foetus expertes. Quod ſi quis vitulum adhuc tenerum ceperit, et non ſtatim occiderit, ex eo duplici commodo afficietur; nam cum vitulo ſimul matrem comprehendit, ſi ea fecerit, quae hic referre opportunum eſt: Poſtquam venator vitulum fune alligavit, ab eo ſecedit: illa filii deſiderio inflammata, tanquam aſilo ſtimulata furit, et cupiens diſſoluta reſte eum abducere, cornua impingit, ut vinculum laxet et diſtrahat; at enim alterutro cornu in funis complicationem inſerto, una cum vitulo conſtricta tenetur, ſobolem ſuam non liberans, et ipſa inſuper vinculo indiſſolubili ſe implicans. Hujus venator cum jecur extraxit, et ubera turgentia lacte excidit, et pellem exemit, carnes devorandas relinquit avibus et feris; vitulum vero integrum domum fert, qui et in cibo ſuaviſſimus eſt, et lacti denſando coagulum praebet.

CAP. XII.
De marino Dracone.

MARINVS draco aliis piſcibus reliquo corpore ſimilis eſt, caput vero et oculorum magnitudo terreni draconis ſpeciem ſimilitudinemque gerunt, magni enim ſunt et venuſti: maxillae etiam ſimilitudinem quandam habent cum terreſtribus; et ejus pellis non procul abeſſe a terreni draconis pelle palpanti videtur, ſquamarum ſcilicet aſperitate; quin et infeſtis ac venenatis armatur aculeis, tactu noxiis.

CAP.

τις ὑπάρξοιτο τούτων διώκειν τινὰ, προσαπαίρειν αὐτῷ ἵππῳ· τὸν μὲν γὰρ ἤδη καμόντα αἱρήσει τις τῷ χρόνῳ, τοὺς δὲ αὐτῶν ἀρχομένους δρόμου, προπονήσαντός οἱ τοῦ ἵππου, οὐχ αἱρήσει. Ἁλίσκονται δὲ ἀνὰ πᾶν ἔτος πολλοὶ, καὶ ἀποθνήσκουσιν· ἥγε μὴν ἐπιγονὴ αὐτῶν διαδέχεται, καὶ μάλα ἀφθόνως. Ἀλῶνται δὲ σὺν τοῖς μόσχοις καὶ οἱ ταῦροι κοινῇ, καὶ αἱ θήλειαι, αἱ μὲν κύουσαι, αἱ δὲ ἄτοκοι. Εἰ δὲ ἕλῃ τις μόσχον ἔτι νεαρὸν, καὶ μὴ παραχρῆμα ἀποκτείνῃ, διπλοῦν κέρδος ἕξει· συνήρηκε γὰρ καὶ τὴν τεκοῦσαν αὐτὸν, δράσας γε ἐκεῖνα, ἅπερ εἰπεῖν οὐκ ἔστιν ἄτοπον. Τὸν μὲν καταδήσας σχοινίῳ ἀπολέλοιπε, καὶ ἀναχωρεῖ αὐτός· ἡ δὲ τῷ πόθῳ τοῦ τέκνου τηρεῖται, καὶ φλεγομένη οἰστρᾶται, καὶ βουλομένη λύσασα ἀπάγειν ἐμβάλλει τὰ κέρατα, ἵνα διαξάνῃ τε καὶ διαστήσῃ τὰ δεσμά· ὅτῳ δ' ἂν τῶν κεράτων ἐς τὴν τῆς σχοίνου συμπλοκὴν διείρῃ, κατέχεται, καὶ πεδηθεῖσα σὺν τῷ μόσχῳ καταμένει, ἐκεῖνον μὲν οὐκ ἀπολύσασα, ἑαυτήν γε μὴν ἀφύκτῳ τῷ δεσμῷ περιβαλοῦσα. Ταύτης οὖν ὁ θηρατὴς ἐξελὼν τὸ ἧπαρ αὐτὸ, καὶ τὰ οὔθατα σφριγῶντα ἔτι ἐκτεμὼν, καὶ τὴν δορὰν δείρας, τὰ κρέα ἀφῆκεν ὄρνισι καὶ θηρίοις δαῖτα· τὸν δὲ μόσχον οἴκαδε κομίζει πάντα, ἔστι γὰρ καὶ ἐδωδὴν ἥδιστος, καὶ πῆξαι γάλα παρέξει ὀπὸν δούς.

ΚΕΦ. ιβ'.

Περὶ θαλαττίου Δράκοντος.

ΔΡάκων θαλάσσιός ἐστι μὲν παραπλήσιος τοῖς ἰχθύσι τοῖς ἄλλοις, ὅσα ἐς τὸ λοιπὸν σῶμα· τήν γε μὴν κεφαλὴν ἔοικε τῷ χερσαίῳ δράκοντι, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὸ μέγεθος, εἰσὶ γὰρ μεγάλοι καὶ καλοί· καὶ τοῦτο μέντοι, καὶ αἱ γένυς μὲν τοῖς χερσαίοις προσβάλλουσι τὴν ἑαυτῶν ἀμωσγέπως μορφήν· ἔχει δὲ καὶ φολίδας, καὶ τραχεῖαί εἰσι, καὶ τῆς δορᾶς τῆς δρακοντείου οὐ πόῤῥω δοκοῦσιν, εἴτις προσάψαιτο· ἐκπέφυκε δὲ καὶ κέντρα χαλεπὰ αὐτοῦ, καὶ ἰὸν φέρει τὰ κέντρα, καὶ ἔστι τῷ θίγοντι οὐ χρηστά.

CAP. XIII.

Quibus Animalibus Indorum rex ſecundis menſis veſcatur.

Inter cetera animalium naturae propria hoc quoque non omiſerim. Indorum rex ſecundis menſis et bellariis non iiſdem delectatur quibus Graeci, qui palmarum pumilarum fructus expetunt; at ille vermem quendam in planta naſcentem ſecundis menſis igne toſtum adhibet, ſuaviſſimum quidem illum, ut Indi aiunt, et eorum, qui guſtaverunt, nonnulli aſſerunt, quibus ego fidem habuerim. Eidem tragematum loco ſunt, olorum, ſtruthionum, et anſerum ova. Ex his ut ipſe cetera non reprehendo, ita ne cycnis quidem amici ſunt Indi; quod illas quanquam Apollini ſacras, et mire canoras aves, ſuae tamen pullitiei inſidiari, et ova propria perdere, fama ſit.

CAP. XIV.

De Dorcadibus Libycis.

De Libycis dorcadibus et cemadibus animus eſt mihi nunc dicere. Dorcades quanquam velocitate ſunt mirabili, tamen curſu inferiores ſunt equis Libycis. Capiuntur et retibus. Ventre ſunt albo, qui color eis ad laparas uſque adſcendit; ad ventrem vero utrimque latera nigris vittis diſtinguuntur, reliqui corporis color ruffus aut flavus eſt; et pedes quidem eis longi ſunt, oculi nigri, cornibus caput ornatur, et longiſſimas aures habent. Porro κεμὰς a poetis etiam nuncupata, turbinis inſtar, celerrime fertur; pilis eſt ruffis et perquam hirſuta, cauda vero albicat; ejus oculi cyaneo colore tincti videntur, ac aures denſiſſimis pilis refertae; cornua antrorſum ſpecioſa tendunt, quibus venatores invadit, ſimul ad iis metum incutiendum, et nocendum idonea.

ΚΕΦ. ιγʹ.

Τίνα Ζῷα ἐπιδόρπια ἐσθίει ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεύς.

Ζώων δ' ἂν εἴη με εἰπεῖν ϗ τὸ ἴδιον αὐτῶν. Ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς ἐπιδόρπια σιτεῖται ταῦτα, οἷα δήπου οἱ Ἕλληνες, ὅσα ἐντραγεῖν αἰτοῦσι φοινίκων τῶν χαμαιζήλων· ἐκεῖνος σκώληκά τινα ἐν τῷ φυτῷ τικτόμενον σταθευτὸν ἐπιδειπνεῖ, γλύκιστον, ὡς Ἰνδοὶ λέγουσι λόγοι, καί φασιν οἱ τὴν ἡδονὴν τὴν τοσαύτην ἐκ τοῦ σιτεῖσθαι, ϗ ἐμέ γε αἱροῦσι λέγοντες. Ἐπέκλα δέ οἱ ϗ ἐκεῖνά ἐστι· κύκνων τε ᾠὰ, ϗ τὰ τῶν χερσαίων στρουθῶν ϗ χηνῶν. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα οὐ μέμφομαί πω· ϗ κύκνων γε μὴν Ἀπόλλωνι μὲν λατρευόντων, ᾠδικωτάτων δὲ, ὡς ἡ φήμη διαῤῥεῖ, λέγουσα ἐπιβουλεύειν ἐγγόνοις, ϗ διαφθείρειν τὰ ᾠὰ, Ἰνδοὶ φίλοι οὐκ ἔτι.

ΚΕΦ. ιδʹ.

Περὶ τῶν ἐν Λιβύῃ Δορκάδων.

Λιβυστίνων γε μὴν περὶ δορκάδων ϗ κεμάδων τῶν ἐκεῖθι εἰπεῖν αἱρεῖ με θυμὸς τὰ νῦν ταῦτα. Ὤκισται μὲν οὖν εἰσιν αἱ δορκάδες, ϗ ὅμως τοὺς ἵππους τοὺς Λίβυας οὐ διαδιδράσκουσι. Λαμβάνονται δὲ ϗ ἄρκυσι. Καὶ οἷς μὲν οὖν ϗ τὴν γαστέρα, ϗ αὐταῖς ἥδε ἡ χρόα ἐς τὰς λαπάρας ἄνεισι· παρ' ἑκάτερα δὲ τῆς νηδύος μέλαιναι ταινίαι καθέρπουσιν αὐταῖς, ξανθαί γε μὴν τὸ λοιπὸν σῶμά εἰσι· μακραὶ τοὺς πόδας, μέλαιναι τὸ ὄμμα, τὴν κεφαλὴν κέρασι κεκοσμημέναι, τὰ ὦτα αὐταῖς εἰσι μήκιστα. Ἥγε μὴν καλουμένη ϗ ὑπὸ τῶν Ποιητῶν κεμὰς δραμεῖν ὠκίστη, θυέλλης δίκην· ἰδεῖν δὲ ἄρα πυῤῥόθριξ ϗ λασιωτάτη, τὴν δὲ οὐρὰν λευκὴν ἔχει· εἴκασται δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς κυανοῦ βαφῇ, τὰ δὲ ὦτα τριχῶν ἀνάπλεως βαθυτάτων· τὰ κέρατά τε αὐτῆς ἀντία ϗ ὡραῖα, ὡς ἐπιέναι μὲν τὴν θήραν, ἐν αὐτῷ δὲ ϗ φοβεῖν ἅμα ϗ βλάπτεσθαι καλήν. Αὕτη δὲ ἄρα ἡ

Neque modo in terra pedum celeritatem oſtendit; ſed etiam cum in fluvii confluentem inciderit, biſulcis pedum, ut ita dicam, remigans ungulis fluctus perrumpit: et vero in lacubus natare gaudet, unde ſibi paſtum comparat, ſemperque viridia thrya et cyperum depaſcitur; unde et venter ei initio veris evacuatur, poſtquam jam ſuos foetus enutrivit.

CAP. XV.

De piſce, quem Myrum vel Myronem vocant.

PISCEM eſſe accepi nomine myron; unde nomen duxerit, haud equidem ſcio. Eum ipſum eſſe dicunt marinum ſerpentem. Si illius utercunque oculus erutus tanquam amuletum geſtetur, oculum improbe adfectum ex lippitudine ſicca curabit; et ſimul huic alterum renaſci loco eruti aiunt. Oportet autem vivum dimittere, vel fruſtra illius oculum geris amuletum.

CAP. XVI.

De feris Capris Libycis.

CAPRAE ferae in ſummis Libycorum montium verticibus commorantes ad boum magnitudinem accedunt. Ipſarum femora, pectus, cervix, et maxillae denſiſſimis pilis diffluunt; frons rotunda protuberat, tibiis brevibus, oculis ravis ſunt: cornibus poſt primum exortum a ſe invicem averſis, et aberrantibus, et ad latera incurvis: non enim ſimiliter atque aliarum caprarum montanarum recta exſiſtunt, ſed eatenus retorquentur tranſverſa, ut ad armos pertingant, adeo ſunt procera. Ex capris longe maxima ad ſaliendum habilitate ſunt; nam ex ſummis montium cacuminibus, quae paſtorales poetae ἐπιπλὰς appellare ſolent, facile in aliud cacumen tranſiliunt. Et tametſi ſaepe earum quaepiam dum

κεμὰς ἐκ ἐπὶ τῆς γῆς μόνης τὴν τῶν ποδῶν ὠκύτητα ἀποδείκνυται· ἀλλὰ ἐμπεσῦσα ϗ εἰς ῥεῦμα ποταμῦ, ταῖς χηλαῖς τῶν ποδῶν, ὡς εἰπεῖν, ἐρέττϭσα, εἶτα μέντοι διακόπτει τὸ ῥεῦμα· χαίρει δὲ ϗ ἐν λίμνῃ νήξασθαι, ϗ ἐνταῦθά τοι ϗ τροφὴν ἔχει, τεθηλός τε ἀεὶ θρύον ϗ κυπέρϭ δειπνεῖ· ἐκεῖν ϗ τὴν γαςέρα ἦρος ἀρχομένϭ πεπληρωμένην ὑπολαπάττει, ϗ ταῦθ' ὅτ' ἂν καθῆκε, ϗ μέντοι ϗ ἐξέθρεψε τὰ ἑαυτῆς βρέφη ἡ κεμάς.

Κ Ε Φ. ιέ.

Περὶ τῦ ἰχθύος, ὃν καλῦσι Μύρον.

Μύρος δ' ἄρα ϗ ἰχθὺς πυνθάνομαί ἐςιν· ἐξ ὅτϭ μὲν Σπάσαντος τὴν ἐπωνυμίαν ἐκείνϭ, εἰπεῖν ἐκ οἶδα, κέκληται γῦν ταύτῃ. Λέγϭσι δὲ αὐτὸν εἶναι θαλάττιον ὄφιν. Ὀφθαλμὸς δὲ ἄρα ὁ τϭ́τϭ ὁπότερος ἐν ἐξαιρεθεὶς, ϗ περίαπτον γενόμενος, ἀπαλλάττει ξηρᾶς ἄνθρωπον ὀφθαλμίας· ἔςι δέ φασι τῷδε ἄρα μύρῳ τόδε, ἀναφύεται ὀφθαλμὸς ἕτερος. Δεῖ δὲ αὐτὸν ἀπολῦσαι τὸν ἰχθὺν ζῶντα, ἢ μάτην τὸν ὀφθαλμὸν ἔχων φυλάττεις.

Κ Ε Φ. ις΄.

Περὶ τῶν ἐν Λιβύῃ ἀγρίων Αἰγῶν.

Αἶγες ἄγριοι τὰς Λιβύων ἄκρας ἐπιςείβοντές εἰσι κατὰ τὲς βῦς τὸ μέγεθος ἰδεῖν. Τϭ́ς γε μὴν μηρὲς, ϗ τὰ ςέρνα, ϗ τὲς τραχήλϭς κομῶσι θριξὶ δασυτάταις, ϗ σὺν τϭ́τοις ϗ τὴν γένυν τὰ μέτωπα μὲν ἀγκύλοι ϗ περιφερεῖς, ϗ τὰ ὄμματα χαροποὶ, σκέλη δὲ αὐτοῖς ἐςι κολοβά· κέρατα μετὰ τὴν πρώτην συμφυὴν ἀλλήλων ἀπηρτημένα ϗ πλάγια· ἐ γάρ τοι πω κατὰ τὲς ὀρειβάτας αἶγας τὲς ἄλλϭς ὀρθά ἐςι, κάτεισι δὲ ἐγκάρσια, ϗ εἰς τὲς ὤμϭς προήκοντα, ἕτως ἄρα μήκιςά ἐςιν. Ἐκ δὲ τῶν λόφων τῶν ὑπεράκρων, ἓς ἐπιπλὰς οἵγε νομευτικοὶ φιλῦσιν ὀνομάζειν ποιητῶν παῖδες, ῥᾳδίως εἰς ἕτερον πάγον πηδῶσιν· ἁλτικώτατοι γὰρ αἰγῶν ἁπάντων οἵδέ εἰσι. Εἴγε

μὴν

dum ex uno vertice in alterum ſaltare contendit, ob nimiam intervallorum diſtantiam per praerupta ſaxa praeceps agitur, nihil tamen laeditur; ſic eſt adverſus ſaxorum duritiem membrorum reſiſtenti firmitate, ut nec cornua frangat, nec caput diminuat; eſt enim durities ipſorum ingens, et ipſarum aemula rupium. In ſummis montibus plurimas, ſolertia quadam captandi caprarii generis, nimirum vel jaculis, vel retibus, vel laqueis, a doctrina artis venaticae inſtructi comprehendunt. Iam in patentium camporum aequoribus quilibet vel tardus pedibus eas, quod ibidem non valent ad fugiendum, capere queat. Earum pelles et cornua aliquot commoditates habent: nam in frigidis tempeſtatibus ad vim frigorum atque hyemem excipiendam paſtoribus, et fabris materiariis, pelles mirifice proſunt; cornua ad hauriendam de praeterfluentium rivorum confluentibus, aut e fontibus, potionem aeſtivo tempore ad depellendam ſitim non minori uſui habentur, quam calices etiam ampli; tanta enim capacitate ſunt, ut ex calore anhelationem, aeſtumque omnem extinguant. Ab homine expoliendi bene perito cornu intrinſecus politum tres menſuras facile capere poteſt.

CAP. XVII.

De Teſtudine montana Libyca.

SVNT et teſtudines in Libya, eaeque montanae, et adſpectu criſpiſſimae, quarum teſta barbitis eſt accommodata.

CAP. XVIII.

De Hippomane.

CVM equa peperit, caruunculam una cum pullo enatam, alii in fronte inſitam eſſe, alii ad lumbos, alii ad genitalia adhaereſcere aiunt; quam ſane hippomanes nuncupatam equa continuo

μὴν καὶ πέσοι τις, πορρώτέρω τοῦ ὑποδεξομένου ὄντος αὐτὸν, ἢ ὡς ἐκεῖνον ἐφικέσθαι, τὸ δὲ ἄρα μελῶν παρίεσι τοσοῦτον κράτος, ὡς ἀσινῆ μένειν καταενεχθέντα αὐτόν· θραύει γοῦν οὐδὲ ἓν, εἰ καὶ πέσοι κατὰ ῥωγάδος, οὐ κέρας, οὐ βρέγμα· ἔστι δὲ καρτερὰ καὶ προσομοία ταῖς πέτραις ἀντιτυπία. Οἱ πλεῖστοι μὲν οὖν τούτων ἐν ταῖς ἀκρωρείαις αὐταῖς ἄρκυσι, καὶ ἀκοντίοις, καὶ ποδάγραις αἱροῦνται, σοφίᾳ δὲ ἄρα τῇτε ἄλλῃ κυνηγέταις ἀνδράσι, καὶ γοῦν καὶ ἀποθηρίασιν. Θηρῶνται δὲ καὶ ἐν πεδίοις, καὶ φυγεῖν ἐνταῦθα ἀσθενεῖς εἰσιν· αἱρήσει γοῦν αὐτοὺς καὶ ὅς τις ἐστὶ βραδὺς τοὺς πόδας. Ἦν δὲ ἄρα ἀγαθὸν καὶ δορά τε καὶ κέρατα· ἡ μὲν δορὰ ἐν χειμῶσι τοῖς σφοδροτάτοις τὸν κρυμὸν οὐ πελάζει καὶ νομευτικοῖς ἄρα, καὶ ὑλουργοῖς ἀνδράσι· κέρατα δὲ ἐκεῖνα ἀρύσασθαι καὶ πιεῖν ἐκ ποταμοῦ παραῤῥέοντος, ἢ πηγῆς τινος ἀναστελλούσης, ἐν ὥρᾳ θερείῳ χρηστὰ, καὶ δίψος ἀκέσασθαι λυσιτελῆ· παρέχει γὰρ ἀμυστὶ πιεῖν τῶν ἁδρῶν κυλίκων μεῖον οὐδὲν, ἕως καὶ αὔξειν τὸ ἆσθμα, καὶ σβέσαι τὸ ὑπεκκαῖόν τε πᾶν καὶ τὸ ἀναφλέγον. Οὐκοῦν εἰ τὰ ἔνδον καθαρθείη ὑπό τινος ξέειν εἰδότος κερατοφόρου, καὶ τρία μέτρα ῥαδίως αὐτοῖν δέξεται τὸ ἕτερον ἄν.

ΚΕΦ. ιζʹ.

Περὶ τῆς ἐν τῇ Λιβύῃ Χελώνης τῆς ὀρείου.

Εἰσὶ δὲ ἄρα καὶ χελῶναι θρέμμα Λιβύης, οὐλόταται ὅσα ἰδεῖν, ὄρειοι δὲ αὗται, καὶ ἔχουσι τὸ χελώνειον εἰς βάρβιτα ἀγαθόν.

ΚΕΦ. ιηʹ.

Περὶ τοῦ καλουμένου Ἱππομανοῦς.

Ἵππος ὅταν τέκῃ, τοῦ βρέφους ἐκπεφυκυῖαν σάρκα οὐ πολλὴν, ἀλλὰ ὀλίγην, ἀπηρτῆσθαι οἱ μὲν κατὰ τοῦ μετώπου φασὶν, οἱ δὲ κατὰ τῆς ὀσφύος, ἄλλοι γε μὴν κατὰ τοῦ αἰδοίου· ταύτην οὖν ἀποτραγοῦσα ἀφανίζει, καλεῖται δὲ τὸ σαρκίον τοῦτο ἱππομανές.

tinuo devorat. Id autem fit naturae quadam benignitate miſericordi in equinam ſtirpem; ne ſi, ut ferunt, idipſum uſque ad extremum vitae diem pullus ſemper inſitum in ſe perſeveraret habere, inſana veneris cupidine, tam mas quam foemina accenderetur. Et forſan Equeſtris ſive Neptuni ſive Minervae munus hoc fuerit, ad conſervandam equini generis ſucceſſionem, ne libidinis rabie funditus periret. Quod quidem ipſum penitus cognitum paſtores habent, ac ſi quando ad moliendas alicui amatorias inſidias egeant, ut ipſum ad cupidinem veneris inflamment, diligenter obſervant, quando equa ventrem ferens pariat, atque ſtatim a partu pullium a pullo abſcindunt, et in equae ungulam injiciunt (nam in hanc ſolum abditum et conditum optime ſervatur) ſimul et pullum, quod ipſum poſtea non lactaret mater illo inſigni et propria benevolentiae nota carentem, exorienti ſoli immolant; nam ideo pullum mater vehementer amare ingreditur, quod illam devorarit carunculam. Iam quicunque per inſidias carnem illam guſtaverit, inſana libidine conſtrictus tenetur, ardet, et vociferatur; atque effrenatus ad amores etiam turpiſſimos, et quantumvis deformem annoſamque mulierem, cupiditatis adjicit oculos, ac morbum teſtans obviis omnibus, quemadmodum conflagret amoris flamma, exponit; tum ex eo illius corpus diffluit et extabeſcit, ac veneris inſania animus exagitatur. Equam Olympiae ex aere excitatam eſſe accepi, ad cujus conſpectum equi libidinoſe adhinniant, ac amoris furore incitati cum ea geſtiant venereo complexu implicari, quod abſtruſa quadam artificis machinatione hippomanes reconditum intra aeream ſtatuam equos alliciat; neque enim eſſe tam diligentem fabricam, ut ex ea equi eatenus falli et induci poſſint, ut tantopere ad illius conſpectum in venerem ſtimulari deberent. Quod ſive verum ſive falſum eſt, ita ut accepi, literis mandavi.

CAP.

μανές. Οἴκτῳ δ᾽ ἄρα τῆς φύσεως, ϗ ἐλέῳ ἐς τὰς ἵππους, δρᾶται τοῦτο· εἰ γὰρ ἀεί φασι ϗ διὰ τέλους προσήρτητο ἐκεῖνο, εἰς οἶστρον ἂν ἀκατασχέτου μίξεως ἐξήπτοντο οἵτε ἄῤῥενες, ϗ αἱ θήλειαι αὐτῶν. Ἔστω δὲ ϗ εἰ δοκεῖ ἱππίου Ποσειδῶνος ἢ Ἀθηνᾶς Ἱππίας τοῦτο δῶρον ἵπποις δοθὲν, ἵνα αὐτοῖς τὸ γένος διαμένῃ, μὴ δὲ ἀφροδισίων λύττῃ διαφθείρηται. Ἴσασι δ᾽ ἄρα ἱπποφορβοὶ τοῦτο εὖ ϗ καλῶς, ϗ ἐάν ποτε δεηθῶσι τοῦ προειρημένου σαρκίου εἰς ἐπιβουλήν τινος, ὡς ἐξάψαι οἱ ἔρωτα, τὴν ἵππον κύουσαν παραφυλάττουσι, ϗ ὅταν τέκῃ παραχρῆμα ἁρπάζουσι τὸ πωλίον, ϗ ἀποκόπτουσι τὴν προειρημένην σάρκα, ϗ εἰς ὁπλὴν ἐμβάλλουσιν ἵππου θηλείας (ἐνταυθοῖ γὰρ ϗ μόνως ἂν φυλαχθείη καλῶς ϗ ἀποθησαυρισθείη) τὸν δὲ πῶλον ἀνίσχοντι τῷ ἡλίῳ καταθύουσιν· οὐ γὰρ ἔτι θηλάζει ἡ μήτηρ αὐτὸν τὸ γνώρισμα ἀφῃρημένον, ϗ τῆς εὐνοίας οὐκ ἔχοντα τὴν ὑπόθεσιν, ἐκ γάρ τοι τοῦ κατατραγεῖν τὴν σάρκα ἡ μήτηρ φιλεῖν τὸ βρέφος ἰσχυρῶς ἄρχεται. Ὅστις δ᾽ ἂν κατά τινα ἐπιβουλὴν ἀνὴρ ἐκείνου γεύσηται τοῦ σαρκίου ἔρωτι ϗ μάλα γε ἀκρατεῖ συνέχεται, ϗ ἐμφρύγεται, ϗ βοᾷ· ϗ ἀκατασχέτως ὁρμᾷ ϗ ἐπὶ παιδικὰ αἴσχιστα, ϗ ἐπὶ γυναῖκα ἀφήλικα ϗ ἀπρόσωπον, ϗ μαρτύρεται τὴν νόσον, ϗ τοῖς ἐντυχοῦσιν, ὅπως ἐξοίστρηται, λέγει· ϗ λείβεται μὲν τὸ σῶμα ϗ φθίνει, ἐλαύνεται δὲ τὴν ψυχὴν ἐρωτικῇ μανίᾳ. Ἀκούω τοίνυν ϗ ἐν Ὀλυμπίᾳ τὴν ἵππον τὴν χαλκῆν, ἧς ἐρῶσιν ἵπποι, ϗ ἐπιβαίνονται, ϗ ἐγχρίπτεσθαι ἐθέλουσι, ϗ χρεμετίζουσι θεασάμενοι χρεμέτισμα ἐρωτικὸν, ἔχειν τὴν ἐκ τοῦδε τοῦ ἱππομανοῦς ἐπιβουλὴν τὴν ἐν τῷ χαλκῷ γεγοητευμένῳ λανθάνουσαν, ϗ κρυφίῳ τινὶ μηχανῇ τοῦ τεχνίτου ἐπιβουλεύειν ἐν τῷ χαλκῷ τοῖς ζῶσι· μὴ γὰρ εἶναι τοσαύτην ἀκρίβειαν, ὡς οὕτως ἐξ αὐτῆς ἀπατᾶσθαι ϗ ἐξοιστρεῖσθαι τοὺς ἵππους τοὺς ὁρῶντας. Καὶ ἴσως λέγουσί τι οἱ λέγοντες, ἴσως δὲ οὐδὲν λέγουσι· ἃ δ᾽ οὖν ἤκουσα, ϗ ὑπὲρ τούτων εἶπον.

CAP. XIX.

De lacu ferventi in Africa, et Piſces nutrienti.

In Africa ferventis aquae lacus eſſe dicitur, in quo piſces et vivere et natare, et ad objectum cibum adſilire aiunt; ac ſi quis in frigidam eos injecerit, auditione accepi ipſos interire.

CAP. XX.

De ventre Hippocampi.

Rei piſcatoriae bene periti homines dicunt, hippocampi ventrem in vino decoctum ſi quis dederit cuipiam bibere, eum multo aliter et inſolentius quam ex aliis venenis adfici; primo ex ea potione acerrimo ſingultu laborare, deinde tuſſire, et ſicca quidem tuſſi vehementer torqueri, nihil interim excreare; ſed et ſuperiorem ei ventrem intumeſcere, et calidas fluxiones in ſummum caput efferri, et vero per nares rurſus tenues et aquoſas defluere, ac piſculentum odorem reddere; ſimul et oculos ejus ſanguine ſuffuſos igneo colore flagrantes videri, et eorundem oculorum genas inflari, et vomendi quidem cupiditate ardere, verum nihil emittere ferunt. Quod ſi natura etiam evicerit, id tamen mortis eſſe ſignum, et hominem mox in oblivionem et dementiam incurrere: ſin in ventrem inferiorem delapſum fuerit, nihil horum jam fieri, omnino tamen hominem e vita excedere. Ex morte porro qui evadunt, mente capti aquam ſummo ſtudio perſequuntur; hanc enim ipſam idcirco expetunt aſpicere, tum ſtillantem audire, quod ſane eis aegritudinis levationem adferat, et ſomnum conciliet. Itaque ad perennes fluvios, aut ad litora, aut juges fontes, aut lacus commorationes eis gratae ſunt et jucundae; cum tamen non magnopere deſiderent bibere, ſed natare, et pedes aqua madefacere, et

abluere

ΚΕΦ. ιθ΄.

Περὶ τῆς ἐν τῇ Λιβύῃ ζεύσης Λίμνης, καὶ τρεφούσης Ἰχθῦς.

ΛΕγεται δὲ ἐν τῇ Λιβύῃ λίμνη εἶναι ζέοντος ὕδατος, καὶ ἐν τῷδε τῷ ὕδατί φασιν ἰχθύας ζῆν, καὶ νήχεσθαι, καὶ τροφῆς ἐμβληθείσης ἀναπάλλεσθαι πρὸς τὴν τροφήν· εἰ δέ τις αὐτοὺς εἰς ὕδωρ ἐμβάλῃ ψυχρὸν, ὅτι ἀποθνήσκουσι, καὶ τοῦτο προσακήκοα.

ΚΕΦ. κ΄.

Περὶ τῆς τοῦ Ἱπποκάμπου γαστρός.

ΛΕγουσι δὲ ἄνδρες ἁλιεῖς ἐπιστήμονες, τὴν τοῦ ἱπποκάμπου γαστέρα εἴτις ἐν οἴνῳ καταλήξει ἕψων, καὶ τοῦτο δοίη τινὶ πιεῖν, φάρμακον εἶναι τὸν οἶνον ἄηθες ὡς πρὸς τὰ ἄλλα φάρμακα ἀντικρινόμενον· τὸν γάρ τοι πιόντα αὐτοῦ πρῶτα μὲν καταλαμβάνειν λυγγὶ σφοδροτάτῃ, εἶτα βήττειν ξηρὰν βῆχα, καὶ στρεβλοῦσθαι μὲν, ἀναπλεῖν δὲ αὐτῷ οὐδὲ ἓν, διογκοῦσθαι δὲ καὶ διοιδαίνειν τὴν ἄνω γαστέρα, θερμά τε κεφαλῆς ἐπιπολάζειν ῥεύματα, καὶ διὰ τῆς ῥινὸς καθιέναι λεπτὰ, καὶ ἰχθυηρᾶς ὀσμῆς προσβάλλειν· τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς ὑφαίμους αὐτῷ γίνεσθαι καὶ πυρώδεις, τὰ βλέφαρα δὲ διογκοῦσθαι, ἐμέτων δὲ ἐπιθυμίαν ἐξάπτεσθαί φασιν, ἀναπλεῖ δὲ οὐδέν. Εἰ δὲ ἐκνικήσῃ ἡ φύσις, τὸ μὲν εἰς θάνατον σφαλερὸν παριέναι, εἰς λήθην δὲ ὑπολισθαίνειν καὶ παράνοιαν· ἐὰν δὲ εἰς τὴν κάτω γαστέρα διολισθῇ, μηδὲν ἔτι εἶναι, πάντως δὲ ἀποθνήσκειν τὸν ἑαλωκότα. Οἱ δὲ περιγενόμενοι εἰς παράνοιαν ἐξοκείλαντες, ὕδατος ἱμέρῳ πολλῷ καταλαμβάνονται, καὶ ὁρᾷν διψῶσιν ἀκούειν αὐτοὺς, καὶ ἀκούειν λειβομένου· καὶ τοῦτό γε αὐτοὺς καταβαυκαλᾷ, καὶ κατανυστάζει. Καὶ διατρίβειν φιλοῦσιν ἢ παρὰ τοῖς ἀεννάοις ποταμοῖς, ἢ αἰγιαλῶν πλησίον, ἢ παρὰ κρήναις, ἢ λίμναις τισί· καὶ πιεῖν μὲν οὐ πάνυ γλίχονται, ἐρῶσι δὲ νήχεσθαι, καὶ τέγγειν τὼ πόδε,

abluere manus, eis plurimum jucunditatis adfert. Sunt, qui non haec mala dicant hujus beſtiae ventrem creare; ſed hippocampum algam peramaram, ex qua ita adficiatur, depaſci. Veruntamen ſolertia veterani piſcatoris, et ad res maritimas bene prudentis, ſalutaris etiam repertus eſt hippocampus; is et Cretenſis erat, et filios adoleſcentes piſcatores etiam habebat. Accidit autem, ut hic piſcator hippocampos ſimul cum aliis piſcibus caperet, et adoleſcentes a rabida canicula morderentur; unus ex eis primum, deinde etiam ceteri, dum fratri adeſſe et opem ferre conantur. Cum vero eorum in Methymna Cretica (quem vicum eſſe aiunt) ad litus jacentium vicem dolentes ſpectatores interficiendam caniculam cenſerent, et illius jecur medicamentum ad rabiem edendum juvenibus dandum eſſe; alii conſulerent a Diana Rhoccaea ſalutem petendam eſſe: ſenex piſcator eos de conſiliis, quae adferrent, laudatos dimiſit, et hippocamporum diligenter exenteratorum, ventriculo et inteſtinis abjectis, alios aſſos eis comedendos dedit; alios cum aceto et melle contrivit, eoque cataplaſmate morſus ulcera obligavit; atque filiorum adoleſcentium, excitato in ipſis per hippocampos aquae deſiderio, rabiem vicit, eoſque ad incolumitatem, quamvis ſero, reſtituit.

C A P. XXI.

De Canibus fluviatilibus.

De canibus marinis non pauca in praecedentibus attuli. Fluviatiles vero caniculae ſpecie referunt terreſtres parvos, et caudam quoque hirſutam habent. Sanguis earum ex poſca illitus intumeſcentes hominum nervos mitigare dicitur. Ex pelle calcei fiunt commodi, et ipſi utiles nervis, ut aiunt.

C A P.

ἢ ἀπονίπτειν τὼ χεῖρε. Οἱ δὲ οὐκ αὐτὴν τὴν τοῦ ἱπποκάμπου γαστέρα τούτων αἰτίαν εἶναί φασιν· ἀλλὰ νέμεσθαί τι φυκίον τὸ ζῶον πικρὸν δεινῶς, ἐξ οὗ τὴν ποιότητα εἰς ἐκείνην μεταχωρεῖν. Εὑρέθη δὲ ἄρα καὶ εἰς σωτηρίαν ἱππόκαμπος ἐπιτήδειον ἀγχινοίᾳ παλαιοῦ μὲν ἁλιέως, σοφοῦ δὲ τὰ θαλάττια· ἦν Κράης ἁλιεὺς γέρων, καὶ παῖδας νεανίας εἶχε, καὶ τούτους ἁλιέας. Οὐκοῦν συνηνέχθη τὸν μὲν πρεσβύτην ἱπποκάμπους θηρᾶσαι μετὰ καὶ ἄλλων ἰχθύων, τοὺς δὲ νεανίας δηχθῆναι ὑπὸ κυνὸς λυττώσης, τῷ πρώτῳ δηχθέντι τῶν ἄλλων ἀμυνόντων, καὶ τῷ αὐτῷ πάθει περιπεσόντων. Οἱ μὲν οὖν ἔκειντο Μηθύμνης τῆς Κρητικῆς πρὸς ταῖς ἠϊόσιν (ἔστι δὲ αὕτη κώμη, ὥς φασιν) οἱ δὴ θεώμενοι συνήλγουν τῷ πάθει, καὶ τὴν κύνα ἀποκτεῖναι προσέταττον, καὶ τὸ ἧπαρ δοῦναι τοῖς νεανίαις ὡς φάρμακον τοῦ κακοῦ, καταφαγεῖν· οἱ δὲ ἐκ τῆς Ῥοκκαίας οὕτω καλουμένης Ἀρτέμιδος ἄγειν, καὶ αἰτεῖν ἴασιν παρὰ τῆς θεοῦ· ὁ δὲ γέρων, καὶ μάλα ἀδεῶς τε καὶ ἀτρέπτως, ταῦτα μὲν ἐπαινῶν τοὺς συμβουλεύσαντας εἴα, τῶν δὲ ἱπποκάμπων τὰς γαστέρας ἐκκαθάρας, καὶ ἐκβαλὼν, τοὺς μὲν ὤπτησε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς προσενέγκασθαι· τοὺς δὲ συντρίψας εἰς ὄξος καὶ μέλι, καὶ τὰ ἕλκη περιπλάσας τούτοις τὰ τοῦ δήγματος, εἶτα τῆς τῶν νεανιῶν ἐκράτησε λύττης τῷ πόθῳ τοῦ ὕδατος, ὅνπερ οὖν οἱ ἱππόκαμποι αὐτοῖς ὑπεξῆπτον· καὶ τόνδε τὸν τρόπον τοὺς παῖδας ἰάσατο, ὀψὲ μέν τοι.

ΚΕΦ. κά.

Περὶ τῶν Κυνῶν τῶν ποταμίων.

Ὑπὲρ οὖν θαλαττίων μὲν κυνῶν εἴρηται ἡμῖν καὶ πολλά. Κύνες δὲ οἱ ποτάμιοι ἰδεῖν μέν εἰσι κατὰ τοὺς κύνας τοὺς χερσαίους τοὺς μικροὺς, λάσιοι δέ εἰσι καὶ τὴν οὐράν. Λέγονται δὲ τῷ μὲν αἵματι νεῦρα ἀνθρώπων διοιδαίνοντα πραΰνειν, ἢ ἔχειν ὕδατι καὶ ὄξει ἀναμιχθέντι. Ἡ δορὰ δὲ ὑποδήματα δίδωσιν ἀγαθὰ, καὶ ταῦτα νεύρων χρηστὰ, ὥς φασιν.

ΚΕΦ.

CAP. XXII.

De Thymallo piſce.

PISCEM thymallum, ſic nuncupatum, Ticinus fluvius Italiae procreat; is ad cubiti magnitudinem accedit, et lupi et mugilis mediam ſpeciem ſimilitudinemque gerit. Ejus capti odor dignam admirationem habet; non enim ut ceteri piſces piſculentum quendam mittit odorem, exiſtimes vero te ejus gentilem herbam recentem ex terra lectam manibus tenere. Tanta ſane odoris ſuavitate fragrat, ut qui eum ipſum non videt, gratiſſimam apibus herbam, unde nomen duxit, intus latere putet. Retibus facillime capitur; non item hamatis eſcarum illecebris: non adipe ſuis, non ſerpho, non chama, non alterius piſcis inteſtino, non denique ſtrombi collo; ſed ſolo culice, improba ſane beſtiola, et noctes dieſque homini tum morſu tum ſtrepitu ſuo moleſta, quod hac ſola delectetur eſca, comprehenditur.

CAP. XXIII.

De Xiphia in Iſtro, et aliis piſcibus.

INITIVM Europaeorum fluminum maximi Iſtri, ad ſeptentriones ventos ſub Alpium radices ſubjectum contra ſolis exortum, a non magno fonte naſcitur, ubi gens rei equeſtris perita habitat; deinde ſimul permulti, tanquam ſtipantes indigenarum fluviorum regem exoriuntur, et eorum confluens continuatus et perennis eſt, quorum ſingulorum nomina eorundem accolae ſciunt; ii poſtquam in Iſtrum influxerunt, primogenio nomine appellari deſiſtentes Europae fluminum regi de ſuo nomine decedunt, atque ex eo nominati ſimul in Euxinum defluunt. In hoc flumine per-

ΚΕΦ. κβ΄.

Περὶ τῦ ἰχθύος τῦ καλεμένε Θυμάλλε.

ΘΥμαλλον δὲ ἰχθὺν, ὅτω καλέμενον, τρέφει Τέκηνος, ποταμὸς δὲ ὄνομα τῦ Ἰταλῦ· ϗ μέγεθος μὲν ὅσον ϗ ἐπὶ πῆχυν προήκει, ἰδεῖν δὲ μεταξὺ λάϐρακός ἐςι ϗ κεφάλε. Ἄξιον δὲ αὐτῦ ἑαλωκότος θαυμάσαι τὴν ὀσμήν· ὅ γάρ τι πε προσϐάλλει ἰχθυηρὸν ἀέρα κατὰ τὲς λοιπὲς, ἀλλὰ εἴποις ἂν διὰ χειρῶν κατέχειν θύμαλλον νεωςὶ τῆς γῆς τρυγηθέντα. Καὶ ἒν ϗ εὐοσμός ἐςι, καί τις ἐκ ἰδὼν τὸ ζῶον, οἰήσεται πόαν ἔνδον εἶναι, τὴν μάλιςα μελιττῶν τροφὸν τὴν προειρημένην, ἔνθεν τοι ϗ κέκληται. Λίνῳ μὲν αἱρεθείη ἂν ῥᾷςα, δελέατι δὲ ϗ ἀγκίςρῳ ἐχ αἱρήσεις αὐτὸν ῥᾷςα· ἐχ ὑὸς πιμελῇ, ὅ ζέρφῳ, ὅ χήμῃ, ἐκ ἰχθύος ἑτέρε ἐντέρῳ, ὅ ςρόμϐε τένοντι· κώνωπι δὲ αἱρεῖται μόνῳ, πονηρῷ μὲν ζώῳ, ϗ μεθ᾽ ἡμέραν ϗ νύκτωρ ἀνθρώποις ἐχθρῷ ϗ δακεῖν ϗ βοῆσαι: αἱρεῖ δὲ τὸν θύμαλλον τὸν προειρημένον, φιληδεῖ γὰρ αὐτῷ μόνῳ.

ΚΕΦ. κγ΄.

Περὶ τῦ ἐν Ἴςρῳ Ξιφίε, ϗ ἑτέρων Ἰχθύων.

ΥΠΟ τῷ ποδὶ δὲ τῶν Ἀλπέων ὀρῶν πρὸς ἄνεμον βοῤῥᾶν ὑπὸ τῇ ἄρκτῳ ὅτω κέκληται, γένος δὲ τοιῦτον ἱππικοὶ ἄνδρες, ἐντεῦθέν τοι πρόεισιν ὁ τῶν Εὐρωπαίων ποταμῶν μέγιςος Ἴςρος, ἐκ πηγῆς μὲν ὅ πολλῆς, ταῖς δὲ τῦ ἡλίε προσϐολαῖς ταῖς πρώταις ἀντίος· εἶτα οἱονεὶ δορυφορῦντες αὐτὸν, ἅτε τῶν ἐπιχωρίων ῥευμάτων βασιλέα, ζυνανίσχεσιν οἱ πολλοὶ, ϗ ἀένναον τὸ ῥεῦμα αὐτῶν ἐςι, ϗ ἴσασι μὲν ἑκάςε τὸ ὄνομα οἱ περιοικῦντες αὐτές· ὅταν δὲ εἰς τὸν Ἴςρον ἐμϐάλωσι, τοῖς μὲν ἡ ἀπὸ γενεᾶς ἐπωνυμία πέπαυται, ἀφίςαταί γε μὴν ἐκείνῳ τῦ ὀνόματος, ϗ ἐξ αὐτῦ καλῦνται πάντες, ϗ ζυνεκϐάλλεσιν εἰς τὸν Εὔξεινον. Γίνονται δὲ ἐνταῦθα ἰχθύων

multi et diverſi piſces naſcuntur, coracini, mulli, antacaei, et nigri colore cyprini, item porci, heſychi albi, percae, et gladii, qui convenientiſſimum nomen habent: cum enim omni reliquo corpore teneri ſunt, et tactu mites; tum dentes eorum nec admodum curvi, neque immanes ſpectantur; neque ſic horret ſpina in dorſo, quemadmodum delphinorum, nec in cauda: ſed quod magnam vel audientium vel videntium admirationem moveat, ſub ipſis naribus, qua reſpirant, et aqua ad branchias eis influit ac refluit, in mucronem roſtrum procedit, et in rectum porrigitur, ſenſimque et leniter in longitudinem et craſſitudinem augetur; et dum ad cetaceam magnitudinem piſcis excreſcit, illius etiam mucro tandem vel triremis roſtro comparari poteſt. Neque modo cum cibi inopia urgetur, mucronati roſtri incurſu piſces interficit atque exeſt; ſed etiam maxima cete propellit et ulciſcitur, non quidem armis ex ferro confectis, ſed natura comparatis; ut ii, qui magnitudine proceſſerunt, contra navem, mucronem in eam defigentes, venire audeant. Quidam gloriantur ſe ſpectaviſſe navem Bithynicam in litus extractam, ut carina ejus jam vetuſtate fatiſcens reſarciretur, atque in ea gladii caput adfixum inſpexiſſe, cujus cum in navem mucronem ſuum defixiſſet, et nullis viribus ipſum retrahere quiviſſet, corpus quidem reliquum a cervice avulſum fuerit, roſtrum vero infixum, ut a principio inhaeſerat, remanſerit. Capitur in mari et Iſtro, nam et ſalſa et dulci aqua delectatur.

CAP. XXIV.

De Alga marina magnitudine myricam referente.

CANICVLAE et alia maris alumna animalia, quibus audaciam natura inſevit, cum ſummus per aeſtatem calor viget, ad litora ſe recipiunt, et verſus praecipitia natant, et expoſita

γένη διάφορα, κορακῖνοί τε, ϗ μυαλοὶ, ϗ ἀντακαῖοι, ϗ κυπρῖνοι μέλανες ὗτοι, ϗ χοῖροί τε, ϗ ἥσυχοι ἰδεῖν λευκοὶ, πέρκαι τε ἐπὶ τέτοις, ϗ ξιφίαι· πρέπȣσι δὲ τῷ ὀνόματι οἱ ἰχθύες οἵδε, ϗ τὸ μαρτύριον, τὸ μὲν ἄλλο πᾶν σῶμα ἁπαλοί τ' εἰσι, ϗ ἄλυποι προσαπτομένῳ· ϗ ὀδόντές οἱ ȣ πάντη σκολιοὶ, ȣδὲ ἀπηνεῖς ἰδεῖν· ȣκ ἄκανθα ἐπὶ τῷ νώτῳ ὀρθή τῳ τῶν δελφίνων ἐκπέφυκεν, ȣ κατὰ τὸ ȣραῖον· ὃ δέ ἐςι θαῦμα ϗ ἀκέσαντι ϗ ἰδόντι, ὑπ' αὐτὴν τὴν ῥῖνα, ἐξ ἧς ϗ ἀναπνεῖ, ϗ τὸ ῥεῦμα αὐτῷ διαῤῥεῖ ἐς τὰ βράγχια, ϗ ἐκπίπτει, εἰς ὀξύ οἱ προήκει ἡ γένυς, ϗ εὐθεῖά ἐςι, ϗ αὐξάνεται κατ' ὀλίγον εἰς μῆκός τε ϗ πάχος· ϗ κητȣμένῳ τῷ ἰχθύϊ συνεπείγεται ϗ ἐκείνη, ϗ ἔοικε τριήρȣς ἐμβόλῳ. Καὶ διὰ πορείας ἐμπίπτων ὁ ξιφίας ἰχθῦσι, ϗ ἀποκτείνας, εἶτα θοινᾶται, ϗ ἀμύνεται δὲ τῷ αὐτῷ τὰ μέγιςα τῶν κητῶν· ϗ ἀχάλκευτόν γε τȣ̃το τὸ ὅπλον προσπέφυκέν οἱ, ϗ τέθηκται φύσει· ȣκȣ̃ν οἵδε οἱ ξιφίαι εἰς μέγεθος προήκοντες ἔρχονται ϗ νεὼς ἀντίον. Καὶ νεανιεύονταί γέ τινες λέγοντες ναῦν Βιθυνίδα ἰδεῖν ἀνασπωμένην, ἵνα αὐτῇ πονήσασα ὑπὸ γήρως ἡ τρόπις τύχῃ τῆς δεȣ́σης κομιδῆς, ȣκȣ̃ν προσηλωμένην θεάσασθαι τὴν τȣ̃ ξιφίȣ κεφαλὴν, αὐτȣ̃ τȣ̃ θηρὸς ἐμπήξαντος μὲν τῷ σκάφει τὴν αἰχμὴν τὴν συμφυῆ, ἀποσπᾶσαί τε αὐτὸν πειρώμενον ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς πολλῆς, ἐνσχεθῆναι μὲν ὑπὸ τȣ̃ τένοντος τὸ πᾶν σῶμα, τὴν δὲ ἀπομεῖναι πεπηγμένην, ὡς ἐνέπεσεν ἐξ ἀρχῆς. Θηρᾶται δὲ ȣ̃τος ἄρα ϗ ἐν τῇ θαλάττῃ ϗ ἐν τῷ Ἴςρῳ, χαίρει δὲ ϗ πικρῷ ὕδατι ϗ γλυκεῖ ῥεύματι.

ΚΕΦ. κδ'.

Περὶ τȣ̃ θαλαττίȣ φύκȣς τȣ̃ ἰσομεγέθȣς τῇ μυρίκῃ.

ΘΕρȣς ἐνακμάζοντος τȣ̃ σφοδρότατȣ, οἱ θαλάττιοι κύνες ϗ τὰ ἄλλα ζῶα, οἷσπερ ȣ̃ν ἐςι συμφυὴς ἡ τόλμα, ἔς τε τȣ̀ς αἰγιαλȣ̀ς παραβάλλει, ϗ εὐθὺ τῶν κρημνῶν ἔρχεται, ϗ

ſita fluctibus promontoria ſubeunt, et anguſtis profundiſque fretis ſeſe inſinuant; refugiunt enim pelagus, et, quae in eo ſunt paſcua, eo tempore negligunt. Naſcitur autem genus quoddam algae [ſeu fuci] in petris profundis, quae magnitudine myricam, fructu papaver refert. Fructus reliquo anni tempore occluſus, ſolidusque, et oſtrei inſtar durus eſt; dehiſcit autem ab aeſtivo ſolſtitio, ut calices roſarum. Exterior pars fructus, nempe cruſta quaedam ſive membrana, teſtae vel oſtrei modo dura, et viſu quam maxime flava, interiorem, cui color caeruleus, ſubſtantia mollis, et tanquam veſicae inflatae pellucida, valli modo ambit ac munit; et ex hac [interiore parte] noxium ſtillat venenum. Emittit autem noctu igneum quendam, et veluti ſcintillantem ſplendorem; et, oriente jam Sirio, veneni vehementia creſcit. Quamobrem piſcatorum natio omnis, quae pancynicum hanc ſtirpem appellat, a Canis ortu venenum hoc gigni arbitrantur. Porro canes marini ad igneum iſtum in hac marina myrica floris ſplendorem, tanquam inopinati alicujus lucri ſpe allecti, veneno partim adſperſi, partim devorato, et branchiis etiam hauſto, extincti fluitant. Vnde his in rebus exercitati homines venenum ſecundarium ex piſcium iſtorum tum ore, tum partibus ceteris, colligunt; idque utile eſt, quemadmodum etiam terreſtris aglaophotis, quam etiam cynoſpaſtum appellarunt: quare autem haec herba ita dicta ſit, ſi exponere meminerim, ex ſequentibus intelligetis.

CAP.

τὰς ῥοώδεις ἄκρας ὑποτρέχει, καὶ ἐς τοὺς στενοὺς καὶ βαθεῖς εἰσνήχονται πορθμούς· φεύγουσι δὲ τὰ πελάγια ἤθη, καὶ τῆς ἐκεῖ νομῆς τηνικάδε τῆς ὥρας ὑπερορῶσι. Γίνεται δὲ ἄρα τι φῦκος ἐν τοῖς ἕρμασι τοῖς βαθέσι, καὶ τὸ μέγεθος αὐτῷ κατὰ τὴν μυρίκην ἐστὶ, φέρει δὲ καρπὸν τῇ μήκωνι προσεμφερῆ. Καὶ τῶν μὲν ἄλλων ὡρῶν τοῦ ἔτους μέμυκε, καὶ ἔστιν ἀντίτυπος καὶ στερεὰ φύσει ὀστρέου· ἁπλοῦταί γε μὴν μετὰ τὰς τροπὰς τὰς θερινὰς, ὥσπερ οὖν αἱ ἐν ῥοδωνιαῖς κάλυκες. Καὶ τὸ μὲν περικείμενον ἔλυτρον φρουρεῖ τὸ ἔνδον, καὶ δίκην ἕρκους ὀστρακῶδες ὂν περιέρχεται, ἰδεῖν γε μὴν ξανθότατόν ἐστι· τὸ δὲ ὑπὸ τούτῳ τῷ χιτῶνι κυάνεόν ἐστι χρόᾳ καὶ χαῦνον, ὥσπερ οὖν πεπρημένη κύστις, διαυγὴς ἄγαν· λείβεταί τε ἐξ αὐτῆς πονηρὸν φάρμακον. Καὶ νύκτωρ μὲν ἐκπέμπει τοῦτο αὐγὴν, πυρὶ ἐοικυῖαν, καί τινας ἀφίησι μαρμαρυγάς· ὑπανατέλλοντος δὲ τοῦ Σειρίου, ἔτι καὶ μᾶλλον κατισχύει ἡ τοῦ φαρμάκου κακία. Καὶ ἐντεῦθεν ὅσον ἐστὶν ὑδροθηρικὸν παγκύνικόν οἱ ὄνομα θέμενοι, εἶτα οἴονται τὴν τοῦ ἄστρου ἐπιτολὴν τίκτειν αὐτό. Οἱ θαλάττιοι δ' οὖν κύνες πρὸς τὴν νύκτωρ τοῦ ἄνθους φαντασίαν τὴν φλογώδη εἶτα ἐμπεσόντες, ὥσπερ οὖν εἰς ἕρμα τὴν ἔναλον μυρίκην τήνδε, τοῦ φαρμάκου τοῦ μὲν καταλούσαντος αὐτοὺς, τοῦ δὲ καταποθέντος, καὶ ἑτέρου διὰ τῶν βραγχίων αὐτοῖς εἰσθορόντος, εἶτα μέντοι τεθνήκασι, καὶ παραχρῆμα ἀναπλέουσιν. Οἱ τοίνυν δεινότατοι τὰ τοιαῦτα ἀνιχνεύειν τοῦδε τοῦ φαρμάκου ἐκ τῶν κητῶν τῶν προειρημένων, τὸ μὲν ἐκ τῶν μελῶν τῶν λοιπῶν, τὸ δὲ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρὸς, φάρμακον ἀθροίζουσι δεύτερον· καὶ καλὸν τοῦτο τῆς καλουμένης χερσαίας ἀγλαοφώτιδος, ὄνομα δὲ αὐτῇ ἄρα ἔθεντο καὶ κυνόσπαστον· καὶ τίς ἡ αἰτία, ἐὰν ὑπομνησθῶ εἰπεῖν, εἴσεσθε εἰσαῦθις.

CAP. XXV.

De Piſcium in Myſia captura.

Mysi, non ii qui Telephi Pergamum incolunt, ſed inferiores, qui ad Pontum, quique vicinorum Scytharum incurſiones propulſant, et ſuis viribus praedictam regionem defendunt; ea prope Heracleam eſt, et circa Naxium flumen prope Tomin civitatem; eodem in loco Medeam, Aeëtae filiam, impium illud adverſus Abſyrtum fratrem facinus perpetraſſe, nefarium ſane Colchidis veneficae inter alia crimen, incolae Myſi, Graecis commemorant: hi, inquam, piſcandi rationem obſervant hujuſmodi. Iſtrianus natione piſcator ad Iſtri ripam boum par impellit, non ad arandum iis opus habens. Nam quemadmodum, ut in ſermonem hominum venit, nulla bovi communitas cum delphino intercedit; ſic piſcatoris manibus unde amicitia cum aratro? Quod ſi equorum par adſit, iiſdem utitur; et jugum ipſe humeris gerens, iſtic accedit, ubi commodam ſibi et ſedem et piſcationem fore arbitratur; atque ad ripam jumentis pabulum apponit, unde interea haec complentur, dum ipſe funis bene firmi, et ad trahendum idonei, alterum caput ad medium jugum alligat; ex altero capite hamum appendit validiſſimum illum acutiſſimumque, quem aſſo tauri pulmone inſtructum ad illiciendum Iſtrianum ſilurum ſuaviſſimam ei eſcam dejicit; poſtquam ex linea, ad quam hamus alligatus eſt, quantum ſatis ſit plumbi, ad moderandum tractum appendit. Vbi ſilurus bubulae eſcae ſenſum percepit, ſtatim eſcam appetens, eaque, quae deſiderabat, abunde nactus, hamum incaute totis faucibus

ΚΕΦ. κέ.

Περὶ τῆς τῶν Ἰχθύων θήρας τῶν ἐν Μυσίᾳ.

Μυσοὶ δὲ, οὐχ οἱ τοῦ Τηλέφου τὸ Πέργαμον κατοικοῦντες Μυσοὶ, ἀλλ᾽ ἐκείνους τοὺς πρὸς τῷ Πόντῳ μοι νόει τοὺς κάτω, οἵπερ οὖν καὶ τῇ γῇ τῇ Σκυθίδι προσοικοῦσι, τὰς ἐκείνων ἐπιδρομὰς ἀνείργοντες, καὶ τῇ ῥώμῃ τὸν χῶρον τὸν προειρημένον φρουροῦντες πάντα· Ἡρακλείας πλησίον φημὶ, καὶ τῶν Ναξίου ῥευμάτων τοῦ καλουμένου Τόμεως πλησίον· ἐνταῦθά τοι καὶ τὴν Αἰήτου Μήδειαν οἱ ἐπιχώριοι ὑμνοῦσι τὸ ἔργον ἐκεῖνο ταῖς τῶν Ἀψύρτων τῶν ἀδελφῶν χερσὶ κακαῖς τολμῆσαι, ναὶ μὰ Δία δυστυχῆ φήμην ἐπὶ τῇ Κόλχῳ φαρμακεῖ, πρὸς τοῖς ἄλλοις, τοῖς Ἕλλησι τήνδε ᾄδοντες οἱ Μυσοί· ἀλλ᾽ οὗτοί γε θήραν ἰχθύων ἐκείνην θηρῶσιν. Ἀνὴρ Ἰστριανὸς γένος, τὴν τέχνην ἁλιεὺς, τῆς τοῦ Ἴστρου ὄχθης πλησίον ἐλαύνει βοῶν ζεῦγος, οὔτι που δεόμενος ἀροῦν οὗτος, Ὥσπερ γάρ φησιν ὁ λόγος, μηδὲν εἶναι βοῒ κοινὸν ἅμα καὶ δελφῖνι· οὕτω τοι φιλία χερσὶν ἁλιέων καὶ ἀρότρῳ πόθεν ἂν γένοιτο; Εἰ γοῦν οἱ καὶ ἵππων παρείη ζεῦγος, τοῖς ἵπποις χρῆται, καὶ τὸν μὲν ζυγὸν ὁ ἀνὴρ φέρει κατὰ τῶν ὤμων, ἔρχεται δὲ ἔνθα οἱ δοκεῖ καλῶς ἔχειν ἑαυτὸν καθίσαι, καὶ ἐν καλῷ τῆς ἄγρας εἶναι πεπίστευκε· τῆς οὖν μηρίνθου στερεᾶς οὔσης καὶ ἀγανακτικῆς τὴν μὲν ἀρχὴν ἐξῆψε μέσου τῶν ζώων τοῦ ζυγοῦ, ἄδδην δὲ τροφῆς παρατίθησιν ἢ τοῖς βουσὶν, ἢ τοῖς ἵπποις, οἱ δὲ ἐμπίμπλανται· καὶ ἐκεῖνος τῇ μηρίνθῳ κατὰ θάτερα προσῆψεν ἄγκιστρον ἰσχυρὸν, καὶ μέντοι καὶ τεθηγμένον δεινῶς, περιείρας δὲ ἄρα αὐτῷ πνεύμονα ταύρου τεθηραμένου, αὐτὸ μεθῆκε τροφὴν Ἰστριανῷ σιλούρῳ, καὶ μάλα γε ἡδίστην· ὑπὲρ τοῦ συνδέοντος τὸ ἄγκιστρον λίνου ἐξάψας τὸν ἀρκοῦντα μόλυβδον, οἷον ἐς τὴν ἕλξιν εἶναι ἕρμα αὐτῷ. Ὁ τοίνυν ἰχθὺς ὁπόταν αἴσθηται τῆς ταυρείου βορᾶς, παραχρῆμα κατὰ τὴν ἄγραν ὁρμᾷ· εἶτα ὧν ἱμείρει τούτοις ἐντυχὼν ἀθρόως, καὶ περιχανὼν ἄδην καὶ ἀταμιεύτως, τὴν ἐμπεσοῦσάν οἱ κακὴν δαῖτα εἰς ἑαυτὸν σπᾷ·

εἶτα

faucibus devorat; et nimia gulae aviditate transfixus imprudens, dum ex eo evadere cupit, omnibus viribus funem exagitat. Quod quidem ipſum animadvertens piſcator, cum ſummo gaudio quam mox a ſeſſione exſurgit, et boves equoſve admotis ſtimulis incitat, tanquam arator jam ex piſcatore factus (ut qui in fabulis ſubito perſonam mutant) ac jumentis cum cetaceo piſce bene robuſto luctatio eſt. Nam hic Iſtri alumnus omni virium contentione in altitudinem ſe deprimit, illa contra funem retrahunt; piſcis igitur vincitur ex amborum tractu, atque in ripam jugo extrahitur. Diceret ſane aliquis Homeri ſtudioſus mulos hoc pacto in Patrocli funere, quod poeta celebrat, quernos advexiſſe truncos.

CAP. XXVI.

De Piſcibus, qui in Iſtro conglaciante capiuntur; et de Antacaeo.

EST etiam in Iſtro ſinus admodum profundus et latus, et ſpatioſo ambitu mari ſimilis eſſe videtur; profundiſſimum autem eſſe ex eo demonſtratur, quod onerariae naves mare tranſmittentes ad uſum accolentium lacum circumnavigant. Itaque tempeſtatibus cum is quatitur, quemadmodum mare inhorreſcit. Sunt etiam in eo inſulae et receſſus quidam riparum, in quos refugere licet; et crepidines et colles longe eminentes, quibus, cum aeſtus reciprocatur, fluctus vehementes refringuntur; atque eodem velut in anguſtias compulſi, in mare redundantes aguntur. Hoc ipſum ineunte hieme fieri ſolet; tum enim hunc augeſcentem boreas

εἶτα ὑφ' ἡδονῆς ἐλιτλόμενος ὅδε ὁ γάςρις ἑαυλὸν διαλέληθε τῷ προειρημένῳ περιπαρεὶς ἀγκίςρῳ, ϗ ἀποδρᾶναι τὸ ἐμπεσὸν κακὸν διψῶν τὴν μήρινθον, ὡς ἔχει δυνάμεως, ὑπολαράτλει τε ϗ κινεῖ. Συνίησιν ἕν ὁ θηραλὴς, ϗ ἡδονῆς ὑπερεμπίπλαλαι, εἶτα τῆς ἕδρας ἀνέθορε, ϗ μεθῆκεν ἑαυλὸν πολαμίων τε ϗ κυνηγεσίων ἐνύδρων, (ὥσπερ δὲ ἐν δράμαλι ὑποκριλὴς ἀμείψας προσωπεῖον) ὅδε τὼ βόε ἐλαύνει ἢ τὼ ἵππω, ἀλκὴ δὲ ἄρα ϗ ἡ τῦ κήτυς ϗ ἡ τῶν ὑποζυγίων ἀνlίπαλός ἐςιν. Ὁ μὲν γὰρ θὴρ ὁ τῦ Ἴςρυ τρόφιμος ἕλκει κάτω, ὅσον πολὲ ἄρα τῆς ἐν αὐτῷ ῥώμης ἔχει, ϗ μέντοι ζεῦγος τὸ ἀνθέλκον ἐκlείνει τὴν μήρινθον· ἀλλά οἱ πλέον ὐδὲ ἓν, τῆς γῦν ἐπ' ἀμφοῖν ἕλξεως ἰχθὺς ἡττᾶται, ϗ ἀπειπὼν ἕλκελαι καlὰ τῆς ἠϊόνος. Εἴποι ἂν Ὁμημηρίδης δρυῶν ςελέχη ἕλκειν ἡμιόνυς τινὰς, ὡς ἐπὶ τῇ Παlρόκλυ ταφῇ Ὅμηρος ᾄδει ταῦτα δήπυ τὰ ὑμνύμενα.

Κ Ε Φ. κς´.

Περὶ Ἰχθύων τῶν ἐν τῷ κρυςάλλῳ τῦ Ἴςρυ θηρωμένων, ϗ περὶ τῦ καλυμένυ Ἀνlακαίυ.

Ἔστι δὲ ἄρα τῷ Ἴςρῳ ϗ κόλπος οἷος βαθύταlος, ϗ ἔοικε τῇ θαλάτlῃ τὴν πολλὴν περίοδον· ϗ μέντοι βάθυς εὖ ἥκει ὅδε ὁ κόλπος, ϗ ἐκεῖνο τεκμηριῶσαι ἱκανόν· αἱ ναῦς αἱ φορlίδες, αἱ τὴν θάλασσαν περῶσαι, ϗ ἐνταῦθα καlακολπίζυσι, χρείᾳ τῶν περιοικύνlων δηλονότι. Πεφρίκασι δὲ ϗ τῦτον, ὡς θάλατlαν, ὅταν ἀγριαίνηlαι ὑπὸ τῶν καlαπνεόνlων ἀνέμων εἰς κύμαlα ἐξαπlόντων τε αὐτὸν ϗ ἐκμαινόνlων. Πεφύκασι δὲ ἄρα ἐν αὐτῷ ϗ νῆσοι, καί τινες μένlοι ϗ τῆς ὄχθης ὑποδρομαὶ, εἰς ἃς ἐςι καlαφυγεῖν· ἀλλὰ ϗ ἀκlαὶ ϗ ἄκραι προήκυσι, ϗ προσρήγνυlαι αὐτοῖς, ϗ περισχίζελαι κλύδων ἄγριος· ἡνίκα δ' ἂν ἑαυτῦ μάλιςα ὑποπλησθεὶς, εἶτα εἰς τὴν θάλασσαν οἱονεὶ ςενοχωρύμενος ὠθεῖται. Φιλεῖ δ' ἄρα δρᾷν τῦτο ἤδη τελάρlης ὥρας φθινοπωρινῆς παραδραμύσης, ὑπαρχομένης δὲ τῆς χειμερίυ, ϗ ἀκμάσας αὐτὸς πρόεισι πλημ-

reas impellit, et concitat: hic adeo duram glaciem defert, ut haec vecturas omneis ſuſtineat; contra acerrimus boreas flans huic reſiſtit, et undas ſuas magno motu, et, ut ita dicam, deſiderio in mare exonerare feſtinantem non ſinit, et repulſum cedere cogit. Sic fit, ut glacies in altitudinem deprimatur, ut bene penitus congeletur aqua, ejuſque confluens viis occultis infra delabatur; glacies vero campus eſſe videatur, ac per eam homines accolae vel equis inſidentes, vel jugata jumenta agentes, tunc iter faciant. De vulpe, quomodo improba et doloſa haec beſtia hujus fluvii, et Thracii Strymonis, glaciem ejuſque firmitatem exploret, ſupra dixi. Porro Iſtri glacies etiam navem onerariam, inter navigandum ei adnaſcens, et in ipſo confluente verſantem tantopere circumligat, ut nec paſſa vela opus ſint, nec proreta ſpectet antrorſum, nec gubernator navis gubernacula regat; omnia enim et inſtrumenta et navis ipſa glacie conſtricta tenentur, nec ſane navis eſſe videtur; non enim amplius fluctibus verberatur; ſed in magna planicie tumuli, aut hercle cujuſdam ſpeculae, vel promontorii ſimilitudinem ſpeciemque gerit. Tum vectores et nautae exſiliunt in flumine excurrentes, plauſtriſque onera ſupra glaciem tranſvehunt; donec rurſus, exacta hieme, et flumine ad priſtinum reverſo fluendi impetum, ipſum jam Iſtrum calcantes boves onera navibus reddant; quae interim in loco manent, ceſſantque, donec ſoluta fuerit glacies, et mirabile gelu adſtringentis vinculum laxatum. Eo tempore piſcatores glaciem in orbem ligonibus perfodientes, ubicunque libuerit, puteum excavant, ut vel putei vel maximi dolii os eſſe videatur. Permulti vero piſces lucis deſiderio ex glacie, tanquam ex tecto incumbente, effugere cupientes

μυρῶν· πληθύοντα δ' ἄρα βοῤῥᾶς ἐπωθεῖ αὐτὸν, ϗ ἐξάπτει κατιέναι ἄγριον· ϗ ὁ μὲν καταφέρει μάλα γε κρυμῶδες ϗ σκληρὸν, ὡς εἰς πλοῦν ἀγώγιμον τὸν καθ' ἑαυτοῦ κρύσταλλον· ὁ δὲ ἀντιπίπτει ὁ βοῤῥᾶς αὐτῷ καταπνέων σκληρὸν, οὔκουν αὐτὸν ἐκβάλλειν εἰς τὸ πέλαγος ὠδῖνα, ὡς ἂν εἴποις, ἐπιτρέπει, ἀλλ' ἀναθέων ϗ ἀνωθούμενος ἵησιν. Ὁ κρύσταλλος οὖν ἐπινηχόμενός τε ϗ ἀναστελλόμενος ἐς βάθος χωρεῖ, ϗ ἁδρύνεται ἐς πολὺ, ϗ ἐντεῦθεν ὑποῤῥεῖ μὲν ὁ Ἴστρος τὸ γνήσιον ὕδωρ ὁδοῖς, ὡς ἂν εἴποις, κρυπταῖς· τὸ δὲ ἐπίκτητόν οἱ ϗ νόθον ἐπίκειται πεδίου δίκην, ϗ κατὰ τοῦτο τῆς ὥρας τηνικάδε ὁδοιποροῦσιν οἱ τῇδε ἄνθρωποι κατὰ ζεύγη ϗ μονίππους. Ὁπόσα μὲν οὖν ἐλέγχει τε ϗ βασανίζει τὴν πῆξιν τοῦ ποταμοῦ, ϗ τοῦδε τοῦ Θρακίου Στρυμόνος, τὸ πονηρόν τε ϗ δολερὸν θηρίον ἡ ἀλώπηξ, ἀνωτέρω εἶπον. Ὁ δ' οὖν κρύσταλλος ὁ ἐν τῷ Ἴστρῳ ϗ νηῒ φορτηγῷ κατὰ ῥοῦν φερομένῃ περιστραφεὶς, εἶτα ἐπέδησεν αὐτὴν, ϗ οὔτε ἱστίων ἁπλωμένων ἔτι δεῖ, οὔτε πρωράτης τὰ πρόσω βλέπει, οὔτε ὁ τῆς νεὼς ἄρχων ἐπιστρέφει τοὺς οἴακας· πεπήγασι γὰρ, ἐπεὶ ϗ τὸ πᾶν σκάφος τῷ περικειμένῳ κατείληπται δεσμῷ, ϗ ἔοικεν οὐ μὰ Δία νήσῳ· οὐ γὰρ ἔτι τοῖς κύμασι τύπτεται· ἀλλὰ ἐν πολλῷ πεδίῳ λόφῳ τινὶ ἀνεστῶτι, ἢ ϗ ναὶ μὰ Δία σκοπιᾷ, ἢ ἄκρᾳ. Ἐνταῦθά τοι ϗ οἱ περίνεῳ ϗ οἱ ναῦται ἐκπηδῶσι, ϗ κατὰ τοῦ ποταμοῦ θέουσι, ϗ ἁμάξας ἄγουσι, ϗ τὸν φόρτον μετῆραν ἐπὶ τοῦ τέως ὕδατος· ϗ πάλιν μετὰ τὴν χειμέριον ὥραν τοῦ αὐτοῦ φερομένου σφοδρῶς, παραφέρουσί τε ϗ ἄγουσι τὰ ἄχθη, ϗ τὸν Ἴστρον πατοῦσι βόες· μένει δὲ ἡ ναῦς, ἔς τ' ἂν ὑπανῇ μὲν τὰ τοῦ κρυμοῦ, καμῇ δὲ ὁ κρύσταλλος ϗ λυθῇ, ἐλευθέρα δὲ τοῦ παραδόξου πείσματος ἡ ὁλκὰς ἀπολυθῇ. Ἐντεῦθέν τοι τοῦ καιροῦ ϗ οἱ ἁλιεῖς μακέλλας λαβόντες, ἔνθα αὐτοὺς ἄγει θυμὸς διακόπτουσι τὴν πῆξιν τοῦ ὕδατος, ϗ τάφρον κυκλοτερῆ ἐργάζονται κατιόντες ἐς τὸ ὕδωρ, εἴποις ἂν ἢ φρέατος εἶναι στόμα, ἢ μεγίστου πίθου ϗ πάνυ γάστριδος. Οὐκοῦν ἰχθύες πολλοὶ τὸν κρυμὸν διαδρᾶναι θέλοντες, οἱονεὶ στέγην ἐπικειμένην, ϗ ποθοῦν-

cupientes in apertum os innatant, eodemque frequentes congregantur, ut inter ſe trudant; ubi ut in ſtricta ſcrobe cum permulti alii piſces facile capiuntur, tum plurimi cyprini, et coracini, et percae; et xiphiae, qui necdum confirmata aetate, nec mucronato roſtro exſiſtunt; et antacaei, et ii quidem teneri, nam qui aetate proceſſerunt, ad maximi thunni magnitudinem accedunt. Is ſane pinguiſſimo eſt abdomine, ut ejus ventrem lactantis ſcrophae ſuos foetus ubera dicas; ſicque aſpero corio tegitur, ut eo perpoliantur haſtae; ab illius capitis medio a medulla [cerebro] ipſius ad caudam mollis et ſtricta membrana pertinet, quam ad aſſum ſolem exſiccatam flagellum ad concitanda jumenta efficere poſſis, nihil enim fere a corio differt. Cum eſt juſta magnitudine, nunquam ad cavum ſeu puteum glaciei pervenit; ſed aut ſub ſaxa ſubjicitur, aut in imam harenam ad vitandum frigus abditur. Nam id temporis cum gelidum eſt flumen, et perfrigida tempeſtas, nullis nec herbis, nec piſcibus veſci neceſſe habet; tantum inertia laboris gaudet, et alitur ex pingui ſuo ſucco: et quemadmodum polypi, cum praeda deſtituuntur, brachia ſua circumrodunt; ſic is ſuam pinguitudinem exedens vivit. Ineunte rurſus vere, jamque libere fluente Iſtro, odit ignaviam, itaque ſeſe ex latibulis ad ſummam aquam incitans, aquae ſpuma abundante expletur. Vbi magno murmure rapidus fertur, ibi a piſcatoribus ad hunc modum inſidias ei molientibus facile capitur, ut hamus cum linea in ſpumam demiſſus ſub alborem occultetur, et ferri ſplendor minime perſpicuus ſit; is tum ore hiante atque imminente liguriens inſidioſam eſcam devorat, ex eoque perit, unde prius alebatur.

CAP.

τες τὸ φῶς, ἀσμένως εἰς τὸ ἀνεῳγμένον στόμιον εἰσνέουσι, καὶ γίνονται πλῆθος ἄμαχοι, καὶ ἐπωθοῦνται ἀλλήλοις, αἱροῦνται δὲ ἅτε ἐν βόθρῳ στενῷ ῥᾳδίως· καὶ πάρεστι λαβεῖν κυπρίνους τε, καὶ κορακίνους ἅδην, καὶ πέρκας, καὶ ξιφίαν, ἀλλ' οὔπω μέγαν, καὶ ἔτι τοῦ κέντρου τοῦ προμετωπιδίου ἄμοιρον· καὶ ἀντακαῖον, καὶ τοῦτον ἁπαλὸν, ἐπεὶ οἵγε μεγάλοι, καὶ προήκοντες τὴν ἡλικίαν, γένοιντο ἂν καὶ κατὰ τὸν θύννον τὸν μέγιστον. Οὗτός τοι καὶ πιόταλός ἐστι τὰς λαπάρας καὶ τὴν γαστέρα, καὶ φαίης ἂν ὑὸς οὖθαρ εἶναι θηλαζούσης βρέφος· δορὰν δὲ ἔχει τραχεῖαν, καὶ μέντοι καὶ τὰ δόρατα λεαίνουσι ταύτῃ δορυξόοι· ὑπὸ δὲ τῷ μυελῷ τοῦδε τοῦ ζῴου, ἀρξάμενος ἐκ μέσης τῆς κεφαλῆς, καὶ μέχρι τῆς οὐρᾶς καθήκων, ὑμὴν ὑγρὸς καὶ στενὸς ἔρχεται· τοῦτον οὖν πρὸς τὴν εἵλην αὖον ἐργασάμενος ἕξεις, εἰ θέλεις, καὶ μάστιγας ὡς ἐλαύνειν ζεῦγος ἵππων, ζεῦγος γὰρ ἤ τινι ἢ οὐδὲν διαφέρει. Εἰς μέγεθος δὲ ἤδη προήκων, οὐκ ἂν αὐτὸν θεάσαιτό τις ὑπεκδυόμενον τοῦ κρυστάλλου, καὶ ἐμπίπτοντα εἰς τὴν βόθρον· ἀλλ' ἢ πέτραν ὑπελθὼν πολυσκεπῆ εὗρε, καὶ ἐν ἄμμῳ βαθείᾳ ἑαυτὸν ἐγκρύψας εἶτα ὑποθάλπει, καὶ μάλα ἀγαπητῶς. Δεῖται δὲ οὔτε πόας τηνικάδε, οὔτε ἰχθύος εἰς βορὰν ἑτέρου· κρυμοῦ δὲ ὄντος, ἀργὸς εἶναι ἐθέλει, καὶ τρέφεται τῇ σχολῇ, καὶ τὴν ἑαυτοῦ πιμελὴν ἐσθίει· ὥσπερ οὖν καὶ οἱ πολύποδες ἐν ἀθηρίᾳ τῶν πλεκτανῶν τῶν ἰδίων παρατραγόντες, ἑαυτοὺς καὶ ἐκεῖνοι βόσκουσι. Χειμῶνος δὲ λήγοντος, καὶ ὑπαρχομένου ἦρος, καὶ ἐλευθέρου τοῦ Ἴστρου ῥέοντος, μισεῖ τὴν ἀργίαν καὶ ἀναπλεύσας, ἐμφορεῖται τοῦ κατὰ τὸ ὕδωρ ἀφροῦ, πολὺς δὲ οὗτός ἐστι. Μορμύροντος δὲ τοῦ ῥεύματος καὶ ὠθουμένου σφοδρότατα, ἐνταῦθά τοι καὶ ἁλίσκεται ῥᾳδίως, ἐλλοχώντων αὐτὸν τῶν ἁλιέων, καὶ τὸ ἄγκιστρον εἰς τὸν ἀφρὸν καθιέντων σὺν τῇ ὁρμιᾷ, καὶ τὸ μὲν κρύπτεται ὑπὸ τῇ λευκότητι, καὶ αἴγλῃ τοῦ χαλκοῦ εὐσύνοπτον οἷον οὐκ ἔστι· καὶ διὰ ταῦτά τοι περιχανὼν καὶ λάβρως σπῶν τοῦ προειρημένου σιτίου, καταπίνει τὸν δόλον, καὶ ἀπόλωλεν ἐντεῦθεν, ὅθεν τὰ πρῶτα ἐτρέφετο.

CAP. XXVII.

Quomodo Cynoſpaſtum, quae etiam Aglaophotis dicitur, per canem eruant.

Cynospastvs herba alio nomine aglaophotis dicitur (recordatus enim fidem liberare volo) haec per diem inter ceteras herbas, a quibus ne minimum quidem differt, deliteſcit, nec ullo modo agnoſcitur; nocte vero ſtellae inſtar lucens, et igneo ſplendore coruſcans, facile in conſpectum venit. Itaque ſigno ad radices ejus defixo diſcedunt, abſque eo neque colorem ejus interdiu, neque ſpeciem cogituri. Nocte jam exacta adventant, et herbam ex ſigno agnoſcunt; evellere vero, aut circumfodere tantum, cavent: primum enim, qui ejus naturae imperitus eam attigit, periiſſe ferunt. Canem igitur juvenem adducunt diei ſpatio famelicum, et funiculum validum arctiſſime ad inferiorem herbae ſtipitem vinctum cani etiam alligant, et carnes aſſas multas ei objiciunt, quam longiſſime interim poſſunt recedentes: canis nidore motus, impetu ad carnes fertur, et herbam radicitus eruit; cujus radices ſi ſol viderit, canis mox exſpirat, et ſecretis quibuſdam ceremoniis, utpote in ipſorum gratiam extinctus, ſepelitur. Tum demum herbam contingere, et ſecum domum ferre audent. Vſus ejus ad multa celebratur: et inter cetera, ad comitialem morbum remedium ex ea homini commendant;

ΚΕΦ. κζ΄.

Πῶς διὰ Κυνὸς ἀνασπῶσι τὴν καλουμένην Κυνόσπαστον, ἢ καὶ Ἀγλαοφῶτιδα.

Ὄνομα φυτοῦ κυνόσπαστος, καλεῖται δὲ ἄρα καὶ ἀγλαοφῶτις ἡ αὐτὴ (βούλομαι γὰρ ἐκτῖσαι χρέος ὑπομνησθεὶς) ὁ μεθ' ἡμέραν μὲν ἐν τοῖς ἄλλοις διαλέληθε, καὶ οὐκ ἔστι πάντη σύνοπτον· νύκτωρ δὲ ἐκφαίνεται καὶ διαπρέπει, ὡς ἀστὴρ, φλογώδης γάρ ἐστι, καὶ ἔοικε πυρί. Οὐκοῦν σημεῖόν τι ταῖς ῥίζαις παραπήξαντες αὐτῆς ἀπαλλάττονται, οὔτε τὴν χρόαν ἔχοντες μεθ' ἡμέραν, εἰ μὴ τοῦτο δρᾶσαι ἐμνημόνευσαν, οὔτε μὴν τὸ εἶδος. Παρελθούσης δὲ τῆς νυκτὸς, ἥκουσι, καὶ θεασάμενοι τὸ σημεῖον, ὅπερ οὖν κατέλιπον, καὶ γνωρίσαντες, ἔχουσι συμβαλεῖν, ὅτι ἄρα τοῦτο ἐκεῖνό ἐστι, οὗ καὶ δέονται, ἐπεί τοι γε ἄλλως ὅμοιόν ἐστι τοῖς παρεστῶσι, καὶ οὐδὲ ὀλίγον διαλλάττει αὐτῶν· οὐκ ἀνασπάσουσι δὲ αὐτοὶ τὸ φυτὸν τόδε, ἢ οὐ χαιρήσουσι πάντως, οὐκοῦν οὔτε περισκάπτει τις, οὔτε ἀνασπᾷ· ἐπεὶ καί φασι, τὸν πρώτιστον ὑπ' ἀπειρίας τῆς κατ' αὐτοῦ φύσεως προσαψάμενον, οὐκ εἰς μακρὰν ἀπώλεσεν. Ἄγουσιν οὖν κύνα νεανίαν ἡμερῶν ἀτροφήσαντα καὶ λιμώττοντα ἰσχυρῶς, καὶ τούτου σπάρτον ἐξάψαντες εὖ μάλα στερεὸν, καὶ τῆς ἀγλαοφώτιδος τῷ κάτω στελέχει βρόχον τινὰ δύσλυτον προσαρτήσαντες, ὡς οἷοί τέ εἰσι μακρόθεν, εἶτα τῷ κυνὶ προτιθέασι κρέα πάμπολλα ὀπτὰ, κνίσσης προβάλλοντα· ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ λιμοῦ φλεγόμενος, καὶ στρεβλούμενος ὑπὸ τῆς κνίσσης, ἐπὶ τὰ προκείμενα ἔναντι κρέα καὶ ὑπ' ὀδύνης αὐτόῤῥιζον ἀνασπᾷ τὸ φυτόν· ἐὰν δὲ ὁ ἥλιος ἴδῃ τὰς ῥίζας, ὁ κύων ἀποθνήσκει παραχρῆμα, θάπτουσι δὲ ἐν αὐτῷ τῷ χωρίῳ αὐτὸν, καί τινας δράσαντες ἀποῤῥήτους ἱερουργίας, καὶ τιμήσαντες τοῦ κυνὸς τὸν νεκρὸν ὡς ὑπὲρ αὐτῶν τεθνεῶτος. Εἶτα μέντοι προσάψασθαι τολμῶσι τοῦ φυτοῦ τοῦ προειρημένου, καὶ κομίζουσιν οἴκαδε. Καὶ καταχρῶνται, φασὶν, εἰς πολλὰ καὶ λυσιτελῆ· ἐν δὲ τοῖς, καὶ τὴν ἐκ τῆς σελήνης νόσον ἐνσκήπτειν τοῖς ἀνθρώποις λεγομένην,

ἰᾶσθαί

mendant; item ad oculorum vitium, quod, delato in eos humore nimio, videndi facultatem adimit.

CAP. XXVIII.

De cochlea marina, quae vocatur Nerites.

Cochlea marina magnitudine exigua, formae pulchritudine eximia ſpectatur; eo maris, ubi ſordium vacuitas eſt, et tranquillitas viget, et in ſaxis tum tectis mari, tum eminentibus modice, quae choeradas vocant, naſcitur. Haec nerites appellatur, et duplex ſuper ea narratur fabula, quas, ut accepi, referam; nam in longo opere modice ad fabulas deflectere, tum animi recreandi, tum condiendi edulcandique ſermonis gratia, nihil prohibet. Nereo [daemoni] marino, quem veracem et minime fallacem eſſe hactenus omnes praedicant, Doris Oceani filia, ut canit Heſiodus, filias peperit quinquaginta, quarum Homerus quoque in Megaris poemate meminit. Poſt tot vero filias etiam filium unicum ei natum eſſe, non illi quidem auctores ſunt, ſed vulgus piſcatorum praedicat; cui nomen fuerit Nerites, hominum ſimul atque deorum formoſiſſimo: quocum Venus etiam in mari ſe oblectarit, magno illum amore proſecuta. Cum vero jam tempus fatale adveniſſet, et Venerem diis coeleſtibus juſſu patris inſcribi oporteret; audio eam de mari exeuntem Neriten quoque delicias ſuas, ſecum abducere voluiſſe; illum vero recuſaſſe, quod inter parentes ac ſorores vivere, quam coelo potiri mallet. Et cum alas etiam, quandocunque libuiſſet, ad volandum ſibi producere poſſet; hoc quoque munus a Venere, ni fallor, acceptum adſpernatus neglexit. Quamobrem indignata Iovis filia illum in cochleam ejuſdem nominis convertit; comitem vero et miniſtrum illius loco Cupidinem, ipſum quoque juvenem et formoſum, ſibi delegit: et alis, quas Nerites habuerat, eundem induit. Altera vero fabula Neptunum ait amaſſe Neriten, et pariter ab eodem reda-

ἰᾶσθαί φασιν αὐτήν· ϗ τῶν ὀφθαλμῶν τὸ πάθος, ὅπερ ἐν, ὑγρȣ̃ ἐπικλύσαντος ϗ ῥαγέντος, ἀφαιρεῖται τὴν ὄψιν αὐτοῖς.

ΚΕΦ. κή.

Περὶ τȣ κόχλȣ τȣ̃ θαλατ]ίȣ, τȣ̃ καλȣμένȣ Νηρίτȣ.

ΚΟχλος ἐςὶ θαλάτ]ιος, μικρὸς μὲν τὸ μέγεθος, ἰδεῖν δὲ ὡραιόταλος· ϗ ἐν θαλάτ]ῃ τίκ]ε]αι τῇ καθαρωλάτῃ, ϗ ἐν ταῖς ὑφάλοις πέτραις, ϗ ἐν ταῖς καλȣμέναις χοιράσιν. Ὄνομα δὲ νηρίτης ἐςὶν αὐτῷ, ϗ διαῤῥεῖ λόγος διπλȣ̃ς ὑπὲρ τȣ̃δε τȣ̃ ζώȣ, ϗ εἰς ἐμέ γε ἀφικέσθην ἄμφω τὼ λόγω· ϗ μέντοι ϗ διαμυθολογῆσαι μικρὰ ἄτ]α ἐν μακρᾷ τῇ ϛυΓγραφῇ ȣ̓δὲν ἄτοπον, ἀλλ᾽ ἢ διαναπαῦσαί τε τὴν ἀκοὴν, ϗ ἐφηδῦναι τὸν λόγον. Τῷ Νηρεῖ τῷ θαλατ]ίῳ, ὅνπερ ȣ̓̃ν ἀληθῆ τε ϗ ἀψευδῆ ἀκȣ́ομεν δεῦρο ἀεὶ, πεντήκον]α μὲν τεκεῖν θυΓατέρας τὴν Ὠκεανȣ̃ Δωρίδα Ἡσίοδος ᾄδει· μέμνη]αι δὲ αὐτῶν ϗ Ὅμηρος ἐν τοῖς ἑαυτȣ̃ Μεγάροις. Ἕνα δέ οἱ γενέσθαι παῖδα ἐπὶ ταῖς τοσαύταις θυγαλράσιν, ἐκεῖνοι μὲν ȣ̓̃ν ȣ̓ φασι, λόγοι δὲ θαλάτ]ιοι ὑμνȣ̃σι· ϗ Νηρίτην αὐτὸν κληθῆναι λέγȣσι, ϗ ὡραιόταλον γενέσθαι ϗ ἀνθρώπων ϗ θεῶν· Ἀφροδίτην δὲ ϛυνδιαιτωμένην ἐν τῇ θαλάτ]ῃ ἡσθῆναί τε τῷ Νηρίτῃ τῷδε, ϗ ἔχειν αὐτὸν φίλον. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκε]ο χρόνος εἱμαρμένος, ἔδει τοῖς ὀλυμπίοις ἐΓγραφῆναι ϗ τήνδε τὴν δαίμονα, τȣ̃ πατρὸς παρακαλȣ̃ντος· ἀνιȣ̃σαν αὐτὴν ἀκȣ́ω, ϗ τὸν ἑταῖρόν τε ϗ ϛυμπαίςην τὸν αὐτὸν ἐθέλειν ἄγειν· τὸν δὲ ȣ̓χ ὑπακȣ̃σαι λόγος ἔχει, τȣ̃ ὀλύμπȣ προτιμῶν]α τὴν ϛὺν ταῖς ἀδελφαῖς ϗ τοῖς γειναμένοις δια]ριϐήν. Παρῆν δ᾽ ἄρα αὐτῷ ϗ ἀναφῦσαι π]ερὰ, ϗ τȣ̃το ἐγῷμαι δῶρον τῆς Ἀφροδίτης δωρȣμένης· ὁ δὲ ϗ ταύτην παρ᾽ ȣ̓δὲν ποιεῖται τὴν χάριν. Ὀργίζε]αι τοίνυν ἡ Διὸς παῖς, ϗ ἐκείνῳ μὲν εἰς τὸν κόχλον τόνδε ἐκ]ρέπει τὴν μορφήν· αὐτὴ δὲ αἱρεῖται ὀπαδόν τε ϗ θεράπον]α ἀντ᾽ ἐκείνȣ τὸν Ἔρω]α, νέον ϗ τȣ̃τον ϗ καλόν· ϗ οἱ τὰ π]ερὰ τὰ ἐκείνȣ δίδωσιν. Ὁ δὲ ἄλλος λόγος ἐρασθῆναι βοᾷ Νηρίτȣ Ποσειδῶνα, ἀν]ερᾷν ϗ τȣ̃ Ποσειδῶνος,

redamatum eſſe, unde nomen et celebritas Anterotis [h. e. amoris mutui] inter homines exorta ſint. Et hunc Neptuni amaſium tum alias familiariter cum ipſo vivere ſolitum eſſe audio, tum currum ejus et equos, ſi quando per aequora veheretur, quam proxime ſemper ſecutum, marinis beſtiis omnibus ſua celeritate ſuperatis: nam piſces cetacei, delphini, tritones etiam, aliique e penetralibus maris excitati, circumſiliendo currum, et tripudiando (quod eos facere Homerus etiam in Iliade teſtis eſt) omnes mox feſſi deſiſtebant, et relinquebantur a tergo; puer vero proxime eum comitabatur ſemper, fluctibus etiam ei ob reverentiam Neptuni ſe ſubmittentibus, et locum aquarum divortio cedente mari; quod Neptunus voluiſſet tam praeſtantis formae puerum, tum ceteris in rebus excellere, tum corporis habitu et viribus prae cunctis florere. Solem igitur inquit fabula pueri celeritate commotum ſuccenſuiſſe, et in cochleam corpus ejus vertiſſe. Quam vero ob cauſam ſol iratus hoc fecerit, ignoro, nec exprimit fabula; veriſimile tamen eſt, ſi quid conjicere licet in rebus obſcuris, hos deos fuiſſe rivales: et ſolem aegre tuliſſe, quod tam formoſus puer in mari degeret, quem ipſe digniorem inter ſidera, quam inter belluas maris, numerari judicaret. Hic fabulam utramque finierim. Precor autem deos mihi propitios eſſe, et quae narravi in meliorem partem accipere; et ſi quid peccatum eſt, id omne fabulis vulgi adſcribere.

C A P. XXIX.

Quomodo Eridano et Taenari fluviis Piſces capiantur.

VBI inſignis Eridanus et parum nobilis Taenarus coitionem faciunt, ibi peculiaria hercle piſcandi genera accolae exercent; quae ex Mitylenaei cujuſdam viri, mihi etiam noti, carminibus didici, non indigna referri. Hiberno quidem tempore, dum

ϗ τοῦγε ὑμνουμένου Ἀντερῶντος ἐντεῦθεν τὴν γένεσιν ὑπάρξασθαι. Συνδιατρίβειν οὖν τάτε ἄλλα τῷ ἐραστῇ τὸν ἐρώμενον ἀκούω· ϗ μέντοι ϗ αὐτοῦ ἐλαύνοντος κατὰ τῶν κυμάτων τὸ ἅρμα, τὰ μὲν κήτη τὰ ἄλλα, ϗ τοὺς δελφῖνας, ϗ προσέτι ϗ τοὺς Τρίτωνας ἀναπηδᾷν ἐκ τῶν μυχῶν, ϗ περισκιρτᾷν τὸ ἅρμα, ϗ περιχορεύειν (ὃ ϗ Ὅμηρος ἐν Ἰλιάδι λέγει ἡμῖν) ἀπολείπεσθαι γοῦν τοῦ τάχους τῶν ἵππων πάντας ϗ πάντα· μόνα δὲ ἄρα τὰ παιδικά οἱ παρομαρτεῖν ϗ μάλα πλησίον, στόρνυσθαι δὲ ἄρα αὐτοῖς ϗ τὸ κῦμα, ϗ διΐστασθαι ϗ τὴν θάλασσαν, αἰδοῖ Ποσειδῶνος· βούλεσθαι γὰρ τῇ τε ἄλλῃ τὸν θεὸν εὐδοκιμεῖν τὸν καλὸν ἐρώμενον, ϗ οὖν ϗ τὴν ἕξιν διαπρέπειν. Τὸν δὲ Ἥλιον νεμεσῆσαι τῷ τάχει τοῦ παιδὸς ὁ μῦθος λέγει, ϗ ἀμεῖψαί οἱ τὸ σῶμα εἰς τὸν κόχλον. Τὸν οὖν οὐκ οἶδα εἰπεῖν ὁπόθεν ἀγριάναντα, οὐδὲ γὰρ ὁ μῦθος λέγει· εἰ δέ τι χρὴ συμβαλεῖν ὑπὲρ τῶν ἀτεκμάρτων, λέγονται ἀντερᾷν Ποσειδῶν ϗ Ἥλιος· ϗ ἠγανάκτει μὲν ἴσως ὁ Ἥλιος, ὡς ἐν θαλάττῃ φερόμενος, ἐβούλετό τε αὐτὸν οὐκ ἐν τοῖς κήτεσιν ἀριθμεῖσθαι, ἀλλ' ἐν ἄστροις φέρεσθαι. Καὶ τῷ μὲν μύθῳ ἐς τοσόνδε ἐληξάτην. Ἐμοὶ δὲ ἐκ τῶν θεῶν ἵλεω ἔστω, ϗ τάγε παρ' ἐμοῦ ἔστω πρὸς αὐτοὺς εὔστομα· εἰ δέ τι θρασύτερον εἴρηται τοῖς μύθοις, ἐκείνων τὸ ἔγκλημα.

Κ Ε Φ. κθ΄.

Πῶς θηρῶσιν ἐν τῷ Ἠριδανῷ ποταμῷ ϗ τῷ Ταινάρῳ τοὺς ἰχθῦς.

Ἔνθα ὁ Ταίναρος ποταμὸς ϗ ὁ Ἠριδανὸς συμβάλλετον, οὗτος μὲν ϗ διὰ δόξης ἰὼν ϗ κλέους, ἐκεῖνος δὲ οὐ πάντη γνώριμος· ἐνταῦθά τοι θῆραι ναὶ μὰ Δία ἰχθύων ἴδιαι, ϗ εἰς ἐμὲ ἧκουσαι μέτροις Μιτυληναίου ἀνδρὸς, ὃν ᾔδειν ϗ αὐτὸς, μηδὲ ἐξ ἡμῶν ἀγέραστοι γενέσθωσαν τῷ λόγῳ τῷδε. Πεπεδημένων αὐτοῖς ὑπὸ κρυστάλλου τῶν ῥευμάτων, ὅσοι περιοικοῦσιν

5 M αὐτοὺς

dum glacies adſtringit aquam, ſationi operam dant; fertilem enim regionem colunt. Deinde, ineunte vere, nondum confluente frigoribus conglaciare deſinente, qui antea agricolae eſſent, nunc piſcatores facti, ſinuoſum locum deligunt; quem peracutis ſecuribus circumcidunt, ut figurae rotunditate quiddam lacui vel paludi ſimile efficiant: non tamen glaciem prope ripam ſecant, ſed in ſuo ſtatu conſiſtere ſinunt; atque locum a glacie nudatum circundant amplo verriculo, quod fune valido ambitur. Tum rete piſcatores, aliique in ripa conſiſtentes, trahunt; ac nimirum permulti, etiam piſcatoriae artis imperiti, piſcium captionem animi oblectandi cauſa ſpectant. Cum autem ii, qui adducunt, prope ripam venerunt, tum piſcatores alii extrinſecus glaciem ripae continentem frangunt; detinetur enim rete in lacu, quem diximus, et promoveri ultra non poteſt. Ita igitur circumcidunt glaciem, ut pars ejus in medio jam libera abſolutaque, et inſulae fluitantis inſtar, cui inſiſtunt, qui rete trahunt, ab reti piſcibus pleno, dum trahitur, verſus ripam agatur ac impellatur. Hoc quidem illo in loco piſcandi genus, uſitatis piſcationibus aliis longe diſſimile, hujuſmodi eſt. De piſcatoribus vero illis Homerice dixerim, eos duplicem fructum percipere, alterum ex terra, alterum ex flumine, ut iidem et nautae et agricolae cenſendi ſint.

αὐτοὺς, τῇ μὲν ὥρᾳ χειμερίῳ ἀροῦσί τε καὶ σπείρουσι· καὶ γάρ πως καὶ εὔγεω χῶρον κεκλήρωνται. Εἶτα ὑπαρχομένου τοῦ ἦρος, τῶν ῥευμάτων τῶν προειρημένων, δι' ἣν αἰτίαν εἶπον, ἔτι ἑστώτων, κολπώδη τινὰ τόπον προαιροῦνται οἱ γεωργοὶ τέως, νῦν δὲ ἁλιεῖς· καὶ περιτέμνουσι τοῦτον εὖ μάλα τεθηγμένοις πελέκεσι, καὶ τὸ ὕδωρ ἀναφαίνεται, περιφερὲς κατὰ τέλμα· οὐ μὴν πλησίον ἔτι τῆς ὄχθης κόπτουσιν, ἀλλὰ ἐῶσι τὸν κρύσταλλον, ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐνετράφη· περιβάλλουσιν οὖν τῷ χώρῳ τῷ γεγυμνωμένῳ πλατὺ δίκτυον, καὶ μέντοι καὶ περιβάλλουσιν αὐτὸ κάλων ἁδρότερον. Καὶ τοῦτό γε τὸ δίκτυον ἐπισπῶσιν ἄνδρες ἐπὶ τῆς ὄχθης ἑστῶτες, καὶ ἁλιεῖς καὶ ἄλλοι· καὶ μέντοι τὴν τῶν ἰχθύων ἅλωσιν θεῶνται πολλοὶ, τῆς τέχνης οὐκ ἐπαΐοντες, ψυχαγωγία δέ τις ὕπεισιν αὐτούς. Ὅταν γε μὴν ἀγόμενοι τῆς ὄχθης πλησίον ἀφίκωνται, τηνικαῦτα καὶ τὸν ἐντεῦθεν τέμνουσι κρύσταλλον οἱ ἔξωθεν ὑδροθῆραι· τῇ γάρ τοι θήρᾳ ἐνέχονται, καὶ ἀναστέλλονται τοῖς ἰχθύσι τὸν ἔξω πόρον. Τούτου δὲ οὕτω γενομένου, πλῆρες ἰχθύων τὸ δίκτυον ἐκεῖνο τὴν περιτμηθεῖσαν ἐπωθεῖ τοῦ κρυστάλλου πέτραν, καὶ συνεπάγη, καὶ οἵγε ἐφεστῶτες ἁλιεῖς αὐτῇ ἐοίκασιν ἐπὶ νήσου φέρεσθαι πλωτῆς. Ἴδια μὲν δὴ καὶ ταῦτα ἰχθύων τῶν ἐκεῖσε, καὶ θήραις ἑτέραις οὐκ ἂν εἰκασμένα. Δώσει δὲ Ὅμηρος εἰπεῖν μοι, ὅτι καὶ διπλοῦν αἱροῦνται μισθὸν οἵδε οἱ ἄνδρες, τὸν μὲν ἐκ τοῦ ποταμοῦ, τὸν δὲ ἐκ τῆς γῆς, ὡς τοὺς αὐτοὺς εἶναι καὶ ναύτας καὶ γεωργούς.

AELIANI
DE
NATVRA ANIMALIVM
LIBER XV.

CAPVT I.
Piſcium captura in Macedonia non admodum uſitata.

HVIVSCEMODI Macedonicam piſcandi rationem auditione accepi. In fluvio, nomine Aſtraeo, qui inter Beroeam et Theſſalonicen medius fluit, diſtincti variis coloribus piſces gignuntur; quorum nomen ab incolis Macedonibus melius interroges. Hi autem indigenis muſcis in fluvio volitantibus paſtum ſibi comparant, quae nec ſimile de ſpecie quicquam aliarum muſcarum habent, nec ad apum ſimilitudinem accedunt, nec veſparum, nec denique anthedonum [crabronum] ſpeciem gerunt; harum tamen aliquam cujuſque propriam particulam referunt. Nam in audacia quiddam ſimile ceterarum muſcarum habent, tum magnitudine anthedoni ſimiles ſunt, tum veſparum colorem reddunt, et ſimiliter quidem atque apes bombo ſtrepunt. Eas hippuros appellant indigenae. Ad ſummam autem aquam verſantes ſui gratia alimenti piſcium nationem non latent. Vt ex his igitur quiſpiam earum aliquam per ſumma apparentem conſpexit, ſilentio ſub aquas ſubit, metuens ne praedam aquae agitatione loco moveat: et proxime ad illius umbram accedens,

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΠΕΡΙ

ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΕ΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ α΄.

Θήρα Ἰχθύων ἐν Μακεδονίᾳ ἐ πάνῖη ζυνήθης.

ΘΗΡΑΝ ἰχθύων Μακέτιν οἶδα ἀκέσας, ϗ ἥδε ἡ Θήρα ἐςί. Βεροίας τε ϗ Θεσσαλονίκης μέσος ῥεῖ ποῖαμὸς ὄνομα Ἀςραῖος, εἰσὶν ἐν ἐνταῦθα ἰχθύες τὴν χρόαν καῖάςικῖοι· τίνας αὐτὲς οἱ ἐπιχώριοι καλἕσι, Μακεδόνας ἔρεσθαι λῷόν ἐςιν. Οὐκἕν ἕτοι ποιἕνῖαι τροφὴν μύας ἐπιχωρίἑς ἐν τῷ ποῖαμῷ πεῖομένας, ἐδέν τι ταῖς ἀλλαχόθι μύαις προσεικασμένας, ἐδὲ μὴν ζφηκῶν ὄψει παραπλησίας, ἐδ᾽ ἂν εἴποι τις ταῖς καλἑμέναις ἡμέρεσι τὴν μορφὴν εἰκότως ἂν ἀντικρίνεσθαι τἕτο τὸ ζῷον, ἐδὲ ταῖς μελίσσαις αὐταῖς· ἔχἑσι δέ τινα τῶν προειρημένων ἑκάςἑ μοῖραν ἰδίαν. Ἐοίκασιν ἕν τὸ μὲν θράσος μύᾳ, τὸ δὲ μέγεθος εἴποις ἂν ἀνθηδόνα, ζφηκὸς δὲ τὴν χρόαν ἀπεμάξαῖο, βομβεῖ δὲ ὡς αἱ μέλιτῖαι. Καλἕσι δὲ ἵππἑρον αὐτὸν, πᾶν ὅσον εἰσὶν ἐπιχώριον. Ἐκδιαιτῶσιν ἕν ἐπικείμενοι τῷ ῥεύμαῖι τροφὴν τὴν ἑαυῖοῖς φίλην, ἐ μὴν ἐ δύναῖαι τὲς ἐπινηχομένἑς λαθεῖν ἰχθύας. Ὅταν γἕν αὐτἕ ἐπιπολάζἑσαν τὴν μῦαν θεάσηῖαί τις, ἡσυχῇ ϗ ὕφυδρος νέων ἔρχεῖαι, κινῆσαι τὸ ἄνω δεδοικὼς ὕδωρ, ἵνα μὴ ζοβήσῃ τὸ θήραμα· εἶτα ἐλθὼν πλησίον καῖὰ τὴν ζκιὰν αὐτῆς,

ὑπο-

dens, quemadmodum vel de grege ovem lupus, vel anſerem ex cohorte aquila rapit; ſic is ore hianti atque imminenti eam devorat, et mox ſub aquae ſuperficiem denuo mergitur. Quod quidem ipſum etſi piſcatores haudquaquam ignorant, non iis tamen muſcis ad ineſcandos piſces utuntur; ſimul enim ac hominis manu continguntur, et nativum colorem perdunt, et pennae evaneſcunt, et inepti ad eſcam piſcium omnino redduntur. Quae cauſa eſt, cur earum odio incenſi ipſas a ſe deteſtentur. Verumtamen qui piſcandi ſcientiam cognitionemque praeclare tenent, captioſa quadam machinatione atque ſolertia ejuſmodi piſces circumveniunt. Purpuraſcente enim lana hamum circumveſtiunt, et ad eandem lanam gallinacei pennas duas e barba ſeu paleis, cerei coloris ſpeciem ſimilitudinemque gerentes, accommodant; quaternum cubitorum eſt arundo, et ejuſdem longitudinis linea. Has ergo abſtruſas inſidias in flumen demittunt; piſces vero colore illecti cupide pergunt contra venire, ac nimirum lautum cibum ſe habituros ex pulchro adſpectu arbitrantes, ore hiantes hamatis eſcis configuntur, iiſdemque acerbis captivi fruuntur.

C A P. II.

De marinis Arietibus, et quomodo Vitulos marinos iidem capiant.

MARINI arietes, quorum quidem nomen apud multos pervagatum eſt, ſed non tamen hiſtoria omnino explicata, niſi quatenus a pictoribus et fictoribus oſtenditur, circa Corſicum et Sardoum fretum hibernant, atque ex ſumma aqua eminentes ſpectantur, et maximi delphini circum eos natant. Mas aries frontem alba vitta redimitam habet; ut vel hanc Lyſimachi, vel Antigoni, vel alterius cujuſpiam regum Macedoniae diadema dicas. Aries vero femina, quemadmodum barbae appendiculas gallinacei quaſdam poſſident, ſic ipſa cirros ex imo collo pendentes habet. Neque modo eorum uterque cadavera cibum ſibi facit, ſed et viva corpora corripit. In natando magnos fluctus faciens tempe-

ὑποχανὼν κατέπιε τὴν μῦαν, ὡς ὄϊν ἐξ ἀγελῶν λύκος ἁρπάσας, ἢ χῆνα ἐξ αὐλῆς ἀετός· ϗ τῦτο δράσας ὑπεισῆλθε τὴν φρίκα. Ἴσασιν ὖν οἱ ἁλιεῖς τὰ πραττόμενα, ϗ ταῖσδε μὲν ταῖς μύαις εἰς δέλεαρ τῶν ἰχθύων χρῶνται ὐδέν· ἐὰν γὰρ αὐτῶν προσάψηται χεὶρ ἀνθρωπίνη, ἀφῄρηνται μὲν τὴν χρόαν τὴν ϲυμφυῆ, μαραίνεται δὲ αὐτοῖς τὰ πτερὰ, ϗ ἄβρωτοι γίνονται τοῖς ἰχθύσι. Καὶ διὰ ταῦτα ὐ προσίασιν αὐτοῖς, ἀποῤῥήτῳ φύσει τὰς εἰρημένας μεμισηκότες. Σοφίᾳ δ᾽ ὖν περιέρχονται ὑδροθηρικῇ, δόλον αὐτοῖς ἐπινοήσαντες. Οἷον τῷ ἀγκίστρῳ περιβάλλυσιν ἔριον φοινικῦν, ἥρμοσαί τε τῷ ἐρίῳ δύο πτερὰ ἀλεκτρυόνος ὑπὸ τοῖς κάλλεσι πεφυκότα, ϗ κηρῷ τὴν χρόαν παρεικασμένα· ὀργυιὰ δὲ ὁ καλαμός ἐστι, ϗ ὁρμιὰ δὲ τοσῦτον ἔχει τὸ μῆκος. Καθίησιν ὖν τὸν δόλον· ἑλκόμενος δὲ ὑπὸ τῆς χρόας ὁ ἰχθὺς, ϗ οἰστρώμενος, ἀντίος ἔρχεται, ϗ θοίνην ὑπολαμβάνων ἐκ τῦ κάλλυς τῆς ὄψεως ἕξειν θαυμαστὴν, εἶτα μέντοι περιχανὼν ἐμπλάσσεται τῷ ἀγκίστρῳ, ϗ πικρᾶς τῆς ἑστιάσεως ἀπολέλαυκεν ᾑρημένος.

ΚΕΦ. β΄.

Περὶ τῶν θαλαττίων Κριῶν, ϗ ὅπως θηρῶσι τὰς Φώκας.

ΟΙ θαλάττιοι κριοὶ, ὧνπερ ὖν ὄνομα μὲν ἐς τὺς πολλὺς διαῤῥεῖ, ἱστορία δὲ ὐ πάντη ϲαφὴς, ἢ ὅσον γραφῇ χειρυργίας ϗ πλάσματι δείκνυται, χειμάζυσι μὲν περὶ τὸν Κύρνειόν τε ϗ Σαρδῷον πορθμὸν, ϗ φαίνονταί γε ϗ ἔξαλοι, περινήχονται δὲ ἄρα αὐτὺς ϗ δελφῖνες μεγέθει μέγιστοι. Ὁ τοίνυν ἄῤῥην κριὸς λευκὴν τὸ μέτωπον ταινίαν ἔχει περιθέυσαν· εἴποις ἂν Λυσιμάχυ τῦτο διάδημα, ἢ Ἀντιγόνυ, ἤ τινος τῶν ἐν Μακεδονίᾳ βασιλέων ἄλλυ. Κριὸς δὲ θῆλυς, ὡς οἱ ἀλεκτρυόνες τὰ κάλλεα, ὕτω τοι ϗ ὗτος ὑπὸ τῇ δέρῃ ᾐρτημένυς πλοκάμυς ἔχει. Ἁρπάζει δὲ ἄρα τοῖνδε τοῖν κριοῖν ἑκάτερος ϗ νεκρὰ ϲώματα, ϗ ποιεῖται τροφὴν αὐτὰ, ϗ ζῶντας ἁρπάζει. Ἀλλὰ ϗ τῷ τῆς νήξεως κλύδωνι πολὺς ὢν ϗ ὑπέρογκος, ϗ ναῦς

περι-

tempeſtate, quam ex ſua agitatione ciet, naves funditus evertit; ac eos, qui ſecundum mare verſantur, rapit. Qui Corſicam incolunt, dicunt virum, qui ex tempeſtate naufragium feciſſet, natandi bene peritum, ubi permultum maris natando tranſmiſiſſet, circa Corſicam crepidinem quandam adſecutum adſcendiſſe, ibique conſtitiſſe, tanquam periculo jam omni exemptum atque ſecurum; poſt vero quam aries famelicus eum oculis comprehendiſſet, convolutum agitatumque poſteriore ſui parte plurimum mare concitaſſe; deinde ab intumeſcente aeſtu ſurſum elatum, inſtar procellae et turbinis, hominem corripuiſſe. Haec de ariete circa Corſicam. Ceterum oceani accolae fabulantur veteres Atlantidis reges, qui genus ad Neptunum referunt, in capitibus ſuis arietum marium taenias geſtaſſe, imperii inſigne; et reginas ſimiliter cirros feminarum arietum. Tanto narium robore praedita eſt hujuſmodi bellua, ut permultum aëra reſpiratione ad ſe attrahat, eaque adſpiratione marinos vitulos ad hanc rationem comprehendat: Cum arietem illi noverunt vicinum eſſe ad moliendas ipſis inſidias, in terram celerrime enatantes in ſpecus ſaxorum conduntur; is, cognita fuga, inſequitur; et contra antrum ſtans ex corporis odore praedam intus eſſe percipit, et narium illecebra quadam acri inter ſe et vitulos aërem intermedium attrahit: hi, tanquam vel ſagittam vel ſpiculum, ſic ſane ſpirationis illius appulſum declinant et refugiunt; tandem tamen violentiſſimo anhelitus ductu inviti, et tanquam loris quibuſdam aut funibus conſtricti, ex latebra extrahuntur, et ſtrident, et ab ariete devorantur. Ex earum naribus enatos pilos harum rerum periti magnos uſus adferre teſtantur.

C A P.

περιτρέπει, χειμῶνα αὐταῖς ἐξ ἑαυτοῦ τοῦτον ἐργασάμενος· ἁρπάζει δὲ καὶ ἀπὸ γῆς ἑστῶτας τῆς πλησίον. Λέγουσι δὲ οἱ τὴν Κύρνον κατοικοῦντες, νεὼς διεφθαρμένης ἐν χειμῶνι, ἄνδρα εὖ μάλα νηκτικὸν πολλὴν θάλατταν διανύσαντα λαβέσθαι τινὸς ἄκρας σφίσιν ἐπιχωρίου, καὶ ἀνελθόντα ἑστάναι καὶ μάλα ἀδεῶς, ἤδη κινδύνων ἁπάντων ἐλεύθερον γενόμενον, καὶ ἐν ἀδείᾳ τοῦ ζῆν καὶ ἐξουσίᾳ ὄντα· κριὸν οὖν παρανηχόμενον θεάσασθαι τὸν ἑστῶτα καὶ ἀναφλεχθέντα ὑπὸ λιμοῦ ἑλίξαι τε ἑαυτὸν καὶ κυρτῶσαι, καὶ τῷ οὐραίῳ μέρει πολλὴν ἐλάσαι θάλασσαν· εἶτα ἑαυτὸν μετεωρίσαι ἀρθέντα ὑπὸ τοῦ οἰδήσαντος κύματος, καὶ ἐπὶ τὴν ἄκραν φθάσαι ἀνατεθέντα, καὶ δίκην καταιγίδος ἢ στροβίλου ἁρπάσαι τὸν ἄνθρωπον. Καὶ τὸ μὲν Κύρνειον ἅρπαγμά τε καὶ θήραμα τοῦ κριοῦ ἐστι τοιοῦτον. Μυθοποιοῦσι δὲ οἱ τὸν ὠκεανὸν οἰκοῦντες, τοὺς πάλαι τῆς Ἀτλαντίδος βασιλέας, τοὺς ἐκ τῆς Ποσειδῶνος σπορᾶς, ἐπιφέρειν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τὰς τῶν κριῶν τῶν ἀῤῥένων ταινίας, γνώρισμα τῆς ἀρχῆς τοῦτο· καὶ τὰς ἐκείνων γαμετὰς τὰς βασιλίδας τοὺς πλοκάμους τῶν ἑτέρων, καὶ ἐκείνας φορεῖν τῆς ἀρχῆς ἔλεγχον. Ἔστι δὲ ἄρα τοὺς μυκτῆρας τὸ ζῶον τοῦτο καρτερὸν δεινῶς, καὶ πολὺ πνεῦμα εἰσπνεῖ, καὶ ἕλκει ἀέρα ἐφ᾽ ἑαυτὸν πάμπολυν, θηρᾷ δὲ καὶ τὰς φώκας τὸν τρόπον τοῦτον· Αἱ μὲν συνιεῖσαι πλησίον που κριὸν εἶναι, καὶ φέρειν σφίσιν ὄλεθρον, ὡς ὅτι τάχιστα ἐκνήχονται, καὶ παρελθοῦσαι εἰς τὴν γῆν, καὶ τὰς ὑπάντρους πέτρας ὑπελθοῦσαι καταδύονται· οἱ δὲ αἰσθόμενοι τὴν φυγὴν μεταθέουσιν, καὶ ἀντίοι στάντες τοῦ ἄντρου κατὰ τὴν τοῦ χρωτὸς ὀσμὴν ἔνδον εἶναι σφίσι τὴν ἄγραν συνιᾶσι, καὶ ὡς ἴϋγγί τινι βιαιοτάτῃ ἕλκουσι ταῖς ῥισὶ τὸν μεταξὺ ἑαυτῶν καὶ τῆς φώκης ἀέρα· ἡ δὲ, ὡς βέλος ἢ δόρατος αἰχμὴν, ἐκκλίνει τὴν τοῦ πνεύματος προσβολὴν, καὶ τὰ μὲν πρῶτα ὑπαναχωρεῖ· τελευτῶσα δὲ ὑπὸ τῆς βιαιοτάτης ἕλξεως ἐκσπᾶται τοῦ ἄντρου, καὶ ἄκουσα ἀκολουθεῖ, ὥσπερ οὖν ἱμᾶσί τισιν ἢ σχοίνοις κατατεινομένη, καὶ τέτριγε, καὶ γίνεται τῷ κριῷ δεῖπνον. Τάς γε μὴν ἐκπεφυκυίας τῶν μυκτήρων τοῦ κριοῦ τρίχας οἱ ταῦτα ἐξετάζειν δεινοὶ λέγουσιν εἰς πολλὰ ἀγαθάς.

C A P. III.
De Thynnis ad promontorium Bubonicum.

Ad promontorium Bubonicum innumeri thynnorum greges verſantur. Eorum maximi, ſimiliter ut ſues, ſolitarii ſunt, et ſeparatim natant; alii, more luporum, bini pabulantur; alii gregatim, quemadmodum caprae, in latis paſtionibus paſcuntur. Exoriente canicula, et ingraveſcente aeſtivo calore, in Euxinum natare contendunt; et marinis fluctibus e fervide radiato ſole caleſcentibus, inter ſe velut conſerti contextique confertis turmis natant, et corporum conjunctione umbra quodammodo perfruuntur.

C A P. IV.
De piſce, quem Lunam vocant.

Demostratus vir rei piſcatoriae peritiſſimus, ſimul et diſertus, piſcem quendam eſſe affirmat ſpecie perpulchrum, et appellari lunam, exigua magnitudine, lata figura; idemque ait, cyanei coloris ſpeciem ſimilitudinemque gerere, et in dorſo pinnas habere molles ac lenes; eaſdemque in natando explicare, et ad ſimilitudinem lunae ſemicirculum efficere: atque haec ſe vidiſſe Cyprii piſcatores aiunt. Proinde dicit Demoſtratus, cum eſt plena luna, tum impleri hunc piſcem, tum arbores implere, ſi ex his illum appenderis; decreſcente vero luna exſiccari atque interire, ac ſi ad plantas admoveris, eas marceſcere et evaneſcere: item ſi jam plena vel creſcente luna in id aquae, quod in perfoſſis puteis reperitur, quis hunc piſcem injecerit, aquam jugem et perennem fore; ſin extrema aut decreſcente luna, aquam exareſcere: quod ſi hunc eundem in fontem ſcatu-

Κ Ε Φ. γ΄.

Περὶ τῶν Θύννων τῶν ἐν τῷ ῥίῳ τῷ Βιϐωνικῷ.

ΕΝ δὲ τῷ ῥίῳ τῷ Βιϐωνικῷ θύννων ἔθνη μυρία. Καὶ οἱ μὲν αὐτῶν κατὰ τοὺς σῦς εἰσι μονίαι, καὶ καθ' ἑαυτοὺς νήχονται μέγιστοι ὄντες· οἱ δὲ συνδυασθέντες, καὶ εἰς τὸν κατὰ τοὺς λύκους σύννομον· ἄλλοι δὲ κατ' ἀγέλας, ὥσπερ οὖν τὰ αἰπόλια, πλατείας νομὰς νενεμημένοι. Ἐπιτέλλοντος δὲ τοῦ Σειρίου, καὶ τῆς ἀκτῖνος ἐνακμαζούσης ὀξύτατα, ἐπὶ τὸν Εὔξεινον στέλλονται· καὶ τοῦ κύματος αὐτοῦ ἐμπύρου δοκοῦντος, ἀλλήλοις συνυφασμένοι νήχονται, καὶ τῇ τῶν σωμάτων συναφῇ σκιᾶς τινος ἁμωσγέπως μεταλαγχάνουσι.

Κ Ε Φ. δ΄.

Περὶ τοῦ ἰχθύος, ὃν καλοῦσι Σελήνην.

ΛΕγει δὲ Δημόστρατος, ἀνὴρ ἁλιευτικῆς σοφίας ἐπιστήμων, ναὶ μὰ Δία καὶ ἑρμηνεῦσαι χρηστὸς, εἶναί τινα ἰχθὺν ὡραῖον τὸ εἶδος, καὶ καλεῖσθαι σελήνην τοῦτον, τὸ μέγεθος βραχὺν, κυανοῦν τὸ εἶδος, πλατὺν τὸ σχῆμα· τὸν νῶτον δέ οἱ λοφιὰς ἔχειν, καὶ τάσδε ἀνατείνειν, ὁ αὐτός φησι, μαλακὰς δὲ εἶναι αὐτὰς, καὶ οὔτε ἀντιτύπους, οὔτε τραχείας· ταύτας οὖν, ὅταν ὁ ἰχθὺς οὗτος ὑπονήχηται, διαιρεῖσθαι καὶ ἀποδεικνύναι κύκλου ἡμίτομον, καὶ εἶναι σελήνης τῆς διῃρημένης σχῆμα· καὶ ταῦτα μὲν ὅσα ἰδεῖν Κύπριοι δὴ ἁλιεῖς φασιν. Δημοστράτου δὲ καὶ οὗτος ὁ λόγος, πληρουμένης μὲν τῆς σελήνης τὸν ἰχθὺν τόνδε ᾐρημένον, πεπληρῶσθαί τε αὐτὸν, καὶ πληροῦν καὶ τὰ δένδρα, ἐὰν τούτοις προσαρτήσῃς φέρων αὐτόν· ληγούσης δὲ ἄρα ὑποτετῆχθαι καὶ ἐκλείπειν, καὶ φυτοῖς προσαχθέντα αὐαίνειν αὐτά· ὀρυττομένων τε φρεάτων, ἐὰν μὲν τοῦ μηνὸς ὑποφαινομένου εἰς τὸ εὑρεθὲν ὕδωρ ἐμβάλῃ τις τὸν ἰχθὺν τοῦτον, ἀέναον ἔσται τὸ ὕδωρ, καὶ οὐκ ἐπιλείψει πολέ· εἰ δὲ ὑπολήγοντος, οὐχ ἕξει τὸ ὕδωρ· καὶ

ſcaturientem conjeceris, quomodo dixi de puteo, is ad rationem lunae vel evaneſcet, vel implebitur.

CAP. V.

De Thynnis in Ponto.

QVEMADMODVM in Propontidem thynni innatant, et enatant, ſupra ſcripſi: jam porro qui Heracleam, Tion, Amaſtriam, Ponticas urbes incolunt, plane ſciunt, quo anni tempore ejuſmodi piſces eo accedant. Quare tum ad mare ſe conferunt, habentque permulta contra eos inſtrumenta parata, naves, retia, ſpeculam in excelſum excitatam, quam in litoris eminenti loco, et circumſpectum facilem habenti, defigunt; cujus conficiendi rationem moleſtum mihi non erit explicare, nec tibi audire injucundum. Tigna bina proceriſſima abiegna excitant intercepta et juncta inter ſe, trabibus latis et crebris immiſſis, et facilem aſcenſum ſpeculatori praeſtantibus: ſingulae naves utrinque ſex remos ac juvenes expedite remigantes habent: retia bene longa ſunt, non admodum levia, et quae magis deprimantur plumbo, quam ſurſum attollantur ſuberibus; copioſi autem iſtorum piſcium greges in ea feruntur. Itaque verno ſole illucente, ventis placide et tranquille flantibus, coelo laeto et quaſi ridente, conquieſcente a tempeſtatibus mari, jam propinquare thynnos ſimul ut ex ſpecula prudenter et acute ſpeculator proſpexit, piſcatoribus unde veniant, denunciat. Hi ad vocis ſignificationem retia tendunt: jam ſi intra retia ingrediantur, ſicut dux exercitus, vel choro praefectus, hoc ipſum ſigno dato edocet; itaque ſaepe totum gregem capit, et non aberrat a ſcopo, nec deſiderio fruſtratur. Cum vero thynnorum cohortes in altum ſeſe incitaverint, is qui ex ſpecula acerrima oculorum

μέντοι ϗ εἰς πηγὴν ὑπανατέλλουσαν εἰ τὸν αὐτόν γε ἐμβάλλῃς ἰχθὺν, ἕξεις ἢ πεπληρωμένην αὐτὴν, ἢ κενὸν τὸν χῶρον τὸ ἐντεῦθεν.

ΚΕΦ. έ.

Περὶ τῶν ἐν Πόντῳ Θύννων.

ΟΠως μὲν οὖν εἰσνέουσί τε εἰς τὴν Προποντίδα, ϗ ὅπως ἐκνέουσιν ἄρα οἱ θύννοι, οἶδα εἰπὼν ἄνω που τὸν λόγον τόνδε· νοείτω δέ μοί τις ἐνταῦθα Ἡράκλειαν, ϗ Τῖον, ϗ Ἀμάστρειαν, πόλεις Ποντικὰς, οὐκοῦν οἱ τόνδε τὸν χῶρον πάντα οἰκοῦντες τὴν τῶν θύννων ἐπιδημίαν ἴσασι κάλλιστα. Καὶ μέντοι ϗ ἀφικνοῦνται τοῦ ἔτους τηνίκα, ϗ ὅπλα κατ᾽ αὐτῶν εὐτρέπισται πολλὰ, ναῦς, ϗ δίκτυα, ϗ σκοπιὰ ὑψηλὴ, σκοπιὰ δὲ αὕτη ἐπί τινος αἰγιαλοῦ παγεῖσα ἀνέστηκεν ἐν περιωπῇ σφόδρα ἐλευθέρᾳ· ϗ γὰρ αὐτῆς τὸ ποίημα περιηγήσασθαι ἐμοὶ μὲν οὐκ ἔτι μόχθος, σοὶ δὲ τῷ ἀκούοντι τῆς τῶν ὤτων τρυφῆς τῶν ἐκείνου φεῦ. Δύο πρέμνα ἐλάτης ὑψηλὰ δοκίσι πλατείαις διειλημμένα ἕστηκε πυκναῖς ταύταις διυφασμέναις, ἀνελθεῖν τῷ σκοπῷ ϗ ἐπιβῆναι μάλα ἀγαθαῖς· αἱ δὲ ναῦς ἐρέτας ἑκάστη ϗ ἓξ ἔχει παρ᾽ ἑκάτερα νεανίας εὖ μάλα ἐρέττοντας· δίκτυα δὲ προμήκη, οὐ κοῦφα λίαν, ϗ ἀνεχόμενα τοῖς φελλοῖς, μολίβῳ γεμὴν βριθόμενα μᾶλλον· ἀθρόαι δὲ ἄρα αἱ τῶνδε τῶν ἰχθύων ἀγέλαι εἰσνέουσιν. Ἦρος δὲ ὑπολάμποντος, ϗ τῶν ἀνέμων εἰρηναῖον ἤδη καταπνεόντων, ϗ τοῦ ἀέρος φαιδροῦ τε ὄντος ϗ οἱονεὶ μειδιῶντος, ϗ τοῦ κύματος κειμένου, ϗ λείας οὔσης τῆς θαλάττης, ὁ σκοπὸς ἰδὼν σοφίᾳ τινὶ ἀποῤῥήτῳ, ϗ φύσει ὄψεως ὀξυωπεστάτῃ, λέγει μὲν τοῖς θηραταῖς, ὁπόθεν ἀφικνοῦνται οἵδε. Οἵγε μὴν πρὸς τὴν φωνὴν παρατεῖναι τὰ δίκτυα, ϗ τοῦτο ἐκδιδάσκει· εἰ δὲ ἐνδοτέρω, δίδωσιν ὥσπερ οὖν στρατηγὸς τὸ σύνθημα, ϗ χορολέκτης τὸ ἐνδόσιμον· αἱρεῖ γε μὴν πολλάκις ϗ τὸν πάντα ἀριθμὸν, ϗ οὐχ ἁμαρτήσεται τοῦ σκοποῦ. Ἐκεῖνα δὲ ὁποῖα, ὅταν ἑαυτοὺς ὠθήσωσιν εἰς τὸ πέλαγος ἡ τῶν θύννων ἴλη,

ὁ τὴν

oculorum acie horum actiones obſervat, contenta voce exclamat recta ad altum remigationem contendendam, illucque inſequendos eſſe. Hi porro, alligato ad alterum tignum, quod ſpeculam ſuſtinet, perlongo retium fune, naves ordine remis propellunt, ita ut invicem non ſeparentur (nam et rete in ſingulas diſtributum eſt naves) et prima navis, ubi ſuam retis partem ejecit, diſcedit; hoc idem facit deinceps ſecunda, et tertia, et quarta; qui quintam remis impellunt, interim ſeparant, ut mox ejecturi videantur; reliqui vero nunquam laxare debent: deinde alii alio remigant, et pro ſe quiſque retis partem trahit, poſtea quieſcunt. Thynni vero circumvallati per ignaviam et timiditatem non ſe loco movent, itaque conferti comprehenduntur; et remiges, tanquam civitate aliqua in poteſtatem redacta, totum piſcium, ut poeta diceret, populum capiunt. Norunt haec, o amici Graeci, tum Eretrienſes, tum Naxii, hac piſcatione inſignes, ut Herodotus et alii referunt. Ejus autem reliqua audietis ab aliis.

CAP. VI.

Cur Thynnos piſcantes Neptuno vota nuncupent, item de Gladio et Delphino.

NON vero in Ponto tantum capiuntur thynni, ſed in Sicilia etiam, ut mihi videtur (cum Sophron ſuavis thynnorum piſcatoris meminerit) imo et alibi quoque piſcatores eorum eſſe conſtat. Cum autem jam circumretiti tenentur, Neptuno malorum depulſori omnes omnino vota faciunt. Cujus rei cauſam dum mecum ſtudioſe inquiro, invenio illos hoc daemone maris domino opus habere, ne vel gladius piſcis, vel delphinus, huic thynnorum

ὁ τὴν σκοπιὰν φυλάττων, ϗ ἀκριβῶν τὴν τῶν προειρημένων ἱστορίαν, ϗ μάλα ὀξὺ ἐμβοήσας, λέγει διώκειν ἐκεῖθι, ϗ τοῦ πελάγους ἐρέττειν ἰθύ. Οἱ δὲ ἐξαρτήσαντες ἐλάτης τῶν τὸν σκοπὸν ἀνεχουσῶν τῆς ἑτέρας σχοῖνον εὖ μάλα μακρὰν τῶν δικτύων ἐχομένην, εἶτα ἐπαλλήλαις ταῖς ναυσὶν ἐρέττουσι κατὰ στοῖχον, ἔχονταί τε ἀλλήλων (ἐπεί τοι ϗ τὸ δίκτυον ἐφ' ἑκάστῃ διῄρηται) ϗ ἥγε πρώτη τὴν ἑαυτῆς ἐκβαλοῦσα μοῖραν τοῦ δικτύου ἀναχωρεῖ, εἶτα ἡ δευτέρα δρᾷ τοῦτο, ϗ ἡ τρίτη, ϗ δεῖ καθεῖναι τὴν τετάρτην, οἱ δὲ τὴν πέμπτην ἐρέττοντες ἔτι μέλλουσι, τοὺς δὲ ἐπὶ ταύτῃ οὐ χρὴ καθεῖναί πω· εἶτα ἐρέττουσιν ἄλλοι ἄλλῃ, ϗ ἄγουσι τοῦ δικτύου τὴν μοῖραν, εἶτα ἡσυχάζουσι. Νωθεῖς δὲ ἄρα ὄντες οἱ θύννοι, ϗ ἔργον τι τόλμης ἐχόμενον ἀδυνατοῦντες δρᾶσαι, πεπιεσμένοι μένουσί τε ϗ ἀτρεμοῦσιν· οἱ δὲ ἐρέται, ὡς ἁλούσης πόλεως, αἱροῦσιν ἰχθύων, ποιητὴς ἂν εἶπε, δῆμον. Οὐκοῦν, ὦ φίλοι Ἕλληνες, ϗ Ἐρετριεῖς ἴσασι ταῦτα, ϗ Νάξιοι, κατὰ κλέος τῆς θήρας τῆς τοιαύτης παθόντες ὅσα Ἡρόδοτός τε ϗ ἄλλοι λέγουσι. Τὰ δὲ ἔτι λοιπὰ τῆς θήρας ἀκούσεσθε ἄλλων.

ΚΕΦ. ς'.

Διὰ τί εὔχονται τῷ Ποσειδῶνι οἱ θηρῶντες τοὺς Θύννους, ϗ περὶ Ξιφίου ϗ Δελφῖνος.

Θύννων δὲ ἄρα ἠρημένων τῇ θήρᾳ τῇ Ποντικῇ, ἐγὼ δ' ἂν φαίην ὅτι ϗ Σικελικῇ (τί ϗ βουλόμενος ἂν τὸν ἡδὺν θυννοθήραν ὁ Σώφρων ἔγραψε;) πάντως δὲ ϗ ἀλλαχόθι ἄγραι τῶνδε τῶν θύννων εἰσί. Τῷ δικτύῳ ἤδη περιπλακέντων, αὐτῷ Ποσειδῶνι πάντες εὔχονται πάντως ἀλεξικάκῳ τηνικάδε. Καὶ ὁπόθεν ϗ τοῦδε τοῦ δαίμονος ἀξιῶ τὸ ὄνομα εἰπεῖν, ἐμαυτὸν ϗ μάλα γε ἀπαιτῶν τε ϗ βουλόμενος ἐπευφήμησα τοῦτο· οἱ δέονται τοῦ Διὸς ἀδελφοῦ τοῦ θαλάττης κρατοῦντος, μήτε τὸν ξιφίαν τὸν ἰχθὺν τῇδε τῇ ἴλῃ συνέμπορον ἀφι-

thynnorum agmini captivo accedat. Nam ſaepe ſtrenuus aliquis gladius, lacerato reti, thynnorum gregi irretito ad ſe exuendum ex laqueis facultatem dedit; delphinus etiam, ad moliendas retibus inſidias acerrimus, dentibus ea conficere novit.

CAP. VII.

Quomodo Lac apud Indos dulceſcat.

In India, et maxime in Praſiorum regione, liquido melle pluit, quod in herbas, ac paluſtrium arundinum comas, decidens mirificas paſtiones ovillo et bubulo pecori praeſtat; quod quidem ipſum a paſtoribus eo, ubi dulcis plus roris de coelo delapſum eſt, agitur; et ſic illis paſtionibus tanquam epulis jucunde recipitur, paſtoreſque viciſſim ſuavi epulo compenſat; nam ex pecore illi ſuaviſſimum lac exprimunt, nec ei, ſicut Graeci faciunt, mel miſcere habent neceſſe.

CAP. VIII.

De Margarita Indica.

Indica margarita, de Erythraea enim ſupra dixi, hoc modo capitur. Vrbs eſt nomine Perimuda, cui eo tempore, cum in Bactris Eucratides regnaret, Soras ex generis regii ſtirpe natus imperavit. Hanc quidem ipſam Ichthyophagi incolentes margaritas, retibus in orbem circa litus ampliſſimum extenſis, comprehendunt. Margaritiferae conchae magnorum ſtromborum ſimilitudinem gerentes gregatim natant; et quemadmodum apum examina reges, ſic eae habent, tum coloris pulchritudine, tum magnitudine praeſtantes. Summa autem contentione urinatores ideo certant ad capiendum gregis ducem; quod, eo capto, cunctum

ἀφικνεῖσθαι, μήτε μὴν δελφῖνα. Ὁ γοῦν γενναῖος ξιφίας πολλάκις τὸ δίκτυον διέκειρε, καὶ ἀφῆκεν ἐλεύθερον διεκπεσεῖν τὴν ἀγέλην· καὶ δελφὶς τὸν ἐπίβουλον δικτύῳ ζῶον, διατραγεῖν γάρ τοι δεινός ἐστι.

ΚΕΦ. ζ'.

Πῶς γλυκὺ γίνεται τὸ ἐν Ἰνδοῖς Γάλα.

ΥΕται Ἰνδῶν γῆ διὰ τοῦ ἦρος μέλιτι ὑγρῷ, καὶ ἔτι καὶ πλέον ἡ Πραισίων χώρα, ὅπερ οὖν ἐμπίπτον ταῖς πόαις, καὶ ταῖς τῶν ἑλείων καλάμων κόμαις, νομὰς τοῖς βουσὶ καὶ τοῖς προβάτοις παρέχει θαυμαστὰς, καὶ τὰ μὲν ζῶα ἑστιᾶται τήνδε τὴν ἡδίστην· μάλιστα γὰρ ἐνταῦθα οἱ νομεῖς ἄγουσιν αὐτὰ, ἔνθα καὶ μᾶλλον ἡ δρόσος ἡ γλυκεῖα κάθηται πεσοῦσα, ἀντεφεστιᾷ δὲ καὶ τὰ ζῶα τοὺς νομέας· ἀμέλγουσι γὰρ περιγλύκιστον γάλα, καὶ οὐ δέονται ἀναμίξαι αὐτῷ μέλι, ὅπερ οὖν δρῶσιν Ἕλληνες.

ΚΕΦ. η'.

Περὶ τοῦ ἐν Ἰνδοῖς Μαργάρου.

Ο Δὲ Ἰνδὸς μάργαρος, ἄνω γὰρ εἶπον περὶ τοῦ Ἐρυθραίου, λαμβάνεται τρόπῳ τοιῷδε. Πόλις ἐστὶν, ἧς ἦρχε Σώρας ὄνομα, ἀνὴρ γένους βασιλικοῦ, ὅτε καὶ Βάκτρων ἦρχεν Εὐκρατίδης, ὄνομα δὲ τῇ πόλει Περιμοῦδα. Κατοικοῦσι δὲ αὐτὴν ἄνδρες Ἰχθυοφάγοι, ὅθεν ὁρμωμένους σὺν τοῖς δικτύοις φασὶ τούσδε τοὺς προειρημένους περιλαμβάνειν ἀγκῶσι μεγάλοις αἰγιαλοῦ κύκλον εὐμεγέθη. Γίνεσθαι δὲ τὸν προειρημένον λίθον ἐκ κόγχης στρόμβῳ ἐμφεροῦς μεγάλου, νήχεσθαί τε κατὰ ἀγέλας τοὺς μαργάρους, καὶ ἔχειν ἡγεμόνας, ὡς ἐν τοῖς σμήνεσιν αἱ μέλιτται τοὺς καλουμένους βασιλέας· ἀκούω δὲ εἶναι καὶ τοῦτον διαπρεπῆ καὶ τὴν χρόαν, καὶ τὸ μέγεθος. Ἀγώνισμα δὲ ἄρα ποιοῦνται συλλαβεῖν αὐτὸν οἱ κολυμβηταὶ οἱ ὕφυδροι·

ctum gregem rectione orbatum, nec loco ſe moventem, aſſequuntur; quamdiu vero rex fugiendo elabi poteſt, ſapienter eas regit et conſervat. Iam porro captas in parvulis doliis ſale condiunt, ubi cum contabuerit caro et defluxerit, unio ſolus relinquitur. Optimus Indicus, et in mari Rubro procreatus, exiſtimatur. Idem in occiduo oceano, ubi inſula Britannia eſt, naſcitur; ſed is magis fulvi coloris eſt, minuſque ſplendidus. Iuba in Boſporo etiam freto naſci ſcribit, qui et Britannicis inferiores ſint, et cum Indicis ac Erythraeis nullo modo comparandi. Indicus terrenus dicitur naturam habere non propriam, ſed foetura eſſe cryſtalli, non gelu concreſcentis, ſed foſſitii.

CAP. IX.

De Grue marino.

De gruibus volucribus jam prius me verba feciſſe probe novi; ſed gruem quoque piſcem marinum, Corinthiaci pelagi alumnum, eſſe audivi. Declinabat autem ea pars Corinthiaci maris, qua grus piſcis captus eſt, Atticam verſus, juxta latus iſthmi, quod Athenas reſpicit. Procedebat hic piſcis ad quindecim juſtae menſurae pedum longitudinem; craſſitudine anguillam, non tamen maximam, ut audio, aequabat. Ejus et caput et os alitis gruis ſpeciem ſimilitudinemque gerit, ſquamae pennis gentilis avis ei ſimiles ſunt. Natat autem non convoluto in ſpiras corpore, ut alii piſces anguillarum inſtar anguſti et oblongi; tanto vero robore ſaliendi eſt, ut tanquam emiſſum a contento nervo telum feratur. In ſermonem Epidauriorum venit hoc animal

τέτε γὰρ ᾑρημένε, ϗ τὴν ἀγέλην αἱρᾶσι πᾶσαν ἐρήμην, ὡς ἂν εἴποι τις, ϗ ἀπροςάτευτον ἔσαν· ἀτρεμεῖ γὰρ, ϗ ἐκ ἔτι πρόσεισιν, οἷα δήπε ποίμνη τὸν νομέα ἀφῃρημένη, κατά τινα τύχην ἐχθράν· ἕως δὲ διαφεύγει, ϗ μάλα γε σοφῶς ἐξελίττει, ϗ προηγεῖται, ϗ σώζει τὸ ὑπήκοον. Τὰς δὲ ληφθέντας ἐν πιθάκναις λέγονται ταριχεύειν, ὅταν δὲ ἡ σὰρξ μυδήσῃ ϗ περιῤῥυῇ, καταλείπεται ἡ ψῆφος. Ἄριςος δὲ ἄρα ὁ Ἰνδικὸς γίνεται, ϗ ὁ τῆς θαλάττης τῆς Ἐρυθρᾶς. Γίνεται δὲ ϗ κατὰ τὸν ἑσπέριον ὠκεανὸν, ἔνθα ἡ Βρεττανικὴ νῆσός ἐςι· δοκεῖ δέ πως χρυσῷ ὁπότερος ἰδεῖν εἶναι, τάς τε αὐγὰς ἀμβλυτέρας ἔχων ϗ σκοτωδεςέρας. Γίνεσθαι δέ φησιν Ἰόβας ϗ ἐν τῷ κατὰ Βόσπορον πορθμῷ, ϗ τᾶ Βρεττανικᾶ ἡττᾶσθαι αὐτὸν, τῷ δὲ Ἰνδῷ ϗ τῷ Ἐρυθραίῳ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἀντικρίνεσθαι. Ὁ δὲ ἐν Ἰνδίᾳ χερσαῖος ἐ λέγεται φύσιν ἔχειν ἰδίαν, ἀλλὰ ἀπογέννημα εἶναι κρυςάλλε, ἐ τᾶ ἐκ τῶν παγετῶν συνιςαμένε, ἀλλὰ τᾶ ὀρυκτᾶ.

ΚΕΦ. θ′.

Περὶ Γεράνε θαλαττίας.

ΓΕράνων μὲν ἦν περὶ τῶν πτηνῶν ἐν τοῖς πρεσβυτέροις λόγον εἰπεῖν ἐμαυτὸν καλῶς οἶδα· θαλάττιον δὲ γέρανον ἰχθῦν, Κορινθίῳ πελάγει ἔντροφον, ἀκᾶσαί φημι. Ἀπέκλινε δὲ ἄρα τᾶτο τὸ πέλαγος, ἔνθα ὁ γέρανος ἀνιχνεύθη ᾶτος, ἐν τῷ πρὸς τὰς Ἀθήνας πελάγει, τᾶ ἰσθμᾶ κατὰ τὴν πλευρὰν τὴν εἰς αὐτὰς ὁρῶσαν. Μῆκος μὲν ἦν ἦν προήκων εἰς πεντεκαίδεκά πε πόδας μεμετρημένες δικαίῳ μέτρῳ· ἐγχέλυος δὲ, ὡς ἀκέω, εἶχεν ἐ μέντοι τῆς μεγίςης πάχος. Κεφαλὴ δὲ ἄρα ἐκείνη ϗ ςόμα γεράνε ἐςὶ τᾶ πτηνᾶ, λεπίδες δὲ αὐτῷ, γεράνε πτερὰ ϗ ταῦτα εἶπες ἄν. Ἔρχεται δὲ ἐχ ἑλικτὴν τὴν νῆξιν, ὥσπερᾶν οἱ τῶν ἰχθύων κατὰ τὰς ἐγχέλυς ςενοὶ ϗ μακροί· ἔχει δὲ ῥώμην, ϗ μάλα ἀλτικὴν, πηδᾷ γᾶν ὥσπερ ἀπὸ νευρᾶς οἰςὸς ἀφεθείς. Λέγεσιν ἦν οἱ λόγοι οἱ μὲν Ἐπιδαύριοι

mal ex nullo piſce generari: ſed dum volucres grues Thracium frigus, et reliquum ad occidentem, fugiunt, obvio vento, tum feminas ad coitum exardeſcentes, tum mares veneris libidine conflagrantes, inter ſe complexu venereo jungi cupere; feminas vero ſuſpenſum coitum ſuſtinere non poſſe, idcircoque mares ſemen temere emittere, quod voti compotes fieri non poſſint: ac ſi ſupra terram volent, id ipſum ad nihilum recidere, et perire; ſin ſupra mare id delapſum, tanquam theſaurum per manus traditum, ſic a mari hunc foetum adſervari, animantemque effici, neque velut in alvum ſterilem illapſum perire. Haec Epidaurii. Sed et Demoſtratus vir genere mihi ignotus, cujus ante mentionem feci, Hunc, inquit, piſcem vidi, et magnopere conſideravi, cumque, ut aliis oſtendere poſſem, exſiccare vellem, atque coquis ipſum ſecantibus viſcera inſpicerem; tum ex utroque latere ſpinas exortas rurſum inferius inter ſe ſuis extremis coire, et ſimiliter atque tabulas legum triangulas eſſe; tum ejus jecur in longitudinem procedere adſpexi, et jecori ſubjectum fel longum, inſtar manticae aut bulgae, ut faba recens videretur: ubi vero primum jecur et fel exempta fuiſſent, ambo ſtatim intumuiſſe; ut jecur inſtar hepatis maximi piſcis videretur, fel vero lapidem, ſuper quem forte poſitum fuerat, liquefeciſſe. Hic et Epidauriorum et Demoſtrati ſermones finierim.

CAP.

τȣ̃το τὸ ζῶον ȣ̓δενὸς ἰχθύων ἔγγονον· ἀλλὰ ϗ τὰς γεράνȣς πτηνὰς φευγȣ́σας τὸν Θρᾴκιον κρυμὸν, ϗ τὸν ἑσπέριον τὸν ἄλλον, ἐμπίπτειν μὲν τῷ πνεύματι, τάς γε μὴν θηλείας εἰς μίξιν οἰστρεῖσθαι, τȣ̀ς δὲ ἄῤῥενας αὐταῖς ἐπιφλέγεσθαι, ϗ μέντοι ϗ ἐς τὴν πρὸς αὐτὰς ὁμιλίαν κυμαίνειν, ϗ διὰ ταῦτά τοι ϗ διαβαίνειν αὐτὰς ἐθέλειν· τὰς δὲ, ȣ̓χ ὑπομένειν γὰρ οἷόν τε εἶναι μετέωρον μίξιν, φέρειν ȣ̓δὲ ἑτέραν, τȣ̀ς δὲ ἐγκρατεῖς ȣ̓κ ἔχοντας γενέσθαι τȣ̃ πόθȣ, ἐκβάλλειν τὴν γονήν· ϗ εἰ μὲν τύχοιεν ὑπὲρ γῆς φερόμενοι, τήνδε ἐκπίπτειν εἰς ȣ̓δὲ ἓν, ἀλλ᾽ ἀπόλλυσθαι ἄλλως· εἰ δὲ ὑπὲρ τȣ̃ πελάγȣς πέτοιντο, ἐνταῦθά τοι τὴν θάλατταν, ὥσπερȣ̃ν θησαύρισμα παραλαβȣ̃σαν φυλάττειν ἔμβρυον, ϗ γεννᾷν τὸ ζῶον τȣ̃το, ἀλλ᾽ ȣ̓ διαφθείρειν ὥσπερ εἴς τινα ἄγονον ϗ στερίφην γαστέρα ἐμπεσόν. Καὶ τȣ́των μὲν τῶν λόγων ἅτερος ϗ δὴ διηνύσθη ὁ Ἐπιδαύριος. Λέγει δὲ ϗ ἄλλος, ȣ̃ τὸ γένος ȣ̓κ οἶδα, ἑτέραν ὁδὸν τρεπόμενος (εἶτα μέντοι ȣ̓ ταῦτα ὁμολογεῖ, ὡς ἂν μὴ δοκῇ μὴ ἀμαθὴς εἶναι αὐτȣ̃) λελέξεται μέντοι ϗ ἐκεῖνος Δημόστρατος, ȣ̃περ ȣ̃ν ϗ ἀνωτέρω μνήμην ἐποιησάμην· Εἶδον τὸν ἰχθῦν, ἦ δ᾽ ὅς, καί μοι εἰσῆλθεν αὐτȣ̃ θαῦμα, ϗ ἐβȣλήθην αὐτὸν ποιῆσαι τάριχον, ἵνα ᾖ ϗ ἄλλῳ βλέπειν· ȣ̓κȣ̃ν ἐνεργῶν ὄντων ϗ ἀνοιγνύντων τῶν μαγείρων αὐτὸν, ϗ τεμνόντων τὴν γαστέρα, ἐπεσκόπȣν τὰ σπλάγχνα αὐτός· ἀκάνθας εἶδον ἐξ ἑκατέρας τῆς πλευρᾶς συνιȣ́σας τε ϗ ἐκκλινȣ́σας τὰ πέρατα εἰς ἀλλήλας, τρίγωνοι δὲ, φησὶ, ἦσαν ὥσπερȣ̃ν αἱ κύρβεις· ἧπάρ τε ἐνέκειτό οἱ προῆκον εἰς μῆκος, ὑπέκειτο δὲ αὐτῷ ϗ χολὴ μακρὰν ἔχȣσα τὴν φύσιν κατὰ τὰ φασκώλια, εἶπες δ᾽ ἂν ἰδὼν τὴν χολὴν κύαμον ὑγρὸν εἶναι· ἐξαιρεθέντα ȣ̃ν ἄμφω, ϗ ἡ χολὴ ϗ τὸ ἧπαρ, ȣ̓ μεθ᾽ ὕστερον μέντοι διογκωθῆναι· ϗ ἐῴκει ἰχθύος ἥπατι μεγίστȣ, διατήξασα δὲ ἡ χολὴ τὸν λίθον, ϗ γάρ πως ἔτυχε τεθεῖσα ἐπὶ λίθȣ, εἶτα ἠφανίσθη. Ἄμφω δὲ τὼ λόγω τώδε ἐνταῦθα ὁρίζομεν.

ΚΕΦ.

CAP. X.

De captura Pelamydum.

RATIONEM piſcandi pelamydes, haud ſane pervulgatam, non a ſeria conſideratione alienum eſt explicare. Decem juvenes, ad ſummum aetatis vigorem floreſcentes, expeditam navem et celerem conſcendunt; et ſimulatque ſe cibo expleverint, pariter continuo aequaliterque in utrumque navis latus diſtributi remigare contendunt, atque huc illuc errant. Eorum unus aliquis ad puppim ſedens, armatas hamis lineas binas, quibus et aliae adnectuntur, ad utramque navis partem demittit; tum ad ſingulos hamos eſcam ex purpura Lacaena confectam ſtricte religat, tum lari [marinae avis] pennam ad hamum quemque alligat, ut ab occurrente aqua ſenſim et leviter agitetur. Pelamydes autem eſcae ſic inſtructae illecebra delinitae in hamos innatant; et cum ex iis aliqua liguritione apprime ſtimulata os in eſcam impegerit, tum reliquae conſequentes hamis configuntur, ut hami ob multitudinem uno eodemque tempore transfixorum piſcium vexentur. Iuvenes vero remigare deſiſtentes, de tranſtris ſurgunt ad ſubtrahendas lineas multitudine piſcium onuſtas: quos poſteaquam in navem ſubduxerunt, ſecundiſſima piſcatio ex permagno piſcium numero aperte oſtenditur.

CAP. XI.

De Muſtela terreſtri et marina.

MVSTELAM terreſtrem aliquando mulierem fuiſſe audivi, eodemque nomine vocatam, quo nunc a Graecis quadrupes vocatur gale, incantationum ac veneficiorum peritam, immodice protervam, et inceſta libidine laborantem; nec illud me latet, quod ab Hecate irata in hanc feram converſa dicitur. Sed haec

dea

ΚΕΦ. ί.

Περὶ Θήρας Πηλαμύδων.

ΘΗραν δὲ πηλαμύδων εἰπεῖν, μὴ πάντη ἂν συνειθισμένην, ἐκ ἔςιν ἔξω τῆσδε τῆς σπεδῆς. Δέκα νεανίαι τὸ ἀκμαιότατον ἀνθῦντες ἀναβαίνεσι ναῦν ἐλαφρὰν, καὶ διὰ ταῦτα μέντοι καὶ ταχυτάτην· διανέμοντες δὲ αὐτὲς εἰς ἑκατέραν ἴσες τὴν πλευρὰν, καὶ κορεσθέντες εὖ μάλα τροφῆς, εἶτα μέντοι τοῖς ἐρετμοῖς καὶ ἕκαςος ἐπιχειρῦσι, πλανώμενοι δεῦρο κακεῖσε. Κάθηται δὲ εἷς ἐπὶ τῆς πρύμνης, καὶ ἐντεῦθέν τε καὶ ἐκεῖθεν παρασείρες καθίησιν ὁρμιὰς, ἤρτηνται δὲ τέτων καὶ ἄλλαι, καὶ συνῆπται πάσαις τὰ ἄγκιστρα· καὶ ἕκαςον ἄγκιςρον δέλεαρ φέρει Λακαίνης πορφύρας μᾶλλον κατειλημμένον, καὶ πτερὸν μέντοι λάρε ἑκάςῳ ἀγκίςρῳ προσήρτηται ἡσυχῆ, ὥςε διασείεσθαι ὑπὸ τῦ προσπίπτοντος ὕδατος. Τέτων ὖν ἱμέρῳ προσνέεσιν αἱ πηλαμύδες· μία δὲ ἡ πρωτένθης ὅταν τὸ ςόμα ἐναπερείσῃ, προσίασι καὶ αἱ λοιπαὶ, καὶ δονεῖται τὰ ἄγκιςρα ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρὸν περιπαρέντα τοῖς ἰχθύσιν. Οἱ ἄνδρες ὖν τῦ μὲν ἐρέττειν ἔτι ἀπέςησαν, παρῆκαν δὲ τὰς κώπας, ἐξαναςάντες δὲ ἀνασπῶσι τὰς μηρίνθες εὐαγρέσας, καὶ μέντοι καὶ βριθομένας τοῖς ἰχθύσιν· ὅταν δὲ ἐς τὴν ναῦν ἐμπέσωσι, διαφαίνεται τῆς εὐθηρίας τὸ μαρτύριον ἐκ τῦ πλήθες τῶν ἰχθύων τῶν ἑαλωκότων.

ΚΕΦ. ιά.

Περὶ Γαλῆς χερσαίας τε καὶ Θαλαττίας.

Η Χερσαία γαλῆ ὅτι ἦν ἄνθρωπος ἤκεσα, καὶ ὅτι τῦτο ἐκαλεῖτο, καὶ ὅτι ἦν γόης καὶ φαρμακὶς, καὶ ὅτι δεινῶς ἀκόλαςος ἦν, καὶ ἀφροδίτην παράνομον ἐνόσει, καὶ ταῦτα εἰς ἀκοὴν τὴν ἐμὴν ἀφίκετο· καὶ ὡς εἰς τῦτο τὸ ζῶον τὸ κακὸν ἔτρεψεν αὐτὴν Ἑκάτης τῆς θεῦ μῆνις, οὐδὲ αὐτό με λέληθεν. Ἡ μὲν

οὖν

dea mihi benigna ſit, ego hujuſmodi fabulas aliis relinquo. Hanc beſtiam inſidioſiſſimam eſſe conſtat, inque defunctos homines invadere, et, niſi arceatur, eorum oculos diripere et exſorbere. Teſticulos ejus mulieri ſive dolo, ſive ſponte, appenſos omnes conceptus, et fecunditatis vim, abolere dicunt. Ejuſdem viſcera, neſcio quo modo praeparata, harum rerum artificibus cognito, et inſidioſe immiſſa vino, amicitiam dirimunt, et benevolentiam prius coalitam diſſolvunt, ut quidam aiunt. Verum haec magis et veneficis, quibus Martem ſuum inimicitiae principem colant, cedamus. Eſt et parvus piſcis, muſtela nomine, qui nullam cum muſtelo dicto piſce communitatem habet. Hic enim cartilagineus eſt, et pelagius, et magnitudine praeſtans, ſimul et caniculae piſcis ſpeciem ſimilitudinemque gerit: muſtelam vero diceres eſſe hepatum; nam piſcis eſt parvus, et oculis conniventibus, pupillae oculorum ad cyaneum colorem accedunt; ejus barba quam hepati major eſt, et minor quam chremetis; algas depaſcitur, et ſaxatilis eſt, atque ſimiliter ut terrena omnium cadaverum, in quae incurrit, oculos exeſt et conficit, ut audio. Qui Epirum incolunt piſcatores quidam veneficiis dediti ad eadem hac marina muſtela utuntur, ad quae alii terrena. Porro cum plerique piſces carnivori ſint, homines urinatores, qui maris interiora ſcrutantur, manuum volas et pedum veſtigia denigrant, ut partium iſtarum ſplendor obſcuretur; hae enim prae ceteris humani corporis partibus in aqua reſplendere, et piſces ad ſe allicere ſolent.

CAP.

οὖν θεὸς, ἵλεως ἔςω μύθȣς δὲ ἐῶ ϗ μυθολογίαν ἄλλοις. Ὅτι δέ ἐςι θηρίον ἐπιβȣλότατον, ϗ νεκροῖς ἀνθρώποις ἐπιτίθενται γαλαῖ, ϗ μὴ φυλαττόμεναι ἐπιτιθεῖσι, ϗ συλῶσι τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς ϗ ἐκροφȣ̃σι, δῆλόν ἐςι. Φασὶ δὲ ϗ ὄρχεις γαλῆς γυναικὶ κατ᾽ ἐπιβȣλὴν, ἢ ἑκȣ́σῃ, περιαφθέντας ἐπισχεῖν τὸ ἔτι μητέρας γίνεσθαι, ϗ ἀνασέλλειν αὐτῶν. Σπλάγχνα δὲ γαλῆς, σκευασίαν δέ τινα προσλαβόντα, ἣν ἴσωσαν οἱ σοφοὶ τὰ κατὰ ταῦτα, ϗ εἰς οἶνον ἐμβληθέντα κατ᾽ ἐπιβȣλὴν, φιλίαν, ὡς λόγος, διΐςησι, ϗ ἡνωμένην τέως εὔνοιαν διακόπτει. Καὶ ὑπὲρ μὲν τȣ́των τȣ̀ς γόητάς τε ϗ φαρμακέας Ἄρει φίλῳ κολάζειν ϗ διακαίειν καταλείπωμεν. Εἴη δ᾽ ἂν ϗ ἰχθὺς γαλῆς, μικρὸς ἔτος, ϗ ȣ̓δέν τι κοινὸν πρὸς τȣ̀ς καλȣμένȣς γαλεȣ̀ς ἔχων. Οἱ μὲν γάρ εἰσι σελάχιοι, ϗ πελάγιοι, ϗ μέγεθος προήκοντες, εἶτα μέντοι ϗ κυνὶ ἐοίκασιν· ἡ γαλῆ δὲ, φαίην ἂν αὐτὴν εἶναι τὸν καλȣ́μενον ἥπατον· ἰχθὺς δέ ἐςιν αὕτη βραχὺς, ϗ τὼ ὀφθαλμὼ ἐπιμέμυκε· κόρας δὲ ἔχει κυανȣ̃ χρόᾳ προσεικασμένας· ϗ τὸ μὲν γένειον ἔχει τȣ̃ ἡπάτȣ μεῖζον, ἡττᾶται δὲ αὖ πάλιν τȣ̃ χρέμητος κατάγε τȣ̃το· πετραίαν δὲ οὖσαν τὴν γαλῆν, ϗ νεμομένην φυκία, ἀκȣ́ω πάντων σωμάτων, οἷς ἂν νεκροῖς τύχῃ, τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς ϗ ταύτην ὥς τὴν χερσαίαν ἐσθίειν. Χρῶνται δὲ αὐτοῖς ἐς τὰ ὅμοια ἁλιεῖς, ὅσοι κατὰ τȣ̀ς Ἠπειρώτας φαρμακεύȣσι, πονηροὶ ϗ οὗτοι σοφιςαὶ κακῶν. Ἐπεὶ δὲ ὠμοβόρον ἐςὶ τὸ τῶν ἰχθύων φῦλον πᾶν, τὸ ταῖς ὑδροθηρίαις γένος συμβιȣ̃ν, ϗ τὰς ἀποδύσεις τὰς κατωτάτω μετιὸν, μελαίνȣσι τὰς ἑαυτῶν βάσεις, ϗ τὰ κοῖλα τῶν χειρῶν, ἀφανίζειν πειρώμενοι τὴν ἐξ αὐτῶν αὐγήν· τὰ γάρ τοι τῶν ἀνθρωπίνων μελῶν, ὡς ὅτι μάλιςα ἐκλάμποντα ἐν τῷ ὕδατι, ϗ ἐφολκὰ τῶν ἰχθύων ταῦτά ἐςιν.

CAP. XII.
De Chamis marinis.

CHAMAE marinae et variae et multiplices ſunt: aliae aſperae, aliae laeves; quaedam digitorum compreſſu confringuntur; aliae vel ſaxo aegre conteruntur; et hae quidem nigerrimae ſunt, nonnullae argentei coloris ſimilitudinem gerere videntur, illae utroque colore mixto inſignes. Ac quemadmodum earum eſt varium et multiplex genus, ſic multas et diverſas ſedes habent; quaedam enim in litoribus diſperſae jacent in arena, vel in limo quieſcunt, nonnullae ſub algam ſubjiciuntur, aliae in limo commorantur, aliae ſaxis tanquam mordicus adhaerent. Aeſtivo tempore, cum incipit meſſis, in Iſtrico mari gregatim ſupernatant, et leviter feruntur: cum ante id tempus ſua ſibi mole graves efferri non poſſent. Euri, boreae, et auſtri idcirco fugientes ſunt, quod eos ventos ferre non poſſint. Contra ex tranquillo mari mirifica voluptate adficiuntur, et favonii mollibus auris adflari gaudent; eamque ob rem in latebras abditae, et ſuis conniventes teſtis, cum a tempeſtatibus mare ſentiunt conquieſcere, et favonium flare, tum relictis ſedibus, ad ſummam maris aquam natant, et apertis teſtis eminent, et tanquam vel ſponſae e thalamis prodeunt, vel roſae ad ſolis radios exporrectae ex involucris ſeu calycibus ſuis erumpunt; quieſcentes igitur ventum expectant placidum ac ſecundum; qui ſi contigerit, alteram concham ſubſternentes, alteram erigentes, hac pro velo, illa pro navi ad navigandum utuntur; ut ſi eas procul videas ſic per tranquillum mare natantes, claſſem navium exiſtimes. Quod ſi navem ad ſe accedere ſentiunt, aut belluae impetum

ΚΕΦ. ιϐʹ.

Περὶ τῶν θαλαττίων Χημῶν.

Χημαι δὲ θαλάτlιαι ζῶόν εἰσι ϗ αὗται διάφορον· αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν τραχεῖαι πεφύκασιν, αἱ δὲ λεῖαι πάνυ· ϗ τὰς μὲν τοῖς δακlύλοις πιέσας ϛυνθλάσεις, τὰς δὲ ϛυνlρίψεις λίθῳ, ϗ μόγις· ϗ αἱ μὲν αὐτῶν μελάνlαlαι τὴν χρόαν εἰσὶν, αἱ δὲ ἀργύρῳ φαίης ἂν αὐτὰς προσεοικέναι, αἱ δὲ ἀνακραθεῖσαι περίκεινlαι τὰς χρόας ἁπάσας τὰς προειρημένας. Γένη δὲ αὐταῖς διάφορα, ϗ εὐναὶ πάνυ ποικίλαι· αἱ μὲν γὰρ ἐν ταῖς ψάμμοις κεῖνlαι διεσπαρμέναι ταῖς τῶν αἰγιαλῶν, διαναπαύονlαί τε καlὰ τῆς ἰλύος, αἱ δὲ ὑπόκεινlαι βρύῳ, αἱ δὲ εἰλημμέναι τῶν ϛπιλάδων εἶτα αὐταῖς προσέχονlαι μάλα ἐγ͂κραlῶς. Ἐν δὲ τῇ καλȣμένῃ Ἰϛριάδι θαλάτlῃ αἵδε αἱ χῆμαι καlὰ τὴν ὥραν τὴν θέρειον, ὑπαρχομένȣ τȣ͂ ἀμήτȣ, δίκην ἀγέλης ἀλλήλαις ϛυμφέρονlαι, ϗ ἀναπλέȣσι κȣ͂φως· τάγε πρῶτα ἑαυlαῖς βαρεῖαί τε ϗ ἐπαχθεῖς ȣ͂σαι, ϗ ȣ̓κ ἀναπλεύσασαι, ἀλλ᾽ αἱ τηνικάδε ȣ̓κ ἔτι τοιαῦται. Ἀποδιδράσκȣσι δὲ τὸν νότον, ϗ φεύγȣσι τὸν βοῤῥᾶν, ϗ τὸν εὖρον ȣ̓δὲ ἀνέχονlαι. Χαίρȣσι δὲ ἀκύμονι θαλάτlῃ, ϗ ζεφύρȣ καlαπνεȣ́σαις αὔραις ἡδείαις τε ϗ μαλακαῖς· ὑπὸ ταύταις ȣ͂ν τȣ̀ς ἑαυlῶν εἰλεȣ̀ς ἐκλιπȣ͂σαι, μεμυκῦιαί τε ϗ καlάκλειϛοι ἔτι, ἀνιᾶσιν ἐκ τῶν μυχῶν, ϗ ἀκύμονος ȣ̓́σης τῆς θαλάτlης νέȣσι, ϗ τότε ἀνοίξασαι τὰς ἑαυlῶν ϛέγας ἐκκύπlȣσιν, ὡς ἐκ τῶν ἰδίων θαλάμων αἱ νύμφαι, ἢ τὰ ῥόδα πρὸς τὴν εἵλην ὑπαλεσθένlα ϗ ἐκκύψανlα τῶν καλύκων· ȣ̓κȣ͂ν ϗ αἱ κόγχαι καlὰ μικρὰ ὑποθαρσȣ͂σαι, μάλα γε ἀσμένως ἡσυχάζȣσι ϗ ἀτρεμȣ͂σι τὸν ἕτερον ἄνεμον προσδεχόμεναι, ϗ τὸν μὲν ὑπεϛόρεσαν χιτῶνα, τὸν δὲ ὤρθωσαν, ϗ πλέȣσι τῷ μὲν ἱϛίῳ χῆμαι, τῷ δὲ ϛκάφει χρώμεναι· ϗ προΐασι μὲν τὸν τρόπον τȣ͂τον, ἡσυχίας ȣ̓́σης ϗ εὐδίας, ȣ̓δὲν φαίης ἂν μακρόθεν ἰδὼν, ἢ νηΐτην ϛόλον ἰέναι. Ἐὰν δὲ αἴσθωνlαι

petum, aut valentioris piſcis natationem, metu percuſſae, contractis uno impetu teſtis, frequentes delabuntur et occultantur.

CAP. XIII.

De Vipera, quam Haemorrhoum vocant.

HAEMORRHOVS e genere viperarum in ſaxorum cavernis domeſticam ſedem habet; pedem unum tum longus eſt, tum a capite in tenuitatem ejus corporis habitus procedit; colore eſt partim flammeo, partim nigro; ejus caput tanquam cornibus quibuſdam inhorreſcit. Lente ſerpit, et ventris ſquamis terram premens, tortuoſa via progreditur; gradiendo etiam leniter ſubſtrepit, unde ejus ſegnities et infirmitas oſtenditur. Primum ut momordit, ſtatim punctus cyanei coloris exoritur; percuſſus ſtomachi doloribus affligitur; venter copioſe fluit et exhauritur; et prima ſtatim nocte ſanguis per nares, fauces, et aures, cum bilioſa ſanie emittitur; veſica quoque ſanguineam urinam reddit; cicatrices vero, ſi quae ſint in percuſſi corpore, etiam ſi conſenuerunt, tamen recrudeſcunt et rumpuntur. At ſi haemorrhois femina morſum alicui inflixerit, ſanguis etiam per ſummos ungues emanat, et gingivae quoque veneno inficiuntur, et ſanguis ab eis fluit copioſus, et eliduntur dentes. In hanc feram incidiſſe aiunt Canobum Menelai gubernatorem in Aegypto, Thonide regnante; et Helenam, cum vim veneni intellexiſſet, ſerpentis ſpinam confregiſſe, et pharmacum exemiſſe; in quem vero uſum hoc eximere et reſervare voluerit, ignoro.

CAP.

νεὼς ἐπιπλεῖν, ἢ ἔφοδον θηρίε, ἢ νῆξιν ἰχθύος ἁδρε, ἑαυτὰς ὑφ' ἑνὶ κρότῳ τῶν ὀςράκων πλύξασαι, καλώλισθόν τε ἀθρόαι, ϗ ἠφανίσθησαν.

ΚΕΦ. ιγ΄.

Περὶ τε ἔχεως, ὃν Αἱμόῤῥεν καλεσιν.

Ο Δὲ αἱμόῤῥες, εἴη δ' ἂν γένος ἔχεως, ετος μάλιςα ἐν τοῖς πελρώδεσι χηραμοῖς ἤθη τε ἔχει ϗ διαλριϐάς· μῆκός τε σώμαλος εἴληχε πόδα, πλάτος δὲ ἐξ εὐρείας τῆς κεφαλῆς μείερος κάτεισιν ἔς τε ἐπὶ τὴν ερὰν· ϗ πῆ μὲν φλογώδης ἰδεῖν ἐςι, πῆ δὲ δεινῶς μέλας· φρίτλει δὲ τὴν κεφαλὴν οἱονεὶ κέρασί τισιν. Ἕρπει δὲ ἥσυχος ἐπιθλίϐων τὰς τῆς νηδύος φολίδας, λοξὸν δὲ οἶμον πρόεισιν· ἠρέμα γεν ὑπηχεῖ, ὡς καλαγνῶναι νωθείαν αὐτε ϗ εδένειαν. Δακὼν δὲ νύγμα ἐργάζελαι ϗ τε τόγε ἰδεῖν ἐςι παραχρῆμα κυανεν· καρδιώττει γε μὴν ὁ πληγεὶς, ἀλλὰ ὤκιςα· ἐκκρίνει δὲ ἡ γαςὴρ ὀχλέας· νὺξ δὲ ἀφίκελο ἡ πρώτη, ϗ αἷμα ἐκρεῖ διά τε ῥινῶν, ϗ αὐχένος, ϗ μέντοι ϗ δι' ὤτων σὺν ἰῷ χολώδει· ερα δὲ ἀφίησιν ὕφαιμα ἡ κύςις· εἰ δὲ ϗ ὠτειλαί εἰσί τινες παλαιαὶ περὶ τὸ σῶμα, ῥήγνυνλαι ϗ αὗται. Οἱ δὲ θήλεις αἱμόῤῥες κρέσει τινὶ, μεθίασιν ἐκ τῶν ὀνύχων ἄκρων, ϗ εἰς τὰ ελα ὁ ἰὸς ἀναθεῖ, ϗ αἷμα ἐκχεῖται πάμπολυ, ϗ ἐκθλίϐονλαι τῶν ελων οἱ ὀδόντες. Τετῳ φασὶ τῷ θηρίῳ περιπεσεῖν ἐν Αἰγύπλῳ τὸν τε Μενέλεω κυϐερνήτην Κάνωϐον, Θώνιδος βασιλεύονλος· ϗ συνεῖσαν τὴν Ἑλένην τε δακέτε τὴν ἰσχὺν, καλάξαι μὲν αὐτε τὴν ῥάχιν, ἐξελεῖν δὲ τὸ φάρμακον· ἐς τίνα δὲ ἄρα χρείαν ἔσπευσε λαϐεῖν τὸ θησαύρισμα, τετο ἐκ οἶδα.

ΚΕΦ.

CAP. XIV.

De animalibus, quae ſuo regi adferant Indi, ut Tigrides, et Pardos, et reliqua.

ADFERVNT regi ſuo Indi animantes diverſas, ut tigrides cicures, pardos manſuetos, oryges quadricornes: item boum genera duo, quorum alii ad curſum velociſſimi ſunt, alii perquam feri: et ex his bubus [eorum caudis] etiam muſcaria faciunt, qui corpore omnino nigri ſunt, caudas vero egregie albas habent. Columbas quoque luteas adferunt, quas unquam manſuefieri aut cicurari negant; et aves, quas cerciones nominant; et canes generoſos, de quibus ſupra dixi: et ſimias albas, et alias nigerrimas; ruffas enim, tanquam nimium libidinoſas et incontinentes erga mulieres, non ferunt in civitates; et ſi forte in eis reperiantur, tanquam adulteros exoſi occidunt.

CAP. XV.

De cornigeris apud Indos certantibus Beſtiis.

MAGNVS Indorum rex quotannis uno die certamen non modo hominibus proponit, ut alibi dixi, ſed etiam beſtiis cornutis; quae ſane inter ſe cornibus appetentes, mirabili natura quadam eatenus ſtrenue decertant, quoad adverſarium funditus vicerint; ſicque omni nervorum contentione, quemadmodum athletae, ut aut maximo adficiantur praemio, aut gloriam capiant certaminis luculentam, nituntur. Rationis quidem expertes ſunt luctatores iſti: tauri feri, arietes manſueti, et qui vocantur *μέσοι*, et aſini uno armati cornu, denique hyaenae; quod animal capreis minus eſſe aiunt, ſed cervis animoſius multo et cornibus ferociens: poſtremi in certamen veniunt elephanti, qui inter ſe vulnerant,

ΚΕΦ. ιδ΄.

Περὶ ζώων, ἃ κομίζουσιν οἱ τῶν Ἰνδῶν ὑπήκοοι βασιλεῖ τῷ σφετέρῳ, οἷον Τίγρις τε, καὶ Πάνθηρας, καὶ τὰ λοιπά.

Κομίζουσι δὲ ἄρα τῷ σφετέρῳ βασιλεῖ οἱ Ἰνδοὶ, τίγρις πεπωλευμένους, καὶ τιθασσοὺς πάνθηρας, καὶ ὄρυγας τετράκερως· βοῶν δὲ γένη δύο, δρομικούς τε, καὶ ἄλλους ἀγρίους δεινῶς· ἐκ τούτων γε τῶν βοῶν καὶ τὰς μυοσόβας ποιοῦνται, καὶ τὸ μὲν σῶμα παμμέλανές εἰσιν οἵδε, τὰς δὲ οὐρὰς ἔχουσι λευκὰς ἰσχυρῶς. Καὶ περιστερὰς ὠχρὰς κομίζουσιν, οἱάσπερ οὖν καὶ λέγουσι μήτε ἡμεροῦσθαι, μήτε ποτὲ πραΰνεσθαι· καὶ ὄρνιθας δὲ, οὓς κερκορώνους φιλοῦσιν ὀνομάζειν· καὶ κύνας γενναίους, ὑπὲρ ὧν ἄνω μοι λέλεκται· καὶ πιθήκους λευκοὺς, καὶ μελαντάτους ἄλλους καὶ τούτους πιθήκους· τοὺς γάρ τοι πυρσοὺς, ὡς γυναιμανεῖς, εἰς τὰς πόλεις οὐκ ἄγουσι· ἀλλὰ καὶ ποθὲν ἐπιπηδήσαντας ἀναιροῦσιν, ὡς μοιχοὺς μεμισηκότες.

ΚΕΦ. ιέ.

Περὶ Ζώων κερατοφυῶν τῶν ἐν Ἰνδοῖς ἀγωνιζομένων.

Ἰνδῶν δὲ ὁ μέγας βασιλεὺς μιᾶς ἡμέρας ἀνὰ πᾶν ἔτος ἀγωνίαν προτίθησι, τοῖς τε ἄλλοις, ὅσοις εἶπον ἑτέρωθι, ἐν δὲ δὴ τοῖς, καὶ ζώοις ἀλόγοις, ἀλλ᾽ ἐκείνοις ὧν ἐκπέφυκε κέρατα· κυρίττει δὲ ταῦτα ἄλληλα, καὶ φύσει τινὶ θαυμαστῇ μέχρι νίκης ἁμιλλᾶται, ὥσπερ οὖν ἀθληταὶ, ἢ ὑπὲρ ἄθλων μεγίστων ἰσχυριζόμενοι, ἢ ὑπὲρ κλέους σεμνοῦ, καὶ φήμης τινὸς ἀγαθῆς. Εἰσὶ δὲ οἱ ἀγωνισταὶ οἵδε οἱ ἄλογοι· ταῦροί τε ἄγριοι, καὶ κριοὶ ἥμεροι, καὶ οἱ καλούμενοι μέσοι, καὶ ὄνοι μονόκερῳ, καὶ ὕαιναι· φασὶ δὲ εἶναι τοῦτο τὸ ζῶον, δορκάδος μὲν ἧττον, ἐλάφου δὲ πολλῷ θρασύτερον, καὶ θυμούμενον εἰς κέρας· εἶτα ἐπὶ πᾶσιν οἱ ἐλέφαντες ἀγωνισταὶ παρίασι, προχωροῦσι δὲ οὗτοι, καὶ μέχρι

θανάτου

rant, et alter ſaepe alterum vincit atque adeo interimit, ſaepe etiam uterque vulneribus confectus ſimul decumbit.

CAP. XVI.

Quid Theophraſtus ſentit de partu Viperarum.

VIPERAE catulos Theophraſtus ſcribit parentis uterum non exedere, atque conficere; neque ſane, ut quiddam ludens dicam, foribus effractis, obſtructum exitum perrumpere; at enim feminae uterum anguſtiis compulſum non amplius reniti poſſe, ut Homerice dicam, ſed diſrumpi. Cujus ſententia ita rem habere mihi ad veritatem plane perſuadet; ſiquidem et marinae acus, quia tenues ſunt, et haudquaquam ſinuoſam et capacem alvum habeant, idcirco ſimiliter a ſuis foetibus adficiuntur, ut jam ante ſcripſi. Interim vero Herodotum rogo, ne mihi ſuccenſeat, ſi ea, quae ſuper viperarum partu ipſe adfert, ego fabuloſa cenſeam.

CAP. XVII.

Naturalis Leonis affinitas cum Delphinis.

NATVRALIS quaedam communitas et occulta affinitas leoni eſt cum delphino; non ex ea parte ſolum, quod uterque imperat, ille quidem terrenis beſtiis, hic vero aequoreis; ſed etiam quod ſenectute ambo tabeſcunt; et cum ſunt aegroti, illi terreſtris ſimia medetur, huic marina quoque ſimia remedio eſt. Simiam enim in mari quoque eſſe alias dixi, quae ſimiliter huic, ut illi terrena, medicinam morbi adfert.

CAP.

θανάτῳ τιτρώσκοντες ἀλλήλους τοῖς κέρασι, καὶ πολλάκις μὲν ὁ ἕτερος κρατεῖ καὶ ἀποκτείνει τὸν ἀντίπαλον, πολλάκις δὲ καὶ συναποθνήσκουσι.

ΚΕΦ. ιϛʹ.

Τί φρονεῖ περὶ τῆς τῶν Ἔχεων ὠδῖνος ὁ Θεόφραστος.

ΘΕόφραστος οὔ φησι τοῦ ἔχεως τὰ βρέφη διεσθίειν τῆς μητρὸς τὴν γαστέρα, ὥσπερ οὖν θυροκοποῦντα, ἵνα τι καὶ παίξω, καὶ ἐξαράττοντα πεφραγμένην ἔξοδον· ἀλλὰ τὸν θῆλυν θλιβόμενον αὐτὸν, καὶ τῆς γαστρός οἱ στεινομένης, Ὁμηρείως δὲ εἶπον, τήνδε οὐκ ἀντέχειν, ἀλλὰ διαῤῥήγνυσθαι. Καί με πείθει λέγων· ἐπεί τοι καὶ θαλάττιαι βελόναι ἄκολποί τε οὖσαι καὶ λεπταὶ, ὅτι τὰ αὐτὰ πάσχουσιν ὑπὸ τῶν σφετέρων βρεφῶν, καὶ ἐκεῖνα ἄνω που τῶν λόγων εἶπον. Ἡρόδοτον δὲ ἀξιῶ μή μοι μηνιεῖν, εἰ μύθους ἐγγράφω, ὅσα ὑπὲρ τῆς τῶν ἔχεων ὠδῖνος λέγει.

ΚΕΦ. ιζʹ.

Φυσικὰ κοινὰ Δελφίνων καὶ Λεόντων.

ΦΥσικὴ δ᾽ ἄρα ἦν κοινωνία τις καὶ συγγένεια λέοντι καὶ δελφῖνι ἀπόῤῥητος· οὐ γὰρ ὅτι βασιλεύουσιν, ὁ μὲν τῶν χερσαίων, ὁ δὲ τῶν ἁλίων, τοῦτο ἀπόχρη· ἀλλὰ γάρ τοι καὶ τήκονται προϊόντες εἰς γῆρας, καὶ ἄλλως νοσήσαντες, ὁ μὲν τὸν χερσαῖον πίθηκον ἔχει φάρμακον, ὁ δὲ ἀναζητεῖ τὸν συμφυῆ. Ὡς γάρ ἐστι καὶ ἐν θαλάττῃ πίθηκος, εἶπόν που· καὶ ἔστι καὶ τῷδε οὗτος ἀγαθὸν, ὡς ἐκείνῳ ἐκεῖνος.

CAP. XVIII.

Quod Sepedon e genere ſerpentum ſit.

INTER feras, quae propter ingentem illarum numerum deſcribi nequeunt, ſepedon eſt, pernicioſus ſerpens; quem tum figura haemorrhoo cognatum, tum colore ſimilem eſſe, Nicander cecinit: ſed celerior eſſe videtur, et quoniam per gyros et flexiones graditur, parva apparet; quod quidem cauſa eſt, quamobrem inſpectantes neſciant de ejus magnitudine judicare. Vulnus, quod infert, acerbitatis plurimum habet, et bene penitus intrat, et putrefacit; qua ex vi nomen traxit. Inexpiabili celeritate ipſius venenum in univerſum corpus tranſitionem facit; capillus enim tabe quadam putreſcit et funditus interit, tum ſuperciliorum et palpebrarum pili defluunt, oculi offuſi tenebris obſcurantur; et corpori maculae, tanquam aduſta a ſole cute, ſuperveniunt.

CAP. XIX.

De libidine Teſtudinum.

TERRESTRIS teſtudo animal eſt libidinoſiſſimum, ſed mas; femina enim non niſi invita coit. Cujus rei cauſam inquirit Demoſtratus, ſenator Romanus, nec ideo tamen hac in re fide dignior, niſi pariter rei etiam piſcatoriae exquiſitam notitiam ſibi comparaſſet, et quaecunque cognovit, dictione etiam venuſta ornaſſet; condidit autem, ni fallor, et alia quaedam, et argumento graviore ingenii doctrinaeque ſuae ſpecimen edidit admirabile. Hic, inquam, ſcribit, ſi quid aliud in cauſa ſit, cur femina maris coitum averſetur, non ſatis ſibi exploratum eſſe; hanc vero ſuam eſſe conjecturam: Feminam, dum coit, humi ſtratam, ait, ſupinam jacere; deinde, expleto coitu, propter teſtae magnitudinem, et corporis in terram niſum, cum ſe convertere non

queat,

ΚΕΦ. ιή.

Ὅτι γένος ἐςὶ δακέτε ϗ ἡ καλεμένη Σηπεδών.

ΕΣτι δὲ ἄρα ἐν τοῖς ἀδιηγήτοις, ϗ ἀριθμε̃ περιτ]οτέροις, ϗ Σηπεδὼν κακὸν ἑρπε]όν· ὁμόχρεν τε εἶναι τῷ αἱμόῤῥῳ ϗ τήνδέ φησι Νίκανδρος, ϗ ἀδελφὴν κα]ὰ Σχῆμα ϗ τε̃το ἐκεῖνος λέγει· ὠκυ]έρα δὲ εἶναι δοκεῖ, ἀφίησι δὲ καί τινος μικρὰν φαν]ασίαν· γυρὸν γὰρ ϗ πέριξ ϗ ἑλικ]ὸν πρόεισι τὸν οἶμον, ϗ μάλιςα ἐν τέτῳ διαψεύδε]αι τὲς ὁρῶντας, ὅση τὸ μέγεθός ἐςι. Δεινὸν δὲ ἄρα τὸ ἐξ αὐτῆς τραῦμα, πρόεισι γε̃ν, ϗ ὑποσήπει, ϗ τήνγε θῆρα τὴν προειρημένην ἀποδείκνυσι φερώνυμον. Ὁ γε̃ν ἰὸς ἐπὶ πᾶν ὠθεῖται τὸ Σῶμα τῷ τάχει ἀμάχῳ· ϗ μέντοι ϗ ἡ θρὶξ ϗ ἐκείνη μυδῶσα ἀφανίζε]αι, λείβον]αι δὲ αἱ ὀφρῦς, ϗ αἱ βλεφαρίδες, ϗ τὲς ὀφθαλμὲς ἀχλὺς κα]έχει, ϗ ἔφηλοι γίνον]αι.

ΚΕΦ. ιθ΄.

Περὶ τῆς τῶν Χελωνῶν λαγνείας.

ΧΕρσαία χελώνη ζῶον λαγνίςα]ον, ἀλλὰ ὅγε ἄῤῥην· ὁμιλεῖ δὲ ἡ θήλεια ἄκεσα. Καὶ λέγει Δημόςρα]ος, ἀνὴρ ὃς ϗ τε̃το λέγει τῶν ἐκ τῆς Ῥώμης τῆς βελῆς γενόμενος, ϗ ἔ τί πε διὰ τε̃το ἤδη τεκμηριῶσαι ἱκανός· δοκεῖ δέ μοι ἐπιςήμης τῆς ἁλιευ]ικῆς ἐς ἄκρον ἐλάσαι, ϗ ὅσα ἔγνω, εἰπεῖν κάλλιςα· εἰ δέ τι οἱ ϗ ἄλλο ἐσπέδαςαι τε̃δε Σοβαρώτερον, ϗ Σοφίας τῆς περὶ τὴν ψυχὴν προσέψαυσε θαυμάσια αὐτε̃. Λέγει δὲ ὅδε ἀνὴρ, ὑπὲρ ὅτε μὲν ϗ ἑτέρε τὴν ὁμιλίαν ἀναίνε]αι ἡ θήλεια, ἐκ ἔχειν Σαφῶς εἰδέναι, τεκμαίρεσθαι δὲ ἐκεῖνό φησιν· Ἡ θήλεια ἐκ ἄλλως ὁμιλεῖ, ἢ πρὸς τὸν ἄρσενα ὁρῶσα· ϗ ὁ μὲν ἐξέπλησε τὴν ἐπιθυμίαν, κα]ὰ ἀπαλλαγὴν δὲ ἑαυτὴν ἐπιςρέψαι ἥκιςη ἐςὶ, τῷ τε ὄγκῳ τε̃ χελωνίε, ϗ ἐρεισθεῖσα εἰς τὴν γῆν, δεῖπνον ε̃ν ἕτοιμον ὑπὸ τε̃ γαμέτε

queat, eſcam paratam a marito relinqui cum aliis animalibus, tum aquilae; unde fit, ut mares eas ad coitum ideo illicere non poſſint, quod feminae magna moderatione libidines contineant, et ſalutem voluptati anteponant. At enim mares mirabili quadam natura illecebram amatoriam, et omnis metus oblivionem adferentem, feminis injiciunt; neque tamen hujuſcemodi illecebrae ſunt cantiunculae, quales Theocritus paſtoritiae luſionis compoſitor nugatur; ſed occulta herba, cujus neque ille nomen ſe ſcire dicit, neque alium cognoſcere confitetur. Itaque mares eam ore continentes ad libidinem feminas alliciunt, et jam illi amorem diſſimulant: feminae vero, quae hactenus fugiebant, nunc exardeſcunt ad coitum, et ſecurae de ſe nullo amplius timore adficiuntur.

CAP. XX.

De Gallinaceis in Niba.

NIBAS locus eſt vicinus Theſſalonicae civitati Macedoniae, in quo gallinacei familiari ſibi cantu deſtituuntur, atque omnino muti ſunt. Inde profluxit proverbium, de re impoſſibili, quo dicitur, *Tunc illud habebitis, cum Nibas cucuriverit.*

CAP. XXI.

De Dracone, quem in India invenit Alexander Macedo.

ALEXANDER dum Indiae loca alia oppugnat aut vaſtat, alia etiam capit, cum alia pleraque animalia invenit, tum draconem; quem, quia ſacrum in antro quodam Indi exiſtimarent, et ſumma religione colerent, idcirco ſummis precibus Alexandrum obſecrarunt, ne illum ipſum invaderet: quod quidem ipſum ille annuit.

καταλέλειπται τοῖς τε ἄλλοις ζώοις, καὶ οὖν καὶ τοῖς ἀετοῖς· αἱ μὲν οὖν ταῦτα ὀῤῥωδοῦσιν, ὡς ἐκεῖνος λέγει, οἵγε μὴν ἄῤῥενες οἵδε σωφρονούσας αὐτὰς, καὶ τιθεμένας πρὸ τοῦ ἡδέος τὸ σωτήριον οὐκ ἔχουσιν ἀναπείθειν. Οἱ δὲ φύσει τινὶ ἀμάχῳ ἴυγγα ἀποῤῥήτως προΐασι ἐρωτικὴν, καὶ δέους ἐπίληθον παντός· ἦσαν δὲ ἄρα ἐρωτικῶς ἐχούσης χελώνης ἴυγγες οὐκ ᾠδαὶ μὰ Δία, ὁποίας Θεόκριτος ὁ τῶν νομευτικῶν παιγνίων συνθέτης ληρεῖ, ἀλλὰ ἀπόῤῥητος πόα, ἥσπερ οὖν οὔτε ἐκεῖνος ὄνομα εἰδέναι φησὶ, οὐδ᾽ ἄλλον ἐγνωκέναι ὁμολογεῖ· ἐοίκασι δὲ τῇ πόᾳ καλλωπίζεσθαι καί τινας καὶ ἀποῤῥήτους παλιώρας. Εἰ γοῦν ἐκείνην διὰ στόματος ἔχοιεν, ἔμπαλιν γίνεται τὰ τῶν προειρημένων, θρύπτεται γὰρ ὁ ἄῤῥην ἐρῶν ὡς οὐκ ἐρῶν· μεταθεῖ δὲ ἡ θήλεια ἡ τέως φεύγουσα νῦν φλεγομένη, καὶ ἐξοιστρεῖται, καὶ ἱμείρει τῆς συνόδου, δέος δὲ ἐκεῖνο φροῦδόν ἐστι, καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν ὀῤῥωδοῦσιν ἥκιστα.

ΚΕΦ. κ᾽.

Περὶ τῶν ἐν Νίβᾳ ἀλεκτρυόνων.

ΘΕσσαλονίκῃ τῇ Μακεδονίτιδι χῶρός ἐστι γειτνιῶν καὶ καλεῖται Νίβας, οὐκοῦν οἱ ἐνταῦθα ἀλεκτρυόνες, ᾠδῆς τῆς συμφυοῦς ἀμοιροῦσι, καὶ σιωπῶσι πάντα πάντῃ. Καὶ διαῤῥεῖ λόγος παροιμιώδης ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, ὃς λέγει, Τότε ἂν ἔχοιτε τόδε τι, ὅταν Νίβας κοκκύσῃ.

ΚΕΦ. κα᾽.

Περὶ τοῦ ἐν Ἰνδοῖς δράκοντος, ᾧ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ἐνέτυχε.

ΟΤΕ Ἀλέξανδρος τὰ μὲν ἐδόνει τῆς Ἰνδῶν γῆς, τὰ δ᾽ ᾕρει, πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις ζώοις ἐνέτυχεν, ἐν δὲ τοῖς καὶ δράκοντι· ὅνπερ οὖν ἐν ἄντρῳ τινὶ νομίζοντες ἱερὸν Ἰνδοὶ, μετὰ πολλοῦ τοῦ θειασμοῦ προετρέποντο, οὐκοῦν παντοῖοι ἐγένοντο οἱ Ἰνδοὶ δεόμενοι τοῦ Ἀλεξάνδρου μηδένα ἐπιθέσθαι τῷ ζώῳ· ὁ δὲ

annuit. At enim draco cum praetereuntis exercitus ſtrepitum ſenſit (quod ſit animal tum audiendi tum videndi acerrimo ſenſu praeditum) maximo ſibilo et ingenti afflatu edito, omnes exterruit et perturbavit. Septuaginta cubita longus eſſe dicebatur; non tamen eis totus apparuit, ſed illius ſolum caput ex antro eminuit; oculi vero ejus ad magni et rotundi clypei Macedonici magnitudinem acceſſiſſe dicuntur.

CAP. XXII.

De contentione Aquilae et Cornicis.

CORNICIBVS ſtudium eſt irritare aquilas; hae vero illas praeclare contemnunt, et deorſum ferri ſinunt; ipſae ſurſum ſubvolantes aethereum locum celeri alarum remigio ſecant: quod quidem ipſum non cornicum timore agunt (quiſnam hoc dicat, qui plane ſciat aquilarum vim?) ſed propria quadam animi magnitudine earum infra ſe volantium lapſus facile patiuntur.

CAP. XXIII.

De Piſcibus, qui Pompili vocantur.

POMPILVM piſcem dicunt non modo Neptuno, ſed etiam diis in Samothracia ſacrum et charum eſſe. Ob eamque cauſam piſcatorem olim nomine, ſicut dicitur, Epopeum, in Icaro inſula natum, cui filius erat, quod aliquando cum nihil aliud piſcium praeter pompilos cepiſſet, eoſdem cum filio comediſſet, protinus huic piſci meritas poenas perſolviſſe; etenim cetacea bellua, facto in ejus piſcatoriam impetu, ipſum in conſpectu filii devoravit. Pompilum hoſtili odio delphinos perſequi aiunt, neque eos tamen hoc impune facere; cum enim hunc guſtaverunt, diſcruciantur et convelluntur continuo; et quod furore inflammati conſi-

ſtere

ὁ δὲ κατένευσε. Παριόντος οὖν τὸ ἄντρον τῆς στρατιᾶς, καὶ κτύπου γενομένου, εἶτα ὁ δράκων ᾔσθετο (ὀξυηκοώτατον δὲ ἄρα τῶν ζώων ἐστὶ, καὶ ὀξυωπέστατον) συριγμὸν μὲν οὖν ἀφῆκε μέγιστον, καὶ φύσημα, ὡς ἐκπλῆξαί τε πάντας καὶ ἐκταράξαι. Ἐλέγετο δὲ ἄρα πηχῶν ό εἶναι, καὶ ἐφάνη μὲν οὐ πᾶς, μόνην γὰρ ἐξέκυψε τὴν κεφαλήν· καὶ οἵγε ὀφθαλμοὶ ᾄδονται αὐτοῦ τὸ μέγεθος ἔχειν Μακεδονικῆς περιφεροῦς ἀσπίδος μεγάλης.

ΚΕΦ. κβ΄.

Περὶ ἔριδος Ἀετοῦ καὶ Κορώνης.

Ταῖς κορώναις ἔργον τοὺς ἀετοὺς ἐρεσχελεῖν ἐστιν· οἱ δὲ ὑπερφρονοῦσιν αὐτῶν, καὶ ἐκείνας μὲν ἀπολείπουσι τὴν κάτω φέρεσθαι πτῆσιν, αὐτοὶ δὲ τὸν αἰθέρα ὑψηλότερον ὄντα τοῖς ὠκίστοις τέμνουσιν αὐτῶν πτεροῖς· οὐ δή που δεδιότες (πῶς γὰρ ἂν τοῦτο εἴποι τις, τὴν τῶν ἀετῶν ἀλκὴν καλῶς ἐπιστάμενος;) ἀλλ᾽ ἰδίᾳ τινὶ μεγαλονοίᾳ ἐῶσιν ἔῤῥειν ἐκείνας κάτω.

ΚΕΦ. κγ΄.

Περὶ τῶν ἰχθύων τῶν καλουμένων Πομπίλων.

Τὸν ἰχθῦν τὸν πομπίλον οὐ μόνον Ποσειδῶνος λέγουσιν εἶναι ἱερὸν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ θεῶν φίλον· ἁλιέα γοῦν τινα ἐν τοῖς ἄνω τοῦ χρόνου τιμωρίαν ὑποσχεῖν τῷδε τῷ ἰχθύϊ. Καὶ τὸ μὲν ὄνομα ἦν, ὡς λόγος, τοῦ ἁλιέος Ὀπωπεὺς, ἦν δὲ ἐξ Ἰκάρου τῆς νήσου, καὶ υἱὸς αὐτῷ ἦν· ἀθηρίας οὖν ποτε γενομένης ἰχθύων, ἀνήγαγε τὸν βόλον, μόνους θηράσαντας τοὺς πομπίλους, ὥσπερ οὖν καὶ δεῖπνον σὺν τῷ παιδὶ ὁ Ὀπωπεὺς ἔθετο· οὐκ εἰς μακρὰν δὲ δίκη τιμωρὸς μετῆλθεν αὐτὸν, τῇ γὰρ ἁλιάδι αὐτοῦ κῆτος ἐπελθὸν ἐπ᾽ ὄψει τοῦ παιδὸς τὸν Ὀπωπέα κατέπιε. Λέγουσι δὲ καὶ τοὺς δελφῖνας πολεμίους τῷ πομπίλῳ εἶναι, οὐ μὴν οὐδὲ ἐκείνους καλῶς ἀπαλλάττειν ὅταν αὐτοῦ γεύσωνται· σφαδάζουσι γὰρ παραχρῆμα, καὶ ἐκμαίνονται, καὶ ἀτρεμεῖν ἀδυνα-

ſtere non queunt, idcirco in litora expelluntur, atque fluctu ejecti a cornicibus maritimis gaviiſque exeduntur et conficiuntur. Apollonius Rhodius, ſive Naucratites, dicit hunc aliquando hominem fuiſſe portitorem: et cum puellae, inquit, Apollo amore teneretur, quacum etiam complexu venereo jungi conaretur, haec effugiens Miletum venit, et Pompilum quendam precibus obſecravit, ut ſe trajiceret: is quidem paruit; at vero Apollo ſeſe oſtendens hanc quidem rapuit, navem autem in lapidem, Pompilum in piſcem convertit.

C A P. XXIV.

De certamine curſus Boum apud Indos.

In bubulo pecore, quod incitato curſu valet, curam Indi ponunt; et ſimul de eorum velocitate rex et permulti principes decertant, neque turpe ducunt pro hujuſcemodi animalium genere auro argentove ſponſionem facere; adjungunt autem ipſos bigis, et fortunae aleam ſuper victoria periclitantur. Equi igitur in medio jugati currunt, at boves utrinque loris annexi, donec ad metam, quae a carceribus ſtadiis abeſt triginta, perventum ſit. Aequales ſane ac pares boves equis currunt, neque velocitate alteros ab alteris internoſcas. Quod ſi quando rex de ſuis bobus cum quopiam ſponſionem fecerit, in tantum contentionis ſtudium procedit, ut is ipſe in curru ſequatur, atque aurigam incitet. Is ſane quidem equos ſtimulis cruentat, a bubus vero manus abſtinet, ſiquidem ii nullis admotis ſtimulis incitato curſu ſponte feruntur. Ac nimirum tam ambitioſa eſt bubuli certaminis contentio, ut non divites modo et domini, magno pretio depoſito, inter ſe certent; ſed etiam ſpectatores, ut apud Homerum Idomeneus Cretenſis, et Ajax Locrus, inter ſe certantes repraeſentantur. Sunt item apud Indos alii boves, maximorum hircorum magnitudine; ii quoque per ſe conjugati velociſſime currunt, nec minus ſtrenue quam Getici equi curſum conficiunt.

C A P.

ἀδυναῖϐντες ἐπὶ τὰς αἰγιαλὰς ἐκφέρονται, καὶ ἅπαξ ἐκβρασθέντες ὑπὸ τοῦ κύματος κορώναις τε ἐναλίαις καὶ λάροις δεῖπνόν εἰσι. Λέγει δὲ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος, ἢ Ναυκρατίτης, ὅτι καὶ ἄνθρωπός ποτε οὗτος ἦν, καὶ ἐπόρθμευεν· ὁ δὲ Ἀπόλλων ἠράσθη κόρης, καὶ ἐπειρᾶτο αὐτῇ ὁμιλῆσαι· ἡ δὲ ἀποδιδράσκουσα ἦλθεν εἰς Μίλητον καὶ ἐδεήθη Πομπίλου τινὸς θαλαττουργοῦ, ἵνα αὐτὴν διαγάγῃ τὸν πορθμόν· ὁ δὲ ὑπήκουσεν· ἐπιφανεὶς δὲ ὁ Ἀπόλλων τὴν μὲν κόρην ἁρπάζει, τὴν δὲ ναῦν λίθον ἐργάζεται, τὸν δὲ πομπίλον εἰς τὸν ἰχθῦν τόνδε μετέβαλε.

ΚΕΦ. κδ΄.

Περὶ τῆς ἁμίλλης τῶν ἐν Ἰνδοῖς βοῶν τῶν δρομικῶν.

ΙΝδοὶ δὲ ἄρα καὶ περὶ τοὺς βοῦς τοὺς δρομικοὺς τίθενται σπουδήν· καὶ ὑπὲρ τῆς ὠκύτητος τῆς ἐκείνων ἁμιλλῶνται βασιλεύς τε αὐτὸς καὶ τῶν ἀρίστων πολλοί, καὶ ποιοῦνται ῥήτρας ἐπὶ χρυσίῳ παμπόλλῳ καὶ ἀργυρίῳ, καὶ οὐχ ἡγοῦνται αἰσχρὸν εἶναι ἐρείδεσθαι ὑπὲρ τῶνδε τῶν ζώων· συνωρίζουσι δὲ αὐτοὺς ἄρα, καὶ ὑπὲρ τῆς νίκης κυβεύουσιν. Οἱ μὲν οὖν ἵπποι ζύγιοι θέουσιν, οἱ δὲ βοῦς παράσειροι, καὶ ἐγχρίπτει τῇ νύσσῃ ὁ ἕτερος, καὶ δεῖ δραμεῖν σταδίους τριάκοντα. Ἴσοι δὲ τοῖς ἵπποις οἱ βόες συνθέουσι, καὶ οὐκ ἂν ἀποκρίναις τὸν ὠκύτερον οὔτε βοῦν οὔτε ἵππον. Ἐὰν δέ ποτε ὁ βασιλεὺς πρός τινα ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ βοῶν συνθῆται, ἐς τοσαύτην προχωρεῖ φιλονεικίαν, ὡς αὐτὸς ἐφ᾽ ἅρματος ἕπεσθαι, καὶ παρορμᾷν τὸν ἡνίοχον. Ὁ δὲ ἄρα τοὺς μὲν ἵππους ἐξαιμάττει τῷ κέντρῳ, τῶν δὲ βοῶν τὴν χεῖρα ἀνέχει, ἄκεντοι γὰρ θέουσι. Τοσαύτη δέ ἐστι περὶ τὴν βοεικὴν ἅμιλλαν ἡ φιλοτιμία, ὡς μὴ μόνους τοὺς πλουσίους ὑπὲρ αὐτῶν ἐπὶ πολλῷ φιλονεικεῖν, μηδὲ τοὺς δεσπότας· ἀλλὰ καὶ τοὺς θεωμένους, οἱαδήπου καὶ ὁ Ἰδομενεὺς ὁ Κρής, καὶ ὁ Λοκρὸς Αἴας παρὰ τῷ Ὁμήρῳ φιλονεικοῦντες ἀποδείκνυσθον. Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι παρ᾽ αὐτοῖς βόες, ἰδεῖν κατὰ τοὺς μεγίστους τράγους· αὐτοὶ δὲ καθ᾽ ἑαυτοὺς ζεύγνυνται, καὶ τρέχουσιν ὤκιστα, καὶ τῶν ἵππων γε τῶν Γετικῶν οὐκ εἰσι νωθέστεροι.

CAP. XXV.

De Equis, qui bibunt e Coſſinito fluvio et fonte Potnio; item de aliis Equis, Bubus, et Ovibus, qui piſcibus veſcuntur.

Eqvos efferari et tanquam rabie inflammari ferunt, bibentes ex Coſſinito flumine Thraciae, qui defluit in Abderitarum regionem, et in Biſtonicum ſtagnum influit; ubi Diomedis Thracis, qui immanes illos equos habebat, quos Hercules expugnavit, regia olim fuit. Ex eodem morbo laborare dicunt equos bibentes de fonte Potnio; is eſt in loco, quem Potnias vocant, non longe ab urbe Thebis. Item Oritas et Gedroſios fama eſt, tanquam foenum, piſces equis edendos objicere. Celtas quoque audio boves et equos piſcibus alere. Apud eoſdem aiunt equos odore hominum offenſos ad meridianas Europae regiones perfugere, praeſertim auſtro flante. Nonnulli quoque teſtantur Macedones et Lydos piſcibus equos ſuos paſcere, quin et oves Lydiae et Macedonicae ex eiſdem pingueſcere dicuntur. Apud Myſos cum equinum genus coit, quidam velut hymenaeum quendam nuptiis praecinunt: unde cantus ſuavitate permulſae equae mox gravidae fiunt, et formae pulchritudine eximios pullos ex ſeſe pariunt. Iſtud vero etiam audivi, equos aetate adfectos pullos cum ceteris in rebus debiles, tum pedibus infirmos, procreare ſolere. Quod ad aetatem et vitam equorum, mares aiunt ad annos triginta quinque vivere.

CAP.

ΚΕΦ. κέ.

Περὶ τῶν Ἵππων τῶν ἐκ τȣ͂ Κοσσινίτȣ ποταμȣ͂, ϗ τῆς Ποτνιάδος κρήνης πινόντων· ϗ περὶ Ἵππων ἑτέρων, βοῶν τε, ϗ Προβάτων ἰχθυοφάγων.

ΛΟγος ἔχει τȣ̀ς ἵππȣς τȣ̀ς πίνοντας ἐκ τȣ͂ Κοσσινίτȣ ποταμȣ͂· ἔςι δὲ ȣ͂τος ἐν Θρᾴκῃ, δεινῶς ἐκθηριȣ͂σθαι· ἐκδίδωσι δὲ ὁ ποταμὸς ȣ͂τος ἐς τὴν Ἀβδηριτῶν, ϗ ἀναλίσκεται εἰς τὴν βιςονίκην λίμνην· ἐνταῦθά τοι ϗ τὰ βασίλεια γενέσθαι ποτὲ Διομήδȣς τȣ͂ Θρᾴκος, ᾧ ϗ αὗται αἱ ἀνήμεροι ἐκεῖναι ἵπποι κτῆμα ἦσαν Ἡράκλειος ἆθλος. Τὸ δὲ αὐτό φασι πάσχειν ϗ τȣ̀ς ἵππȣς τȣ̀ς ἐκ τῆς Ποτνιάδος κρήνης πίνοντας· αἱ δὲ Πότνιαι τὸ χωρίον, ἔνθα ἡ κρήνη, ȣ̓ μακρὰν, ἀπὸ Θηβῶν ἐςιν. Ὠρώτας δὲ λέγȣσι ϗ Ἀδρασίȣς ἰχθῦς παραβάλλειν τοῖς ἵπποις χόρτον. Κελτȣ̀ς δὲ ἀκȣ́ω ϗ τοῖς βȣσὶ ϗ τοῖς ἵπποις ἰχθῦς διδόναι δεῖπνον. Ἐνταῦθά τοι λέγȣσι ϗ τȣ̀ς ἵππȣς τὴν ἀποπνοὴν τὴν ἐκ τῶν ἀνθρώπων φεύγοντας, εἰς τὰ νότια μέρη τῆς Εὐρώπης φέρεσθαι, μάλισα ὅταν οἱ νότοι καταπνέωσι. Καὶ Μακεδόνας δὲ ϗ Λυδȣ̀ς ὁμολογȣ͂σί τινες ϗ αὐτȣ̀ς ἰχθύσι τȣ̀ς ἑαυτῶν ἵππȣς τρέφειν, ϗ τὰ πρόβατα δὲ τὰ Λύδια ϗ τὰ Μακεδονικὰ ἐκ τῶν αὐτῶν πιαίνεσθαι λέγȣσιν. Ἐν Μυσοῖς δὲ τῶν θηλειῶν ἵππων ἀναβαινομένων, ἐπήυλȣν τινὲς οἷον ὑμέναιόν τινα τȣ͂τον τοῖς τῶν ἵππων γάμοις ἐπᾴδοντες· τάς τε ἵππȣς ὑπὸ τȣ͂ μέλȣς θελγομένας τάχιςα ἐγκύμονας γίνεσθαι, ϗ οὖν ϗ καλȣ̀ς τȣ̀ς πώλȣς ἀποτίκτειν. Καὶ ἐκεῖνο δὲ περὶ ἵππων ἤκȣσα· τȣ̀ς πρεσβυτέρȣς ἤδη φασὶ ϗ προήκοντας τὴν ἡλικίαν ἀσθενῆ γεννᾷν τὰ ἐξ αὐτῶν ἔκγονα, τάτε γὰρ ἄλλα, ϗ τȣ̀ς πόδας ἀγεννεῖς ἔχειν. Βίον δὲ ἵππων ϗ χρόνον ἀριθμȣ͂σιν εἰς τοσάδε ἔτη, τῶν μὲν γὰρ ἀῤῥένων εἰς πέντε ϗ λ´ ἔτη διαβιῶναι ἵππον.

C A P. XXVI.

De Scorpiis inter Mediam et Suſidem; et de Muribus Aegyptiacis bipedibus.

In ſecunda manſione eorum, qui a Perſicis Suſis in Mediam proficiſcuntur, permagna ſcorpiorum multitudo naſci dicitur; idcirco Perſarum rex, quum eo ſuſcepit iter, triduo ante omnibus imperat ut eos venentur, et ei, qui plurimos confecerit, donat munera: niſi enim hoc fit, locus tranſiri non poteſt; nam ſubter omnem lapidem et ceſpitem abditus ſcorpius manet. Rhytienſes aiunt a ſcolopendris pulſos eſſe, cum infinita earum vis in illos ingruiſſet. In Cyrene diverſa tum colore, tum forma, murium genera naſci tradunt; ac quoſdam ipſorum, quemadmodum muſtelae, ita lata facie eſſe; alios echini ſpeciem ſimilitudinemque gerentes acutas ſpinas habere, quos indigenae echenatas appellant. In Aegypto audio bipedes mures maxima magnitudine eſſe, et prioribus pedibus tanquam manibus uti; eos enim breviores eſſe poſterioribus. Hos videre memini, Libyci ſunt; recti duobus pedibus nitentes gradiuntur, cum autem ab inſequentibus urgentur, ſaliunt. Haec Theophraſtus prodit.

C A P. XXVII.

Quod libertatem in volando amat Attagen.

Attagenes aves ferunt ex Lydia in Aegyptum tranſportatas, et in ſylvam demiſſas, primo coturnicis vocem ediſſe; poſt cum fluvio non ex ripis ſuis excedente, coelum peſtilens factum eſſet, quo multi paſſim mortales perierunt, ejuſmodi aves non intermiſiſſe longe clarius et articulatius, quam quemvis explanatiſſimae linguae puerum loqui, et dicere, Τρὶς τοῖς κακοῖς τὰ κακά, id eſt, *Ter mala malis.* Itemque aiunt eas captas non ſolum

Κ Ε Φ. κϛ΄.

Περὶ τῶν Σκορπίων τῶν μεταξὺ Μηδίας τε καὶ Σούσιδος, καὶ περὶ Αἰγυπτίων μυῶν τῶν διπόδων.

ΕΚ Σούσων τῶν Περσικῶν εἰς Μηδίαν ἀπιόντων, ἐν τῷ δευτέρῳ σταθμῷ πάμπολύ τι λέγεται Σκορπίων πλῆθος γενέσθαι· ὥστε τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, ὁπότε δέοι, πρὸ τριῶν ἡμερῶν προστάττειν πᾶσι θηρεύειν αὐτοὺς, καὶ τῷ πλείστους θηράσαντι, δῶρα διδόναι· εἰ γὰρ τοῦτο μὴ γένοιτο, ὁ χῶρος ἄβατός ἐστι, ὑπὸ παντὶ γὰρ λίθῳ καὶ βώλῳ πάσῃ Σκορπίος ἐστί. Λέγουσι δὲ καὶ ὑπὸ Σκολοπενδρῶν ἐξαναστῆναι Ῥυτιεῖς, τοσοῦτο πλῆθος αὐτοῖς ἐπεφοίτα τούτων. Φασὶ δὲ καὶ ἐν Κυρήνῃ μυῶν διάφορα γενέσθαι γένη, οὐ μόνον ταῖς χρόαις, ἀλλὰ καὶ ταῖς μορφαῖς· ἐνίους γὰρ αὐτῶν πλατυπροσώπους εἶναι, καθάπερ τὰς γαλᾶς· καὶ αὖ πάλιν ἄλλους ἐχεώδεις ὀξείας ἀκάνθας ἔχοντας, οὕσπερ οὖν καὶ οἱ ἐπιχώριοι καλοῦσιν ἐχενάτας. Ἐν Αἰγύπτῳ δὲ ἀκούω δίποδας εἶναι μῦς, καὶ μεγίστους μεγέθει φύεσθαι, τοῖς γε μὴν ἐμπροσθίοις ποσὶν ὡς χερσὶ χρῆσθαι· εἶναι γὰρ αὐτοὺς τῶν ὄπισθε βραχυτέρους. Εἶδον τούτους, Λιβυκοί εἰσι· βαδίζουσι δὲ ὀρθοὶ ἐπὶ τοῖν δυοῖν ποδοῖν, ὅταν δὲ διώκωνται, πηδῶσι. Θεόφραστος λέγει ταῦτα.

Κ Ε Φ. κζ΄.

Ὅτι φιλεῖ τὴν ἐλευθέραν πτῆσιν ὁ Ἀτταγᾶς.

ΛΟγος τις λέγει τοὺς ὄρνιθας τοὺς ἀττάγας μετακομισθέντας εἰς Αἴγυπτον ἐκ Λυδίας, καὶ ἀφεθέντας εἰς τὰς ὕλας, τὰ μὲν πρῶτα ὄρτυγος φωνὴν ἀφιέναι· χρόνῳ δὲ ὕστερον τοῦ ποταμοῦ κοίλου ῥέοντος, λοιμὸς ἐγένετο, καὶ πολλοὶ τῶν κατὰ τὴν χώραν ἀπώλλυντο· οὐ διέλιπον οὖν οἱ ὄρνιθες οὗτοι πολλῷ σαφέστερον καὶ ἐναρθρότερον παιδίου μεῖζον φθέγμα ἀφιέντες, καὶ λέγοντες, Τρὶς τοῖς κακοῖς τὰ κακά. Λέγει δὲ ὁ αὐτὸς λόγος,

ὅτι

ſolum non manſueſcere, ſed neque idcirco amplius priſtinam vocem edere; quia arctior cuſtodia ipſis ſilentium infert. Quod ſi in libertatem volandi dimittantur, et in ſuas ſedes perveniant, rurſum vocales fieri, pariterque cum libertate vocem recipere.

CAP. XXVIII.

Quod Scopes etiam aves ſaltatione capiuntur.

SCOPES aves (quarum Homerus in Odyſſea mentionem facit, cum earum multas circum Calypſus antrum verſari ſcribit) ſaltatione etiam comprehendi dicunt viri ſaltandi periti; quae, ſi adhibenda illis fides ſit, *σκὼψ* appellatur. Nam quod iis avibus jucundiſſimum ſit quoſdam ridicule imitari et illudere, ex eo profectum eſt verbum *σκώπτειν*, id eſt, effingere, et non aberrare ab eis imitandis, quos ludicra adſimulatione imitantur. Minor eſt haec avis quam noctua; plumbei coloris ſaturati ſimilitudinem ejus pennae gerunt, et albicantibus maculis diſtinguuntur; a ſuperciliis ſecundum utraque tempora duae plumae exſiſtunt. Callimachus duo genera ponit, *σκῶπας* et *ἀείσκωπας*; quorum alterum vocale ſit, alterum mutum. Ariſtoteles dicit apud Homerum non *σκῶπας* per ſigma, ſed *κῶπας* legi oportere; et peccare illos adverſus Homeri de hac ave ſententiam, qui ſigma praefixerint; et aliis quidem anni temporibus non comeduntur, autumno vero uno alterove die capti comedi poſſunt. Differunt autem ſcopes a perennibus illis corpulentia, et turturi et palumbis ſimiles ſunt.

CAP.

ὅτι συλληφθέντες ϗ ἀγρευθέντες οὐ μόνον οὐ τιθασσεύονται, ἀλλὰ οὐδὲ φωνὴν ἔτι ἀφιᾶσιν, ἣν πρότερον ἠφίεσαν· ἡ δουλεία δὲ αὐτῶν ϗ ἡ κάθειρξις καταψηφίζεται σιωπήν. Ἐὰν δὲ ἀφεθῶσι, ϗ ἐλεύθερον ἁπλώσωσι τὸ πτερὸν, ϗ εἰς ἤθη τὰ ἑαυτῶν ἀφίκωνται, πάλιν γίνονται ἔμφωνοι, ὁμοῦ ϗ τὸ φθέγμα ϗ τὴν παῤῥησίαν ἀναλαβόντες.

ΚΕΦ. κή.

Ὅτι ϗ οἱ Σκῶπες οἱ ὄρνιθες ὀρχήσει ἁλίσκονται.

ΛΕγουσι δὲ ϗ τοὺς σκῶπας (ὧν ϗ Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ μέμνηται, λέγων πολλοὺς αὐτοὺς περὶ τὸ ἄντρον τὸ τῆς Καλυψοῦς εὐνάζεσθαι) ϗ ἐκείνους ἁλίσκεσθαι ὀρχήσει· ἄνδρες ὀρχηστικοί φασι, ϗ ὀρχήσεως εἶδός τι ἐξ αὐτῶν κεκλῆσθαι· ϗ εἴγε αὐτοῖς χρὴ πιστεύειν, ἡ ὄρχησις αὕτη σκὼψ κέκληται. Καὶ τὸ μιμεῖσθαι δέ τινας ἐπὶ τὸ γελοιότερον, ϗ διαπαίζειν, ἥδιστον δοκεῖ τοῖσδε τοῖς ὄρνισιν· ἔνθεν τοι ἐτράπη ὁ λόγος, ϗ ἡμεῖς τὸ σκώπτειν οὕτω καλοῦμεν. Λέγεται δὲ ὁ σκὼψ οὗτος μικρότερος ἀεὶ εἶναι γλαυκός· ϗ τὴν χρόαν ἔχει μολίβῳ προσεοικυῖαν βαθύτατα, ἔχειν δὲ τὰ πτερὰ αὐτοῦ φασι ϗ στίγματα ὑπόλευκα· ἀναφέρει τε δύο ἀπὸ τῶν ὀφρύων παρ' ἑκάτερον τὸν κρόταφον πτερά. Καλλίμαχος δὲ δύο φησὶν εἶναι γένη σκωπῶν· ϗ τοὺς μὲν φθέγγεσθαι, τοὺς δὲ συγκεκληρῶσθαι σιωπῇ· ϗ τοὺς μὲν αὐτῶν λέγεσθαι σκῶπας, τοὺς δὲ ἀείσκωπας. Λέγει δὲ Ἀριστοτέλης τοὺς παρ' Ὁμήρῳ διὰ τοῦ σίγμα μὴ λέγεσθαι, ἀλλὰ ἁπλῶς ὀνομάζεσθαι κῶπας· τοὺς οὖν τιθέντας τὸ σίγμα ἁμαρτάνειν τῆς κατὰ τὸ ὄνομα ἀληθείας, ϗ τῆς Ὁμήρου περὶ τὸν ὄρνιν κρίσεώς τε ϗ γνώσεως· ϗ ταῖς μὲν ἄλλαις ὥραις τοῦ ἔτους μὴ ἐσθίεσθαι αὐτοὺς, ἐν δὲ τῷ μετοπώρῳ δύο ἡμέραις ἢ μιᾷ τοὺς θηρωμένους, ἀλλὰ τούτους γε ἐδωδίμους εἶναι. Τῶν δὲ ἀεισκώπων διαφέρουσιν οἱ κῶπες τῷ πάχει, παραπλήσιαι δέ εἰσι τὴν ἰδέαν τρυγόνι τε ϗ φάττῃ.

CAP. XXIX.

De Pygmaeis, et fabula de iiſdem.

Pygmaeorvm gentis proprium et peculiare regnum eſſe audio, et cum maſculum genus regium aliquando defeciſſet, mulierem, Geranam nomine, ipſis imperitaſſe; quae, cum a Pygmaeis, ſupra quam deceret, divinis prope honoribus adficeretur, inde animo inflata ipſas etiam deas contemnebat; maxime vero Iunonem, Minervam, Dianam, et Venerem, ne tantillum quidem cum forma ſua comparandas eſſe dictitabat. At hunc ſuae jactantiae morbum non impune tulit; nam a Iunone irata ex homine in avem adſpectu turpem protinus converſa eſt, quae nunc geranos [grus] nominatur, et Pygmaeis infeſta eſt eam ob cauſam, quod illi, immodicis honoribus ei delatis, ad inſaniam et exitium eam adegerint.

ΚΕΦ. κθ΄.

Περὶ τῶν καλουμένων Πυγμαίων, ϗ τοῦ κατ᾽ αὐτοὺς μύθου.

Ἀλλὰ τόγε τῶν Πυγμαίων ἔθνος ἀκούω ϗ ἐκεῖνο καθ᾽ ἑαυτὸ βασιλεύεσθαι, ϗ οὖν ϗ γενέσθαι παρ᾽ αὐτοῖς, ἐκλείποντος τοῦ γένους τοῦ τῶν ἀῤῥένων βασιλέως, βασιλίδα τινὰ, ϗ κρατῆσαι τῶν Πυγμαίων, Γεράναν ὄνομα· ἥνπερ οὖν ἐκθεοῦντες οἱ Πυγμαῖοι σεμνοτέραις, ἢ κατ᾽ ἄνθρωπον, ἐτίμων ταῖς τιμαῖς· ἐκ τούτων οὖν ἐκείνη, φασὶ, τὴν διάνοιαν ἐξηνεμώθη, ϗ τὰς θεὰς παρ᾽ οὐδὲν ἐτίθετο· μάλιστα δὲ τὴν Ἥραν, ϗ τὴν Ἀθηνᾶν, ϗ τὴν Ἄρτεμιν, ϗ τὴν Ἀφροδίτην, οὐδὲ ἴκταρ ἔλεγε βάλλειν πρὸς τὸ αὐτῆς κάλλος. Οὐκοῦν ἔμελλε ἀμαρτήσεσθαι κακοῦ νοσοῦσα τοιαῦτα· κατὰ γὰρ τὸν τῆς Ἥρας χόλον εἰς ὄρνιν αἰσχίστην τὸ εἶδος τὸ ἐξ ἀρχῆς ἤμειψε, ϗ ἔστιν ἡ νῦν γέρανος, ϗ πολεμεῖ τοῖς Πυγμαίοις, ὅτι αὐτὴν ἐξέμηναν τῇ πέρα τιμῇ, ϗ ἀπώλεσαν.

AELIANI
DE
NATVRA ANIMALIVM
LIBER XVI.

CAPVT I.
De Purpura animali.

PVRPVRARIVS piſcator, ſi poſtquam purpuram non in hominum cibum, ſed ad tingendas lanas comprehenderit, inexhauſtum, conſtantem et genuinum velit fieri colorem, et perfecte tinctum, uno ſaxi ictu purpuram una cum teſta interimit. Quod ſi levior plaga inferatur, et etiam nunc ſpirans relinquatur, atque iterum lapide percutiatur, ad tincturam fit inutilis; nam ex eo dolore tincturam amittit, ſive illa per ejus corpus diſperſa imbibatur, ſive aliter effluat. Quod quidem ipſum praeclare Homerum intellexiſſe dicunt; idcircoque uno ictu celeriter morientes purpurea morte affici ait, pervulgatum ſuis verſibus illud canens:

Purpurea illum mors, violentaque Parca peremit.

ΑΙΛΙΑΝΟΥ
ΠΕΡΙ
ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΝ ιϛ´.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ α´.
Περὶ Πορφύρας τοῦ ζώου.

ΑΝΗΡ πορφυρεὺς ὅταν θηράσῃ πορφύραν, οὐκ εἰς ἀνθρώπων τροφὴν, ἀλλ᾽ εἰς ἐρίων βαφὴν, εἰ μέλλει μένειν ἡ ἐκ τοῦ ζώου χρόα δευσοποιὸς, καὶ δυσέκνιπτος, καὶ οἵα τε ἔσαι τὴν βαφὴν ἐργάσασθαι γνησίαν, ἀλλ᾽ οὐ δεδολωμένην, μιᾷ λίθου καταφορᾷ διαφθείρει τὴν πορφύραν αὐτοῖς ὀστράκοις. Ἐὰν δὲ κουφοτέρα ἡ πληγὴ γένηται, καταλειφθῇ δὲ τὸ ζῶον ἔτι ἔμπνουν, ἀχρεῖός ἐστιν εἰς τὴν βαφὴν ἡ δευτέρον βληθεῖσα τῷ λίθῳ πορφύρα· ὑπὸ γὰρ τῆς ὀδύνης ἐξανάλωσε τὴν βαφὴν, ἀναποθεῖσαν εἰς τὸν τῆς σαρκὸς ὄγκον, ἢ ἄλλως ἐκρυεῖσαν. Τοῦτό τοι καὶ Ὅμηρος οἶδε, φασί· καὶ τοὺς ἀποθνήσκοντας ἀθρόως μιᾷ πληγῇ τῷ τῆς πορφύρας θανάτῳ καταλαμβάνεσθαί φησι, τὸ ᾀδόμενον ἐν τοῖς ἑαυτοῦ μέτροις ἀναμέλπων ἐκεῖνος·

Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή.

CAP. II.

Quot genera Indicorum Pſittacorum reperiantur; item de Pavonibus, Palumbis lividis, et Gallinaceis.

APVD Indos intelligo pſittacos aves naſci, quorum ſupra etiam mentio a nobis facta eſt; ea vero, quae ante praetermiſi, nunc commode addam. Tria eorum genera eſſe audio: hi omnes verba, quae didicerint, tanquam pueri, reddunt, et ſermonis imitatione humani loquaces evadunt. At in ſylvis avibus proprium edunt ſonum; nullum vero articulatum et ſignificantem exprimunt, indocti adhuc, et nondum loquaces. Sunt et pavones in India maximi omnium, et palumbi quidam parvi [quibus a livido colore apud Graecos factum eſt nomen] virides pennas habentes; ut is primo adſpectu, qui ſit rudis in ſcientia avium, pſittacum, non palumbum dicat; earum labra et crura colore Graecis perdicibus ſunt ſimilia. Naſcuntur et gallinacei maximi; nec rubram habent criſtam, ut noſtri, ſed ita variam et floridam, quemadmodum coronam ex floribus contextam; pennas poſteriores non inflexas habent, neque in orbem revolutas, ſed latas, quas cum non erigunt, ut pavones trahunt; eorum pennae partim auri, partim coerulei vel ſmaragdi colorem gerunt.

CAP. III.

De Cercione Indica.

NASCITVR in India etiam alia avis ad ſturni magnitudinem accedens, variis coloribus picta, quae et humanam vocem effingit, et pſittacis vocalior, et majore eſt docilitate ac ingenio; non tamen ab hominibus ali libenter ſuſtinet, ſed libertatis aliarumque avium, cum quibus una paſci conſuevit, deſiderio famem

potius

Κ Ε Φ. β′.

Πόσα γένη τῶν Ἰνδικῶν Σιτ]ακῶν· ϗ περὶ Ταώνων, Πελειάδων τε, ϗ Ἀλεκ]ρυόνων.

ΕΝ Ἰνδοῖς μανθάνω ϛιτ]ακȣ̀ς ὄρνις γίνεσθαι, ὧνπερ ȣ̑ν ϗ ἀνω]έρω μνήμην ἐποιησάμην· ἃ δὲ πρότερον ὑπὲρ αὐτῶν ȣ̓κ εἶπον, ταῦτά μοι λεχθῆναι νῦν δοκεῖ πρεπωδέςα]α. Γένη τρία αὐτῶν ἀκȣ́ω· οἱ πάν]ες δὲ ȣ̑τοι μαθόντες, ὡς παῖδες, ȣ̓́τω ϗ αὐτοὶ γίνον]αι λάλοι, ϗ φθέγγον]αι φθέγμα ἀνθρωπικόν. Ἐν δὲ ταῖς ὕλαις ὀρνίθων μὲν ἀφίησιν ἦχον· φωνὴν δὲ εὔσημόν τε ϗ εὔςομον ȣ̓ προΐεν]αι, ἀλλ᾽ εἰσὶν ἀμαθεῖς, ϗ ȣ̓́πω λάλοι. Γίνον]αι δὲ ϗ ταὼς ἐν Ἰνδοῖς τῶν παν]αχόθεν μέγιςοι, ϗ πελειάδες χλωρόπ]ιλοι· φαίη τις ἂν πρῶτον θεασάμενος, ϗ ȣ̓κ ἔχων ἐπιςήμην ὀρνιθογνώμονα, ϛιτ]ακὸν εἶναι, καὶ ȣ̓ πελειάδα· χείλη δὲ ἔχȣσι ϗ ϛκέλη τοῖς Ἕλλησι πέρδιξι τὴν χρόαν προσεοικότα. Ἀλεκ]ρυόνες δὲ γίνον]αι μεγέθει μέγιςοι· ϗ ἔχȣσι λόφον ȣ̓κ ἐρυθρὸν, κα]ά γε τȣ̀ς ἡμεδαπȣ̀ς, ἀλλὰ ποικίλον κα]ὰ τȣ̀ς ἀνθινȣ̀ς ςεφάνȣς· τὰ δὲ π]ερὰ τὰ πυγαῖα ἔχȣσιν ȣ̓ κυρ]ὰ, ȣ̓δὲ εἰς ἕλικα ἐπικαμφθέν]α, ἀλλὰ πλα]έα, ϗ ἐπισύρȣσιν αὐτὰ, ὥσπερȣ̑ν ϗ οἱ ταὼς, ὅταν μὴ ὀρθώσωσί τε ϗ ἀναςήσωσιν αὐτά· χρόαν δὲ ἔχει τὰ π]ερὰ τῶν Ἰνδῶν ἀλεκ]ρυόνων, χρυσωπȣ̀ς τε ϗ κυαναυγεῖς κα]ὰ τὴν ϛμάραγδον λίθον.

Κ Ε Φ. γ′.

Περὶ Κερκίωνος ἐν Ἰνδοῖς ὄρνιθος.

Γίνε]αι ἐν Ἰνδοῖς ϗ ἄλλο ὄρνεον, ϗ ἔχει τὸ μέγεθος κα]ὰ τȣ̀ς ψᾶρας, ϗ ἔςι ποικίλον, ϗ μȣσωθὲν ἀνθρώπȣ φωνὴν, εἶτα μέντοι τῶν ϛιτ]ακῶν ἐςὶ λαλίςερόν τε ϗ θυμοσοφώτερον· ȣ̓ μὴν τὴν ἐξ ἀνθρώπων τροφὴν ἡδέως ὑπομένει, ἀλλ᾽ ἐλευθερίας πόθῳ, ϗ παῤῥησίας τῆς κα]ὰ τὴν ϛυν]ροφίαν ἐπιθυμίᾳ, ἀσπάζεται

potius, quam ſervitutem deliciis ciborum refertam, amplectitur. Vrbium, quas Alexander Philippi filius in India excitavit, et Macedonibus incolendas dedit, ut Bucephalorum et adjacentis agri, et Cyropolis aliarumque incolae, ideo cercionem appellant; quod ſimiliter caudam, atque cinclus, movet.

CAP. IV.

De ave, quam Indi Celam vocant.

CELAM avem praeterea in India naſci accepi, magnitudine triplo majorem otide, ore permagno, et longis cruribus, ingluvie etiam maxima, perae ſimilitudinem habente, abſonum quiddam ſonare, ejuſque ſummas alas pallidas, ceteras vero pennas cinericias eſſe.

CAP. V.

De Vpupa Indica.

INDICAM upupam duplo majorem noſtra, et adſpectu formoſiorem eſſe audio. Et quemadmodum Homerus regum Graecorum decus et oblectamentum eſſe ſcribit frenum, et reliquum ornatum equi; ita Indorum rex amores et delicias ſuas upupam habet, manibus illam geſtat, ea ſe oblectat, et nativam ejus venuſtatem ſumma admiratione frequenter intuens magnam inde laetitiam voluptatemque capit. Brachmanes vero fabulam hujuſmodi de ea narrant: Regi Indorum, inquiunt, olim filius fuit minimus natu, quem fratres ceteri majores, cum plane improbi et iniqui eſſent, propter aetatem contempſerunt; cum vero parentes quoque jam ſenectute graves contumelioſe ab eis tractarentur, ut improbitatem eorum declinarent, aſſumpto filio minimo, diſcedunt ac fugiunt. Et illi quidem magnis laboribus in itinere conſumpti moriuntur; defunctos vero filius minime neglexit, ſed in capite ſuo, quod enſe diſſe-

ζεται λιμὸν μᾶλλον, ἢ δουλείαν μετὰ τρυφῆς. Καλοῦσι δὲ αὐτὸ οἱ Μακεδόνων Ἰνδοῖς ἐποικίσαντες, ἔν τε Βουκεφάλοις πόλει καὶ τῇ περὶ ταύτην, καὶ τῇ καλουμένῃ Κυροπόλει, καὶ ταῖς ἄλλαις, ἃς ἀνέστησεν Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, κερκιόνα· ἔσχε δὲ ἄρα τὸ ὄνομα τήνδε τὴν γένεσιν, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸ διασείει τὸν ὄῤῥον, ὥσπερ οὖν καὶ οἱ κίγκλοι.

ΚΕΦ. δ'.

Περὶ τοῦ ὄρνιθος, ὃν καλοῦσι Κήλαν οἱ Ἰνδοί.

Γίνεσθαι δὲ καὶ κήλαν ἐν Ἰνδοῖς ἀκούω ὄρνιν, καὶ τὸ μέγεθος τριπλάσιον ὠτίδος ἐστὶ, καὶ τὸ στόμα ἔχει γενναῖον δεινῶς, καὶ μακρὰ τὰ σκέλη, φέρει δὲ καὶ προηγορεῶνα καὶ ἐκεῖνον μέγιστον προσεμφερῆ κωρύκῳ, φθέγμα δὲ ἔχει καὶ μάλα ἀπηχὲς, καὶ τὴν μὲν ἄλλην πτίλωσίν ἐστι τεφρὸς, τὰς δὲ πτέρυγας ἄκρας ὠχρός ἐστι.

ΚΕΦ. έ.

Περὶ τοῦ ὄρνιθος, ὃν καλοῦσιν Ἔποπα.

Ἀκούω δὲ ἔγωγε καὶ Ἰνδὸν ἔποπα διπλασίονα τοῦ παρ' ἡμῖν, καὶ ὡραιότερον ἰδεῖν. Καὶ Ὅμηρος μὲν λέγει βασιλεῖ κεῖσθαι ἄγαλμα Ἕλληνι χαλινὸν, καὶ κόσμον ἵππου· ὁ δὲ ἔποψ οὗτος Ἰνδῶν βασιλεῖ ἄθυρμά ἐστι, καὶ διὰ χειρῶν αὐτὸν φέρει, καὶ ἥδεται αὐτῷ, καὶ συνεχὲς ἐνορᾷ τὴν ἀγλαΐαν τεθηπὼς τοῦ ὄρνιθος καὶ τὸ κάλλος τὸ αὐτοφυές. Ἐπᾴδουσι δὲ ἄρα τῷδε τῷ ὀρνέῳ καὶ μῦθον Βραχμᾶνες, καὶ ὅγε μῦθος ὁ ᾀδόμενος οὗτός ἐστιν· Βασιλεῖ παῖς ἐγένετο Ἰνδῶν, καὶ ἀδελφοὺς εἶχεν, οἵπερ οὖν ἀνδρωθέντες ἐκδικώτατοί τε γίνονται, καὶ λεωργότατοι, καὶ τούτου μὲν ὡς νεωτάτου καταφρονοῦσι· τὸν δὲ πατέρα ἐκερτόμουν, καὶ τὴν μητέρα, τὸ γῆρας αὐτῶν ἐκφαυλίσαντες· ἀναίνονται οὖν ἐκεῖνοι τὴν σὺν τούτοις διατριβὴν, καὶ ᾤχοντο φεύγοντες, ὅ, τε παῖς καὶ οἱ γέροντες. Συντόνου δὲ ἄρα αὐτοὺς πορείας διαδεξαμένης, οἱ μὲν ἀπεῖπον καὶ ἀποθνήσκουσιν· ὁ δὲ παῖς οὐκ ὠλιγώρησεν αὐτῶν,

ἀλλ'

diſſecuerat, ſepelivit. Inſigni hac ejus pietate motus ſol omnia luſtrans puerum in avem formoſam admodum, et vita longaevam, convertit; criſta in capitis vertice erecta, veluti rei geſtae, cum fugeret, monumento. Talia quaedam de alauda etiam fabulantur Athenienſes, ut in Avibus Ariſtophanis comici poetae apparet ita ſcribentis:

Indoctus nimirum natus es, et minime curioſus, neque Aeſopum triviſti;
Qui dicit alaudam avem omnium primam fuiſſe,
Ante terram natam: et deinde patrem ejus morbo interiiſſe,
Cum terra hactenus eſſet nulla; illum autem ad quintum diem inſepultum jacuiſſe, hanc vero conſilii expertem
Prae rei difficultate patrem ſuum in capite contumulaſſe.

Hanc de upupa Indorum fabulam cum audiviſſent Graeci, ad aliam avem ab eis tranſlatam veriſimile eſt. Ante multa quidem ſecula Brachmanes ab epope Indo, homine adhuc, et aetate puero, hanc in parentes pietatem declaratam aiunt.

CAP. VI.

De Indico animali, quod Phattages vocatur.

In India naſcitur beſtia, quae crocodili terreni ſpeciem ſimilitudinemque gerit; magnitudine eſt Melitenſis catelli; pellis adeo aſpero denſoque cortice munitur, ut detracta limae uſum praebeat, et vel aes diſſecet, ac ferrum exedat et conficiat: eam Indi Phattagen vocant.

CAP.

ἀλλ' ἔθαψεν αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ, ξίφει τὴν κεφαλὴν διατεμών. Ἀγασθέντα δὲ τὸν πάντα ἐφορῶντα ἥλιον οἱ αὐτοί φασι τῆς εὐσεβείας τὴν ὑπερβολὴν, ὄρνιν αὐτὸν ἀποφῆναι, κάλλιστον μὲν ὄψει, μακραίωνα δὲ τὸν βίον· ὑπανέστηκε δέ οἱ καὶ λόφος ἐκ τῆς κορυφῆς, οἱονεὶ μνημεῖον τοῦτο τῶν πεπραγμένων, ὅτε ἔφευγεν. Τοιαῦτα ἄττα καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὲρ τοῦ κορύδου τερατευόμενοι προσεῖχον μύθῳ τινὶ, ᾧπερ οὖν ἀκολουθῆσαί μοι δοκεῖ καὶ Ἀριστοφάνης ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς ἐν Ὄρνισι λέγων·

Ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς, κοὐ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας·
Ὃς ἔφασκε λέγων Κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι,
Προτέραν τῆς γῆς· κἄπειτα νόσῳ τὸν πατέρ' αὐτῆς ἀποθνήσκειν,
Γῆν δὲ οὐκ εἶναι· τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον, τὴν δὲ ἀποροῦσαν
Ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι.

Ἔοικεν οὖν ἐξ Ἰνδῶν τὸ μυθολόγημα ἐπ' ἄλλου μὲν ὄρνιθος, ἐπιῤῥεῦσαι δ' οὖν καὶ τοῖς Ἕλλησι. Ὠγύγιον γάρ τι μῆκος χρόνου λέγουσι Βραχμᾶνες, ἐξ οὗ ταῦτα τῷ Ἔποπι τῶν Ἰνδῶν ἔτι ἀνθρώπῳ ὄντι, καὶ παιδὶ τήνγε ἡλικίαν, ἐς τοὺς γειναμένους πέπρακται.

ΚΕΦ. ϛ'.

Περὶ τοῦ ἐν Ἰνδοῖς, ὃς καλεῖται Φαττάγης.

ΕΝ Ἰνδοῖς γίνεται ζῶον, κροκοδείλῳ χερσαίῳ παραπλήσιον ἰδεῖν· μέγεθος δὲ αὐτῷ κυνιδίου Μελιταίου ἂν εἴη· περίκειται δὲ φολίδα τραχεῖαν ἄγαν οὕτω καὶ πυκνὴν, ὥστε, ὅταν δαρῇ, ῥίνης αὐτοῖς ἔργα παρέχει· διατέμνει δὲ καὶ χαλκὸν, καὶ τὸν σίδηρον ἐσθίει· καλοῦσι δὲ φαττάγην αὐτό.

CAP. VII.

De Syroperdice Phrygio.

SYROPERDIX circa Antiochiam Piſidiae naſcitur, et lapides comedit; perdice minor eſt, et niger, excepto roſtro, quod ruffum ſpectatur; non manſueſcit neque cicuratur, ut alius perdix, ſed ſemper perſeverat ferus eſſe; ejus carnes et denſiores ſunt quam ceterorum, et ſuaviorem cibi uſum praeſtant.

CAP. VIII.

De marinis Hydris et Serpentibus in India.

INDICVM mare hydros gignit marinos caudis latis, lacus etiam hydros maximos producunt; ceterum marini iſti ſerpentes aſperum potius ſerratis dentibus, quam venenoſum os videntur habere.

CAP. IX.

De mulis feris in India.

IN India equorum ferorum et aſinorum ſimiliter greges ſunt; et aſinos equae facillime admittunt, et coitu eorum delectantur, et rufos mulos pariunt, ad currendum praeſtantiſſimos, ſed contrectationis impatientes, quos compedibus captos ad Praſiorum regem adducunt. Ex iis qui bimi comprehenduntur domari poſſunt, contra vetuli ab immanibus et carnivoris feris nihil differunt.

ΚΕΦ. ζ'.

Περὶ τȣ̃ ἐν Φρυγίᾳ Συροπέρδικος.

ΣΥροπέρδιξ γίνεται περὶ τὴν Ἀντιόχειαν τὴν Πισιδίας, ϗ σιτεῖται ϗ λίθȣς· μικρότερος δέ ἐςι τȣ̃ πέρδικος, ϗ μέλας τὴν χρόαν, πυῤῥὸς τὸ ῥάμφος· ȣ̓χ ἡμερȣ̃ται δὲ κατὰ τὸν ἄλλον, ȣ̓δὲ γίνεται τιθασσὸς, ἀλλ' ἄγριος εἰς τὸ ἀεὶ διαμένει· ἔςι δὲ ȣ̓ μέγας, βρωθῆναί τε ἡδίων τȣ̃ ἑτέρȣ, ϗ τὴν σάρκα πως δοκεῖ πυκνότερος.

ΚΕΦ. ή.

Περὶ τῶν θαλαττίων Ὕδρων ϗ Ὄφεων τῶν ἐν Ἰνδοῖς.

Η Δὲ Ἰνδῶν θάλαττα ὕδρȣς θαλαττίȣς τίκτει πλατεῖς τὰς ȣ̓ρὰς, τίκτȣσι δὲ λίμναι μεγίςȣς ὕδρȣς· οἱ δὲ θαλάττιοι ὄφεις οἵδε κάρχαρον ἐοίκασι μᾶλλον ἔχειν τὸ δῆγμα, ἤπερȣ̃ν ἰῶδες.

ΚΕΦ. θ'.

Περὶ τῶν Ἡμιόνων τῶν ἐν Ἰνδοῖς τῶν ἀγρίων.

ΕΝ Ἰνδοῖς ἵππων τε ἀγρίων ϗ ὄνων τοιȣ́των εἰσὶν ἀγέλαι· ȣ̓κȣ̃ν ἀναβαινόντων ὄνων τὰς ἵππȣς, ὑπομένειν ἐκείνας λέγȣσι, ϗ ἥδεσθαι τῇ μίξει, ϗ τίκτειν ἡμιόνȣς πυρσȣ̀ς τὴν χρόαν, ϗ ἄγαν δρομικȣ̀ς, δυσλόφȣς δὲ ϗ γαργαλεῖς ἄλλως· ποδάγραις δὲ τȣ́τȣς αἱρȣ̃σι, εἶτα ἀνάγεσθαι τῷ τῶν Πραισίων βασιλεῖ φασι· ϗ διετεῖς μὲν ἑαλωκότας μὴ ἀναίνεσθαι τὴν πώλευσιν, πρεσβύτας δὲ μὴ διαφέρειν τῶν καρχάρων θηρίων ϗ σαρκοφάγων μηδὲ ἕν.

CAP. X.

De Simiis Praſiorum Indiae.

In Praſiis Indicis ſimiarum genus eſſe ferunt humanis ſenſibus, et magnitudine Hyrcanorum canum; tum earum comam etſi naturalem, artificio tamen homini veritatis imperito elaboratam videri; tum barbam ipſarum ſpeciem ſatyricae ſimilitudinemque gerere, caudamque leoninae ſimilem ſpectari; reliquo corpore albas, capite et extrema cauda flavas eſſe: neque vero quod vivendi ratione et genere ipſo ſylveſtres ſint (avibus enim agreſtibus paſcuntur) propterea feras eſſe; imo natura cicures et moderatas. Ad ſuburbium Latages, Indicae urbis, frequentes proficiſcuntur, quibus coctam oryzam rex comedendam objicit, ac quotidie cibaria eis projiciuntur; expletae ad ſylveſtres ſedes decenter redire, neque obvium quicquam laedere dicuntur.

CAP. XI.

De Poëphagis animalibus Indicis pulcherrimas caudas habentibus.

Indicvm animal poëphagus, duplo quam equus major, ſpiſſiſſimam caudam et nigerrimam habet; humani pili ſubtilitatem ejus ſetae vincunt, quas permagni idcirco Indicae mulieres aeſtimant, quod eis ipſis crines ſuos pulcherrime implicent et devinciant. Ad bina cubita ſingulae ipſius ſetae longitudine procedunt, et ex una radice circiter triginta ſimul fimbriarum inſtar exoriuntur. Omnium animalium timidiſſimus eſt; nam ſi a quopiam animalium videatur, ſeque conſpectum ſentiat, e veſtigio, quanta

ΚΕΦ. ί.

Περὶ τῶν Πιθήκων τῶν ἐν Πρασίοις τοῖς Ἰνδικοῖς.

ΕΝ Πραισίοις δὲ τοῖς Ἰνδικοῖς εἶναι γένος πιθήκων φασὶν ἀνθρωπόνουν, καὶ ἰδεῖν δέ εἰσι κατὰ τοὺς Ὑρκανοὺς κύνας τὸ μέγεθος· προκομία τε αὐτῶν ὁρᾶται συμφυὴς, εἴποι δ' ἂν ὁ μὴ τὸ ἀληθὲς εἰδὼς, ἀσκητὰς εἶναι αὐτάς· γένειον δὲ αὐτοῖς ὑποπέφυκε σατυρῶδες, ἡ δὲ οὐρὰ κατὰ τὴν τῶν λεόντων ἀλκαίαν ἐστί· καὶ τὸ μὲν ἄλλο πᾶν σῶμα πεφύκασι λευκοὶ, τὴν δὲ κεφαλὴν καὶ τὴν οὐρὰν ἄκραν εἰσὶ πυρσοί· σώφρονες δὲ καὶ φύσει τιθασσοί· εἰσὶ δὲ ὑλαῖοι τὴν δίαιταν καὶ τὸ γένος, καὶ σιτοῦνται τῶν ὀρνέων τὰ ἄγρια. Φοιτῶσι δὲ ἀθρόοι εἰς τὸ τῆς Λατάγης προάστειον (πόλις δέ ἐστιν Ἰνδῶν ἡ Λατάγη) καὶ τὴν προτεθειμένην αὐτοῖς ἐκ βασιλέως ἑφθὴν ὄρυζαν σιτοῦνται· ἀνὰ πᾶσαν δὲ ἡμέραν ἡ δαὶς αὐτοῖς εὐτρεπὴς πρόκειται· ἐμφορηθέντας δὲ ἄρα αὐτοὺς ἀναχωρεῖν αὖθις ἐς ἤθη τὰ ὑλαῖά φασι σὺν κόσμῳ καὶ σίνεσθαι τῶν ἐν ποσὶν οὐδὲ ἕν.

ΚΕΦ. ιά.

Περὶ τῶν ποηφάγων ζώων τῶν Ἰνδικῶν τῶν ἐχόντων τὰς οὐρὰς τὰς ὡραιοτάτας.

ΠΟηφάγον Ἰνδοῖς ζῶόν ἐστι, καὶ πέφυκέ γε διπλάσιον ἵππου τὸ μέγεθος· οὐρὰν δὲ ἔχει δασυτάτην, καὶ μελαίνης ἀκροτάτως χρόας· καί εἰσιν αὗται αἱ τρίχες καὶ τῶν ἀνθρωπείων λεπτότεραι ἂν, καὶ ἐν μεγάλῳ τίθενται ταύτας ἔχειν Ἰνδῶν αἱ γυναῖκες· καὶ γάρ τοι παραπλέκονται ἐξ αὐτῶν, καὶ κοσμοῦνται μάλα ὡραίως ταῖς πλοκαμῖσι ταῖς συμφύτοις, καὶ ταύτας ὑποδέουσαι. Προήκει δὲ καὶ εἰς δύο πήχεις ἑκάστης τὸ μῆκος τριχὸς, ἐκ μιᾶς δὲ ῥίζης ὁμοῦ τι καὶ τριάκοντα θυσανηδὸν ἐκπεφύκασι. Ζώων δὲ ἄρα ἁπάντων τοῦτο δειλότατον ἦν· ἐὰν γὰρ ὑπό τινος ὀφθῇ, καὶ αἴσθηται βλεπόμενον, ᾗ ποδῶν ἔχει φεύγει,

καὶ

quanta poteſt maxima celeritate, ſeſe in fugam properat conjicere; in quam majori animi alacritate, quam velocitate ſe impellit. Ac ſi, cum inſequentibus canibus et equitibus ad curſum promptiſſimis urgetur, intelligat ſe captum iri; prius occultata cauda in aliquo fruteto, frontem obvertens ſtat, et venatores exſpectat, ex timore colligens ſe, et quadam fiducia nitens; neque enim jam, cauda abdita, ſe ullius precii putat amplius viſum iri, quod praeclare ſcit in ea pulchritudinem ſuam ſitam eſſe. Verum tali imaginatione ſe deludit; nam quiſpiam venenato telo illum ferit, et ab occiſo caudam praemium praedae abſcindit; et pelle, quae utilis eſt, ex toto corpore detracta, cadaver abjicit; quod ejuſmodi carnium uſum nullum Indi habent.

CAP. XII.

De Cetis Indici maris, et Lupis piſcibus, et Amiis, Auratiſque.

CETE in mari Indico quintupla ad elephantum vel maximum magnitudine degunt; nam una etiam coſta ceti ad viginti cubita accedit, labrum habet quindecim cubitorum, pinnam ad utranque branchiam ſeptem cubitos longam. Purpurae etiam et buccina hujus maris tanta ſunt, ut facile congium capiant; quemadmodum et echinorum teſtae ſive cruſtae. Sunt et piſces magnitudine immenſa, praeſertim lupi, amiae, et auratae. Fertur autem, quo tempore fluvii augentur, et majore jam profluentes impetu in agros exundant, hos piſces etiam ſimul abreptos inundationem ſequi, et per agros in pauca et tenui aqua ferri et oberrare; poſtquam vero imbres, ex quibus augentur fluvii, ceſſarint, et confluentes ad ſuos redierint alveos, in humilibus, planis, paluſtribus, et ſinuoſis locis, ubi et enneae, ut vocant, reperiri ſolent, piſces vel octo cubitorum relicti, quippe qui non in profundo

καὶ πρόεισι, καὶ κέχρηται προθυμίᾳ μᾶλλον, ἢ σκελῶν ὠκύτητι. Καὶ διώκεται μὲν ὑπὸ ἱππέων, καὶ κυνῶν ἀγαθῶν δραμεῖν· ἐὰν μέντοι συνίδῃ ὅτι ἄρα ἁλίσκεσθαι μέλλει, τὴν οὐρὰν ἀπέκρυψεν ἔν τινι δάσει· αὐτὸ δὲ ἀντιπρόσωπον ἕστηκε, καὶ δοκεύει τοὺς θηρατὰς, καὶ ὑποθαῤῥεῖ πως, καὶ οἴεται μηκέτι φανεῖσθαι περισπούδαστον, τῆς οὐρᾶς μὴ βλεπομένης· ἐκείνην γὰρ οἶδεν εἶναι τὸ κάλλος. Κενὴν δ' ἴσχει τὴν ὑπὲρ τοῦδε φαντασίαν· βάλλει γάρ τις αὐτὸ βέλει πεφαρμαγμένῳ, καὶ ἀποκτείνας ἀποκόψει τὴν οὐρὰν, τὸ ἆθλον τῆς ἄγρας· καὶ δείρας τὸ πᾶν σῶμα (ἀγαθὴ γὰρ καὶ ἡ δορὰ) ἀφῆκε τὸν νεκρόν· σαρκῶν γὰρ τῶν ἐκείνου δέονται Ἰνδοὶ οὐδὲ ἕν.

ΚΕΦ. ιβʹ.

Περὶ τῶν Κητῶν τῶν ἐν τῇ θαλάττῃ τῇ Ἰνδικῇ, Λαβράκων τε, καὶ Ἀμιῶν, καὶ Χρυσοφρύων.

ΚΗτη δὲ ἦν ἄρα ἐν τῇ τῶν Ἰνδῶν θαλάττῃ πενταπλασίονα μέγεθος ἐλέφαντος τοῦ μεγίστου· πλευρὰ γοῦν μία κήτους καὶ εἰς τοὺς εἴκοσι πήχεις πρόεισι, χελήνην δὲ πηχῶν πεντεκαίδεκα ἔχει, τὸ δὲ πτέρωμα βραγχίου ἑκατέρου πηχῶν τὸ εὖρος καὶ ἑπτά. Κήρυκες δὲ καὶ πορφύραι ὡς καὶ χοῦν ῥᾷστα δέξασθαι, καὶ μέντοι καὶ τῶν ἐχίνων τὰ χελώνια δύναιτο ἂν τοσοῦτον στέγειν. Μεγέθη δ' ἰχθύων ἄπειρα, λαβράκων μάλιστα, καὶ ἀμίαι, καὶ χρύσοφροι. Ἀκούω δὲ τούτους κατὰ τὴν ὥραν, ὅταν ἐπιῤῥέωσιν οἱ ποταμοὶ, καὶ λάβροι κατιόντες ἐκ τῆς πλημμύρας καὶ ἐς τὴν γῆν ἀναχέωνται, καὶ αὐτοὺς ὑπερχεῖσθαι, καὶ κατὰ τὰς ἀρούρας, καὶ ἐν ὕδατι λεπτῷ φέρεσθαί τε καὶ ἀλᾶσθαι· παυσαμένων δὲ τῶν ὑπερπιμπλάντων τοὺς ποταμοὺς ὑετῶν, καὶ ἀναχωρούντων ὀπίσω τῶν ῥευμάτων, καὶ ἐς τὰς ὁδοὺς τὰς κατὰ φύσιν ὑποστρεφόντων, ἐν τοῖς καθειμένοις χωρίοις, καὶ τοῖς τεναγώδεσι καὶ ἀπέδοις, ἔνθα δήπου φιλοῦσι καὶ ἐννέαι καλούμεναι κόλπους τινὰς ἔχειν, ἰχθῦς ἀπομένουσι καὶ ὀκτὼ πηχῶν· καὶ αἱροῦσιν οἱ γεωργοῦντες αὐτοὺς, ἀσθενεῖ

τῇ

profundo maris, ſed in ſuperficie feruntur, et vitam utcunque ſuſtinentes, ab agricolis capiuntur.

CAP. XIII.

De Raiis et Squillis Indicis.

INDICIS piſcibus haec etiam peculiaria ſunt. Non minores Argolico clypeo raiae gignuntur in India, itemque ſquillae locuſtis majores Indicae ſunt. Harum quae ex mari veniunt in Gangem, forcipes maximas et tangentibus aſperas habent; quae vero ex mari Rubro in Indum excidunt, laeves audio habere ſpinas, ſed oblongos et implicatos ab eis dependentes cirros, et forcipibus carere.

CAP. XIV.

De fluviatili et terrena Teſtudine.

TESTVDO Indica fluviatilis etiam maxima eſt, et teſtam habet non minorem ſcapha juſtae magnitudinis; decem enim leguminum medimnos capit. At illic quoque terrenae teſtudines gignuntur, magnitudine maximarum glebarum, quae in altis arationibus terrae non difficilis excitantur, bene penitus intrante aratro, et ſulcum facillime proſcindente, et glebas in excelſum excitante. Ejuſmodi teſtudinum genus aiunt teſtas exuere; ac ſane eaſdem ab agricolis ſic ligonibus abſtrahi, quemadmodum vermes ex verminoſis plantis; eaedemque non amarae, ut marinae ſunt; ſed et ſuaves et pingues habentur earum carnes.

CAP.

τῇ νήξει χρωμένους, ἅτε μὴ ἐν βυθῷ φερομένους, ἀλλὰ ἐπιπολῆς, καὶ ἐκ τοῦ ὀλίγου ὕδατος ἀγαπητῶς καὶ μόλις ἀποζῶντας.

Κ Ε Φ. ιγ΄.

Περὶ Βατίδων καὶ Καρίδων Ἰνδικῶν.

Ἰνδῶν δὲ ἰχθύων ἴδια καὶ ἐκεῖνα. Βατίδες γίνονται παρ᾽ αὐτοῖς οὐδέν τι μείους Ἀργολικῆς ἀσπίδος ἑκάστη, καρίδες τε καὶ μείζους καράβων αἱ Ἰνδῶν εἰσίν· αἱ μὲν οὖν ἐκ τῆς θαλάττης ἀναθέουσαι διὰ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Γάγγου χηλὰς μεγίστας ἔχουσι, καὶ τραχείας θίγειν αὐτῶν· τάς γε μὴν ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς ἐκπιπτούσας εἰς τὸν Ἰνδὸν λείας ἔχειν πέπυσμαι τὰς ἀκάνθας, προμήκεις γε μὴν καὶ βοστρυχώδεις τὰς ἀπηρτημένας ἕλικας· χηλὰς δὲ οὐκ ἔχειν ταύτας.

Κ Ε Φ. ιδ΄.

Περὶ Χελώνης ποταμίας τε καὶ χερσαίας.

Χελώνη δὲ ἐν Ἰνδοῖς ποταμία, μεγίστη τε αὕτη, καὶ τὸ χελώνειον ἔχει σκάφης οὐ μεῖον τελείας, χορηγοῦν ἕκαστον μεδίμνους δέκα ὀσπρίων. Γίνονται δὲ καὶ χερσαῖαι χελῶναι, καὶ εἶεν ἂν τὸ μέγεθος κατὰ τὰς βώλους τὰς μεγίστας, αἵπερ οὖν ἐπανίστανται ἐν τοῖς βαθέσιν ἀρόμασιν, εὐπειθοῦς μὲν οὔσης τῆς γῆς, εἰς πολὺ δὲ κατιόντος τοῦ ἀρότρου, καὶ τὴν αὔλακα σχίζοντος ῥᾷστα, καὶ ἐγείροντος τὰς βώλους ὑψοῦ. Ταύτας δὲ καὶ ἀποδύεσθαι τὸ ἔλυτρόν φασιν· οἱ τοίνυν ἀρόται, καὶ πᾶν τὸ περὶ τοὺς ἀγροὺς ἐργατικὸν, ταῖς μακέλλαις ἀνασπῶσιν αὐτὰς, καὶ ἐξαιροῦσιν ὥσπερ οὖν ἐκ τῶν θριπηδεστάτων φυτῶν τὰς εὐλάς· εἰσὶ δὲ γλυκεῖαι τὴν σάρκα καὶ πίονες, οὐ μὴν κατὰ τὰς θαλαττίας, πικραὶ καὶ αὗται.

CAP. XV.

Animalia Indica ſolertia, et de Formicis.

NATVRALI quodam ingenio et prudentia valent etiam apud nos animalia, non totidem tamen quot ſunt in India. Illic enim ejuſmodi ſunt, elephantus, pſittacus, ſphinges, et nuncupati ſatyri; ſed et Indica formica etiam ſolers. Noſtrates quidem formicae cavernas et latibula quaedam effodiunt, ſub terra habitantes, et veluti in fodinis metallicis cuniculiſque eruendis ſeſe exercent; at Indicae domunculas commodas in excelſis locis conſtruunt, non in devexis et planis, qui facile inundari queant. In eis ambitus, et, ut ita dicam, foſſas Aegyptias, vel Creticos labyrinthos, ineffabili ſapientia effodientes domeſticas ſedes conſtituunt, non rectas quidem et pervias, aut in quas quippiam influere poſſit, ſed ſinuoſis foraminibus obliquas; in quarum ſuperficie foramen unum relinquunt, per quod quidem ipſum ingrediantur ipſae, et ſemina, quae colligunt, in ſuos theſauros inferant. In excelſis quidem locis latibula machinantur, ut fluminum eluvies et inundationes effugiant. Itaque hac ſua induſtria veluti in ſpeculis habitare poſſunt, aut etiam inſulis, cum ſcilicet adjuncta colliculis illis humiliora loca circumquaque ſtagnant. Ipſorum vero aggeres quanquam congeſti, tantum abeſt alluente aqua ut ſolvantur ut confirmentur magis; primum enim ex matutino rore admixto pulveri tunica quadam veſtiuntur, ut ita dicam, tenui, ſed valida; deinde parte inferiori de fluviatili coeno cortex muſcoſus adnaſcens aggerem adſtringit. Sed de formicis Indicis etiam iterum dicam, haec in praeſentia dicta ſufficiant.

CAP.

ΚΕΦ. ιέ.

Θυμόσοφα Ἰνδικὰ ζῶα, ϗ περὶ Μύρμηκος.

Θυμόσοφα δὲ ϗ παρ᾽ ἡμῖν ζῶά ἐςιν, ὀ μὴν ὅσα ἐν Ἰνδοῖς ἐςιν, ἀλλ᾽ ὀλίγα. Ἐκεῖ δὲ ὅ, τε ἐλέφας τοιῦτός ἐςι, ϗ ὁ ςιτlακὸς, ϗ αἱ ςφίγ〈γ〉ες, ϗ οἱ καλέμενοι ςάτυροι· ςοφὸν δὲ ἄρα ἦν ϗ ὁ μύρμηξ ὁ Ἰνδός. Οἱ μὲν ὖν ἡμεδαποὶ τὰς ἑαυτῶν χειὰς ϗ ὑποδρομὰς ὑπὸ τὴν γῆν ὀρύτlεσι, ϗ φωλεὲς τινας κρυπlὲς ἀποφαίνεσι γεωρυχῦντες, ϗ μεταλλείας, ὡς εἰπεῖν, τισὶν ἀποῤῥήτοις ϗ λανθανέσαις καταξαίνονται· ἀλλὰ οἵγε Ἰνδοὶ μύρμηκες οἰκίσκες τινὰς ςυμφορητὲς ἐργάζονται, ϗ τὲς γε αὐτὲς ὀκ ἐν χωρίοις ὑπτίοις ϗ λείοις ϗ ἐπικλυζομένοις ῥᾷςα, ἀλλὰ μετεώροις ϗ ὑψηλοῖς. Ἐν αὐτοῖς δὲ περιόδες τινὰς, ϗ, ὡς εἰπεῖν, ςύριγγας Αἰγυπτίας, ἢ λαβυρίνθες Κρητικὲς, ςοφίᾳ τινὶ ἀποῤῥήτῳ διατρήσαντες οἰκεῖα ἑαυτοῖς ἀπέφηναν, ὀκ εὐθυτενῆ ϗ ῥάδια παρελθεῖν ἢ εἰσρεῦσαί τι, ἀλλ᾽ ἑλιγμοῖς ϗ διατρήσεσι λοξά· ϗ ἀπολείπεσί γε ἐπιπολῆς μίαν ὀπὴν, δι᾽ ἧς εἰσίασί τε αὐτοὶ, ϗ τὰ ςπέρματα, ὅσα ἐκλέγονται, εἶτα ἐς τὲς ἑαυτῶν θησαυρὲς εἰσκομίζεσι. Παλαμῶνται δὲ ἄρα τὰς ἐν ὕψει φωλεύσεις, ὑπὲρ τῦ τὰς ἐκ τῶν ποταμῶν ἀναχύσεις τε ϗ ἐπικλύσεις διαδιδράσκειν. Καὶ αὐτοῖς ὑπὲρ τῆσδε τῆς ςοφίας περιγίνεται ὥσπερ ἐν ςκοπιαῖς τισιν, ἢ νήσοις κατοικεῖν, ὅταν τῶν λοφιδίων ἐκείνων τὰ κύκλῳ περιλιμνάσῃ. Τὰ δ᾽ ὖν χώματα ἐκεῖνα καί τοι ςυμπεφορημένα, τοσῦτον ἀποδεῖ τῦ λύεσθαί τε ϗ διαξαίνεσθαι ὑπὸ τῆς περικλύσεως, ὡς ϗ κρατύνεσθαι αὐτά· πρῶτον μὲν ὑπὸ τῆς ἑῴας δρόσε, ὑπαμφιέννυται γὰρ, ὡς εἰπεῖν, ἐκ ταύτης ϗ πάτε τινὰ χιτῶνα ὑπόλεπτον, πλὴν καρτερόν· εἶτα μέντοι δεσμεύεται κάτω βρυώδει τῆς ποταμίας ἰλύος φλοιῷ. Καὶ μυρμήκων μὲν Ἰνδῶν πέρι ἵεμαι πάλαι, ἐμοὶ δὲ νῦν ἐς τοσῦτον λελέχθω.

CAP. XVI.

De Animalibus, quae in Plutonis hiatum dejiciuntur.

APVD Arianos Indos hiatus Plutonis eſt, in cujus profundo occultae cavernae, et viae abſconditae, et hominibus incognitae ac profundae, et in immenſum ſpatium porrectae; quemadmodum autem ſint in tantam altitudinem depreſſae, neque Indi explicant, neque id ego cognoſcere admodum laboro. Amplius triginta millia diverſorum animalium, ovium, caprarum, boum, et equorum, eo agunt Indi; ac quiſquis vel ſomnio, vel voce divina, aut oſtento perculſus fuerit, malive auſpicii avem inſpexerit, is pro facultatibus ſuis ſe ſuamque ſalutem redimens, dejici curat animal. Iſta autem nec conſtricta vinculis, nec alio modo adacta, ſed ſua ſponte viam conficiunt, tanquam ſecretis illecebris quibuſdam allecta; poſtea vero quam ad barathri fauces acceſſerunt, non invita deſiliunt, neque ſane poſtquam in hiatum immenſum et caecum inciderunt, amplius hominibus comparent. Boum tamen mugitus, ovium balatus, hinnitus equorum, et caprarum vox ſupra exaudiuntur; ac ſi quis ſuperne inceſſerit, et aures illius faucibus admoverit, diutiſſime ejuſmodi voces audiet; neque enim ſane promiſcuus ille ſonus ceſſat reſonare, quod eo quotidie ad ſalutem ſuam redimendam praecipites beſtias agunt Ariani. Anne vero ſolae recentes dejectae exaudiantur, an etiam ex primis quaedam, haud equidem ſcio; exaudiuntur vero. Et hoc ſingulare animalium, quae illic ſunt, dictum quoque eſt mihi.

CAP.

Κ Ε Φ. ιϛ'.

Περὶ τῶν ἐν τῷ Πλούτωνος χάσματι ἐμβαλλομένων Ζώων.

ΠΑρὰ τοῖς Ἀρειανοῖς τοῖς Ἰνδικοῖς χάσμα Πλούτωνός ἐστι, ϗ κάτω τινὲς ἀπόρρητοι σύριγγες, ϗ ὁδοὶ κρυπταὶ, ϗ διαδρομαὶ ἀνθρώποις ἀθέατοι, βαθεῖαι δ' οὖν, ϗ ἐπὶ μήκιστον προήκουσαι· γενόμεναι δέ πως ϗ ὀρωρυγμέναι, τρόπῳ τῷ οὔτε Ἰνδοὶ λέγουσιν, οὔτε ἐγὼ μαθεῖν πολυπραγμονῶ. Ἄγουσι γοῦν Ἰνδοὶ ϗ ὑπὲρ τὰ τρισμύρια ἐνταῦθα κτήνη διάφορα, προβάτων τε, ϗ αἰγῶν, ϗ βοῶν, ϗ ἵππων· ϗ ἕκαστος τῶν ἢ δεισάντων ἐνύπνιον, ἢ ὄτταν τινὰ, ἢ φήμην, ἢ ὄρνιν οὐκ εὔεδρον ὑφορωμένων, ἀντὶ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς ἐμβάλλει κατὰ τὴν οἴκοθεν αὐτοῦ δύναμιν, ἑαυτὸν λυτρούμενος, ϗ διδοὺς ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς τὸ ζῶον. Τὰ δὲ ἄγεται οὔτε δεσμοῖς ἐπαγόμενα, οὔτε ἐλαυνόμενα ἄλλως, ἑκόντα δὲ τὴν ὁδὸν τήνδε ἀνύει, ἕλξει τινὶ ϗ ἴυγγι ἀπορρήτῳ· εἶτα ἐπιστάντα τῷ στομίῳ ἑκόντα ἐμπηδᾷ, ϗ ὄψει μὲν ἀνθρωπίνῃ οὐκ ἔστιν οὐκ ἔτι σύνοπτα, εἰς γῆς χάσμα ἀπόρρητόν τε ϗ ἀφανὲς ἐμπεσόντα. Ἀκούονται γοῦν ἄνω βοῶν μὲν μυκηθμοὶ, τῶν δὲ οἰῶν βληχὴ, χρεμετισμὸς δὲ τῶν ἵππων, ϗ μηκασμοὶ τῶν αἰγῶν· ϗ εἴ τις ἐπιπολῆς βαδίζοι, ϗ προσχωροῖ τὸ οὖς παραβαλὼν, ἀκούσεται ἐπὶ μήκιστον τῶν προειρημένων· οὐδὲ ἐκλείπει ποτὲ ὁ συμμιγὴς ἦχος, ἐπιπεμπόντων ὁσημέραι τὰ ὑπὲρ ἑαυτῶν ζῶα. Εἰ μὲν οὖν τὰ πρόσφατα ἐξακούεται μόνα, ἢ ϗ τῶν πρώτων τινὰ, οὐκ οἶδα· ἀκούεται δ' οὖν. Καὶ εἴρηταί μοι ζώων τῶν ἐκεῖ ϗ τοῦτο ἴδιον.

Κ Ε Φ.

CAP. XVII.

De Teſtudinibus maris magni.

In nuncupato mari magno inſulam eſſe maximam, nomine Taprobanam, pervagatum eſt, eandemque longiſſimam atque excelſam; longitudine ſeptem millium ſtadiorum, latitudine vero quinque millium; urbes autem non habere, ſed quinquaginta et ſeptingentos vicos; domos, in quibus incolae degunt, e ligno factas eſſe, aut arundinibus. Maximae teſtudines in eo mari procreantur, quarum ſuperficies integrum tectum praeſtare poteſt; nam ſingulae teſtae ad quindecim cubitorum magnitudinem procedunt, ut ſub eis non pauci habitare queant; ac nimirum vehementiſſimos ſolis ardores defendant, et prolixam umbram efficiant; ſicque ad perferendos imbres reſiſtunt, ut melius quam ullae tegulae pluviarum vim repellant; nec aliter illiſa eis aqua coeleſtis perſtrepit, quam ſi in tegulas illaberetur. Neque vero ſic eas habitatores, quemadmodum tegulas fractas, ſarcire habent neceſſe; nam totum tectum ex ſolida teſta conſtat, ut ſuffoſſo ſaxo et cavernoſo, et nativum tectum efficienti, ſimilis eſſe videatur.

CAP. XVIII.

De Elephantis Indicis, et Cetis ferarum ſpeciem habentibus, et Balaenis, atque Delphinis.

In magni maris inſula Taprobane palmeta in ordinem ſic mirifice plantantur, quemadmodum in elaboratis hortis a peritis artificibus opacantes arbores ſeruntur. Itemque permultorum et valde grandium elephantorum paſtiones in ea inſula vigent. Ac nimirum hi inſulani elephanti animi robore, et ingenii indole, et corporis magnitudine, eis, qui in continenti degunt, praeſtantiores omnino exiſtimantur. Hos magnis navibus (nam et ſylvas inſula

ΚΕΦ. ιζ΄.

Περὶ τῶν Χελωνῶν τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ θαλάσσῃ.

ΕΝ δὲ τῇ καλȣμένῃ μεγάλῃ θαλάτ]ῃ ϗ νῆσον ᾄδȣσι μεγίςην, ϗ ὄνομα αὐτῆς ἀκȣ́ω Ταπροβάνην· πάνυ δὲ δολιχὴν πυνθάνομαι, ϗ ὑψηλὴν τὴν νῆσον εἶναι· ϗ μῆκος μὲν ἔχειν ςαδίων ζ΄, πλάτος δὲ ε΄· ϗ ἔχειν ȣ̓ πόλεις, ἀλλὰ κώμας πεντήκοντα ϗ ἑπτακοσίας· ςέγας δὲ ἔχȣσιν, ὅθεν κατάγονται οἱ ἐπιχώριοι, ἐκ ξύλων πεποιημένας, ἤδη δὲ ϗ δονάκων. Τίκτονται δὲ ἄρα ἐν ταύτῃ τῇ θαλάτῃ ϗ χελῶναι μέγιςαι, ὧνπερ ȣ̔̃ν τὰ ἔλυτρα ὄροφοι γίνονται· ϗ γάρ ἐςι ϗ πεντεκαίδεκα πηχῶν ἓν χελώνειον, ὡς ὑποικεῖν ȣ̓κ ὀλίγȣς· ϗ τȣ̀ς ἡλίȣς πυρωδεςάτȣς ἀποςέγει, ϗ σκιὰν ἀσμένοις παρέχει· πρός γε μὴν τῶν ὄμβρων τὰς καταφορὰς ἀντίτυπόν ἐςι, ϗ κεράμȣ παντὸς κρατερώτερον, τάς τε ἐμβολὰς τῶν ὑετῶν ἀποσείεται· ϗ κροτȣ́μενον ἀκȣ́ȣσιν οἱ ὑποικȣ̃ντες, ὡς εἴς τι ςέγος ἐμπιπτόντων τῶν ὑδάτων. Οὐ δέονταί γε μὴν, ὡς κέραμον ῥαγέντα, ἀμεῖψαι· σκληρὸν γὰρ τὸ χελώνειον, ϗ ἔοικεν ὑπορωρυγμένῃ πέτρᾳ, ϗ ὑπάντρῳ τε ϗ αὐτορόφῳ ςέγῃ.

ΚΕΦ. ιή.

Περὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς ἐλεφάντων, ϗ Κητῶν θηριομόρφων, Φαλαινῶν τε, ϗ Δελφίνων.

Η Τοίνυν νῆσος ἡ ἐν τῇ μεγάλῃ θαλάτῃ, ἣν καλȣ̃σι Ταπροβάνην, ἔχει φοινικῶνας μὲν θαυμαςῶς πεφυτευμένȣς εἰς ςοῖχον, ὥσπερȣ̃ν ἐν τοῖς ἁβροῖς τῶν παραδείσων οἱ τȣ́των μελεδωνοὶ φυτεύȣσι τὰ δένδρα τὰ σκιαδηφόρα. Ἔχει δὲ ϗ νομὰς ἐλεφάντων πολλῶν, ϗ μεγίςων. Καὶ οἵδε γε νησιῶται ἐλέφαντες τῶν ἠπειρωτῶν ἀλκιμώτεροί τε τὴν ῥώμην, ϗ μείζȣς ἰδεῖν εἰσι, ϗ θυμοσοφώτεροι δὲ πάντα πάντῃ κρίνοιντο ἄν. Κομίζȣσί τε ȣ̔̃ν αὐτȣ̀ς εἰς τὴν ἀντιπέραν ἤπειρον ναῦς μεγάλας τεκτη-

inſula habet) in continentem tranſportantes Calingarum regi vendunt. Inſulae quidem magnitudo ea eſt, ut mediterranei ejus incolae mare incognitum habeant; et tanquam in continenti viventes mare, quod eos circumcingit atque ambit, ſolum auditione accipiant. Maritimi autem elephantorum venationis ignari ſint, niſi fama eandem cognorint; omne igitur ſtudium atque operam ad piſcium et cetorum capturam conferunt. Id mare magnum eam inſulam ambiens, immenſam multitudinem piſcium et cetorum procreare ferunt: et eorum quaedam habere capita leonum, pantherarum, et arietum, aliorumque animalium; et, quod magnam admirationem habet, ſatyrorum ſpeciem ſimilitudinemque cete nonnulla gerunt. Alia exſiſtunt muliebri facie, eiſque pro crinibus ſpinae dependent. Addunt et alia reperiri abſurda, quorum genera tam monſtroſa exacte explicari ne a peritiſſimis quidem pictoribus poſſent; caudae eis oblongae et involutae, pro pedibus forfices aut pinnae. Ac in eodem mari belluas in utraque ſede viventes audio, et noctu ſegetes et herbas depaſci, inſtar gregalium et ſeminibus victitantium animalium; quodque palmarum fructu jam maturo gaudeant, idcirco eas arbores amplexu ſuo molli flexilique concutere, et excuſſas violento impetu palmulas comedere; eaſdemque crepuſculo matutino, cum jam incipit diluceſcere, in mare redire abdique merſas. Tum etiam multas balaenas ibidem eſſe aiunt, quae thynnis inſidientur, nec exeant in terram. Tum duo delphinorum genera illic naſci: alterum ferum, dentibus ſerratis et inexpiabili immanitate, piſcatoribus infeſtum; alterum natura manſuetum, circum homines natare, et more catelli blandiri, et ſe contrectari ſuſtinere, atque objectum cibum libenter ſumere.

CAP.

τεκ]ηνάμενοι (ἔχει γὰρ δήπȣ ϗ δάση ἡ νῆσος) πιπράσκȣσί τε διαπλεύσαν]ες τῷ βασιλεῖ τῷ ἐν Κωλίγ]αις. Διὰ μέγεθος δὲ ἄρα τῆς νήσȣ ȣ̓δὲ ἴσασιν οἱ τὰ μέσα αὐτῆς οἰκȣ̃ντες τὴν θάλατ]αν, ἀλλὰ ἠπειρώτην μὲν βίον τρίϐȣσι· τὴν περιεχομένην δὲ αὐτȣ̀ς ϗ κυκλȣμένην πυνθάνον]αι θάλατ]αν. Οἱ δὲ τῇ θαλάτ]ῃ πρόσοικοι τῆς μὲν ἄγρας τῆς τῶν ἐλεφάν]ων ἀμαθῶς ἔχȣσιν, ἀκοῇ δὲ αὐτὴν ἴσασι μόνῃ· περί γε μὴν τὰς τῶν ἰχθύων, ϗ τὰς τῶν κη]ῶν ἄγρας, τίθεν]αι τὴν σπȣδήν. Τὴν γάρ τοι θάλατ]αν, τὴν περιεχομένην τὸν τῆς νήσȣ κύκλον, ἄμαχόν τι πλῆθος ϗ ἰχθύων ϗ κη]ῶν ἐκ]ρέφειν φασί· ϗ ταῦτα μέντοι ϗ λεόντων ἔχειν κεφαλὰς, ϗ παρδάλεων, ϗ ἄλλων, ϗ κριῶν δὲ, ϗ τὸ ἔτι θαῦμα, Σατύρων μορφὰς κήτη ἐςὶν, ἃ περιφέρει. Καὶ γυναικῶν ὄψιν ἔχȣσιν, αἷσπερ ἀντὶ πλοκάμων ἄκανθαι προσήρτην]αι. Ἔχειν δὲ ϗ ἄλλας τινὰς ὑμνȣ̃σιν ἐκ]όπȣς μορφὰς, ὧν τὰ εἴδη μήδ' ἂν τȣ̀ς ἐνταῦθα δεινȣ̀ς γράφειν, ϗ κράσει σωμάτων συμπλέκειν ἐς τερα]είαν ὄψεων, ἀκριϐῶσαι πο]ὲ ϗ σοφίᾳ γραφικῇ παραςῆσαι δύνασθαι ἄν· προμήκη δ' ἔχει τὰ ȣ̓ραῖα ϗ ἑλικ]ὰ, πόδας γε μὴν χηλὰς ἢ π]ερύγια. Πυνθάνομαι δὲ αὐτὰ ϗ ἀμφίϐια εἶναι, ϗ νύκ]ωρ μὲν ἐπινέμεσθαι τὰς ἀρȣ́ρας· πόαν μὲν γὰρ ȣ̃ν ἐσθίειν τῶν ἀγελαίων τε ϗ σπερμολόγων δίκην, χαίρειν δὲ ϗ τῷ φοίνικι τῷ δρυπε]εῖ, διασείειν τε ἐκ τȣ́τȣ τὰ δένδρα ταῖς σπείραις περιϐάλλον]α αὐτὰ ὑγραῖς ȣ̓́σαις, ϗ οἵαις περιπλέκεσθαι· τȣ̃τον ȣ̃ν τὸν φοίνικα ἐκ τȣ̃ σεισμȣ̃ τȣ̃ βιαίȣ κα]αῤῥέον]α ἐπινέμεσθαι· ὑπολήγει δὲ ἄρα ἡ νὺξ ϗ σαφὴς ȣ̓́πω ἡ ἡμέρα, ϗ ἐκεῖνα ἠφανίσθη κα]αδύν]α εἰς τὸ πέλαγος, ἑῴȣ μέλλον]ος ὑπολάμπειν αὐτό. Εἶναι δὲ ϗ φαλαίνας φασὶ πολλὰς, ȣ̓ μὴν εἰς τὴν γῆν προϊέναι αὐτὰς, τȣ̀ς θύννȣς ἐλλοχώσας. Καὶ δελφίνων δὲ γένη δύο φασὶν εἶναι· τῶν μὲν ἀγρίων, ϗ καρχάρων, ϗ ἀφειδεςάτων εἰς τȣ̀ς ἁλιέας, ϗ σφόδρα ἀνοίκ]ων· τῶν δὲ πρᾴων τε ϗ τιθασσῶν φύσει περισκιρ]ᾷ γȣ̃ν ϗ περινήχε]αι, ϗ ἔοικε κυνιδίῳ αἰκάλλον]ι· ϗ ψηλαφήσεις, ὁ δὲ ὑπομένει· ϗ τροφὴν ἐμϐαλεῖς, ϗ ἀσμένως λήψε]αι.

C A P. XIX.

De Lepore marino.

MAGNI maris lepus (nam alterum, qui in alio mari naſcitur, ante dixi) ex omni parte ad terreni ſimilitudinem accedit praeter pilos. Nam terreſtris pili et molles ſunt, et ad tactum haudquaquam reſiſtentes; contra, illius ſpinoſi et erecti, et qui contigerit, laeditur. Hunc in ſumma aqua maris natare, non in profundum demergi dicunt; celeri autem et concitata natatione uti; et vivum eo difficillimum ad capiendum eſſe, quod neque in rete incidit, neque ad lineae eſcam accedit. Cum aegritudine afficitur, ita ut natare nequeat, et in litus ejiciatur; quiſquis manu eum tetigerit, niſi medicina adhibetur, perit: ac ſi hunc bacillo tetigerit, hoc idem periculum ei procreatur, quod baſiliſci contactus affert. Radicem ad idem mare in inſula quadam naſci ferunt, haudquaquam in vulgus ignotam, quae animi defectionibus illius, qui ſic adfectus fuerit, medetur; ea enim animo deficientis naribus admota, facit ut is reviviſcat, et recreetur. Sin negligitur, tam ſane robuſta pernicie hic lepus praeditus eſt, ut ad mortem uſque homini morbus procedat.

C A P. XX.

De Feris montium Indiae interiorum, et de Cartazono.

MONTES eſſe dicunt in intimis regionibus Indiae, inacceſſos hominibus, et feris refertos; ubi, quae apud nos beſtiae domeſticae ſunt, feras aiunt eſſe, ut oves, canes, capras, boves, et per ſe, et ſua ſponte errare, ab omni cura paſtoritia exſolutas. Earum

ΚΕΦ. ιθ΄.

Περὶ Λαγωῦ θαλασσίυ.

ΛΑγὼς θαλάτ]ιος τῆς μέντοι μεγάλης (τὸν γὰρ ἕτερον εἶπον τὸν ἐκ τῆς ἑτέρας) ἀλλ᾽ ὗτός γε ἔοικε τῷ χερσαίῳ πάν]α πάν]η, πλὴν τῶν τριχῶν. Τῦ μὲν γὰρ ἠπειρώτυ ἡ λάχνη ἔοικεν ἁπαλή τε εἶναι, ϗ ἐπαφωμένη μὴ ἀντίτυπος· ἔχει δὲ ὗτος ἀκανθώδεις τὰς τρίχας ϗ ὀρθὰς, ϗ εἴ τις προσάψε]αι, ἀμύσσε]αι. Φασὶ δὲ αὐτὸν ἐπ᾽ ἄκρᾳ τῇ φρίκῃ τῆς θαλάσσης νήχεσθαι, ϗ μὴ κα]αδύνειν εἰς βάθος· ὤκιςον δὲ εἶναι τὴν νῆξιν· ζῶν δ᾽ ὐκ ἂν ἁλῴη ῥᾳδίως, τὸ δὲ αἴτιον, ὐκ ἐμπίπ]ει πο]ὲ εἰς δίκ]υον, ὐ μὴν ὐδὲ καλάμυ πρόσεισιν ὁρμιᾷ ϗ δελέα]ι. Ὅταν δ᾽ ἄρα νοσήσας ὅδε ὁ λαγὼς, εἶτα ἥκιςος ὢν νήχεσθαι ἐκβρασθῇ· πᾶς ὅςις ἂν αὐτῦ προσάψη]αι τῇ χειρὶ, ἀπόλλυ]αι ἀμεληθείς· ἀλλὰ ϗ τῇ βακ]ηρίᾳ ἐὰν θίγῃ τῦ λαγὼ τῦδε, ϗ δι᾽ αὐτῆς πάσχει τὸ αὐτὸ, ὥσπερῦν ϗ οἱ τῦ βασιλίσκυ προσαψάμενοι. Ῥίζαν δὲ ἐν τῇ νήσῳ τῇ κα]ὰ τὴν μεγάλην θάλατ]αν φύεσθαί φασι, ϗ εἶναι πᾶσιν εὔγνωςον, ἥπερ ὖν τῇ λειποθυμίᾳ ἀντίπαλός ἐςι· προσενεχθεῖσα γῦν τῇ τῦ λειποψυχῦν]ος ῥινὶ, ἀναβιώσκε]αι τὸν ἄνθρωπον. Ἐὰν δὲ ἀμεληθῇ, ϗ μέχρι θανάτυ πρόεισι τῷ ἀνθρώπῳ τὸ πάθος· τοσαύτην ἄρα ἐς τὸ κακὸν ὅδε ὁ λαγὼς ἔχει τὴν ἰσχύν.

ΚΕΦ. κ΄.

Περὶ τῶν ἐνδο]έρω τῶν ὀρῶν τῆς Ἰνδικῆς ζώων, ϗ περὶ τῦ λεγομένυ Καρ]αζώνυ.

ΕΝ τοῖς χωρίοις τοῖς ἐν Ἰνδίᾳ, λέγω δὴ τοῖς ἐνδο]άτω, ὄρη φασὶν εἶναι δύσβα]ά τε, ϗ ἔνθηρα· ϗ ἔχειν ζῷα, ὅσα ϗ ἡ καθ᾽ ἡμᾶς τρέφει γῆ, ἄγρια δέ· ϗ γάρ τοι ϗ τὰς ὄϊς τὰς ἐκεῖ φασιν εἶναι ϗ ταῦτα θηρία, ϗ κύνας, ϗ αἶγας, ϗ βῦς, αὐτόνομά τε ἀλᾶσθαι ϗ ἐλεύθερα, ἀφειμένα νομευ]ικῆς ἀρχῆς.

5 X 2 Πλήθη

Earum quidem ferarum multitudinem innumeram, et hiſtorici, et Indorum ſapientes teſtantur; inter quos Brachmanes etiam numerandi, qui hoc idem ſentiunt. In iis unicornem, quem vocant cartazonon, numerant; eumque magnitudine ad confirmatae aetatis equum accedere dicunt, jubaque praeditum, et pilis fulvis eſſe, pedum bonitate, et totius corporis celeritate excellere, atque ſimiliter ut elephantos pedibus inarticulatis eſſe, apri caudam habere; inter ſupercilia cornu unum, idemque nigrum exſiſtere, non laeve quidem, ſed verſuras quaſdam naturales habens, atque in acutiſſimum mucronem deſinens, omnium maxime animalium abſonam vocem et contentam mittere, et ad alias quidem beſtias ad ſe accedentes manſueſcere, cum ſuis vero gregalibus pugnare. Neque modo mares inter ſe naturali quadam contentione diſſidere, ſed contra etiam feminas certare, pugnamque uſque ad mortem victi ingraveſcere; nam et reliqui corporis maximo robore praeditus eſt, et cornu imprimis inexpugnabili armatur. Deſertiſſimas regiones perſequitur, ſimul et ſolitarius errat. Coitus tempore ad feminam ſuam manſuete adſueſcit, et pariter paſcuntur; cum hoc tempus tranſierit, et ventrem femina ferre coeperit, rurſus efferatur, et ſolus vagatur. Ad Praſiorum regem illius pullos etiamnum teneros aiunt deportari, eoſdemque feſtis et panegyricis diebus ad pugnam committi ad robur oſtendendum; nam integrae aetatis et perfectae nullum unquam quiſquam meminit captum fuiſſe.

CAP.

Πλήθη δὲ αὐτῶν ϗ ἀριθμοῦ πλείω φασὶν οἱ τούτων συγγραφεῖς, ϗ οἱ τῶν Ἰνδῶν λόγιοι· ἐν δὴ τοῖς ϗ τοὺς Βραχμᾶνας ἀριθμεῖν ἄξιον, ϗ γάρ τοι ϗ ἐκεῖνοι ὑπὲρ τῶνδε ὁμολογοῦσι τὰ αὐτά. Λέγεται δὲ ϗ ζῶον ἐν τούτοις εἶναι μονόκερων, ϗ ἀπ᾽ αὐτῶν ὀνομάζεσθαι καρτάζωνον· ϗ μέγεθος μὲν ἔχειν ἵππου τοῦ τελείου, ϗ λόφον, ϗ λάχνην ἔχειν ξανθήν, ποδῶν δὲ ἄριστα εἰληχέναι, ϗ εἶναι ὤκιστον, ϗ τοὺς μὲν πόδας ἀδιαρθρώτους τε ϗ ἐμφερεῖς ἐλέφαντι συμπεφυκέναι, τὴν δὲ οὐρὰν συός· μέσον δὲ τῶν ὀφρύων ἔχειν ἐκπεφυκὸς κέρας, οὐ λεῖον, ἀλλὰ ἑλιγμοὺς ἔχον τινὰς ϗ μάλα αὐτοφυεῖς, ϗ εἶναι μέλαν τὴν χρόαν, λέγεται δὲ ϗ ὀξύτατον εἶναι τὸ κέρας ἐκεῖνο· φωνὴν δὲ ἔχειν ἀκούω τὸ θηρίον τοῦτο πάντων ἀπηχεστάτην τε ϗ γεγωνοτάτην, ϗ τῶν μὲν ἄλλων αὐτῷ ζώων προσιόντων, φέρειν ϗ πρᾶον εἶναι, λέγουσι δὲ ἄρα πρὸς τὸ ὁμόφυλον δύσεριν εἶναί πως. Καὶ οὐ μόνον φασὶ τοῖς ἄρρεσιν εἶναί τινα συμφυῆ κύριξίν τε πρὸς ἀλλήλους ϗ μάχην, ἀλλὰ ϗ πρὸς τὰς θηλείας ἔχουσι θυμὸν τὸν αὐτὸν, ϗ προάγειν τε τὴν φιλονεικίαν ϗ μέχρι θανάτου ἡττηθέντα ἐξάγουσαν· ἔστι μὲν οὖν ϗ διὰ παντὸς τοῦ σώματος ῥωμαλέον, ἀλκὴ δέ οἱ τοῦ κέρατος ἄμαχός ἐστι. Νομὰς δὲ ἐρήμους ἀσπάζεται, ϗ πλανᾶται μόνον. Ὥρᾳ δὲ ἀφροδίτης τῆς σφετέρας συνδυασθεὶς πρὸς τὴν θήλειαν πεπράϋνται, ϗ μέντοι ϗ συννόμω ἐστόν· εἶτα ταύτης παραδραμούσης, ϗ τῆς θηλείας κυούσης, ἐκθηριοῦται αὖθις, ϗ μονίας ἐστὶν ὅδε ὁ Ἰνδὸς καρτάζωνος. Τούτων οὖν πάνυ νεαροὺς πώλους κομίζεσθαί φασι τῷ τῶν Πραισίων βασιλεῖ, ϗ τὴν ἀλκὴν ἀλλήλοις ἀποδείκνυσθαι κατὰ τὰς θέας τὰς πανηγυρικάς· τέλειον δὲ ἁλῶναί ποτε οὐδεὶς μέμνηται.

CAP. XXI.

De Indicis animalibus Satyrorum ſimilitudine.

FINITIMOS Indiae montes tranſmittenti, ad intimum latus denſiſſimas convalles videri aiunt, et Corudam locum nominari; ubi beſtiae Satyrorum ſimilitudinem formamque gerentes, et toto corpore hirſutae verſantur, atque equina cauda praeditae dicuntur. Eae cum non a venatoribus agitantur, in opacis et ſpiſſis ſylvis ſolent ex frondibus et fructibus vivere; cum autem venantium ſtrepitum ſentiunt, et canum latratus exaudiunt, in montium vertices incredibili celeritate recurrunt: nam per montes iter conficere aſſuetae ſunt. Contra eos qui ſe inſequuntur pugnant, de ſummis montibus ſaxa devolventes, quorum impetu ſaepe multi deprehenſi pereunt. Itaque difficillime capiuntur; et ex iis nonnullae, ſed aegerrime tandem, aut aegrotantes nimirum, aut gravidae comprehenduntur; illae quidem propter morbum, hae vero ob graviditatem. Captae autem ad Praſios deferuntur.

CAP. XXII.

De Sciratis gente ultra Indiam, et maximis apud eos Serpentibus.

SVNT et Sciratae gens ultra Indiam, ſimi naribus, ſive ita nati, ſive a teneris aſſueti in mari degere [et urinando offendere naſum ad ſaxa.] Apud hos ſerpentes maximi naſcuntur; quorum alii greges pecorum rapiunt, et vorant; alii ſanguinem tantum exſugunt, quemadmodum [lac] aves caprimulgi a Graecis dictae, quarum ſuo loco mentio a nobis facta eſt.

CAP.

ΚΕΦ. κά.

Περὶ τῶν Ἰνδικῶν ζώων τῶν τοῖς Σατύροις προσεοικότων.

ΥΠερελθόντι τὰ ὄρη τὰ γειτνιῶντα τοῖς Ἰνδοῖς κατὰ τὴν ἐνδοτάτην πλευρὰν φανῆναί φασιν αὐλῶνες δασύτατοι, καὶ καλεῖταί γε ὑπ' Ἰνδῶν ὁ χῶρος Κόρουδα· ἀλῶνται δὲ ἄρα φασὶν ἐν τοῖσδε τοῖς αὐλῶσι ζῶα Σατύροις ἐμφερῆ τὰς μορφὰς, τὸ πᾶν σῶμα λάσια, καὶ ἔχει κατὰ τῆς ἰξύος ἵππουριν. Καὶ καθ' ἑαυτὰ μὲν μὴ ἐνοχλούμενα διατρίβειν ἐν τοῖς δρυμοῖς ὑλοτραγοῦντα· ὅταν δὲ αἴσθωνται κυνηγετῶν κτύπου, καὶ ἀκούσωσι κυνῶν ὑλακῆς, ἀναθέουσιν εἰς τὰς ἀκρωρείας αὐτὰς ἀμηχάνῳ τῷ τάχει· καὶ γάρ εἰσι ταῖς ὀρειβασίαις ἐντριβεῖς. Καὶ ἀπομάχονται πέτρας τινὰς κυλινδοῦντες κατὰ τῶν ἐπιόντων, καὶ καταλαμβανόμενοί γε πολλοὶ διαφθείρονται. Καὶ ἐκ τούτων εἰσὶν ἐκεῖνοι δυσάλωτοι· καὶ μόλις ποτὲ, καὶ διὰ μακροῦ, τινὰς αὐτοὺς εἰς Πραισίους κομίζεσθαι λέγουσι· καὶ τούτων μέντοι ἢ τὰ νοσοῦντα ἐκομίσθη, ἢ θήλεά τινα καὶ κυοῦντα· καὶ συνέβη γε θηραθῆναι τοῖς μὲν διὰ τὴν νωθείαν, ταῖς δὲ διὰ τὸν τῆς γαστρὸς ὄγκον.

ΚΕΦ. κβ'.

Περὶ Σκιράτων πέρα τῆς Ἰνδικῆς, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς Ὄφεων μεγίστων.

ΕΣτι δὲ καὶ Σκιρᾶται πέραν Ἰνδῶν ἔθνος καὶ τοῦτο, καὶ εἰσὶ μὲν σιμοὶ τὰς ῥῖνας, εἴτε οὕτως ἐκ βρεφῶν ἁπαλῶν ἐνθλάσει τῇ τῆς ῥινὸς διαμείναντες, εἴτε καὶ τοῦτον τὸν τρόπον τίκτονται. Γίνονται δὲ ὄφεις παρ' αὐτὰ μεγέθει μέγιστοι, ὧν οἱ μὲν ἁρπάζουσι τὰς ποίμνας, καὶ σιτοῦνται· οἱ δὲ ἐκθηλάζουσι τὸ αἷμα, ὥσπερ οὖν παρὰ τοῖς Ἕλλησι οἱ αἰγοθῆλαι, ὧνπερ οὖν καὶ ἀνωτέρω οἶδα ποιησάμενος μνήμην εὐκαιροτάτην.

CAP. XXIII.

De docilitate Equorum, qui apud Sybaritas ad tibiam ſaltare edocti ſunt.

Docilitatem equo peculiarem eſſe iſtud etiam argumento eſt. Sybaritas in Italia luxuriae nimium addictos fuiſſe, et reliquarum rerum ſtudium negligentes ignoraſſe, et vitam in otio et ſumptuoſo luxu tranſegiſſe audio. Sed referre ſingula prolixum foret, iſtud vero unum ſupremum eorum luxum teſtatur. Equi eis inſtituti erant, ut inter epulas ad tibiarum numeros ſaltarent. Quod cum ſcirent Crotoniatae, et bellum adverſus eos gererent, tubam et omnem vehementiorem et adhortatorium ad arma ſonum ſilere juſſerunt: tibiam vero et tibicines ſecum in acie adductos, cum jam intra ſagittae ictum ab hoſte abeſſent, numeros ſaltationi aptos canere praeceperunt; quibus auditis, Sybaritarum equi, ſaltationis domeſticae memoria, tanquam in mediis verſarentur conviviis, excuſſis ſeſſoribus, ſaltare et tripudiare coeperunt, et confuſo Sybaritarum ordine, ſtragis et cladis cauſa ſuis fuerunt dominis.

CAP. XXIV.

De Lycoſpadibus equis.

De equis illis, quos lycoſpades nominant, ſupra etiam dixi; et nunc, quae inſuper audivi, addam. Roſtrum habent, breve, bene compactum, et ſimum. Quin et Graecorum hominum cum ſtudioſi eſſe dicuntur, tum de hujuſcemodi hominum genere mirificam notionem habere, ut naturali quodam ſenſu ad eos amandos afficiantur; neque enim accedentibus, et palpantibus, aut cava manu applaudentibus ſe offenduntur, neque reſiliunt; ſed, tanquam conſtricti tenerentur, totum diem cum iis traducunt, atque

ΚΕΦ. κγ'.

Περὶ τῆς τῶν Ἵππων εὐμαθείας, τῶν παρὰ Συβαρίταις πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι δεδιδαγμένων.

Ἵππȣ δὲ ἄρα καὶ τὸ εὐμαθὲς ἴδιον ἦν, καὶ τȣ́τȣ μαρτύριον ἐκεῖνο. Συβαρίτας τȣ̀ς ἐν Ἰταλίᾳ τρυφῆς ἀκȣ́ω ποιήσασθαι φροντίδα ὑπερβάλλȣσαν, καὶ τῶν μὲν ἄλλων ἔργων τε καὶ σπȣδασμάτων ἀμαθῶς ἔχειν, ταῦτα δὲ τὸν ἑαυτῶν βίον διάγειν ῥᾳστωνεύοντας ἐν ἀργίᾳ καὶ πολυτελείᾳ. Περιηγεῖσθαι μὲν ȣ̂ν ἕκαστα τῶν ἐν Συβάρει μακρὸν ἂν εἴη νῦν, ἐκεῖνο δ' ȣ̂ν ὁμολογεῖ τρυφὴν ἄμαχον. Δεδιδαγμένοι ἦσαν αὐτοῖς ἵπποι παρὰ τὸν τῆς εὐωχίας καιρὸν ὀρχεῖσθαι πρὸς αὐλὸν τῷ ῥυθμῷ. Τȣ̂το ȣ̂ν εἰδότες οἱ Κροτωνιάται ἐπολέμȣν αὐτοῖς, σάλπιγγα μὲν καὶ ἦχον σύντονον, καὶ παρακλητικὸν εἰς ὅπλα κατεσίγασαν· αὐλȣ̀ς δὲ καὶ αὐλητὰς παραλαβόντες, ἐπεὶ ὁμȣ̂ ἦσαν, καὶ τόξευμα ἐξικνεῖτο ἤδη, ἐνέδοσαν ἐκεῖνοι τὸ μέλος τὸ ὀρχηστικόν· ὅπερ ȣ̂ν ἀκȣ́σαντες οἱ τῶν Συβαριτῶν ἵπποι, κατὰ τὴν οἴκοι μνήμην, ὡς ἐν μέσοις ὄντες τοῖς συμποσίοις (ἀπεσείσαντο μὲν τȣ̀ς ἀναβάτας, ἐσκίρτων δὲ καὶ ἐχόρευον, καὶ τῇ γε ἄλλῃ τὴν τάξιν συνέχεαν, καὶ τὸν πόλεμον ἐξωρχήσαντο.

ΚΕΦ. κδ'.

Περὶ τῶν ἵππων τῶν καλȣμένων Λυκοσπάδων.

Ὑπὲρ τῶν ἵππων τῶν καλȣμένων λυκοσπάδων εἶπον καὶ ἀνωτέρω, καὶ νῦν εἰρήσεται, ὅσα προσακήκοα ἴδια. Τὴν ὄψιν ἔχȣσι συνεσταμμένην καὶ βραχεῖαν, ἔτι δὲ σιμήν. Λέγȣσι δὲ αὐτὰς εἶναι καὶ φιλέλληνας, καὶ ἔχειν τȣ̂ γένȣς τȣ̂δε σύνεσίν τινα ἀπόῤῥητον, καὶ συμφυῆ πρὸς αὐτȣ̀ς ἀποσώζειν φιλίαν· καὶ προσιόντων τε, καὶ ἐπαφωμένων, καὶ κοίλῃ τῇ χειρί πως ἐπικροτȣ́ντων μὴ ἄχθεσθαι, μηδὲ ἀποσκιρτᾶν· καὶ συνδιημερεύειν μὲν αὐτȣ̀ς, ὥσπερȣ̂ν δεδεμένȣς, καθευδόντων δὲ, καθεύ-

que ſomnum prope eoſdem capiunt. Sin ad ipſos barbarus accedit, quemadmodum ex veſtigiis ſagaciter odorantes canes feras percipiunt, ſic eum equi illi cognoſcunt, et clamorem tollunt, et, tanquam ſane feram beſtiam extimeſcentes, dant ſe in fugam. Iam porro iis, ad quos adſueverunt, et pabulum objicientibus mirifice oblectantur, maxime vero aurigis formoſi videri ſtudent: quod quidem ipſum, cum natant, oſtendunt; tum enim in aquam lacus, maris, aut fontis bene penitus procedunt, ut et nitidum os efficiant, et ne ſordidum quippiam ex praeſepi, aut de via, illitum deformet nitorem. Quin et odorati unguenti ſuavitatem, ſicut puella, in amore et deliciis habere exiſtimantur hoc genus; quanquam Homerus equos omnes natura unguentis delectari teſtatur, cum canit:

Auriga egregio privati, ſaepius illis
Qui ſolitus liquido fuerat perfundere olivo
Cervicem atque jubas ablutis flumine puro.

Quin et Simonides, canens ex diverſis beſtiis natas et conformatas eſſe mulieres, nonnullis earum ornatus et unguentorum ſtudium ex equorum natura innatum eſſe ſcribit his verſibus:

At delicatus mulier quam genuit equus,
Labore abhorret et operibus ſervilibus;
Nec attigiſſe vellet aut cribrum, aut molam,
Non expurgare et verrere ſcopis domum,
Non juxta furnum, ne trahat fuliginis
Quidquam, ſedere; ſponte non ſua virum,
Coacta ſed amat; corpus in die ſuum
Bis terve lavat, et ungitur, pectit comas,
Alitque, et ornat ſe ſuperba floribus.

Talis

δειν πλησίον. Ἐὰν δὲ προσέλθῃ βάρβαρος, ὥσπερ οὖν αἱ ῥινηλατοῦσαι κύνες ἐκ τῶν ἰχνῶν συνιᾶσι τὰ θηρία ἐκεῖνα, οὕτω τοι καὶ αἱ ἵπποι γινώσκουσι τὸ γένος, καὶ χρεμετίζουσι, καὶ φεύγουσιν οἱαδήπου δεδοικυῖαι θηρίον. Τοῖς μὲν οὖν συνήθεσι, καὶ χιλὸν ἐμβάλλουσι, καὶ τὴν ἄλλην κομιδὴν προσφέρουσι πάνυ ἥδονται, καὶ βούλονται ὡραῖαι φαίνεσθαι, καὶ ἔτι καὶ μᾶλλον τοῖς ἑαυτῶν ἡνιόχοις· καὶ τὸ μαρτύριον, ὅταν νήχωνται, ἐνδοτέρω προχωροῦσιν ἢ τῆς λίμνης, ἢ τῆς θαλάττης, ἢ τῆς κρήνης, καὶ τὸ πρόσωπον φαιδρύνειν βουλόμεναι, ἵνα μή τι ἄμορφον ἢ ἀκαλλὲς ἐκ τῆς φάτνης, ἢ ἐκ τῆς ὁδοῦ προσπεσὸν, εἶτα ἐπιθολώσῃ τὸ κάλλος. Λυκοσπάδι δὲ ἄρα ἵππῳ καὶ ἀλοιφαὶ εὐώδεις, ὡς νύμφῃ, φίλαι, καὶ μύρων ὀσμή· καὶ Ὅμηρος δὲ τὸ φιληδεῖν ἵππους χρίσμασι φύσει πάντας ὁμολογεῖ λέγων·

Τοίου γὰρ σθένος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο
Ἠπίου· ὅς σφῶϊ μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
Χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.

Καὶ ὁ Σιμωνίδης δὲ, ἐκ παντοδαπῶν θηρίων λέγων τὰς γυναῖκας γενέσθαι τε καὶ διαπλασθῆναι, φησὶν ἐνίαις ἐκ τῶν ἵππων τό,τε φιλόκοσμον καὶ φιλόμυρον συντεχθῆναι κατ᾽ ἐκείνους φύσει· ἃ δὲ λέγει, ταῦτά ἐστι·

Τὴν δ᾽ ἵππος ἁβρὴ χαιτήεσσ᾽ ἐγείνατο,
Ἣ δούλι᾽ ἔργα καὶ ἄτην περιτρέπει·
Κοὔτ᾽ ἂν μύλης ψαύσειεν, οὔτε κόσκινον
Ἄρειεν, οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλοι,
Οὔτε πρὸς ἴπνον ἀσβόλην ἀλευμένη
Ἵζοιτ᾽· ἀνάγκῃ δ᾽ ἄνδρα ποιεῖται φίλον·
Λοῦται δὲ πάσης ἡμέρας ἀπὸ ῥύπον
Δὶς, ἄλλοτε τρὶς, καὶ μύροις ἀλείφεται.
Ἀεὶ δὲ χαίτην ἐκτενισμένην φορεῖ
Βαθεῖαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.

Talis quidem uxor praebet ſe ſpectaculum
Aliis jucundum, ſed viro nocet ſuo;
Niſi ille fuerit aut rex, aut vir praepotens,
Hujuſmodi uxor oblectare quem queat.

CAP. XXV.

Quemadmodum Perſae Equos, quibus in bello utuntur, audaces efficiunt.

HAEC etiam equorum propria ſunt. Eos ad aeris ſonitum et ſtrepitum adſuefaciunt Perſae, ne armorum in bello fremitum, et gladiorum ad clypeos reſonantium crepitum extimeſcant; armataque cadaverum ſimulachra paleis farta eis ſubjiciunt, ut caeſorum calcationem in bello ferre conſueſcant, et ne rerum terribilium metu affecti ad rem militarem, cum neceſſitas poſtulat, inutiles ſint. Non latuit vero Homerum neque hoc, ut ipſe oſtendit. Quod igitur occiſus ſit Rheſus Thrax, et cum eo ſocii, audivimus in Iliade a pueris; quae vero audivimus, haec ſunt: Diomedes quidem Thraces jugulat; Vlyſſes vero interfectos pedibus ſubtrahit, ne in cadavera incurrentes Thraces equi, qui nuper advenerant, formidine perterrerentur, atque ad haec ipſa inſueti, ut per formidoloſa quaedam ingredientes, praecipiti effrenatione efferrentur. Equi autem artem, quam didicerunt, nunquam oblivioni dant; adeo ad diſcendum dociles ſunt res utiles quaſvis. Iidem quomodo, et quantopere homines ament, in praecedentibus explicavi.

CAP.

Καλὸν μὲν ὖν θέημα τοιαύτη γυνὴ
Ἄλλοισι, τῷ δ' ἔχοντι γίνεται κακόν·
Ἢν μή τις ἢ τύραννος, ἢ σκηπῖχος ᾖ,
Ὅϛις τοιῦτοις θυμὸν ἀγλαΐζεται.

ΚΕΦ. κέ.

Πῶς τὺς Ἵππυς τὺς πολεμικὺς Πέρσαι ἀδεεῖς ἐργάζονται.

Ἴδια δὲ ἵππων κ̀ ἐκεῖνα δήπυ. Οἱ Πέρσαι, ἵνα μὴ ὦσιν αὐτοῖς οἱ ἵπποι καταπλῆγες, ψόφοις αὐτὺς κ̀ ἤχοις χαλκοῖς προσεθίζυσι, κ̀ κωμῳδῦσιν, ὡς μή ποτε ἐν τῷ πολέμῳ δείσωσι τὺς τῶν πανοπλιῶν ἀράβυς, κ̀ τῶν ξιφῶν τὸν πρὸς τὰς ἀσπίδας δῦπον· εἴδωλά τε νεκρῶν δὴ σεσαγμένα ἀχύροις ὑποβάλλυσιν αὐτοῖς, ἵνα προσεθισθῶσι νεκρὺς ἐν τῷ πολέμῳ πατεῖν, κ̀ μὴ δεδιότες ὥς τι ἐκπληκτικὸν, εἶτα μέν τοι δυσωπύμενοι ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς ὁπλιτικοῖς ἀχρεῖοι ὦσιν. Οὐκ ἐλελήθει δὲ Ὅμηρον ὐδὲ τῦτο, ὡς αὐτὸς δείκνυσιν. Ὅτι γῦν ἀνῃρέθη μὲν ὁ Θρᾷξ Ῥῆσος, σὺν αὐτῷ δὲ κ̀ οἱ ἑταῖροι, ὓς ἀκύομεν ἐν Ἰλιάδι ἐκ παίδων· ἃ δὲ ἀκύομεν, ταῦτά ἐϛιν· Ἀποσφάττει μὲν ὁ τῦ Τυδέως τὺς Θρᾷκας· ὁ δὲ τῦ Λαέρτυ τὺς ἀνῃρημένυς ὑπάγει τῶν ποδῶν, ἵνα μή ποτε νεήλυδες ὄντες οἱ Θρᾷκες ἵπποι, εἶτα μέντοι ἐκπλήττωνται τοῖς νεκροῖς ἐμπαλαττόμενοι, κ̀ ἀήθως κατ' αὐτῶν, ὥς τινων φοβερῶν βαίνοντες, ἀποσκιρτῶσιν. Οἱ δὲ ἅπαξ μαθόντες, ὐκ ἂν αὐτὺς λάβοι τῦ μαθήματος λήθη· ὕτως εἰσὶν ἀγαθοὶ μαθεῖν ὁτιῦν τῶν λυσιτελῶν οἱ ἵπποι. Φιλεῖν δὲ οἷοί ποτέ εἰσι, κ̀ εἰς ὅσον; ἐμοὶ μὲν εἴρηται ἐν λόγοις τοῖς ἄνω.

ΚΕΦ.

C A P. XXVI.

Quemadmodum in gelidis locis Oves fellis expertes ſunt.

In regionibus perfrigidis, cum nive et hieme vehementi anni tempus infeſtum eſt, fellis expers eſt ovillum pecus; intra enim ovilia compulſum novo pabulo non utitur; deinde, ineunte vere, cum ad paſtiones proficiſcitur, felle impletur. Hoc autem Scythicis ovibus uſu maxime evenire ſolere aiunt.

C A P. XXVII.

De hominibus in Africa, qui Pſylli dicuntur.

Agatharchides dicit in Africa nationem eſſe, Pſyllos nuncupatam; et nihil quidem quoad vivendi rationem a reliquis hominibus differre, veruntamen cum aliis nationibus peregrinum eorum corpus comparatum admirationem habere: non enim venenatas beſtias, quae vel ictu vel morſu venenum relinquunt, eis quippiam nocere poſſe; neque aut ſerpentis morſu, aut phalangiorum mortiferis vulneribus, ut ceteros homines, affici; neque ſcorpiorum aculeis laedi ſolere. Cum enim venenatum quiddam ad eos acceſſerit, et vel eorum corpus attigerit, vel aliquem odorem exhauſerit, veluti ſoporiferam bibiſſet potionem, ſtupore adfectum ac ſenſu privatum ſopitur; et tamdiu debilitatur, quoad ab eo Pſyllus receſſerit. Porro natos ſibi infantes quomodo, germani an ſpurii ſint, experiantur, ſerpentibus admotis, ut auri puritatem igne explorant aurifabri, ſupra narravi.

ΚΕΦ. κϛ΄.

Πῶς ἐν τοῖς κρυμώδεσι χωρίοις τὰ Πρόβατα ἄχολά ἐστι.

ΕΝ τοῖς κρυμώδεσι τόποις τὰ πρόβατα, τῆς χιόνος ἐπιῤῥεούσης, καὶ τοῦ κρύους ἐνακμάζοντος, ἄχολά ἐστι· καθειργμένα δ' ἄρα, καὶ τοῦ χιλοῦ τοῦ νέου μὴ μεταλαμβάνοντα, εἶτα μὲν τοιαῦτα εὑρίσκεται· ὑπαρχομένου δὲ τοῦ ἦρος, καὶ προϊόντα ἐπὶ τὰς νομὰς, τῆς χολῆς ὑποπίμπλαται. Τοῦτο δὲ ἄρα ἔτι καὶ μᾶλλον φιλεῖ παρακολουθεῖν τοῖς Σκυθικοῖς προβάτοις, φασί.

ΚΕΦ. κζ΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ ἀνθρώπων, τῶν καλουμένων Ψύλλων.

ΑΓαθαρχίδης φησὶν εἶναι γένος ἐν τῇ Λιβύῃ τινῶν ἀνθρώπων, καὶ μέν τοι καὶ καλεῖσθαι αὐτοὺς Ψύλλους· καὶ ὅσα μὲν κατὰ τὸν ἄλλον βίον τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων διαφέρειν οὐδὲ ἕν, τὸ δὲ σῶμα ἔχειν ξένον τε καὶ παράδοξον ὡς πρὸς τοὺς ἑτεροφύλους ἀντικρινόμενον· τὰ γάρ τοι ζῶα τὰ δακετὰ, καὶ τὰ ἐγχρίπτοντα πάμπολλα ὄντα, μηδὲν αὐτοὺς μόνους ἀδικεῖν· οὔτε γοῦν ὄφεως δακόντος ἐπαΐουσιν, οὔτε φαλαγγίου νύξαντος, ὡς τοὺς ἄλλους, εἰς θάνατον· οὔτε μὴν σκορπίου κέντρον ἀπερείσαντος. Ἐπὰν δὲ ἄρα τούτων προσπελάσῃ τι ἅμα καὶ παραψαύσῃ τοῦ σώματος, καὶ ἅμα τι καὶ ὀσμῆς τῆς ἐκείνων ψαύσῃ ἢ σπάσῃ, ὥσπερ οὖν φαρμάκου γευσάμενοι ὑπνοποιοῦ, κάρωσίν τινα ἑλκτικὴν εἰς ἀναισθησίαν ἐμποιοῦντος, ἐξασθενεῖ καὶ παρεῖται, ἔστ' ἂν παραδράμῃ ἄνθρωπος ἐντός. Ὅπως δὲ ἐλέγχωσι τὰ ἑαυτῶν βρέφη, εἴτε ἐστὶ γνήσια, εἴτε καὶ νόθα, ἐν τοῖς ἑρπετοῖς βασανίζοντες, ὡς ἐν τῷ πυρὶ τὸν χρυσὸν οἱ βάναυσοι χρυσουργοὶ, ἀνωτέρω εἶπον.

CAP. XXVIII.

Pſylli quomodo morſis opem ferant.

CALLIAS libro decimo hiſtoriae, quam conſcripſit De Syracuſano Agathocle, ceraſtas inquit peſtiferum morſum infligere ſolere, et beſtias ratione carentes, et homines interficere; niſi Libycus vir, natione Pſyllus, ad curandum acceſſerit. Hic ſane ſive evocatus, ſive fortuito advenerit, et plagam adhuc tolerabiliter dolentem viderit, ſolam ſalivam ictui morſuive inſpuens dolorem mitigat, et perſtringit. Sin percuſſum offenderit aegerrime dolentem, intra dentes permultam aquam haurit, et os ſuum primo ex ea colluit, poſt vero eam in poculum injectam vulnerato exſorbendam tradit. Quod ſi veneni acerbitas acrius invaleſcit, hic aegrotanti nudo nudus accumbit, et proprio ſuo corpore morbi vim frangit, et malo hominem liberat. Hoc autem ita ſe habere idoneus teſtis etiam Nicander Colophonius fuerit, cujus verſus adſcribam:

Audivi Libycos Pſyllos, quos aſpera Syrtis
Serpentumque ferax patria alit populos,
Non ictu inflictum diro, morſuve venenum
Laedere; quin laeſis ferre et opem reliquis,
Non vi radicum, proprio ſed corpore juncto:

Et quae ſequuntur.

CAP.

Κ Ε Φ. κή.

Πῶς ἐπαμύνουσιν οἱ Ψύλλοι τοῖς δηχθεῖσι.

ΚΑλλίας ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν Περὶ τὸν Συρακούσιον Ἀγαθοκλέα λόγων φησὶ τοὺς κεράστας ὄφεις δεινοὺς εἶναι τὸ δῆγμα· ἀναιρεῖν γὰρ καὶ ζῶα ἄλογα, καὶ ἀνθρώπους, εἰ μὴ παρείη Λίβυς ἀνὴρ, Ψύλλος ὢν τὸ γένος. Οὗτος γοῦν ἐάν τε κλητὸς ἀφίκηται, ἐάν τε καὶ παρῇ κατὰ τύχην, καὶ θεάσηται πράως ἔτι ἀλγοῦντα τὴν πληγὴν, ἢ τὸ δῆγμα, μόνον προσπτύσας εἶτα μέντοι τὴν ὀδύνην ἐπράϋνε, καὶ κατεγοήτευσε τὸ δεινὸν τῷ σιάλῳ. Ἐὰν δὲ εὕρῃ δυσανασχετοῦντα, καὶ ἀτλήτως φέροντα, ὕδωρ ἀθρόον σπάσας εἴσω τῶν ὀδόντων, καὶ χρησάμενος αὐτῷ τοῦ στόματος κλύσματι, εἶτα τοῦτο εἰς κύλικα ἐμβαλὼν δίδωσι ῥοφῆσαι τῷ τρωθέντι. Ἐὰν δὲ περαιτέρω καὶ τοῦδε τοῦ φαρμάκου κατισχύῃ τὸ δεινὸν, ὅδε τῷ νοσοῦντι παρακλίνεται γυμνῷ γυμνὸς, καὶ τοῦ χρωτός οἱ τοῦ ἰδίου προσανατρίψας τὴν ἰσχὺν τὴν συμφυῆ, εἶτα μέντοι τοῦ κακοῦ πεποίηκε τὸν ἄνθρωπον ἐξάντην. Ἀπόχρη δὲ ἄρα ὑπὲρ τούτου εἴη ἂν μάρτυς καὶ Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος λέγων·

Ἔκλυον ὡς Λίβυες, Ψύλλων γένος, οὔτέ τι θηρῶν
  Αὐτοὶ κάμνουσι μυδαλέαισι τυπαῖς,
Οὓς Σύρτις βόσκει θηροτρόφος· εὖ δὲ καὶ ἄλλοις
  Ἀνδράσιν ἤμυναν τύμμασιν ἀχθομένοις,
Οὐ ῥίζαις ἔρδοντες, ἑῷν δ' ἀπὸ σύγχροα γύων.

Καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις.

CAP. XXIX.

De bigeneribus et inſititiis vel biformibus Animalibus.

EMPEDOCLES phyſicus De animalium proprietate ſcribens, auctor eſt naſci quaedam bigenera, in unum ſcilicet corpus natura duplici coalita. Ea autem, quae canit, haec ſunt:

Multa genus duplex referunt animalia membris,
Pectore vel capite, aut alio; ſicut videatur
Ante viri retroque bovis forma, aut vice verſa:
In pecore humanae quondam veſtigia formae
Inſunt, et pecoris humano in corpore contra.

CAP. XXX.

De Capris in Lycia.

CALLISTHENES Olynthius capras ſcribit in Lycia tonderi, ut ubique locorum oves; ſunt enim denſiſſimo et prolixiſſimo hirſutae pilo, ut ab iis cincinni, et capillorum quaſi capreoli, implexi ab eis dependere videantur; ex eiſdemque navium fabri rudentes contexunt.

CAP. XXXI.

De Cynamolgis Indiae populo, et Canibus apud eoſdem.

IN libris, quos Cnidius Cteſias De rebus Indicis conſcripſit, Cynamolgorum gentem ait canes permultos, magnitudine Hyrcanis canibus pares, alere ſolere. Quamobrem vero ſit haec natio tam canum ſtudioſa, cauſam idem adfert. Cum ab aeſtivo ſolſtitio ad mediam hiemem, tanquam apum examina, aut con-

citata

ΚΕΦ. κθ΄.

Περὶ διφυῶν κ̀ συγκεκραμένων Ζώων.

ΕΜπεδοκλῆς ὁ φυσικός φησι Περὶ ζώων ἰδιότητος λέγων κ̀ ἐκεῖνος δήπε, γίνεσθαί τινα συμφυῆ κ̀ κράσει μορφῆς μὲν διάφορα, ἑνώσει δὲ σώματος συμπλακέντα. Ἃ δὲ λέγει, ταῦτά ἐςι·

Πολλὰ μὲν ἀμφιπρόσωπα, κ̀ ἀμφίςερνα φύεσθαι,
Βεγενῆ, ἀνδρόπρωρα, τὰ δ᾽ ἔμπαλιν ἐξανατέλλειν
Ἀνδροφυῆ βέκρανα· μεμιγμένα τῇ μὲν ὑπ᾽ ἀνδρῶν
Τῇ δὲ γυναικοφυῆ σκιεροῖς ἠσκημένα γύοις.

ΚΕΦ. λ΄.

Περὶ τῶν ἐν Λυκίᾳ Αἰγῶν.

ΕΝ Λυκίᾳ λέγει Καλλισθένης ὁ Ὀλύνθιος κείρεσθαι κ̀ τὰς αἶγας, ὥσπερὖν πανταχῆ τὰ πρόβατα· γίνεσθαι γὰρ δασυτάτας κ̀ εὔτριχας δεινῶς τὰς αἶγας, ὡς εἰπεῖν βοςρύχες, ὥς τινας ἕλικας κόμης, ἐξηρτῆσθαι αὐτῶν· κ̀ μέντοι κ̀ τὲς τεχνίτας τῆς τῶν νεῶν ἐργασίας καταχρῆσθαι αὐταῖς τὰς σειρὰς συμπλέκοντας, ὡς κ̀ τὲς κάλως ἄλλοι.

ΚΕΦ. λα΄.

Περὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς Κυναμολγῶν καλεμένων, κ̀ τῶν παρ᾽ αὐτοῖς Κυνῶν.

ΛΕγει δὲ ἄρα Κτησίας ἐν Λόγοις Ἰνδικοῖς τὲς καλεμένες Κυναμολγὲς τρέφειν κύνας πολλὲς, κατὰ τὲς Ὑρκανὲς τὸ μέγεθος. Καὶ εἶναί γε ἰσχυρῶς κυνοτρόφες, κ̀ τὰς αἰτίας ὁ Κνίδιος ἐκείνας λέγει. Ἀπὸ τῶν θερινῶν τροπῶν εἰς μεσᾶντα χειμῶνα ἐπιφοιτῶσιν αὐτοῖς ἀγέλαι βοῶν, οἱονεὶ με-

citata veſparum vis, ſic armenta numero ampliora boum ferorum eos cornibus vehementer incitata appetant; hi non aliter haec retundere valentes canes, quos magna cura aluerunt, in ipſos immittunt, qui facile boves debellant et interimunt. Deinde ante commemorati homines, quas eſculentas carnes exiſtimant, ſibi auferunt; reliquas canibus impertiunt, libenterque communicant, tanquam pro accepto beneficio grati. Reliquo anni tempore, cum non amplius eo boves accedunt, ad venandas alias feras ſecum ducunt. Idcircoque Cynamolgi appellantur, quod a canibus lac exprimunt mulctra; tum vero ſic idipſum, quemadmodum nos vel ovillum, vel caprinum, bibunt.

C A P. XXXII.

De Ovibus in Cio, et Caſeo e ſpinis.

Aeschylides in libris De re ruſtica in Cio inſula prodit: agricolas ſingulos oves poſſidere paucas, eo quod ſolum perquam macrum ſit, et paſcua non habeat; itaque eos ovibus cytiſum, folia fici et oleae decidua objicere, et paleas leguminum variorum, quibus illae in pabulo acquieſcant. Sed ſpinas etiam quaſdam ab eis ſeri ait, e quibus quod emanarit lac coagulari, et in optimum caſeum converti, quem Cynthium nominant; ejuſque talentum venire drachmis [centum] et nonaginta. Addit et agnos hujus inſulae egregios haberi, et majore quam ceteros pretio vendi.

C A P.

λιττῶν σμῆνος, ἢ σφηκία κεκινημένη, πλῆθος ἀριθμοῦ κρείττους οἱ βόες, εἰσὶ δὲ ἄγριοι ϗ ὑβρισταὶ, ϗ εἰς κέρας θυμοῦνται δεινῶς· οὐκοῦν ἔχοντες αὐτοὺς ἀναστέλλειν ἑτέρως οἴδε, τοὺς τροφίμους αὐτῶν κύνας ἐπ' αὐτοὺς ἀφιᾶσιν, ἐς τοῦτο ἀεὶ τρεφομένους, οἵπερ οὖν καταγωνίζονταί τε ϗ διαφθείρουσιν αὐτοὺς ῥᾷστα. Εἶτα τῶν μὲν κρεῶν τὰ δοκοῦντά σφισιν εἰς ἐδωδὴν ἐπιτήδεια ἐξαιροῦσι· τὰ δὲ λοιπὰ τοῖς κυσὶν ἀποκρίνουσι, ϗ μάλα γε ἀσμένως κοινωνοῦντες αὐτοῖς, ὥσπερ οὖν εὐεργέταις ἀπαρχόμενοι. Κατὰ τὴν ὥραν δὲ, καθ' ἣν οὐκ ἔτι φοιτῶσιν οἱ βόες, συνθήρους αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς ζώοις τοῖς ἄλλοις ἔχουσιν. Καὶ τῶν θηλειῶν ἀμέλγουσι τὸ γάλα, ϗ ἐκ τούτου κέκληνται· πίνουσι γὰρ αὐτὸ, ὥσπερ οὖν ἡμεῖς τὸ τῶν οἴων τε, ϗ τῶν αἰγῶν.

ΚΕΦ. λβ'.

Περὶ τῶν ἐν Κίῳ Προβάτων, ϗ τοῦ ἐξ ἀκανθῶν Τυροῦ.

Αἰσχυλίδης ἐν τοῖς Περὶ γεωργίας κατὰ τὴν Κίων γῆν πρόβατα γίνεσθαι ὀλίγα ἑκάστῳ τῶν γεωργῶν φησι· τὸ δὲ αἴτιον, λεπτόγεών τε εἶναι τὴν Κίον ἰσχυρῶς, ϗ νομὰς οὐκ ἔχειν· κύτισον δὲ ϗ θρία ἐμβάλλειν, ϗ τῆς ἐλαίας τὰ ῥεύσαντα φύλλα, ϗ μέντοι ϗ τῶν ὀσπρίων ἄχυρα ποικίλα τε ϗ ποικίλων ἐκείνοις ἀγαθὰ εἶναι ταῦτα δεῖπνον. Παρασπείρειν δὲ ϗ ἀκάνθας, γίνεσθαι δὲ ἐξ αὐτῶν γάλα, ϗ τοῦτο τρεφόμενον τυρὸν ἐργάζεσθαι κάλλιστον, καλεῖσθαι δὲ αὐτὸν Κύνθιον, ὁ αὐτὸς λέγει· ϗ μέντοι ϗ τὸ τάλαντον αὐτοῦ πιπράσκεσθαι δραχμῶν ϗ ἐννενήκοντα. Γίνεσθαι δὲ ϗ ἄρνας τὴν ὥραν διαπρεπεῖς, ϗ πιπράσκεσθαι οὐ κατὰ τοὺς ἑτέρους, ἀλλὰ ϗ σοβαρωτέρᾳ τῇ τιμῇ.

CAP. XXXIII.

De Vaccis Phoeniciae, et de Bobus et Capris Libycis; item de Bobus Leuctricis.

PHOENICVM libri teſtantur indigenas vaccas ea eſſe magnitudine, ut vel proceriſſimi paſtores, cum mulgent, ſtare, aut etiam in ſcabellum adſcendere habeant neceſſe, ubera ut poſſint pertingere. In Libya Indis finitima retroverſus paſcentium boum eſſe armenta auditione accepi; cujus rei cauſa eſt, quod non rite collocata a natura ante oculos cornua habent, et quae ante pedes ſunt, videre non queant; ex quo fit, ut ingreſſionem ad caudam retorquentes herbam depaſcantur. Ariſtoteles ait Leuctricorum boum cornua atque aures ex una ſtirpe cognata et ſimul contexta eſſe. Idem auctor eſt, in loco quodam Libyae caprarum ubera a pectore dependere; et apud Budianos Cariſci accolas albam ovem nullam naſci, ſed nigras omnes eſſe.

CAP. XXXIV.

De Capris Sardiniae.

SARDINIAM pecudum optimam eſſe parentem Nymphodorus ſcribit: capraſque procreare, quarum pellibus pro veſtimentis indigenae utantur; tamque mirifica naturae vi eſſe, ut hiberno tempore calefaciant, aeſtivo refrigerent; ſimulque in iis ipſis pellibus cubiti magnitudine pilos innaſci: atque ei, qui iis indutus fuerit, ſi commodum videatur, cum eſt frigida tempeſtas, pilos ad corpus convertit, ut ab iis caleſcat; cum autem eſt aeſtas, invertit, ne calore vexetur.

CAP.

Κ Ε Φ. λγ΄.

Περὶ τῶν ἐν Φοινίκῃ Βοῶν, ϗ τῶν ἐν Λιβύῃ Βοῶν ϗ Προβάτων· ἔτι δὲ ϗ τῶν ἐν Λευκτροις Βοῶν.

ΦΟίνικες λέγȣσι λόγοι τὰς βȣ̃ς τὰς ἐπιχωρίȣς τοσαύτας εἶναι τὸ μέγεθος, ὡς ἑςάναι τȣ̀ς ἀμέλγοντας ὄντας μεγίςȣς, ἢ δεῖσθαι θρανίȣ, ἵνα ἀναβάντες ἐφίκωνται τῶν μαζῶν. Λιβύων δὲ ἄρα τῶν γειτνιώντων Ἰνδοῖς ὀπισθονόμων βοῶν ἀγέλας εἶναί τινας ἀκȣ́ω· τὸ δὲ αἴτιον, ἡ φύσις ὡς ἐξήμαρτε τὸ πρῶτον, ἢ ὠλιγώρησεν, ἐπεὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῖς ἐςι τὰ κέρατα, ϗ ὁρᾶν ȣ̓κ ἐᾷ τὰ πρὸ τῶν ποδῶν· ἡ δὲ εἰς ȣ̓ρὰν ἐπανάγει τὴν βάδισιν αὐτοῖς, εἶτα ἐπικύπτοντες κείρȣσι τὴν πόαν. Ἀριςοτέλης γε μήν φησι τῶν βοῶν τῶν ἐν Λεύκτροις ἐκπεφυκέναι τὰ κέρατα ϗ τὰ ὦτα, ἔκφυσιν τὴν αὐτὴν, ϗ εἶναι συνυφασμένα. Ὁ δὲ αὐτὸς ἐν χώρῳ τινὶ Λιβύων τὰς αἶγας τȣ̃ ςήθȣς φησὶ τȣ̀ς μαζȣ̀ς ἔχειν ἀπηρτημένȣς. Εἴη δ᾽ ἂν τȣ̃ παιδὸς τȣ̃ Νικομάχȣ ϗ ταῦτα, ἐν τοῖς περὶ τὸν Σκαρίσκον Βȣδιανοῖς οἰκȣ̃σιν ȣ̓ γίνεσθαί φησι πρόβατον λευκὸν, ἀλλὰ μέλανα πάντα.

Κ Ε Φ. λδ΄.

Περὶ τῶν ἐν Σαρδοῖ Αἰγῶν.

ΝΥμφόδωρος λέγει τὴν Σάρδον εἶναι θρεμμάτων μητέρα ἀγαθήν. Θαυμάσαι δὲ ἄξιον τίκτει ζῶον τὰς αἶγας αὕτη· τὰς γάρ τοι δορὰς τοῖς ἐπιχωρίοις ἠσθῆσθαι, ϗ εἶναι ταῦτα σκέπην· ϗ διὰ χειμῶνος μὲν ἀλεαίνειν, ψύχειν δὲ ἐν τῷ θέρει, φύσει τινὶ ἀποῤῥήτῳ· συμπεφυκέναι δὲ ἄρα ταῖς δοραῖς ϗ πήχεως τὴν τρίχα· τȣ̃ φορήματος δὲ ἄρα τȣ́τȣ ἔοικε χρῆναι διὰ μὲν τȣ̃ κρυμȣ̃ τὰς τρίχας ἐς τὸν χρῶτα ἀποςρέφειν, διὰ τȣ̃ θέρȣς δὲ ἔξω· εἰ μέλλοι ὁ ἠσθημένος δι᾽ ὧν μὲν τȣ̃ κρυμȣ̃ θάλπεσθαι, διὰ δὲ τȣ̃ θέρȣς μὴ ἀποπνίγεσθαι.

CAP. XXXV.

De Capris in Coytha Indiae vico.

CVR ſilentio praeterirem Orthagoram? Is in libris, quos conſcripſit De rebus Indicis, inquit in Coytha, vico ſic nuncupato ab indigenis, piſces aridos capris in ſtabulis comedendos objici.

CAP. XXXVI.

De Elephantorum cum Suibus diſſidio.

ELEPHANTVM a ſuillo timere pecore jam dixi: nunc explicare placet, quod ad Megaram accidit. Cum ab Antipatro Megarenſes circumſederentur, acerrimeque Macedones incumberent, primo in ſues pice liquida oblitos incendium Megarei excitarunt, deinde ſic incenſos in hoſtes immiſerunt. Ii itaque furore inflammati, cum in elephantorum agmina incurrerunt, tum clamantes, nempe igni flagrantes, quaſi quibuſdam furiis elephantos incitarunt, et graviter perturbarunt. Itaque nullum neque ordinem tenebant, neque amplius, quamvis a primo aetatis tempore domiti fuiſſent, manſuefacti erant; ſive quod ſua quadam natura a ſuibus abhorreant, ſive etiam quia horum abſonum vocis acumen perhorreant. Cujus rei non ignari educatores generis elephantini una cum ſuibus pullos alunt, ex conſuetudine eos ut minus horreant.

CAP. XXXVII.

De Indicorum Pſyllorum jumentis, et pecoribus, et reliquis animalibus, eorumque magnitudine; quodque Sues in India non naſcantur, et deteſtabiles habeantur.

APVD Indos Pſyllos (nam ſunt etiam alteri Africi) arietibus non majores equi gignuntur; itemque oves, quae magnitudine

Κ Ε Φ. λέ.

Περὶ τῶν ἐν Κωΰθᾳ τῇ κώμῃ Αἰγῶν.

ΤΙ δαὶ Ὀρθαγόραν μνήμης ἄμοιρον ἐάσομεν; ὅσπερ ȣ͂ν ἐν Ἰνδοῖς λόγοις φησί. Κώϋθα μὲν, ȣ͂τος εἶναί φησι κώμην τόδε ὄνομα λαχȣ͂σαν, ταῖς δὲ αἰξὶ ταῖς ἐπιχωρίοις ἔνδον ἐν τοῖς σηκοῖς παραβάλλειν τȣ̀ς νομέας ἰχθῦς ξηρȣ̀ς χιλόν.

Κ Ε Φ λς´.

Περὶ τῆς τῶν Ἐλεφάντων πρὸς τὰς Σῦς ἀπεχθείας.

ΟΤΙ δέδοικεν ἐλέφας ὗν ἀνωτέρω εἶπον· τὸ δὲ ἐν Μεγάροις γενόμενον, Μεγαρέων ὑπ᾽ Ἀντιπάτρȣ πολιορκȣμένων, ἐθέλω εἰπεῖν, καὶ μέντοι εἰρησόμενον τȣ͂τό ἐστι. Τῶν Μακεδόνων βιαίως ἐγκειμένων, ὗς πίττῃ χρίσαντες ψυχρᾷ, καὶ ὑποπρήσαντες αὐτὰς, ἀφῆκαν ἐς τȣ̀ς πολεμίȣς. Ἐμπεσȣ͂σαι δὲ ἄρα ἐκεῖναι οἰστρημέναι ταῖς τῶν ἐλεφάντων ἴλαις, καὶ βοῶσαι, ἅτε ἐμπιπράμεναι, ἐξέμαινον τȣ̀ς θῆρας, καὶ ἐτάραττον δεινῶς. Οὔτε γȣ͂ν ἔμενον ἐν τάξει, ȣ̓́τε ἦσαν ἔτι πρᾶοι, καίτοι καὶ ἐκ νηπίων πεπωλευμένοι· εἴτε φύσει τινὶ οἱ ἐλέφαντες ἰδίᾳ μισȣ͂ντες τὰς ὗς καὶ μυσαττόμενοι, εἴτε καὶ τῆς φωνῆς αὐτῶν τὸ ὀξὺ καὶ ἀπηχὲς πεφρικότες ἐκεῖνοι. Συνειδότες ȣ͂ν ἐκ τȣ́των οἱ πωλοτρόφοι τῶν ἐλεφάντων ὗς παρατρέφȣσιν αὐτοῖς, ὥς φασιν, ἵνα καὶ ἐκ τῆς συνηθείας ἧττον ὀῤῥωδῶσιν αὐτάς.

Κ Ε Φ. λζ´.

Περὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἰνδικοῖς Ψύλλοις ἵππων τε, καὶ προβάτων, καὶ λοιπῶν ζώων, πηλίκα τὸ μέγεθός εἰσι· καὶ ὅτι παρ᾽ Ἰνδοῖς ὗς ȣ̓ γίνεται, καὶ ὡς βδελύσσονται ἐκείνης κρέα.

ΠΑρά γε τοῖς Ψύλλοις καλȣμένοις τῶν Ἰνδῶν (εἰσὶ γὰρ καὶ Λιβύων ἕτεροι) ἵπποι γίνονται τῶν κριῶν ȣ̓ μείζȣς, καὶ τὰ

tudine agnos non ſuperant; aſini quoque tales naſcuntur, et ſimiliter muli, boves, et quod illic cunque beſtiarum perparvulum eſt. Porro apud Indos nullum ſuem, neque ferum neque cicurem, naſci aiunt; et ſuilli generis uſum Indos deteſtari, et tantopere ab eo veſcendo, quam ab humanis carnibus abhorrere.

CAP. XXXVIII.

De metropoleos Epheſiae Serpentibus, et Cancris earumdem hoſtibus.

AD paludem, quae juxta Epheſiam metropolim eſt, aiunt cavernam eſſe ſerpentium plenam maximarum, quae magnum acerbitatis virus habent in mordendo. Hae tametſi ex caverna prodeuntes uſque ad proximam paludem ſerpunt; natando tamen trajicere, ut in oppoſitam ripam exeant, cancrorum, qui eas extenſis forcipibus comprehenſas interficiunt, metu non audent. Conquieſcunt igitur, atque a tranſmittendo ſe ſuſtinent, cancrorum cuſtodias formidantes, et poenarum metum exhorreſcentes: ac niſi mirabili naturae dono paludis ripas cancri incolerent, et tuta illic omnia praeſtarent; dudum peſtiferis ſerpentium morſibus incolae periiſſent.

CAP. XXXIX.

De diverſorum locorum Draconibus et Aſpidibus.

ONESICRITVS Aſtypalaeus duos in India ſcribit dracones fuiſſe, quos Apoſiſares Indus nutriverit, alterum ſex et quadraginta, alterum octoginta cubitorum; eoſdemque Alexandrum, Philippi filium, ardenter videre expetiviſſe. Regnante Philadelpho

πρόβατα ἰδεῖν μικρὰ κατὰ τοὺς ἄρνας, ϗ οἱ ὄνοι δὲ τοσοῦτοι γίνονται τὸ μέγεθος, ϗ οἱ ἡμίονοι, ϗ οἱ βοῦς, ϗ πᾶν κτῆνος ἕτερον ὁτιοῦν. Ὗν δὲ ἐν Ἰνδοῖς οὔ φασι γίνεσθαι, οὔτε ἥμερον, οὔτε ἄγριον· μυσάττονται δὲ ϗ ἐσθίειν τοῦδε τοῦ ζώου Ἰνδοὶ, ϗ οὐκ ἂν γεύσαιντό ποτε ὑείων, ὥσπερουν οὐδὲ ἀνθρωπείων οἱ αὐτοί.

ΚΕΦ. λή.

Περὶ τῶν ἐν μητροπόλει τῇ Ἐφεσίᾳ Ὄφεων, ϗ τῶν ἀντιπάλων αὐτοῖς Καρκίνων.

ΕΝ μητροπόλει ἀκούω τῇ Ἐφεσίᾳ λίμνην εἶναι, ϗ πρὸς αὐτῇ σπήλαιον, ἔχει δὲ ἄρα τὸ ἄντρον ὄφεων πλῆθος ἄμαχον, ϗ εἶναι τούτους μεγίστους φασὶ, ϗ δεινοὺς τὸ δῆγμα. Προϊέναι μὲν οὖν αὐτοὺς τοῦ ἄντρου λόγος ἔχει, ὅσον ἐς τὴν λίμνην ἐξερπύσαι τὴν παρακειμένην, ϗ νήχεσθαι· πειρωμένους δὲ περαιτέρω τοῦ ὕδατος προελθεῖν, οὐ δύνασθαι· μέλλοντας γὰρ ἐπιβαίνειν τῆς γῆς ἐλλοχᾷν καρκίνους μεγάλους, οἵπερ οὖν ἀνατείναντες τὰς χηλὰς συλλαμβάνουσιν ἐς πνίγμα αὐτοὺς ϗ ἀναιροῦσι. Δεδοικότες οὖν οἱ ὄφεις τοὺς ἐχθροὺς ἡσυχάζουσι, ϗ εἰς τὴν γῆν αὐτοῖς ἄβατά ἐστι· πεφρίκασι γὰρ τὴν ἐκ τῶν καρκίνων φρουρὰν, ϗ κόλασιν· ἢ πάντως ἂν ἀπολώλασιν οἱ περὶ τὸν χῶρον ἐκ πολλοῦ, εἰ μὴ φύσει τινὶ ἀποῤῥήτῳ περιειληφότες οἱ προειρημένοι καρκίνοι τῆς λίμνης τὰ χείλη, ϗ ἀνείργοντες, εἶτα εἰρηναῖα ἀπέφαινον τὰ ἐν τῷ τόπῳ πάντα.

ΚΕΦ. λθ΄.

Περὶ τῶν ἐν διαφόροις τόποις Δρακόντων τε ϗ Ἀσπίδων.

ΟΝησίκριτος ὁ Ἀστυπαλαῖος λέγει ἐν Ἰνδοῖς κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τοῦ παιδὸς Φιλίππου γενέσθαι δράκοντας δύο, οὓς Ἀποσεισάρης ὁ Ἰνδὸς ἔτρεφεν, ὧν ὁ μὲν ἦν πηχῶν μ΄ ϗ ρ΄, ὁ δὲ π΄· καί φησιν ἐπιθυμῆσαι δεινῶς Ἀλέξανδρον θεάσασθαι αὐτούς. Λέγουσι δὲ Αἰγυπτίων λόγοι ϗ ἐπὶ τοῦ Φιλ-

 ἀδέλφου

ladelpho, duos item ex Aethiopia dracones in Alexandriam deportatos fuiſſe vivos Aegyptiorum libri teſtantur, alterum magnitudine quatuordecim, alterum tredecim cubitorum. Euergetis regis temporibus tres etiam advectos fuiſſe, unum novem, alterum ſeptem cubitorum, tertium magna cura in Aeſculapii templo nutritum fuiſſe aiunt Aegyptii. Atque etiam aſpides quatuor cubitorum magnitudine naſci iidem referunt. Haec ſuper horum animalium peculiari natura, et incrementi eorum magnitudine, adferre volui. Iam qui de Chiorum rebus hiſtoriam conſcripſerunt, ad quandam in ea inſula Pelinnaei montis vallem, proceris arboribus frequentem atque opacam, maxima magnitudine draconem inquiunt procreatum fuiſſe, cujus ſibilum Chii vehementer perhorreſcerent. Magnitudinem autem cum nulli neque agricolae, neque paſtores, accedendo propius conſiderare auderent, ſed ex ſolo ſibilo ingentem quandam et formidoloſam feram beſtiam eſſe ſuſpicarentur, moles ejus tandem mirabili quadam machinatione atque ſolertia cognita fuit. Vento enim vehementiſſimo vallis arbores concuſſae, et violenter colliſi rami ignem conceperunt, et ſimul inde ingens incendium excitatum locum omnem comprehendit, feramque circumdedit; quae cum intercepta elabi non poſſet, ardore flammae conflagravit. Itaque nudato loco, omnia conſpicua facta fuere; et vero Chii metu liberati cum ſpectatum veniſſent, inuſitata magnitudine oſſa, et immane caput offenderunt; ut ex iis, qualis quantuſque vivus ille fuiſſet, conjici poſſet.

CAP. XL.

De ſerpente, qui Seps nuncupatur.

SEPS e genere ſerpentum ex eo magnam admirationem excitat, quod colorem in eorum, quae contingit, ſimilitudinem immutat.

ἀδελφοῦ ἐξ Αἰθιοπίας εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου ϖόλιν κομισθῆναι δράκοντας δύο ζῶντας, ϗ τὸν μὲν αὐτῶν ϖηχῶν ιδʹ, τὸν δὲ ιγʹ. Ἐπί γε μὴν τοῦ Εὐεργέτου τρεῖς κομισθῆναι, ϗ τὸν μὲν εἶναι ϖηχῶν θʹ, τὸν δὲ ζʹ, τὸν δὲ τρίτον ἐναπολείπεσθαί γε ϗ τρέφεσθαι ἐν Ἀσκληπιοῦ, σὺν ϖολλῇ τῇ κομιδῇ αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοί φασι. Καὶ ἀσπίδας δὲ τετραπήχεις γίνεσθαι ϖολλάκις οἱ αὐτοὶ λέγουσι. Μνήμην δ' ἄρα τούτων ἐποιησάμην, τὸ ἴδιον τῶν ζώων ἐπεξελθὼν, ϗ εἰς ὅσον ϖέφυκε μῆκος ϖροϊέναι, δεῖξαι βουληθείς. Λέγουσι γοῦν ϗ οἱ τὰς ὑπὲρ τῆς Χίου συγγράψαντες ἱστορίας γενέσθαι ἐν τῇ νήσῳ, ϖερὶ τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Πελινναῖον, ἐν αὐλῶνί τινι δασεῖ ϗ δένδρων ὑψηλῶν ϖεπληρωμένῳ, δράκοντα μεγέθει μέγιστον, οὗπερ οὖν ϗ τὸν συριγμὸν ἐπιπεφρίκασιν οἱ τὴν Χῖον κατοικοῦντες. Οὔκουν οὐδὲ ἐτόλμων τινὲς ἢ τῶν γεωργούντων, ἢ τῶν νεμόντων, ϖλησίον γενόμενοι καταγνῶναι τὸ μέγεθος, ἀλλὰ ἐκ μόνης τῆς σύριγγος ϖελώριόν τι ϗ ἐκπληκτικὸν τὸ θηρίον εἶναι ἐπίστευον· ἐγνώσθη δ' οὖν, ὅσος ϖοτὲ τὸ μέγεθος ἦν, δαιμονίᾳ τινὶ ϗ θαυμαστῇ μηχανῇ, ναὶ μὰ Δία. Σφοδροῦ γὰρ ἀνέμου ϗ σκληροῦ ϖροσπεσόντος, ἐτρίφθη ϖρὸς ἄλληλα τὰ ἐν τῷ αὐλῶνι δένδρα, ϗ οἱ κλάδοι βιαίως ἀρασσόμενοι τίκτουσι ϖῦρ, ϗ αἴρεται μεγίστη φλὸξ, ϗ ϖαραλαμβάνει τὸν ϖάντα χῶρον, ϗ κυκλοῦται τὸν θῆρα· ὁ δὲ ἀποληφθεὶς, ϗ ἐξερπύσαι μὴ δυνάμενος, καταπίμπραται. Οὔκουν, γυμνωθέντος τοῦ τόπου, γίνεται κάτοπτα πάντα· ϗ οἱ Χῖοι ἐλευθερωθέντες τοῦ δέους ἧκον ἐπὶ θέαν, ϗ καταλαμβάνουσι τὰ ὀστᾶ μεγέθει μέγιστα, ϗ κεφαλὴν ἐκπληκτικήν· ὡς ἐκ τούτων ἔχειν συμβαλεῖν, ὅσος τε ἐκεῖνος ἦν, ϗ ὁποῖος ἔτι ϖεριών.

ΚΕΦ. μʹ.

Περὶ τοῦ ὄφεως ᾧ ὄνομα σήψ.

Ὄφεως ὄνομα σὴψ, ϗ ἔχει θαυμάσαι ἄξιον ἐκεῖνο· τὴν χρόαν ἐκτρέπει τὴν ἑαυτοῦ, ϗ ἔοικε τοῖς τόποις, καθ'

οὓς

immutat. Ejus imi quatuor dentes cavi ſunt, et tuniculis quibuſdam occultantur; ex iis venenum emittens, celeriter putrefacit, et interimit.

CAP. XLI.

De alatis Scorpiis in India; item de Serpentibus, et Lacertis.

MEGASTHENES in India ſcorpios dicit alatos eoſdemque maximos procreari, et ſimiliter aculeis atque Europaeos pungere; et ibidem ſerpentes gigni volucres, non die ſed noctu infeſtas, quae urinam quoque reddant, cujus contactu animalium partes illico putreſcant. Haec Megaſthenes. Ceterum Polycletus maximos ait lacertos in eadem regione, tum valde vario colore naſci; ut pellis floridis quibuſam picturis maxime diſtincta, et ad tactum mollis, et tenera ſit. In Arabia quidem lacertos naſci, et ad duorum cubitorum magnitudinem accedere, ſcribit Ariſtoteles.

CAP. XLII.

De Scorpiis alatis et duplicis aculei in Aegypto, et de Serpentibus bicipitibus.

PAMMENES in eo opere, quod De feris venenatis ſcripſit, alatos tradit ſcorpios in Aegypto naſci, duplici aculeo armatos: et id quidem ipſum ait ſe non auditione accepiſſe, ſed ex ſeſe hanc hiſtoriam profiteri: item bicipites ſerpentes binis pedibus ad caudam praeditas eſſe. Porro Cteſias Cnidius refert in flumine, cui nomen Argades, quod ad Perſicam Sittacen eſt, ſerpentes abunde gigni, capite albas, reliquo corpore nigras;

quatuor

ους ἔρχεται. Ὀδόντας δ᾽ ἄρα τέτταρας τοὺς κάτω φέρει κοίλους, ἐφ᾽ ὧν ὑμνώδεις ἐπίκεινται χιτῶνες, καλύπτοντες τὰ κοιλώματα· ἐκ τούτων οὖν παλάξαν τὸ θηρίον, εἶτα ἀφίησι τὸν ἰόν· σήπει δὲ παραχρῆμα, καὶ ἀναιρεῖ τάχιστα.

ΚΕΦ. μά.

Περὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς πτερωτῶν Σκορπίων· ἔτι δὲ καὶ περὶ Ὄφεών τε, καὶ Σαυρῶν.

ΜΕγασθένης φησὶ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν σκορπίους γίνεσθαι πτερωτοὺς μεγέθει μεγίστους, τὸ κέντρον δὲ ἐγχρίπτειν τοῖς Εὐρωπαίοις παραπλησίως· γίνεσθαι δὲ καὶ ὄφεις αὐτόθι, καὶ τούτους πτηνούς· ἐπιφοιτᾶν δὲ οὐ μεθ᾽ ἡμέραν, ἀλλὰ νύκτωρ, καὶ ἀφιέναι ἐξ αὐτῶν οὖρον, ὅπερ οὖν ἐὰν κατά τινος ἀποστάξῃ σώματος, σῆψιν ἐργάζεται παραχρῆμα. Καὶ τὰ μὲν τοῦ Μεγασθένους ταῦτα. Πολύκλειτός γε μήν φησιν ἐν τῇ αὐτῇ γῇ σαύρους γίνεσθαι μεγίστους, καὶ πολυχρόους, καὶ βαφαῖς τισιν εὐανθέσι τὰς δορὰς πεποικίλθαι δεινῶς, εἶναι δὲ καὶ ἅψασθαι ταύτας ἁπαλωτάτας. Σαύρους δὲ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν Ἀράβων γῇ τίκτεσθαί φησι, καὶ δύο πήχεις ἔχειν αὐτούς.

ΚΕΦ. μϐ´.

Περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Σκορπίων πτερωτῶν καὶ δικέντρων, καὶ περὶ Ὄφεων.

ΠΑμμένης ἐν τῷ Περὶ θηρίων σκορπίους λέγει γίνεσθαι πτερωτοὺς καὶ δικέντρους ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ οὐ φησιν ἀκοὴν λέγειν, ἀλλὰ ἑαυτοῦ τήνδε τὴν ἱστορίαν ὁμολογεῖ· καὶ ὄφεις δικεφάλους, καὶ ἔχειν δύο πόδας κατὰ τὸ οὐραῖον τούτους. Κτησίας γε μὴν ὁ Κνίδιός φησι περὶ τὴν Περσικὴν Σιττάκην ποταμὸν εἶναι, Ἀργάδην ὄνομα· ὄφεις δὲ ἐν αὐτῷ γίνεσθαι πολλοὺς, μέλανας τὸ σῶμα, πλήν γε τῆς κεφαλῆς, εἶναι δὲ

αὐτοῖς

quatuor cubitorum longitudinem habere, et quos morſu percuſſerint interimere; interdiu eas haudquaquam videri ſolere, ſub aqua natantes; noctu vero vel aquantibus, vel lintea lavantibus (quod non pauci faciunt, vel propter aquae deficientis neceſſitatem, vel quod impediti negotiis interdiu veſtes non abluerint) perniciem inferre.

αὐτοῖς λευκὴν ταύτην· προϊέναι δὲ εἰς ὀργυιὰν τὸ μῆκος τοὺς ὄφεις τούσδε, τοὺς οὖν ὑπὸ τούτων δηχθέντας ἀποθνήσκειν· καὶ μεθ' ἡμέραν μὲν μὴ ὁρᾶσθαι, ὑφύδρους δὲ νήχεσθαι· νύκτωρ δ' ἢ τοὺς ὑδρευομένους, ἢ τοὺς τὴν ἐσθῆτα φαιδρύνοντας διαφθείρειν· πολλοὺς δὲ ἄρα πάσχειν τοῦτο, ἢ χρείᾳ ὕδατος ἐπιλείποντος, ἢ μεθ' ἡμέραν ἀσχοληθέντας, καὶ ἀποπλῦναι τὴν ἐσθῆτα μὴ δεδυνημένους.

AELIANI
DE
NATVRA ANIMALIVM
LIBER XVII.

CAPVT I.
De Serpentibus, quos vidit Alexander; et de Cancris.

IN navigatione maris Rubri Alexander dicit ſe ſerpentes vidiſſe longitudine quadraginta cubitorum, et craſſitudine pro rata longitudinis portione: item genus cancrorum, quorum teſtae circumferentia undique pedis menſuram implebat, et chelae maximae prominebant; neminem vero iis inſidiari, quia ſacri habentur Neptuno, et deo conſecrantur, ut quaſi donaria ſint ejus ab omni noxa et omnibus inſidiis tuta.

CAP. II.
De Serpentibus Indicis.

CLITARCHVS ait circa Indiam ſerpentem ſedecim cubitorum gigni. Atque etiam aliud ſerpentium genus non ſpeciem ſimilitudinemque aliorum gerere, ſed magnitudine multo inferiores eſſe, et tanquam pigmentis diſtinctos, ſic verſicolores ſpectari; vittas enim a capite ad caudam pertinentes habere, alias aerei, alias

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΖ΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ α΄.

Περὶ Ὄφεων τῶν τῷ Ἀλεξάνδρῳ ὀφθέντων, καὶ περὶ Καρκίνων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἐν τῷ περίπλῳ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάττης λέγει οὕτως· ὄφεις ἑωρακέναι μ΄ πηχῶν μῆκος, πλάτος καὶ πάχος κατὰ τὸ μῆκος δηλονότι· καὶ γένος καρκίνων, οἷς τὸ μὲν ὄστρακον τὴν περιφέρειαν εἶχε πανταχόθεν πόδα, καὶ χηλαὶ δὲ ἠρτημέναι μέγισται· προχεῖχον τὸ ἐπηρτημένον· ἐπιβουλεύεσθαι δὲ ὑπ᾽ οὐδενὸς αὐτοὺς, τὸ δὲ αἴτιον· ἱεροὶ λέγονται Ποσειδῶνος, καὶ ἀφιέρωνται τῷ θεῷ, οἷον ἀναθήματα εἶναι ἐκείνου ἀσινῆ τε καὶ ἀνεπιβούλευτα, οἱ καρκίνοι.

ΚΕΦ. β΄.

Περὶ Ὄφεων τῶν περὶ τὴν Ἰνδικήν.

ΚΛείταρχος ἐν τῇ περὶ τὴν Ἰνδικήν φησι γίνεσθαι ὄφιν πηχῶν ἑκκαίδεκα. Γίνεσθαι δὲ καὶ ἄλλό τι γένος ὄφεων ὑμνεῖ, οὐ κατὰ τοὺς ἑτέρους τὸ εἶδος· βραχυτέρους μὲν γὰρ εἶναι τῷ μεγέθει πολλῷ, ποικίλους γε μὴν τὴν χρόαν ὁρᾶσθαι, ὥσπερουν φαρμάκοις καταγραφέντας· τοὺς μὲν γὰρ χαλκοειδεῖς ταινίας ἔχειν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐς τὴν οὐρὰν καθερπούσας, τοὺς

lias argentei, nonnullas rubri, alias aurei coloris; eoſdemque morſu celerrime interimere poſſe, idem refert.

CAP. III.

De Troglodyticis Viperis et Teſtudinibus.

NYMPHIS libro De Ptolemaeis nono ait viperas in Troglodytide, ſi cum aliis conferantur, ingenti naſci magnitudine, ad cubita quindecim quandoque; porro teſtudinum tegmenta reperiri tanta, ut ſingula ſenos medimnos Atticos capiant.

CAP. IV.

De Preſteribus ſerpentibus.

PRIMVM ut morſu preſter, e genere ſerpentium, affecit, ſtatim ignavos et immobiles reddit; paullo poſt menti oblivio et tenebrae offunduntur, ut neque notionem habeant morſus, neque reſpirare, neque meiere queant; ſimul et percuſſos a pilis jam nudatos ſuffocatio ſequitur, cum convulſionibus, et morte acerrimis doloribus referta.

CAP. V.

Quemadmodum Aſpides ab Aegyptiis manſueſiunt.

PHYLARCHVS libro duodecimo in vulgus edidit, aſpides ab Aegyptiis vehementer coli; eaſdemque ex eo cultu prorſus manſueſcere, ciboque cicures fieri; neque ſimul cum pueris infantibus viventes eis quippiam nocere, et vero appellatas ex cavis prodire, atque ad appellantem accedere; digitorum autem crepitu vocantur. Aegyptii in aſpidum nationem hoſpitaliſſimi: primum enim ut pranſi ſunt, ſtatim temperatas vino et melle farinas

in

δὲ ἀργυρίῳ προσεικασμένους, πεφοινιγμένους ἄλλους, καὶ μέντοι καὶ χρυσοφανεῖς τινας· δακεῖν δ' ἄρα καὶ ἀποκτεῖναι ὤκιστα δεινοὺς αὐτοὺς λέγει οὗτος.

ΚΕΦ. γ΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ γῇ τῇ Τρωγλοδύτιδι Ἔχεων καὶ Χελωνῶν.

ΕΝ τῷ θ΄ τῶν Περὶ Πτολεμαίων λόγῳ λέγει Νύμφις ἐν τῇ γῇ Τρωγλοδύτιδι γίνεσθαι ἔχεις ἄμαχόν τι μέγεθος, εἰ πρὸς τοὺς ἄλλους ἔχεις ἀντικρίνοιντο, εἶναι γὰρ πηχῶν καὶ πεντεκαίδεκα· τάς γε μὴν χελώνας εἶναι τοσαύτας τὸ χελώνειον, ὡς χωρεῖν μεδίμνους Ἀττικοὺς καὶ ἓξ αὐτό.

ΚΕΦ. δ΄.

Περὶ ὄφεων Πρηστήρων.

ΕΣτι δὲ καὶ πρηστὴρ ὄφεων γένος, ὅσπερ οὖν εἰ δάκοι, τὰ μὲν πρῶτα νωθεῖς ἀπεργάζεται, καὶ ἥκιστα κινητικούς· εἶτα μέντοι κατ' ὀλίγον ἀτνώστους, καὶ ἀναπνεῖν ἀδυνάτους· καὶ μέντοι καὶ λήθην καταχεῖ τῇ γνώμῃ τὸ δῆγμα, καὶ τὴν κύστιν ἐπέχει, καὶ λιπότριχας ἀποφαίνει, εἶτα ἔπεται πνιγμὸς, καὶ σπᾶσθαι ποιεῖ, καὶ τὸ τέλος τοῦ βίου ἀλγεινότατον.

ΚΕΦ. έ.

Ὅπως πραΰνονται αἱ Ἀσπίδες ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων.

ΦΥλαρχος ἐν τῇ ιβ΄ ὑπὲρ τῶν Αἰγυπτίων ἀσπίδων ᾄδει τοιαῦτα· τιμᾶσθαί φησιν αὐτὰς ἰσχυρῶς, καὶ ἐκ ταύτης γε τῆς τιμῆς ἡμερωτάτας τε καὶ χειροήθεις γίνεσθαι, τὰς ἐκ τῆς τροφῆς πεπωλευμένας· τοῖς παιδίοις οὖν συντρεφομένας μηδὲν ἀδικεῖν, καὶ καλουμένας δὲ ἐξέρπειν τῶν φωλεῶν, καὶ ἀφικνεῖσθαι· κλῆσις δὲ αὐτῶν ὁ τῶν δακτύλων ἐστὶ κρότος. Προτείνουσι δὲ ἄρα οἱ Αἰγύπτιοι καὶ ξένια αὐταῖς· ἐπὰν γὰρ ἀπὸ δείπνου γένωνται, ἄλφιτα οἴνῳ καὶ μέλιτι ἀναδεύσαντες κατὰ τῆς τραπέζης τιθέασι,

in menſam, in qua pranſi ſunt, exponunt; poſtea crepitu digitorum eas, tanquam convivas, ad prandium vocant: illae vero velut ad condictam coenam invitatae, aliae aliunde prorepentes, accedunt, et menſam circumſtant; ac reliqua omni ſpira humi relicta, caput allevantes circumlambunt, ſenſimque atque moderate farina explentur, eamque conſumunt. Cum autem Aegyptii de nocte habent neceſſe ſurgere, ne ipſas in tenebris conculcent, iterum percuſſione digitorum utuntur, eis, ut de via decedant, ſignum dantes; illae ſane ſonitus diſcrimen, et cur fiat, intelligentes, confeſtim ſe ſubducunt, et in latibula abſtruduntur; itaque is, qui de lecto ſurgit, poſtea in nullas ipſarum incurrit.

CAP. VI.

De Crocodilis, Cetis, Scorpiis, et Gobiis.

In tantam ſaepe magnitudinem excreſcit crocodilus, ut Pſammitici Aegyptiorum regis tempore viginti quinque cubitorum dicant viſum fuiſſe; regnante vero Amaſide, palmorum quatuor ſupra ſex et viginti cubita. In Laconico mari accepi ingentia cete naſci, eamque ob cauſam criticorum quidam Homerum dicunt *Lacedaemonem cetoſam* appellaſſe. Circa Cythera inſulam cete praedicant majori granditate generari, eorumque nervos accommodatos eſſe ad conficiendas non ſolum pſalteriorum, et muſicorum aliorum organorum fidiculas; ſed ad bellica etiam inſtrumenta ex his confectae chordae cenſentur optimae. Ceterum in Rubro mari, praeter jam dictos, gignuntur etiam ſcorpii et gobii, partim duum, partim trium cubitorum. Amometus in quadam Libyca urbe dicit ſacerdotes ex lacu quodam cantionum illecebris praeſtrictos crocodilos ſedecim cubitorum educere. Theocles libro quarto in Syrti ait cete procreari triremibus majora. Circa Gedro-

ασι, ἐφ' ἧς ἔτυχον δεδειπνηκότες· εἶτα μέντοι κροτήσαντες, οἱονεὶ δαιτυμόνας καλοῦσι· καὶ ἐκεῖναι ὥσπερ οὖν ὑπὸ συνθήματι παραγίνονται, καὶ ἄλλη ἀλλαχόθεν ἐξέρπει· καὶ περιστᾶσαι τὴν τράπεζαν, τὴν μὲν λοιπὴν σπεῖραν ἐῶσι κατὰ τοῦ δαπέδου, ἄρασαι δὲ τὴν κεφαλὴν περιλιχμῶνται, καὶ ἡσυχῇ καὶ κατ' ὀλίγον ἐμπίπλανται τῶν ἀλφίτων, καὶ καταναλίσκουσιν αὐτά. Νύκτωρ δὲ ἐὰν ἐπείγῃ τι τοὺς Αἰγυπτίους, κροτοῦσι πάλιν· ὑποσημαίνει δὲ ἄρα ὅδε ὁ ψόφος ἐξίστασθαί τε αὐτὰς, καὶ ἀναχωρεῖν· οὐκοῦν συνίασι καὶ ἐκεῖναι τὴν τοῦ κτύπου διαφορὰν, καὶ ἐφ' ὅτῳ τοῦτο δρᾶται, καὶ παραχρῆμα ἀναστέλλονται, καὶ ἀφανίζονται, εἰς τοὺς χηραμοὺς τε καὶ φωλεοὺς ἕρπουσαι· ὁ γοῦν ἀνιστάμενος οὔτε ἐμβαίνει τινὶ αὐτῶν, οὔτε περιπίπτει.

ΚΕΦ. ϛʹ.

Περὶ Κροκοδείλων, καὶ Κητῶν, Σκορπίων τε, καὶ Κωβιῶν.

Ο Κροκόδειλος γίνεται μήκιστος πολλάκις, ἐπὶ γοῦν Ψαμμιτείχου τοῦ Αἰγυπτίων βασιλέως πέντε καὶ κʹ πηχῶν κροκόδειλον φανῆναί φησιν· ἐπὶ δὲ Ἀμάσιδος παλαιστῶν δʹ καὶ πηχῶν ϛʹ καὶ κʹ. Κήτη δὲ περὶ Λάκαιναν θάλατταν ἀκούω γίνεσθαι μεγέθει μέγιστα, καὶ τινές γε τῶν κριτικῶν τὸν Ὅμηρον ἐντεῦθεν εἰπεῖν φασι, Λακεδαίμονα κητώεσσαν. Περὶ τὰ Κύθηρα δὲ ἔτι καὶ μείζω τὰ κήτη ὑμνοῦσι γίνεσθαι· ἔοικε δ' αὐτῶν καὶ τὰ νεῦρα λυσιτελῆ εἶναι εἰς τὰς τῶν ψαλτηρίων, καὶ τῶν ἄλλων ὀργάνων χορδοστροφίας· καὶ μέντοι καὶ ἐς τὰ πολεμικὰ ὄργανα αἱ τούτων νευραὶ δοκοῦσι λυσιτελέσταται. Ἐν δὲ τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, πρὸς τοῖς ἤδη προειρημένοις, γίνονται καὶ σκορπίοι καὶ κωβιοὶ βʹ πήχεων, καὶ μέντοι καὶ γʹ. Ἀμώμητος δέ φησιν ἐν τῇ Λιβύῃ πόλιν εἶναί τινα, ἐν ᾗ τοὺς ἱερέας ἔκ τινος λίμνης ἐπαοιδαῖς κατατοπητεύοντας εὖ μάλα ἑλκτικαῖς ἐξάγειν κροκοδείλους πηχῶν ιϛʹ. Θεοκλῆς δ' ἐν τῇ δʹ περὶ τὴν Σύρτιν λέγει γίνεσθαι κήτη τριήρων μείζονα. Περὶ δὲ τὴν Γεδρωσίαν

χώραν,

Gedroſiam, Indiae regionem non ignobilem, Oneſicritus atque Orthagoras ſcripſerunt, cete longitudine dimidiati ſtadii, et latitudine pro rata longitudinis portione naſci; tantoque robore ſepta eſſe, ut ſaepe cum naribus reſpirarint, tantopere in ſublime marinos fluctus jactent, ut haec imperitis maximae maris tempeſtates ac turbines eſſe videantur.

CAP. VII.

De Elephantis.

Aristoteles libro octavo De animalibus ait, elephantos novem hordei medimnos Macedonicos ad ſummum comedere (quae tamen quantitas periculoſa eſt) et inſuper polentae quinos, aut etiam ſeptenos ſi dederis, et ſimul arborum frondes ac turiones. Metretas vero, inquit idem, Lacedaemonicas quatuordecim bibere poſſunt, et rurſus ad ejuſdem diei veſperam octo. Ducentos autem annos vivunt, nonnulli etiam trecentos. Clarae aquae potio elephanto inimiciſſima eſt, turbulentam et ſordidam ſuaviſſimam ducit; ac ſi ad flumen aut ad lacum acceſſerit, non prius, quam coenum pedibus perturbarit, et pulchritudinem aquae difformarit, ad hauriendam aquam ſe inclinat. Sine potione vel octo dies fert.

CAP. VIII.

De animali Cepo nuncupato.

Terrestre quoddam animal Pythagoras ſcribit in libro De mari Rubro circa idem mare procreari, et cepum [h. e. hortum] appoſite idcirco nominari, quod tanquam hortus variis coloribus diſtinguatur; et cum aetate eſt confirmata, pari magnitudine eſt cum Eretrienſibus canibus. Iam porro hujus colorum varietatem, ſicut ille ſcribit, animus nobis eſt explicare. Ejus caput,

χώραν, ἔϛι δὲ μοῖρα τῆς γῆς τῆς Ἰνδικῆς ἐκ ἄδοξος, Ὀνησίκριτος λέγει ϗ Ὀρθαγόρας γίνεσθαι κήτη ἥμισυ ἔχοντα ϛαδίȣ τὸ μῆκος, πλάτος δὲ κατὰ λόγον τȣ̃ μήκȣς ϗ τȣ̃το δηλονότι· τοσαύτην δέ φασιν ἔχειν δύναμιν αὐτὰ, ὡς πολλάκις ὅταν ἀναφυσήσῃ τοῖς μυκτῆρσιν, ἐς τοσȣ̃τον ἀναῤῥίπτειν τῆς θαλάττης τὸ κλυδώνιον, ὡς δοκεῖν τοῖς ἀμαθέσι ϗ ἀπείροις πρηϛῆρας εἶναι ταῦτα.

Κ Ε Φ. ζʹ.

Περὶ Ἐλεφάντων.

ΑΡιϛοτέλης ἐν τῷ ή Περὶ ζώων φησὶ, τȣ̀ς ἐλέφαντας ἐσθίειν κριθῶν μεδίμνȣς Μακεδονικȣ̀ς ἐννέα πλεῖϛον (ἐπικίνδυνον δὲ τοσȣ̃τον πλῆθος) ἀλφίτων δὲ ἐπὶ τȣ́τοις ἓξ, εἰ δὲ δοίης ϗ ζʹ, ϗ χειλῶν φύλλα ϗ κλάδȣς ἁπαλȣ́ς· πίνειν δ' αὐτȣ̀ς, ὁ αὐτὸς λέγει, μητρητὰς Λακεδαιμονικȣ̀ς ιδʹ, ϗ πάλιν τῆς δείλης ἐπιπίνειν ή. Βιȣ̃ν δ' ἐλέφαντας ἔτη σʹ φησὶ, προϊέναι δέ ἐϛιν ȣ̃ς ϗ εἰς τρεῖς ἑκατοντάδας. Διειδὲς δ' ὕδωρ ϗ ἀκραιφνὲς ἐλέφαντι πιεῖν ἔχθιϛόν ἐϛι, τεθολωμένον δὲ ϗ ῥυπαρὸν ἥδιϛον πομάτων ἡγεῖται· ϗ μέντοι ϗ ἐς ποταμὸν ἐὰν ἀφίκηται, ἢ λίμνην, ȣ̓ πρότερον ἐπικύπτει πιεῖν, πρὶν ἢ τοῖς ποσὶν ἐπιταράξῃ τὴν ἰλὺν, ϗ ἀφανίσῃ τὸ κάλλος τȣ̃ ὕδατος. Ἐὰν δὲ ἄποτος μείνῃ, διακαρτερεῖ ϗ ὀκτὼ ἡμέρας.

Κ Ε Φ. ή.

Περὶ ζώȣ τȣ̃ καλȣμένȣ Κήπȣ.

ΠΥθαγόρας ἐν τοῖς Περὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάττης λέγει ζῶόν τι γίνεσθαι χερσαῖον περὶ τὸ πέλαγος ἐκεῖνο, τὸ καλȣ́μενον κῆπον· φερώνυμον δὲ εἶναι, ϗ εἰκότως, ἔχει γὰρ χρόας πολλάς· ϗ μέγεθος μὲν εἰληχέναι τὸν τέλειον κατὰ τȣ̀ς κύνας τȣ̀ς Ἐρετρικȣ́ς. Περιελθεῖν δὲ αὐτȣ̃ τὸ ποικίλον ἐθέλω, ϗ δεῖξαι τῷ λόγῳ, ὡς ἐκεῖνος γράφει. Τὰ μὲν δὴ

5 C περὶ

put, et dorſum, et ſpina, ad caudam uſque prorſus valde igneo colore ſunt, tum aurei quidam pili diſſeminati ſpectantur; facies alba ad genas uſque, inde ad collum auro ſimiles vittae pertinent; colli inferiores partes uſque ad pectus, et anteriores pedes omnino albi coloris ſunt; mammae duae manum implentes coeruleo colore viſuntur, venter candidus, pedes poſteriores nigri ſunt; roſtri formam ſi cynocephalo comparaveris, non aberrabis a vero.

CAP. IX.

De Onocentaura.

ANIMAL quoddam onocentauram vocant, eamque quiſquis vidit, non incredibile ducet, quod fama pervagatum eſt, Centaurorum nationes fuiſſe, neque fictores atque pictores in eorum deſcriptione mendaces fuiſſe; ſed eos quoque a tempore productos, et gemina diverſae naturae corpora in unum coaluiſſe, non negabit. Verum ſive revera fuerint, ſive omni cera flexibilior, et ad fingendum habilior, fama illos finxerit, tanquam dimidiato hominis et altero equi corporibus permixtis, et una conciliatis anima, praetereo. De onocentaura quidem mihi nunc eſt animus explicare, quae auditione et fama accepi: Eam ipſam ſcilicet homini ore ſimilem eſſe; et pilis prolixis faciem ejus ambiri; collum et pectus humanam ſpeciem ſimilitudinemque gerere; mammas quoque turgidas in pectore; humeros, brachia, cubitos, manuſque, ac pectus uſque ad lumbum, humanam figuram habere; dorſum, latera, ventrem, poſteriores pedes, aſininis perſimiles eſſe, et quemadmodum aſinum cinereo colore eſſe, at imum ventrem [ad latera] leviter exalbeſcere: duplicem uſum ei manus praeſtare; nam celeritate ubi ſit opus, eae praecurrunt ante poſteriores pedes, ex

quo

περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῷ, ϗ τὸν νῶτον, ϗ τὴν ῥάχιν εἰς τὴν ȣ̓ρὰν τελευτῶντα, ἀκράτως πυρσά ἐςι, θεάσαιο δ' ἂν ϗ τρίχας χρυσοειδεῖς τινας διεσπαρμένας· λευκὸν δὲ τὸ πρόσωπόν οἱ μέχρι τῶν παρειῶν αὐτῶν, ἐντεῦθέν γε μὴν ταινίαι χρυσοειδεῖς καθίασιν ἐς τὴν δέρην· ταύτης δὲ τὰ κάτω μέχρι τῶν ςέρνων, ϗ οἱ πόδες δὲ οἱ πρόσθιοι, λευκανθίζει πάντα· μαζοὶ δὲ χειροπληθεῖς δύο κυανοῖ, γαςὴρ δὲ λευκή, πόδες δέ οἱ κατόπιν μέλανές εἰσι· προσώπȣ δὲ μορφὴν ἐκείνȣ, κυνοκεφάλῳ παραβαλὼν αὐτήν, ἀληθεύσεις εὖ ἴσθι.

Κ Ε Φ. θ'.

Περὶ Ὀνοκενταύρας.

Ονοκενταύραν καλȣ̃σι ζῶόν τι, ϗ ταύτην ὅς τις εἶδεν, ȣ̓κ ἂν ἠπίςησεν, ὡς λόγος, ὅτι ϗ Κενταύρων φῦλα ἦν, ϗ ȣ̓ κατεψεύσαντο οἱ χειρȣργοὶ περὶ πλαςικήν τε ϗ γραφικὴν τῆς φύσεως· ἀλλὰ ϗ ἐκείνȣς ἤνεγκεν ὁ χρόνος κράσει σωμάτων ȣ̓χ ὁμοίων ἑνωθέντας. Καταλείπω μὲν δὴ αὐτȣ̀ς, εἴτε ἐγένοντο ὄντως ἐπιδημίᾳ πάντες μιᾷ ϗ τῇ αὐτῇ· εἴτε ἡ φήμη, κηρȣ̃ παντὸς ȣ̃σα εὐπλαςοτέρα τε ϗ εὐπειθεςέρα, διέπλασεν αὐτȣ̀ς, ϗ ἀνέμιξεν ἵππȣ ϗ ἀνθρώπȣ δαιμονίᾳ τινὶ συναφῇ ἡμίτομα, ϗ ἔδωκε μίαν ψυχήν. Αὕτη δὲ, ὑπὲρ ἧς ὥρμηται λέγειν ὅδε ὁ λόγος, εἰς ἀκοὴν τὴν ἐμὴν τοιάδε ἀφίκετο. Ἀνθρώπῳ τὸ πρόσωπον εἴκαςαι· περιέρχονται δὲ αὐτȣ̃ βαθεῖαι τρίχες· τράχηλός τε ὑπὸ τῷ προσώπῳ, ϗ ςέρνα, ϗ ταῦτα ἀνθρωπικά· μαζοὶ δὲ ἠρμένοι, ϗ κατὰ τȣ̃ ςήθȣς ἐφεςῶτες· ὦμοι δὲ, ϗ βραχίονες, ϗ πήχεις, ἔτι δὲ χεῖρες, ϗ ςέρνα εἰς ἰξὺν, ϗ ταῦτα ἀνθρωπικά· ῥάχις δὲ, ϗ πλευραὶ, ϗ γαςὴρ, ϗ πόδες οἱ κατόπιν, ὄνῳ ϗ μάλα ἐμφερῆ, ϗ τεφρώδης κατ' ἐκείνȣς ἡ χρόα, τὰ δὲ ὑπὸ ταῖς λαπάραις ἡσυχῆ λευκανθίζει· αἱ χεῖρες τῷδε τῷ ζώῳ διπλῆν παρέχȣσι χρείαν· ἔνθα μὲν γὰρ τάχȣς δεῖ, προθέȣσι τῶν ὀπίσω σκελῶν, ϗ τῶν λοιπῶν

 τετρα-

quo fit, ut ceterorum quadrupedum curſu non ſuperetur; ac rurſus ubi habet neceſſe vel cibum capere, vel quicquam tollere, ponere, apprehendere, aut conſtringere, qui antea pedes eſſent, manus efficiuntur, tumque non graditur, ſed ſedet. Animal eſt gravi animi acerbitate; nam ſi capiatur, non ferens ſervitutem, libertatis deſiderio ab omni cibo abhorret, et fame ſibi mortem conſciſcit. Haec de onocentaura Pythagoram narrare teſtatur Crates ex Myſio Pergamo.

CAP. X.

De Talpis, aliiſque animalibus, quibus locis ea naſcantur, et quibus non naſcantur.

BOEOTIAE terrae ſolum talpis caret agro Lebadico; ac ſi importentur aliunde, non fodiunt, ſed moriuntur: ad ejus vicinam vero Orchomenum permultae procreantur. In Africa nulli ſunt neque apri, neque cervi. In Ponto neque mollia neque teſtacea, niſi raro et perpauca, gignuntur. Vnicornes aves in Aethiopia naſci, et ſues quadricornes, itemque ovillum pecus a lana quidem inops, verumtamen pilis camelorum hirſutum, auctor eſt Dinon.

CAP. XI.

De Phalangiis in Zacyntho.

IN Zacyntho phalangiorum morſu percuſſis, bene periti harum rerum homines dicunt, non ea modo accidere, quae alibi ictis uſu evenire ſolent; ſed eadem ipſa etiam omnia acerbiora fieri. Primum enim ut quis morſus ſit, totum ejus corpus obtorpeſcere, et tremore affici, et frigidiſſimum eſſe, et vomitum cum convulſione ſubſequi, et membrum genitale eis intendi; dolent et auribus vehementer, et ex utriuſque pedis vola. His autem partibus,

τετραπόδων ἐχ ἥτλᾶται τὸν δρόμον· δεῖ δὲ πάλιν τροφῆς, ἢ ἀφελεῖν τι, ἢ καταθέσθαι, ἢ ϛυλλαβεῖν, ϗ ϛφίγξαι, ϗ οἱ πόδες οἱ τέως, χεῖρες ἐγένοντο ϗ ἐ βαδίζει, κάθηται δέ. Βαρύθυμον δὲ ἰσχυρῶς τὸ ζῶόν ἐϛιν· ἐὰν γᾶν ἁλῶ, δελείαν μὴ φέρον, ϗ τῆς τέως ἐλευθερίας γλιχόμενον, τροφὴν ἀπέϛραπται πᾶσαν, ϗ ἀποθνήσκει λιμῷ. Πυθαγόρας λέγει ϗ ταῦτα, ὥσπερ ἐν τεκμηριοῖ Κράτης ὁ ἐκ τᾶ Μυσία Περγάμα.

Κ Ε Φ. ί.

Περὶ Ἀσπαλάκων, ϗ ἑτέρων ζώων, ἔνθά τε γίνεται, καὶ ἔνθα ἄ.

Η Βοιωτῶν γῆ ἀσπαλάκων ἀφεῖται, ϗ αὐτὴν ἐ διορύττει τὸ ζῶον τᾶτο κατὰ Λεβαδίαν· ἐὰν δέ πως ϗ ἀλλαχόθεν εἰσκομισθῶσιν, ἀποθνήσκεσι· περὶ μὲν ἄν τὴν Ὀρχωμενίων γίνονται ϗ πολλοί. Ἐν δὲ Λιβύῃ ϛυῶν ἀγρίων ἀπορία ἐϛὶ, ϗ ἐλάφων. Ἐν δὲ τῷ Πόντῳ ἄτε μαλάκια ἄτε ὀϛρακόδερμα γίνεται, εἰ μὴ ϛπανίως ϗ ὀλίγα. Λέγει δὲ Δίνων ἐν Αἰθιοπίᾳ γίνεσθαι τὰς ὄρνιθας τὰς μονόκερως, ϗ ὗς τετράκερως, ϗ πρόβατα ἐρίων μὲν ψιλὰ, τρίχας δὲ καμήλων ἔχοντα.

Κ Ε Φ. ιά.

Περὶ τῶν ἐν Ζακύνθῳ Φαλαγγίων.

ΕΝ Ζακύνθῳ λέγεσιν οἱ δεινοὶ τὰ τοιαῦτα βασανίσαι τε ϗ ἀνιχνεῦσαι, τοῖς ὑπὸ τῶν φαλαγγίων δακνομένοις μὴ μόνον ταῦτα ἀπαντᾷν, ὅσα ϗ τοῖς ἀλλαχόθι δηχθεῖσιν· ἀλλὰ ἐκεῖνα πάντα πλείω. Ὅλα γὰρ αὐτοῖς τὰ ϛώματα γίνεται νάρκης ἀνάπλεα ϗ μεϛὰ, καί πως ὑπότρομα, ϗ ψυχρὰ ἰσχυρῶς, ϗ ἔμετοι ϛπασμὸν ἀναφύοντες, ϗ ὀρθᾶται τὸ ϛκεῦος αὐτοῖς· ἀλγᾶσι δὲ ϗ τὰ ὦτα ἰσχυρῶς, ϗ τᾶ ποδὸς ἑκατέρα τὸ θέναρ ϗ τᾶτο ὀδυνῶνται. Ἐνδείκνυνται δὲ ἄρα ταῦτα ϗ ἀλγᾶντες,

tibus, quas dixi, ſe dolere oſtendunt, admotis ad eas manibus. Iam porro quod audientibus magnum terrorem injicit, et videntibus majorem admirationem movet, exponam: Cum ab eorum morſu quidam integri atque intacti balneas, quarum lavatione phalangio vulnerati fuiſſent uſi, ſubiiſſent, aut hercle pedes abluiſſent, (ut ſaepe fieri ſolet, vel fortuito, vel ex inimicorum inſidiis) omnibus doloribus, quibus torquentur morſi, adfecti fuerunt.

CAP. XII.
De rana Rubeta.

RVBETARVM genus eſſe audio, cujus non modo potus eſt perniciofus, ſed illius etiam adſpectus adſpicientibus infeſtiſſimus exſiſtit. Nam ſi quis ex iis, qui malas artes ingenioſe factitare ſciunt, eam primo contriverit, deinde ejus ſanguinem ſive ad vinum, ſive ad aliam potionem, quam homines venefici idoneam exiſtimarint, admiſtum cuipiam per inſidias bibendum dederit; is ſane ſine mora perit. Ejus vero adſpectus hanc improbitatem habet, ut eam adverſam ſi quis acriter intueatur, et illa contra improbo obtutu ſuo reſpiciat, ac ſuam adſpirationem ſibi familiarem, ſed humano corpori hoſtilem, anhelans emittat, pallore inficiat, unde aliquis rei ignarus, vel primum ſuperveniens, hominem ex colore aegrotum eſſe conjiceret; qui tamen ad dies non multos durat, deinde evaneſcit.

CAP. XIII.
De Charadrio.

CHARADRII avis hoc beneficium eſt, minime hercle contemnendum; nam ſi quis ictericus eum acerrime intueatur, ille contra oculis fixis, tanquam viciſſim ei ſuccenſens, reſpiciat; ejuſmodi mutuus adſpectus hominem morbo, quem dixi, liberat.

ἀλγοῦντες, ὅσα εἶπον, ἕκαστος, τὰς χεῖρας ἐπιβάλλοντες αὐτῶν. Ὃ δέ ἐστι καὶ ἀκοῦσαι ἐκπληκτικὸν, καὶ μέντοι καὶ θαυμασιώτερον ἰδεῖν· ὅταν τινὲς τῶν ἀδήκτων ἢ ἐμβῶσι τοῖς ἀπολουτρίοις τῶν δηχθέντων, ἢ καὶ νὴ Δία ἀπονίψωνται τοὺς πόδας (οἷα δήπου γίνεσθαι φιλεῖ πολλὰ, ἤδη δ' ἄρα ἀπαντᾷ τὰ τοιαῦτα καὶ κατά τινας ἐπιβουλὰς ἐχθρῶν) πάντα καὶ ἐκείνοις γίνεται τὰ ἀλγήματα, ὅσα καὶ τοῖς δηχθεῖσι δήπου.

ΚΕΦ. ιβʹ.

Περὶ Φρύνης τοῦ ζώου.

Γένος τι φρύνης ἀκούω καὶ πιεῖν δεινὸν, καὶ πικρὸν ἰδεῖν. Πιεῖν μέν· εἴ τις αὐτὴν συντρίψας, εἶτα μέντοι τὸ αἷμα δοίη τῳ πιεῖν, κατ' ἐπιβουλὴν ἐμβαλὼν εἴτε εἰς οἶνον, εἴτε εἰς ἄλλο πόμα τι, ὧνπερ οἱ τούτων κατάρατοι σοφισταὶ, τὴν πονηρὰν ἀκριβοῦντες σοφίαν, ἐπιτήδειον ἥγηνται τὴν πρὸς ἐκεῖνο τὸ αἷμα κρᾶσιν· καὶ ποθὲν ἀπέκτεινεν οὐκ εἰς ἀναβολὰς, ἀλλὰ παραχρῆμα. Ἰδεῖν δὲ ἡ φρύνη κακόν ἐστι τοιοῦτον· ἐάν τις θεάσηται τὴν θήραν, εἶτα αὐτῇ ἀντίος ὁρῶν προσβλέψῃ δριμὺ, καὶ ἐκείνη κατὰ τὴν ἑαυτῆς φύσιν ἰταμὸν ἀντιβλέψῃ, καί τι φύσημα ἐμπνεύσῃ, ἑαυτῇ μὲν συμφυὲς, χρωτὶ δὲ ἐχθρὸν ἀνθρωπίνῳ, ὠχρὸν ἐργάζεται, ὡς εἰπεῖν τὸν οὐκ εἰδότα, ἀλλὰ ἐντυχόντα πρῶτον, ὅτι νοσήσαντα εἶδεν ἄνθρωπον· μένει τε ἡ ὠχρότης ἡμερῶν οὐ πολλῶν, εἶτα ἀφανίζεται.

ΚΕΦ. ιγʹ.

Περὶ Χαραδριοῦ.

Χαραδριοῦ δὲ ἦν ἄρα δῶρον τοῦτο, ὃ οὐ μὰ Δία ἀτιμάζειν ἄξιον. Ἣν γοῦν ὑπαναπλησθεὶς τὸ σῶμα ἰκτέρου τις, εἶτά οἱ δριμὺ ἐνορῴη· ὁ δὲ ἀντιβλέπῃ, καὶ μάλα τε ἀτρέπτως, ὥσπερ οὖν ἀντιθυμούμενος· καὶ ἡ τοιάδε ἀνάβλεψις ἰᾶται τοῦ προειρημένου πάθους τὸν ἄνθρωπον.

ΚΕΦ.

CAP. XIV.

De Avibus maximis, quas deſcripſit Eudoxus.

EVDOXVS ait, cui ego hac in re fidem non habeo, alios non prohibeo, ſe cum Herculis columnas ſuperaſſet, aves quaſdam in ſtagnis ſeu lacubus vidiſſe, bubus majores. Hoc etſi mihi, ut dixi, non veriſimile eſt; quod audivi, tamen omittere nolui.

CAP. XV.

De Perdicibus et rana Rubeta.

ARISTOTELES ſcribit perdicem feminam, ſi contra marem ſteterit, aura ab eo flante, mirabili quadam naturae vi concipere. Septem diebus perdix nidum contexit, ſeptem conſumit in pariendo, ſeptenis deinde pullos nutricatur. Timaeus et Neocles medicus rubetas dicunt duo jecora habere; quorum alterum occidat, alterum illi adverſans ſalutem adferat.

CAP. XVI.

De muneribus, quibus Veneti Monedulas excipiunt.

THEOPOMPVS Venetos inquit Adriam accolentes, cum arationis tertiae et ſementis faciendae tempus adeſt, monedulis placentas quaſdam, ſive mazas, ex farina cum oleo et melle temperata muneri mittere; qui quidem idcirco proponunt, ut velut placamenta monedulis ſint, et induciae cum iis pactae, ne Cereris fructum terrae commiſſum refodiant, aut ſublegant. Lycus cum haec vera eſſe fatetur, tum eoſdem addit loros etiam rubros eis proponere, et his propoſitis diſcedere; monedularum vero greges

ΚΕΦ. ιδ΄.

Περὶ Ὀρνίθων μεγίστων, ὧν ἱστορεῖ Εὔδοξος.

ΕΓΩ μὲν οὐ πεπίστευκα, εἰ δὲ ἕτερος Εὐδόξῳ πείθεται, πιστευέτω ὅ φησιν Εὔδοξος, ὑπερβαλὼν τὰς Ἡρακλείους στήλας ἐν λίμναις ἑωρακέναι ὄρνιθάς τινας καὶ μείζους βοῶν. Καὶ ὅτι μὲν οὐ πείθει με ὁ λέγων, ἤδη εἶπον· ἃ δ' οὖν ἤκουσα, οὐκ ἐσίγησα.

ΚΕΦ. ιε΄.

Περὶ Περδίκων, ἐν ᾧ καὶ περὶ Φρύνης.

ΑΡιστοτέλης λέγει πέρδικα θῆλυν, ὅταν κατὰ νώτου γένηται τοῦ ἄῤῥενος, ἐγκύμονα γίνεσθαι φύσει τινὶ ἀῤῥήτῳ. Διαπλέκει δὲ ἄρα ὁ ὄρνις οὗτος ἐν ἡμέραις τὴν νεοττείαν ἑπτὰ, καὶ ἐν ἑπτὰ μέντοι τίκτει, ἐν δὲ ταῖς τοσαύταις καὶ ἐκτρέφει τὰ νεόττια. Τίμαιος δὲ καὶ Νεοκλῆς ὁ ἰατρὸς λέγουσι τὰς φρύνας δύο ἥπατα ἔχειν· καὶ τὸ μὲν ἀποκτείνειν, τὸ δὲ ἐκείνου πεφυκέναι ἀντίπαλον, σώζειν γάρ.

ΚΕΦ. ιϛ΄.

Περὶ τῶν πρὸς τοὺς Κολοιοὺς παρὰ τοῦ ἔθνους τῶν Ἐνετῶν γινομένων.

ΘΕόπομπος λέγει τοὺς περὶ τὸν Ἀδρίαν οἰκοῦντας Ἐνετοὺς, ὅταν περὶ τὸν ἄροτον τρίτον καὶ σπόρον ἡ ὥρα ᾖ, τοῖς κολοιοῖς ἀποστέλλειν δῶρα, εἴη ἂν τὰ δῶρα ψαιστὰ ἄττα, καὶ μεμαγμέναι μάζαι καλῶς τε καὶ εὖ· βεβούλευται δὲ ἄρα ἡ τῶνδε τῶν δώρων πρόθεσις μειλίγματα τοῖς κολοιοῖς εἶναι, καὶ σπονδῶν ὁμολογίαι, ὡς ἐκείνους τὸν καρπὸν τὸν Δημήτρειον μὴ ἀνορύττειν καταβληθέντα ἐς τὴν γῆν, μηδὲ παρεκλέγειν. Λύκος δὲ ἄρα καὶ ταῦτα μὲν ὁμολογεῖ, καὶ ἐκεῖνα δὲ ἐπὶ τούτοις προστίθησι, καὶ φοινικοῦς ἱμάντας τὴν χρόαν, καὶ τοὺς μὲν προθέντας

ges extra fines manere: ac nimirum duos aut tres, tanquam legatos, ex urbibus ab iis mitti ſolere, exploraturos hoſpitum multitudinem; qui ut eam perſpexerunt, revertuntur, et invitant eo modo, quo hi quidem vocare, illi intelligere ſolent. Eae autem invitatae gregatim, inſtar nubium, accedunt, ac ſi offas objectas comederint, ſe cum iis pacem et foedus habere Veneti intelligunt; ſin contempſerint, et tanquam vilia non dignentur comedere, indigenae ſibi perſuaſum habent illorum contemptum famem minari. Nam veluti homines muneribus incorrupti, ſic illae nihil ex objectis eſcis guſtantes in arationes involant, et maximam ſatorum partem acerbiſſime praedantur, animo irato effodientes et inveſtigantes.

CAP. XVII.

De Bobus, Muribus, et Vulpibus in Caſpia regione.

AMYNTAS in Manſionibus, quas ſic inſcripſit, in terra Caſpia tradit boum et equorum greges eſſe innumerabiles; et certis temporibus infinitam murium multitudinem accedere. Ejuſque rei teſtimonium adfert, inquiens in perennibus fluviis rapide praecipitantibus intrepide eos innatare, et caudas inter ſe mordicus tenentes hoc firmamento uti, eoque ceu validiſſimo vinculo fluvios tranſmittere. Cum autem in arationes tranſierint, ſegetes ſuccidunt, et in arbores adſcendentes fructus edunt; et, quos vorare nequeunt, ramos frangunt. Quibus Caſpii ubi reſiſtere non queunt, hoc modo infeſtas eorum incurſiones moliuntur ulciſci, ut habentibus uncinatas ungues avibus non quicquam noceant; quae quidem ipſae tantis gregibus, ut nubes eſſe videantur, eo advolantes mures corripiunt, et ſuo proprio quodam naturae munere a

Caſpiis

ταῦτα εἶτα ἀναχωρεῖν· ϗ τὰ μὲν τῶν κολοιῶν νέφη τῶν ὅρων ἔξω καταμένειν· δύο δὲ ἄρα ἢ τρεῖς προῃρημένους, κατὰ τοὺς πρέσβεις, τοὺς ἐκ τῶν πόλεων πέμπεσθαι, κατασκεψομένους τῶν ξένων τὸ πλῆθος· οἵπερ οὖν ἐπανίασι θεασάμενοι, ϗ καλοῦσιν αὐτοὺς, ᾗ πεφύκασιν οἱ μὲν καλεῖν, οἱ δὲ ὑπακούειν. Ἔρχονται μὲν κατὰ νέφη, ἐὰν δὲ γεύσωνται τῶν προειρημένων, ἴσασιν οἱ Ἑνετοὶ ὅτι ἄρα αὐτοῖς πρὸς τοὺς ὄρνιθας τοὺς προειρημένους ἔνσπονδά ἐστιν· ἐὰν δὲ ὑπερίδωσι, ϗ ἀτιμάσαντες ὡς εὐτελῆ μὴ γεύσωνται, πεπιστεύκασιν οἱ ἐπιχώριοι, ὅτι τῆς ἐκείνων ὑπεροψίας ἐστὶν αὐτοῖς λιμὸς τὸ τίμημα. Ἄγευστοι γὰρ ὄντες οἱ προειρημένοι, ϗ ἀδέκαστοί γε, ὡς εἰπεῖν, ἐπιπέτονταί γε ταῖς ἀρούραις, ϗ τόγε πλεῖστον τῶν κατεσπαρμένων συλῶσι πικρότατά γε ἐκεῖνοι, σὺν τῷ θυμῷ ϗ ἀνορύττοντες ϗ ἀνιχνεύοντες.

ΚΕΦ. ιζ΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ Κασπίᾳ γῇ Βοῶν τε, ϗ Μυῶν, ϗ Ἀλωπέκων.

Ἀμύντας ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις οὕτως ὑπ᾽ αὐτοῦ Σταθμοῖς, κατὰ τὴν γῆν τὴν Κασπίαν ϗ βοῶν ἀγέλας λέγει πολλὰς, ϗ κρείττονας ἀριθμοῦ εἶναι, ϗ ἵππων· ἐπιλέγει δὲ ἄρα ϗ ἐκεῖνα ἐν ὡρῶν τισι περιτροπαῖς μυῶν ἐπιδημίας γίνεσθαι πλῆθος ἄμαχον. Καὶ τὸ μαρτύριον ἐπάγει, λέγων, τῶν ποταμῶν τῶν ἀεννάων σὺν πολλῷ τῷ ῥοίζῳ φερομένων, τούσδε ϗ μάλα ἀτρέπτως ἐπινήχεσθαί τε αὐτοῖς, ϗ τὰς οὐρὰς ἀλλήλων ἐνδακόντας ἕρμα τοῦτο ἴσχειν, ϗ τοῦ διαβάλλειν τὸν πόρον σύνδεσμόν φησιν ἰσχυρότατον ἀποφαίνειν τόνδε. Ἐς τὰς ἀρούρας δὲ ἀπονηξάμενοι, φησὶ, ϗ τὰ λήϊα ὑποκείρουσι, ϗ διὰ τῶν δένδρων ἀνέρπουσι, ϗ τὰ ὡραῖα δεῖπνον ἴσχουσι· ϗ τοὺς κλάδους δὲ διακόπτουσιν οἵδε, ἐκείνους κατατραγεῖν ἀδυνατοῦντες. Οὐκοῦν ἀμυνόμενοι οἱ Κάσπιοι τὴν ἐκ τῶν μυῶν ἐπιδρομήν τε ἅμα ϗ λύμην, φείδονται τῶν γαμψωνύχων· οἵπερ οὖν ϗ αὐτοὶ κατὰ νέφη πετόμενοι, εἶτα αὐτοὺς ἀνασπῶσι, ϗ ἰδίᾳ τινὶ φύσει τοῖς

Caſpiis famem depellunt. Porro vulpium Caſpiarum ea eſt multitudo, ut non modo agreſtia ſtabula adeant, ſed urbes quoque ac domos ingrediantur; nihil tamen hercle nocentes, neque rapientes, ſed ita cicures Caſpiis tanquam caniculae adulantur. Mures autem Caſpiis infeſti neque magnitudine inferiores, quam Aegyptii ichneumones, itemque feri ſunt et acerbi, et robore dentium non aliter ferrum diſſecare ac devorare poſſunt, quam mures in Teredone Babyloniae; quorum pelles molles inſtitores ad Perſas vehunt, quibus veſtes conſuuntur, et corpus optime fovetur; hoſque ſuo ſermone canautanas appellant. Hoc etiam in muribus admiratione dignum eſt: ſi mus praegnans capta diſſecetur, et eximatur foetus, in eo quoque diſſecto foetus reperietur alter.

CAP. XVIII.

De Paſtinaca marina.

De paſtinacae marinae natura hoc etiam cognovi. Paſtinacam ſubnatantem piſcator intuitus ridiculum quiddam in piſcatoria navicula ſaltat, et dicteria aut convitia aliqua jactat; et inſuper tibia, ſi norit, quam tanquam illecebram fert, canere incipit: haec ex ea re magnam voluptatem capit (etenim, ſicut ferunt, tum aures habet muſicae, tum ſaltationis oculos intelligentes) atque hac permulſione illecta ſenſim ad ſummam aquam natat. Interea vero, dum hic cantu et ſaltatione illecebras egregie machinatur, alter quiſpiam naſſa imprudentem ſubducit; itaque praeter omnem ſpem, dum voluptate tota mulcetur, et nihil metuit, capitur.

CAP.

Κασπίοις ἀναςέλλεσι τὸν λιμόν. Ἀλώπεκες δὲ αἱ Κάσπιαι, τὸ πλῆθος αὐτῶν τοσȣ̃τόν ἐςιν, ὡς ϗ ἐπιφοιτᾷν ȣ̓ μόνον τοῖς αὐλίοις τοῖς κατὰ τȣ̀ς ἀγρȣ̀ς, ἤδη γε μὴν ϗ ἐς τὰς πόλεις παριέναι, ϗ ἐν οἰκίᾳ ἀλώπηξ φανεῖται· ȣ̓ μὰ Δία ἐπὶ λύμῃ, ȣ̓δὲ ἁρπαγῇ, ἀλλὰ οἷα τιθασσὸς, ϗ ὑποσαίνȣσί γε οἱ Κάσπιοι ϗ ὑπαικάλλȣσι τῶν παρ᾽ ἡμῖν κυνιδίων. Οἱ δὲ μῦς οἱ τοῖς Κασπίοις ἐπίδημοι ὄντες κακῶν, μέγεθος αὐτῶν ὅσον κατά γε τȣ̀ς Αἰγυπτίων ἰχνεύμονας ὁρᾶσθαι, ἄγριοι δὲ ϗ δεινοὶ, ϗ καρτεροὶ τȣ̀ς ὀδόντας, ϗ διακόψαι τε ϗ διατραγεῖν οἷοί τε εἰσὶ ϗ σίδηρον· τοιȣ̃τοι δὲ ἄρα, ϗ οἱ μῦς οἱ ἐν τῇ Τερηδόνι τῆς Βαβυλωνίας εἰσίν· ὧνπερ ȣ̃ν ϗ τὰς δορὰς ἴσασιν οἱ τȣ́των κάπηλοι, ϗ ἐς Πέρσας ἄγȣσι φόρτον· εἰσὶ δὲ ἁπαλαὶ ϗ ϛυνεῤῥαμμέναι, χιτῶνες τε ἅμα γίνονται, ϗ ἀλεαίνȣσιν αὐτȣ́ς· καλȣ̃νται δὲ ἄρα ȣ̃τοι καναυτᾶνες, ὡς ἐκείνοις φίλον. Θαυμάσαι δὲ τῶν μυῶν τῶνδε ἄξιον ἄρα ϗ τȣ̃το· Ἐὰν ἁλῷ μῦς κύȣσα, κᾆτα ἐξαιρεθῇ τὸ ἔμβρυον, αὐτῆς δὲ διατμηθείσης ἐκείνης, εἶτα μέντοι ϗ αὐτὸ διανοιχθῇ, ϗ ἐκεῖνο ἔχει βρέφος.

ΚΕΦ. ιή.

Περὶ τῆς θαλαττίας Τρυγόνος.

ΤΗΣ θαλαττίας τρυγόνος ἴδιον ϗ τȣ̃το προσακήκοα. Ἐπὶ τῆς ἁλιάδος νεὼς ὀρχεῖταί τις, ὅταν αὐτὴν ὑπονέȣσαν θεάσηται, ϗ μέντοι ϗ ἀπέσκωψέ τι κέρτομον· ϗ πρὸς ἐπὶ τȣ́τοις, ἐάν πως αὐλητικὸς, ϗ τὸν αὐλὸν ὡς δέλεαρ φέρει, ϗ ὑπαυλεῖ· ἡ δὲ ὑπερήδεται (ϗ γάρ τοι ϗ ὦτα ἔχει μȣσικῆς ἐπαΐοντα, ὥς φασι, ϗ ὄμματα ϛυνιέντα ὀρχηςικῆς) εἶτα κηλȣμένη ἡσυχῇ προσαναπλεῖ. Καὶ ὁ μὲν τὰς ἴυγγας τὰς προειρημένας ἐνεργότατός ἐςιν, ἔθηκε δὲ τὸ φερνίον τις ἕτερος, ϗ τὸν ἰχθὺν ἀνάγει· ϗ τȣ̃το δήπȣ τὸ καινότατον, κηλȣμένη εἶτα ἑαυτὴν διαλέληθεν ᾑρημένη.

CAP. XIX.
De Parnopibus apud Galatas.

EVDOXVS ait Galatas, qui ad orientem ſolem pertinent, ejuſmodi facere, quae, ſi cui credibilia videntur, fidem adhibeat; ſin minus, rejiciat. Cum parnopum greges, ut nubes eſſe videantur, in Galatiae agros involantes fruges infeſtant, tum Galatae quibuſdam precibus et obſecrationibus utuntur, ſimul et ſacra conficiunt, quibus aves implorant; eae autem illorum precibus obſequentes frequentes veniunt, et parnopes perdunt. Ac ſi quis e Galatis earum aliquam comprehenderit, hoc ſupplicium in eum ex legibus illius gentis conſtitutum eſt, ut morte mulctetur. Ac ſi huic, qui eas ceperit, ignotum fuerit, aves tantopere offenduntur, ut iterum invocatae, propter impunitatem illius, non ipſorum precationibus obtemperent.

CAP. XX.
De Hirundine in Samo.

ARISTOTELES in Samo ait albam naſci hirundinem, cujus oculos ſi quis pupugerit, ſtatim quidem excaecatur; poſt vero viſum recipit; et, ſicut ille dicit, ſic acute quemadmodum a principio videt.

CAP. XXI.
De Cinnamomo ave.

CINNAMOMVM avem auditione accepi ex plantae gentilis ſuae ſurculis, e paludibus collectis, iis in locis, ubi Herodotus et alii ſcribunt, nidos conſtruere, ac inter ſe contexere. Qui ejuſmodi igitur ramulos ambiunt, ſagittas graves, robuſto et contentiſſimo

ΚΕΦ. ιθ΄.

Περὶ τῶν ἐν Γαλάταις Παρνόπων.

ΓΑλάτας Εὔδοξος τὰς ἑώας λέγει δρᾷν τοιαῦτα, καὶ εἰ φανεῖταί τῳ πιστὰ, πιστευέτω· εἰ δὲ ἧττον τοιαῦτα, μὴ προσεχέτω. Ὅταν αὐτῶν τῇ γῇ νέφη παρνόπων ἐπιφοιτήσαντα εἶτα λυπήσῃ τὰς καρπὰς, οἵδε οἱ Γαλάται εὐχάς τινας εὔχονται, καὶ ἱερεργίας καταθύασιν ὀρνίθων ἐστὶν ὡς κατακλητικάς· οἱ δὲ ὑπακάασι, καὶ ἔρχονται στόλῳ κοινῷ, καὶ τὰς πάρνοπας ἀφανίζασιν. Ἐὰν δὲ τάτων τις θηράσηται Γαλάτης, τίμημά οἱ ἐκ τῶν νόμων τῶν ἐπιχωρίων θάνατός ἐστιν. Ἐὰν δὲ συγγνώμης τύχῃ τινὸς, καὶ ἀφεθῇ, εἰς μῆνιν ἐμβάλλει τὰς ὄρνιθας, καὶ τιμῶντες τῷ ἑαλωκότι, ὀκ ἀξιᾶσιν ὑπακᾶσαι, ἐάν γε καλῶνται αὖθις.

ΚΕΦ. κ΄.

Περὶ τῆς ἐν Σάμῳ Χελιδόνος.

ΑΡιστοτέλης λέγει γίνεσθαι ἐν Σάμῳ λευκὴν χελιδόνα· ταύτης γε μὴν ἐάν τις κεντήσῃ τὰς ὀφθαλμὰς, γίνεσθαι μὲν αὐτὴν παραχρῆμα τυφλήν· μετὰ ταῦτα δὲ ἐξομματᾶται, καὶ τὰς κόρας λελάμπρυνται, καὶ ἐξ ὑπαρχῆς ὁρᾷ, ὡς ἐκεῖνός φησι.

ΚΕΦ. κα΄.

Περὶ τᾶ Κινναμώμα ὄρνιθος.

ΤΟΝ κιννάμωμον ὄρνιν ἀκάω εἶναι, καὶ μέντοι καὶ κομίζειν κάρφη φυτᾶ τᾶ ὁμωνύμα ἐκ τῶν τῆς γῆς τερμάτων, καὶ καλιὰς ὑποπλέκειν, ἔνθα Ἡρόδοτοί τε ᾄδασι, καὶ ἄλλοι· φιλᾶσι δέ πως οἵδε οἱ ὄρνιθες τὰς ἑαυτῶν εὐνάς τε καὶ καταγωγὰς ὑφαίνειν. Οὐκᾶν οἷς μέλει τῶνδε τῶν καρφῶν, ὀϊστὰς βαρεῖς

ῥοίζῳ

tentiſſimo nervo expulſas, magno impetu contra ramos, quibus nititur nidus, mittunt; itaque rumpuntur, et feſtucae decidunt, quae vulgo cinnamomi nomine celebrantur.

C A P. XXII.

De Horione ave.

CLITARCHVS, quem hic laudabimus, in India ſcribit volucrem amatorio adfectu flagrantem, nomine horionem, ſi bene memini, naſci. Eam magnitudine parem ardeae eſſe dicit, rubris ſimiliter cruribus, oculis, aliter quam illae, coeruleis; ſic a muſica inſtructam, ut naturae munere tam ſuaviter canat, ut ipſas referat Sirenes, et dulcedine ſua ad ſuaviſſimos hominum cantus, qualis imprimis eſt hymenaei nuptialis, accedat.

C A P. XXIII.

De Catreo ave, et aliis Avibus Indicis.

AVEM Indicam Catreum nuncupatam, cum eximia formae pulchritudine Clitarchus ait, tum pavonis magnitudine eſſe, tum pennarum ejus extremitates ſmaragdi ſimilitudinem gerere. Quod ſi quid aliud intueatur, ejus oculi neſcias quo colore ſint; ſin te adſpiciat, cinnabarin te videre in ejus oculis diceres, excepta pupilla, cui color melinus, et acies acuta: quod in aliorum oculis album, in illis pallidum eſt: capitis plumae guttis quibuſdam croceis ſparſis diſtinctae ſunt: pedibus color ſandaracae: vox canora, et ſicut luſciniae, ſic eadem acuta et arguta eſt. Indi ſane ſuas

delicias

ῥοίζῳ βιαιοτάτῳ, καὶ νευρᾶς ἐντάσει σφοδρᾷ ἰσχυρᾶς, κατὰ τῶν κλάδων ἀφιᾶσιν· αἱ δὲ ῥήγνυνται, καὶ καταλισθαίνει τὰ κάρφη, καὶ μέντοι καὶ τὸ ᾀδόμενον δήπου κιννάμωμον ταῦτά ἐστι.

ΚΕΦ. κβ΄.

Περὶ ὄρνιθος τοῦ Ὠρίωνος καλουμένου.

ΚΑΙ Κλειτάρχῳ χῶρον δῶμεν. Λέγει δὲ Κλείταρχος ἐν Ἰνδοῖς γενέσθαι ὄρνιν, καὶ εἶναι σφόδρα ἐρωτικὸν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ λέγει ὠρίωνα οἶμαι. Φέρε δὲ καὶ γράψωμεν αὐτὸν τῷ λόγῳ, ὡς ἐκεῖνος διδάσκει· τοῖς μὲν καλοῦσιν ἐρωδιὸν ὅμοιος τὸ μέγεθος ὅδε ὠρίων ἐστίν· ἔστι δὲ καὶ τὰ σκέλη, ὡς ἐκεῖνοι, φοῖνιξ· ὀφθαλμοὺς δὲ κυανοῦς ἔχει, τοῦτο μὲν οὐχ ὡς ἐκεῖνοι· μέλος δὲ μουσικὸν ὑπὸ τῆς φύσεως πεπαίδευται, οἷα δήπου μέλη ταῦτα ὑμνεῖται γλυκέα, καὶ πρὸς τὸν ᾀδόμενον ὑμέναιον βλέπει, θέλγοντα γονὴν ὕπνῳ τινὶ γαμικῷ, προσιόντα Σειρῆνας.

ΚΕΦ. κγ΄.

Περὶ τοῦ ὄρνιθος τοῦ καλουμένου Κατρέως, καὶ ἑτέρων Ἰνδικῶν Ὀρνίθων.

ΚΑτρέα ὄνομα Ἰνδὸν γένος τῇ φύσει ὄρνιν λέγει Κλείταρχος εἶναι τὸ κάλλος ὑπερήφανον, τὸ μέγεθος γὰρ εἶεν πρὸς τὸν ταὼν, τὰ δὲ ἄκρα τῶν πτερῶν ἔοικε σμαράγδῳ. Καὶ ὁρῶν μὲν ἄλλως, οὐκ οἶδας, οἵους ὀφθαλμοὺς ἔχει· εἰ δὲ εἰς σὲ ἀπίδοι, ἐρεῖς κιννάβαριν εἶναι τὸ ὄμμα, πλὴν τῆς κόρης· ἐκείνη δὲ μήλῳ τῇ χρόᾳ παρείκασται, καὶ βλέπει ὀξύ· τόγε μὴν τοῖς ἁπάντων ὀφθαλμοῖς λευκὸν, ἀλλὰ τοῖς τοῦ κατρέως τοῦδε ὠχρόν ἐστι· τὰ τῆς κεφαλῆς πτίλα γλαυκωπὰ, καὶ ἔχει ῥανίδας οἱονεὶ κρόκῳ παρεικασμένας, εἶτα ἄλλην ἄλλῃ διεσπαρμένας· πόδες δὲ αὐτῷ σανδαράκινοι· ἔχει δὲ καὶ φώνημα εὔμουσον, καὶ κατὰ τὴν ἀηδόνα τορόν. Ἰνδοὶ δὲ ἄρα καὶ τὴν ἐξ ὀρνίθων τρο-

delicias etiam ex avibus habent, et earum adſpectu oculos paſcunt. Sunt inter ceteras quaedam undiquaque purpureae, et puriſſimae flammae adſimiles; quae gregatim tantopere volant, ut nubes eſſe videantur. Sunt et alia avium genera varia, quarum ſpecies non ſatis deſcribi poteſt; cantandi ſuavitate et oris expreſſione tanta, ut comparatio nulla reperiatur, niſi Sirenes quaſdam eas dixeris. Nam has quoque virgines alatas, et pedibus aves fuiſſe, poetarum fabulae canunt, et pictores oſtendunt.

CAP. XXIV.

De Cycnis.

Cycnis ſedes et commorationes ſunt in lacubus, paludibus, ſtagnis, et perennibus fluviis, quorum confluens moderate et ſedate fertur. Suapte natura pacati ſunt, ad ſenectutemque perveniunt non ſibi gravem. Robore, quo magno praediti ſunt, confidentiores exſiſtunt, non ut injuriam ipſi inferant priores, ſed ut laceſſiti eam propulſent; itaque facile aquilas etiam provocati vincunt. De pugna autem ſupra dixi.

CAP. XXV.

De Simiis in India.

Clitarchvs tradit in India eſſe ſimiarum genera colore varia, et magnitudine praeſtantia oriri: tantamque earum in montibus multitudinem eſſe, ut Alexandrum Philippi filium magnis copiis ſeptum eae frequentes perterreſecerint, quod arbitraretur ſe collectum et ſibi inſidiantem exercitum videre. Nam cum Alexandro ſe oſtenderunt caſu, excelſo et recto corpore erant. Non capiuntur retibus, neque ſagacium canum venandi ſolertia, ſed cum ſit animal ſaltationis avidum, ſi ſaltantem viderit, ſaltare cupit; et tibia canere meditatur, ſi vim et numeros inflandi adſequi poſſit. Si item quempiam viderit calceos induentem,

φὴν εἶχον, ἵνα καὶ οἱ ὁρῶντες ἑστιᾶν τὴν ὄψιν δύνωνται. Ἰδεῖν γοῦν αὐτοῖς πάρεστι καὶ ὅλους πορφυροῦς, καὶ τῇ καθαρωτάτῃ φλογὶ προσεοικότας· καὶ τούτων αἱ πτήσεις κατὰ πλῆθός εἰσιν, ὡς νομίζειν νέφη. Καὶ ἄλλα μὴν ποικίλα, καὶ οὐ πάντη τὸ εἶδος εὔρητα, μελῳδίαν τε καὶ εὐστομίαν καὶ εὐγλωττίαν ἄμαχα, ὡς εἶναι, μή πη καὶ παχύτερόν ἐστι, Σειρῆνάς τινας, ἢ καὶ τούτων γε ἐγγύθεν. Κατάπτεροι γὰρ ὡς ἦσαν καὶ τοῦ μύθου κόραι, καὶ τοὺς πόδας ὄρνιθες ἐδόκουν, ποιηταί τε ᾄδουσι, καὶ ζωγράφοι δεικνύουσι.

ΚΕΦ. κδ΄.

Περὶ Κύκνων.

Κύκνου δὲ ἤθη καὶ διατριβαὶ, λίμναι τε καὶ ἕλη καὶ τενάγη, καὶ ἀέναοι ποταμοὶ πρᾴως καὶ ἡσυχῇ ῥέοντες. Εἰρηναῖοι δέ εἰσι, καὶ εἰς γῆρας προΐασιν ἑαυτοῖς κοῦφον. Εἰσὶ δὲ καὶ πρὸς ῥώμην ἄλκιμοι, καὶ θαῤῥοῦσιν αὐτῇ, οὐ μὴν ὥστε ἄρχειν ἀδίκων, ἀλλ᾽ ἀμύνασθαι τὸν ἄρξαντα· ῥᾳδίως γοῦν καὶ τῶν ἀετῶν περιγίνονται, ὅταν ἐκεῖνοι τολμήσωσιν ἐπιθέσθαι αὐτοῖς. Καὶ εἶπον ἀνωτέρω τῆς μάχης τρόπον.

ΚΕΦ. κε΄.

Περὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς Πιθήκων.

Λέγει δὲ Κλείταρχος πιθήκων ἐν Ἰνδοῖς εἶναι γένη ποικίλα τὴν χρόαν, μεγέθει δὲ μέγιστα· ἐν δὲ τοῖς χωρίοις τοῖς ὀρείοις τοσοῦτον αὐτῶν τὸ μέγεθος εἶναι, ὡς Ἀλέξανδρόν φησι τὸν Φιλίππου καὶ πάνυ καταπλαγῆναι σὺν καὶ τῇ οἰκείᾳ δυνάμει, οἰόμενον ἀθρόως ἰδόντα τινὰ στρατιὰν ὁρᾶν συνειλεγμένην, καὶ ἐλλοχῶσαν αὐτόν. Ὀρθοὶ δὲ ἄρα ἦσαν οἱ πίθηκοι κατὰ τύχην, ἡνίκα ἐφάνησαν. Θηρῶνται δὲ οὗτοι οὔτε δικτύοις, οὔτε κυνῶν ῥινηλατούντων σοφίᾳ, καὶ μάλα ἀγρευτικῇ· ἔστι δὲ τὸ ζῶον ὀρχηστικὸν, εἰ θεῷτο ὀρχούμενον· καὶ θέλει γε αὐλεῖν, εἰ καταπνεῖν μάθοι εἰδέναι. Πρὸς τούτοις εἰ θεάσαιτό

tem, imitatur; et ſi quem viderit oculos rubrica pingentem, hoc idem facere ſtudet. Itaque pro his ex plumbo factos graves calceos proponunt, et laqueos ſubjiciunt, ut pes quidem inſeri poſſit, ſed interim firmo vinculo retineatur. Itemque viſco decipiuntur. Speculo etiam Indus venator in ſimiarum conſpectu utitur; cujus loco diſcedens aliud relinquit, et laqueum ſubtus addit validum. Simia vero accedens, et fixo obtutu in ſpeculum intenta imitatione hominis, radiis e ſpeculo reflexis ita adficitur oculis, ut hebetati illi palpebris tanquam agglutinatis conniveant; itaque caecutiens facillime capitur, ut quae fuga ſibi conſulere jam nequeat. Haec et alia de ſimiis tum Indicis, tum non Indicis, nobis commemorata, digna profecto ingenii liberalis cognitione videntur.

CAP. XXVI.

De Leonibus Indiae.

LEONES in India naſci maximos, ne tenuiſſima quidem mihi dubitatio eſt; terra enim India mater optima aliorum animalium in cauſa eſt. Hi erga obvios immaniſſimi dicuntur; eorum pelles nigrae ſunt, et pilis horridae, et adſpectu formidoloſae. Si capiantur, manſueſcunt quidem, modo ne maximi ſint: tum vero adeo adſueſiunt loro, ut facile ſimiliter atque canes ad venandos hinnulos, cervos, apros, tauros, et aſinos ſylveſtres duci queant: ſagaciſſime enim, ſicut audio, odorantur.

CAP.

τινα ὑποδήματα τοῖς ποσὶ περιτιθέντα, μιμεῖται τὴν ὑπόδεσιν· καὶ ὑπογράφοντα τὼ ὀφθαλμὼ μίλτῳ, καὶ τοῦτο δρᾶσαι θέλει· Οὐκοῦν ὑπὲρ τῶν εἰρημένων μολίβου πεποιημένα κοῖλα καὶ βαρέα ὑποδήματα προτιθέασι, καὶ βρόχους αὐτοῖς ὑποβαλόντες, ὡς εἰσβαλεῖν μὲν τὼ πόδε, ἔχεσθαι δὲ τῇ πάγῃ καὶ μάλα ἀφύκτῳ. Δέλεαρ δὲ αὐτοῖς ὀφθαλμῶν πρόκειται ὑπὲρ τούτου ἰξός. Κατόπτρῳ δὲ χρησάμενος ὁ Ἰνδὸς, ὁρώντων ἐκείνων, οὐκ εἰσὶ δ' ἔτι τὰ κάτοπτρα, ἀλλ' ἕτερα προσιθέντες· εἶτα καὶ τούτοις ἅμματα ἰσχυρὰ ὑποπλέκουσιν, καὶ μέντοι καὶ τοιαῦτά ἐστίν. Οἱ μὲν ἔρχονται, καὶ ἀγεννῶς ὁρῶσι, κατὰ τὴν μίμησιν ἣν εἶδον, ἐκπηδᾷ δὲ ἰσχύς τις κολλητικὴ βλεφάρων ἐκ τῆς πρὸς τὴν αὐγὴν ἀντιτυπίας, ὅταν ἴδωσιν ἀτενές· εἶτα οὐχ ὁρῶντες αἱροῦνται ῥᾷστα, φυγεῖν γὰρ ἔτι εἰσὶν ἥκιστοι. Εἴρηται μὲν ὑπὲρ πιθήκων καὶ ἄλλα, Ἰνδῶν τε καὶ οὐκ Ἰνδῶν· καὶ ταῦτα δὲ ἔχειν τινὰ τῷ συνιέντι οὐκ ἀσπούδαστον, οὐ μὰ Δία.

Κ Ε Φ. κϛ'.

Περὶ τῶν Ἰνδῶν Λεόντων.

Λέοντας ἐν Ἰνδοῖς οὐ γίνεσθαι μεγίστους οὐ διαπορῶ· τὸ δὲ αἴτιον, τῶν ζώων τῶν ἑτέρων ἥδε ἡ γῆ μήτηρ ἐστὶν ἀγαθή. Ὅσα δ' ἐντυχεῖν κατὰ πρόσωπον εἰσὶν οἵδε ἀγριώτατοι καὶ θηριωδέστατοι· δέρη ἐκείνων λεόντων μέλαινά τε ἰδεῖν, καὶ φρίξασα ὀρθή τε ἀνίσταται, καὶ συνεκπέμπει δέος οἷον ἐκπληκτικόν. Εἰ δὲ ἁλῶναι δυνηθεῖεν, πραΰνονταί γε, ἀλλ' οὐχ οἱ μέγιστοι· καὶ ἡμεροῦνταί γε, καὶ γίνονταί γε ῥᾷστα τιθασσοὶ, ὡς ἄγειν τε ὑπὸ ῥυτῆρος, καὶ κατὰ κυναγωγοὺς ἐπὶ θήραν κεμάδων, καὶ ἐλάφων, καὶ συῶν, καὶ ταύρων, καὶ ἀγρίων ὄνων· εἰσὶ γὰρ καὶ ῥινηλατῆσαι, ὡς ἀκούω, δεινοί.

CAP. XXVII.

De gente in Africa a Leonibus extincta.

IN Africa gens fuit, ut fertur, Nomea [id eſt, paſtoralis] dicta, et regionem ſortita paſcuis abundantem, et fortunatam; ſed tandem cum leones plurimi, et maximi, et audacia invicti ſuperveniſſent, penitus eſt extincta, ita ut nihil ejus reliquum ſit factum. Leones enim confertim advenientes expugnari nequeunt.

CAP. XXVIII.

De feris animalibus in Samo, quae Neades vocantur.

EVPHORION in Commentariis ſcriptum reliquit, Samum cum olim deſertiſſimam fuiſſe, tum in ea beſtias feras, et infeſtas obviis, maxima magnitudine, nomine Neades fuiſſe, quarum ſola voce terra diſcederet; indeque profectum eſſe id proverbium, quod vulgo Samii dicunt: *Majus vi Neadum.* Idemque adfert earum oſſa maxima vel ſua aetate extitiſſe.

CAP. XXIX.

De vi Elephantorum.

INDORVM regem hoſtibus bellum inferentem bellatorum centum mille elephantorum antecedunt; tum vero aliorum maximorum et fortiſſimorum ter mille ſubſequuntur, ad hoſtiles muros ipſo incurſu evertendos inſtitutorum, cum rex jubet: evertunt autem pectorum ſuorum vi et impetu. Hoc ſe audiviſſe Cteſias ſcribit. Idemque Babylone ſe vidiſſe dicit palmas ab his eodem

modo

ΚΕΦ. κζ΄.

Περὶ τȣ̃ ἐν Λιβύῃ ἔθνȣς τȣ̃ ὑπὸ Λεόντων ἀπολωλότος.

ΕΝ τῇ Λιβύων χώρᾳ ἔθνος ἦν, φασὶ, τὸ καλȣ́μενον Νόμαιον, ϗ τὰ μὲν ἄλλα διευτυχȣ̃ν τῆς εὐνόμȣ μάλα, ϗ εὐδαίμονος ναὶ μὰ Δία λήξεως· εἶτα ἠφανίσθη τελέως, λεόντων αὐτοῖς ἐπελθόντων, πλήθει τε παμπόλλων, ϗ μεγέθει μεγίςων, ϗ τὴν τόλμαν ἀμάχων, ὑφ' ὧν πανδημεί τε ϗ παγγενεὶ διαφθαρέντες, εἶτα ἐς τὸ παντελὲς ἀπώλοντο τὸ ἔθνος. Λεόντων γὰρ ἀθρόων ἐπιδημία χρῆμα ἀπρόσμαχον.

ΚΕΦ. κή.

Περὶ τῶν ἐν Σάμῳ θηρίων τῶν καλȣμένων Νηάδων.

ΕΥφορίων δὲ ἐν τοῖς Ὑπομνήμασι λέγει τὴν Σάμον ἐν ταῖς παλαιοτάταις τȣ̃ χρόνȣ ἐρήμην, γενέσθαι τε ἐν αὐτῇ θηρία μεγέθει μὲν μέγιςα, ἄγρια δὲ, ϗ προσπελάσαι τῳ δεινὰ, καλεῖσθαι δὲ μὴν νηάδας, ἅπερ ȣ̃ν ϗ μόνῃ τῇ βοῇ ῥηγνύναι τὴν γῆν· παροιμίαν ȣ̃ν ἐν τῇ Σάμῳ διαῤῥεῖν τὴν λέγȣσαν· Μεῖζον βίᾳ τῶν νηάδων. Ὀςᾶ δὲ ἔτι ϗ νῦν αὐτῶν δείκνυσθαι μεγάλα ὁ αὐτός φησι.

ΚΕΦ. κθ΄.

Περὶ τῆς τῶν Ἐλεφάντων ἰσχύος.

ΤΟΥ Ἰνδῶν βασιλέως ἐλαύνοντος ἐπὶ τȣ̀ς πολεμίȣς, δέκα μυριάδες ἐλεφάντων προηγȣ̃νται μαχίμων· ἑτέρȣς δὲ ἀκȣ́ω τρισχιλίȣς τȣ̀ς μεγίςȣς τε ϗ ἰσχυροτάτȣς ἕπεσθαι, οἵπερ ȣ̃ν εἰσι πεπαιδευμένοι τὰ τείχη τῶν πολεμίων ἀνατρέπειν, ἐμπεσόντες ὅταν κελεύσῃ βασιλεύς· ἀνατρέπειν δὲ τοῖς ςήθεσι. Καὶ λέγει μὲν ταῦτα ϗ Κτησίας, ἀκȣ̃σαι γράφων. Ἰδεῖν δ' ἐν Βαβυλῶνι ὁ αὐτὸς λέγει τȣ̀ς φοίνικας αὐτοῤῥίζȣς ἀνατρεπομένȣς

modo impetu violentiſſimo exſtirpatas; idque facere ſolent, cum domitor illud ipſis juſſerit.

C A P. XXX.
De Piſcibus in palude Paeonide.

ZENOTHEMIS ſcribit in Paeonide palude quoſdam piſces procreari, quibus adhuc palpitantibus, ſi eos bubulo pecori edendos objicias, expletur non minus libenter, quam ceteri boves foeno; contra ab eorundem mortuorum uſu, ſicut idem ait, tantopere abhorret, ut non attingat.

C A P. XXXI.
De Piſcibus in Armenia.

IN Armenia excelſum ſaxum auditione accepi permultam aquam emittere, atque ſub ipſum ſubjici fontem undiquaque quadratum tres paſſus profundum, ſingulaque ejus latera ſtadii dimidium occupare; et ſimul cum aqua piſces frequentes excidere, cubiti magnitudine, tum majores, tum non multo minores; et ex iis partim delabi ſemimortuos, partim adhuc palpitantes emori. Et pervagatum eſt eos colore eſſe nigerrimos, neç adſpectu inſuaves. Verumtamen ſi quid eorum vel homo vel fera beſtia guſtarit, ſtatim mori. Propterea vero Armenios, quod illorum regio ferarum multitudine redundet, primum eos collectos ad ſolis radios exſiccare; deinde ne hauſta piſcium adſpiratione gravi et peſtilenti, aut excitato inde pulvere hauſto pereant, ore et naribus obturatis hoc piſcium genus contundere, et in farinam redigere; tum

τρεπομένες ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐμπιπτόντων αὐτοῖς θηρίων βιαιότατα· δρῶσι δ', ἂν ἄρα ὁ Ἰνδὸς ὁ πωλεύων αὐτοῖς κελεύσῃ δρᾶσαι τῦτο αὐτοῖς.

Κ Ε Φ. λ'.

Περὶ τῶν ἐν Παιονίδι τῇ λίμνῃ Ἰχθύων.

Ζηνόθεμις λέγει περὶ Παιονίδα λίμνην τινὰς φέρειν ἰχθῦς, ὥσπερ ἦν εἰ παραβάλοι τις ἀσπαίροντας τοῖς βȣσὶν, οἵδε ἐμφορῦνται αὐτῶν μάλα ἀσμένως, ὡς οἱ λοιποὶ τȣ̃ χόρτȣ· νεκρῶν δὲ τῶν ἰχθύων, ȣ̓κ ἂν πάσαιντο ἔτι οἱ βόες, ἐκεῖνος λέγει.

Κ Ε Φ. λά.

Περὶ τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ Ἰχθύων.

Παρὰ Ἀρμενίοις ἀκȣ́ω πέτραν εἶναι ὑψηλὴν, εἶτα ταύτην ὕδωρ ἐκβάλλειν πάμπολυ· ὑποκεῖσθαι δὲ τῇ πέτρᾳ πυνθάνομαι κρήνην τετράγωνον πάντη, καὶ ἑκάστην πλευρὰν σταδίȣ ἥμισυ ἔχειν, βάθος δὲ τριῶν ὀργυιῶν εἶναι· συνεκπίπτειν δὲ τῷ ὕδατι προσακȣ́ω τῷ προειρημένῳ καὶ ἰχθύας πολλάκις ἔχοντας τὸ μῆκος καὶ πήχεως, καὶ ἔτι μείζȣς, καὶ μέντοι καὶ ἐλάττονας, ἀλλ' ȣ̓ κατὰ πολύ· καὶ τȣ̀ς μὲν αὐτῶν καταλισθαίνειν ἡμιθνῆτας, τȣ̀ς δὲ ἀσπαίροντας καὶ μάλα γε ἰσχυρῶς ἀποθνήσκειν. Εἶναι δὲ αὐτȣ̀ς ἡ φήμη λέγει πάνυ σφόδρα μέλανας, καὶ ἰδεῖν ȣ̓κ ἀηδεῖς. Ἂν δέ τι τȣ́των γεύσηται ἢ ἄνθρωπος ἢ θηρίον, παραχρῆμα ἀπόλλυται. Τȣ̀ς μὲν ȣ̓̃ν Ἀρμενίȣς, διὰ τὸ ἔνθηρον αὐτοῖς εἶναι καὶ πολύθηρον τὴν γῆν, ἀθροίζειν αὐτȣ̀ς, καὶ αὐαίνειν ὑπὸ τῇ εἵλῃ τȣ̃ ἡλίȣ· εἶτα κόπτειν ὑποδήσαντάς τι κάτω ταῖς ῥισὶ καὶ τῷ στόματι, ἵνα μὴ τῷ ἄσθματι ἐκσπάσαντες τὸν ἐκπτυσσόμενον ἀέρα, ἢ τὴν ἐγειρομένην ἐκ λεπτῶν τινων κόνιν ἀλφίτων, εἶτα ἀποθάνωσι· ποιήσαντες ȣ̓̃ν ἄλευρα τȣ̀ς ἰχθῦς ἐν τοῖς μάλιστα θηριωτάτοις χωρίοις κατασπείρȣσιν αὐτὰ, ὧν

tum ad ficus admiſtam in ea loca, quae maxime abundant feris, diſſeminare. Beſtiae primum ut eas attigerunt, ſtatim moriuntur; atque ſic apri, dorcades, cervi, urſi, aſini ſylveſtres, feraeque caprae necantur; nam ejuſmodi animalia ficuum et farinarum avidiſſima ſunt: perimuntur autem hoc modo, quod nimium abundent. Iam vero alio modo tollunt leones, pardales, lupos, quippe qui carnivori ſunt. Nam in domeſticarum ovium et caprarum diſciſſo latere, quatenus manus inſeri queat, earum carnibus farinam infarciunt, et infelicem hercle eſcam praedictis feris objiciunt; cum enim ejuſmodi quippiam pardalis, leo, lupus guſtarint, continuo moriuntur. Eſt autem cum omnis Armenia mater et nutrix ferarum, tum praecipue campeſtris circa fluvium.

C A P. XXXII.

De Oxyrynchis piſcibus in Caſpia regione.

In Caſpia regione audio ingentem lacum eſſe, et in eo maximos piſces naſci, qui oxyrynchi vocantur, videlicet a roſtri forma; eoſque ad magnitudinem octo cubitorum excreſcere. Eos Caſpii captos ſale ſpargunt, et ex illis ſalſamenta conficiunt, eoſdemque exſiccatos camelis doſſuariis Ecbatana vehunt. Item adipe detracto, farinas ex iis conficiunt; et hujuſmodi ſalſamenta quidem vendunt; oleo vero pinguiſſimo et non graveolenti ungunt. Atque etiam exempta ex iis viſcera excoquunt, unde ad permultos uſus accommodatum fit glutinum: nam non modo ad quaecunque applicatum fuerit, adhaereſcit, viſu perlucidum; ſed et firmiſſime retinet, ut et decem diebus madefactum non tamen diſſol-

γευσάμενα τὰ ζῶα ἀποθνήσκει, καὶ σῦκα δὲ παραμίγνυνται τοῖς ἀλεύροις οὕτως ἔχουσιν. Οὕτω μὲν οὖν διαφθείρονται οἵτε σῦς οἱ ἄγριοι, καὶ αἱ δορκάδες, καὶ οἱ ἔλαφοι, καὶ οἱ ἄρκτοι, καὶ οἱ ὄνοι οἱ ἄγριοι, καὶ αἶγες, ἄγριοι μέντοι καὶ οὗτοι· συκοτράγα γὰρ ταῦτα καὶ ἀλφιτοφάγα τὰ ζῶά ἐστιν· ἀναιρεῖται δὲ τὸν τρόπον τοῦτον διὰ τὸ πλῆθος. Λέοντας δὲ, καὶ παρδάλεις, καὶ λύκους, σαρκοφάγα ὄντα, ἑτέρως ἀναιροῦσι. Τῶν γὰρ οἴων τῶν ἡμέρων καὶ τῶν αἰγῶν παρασχίσαντες τὴν πλευρὰν, εἰς ὅσον καθεῖναι τὴν χεῖρα, ἐμπλάττουσι τῶν αὐτῶν κρεῶν προκεῖσθαι, κακὸν ναὶ μὰ Δία δέλεαρ τοῖς προειρημένοις· ὅταν οὖν ἢ λέων, ἢ πάρδαλις, ἢ λύκος, ἢ ἄλλό τι τοιοῦτον ἐντύχῃ καὶ γεύσηται, τέθνηκε παραχρῆμα. Καὶ πᾶσα μὲν οὖν ἡ Ἀρμενία θηρίων ἀγρίων τροφός τε ἅμα καὶ μήτηρ ἐστὶν· ἡ δὲ πεδιὰς ἔτι καὶ μᾶλλον ἡ πρὸς τῷ ποταμῷ.

ΚΕΦ. λβ΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ Κασπίᾳ ἰχθύων Ὀξυρύγχων.

ΕΝ τῇ Κασπίᾳ γῇ λίμνην ἀκούω μεγίστην εἶναι, καὶ ἰχθῦς ἐν αὐτῇ γίνεσθαι μεγάλους, καὶ ὀξύρυγχοι καλοῦνται, κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ προσώπου δηλονότι· καὶ προϊέναι μὲν ἐς μῆκος καὶ ὀκτὼ πηχῶν. Οὐκοῦν οἱ Κάσπιοι θηρῶσιν αὐτοὺς, καὶ διαπάσαντες ἁλσὶ καὶ ταρίχους ἐργασάμενοί τε καὶ ἀποφήναντες αὔους, ἐπισάξαντες καμήλοις κομίζουσιν εἰς Ἐκβάτανα. Καὶ ποιοῦσιν ἄλφιτα ἐκ τῶνδε τῶν ἰχθύων, ἀφελόντες τὴν πιμελήν· καὶ τοῦ μὲν ταρίχου πιπράσκουσι, τῷ δὲ ἰχθυΐνῳ ἐλαίῳ χρίονται, λιπαρῷ σφόδρα καὶ οὐ δυσώδει. Τὰ δὲ ἔντερα ἐξαιροῦσιν αὐτῶν, καὶ ἕψουσι, καὶ ἐξ αὐτῶν ποιοῦσιν κόλλαν, καὶ μάλα γε ἐν χρείᾳ γίνεσθαι δυναμένην· συνέχει γὰρ πάντα ἐγκρατῶς, καὶ προσέχεται οἷς ἂν προσπλακῇ, καὶ ἰδεῖν ἐστι λαμπροτάτη· οὕτω δὲ συνέχει πᾶν ὅτι ἂν συνδήσῃ τε καὶ συνάψῃ, ὡς καὶ δέκα ἡμερῶν αὐτὴν βρεχομένην μήτε λύεσθαι, μήτε μὴν ἀφίσα-

diſſolvatur, neque remittat: itaque etiam artifices, qui circa ebur laborant, eo utuntur, et opera conficiunt pulcherrima.

CAP. XXXIII.

De Ave quadam Caſpia; item de altera Caſpia, vel potius Indica.

FAMA quaedam venit in ſermonem hominum apud Caſpios avem procreari magnitudine maximi gallinacei; verſicolore varietate florentem; atque auditione accepi eam ſupinam volare, et ſub collum extenſis cruribus ſe veluti ſublevare; tum catelli vocem mittere; neque in ſublime, ſed circum terram idcirco volare, quod in altum non queat ſeſe attollere. Eſt et altera avis Caſpia, vel potius Indica (nam in India etiam naſci dicitur) anſeris magnitudine: lato quidem ſed tenui capite, cruribus parvis eſt: vario colore diſtinguitur; nam ejus dorſum purpureum eſt, venter maxime coccineus, caput et cutis exalbeſcunt: vocem caprinam mittit.

CAP. XXXIV.

De Caſpiis Capris et Camelis.

CASPIAE caprae et albiſſimae ſunt, et cornibus mutilae, corpore parvae ac ſimae. Cameli quoque Caſpiis abundant, quarum maximae ad equorum maximorum accedunt magnitudinem. Eorum villi adeo ſunt molles, cum Mileſiis lanis ut mollitudine comparari poſſint; ex iiſque ſacerdotes et Caſpiorum ditiſſimi praecipuique veſtes conficiant.

CAP.

σθαι· ἀλλὰ ϗ τὲς τὸν ἐλέφανλα χειρῦντας χρῆσθαί τε αὐτῇ, ϗ τὰ ἔργα ἐκπονεῖν κάλλιςα.

Κ Ε Φ. λγ'.

Περὶ τῦ Ὄρνιθος τῦ Κασπίυ, ϗ ἑτέρυ ἔτι Κασπίυ, ἢ μᾶλλον Ἰνδῦ.

ΛΕγει τις λόγος ἐν Κασπίοις ὄρνεον γίνεσθαι, τὸ μὲν μέγεθος καλὰ τὲς ἀλεκλρυόνας τὲς μεγίςυς, ποικίλον γε μὴν τοῖς πλεροῖς, ϗ πολυχροίᾳ διηνθισμένον· ϗ πέταλαι ὕπλιον, ὡς ἀκέω, ὑπολεῖναν τῷ τραχήλῳ τὰ σκέλη, ϗ οἷον ἀνέχων αὐτοῖς αὐτόν· κλαγγὴν δὲ προΐεσθαι σκυλακίυ· ποιεῖσθαι δὲ τὴν πλῆσιν ὐκ ἐν ἀέρι βαθεῖαν, ἀλλὰ περὶ τὴν γῆν, ἐλαφρίζειν εἰς ὕψος ἑαυλὸν μὴ δυνάμενον. Κάσπιος δὲ ἄρα ϗ ῦτος ὄρνις, ἢ Ἰνδὸς μᾶλλον (λέγελαι γὰρ ϗ ἐκείνη τὸ γένος οἱ ϗ ταύτη) ϗ εἴη τὸ μέγεθος καλὰ χῆνα ἄν· ϗ ἔχει κεφαλὴν πλαλεῖαν μὲν, λεπλὴν δὲ, ϗ τὰ σκέλη οἱ μικρά· ϗ κεκραμένη χρόα οἱ ϗ μικλὴ, τὸ μὲν γὰρ νῶτον αὐτῷ πορφυροῖς ἠγλάϊςαι, τὸ δὲ ὑπὸ τῇ γαςρὶ κόκκῳ γνησιωλάτῳ ϗ καλλίςῳ προσείκαςαι, κεφαλὴ δὲ ϗ δέρμα λευκὰ ἄμφω· φθέγγεται δὲ καλὰ τὴν αἶγα.

Κ Ε Φ. λδ'.

Περὶ τῶν Κασπίων Αἰγῶν, ϗ Καμήλων.

ΑἸγες δὲ Κάσπιαι γίνονλαι λευκαὶ ἰσχυρῶς, ϗ κεράτων δὲ ἄγονοι, μικραὶ τὸ μέγεθος ϗ σῖμαι. Κάμηλοι δ' ἀριθμῦνται πλείυς, αἱ μέγιςαι καλὰ τὲς ἵππυς τὲς μεγίςυς, εὔτριχες ἄγαν. Ἁπαλαὶ γάρ εἰσι σφόδρα αἱ τύτων τρίχες, ὡς ϗ τοῖς Μιλησίοις ἐρίοις ἀντικρίνεσθαι τὴν μαλακότηλα· ὐκῦν ἐκ τύτων οἱ ἱερεῖς ἐσθῆτα ἀμφιέννυνλαι, ϗ οἱ τῶν Κασπίων πλυσιώταλοί τε ϗ δυναλώταλοι.

CAP. XXXV.

De apibus, quae Chalcoides cognominantur.

ANTENOR in Libris rerum Creticarum in Rhauciorum urbem ait divino quodam impulſu apum, quae vocantur Chalchoides, examen acceſſiſſe, et defixis aculeis obvios vehementer vexaſſe: illos earum impetum non ſuſtinentes e patria migraſſe, et in alium perveniſſe locum, ibique condidiſſe oppidum, quod ſimiliter matriae, ut Cretice loquar, amore Rhaucum in ipſa Creta nominarunt; ut quamvis patria vi fatali eſſent depulſi, nomen tamen illius retinerent. Ait autem Antenor in Ida monte Cretae etiamnum harum apum paucas quaſdam eſſe reliquias, quae ſimiliter, ut illae, obvios acriter pungant.

CAP. XXXVI.

Quemadmodum Leo carnes cameli appetit.

CAMELI carnes a leonibus comedi ſolere teſtimonio eſt Herodotus; cum in Xerxis camelos, qui commeatum portarent, dicit leones invaſiſſe, et ex aliis animalibus nulla, neque jumenta, neque homines attigiſſe. At mihi Herodotus paucarum in natura rerum peritus videtur, qui leones Thracios miratur voluptatem in cibo unam alteri praepoſuiſſe; nam camelos quantopere appetant, Arabes ſciunt, et quicunque regionem leonum ſimul et camelorum parentem atque nutricem habitant. Itaque non admiror, ſi leo vi quadam naturali et occulta cameli carnem expetit, et in hoc animal etiam nunquam prius viſum ſui ſatiandi cauſa irruit. Appetitus enim naturalis eos, etiam cum primum vident, ut ſuaviſſimum inde ſibi futurum parent alimentum, incitat.

CAP.

ΚΕΦ. λέ.

Περὶ τῶν μελισσῶν καλȣμένων Χαλκοειδῶν.

ΕΝ Λόγοις Κρητικοῖς Ἀντήνωρ λέγει τῇ τῶν καλȣμένων Ῥαυκίων πόλει ἔκ τινος δαιμονίας προσβολῆς ἐπιφοιτῆσαι μελιττῶν σμῆνος, αἵπερ ȣ̓͂ν καλȣ͂νται χαλκοειδεῖς· ἐγχρίμπτȣσαι δὲ ἄρα αὐτοῖς τὰ κέντρα, εἶτα μέντοι πικρότατα λυπεῖν ὥσπερ ȣ̓͂ν· ἐκείνȣς δὲ τὴν προσβολὴν ȣ̓ φέροντας ἀναστῆναι τῆς πατρίδος, καὶ μέντοι καὶ εἰς χῶρον ἐλθεῖν ἄλλον, καὶ οἰκίσαι φιλίᾳ τῆς μητρίδος, ἵνα Κρητικῶς εἴπω, Ῥᾶκον ἐν αὐτῇ τῇ Κρήτῃ· εἰ καὶ τȣ͂ χωρίȣ ὁ δαίμων ἤλαυνεν αὐτȣ̀ς, ἀλλὰ γȣ͂ν τελείως ἀποσπασθῆναι τȣ͂ ὀνόματος ȣ̓χ ὑπομείναντας. Λέγει δὲ ὁ Ἀντήνωρ καὶ ἔτι κατὰ τὴν Ἴδην τὴν Κρῆσσαν ἐκείνȣ τȣ͂ γένȣς τῶν μελιττῶν εἶναι ἰνδάλματα, ȣ̓ πολλὰ μὲν, εἶναι δ' ȣ̓͂ν καὶ πικρὰς ἐντυχεῖν, ὡς ἐκεῖναι ἦσαν.

ΚΕΦ λϛ΄.

Ὅπως ἔχει πρὸς τὸ τῆς καμήλȣ κρέας ὁ Λέων.

ΚΑμήλȣ κρέας ἥδεται λέων ἐσθίειν· καὶ τὸ μαρτύριον Ἡρόδοτος λέγει, ταῖς Ξέρξȣ καμήλοις ταῖς τὸν σίτον φερȣ́σαις ἐπιθέσθαι λέοντας· τὰ δὲ ἄλλα ȣ̓κ ἐσίνοντο, ȣ̓χ ὑποζύγια, ȣ̓κ ἄνθρωπον, ἦδ' ὅς. Ὀλίγα δὲ Ἡρόδοτος ᾔδει, ἐξετάζων τροφὴν τήνδε καὶ τήνδε κατὰ τὴν ἡδονὴν λεόντων Θρᾳκίων· ἴσασι δὲ καὶ Ἄραβες ταῦτα, καὶ ὅσοι λῷον καὶ καμήλων μητέρα τε ἅμα καὶ τροφὸν γῆν ἔχȣσιν. Οὐκ ἂν γȣ͂ν θαυμάσαιμι, εἰ φύσει τινὶ ἀπορρήτῳ λέων ἥδεται καμήλȣ κρέας, καὶ μὴ θεασάμενος φαγεῖν, εἴ ποτε ἐντύχῃ καὶ πρῶτον. Ἡ γὰρ φυσικὴ ἐπιθυμία καὶ τȣ̀ς ȣ̓κ εἰδότας ἐς τὴν τῆς τροφῆς ἐπιθυμίαν ἀναφλέγει.

CAP. XXXVII.

Quemadmodum Aquila ab homine auxilium adſecuta ſtatim ei benefactum retribuerit.

DECEM et ſex viri triturantes, et in maximis ſolis ardoribus ſiti preſſi, unum ex ſuis, ut aquam de proximo hauriret fonte, miſerunt. Is abiens meſſoriam falcem manu tenebat, et in humeris ſitulam geſtabat; ubi vero ad fontem venit, offendit aquilam quam ſtrictiſſime cauteque ſerpente circumplicatam, jamjamque ſuffocandam. In eam enim aquila involaverat, verum non compos voti neque inſidias evadere, neque pullis, juxta Homericum illud, epulas adferre poterat; ſed ſpiris illius, ceu laqueis, circumventa vicina erat ad pereundum, non perdendum. Agricola, vel quod non ignoraret, vel quod auditione accepiſſet, aquilam Iovis nunciam et miniſtram eſſe, et quod noſſet feram et improbam beſtiam eſſe ſerpentem, falce eam diſſecuit; et vinculis aquilam, unde effugere non poterat, exſolvit. Cumque his obiter geſtis revertiſſet, atque hauſta aqua vinum temperatum omnibus miniſtraſſet; ii quidem avidiſſime copioſeque in prandio bibere ingrediuntur: is autem qui aquam hauſiſſet, jam poſt illos bibiturus erat; nam hactenus pocillator, non compotor erat. Ad labra igitur poculum cum admoviſſet, ſervata ab eo aquila circum locum illum etiam nunc felici ejus fortuna verſans, ut hanc mercedem obtentae ſalutis perſolveret, ſic in poculum involavit, ut potio effunderetur. Ille quia ſitiebat, indignatus ait: Hancne gratiam, cum ſis illa (nam avem recognoſcebat) tuo conſervatori refers? at

Κ Ε Φ. λζʹ.

Ὅπως Ἀετὸς βοηθείας ὑπ᾽ ἀνθρώπου τυχὼν εὐθὺς ἤμειψε τὴν ὠφέλειαν.

Ἀλοῶντες ἄνθρωποι τοῦ ἡλίου καταφλέγοντος, δίψῃ πιεζόμενοι, τὸν ἀριθμὸν ἑκκαίδεκα, ἕνα ἑαυτῶν ἀπέστειλαν ἐκ πηγῆς γειτνιώσης κομίσαι ὕδωρ. Οὐκοῦν ὁ ἀπιὼν, τὸ μὲν δρέπανον τὸ ἀμητικὸν διὰ χειρὸς εἶχε, τὸ δὲ ἀρυστικὸν ἀγγεῖον κατὰ τοῦ ὤμου ἔφερεν· ἐλθὼν δὲ καταλαμβάνει αἰετὸν ὑπό τινος ὄφεως ἐγκρατῶς τε ϗ εὐλαβῶς περιπλακέντος ἀποπνιγόμενον ἤδη. Ἔτυχε δὲ ἄρα καταπτὰς μὲν ἐπ᾽ αὐτὸν ὁ ἀετὸς, οὐ μὴν κρείττων γενόμενος, οὐδὲ τῆς ἐπιβουλῆς ἐγκρατὴς ἐγένετο, οὐδὲ τοῦτο δὴ τὸ Ὁμηρικὸν τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις τὴν δαῖτα ἐκόμισεν· ἀλλὰ ταῖς ἐκείνου σπείραις περιπεσὼν ἕρμασιν ἔμελλεν οὐ μὰ Δί᾽ ἀπολεῖν, ἀλλ᾽ ἀπολέσθαι. Εἰδὼς οὖν ὁ γεωργὸς, ἢ ἀκούων, τὸν μὲν εἶναι Διὸς ἄγγελον ϗ ὑπηρέτην, εἰδώς γε μὴν κακὸν θηρίον τὸν ὄφιν, τῷ δρεπάνῳ τῷ προειρημένῳ διακόπτει τὸν θῆρα· ϗ μέντοι ϗ τῶν ἀφύκτων ἐκείνων εἱργμῶν τε καὶ δεσμῶν τὸν ἀετὸν ἀπολύει. Ὁδοῦ μέντοι πάρεργον τῷ ἀνδρὶ ταῦτα ϗ δὴ διεπέπρακτο, ἀρυσάμενος δὲ τὸ ὕδωρ ἧκε, ϗ πρὸς τὸν οἶνον κεράσας ὤρεξε πᾶσιν· οἱ δὲ ἄρα ἐξέπιον, ϗ ἀμυστὶ ϗ πολλὰς ἐπὶ τῷ ἀρίστῳ· ἔμελλε δὲ ϗ αὐτὸς ἐπ᾽ ἐκείνοις πίεσθαι· ἔτυχε γὰρ ὑπηρέτης κατ᾽ ἐκεῖνό πως τοῦ καιροῦ, ἀλλ᾽ οὐ συμπότης ὤν. Ἐπεὶ δὲ τοῖς χείλεσι τὴν κύλικα προσῆγεν, ὁ σωθεὶς ἀετὸς ζωάγρια ἐκτίνων οἱ, καὶ κατὰ τύχην ἀγαθὴν ἐκείνου ἔτι διατρίβων περὶ τὸν χῶρον, ἐμπίπτει τῇ κύλικι, ϗ ἐκταράττει αὐτὴν, ϗ ἐκχεῖ τὸ ποτόν. Ὁ δὲ ἠγανάκτησε, ϗ γὰρ ἔτυχε διψῶν, ϗ λέγει· Εἶτα μέντοι σὺ μὲν ἐκεῖνος ὢν (ϗ γὰρ ϗ τὸν ὄρνιν ἐ-

at quomodo haec decora? itane quis ſtudium ſuum in alterum conferret ob Iovis gratiarum praeſidis atque inſpectoris reverentiam? Cum haec eloqueretur ſitiens, et ſe ad alios converteret, videt ex venenata potione palpitantes extremum ſpiritum efflare. Serpens enim, ut conjicere licebat, ſuo veneno fontem imbuerat. Itaque redemptionis praemium ei, qui ſe conſervaſſet, aquila cum pari ſalute compenſavit. Crates Pergamenus tradit Steſichorum etiam in quodam poemate, in vulgus haudquaquam pervulgato, hujus rei mentionem facere, gravem ſane illum meo judicio et antiquum teſtem citans.

CAP. XXXVIII.

De Avibus, quae in inſulis Caſpii maris naſcantur.

IN maris Caſpii inſulis cum alias aves peculiares naſci ferunt, tum maxime unam ea vi et natura adfectam, ut magnitudine quidem anſeribus eam ſimilem eſſe dicant, imo vero egregium anſerem ſuperet; pedes vero habeat grui perſimiles; dorſo ſit vehementer rubro, ventre viridi, collo albo, et diſſeminatis maculis croceis diſtincto, non minus quam duo cubita longo; capite item tenui et longo, roſtro nigro; et vocem ranis ſimilem mittat.

CAP.

γνώρισε) τοιαύτας ἀποδίδως τοῖς σωτῆρσι τὰς χάριτας; ἀλλὰ πῶς ἔτι ταῦτα καλά; πῶς δ᾽ ἂν καὶ ἄλλος σπουδὴν καταθέσθαι θελήσει εἴς τινα αἰδοῖ Διὸς χαρίτων ἐφόρου τε καὶ ἐπόπτου; Καὶ τῷ μὲν ταῦτα εἴρητο, καὶ ἐφρύγετο· ὁρᾷ δὲ ἐπιστραφεὶς τοὺς πιόντας, ἀσπαίροντάς τε καὶ ἀποθνήσκοντας. Ἦν δὲ ἄρα, ὡς συμβαλεῖν, ἐμημεκὼς εἰς τὴν πηγὴν ὁ ὄφις, καὶ κεράσας αὐτὴν τῷ ἰῷ. Ὁ μὲν ἀετὸς τῷ σώσαντι ἀμοιβῇ τῆς ἰσοτίμου σωτηρίας ἀπέδωκε τὸν μισθόν. Λέγει δὲ Κράτης ὁ Περγαμηνὸς ὑπὲρ τούτων καὶ τὸν Στησίχορον ᾄδειν ἔν τινι ποιήματι οὐκ εἰσφοιτήσαντί που εἰς πολλοὺς, σεμνόν τε καὶ ἀρχαῖον, ὥσγε κρίνειν ἐμὲ, τὸν μάρτυρα εἰσάγων.

ΚΕΦ. λή.

Περὶ τῶν ἐν ταῖς Κασπίαις νήσοις γινομένων Ὀρνίθων.

ΕΝ θαλάσσῃ τῆς Κασπίας εἰσὶ νῆσοι, φασὶ, καὶ γίνονται ἐν αὐταῖς ὄρνιθες διάφοροι μὲν καὶ ἄλλοι, εἷς δὲ εἰληχὼς τοιαύτης ἰδιότητος· εἶναι μὲν γὰρ κατὰ τοὺς χῆνας τὸ μέγεθός φασιν αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τὸν εὐγενῆ χῆνα καὶ τοὺς ἄλλους ἰδεῖν ὑπερέχοντα, πόδας δὲ ἔχει ἐμφερεῖς γεράνῳ· καὶ τὰ μὲν νῶτα κοκκοβαφῆ καὶ σφόδρα ἀκρατῶς, τὰ δὲ ὑπὸ τὴν γαστέρα πράσινα, τὴν δὲ δέρην λευκὴν εἶναι, καί τινας καὶ ῥανίδας οἱονεὶ διασπαρείσας κροκοειδεῖς ἔχειν, μῆκος δὲ εἰληχέναι οὐ μεῖον πηχῶν δύο· κεφαλὴν δὲ ἄρα λεπτήν τε ἅμα καὶ μακρὰν, τὸ ῥάμφος μέλαν, φωνήν τε ἀφιέναι ἐμφερῆ τοῖς βατράχοις.

CAP. XXXIX.

De Simiis in India.

IN Praſiana Indorum regione Megaſthenes ſimias ſcribit maximis canibus non inferiores eſſe magnitudine; quinque cubitorum caudam habere; tum ex earum fronte comas propendere, eaſdemque barbam promittere; tum facie alba eſſe, corpore vero nigro; neque malitia ceteris ſimiis ingenita, ſed manſuetudine et humanitate imbutas eſſe.

CAP. XL.

De Culicibus Indicis et Scorpiis, item de Phalangiis Tetragnathis.

INDICA regio eſt circa Aſtaboram fluvium, ubi Rhizophagi habitant. Illic, oriente Sirio, culicum nubes quaedam terribiles, magna vi occupare aërem viſae, ſubito ſuperventu civitatem quandam infeſtarunt. Circa lacum etiam Arrhatan (qui et ipſe in India eſt prope fluvium jam dictum) feros iſtos culices abundare aiunt, ubi locus deſertus et eſt et appellatur. Eum accolae et finitimi circumquaque negant ab initio, et perpetuo, habitatoribus caruiſſe; ſed ſcorpiorum copias infeſtas ſuperveniſſe, et nimium phalangiorum exſtitiſſe proventum, illorum quae Tetragnatha nominant. Hanc beſtiolarum diritatem ex corrupta aqua pluvia generatam aiunt; et incolas primum hujus mali impetum aliquandiu magna patientia toleraſſe; ſed cum illud jam inexpugnabile eſſet, et paſſim omnis aetatis homines interirent, tandem conſilii inopia, cum nulla ratione adverſus tantam luem tueri

Κ Ε Φ. λθʹ.

Περὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς Πιθήκων.

ΕΝ τῇ Πραξιακῇ χώρᾳ, Ἰνδῶν δὲ αὕτη ἐςὶ, Μεγασθένης φησὶ πιθήκȣς εἶναι τῶν μεγίςων κυνῶν ȣ̓ μείȣς· ἔχειν δὲ ϗ̀ ȣ̓ρὰς πηχῶν ε̄· προσπεφυκέναι δὲ ἄρα αὐτοῖς ϗ̀ προκόμια, ϗ̀ πώγωνας καθειμένȣς ϗ̀ βαθεῖς· ϗ̀ τὸ μὲν πρόσωπον πᾶν εἶναι λευκȣ̀ς, τὸ σῶμα δὲ μέλανας ἰδεῖν· ἡμέρȣς δὲ ϗ̀ φιλανθρωποτάτȣς, ϗ̀ τὸ τοῖς ἀλλαχόθι πιθήκοις συμφυὲς ȣ̓κ ἔχειν τὸ κακόηθες.

Κ Ε Φ. μʹ.

Περὶ Κωνωπίων Ἰνδῶν ϗ̀ Σκορπίων, ἔτι δὲ ϗ̀ περὶ φαλαγγίων τῶν καλȣμένων Τετραγνάθων.

ΕΝ Ἰνδοῖς ἐςι χώρα περὶ τὸν Ἀσαβόραν ποταμὸν ἐν τοῖς καλȣμένοις Ῥιζοφάγοις. Κατὰ τὴν τȣ̃ Σειρίȣ τοίνυν ἐπιτολὴν κωνώπων νέφη τινὰ ἐκπληκτικὰ, ϗ̀ οἷά τινα τὸν ἀέρα πολλὰ καταλαβεῖν ἐπιφανέντα, εἶτα μέντοι ἐλύπησέ τινα πόλιν. Κατὰ μέντοι τὴν λίμνην τὴν καλȣμένην Ἀῤῥάταν (Ἰνδῶν δ' ἄρα ϗ̀ αὕτη πλησίον ἐςὶ τȣ̃ προειρημένȣ ποταμȣ̃) ϗ̀ τȣ̃το μὲν τὸ θηρίον τὸν κώνωπα ἐπιπολάζειν· ἔρημον δὲ ϗ̀ εἶναι τὸν χῶρον ϗ̀ καλεῖσθαι. Τὴν δὲ αἰτίαν ἐκείνην Ἰνδοί φασιν οἱ κύκλῳ περιοικȣ̃ντες τὸν χῶρον τὸν προειρημένον, ȣ̓κ ἄνωθεν, ȣ̓δὲ ἐξ ἀρχῆς, ἄγονον ἀνθρώπων γενέσθαι· σκορπίȣς δὲ ἐπιπολάσαι πλῆθος ἄμαχον, ϗ̀ φαλαγγίων τινὰ ἐπιφοιτῆσαι φορὰν, φαλαγγίων δὲ ἃ καλȣ̃σι τετράγναθα. Τεκεῖν δ' ἄρα τὰ κακὰ ταῦτά φασιν ὄμβρων πονηρίαν· καί πως μὲν ἐγκαρτερεῖν τȣ̀ς ἐκεῖθι τλημόνως τȣ̃ κακȣ̃ τὴν προσβολὴν ϗ̀ φιλοπόνως ὑπομείναντας· ἐπεὶ δὲ ἦν παντελῶς ἄμαχον, ϗ̀ διεφθείροντο ἡλικίαι πᾶσαι, εἶτα μέντοι τελευτῶντες ὑπ' ἀπορίας

τȣ̃

tueri ſe poſſent, deſerta regione, gratam prius et optimam patriam reliquerunt ſolitariam: nec forte peccarim, ſi eandem μηλείδα appellaverim.

C A P. XLI.

De Muribus, et Ranis, aliiſque Animalibus, quae gentes quaſdam patriis ſedibus expulerunt.

De patriis ſedibus quoſdam Italiae populos incurſio murium agreſtium pernicioſa expulit, atque in fugam compulit; quod ſane ſic ſegetes et plantas, tanquam ſumma ſiccitas, aut teterrimum frigus, aliave intempeſtiva tempeſtas vaſtarent, non modo ſeminibus et ſuperficie arroſis, ſed radicibus quoque ſucciſis. Et alia quaedam animalcula, cum Medicam regionem invaſiſſent, perditis et vaſtatis frugibus, incolas ad emigrationem adegerunt. Autoriatas Indorum gentem plurimae ranae et imperfectae de coelo lapſae in alium locum demigrare coegerunt. Et quandam nationem Libycam, cujus et ſupra memini, leones de patria terra depulerunt.

C A P. XLII.

De Formicis in Babylonia.

In Babyloniorum terra formicae naſcuntur, quarum genitale membrum retro averſum eſt, contrario quam in aliis modo.

τȢ ἀμύνεσθαι τὴν καταβολὴν τῆς ἐπιμελείας τῆς προειρημένης, ἐξέλιπον τὴν χώραν, ϗ ἐρήμην εἴασαν τὴν φίλην πρότερον ϗ πατρίδα ἀρίστην· ȣ̓χ ἁμαρτήσομαι δὲ ἴσως ȣ̓δὲ μητρίδα εἰπὼν τὴν αὐτήν.

Κ Ε Φ. μά.

Περὶ Μυῶν ϗ Βατράχων, ϗ ἑτέρων Ζώων, τῶν αἰτίων τισὶ μετανασάσεως γενομένων.

ΜΥῶν ἀρȣραίων ἐπιφοίτησις ϗ στόλος, ȣ̓ μὰ τȣ̀ς θεȣ̀ς χρηστὸς, τῶν ἐν Ἰταλίᾳ τινὰς ἐξήλασαν τῆς πατρῴας γῆς, ϗ φυγάδας ἀπέφηναν· λυμαινόμενοι ϗ λήϊα ϗ φυτὰ, δίκην αὐχμῶν, ἢ κρυμῶν, ἤ τινος ἀκαιρίας ὡρῶν ἑτέρας, τὰ μὲν διακείροντες, διακόπτοντες δὲ τὰς ῥίζας. Τῇ Μηδικῇ δὲ ἐπιφοιτήσαντες τῇ φορᾷ, ἐξήλασαν ϗ ἐκεῖνοι τȣ̀ς κατοικȣ̃ντας, διαφθείροντες τὰ ςπέρματα, ϗ ἀφανίζοντες αὐτά. Βάτραχοι δὲ ἡμιτελεῖς πολλοὶ πεσόντες ἐξ ἀέρος Αὐτωριάτας Ἰνδῶν μετῴκισαν εἰς χῶρον ἕτερον. Καὶ γένος μέντοι Λιβυστινὸν, ȣ̃ καὶ ἀνωτέρω μνήμην ἐποιησάμην, ἐπιφοιτησάντων αὐτοῖς λεόντων, εἶτα τȣ́τȣς ἀναστῆναι τῆς πατρῴας γῆς ἐξενίκησαν.

Κ Ε Φ. μβ′.

Περὶ Μυρμήκων ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ.

ΕΝ τῇ Βαβυλωνίᾳ γῇ γίνονται μύρμηκες, ϗ ἔχȣσι τὸ παιδοποιὸν σῶμα ἐς τȣ̓πίσω μετεστραμμένον, ἀντίως τοῖς ἄλλοις ϗ ἔμπαλιν.

C A P. XLIII.

De Pantheris Cariae et Lyciae.

PANTHERA in Caria et Lycia non eſt iracunda, neque ſaltu admodum valet; corpus ei oblongum, et quanquam haſtilibus et lanceis vulneretur, reſiſtit tamen, nec facile concedit ferro, juxta illud Homeri:

Quae, quamvis ferro fuerit transfixa, repugnat.

C A P. XLIV.

De Rhinocerote, et quemadmodum pugnat contra Elephantum.

RHINOCEROTIS figuram nimis frivolum eſſet deſcribere, quum permulti ex Graecis et Romanis, qui illum viderunt, ejus formam plane ſciant; at enim vim illius et naturam actionum non alienum eſt exponere. Quod in ſumma nare cornu gerit, cujus mucro acutus exſiſtit, ex eo nomen traxit; neque ipſum illud de robore concedit ferro. Quod quidem ipſum, cum eſt contra elephantum pugnaturus, ſaxis exacuit et limat: cetera non ei paria cum elephanto, utpote qui proceriſſimus eſt, et fortiſſimus; cornu igitur cuſpidato elephanti crura ſubiens alvum diſcerpit, et lacerat; iſque, effuſo ſanguine, decumbit. Pugna autem eorum eſt de paſtionibus, multoſque elephantos ita periiſſe evenit. At ſi alvum non praeoccuparit rhinoceros, ſed inter hunc conatum ab elephanto praeveniantur, illius promuſcide apprehenſus attrahitur, ac retinetur, et dentibus ceu ſecuribus conſcinditur. Tametſi enim ejus pellis ea exſiſtat firmitate, ut aegre jaculo penetrari queat; tamen tam violentus eſt elephanti impetus, ut eam trajiciant.

C A P.

ΚΕΦ. μγʹ.

Περὶ Παρδάλεων Καρικῶν τε καὶ Λυκιακῶν.

ΠΑρδαλις Καρικὴ καὶ Λυκιακὴ ἐκ ἔςι μὲν θυμικὴ, ἐδὲ οἷα σφόδρα ἀλτικὴ εἶναι, τὸ σῶμα δὲ μακρά· τιτρωσκομένη δὲ καὶ δόρασι καὶ αἰχμαῖς ἀντίτυπός ἐςι, καὶ ἐ ῥᾳδίως τῷ σιδήρῳ εἴκει, τῦτο δὴ τὸ Ὁμηρικὸν δρῶσα·

Ἢ ῥά γε καὶ περὶ δϐρὶ πεπαρμένη ἐκ ἀπολήγει.

ΚΕΦ. μδʹ.

Περὶ Ῥινοκέρωτος, καὶ ὡς ἀγωνίζεται πρὸς Ἐλέφαντα.

ΡΙνοκέρωτος εἶδος γράφειν περιττὸν ἐςιν, ἴσασι γὰρ καὶ Ἑλλήνων πολλοὶ καὶ Ῥωμαίων οἱ τεθεαμένοι· τὰ δὲ ἴδια αὐτῦ κατὰ τὸν βίον εἰπεῖν ἐ χεῖρόν ἐςιν. Ἐπ᾽ ἄκρας τῆς ῥινὸς τὸ κέρας φέρει, ἔνθεν τοι κέκληται· καὶ ἔςι μὲν ὀξύτατον ἐπ᾽ ἄκρϐ, σιδήρῳ δὲ τὸ καρτερὸν αὐτῦ προσείκασαι. Ταῖς πέτραις γε μὴν αὐτὸ παρατρίβων, εἶτα ἐπιθήσει ἐλέφαντι ὁμόσε ἰών· τὰ δὲ ἄλλα ἐκ ὢν ἀξιόμαχος, διά τε τὸ ἐκείνϐ ὕψος, καὶ τὴν ῥώμην τὴν τῦ θηρὸς τὴν τοσαύτην· ὕπεισιν ἐν αὐτῦ τὰ σκέλη καὶ τὴν νηδὺν ὑποτέμνει τε, καὶ ὑποσχίζει τῷ κέρατι· ὁ δὲ ἐ μετὰ μικρὸν ἐκρυέντος οἱ τῦ αἵματος κατολισθαίνει. Μάχη δὲ ῥινοκέρωτος πρὸς ἐλέφαντα ὑπὲρ τῆς νομῆς ἐςι, καὶ πολλοῖς ἐλέφασιν ἐντυχεῖν ἐςι τεθνεῶσι τῦτον τὸν τρόπον. Ἂν δὲ μὴ φθάσῃ ὁ ῥινόκερως δράσας τῦτο, ἀλλὰ ὑποτρέχων πως ὑποπεσόντος πιεσθῇ, περιβαλλόμενος τὴν προβοσκίδα καὶ κατέχει, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἕλκει, ἐμπίπτων τοῖς κέρασι κατακόπτει ὡς πελέκυσιν. Εἰ γὰρ καὶ φορίνην ὁ ῥινόκερως ἔχει ςερεὰν, καὶ δυσδιακόντιςον, ἀλλ᾽ ἡ βία τῦ ἐμπίπτοντος μάλα καρτερά.

CAP. XLV.

De Tauris Aethiopicis, et quemadmodum capiantur.

TAVRI Aethiopici, qui carnivori nominantur, animalium ferociſſimi ſunt; et ſi cum Graecorum bobus conferantur, duplam habent magnitudinem, ac velocitate corporis excellunt: tum rufis pilis veſtiuntur, tum caeſiis ſunt oculis, idque magis quam leones. Et alias quemadmodum aures, ſic cornua mobilia habent; at in pugna ea ita exſerunt, ut, poſtquam prae ira erecta ſunt, flecti nequeant. Ejus etiam tergora tanto robore ſunt, ut nullis neque ſpiculis, neque telis penetrari poſſint; inhorreſcens enim taurus cutis rigore ferrum elidit. In equorum et boum armenta, et pecorum greges, et feras omneis invadunt. Itaque paſtores, ad tuendum ſuum pecus occultas foveas in magnam altitudinem depreſſas machinantes, moliuntur eis inſidias. Hi cum inciderunt, atroci animi excandeſcentia ſuffocantur. Iudicatur autem apud Troglodytas jure praeſtantiſſimum hoc animal; ut quod viribus praeditum ſit leonis, velocitate equi, robore tauri, et ferro ſit impenetrabile.

CAP. XLVI.

De Gallinaceo genere, cujus meminit Mnaſeas.

MNASEAS in libro De Europa ſcribit eſſe templum quoddam Herculis et uxoris ejus, quam ceu Iunonis filiam poetae celebrant. In hujus templi conſepto cicures aves multas nutriri ait, nempe gallos et gallinas. Compaſcuntur autem, et

gregatim

ΚΕΦ. μέ.

Περὶ ταύρων Αἰθιοπικῶν, ϗ ὅπως θηρῶνται.

ΑΓριώταἰον δὲ ἄρα ἦσαν τῶν ζώων οἱ τῶν Αἰθιόπων ταῦροι, ϗ καλέμενοι Σαρκοφάγοι· καί εἰσι μὲν τὸ μέγεθος τοῖς παρὰ τοῖς Ἕλλησι διπλασίες, ὤκιςοι δὲ τὸ τάχος· εἰσὶ πυῤῥότριχες, γλαυκοὶ τὲς ὀφθαλμὲς, ϗ ὑπὲρ τὲς λέονἰας ἔτως. Τὰ κέραἰα δὲ τὸν μὲν ἄλλον χρόνον κινῦσιν, ὡς ϗ τὰ ὦτα· ἐν δὲ ταῖς μάχαις ςπείρεσιν αὐτὰ, ϗ ἀναςήσανἰες αὐτὲς ἰσχυρῶς εἶτα ἐ μάχονἰαι, τὰ δὲ ἐ κλίνονἰαι ὑπὸ τῦ θυμῦ ἀνεςῶτα, φύσει ναὶ μὰ Δία θαυμαςῇ. Ἄτρωἰοι δέ εἰσι ϗ λόγχαις ϗ βέλει παντὶ, ὁ γάρ τοι σίδηρος ἐκ εἰσδύεἰαι· ὁ γὰρ ταῦρος φρίξας ἐκβάλλει αὐτὸν μάτην προσπεσόνἰα. Ἐπιἰίθεται δὲ ϗ ἵππων ἀγέλαις, ϗ ποίμναις, ϗ θηρίων ἄλλων. Οἱ τοίνυν νομεῖς ἐπαρκεῖν ταῖς ἑαυἰῶν ἀγέλαις βελόμενοι, τάφρες αὐταῖς κρυπἰὰς ἐργάζονἰαι βαθείας, ϗ ταύταις αὐτὲς ἐλλοχῶσιν. Οἱ δὲ ὅταν ἐμπέσωσιν, ὑπὸ τῦ θυμῦ ἀποπνίγονται. Κέκριἰαι δὲ παρὰ τοῖς Τρωγλοδύταις δικαίως ἄριςον τῦτο τὸ ζῶον· ἔχει μὲν γὰρ λέονἰος τὴν ἀλκὴν, τὴν δὲ ὠκύτηἰα ἵππε, ῥώμην ταύρε, ςιδήρε δὲ κρεῖτἰόν ἐςι.

ΚΕΦ. μϛ´.

Περὶ Ἀλεκἰρυόνων τε ϗ Ἀλεκἰορίδων, ὧν μέμνηἰαι Μνασέας.

ΛΕγει ὁ Μνασέας ἐν τῇ Εὐρώπῃ Διὸς, Ἱερακλέες ἱερὸν εἶναι ϗ τῆς τέτε γαμεῖῆς, ἣν ᾄδεσιν οἱ ποιηἰαὶ τῆς Ἥρας θυἰατέρα. Οὐκῦν ἐν τῷ τῦ νεῷ περιβόλῳ τιθασσὲς ὄρνιθας πολλὲς τρέφεσθαί φησι, ϗ τῦτο δὲ εἶναι ἀλεκἰρυόνας τε ϗ ἀλεκἰορίδας τέσδε τὲς ὄρνις. Νέμονἰαι δὲ, ϗ ςυναγελάζονταί

gregatim pro ſui generis ſexu degunt, et ſumptu aluntur publico, diis, quos diximus, conſecrati. Gallinae in aede Hebes, gallinacei in Herculis paſcuntur. Fluit autem in medio rivus perennis et limpidae aquae. Gallinarum igitur nulla ad Herculis templum accedit; at ſuo tempore mares ſtimulati libidine rivum tranſvolant, et poſtquam impleverint feminas, ad deum ſuum et ſuas redeunt ſedes, luſtrati purgatique interfluente rivo, quo ſexus uterque diſpeſcitur. Natis igitur, ut conſentaneum eſt, ovis gallinae incubant, pulloſque excludunt; ac mares genitoribus, feminae novellae matribus accedunt et aluntur.

E P I-

ζονταί σφισι κατὰ γένος, καὶ δημοσίας ἔχουσι τροφὰς, καὶ τῶν θεῶν ἀναθήματά εἰσι τῶν προειρημένων. Αἱ μὲν οὖν ἀλεκτορίδες ἐν τῷ τῆς Ἥρας νέμονται νεὼ, οἱ δὲ ἐν Ἱερακλέους οἱ τῶνδε γαμέται. Ὀχετὸς δὲ ἄρα ἀεννάου τε καὶ καθαροῦ ὕδατος διαῤῥεῖ μέσος. Θῆλυς μὲν οὖν οὐδὲ εἷς εἰς Ἡρακλέους πάρεισιν· οἱ δὲ ἄῤῥενες, ὅταν ᾖ καιρὸς ὑποθόρνυσθαι, ὑπερπέτονται τὸν ὀχετόν· εἶτα ὁμιλήσαντες ταῖς θηλείαις ἐπανίασιν εἰς τὰ σφέτερα αὖθις περὶ τὸν θεὸν, ᾧ λατρεύουσι, καθηράμενοι τῷ διείργοντι τὰ γένη τῶν ὀρνίθων ὕδατι. Τίκτεται οὖν, οἷα εἰκὸς, πρῶτα ἐκ τῆς ὁμιλίας ὠά· εἶτα ὅταν αὐτὰ θάλψωσι καὶ ἐκλέψωσι τοὺς νεοττοὺς αἱ μητέρες, τοὺς υἱεῖς οἱ ἄῤῥενες παρ᾽ ἑαυτοὺς ἄγουσι καὶ ἐκτρέφουσι, αἱ δὲ ὄρνις κἀκείναις ἐστὶ τρέφειν τὰς θυγατέρας.

ΕΠΙ-

EPILOGVS AVCTORIS,

Quo rationem reddit ſui in deſcribenda animalium natura collocati ſtudii.

DIXI hactenus, quantumcunque ſtudio, cura, labore, ingenio, et aemulatione quadam honeſtorum et eruditorum hominum, qui ante me hoc argumentum veluti certatim excoluerunt, diligentiam ſuperandi, indagare ac invenire potui; et ne quid eorum, quae adſecutus eram, omitterem, operam dedi: nam ſapientiae amor, quo nihil ingenio hominis liberalis cognatum aut familiare magis eſt, omni pigritia excuſſa, animantium etiam brutarum mutarumque contemplationem ne aut contemnerem, aut negligerem, me excitavit. Non equidem ignoro homines tum avaros et pecuniae mancipatos, tum ambitioſos, et gloriae potentiaeque cupidos omnes, hoc mihi vitio daturos, quod in hujuſmodi rebus tempus et otium meum occupare voluerim; cum ad multo majora adſpirare, gravitatem auctoritatemque apud hominum vulgus mihi comparare, ac inter potentes in aulis principum viros cenſeri, denique magnas divitias mihi conquirere licuiſſet. Ego vero ingenium vulpis, naturam ac vim lacerti, ſcarabaei, ſerpentis, et leonis, quid agat panthera, quae pietas commendet ciconiam, quam ſuaviter arguteque ſuos meditetur et edat cantus luſcinia, quam ingenioſus ſit elephas, item piſcium genera, et gruum migrationes, et draconum naturas, et reliqua, quae hoc volumine comprehenſa obſervavi, indagare malui; copioſis et locupletibus hominum adnumerari, et ex illorum ordine cenſeri, non libet. Quod ſi de numero hominum naturae ſtudioſorum, inter quos et poetae ſunt eruditi, et philoſophi ingenioſi, et alii ſcriptores rerum naturalium experientia clari, etiam ipſe unus eſſe cupio, et enitor; multo ſane honeſtiore loco, et dignitate majori, quam pro illorum judicio, futurum

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ὑπὲρ τῆς εἰς ταῦτα σπȣδῆς τȣ̃ φιλοσοφήσαντος.

ΟΣΑ μὲν ȣ̃ν σπȣδῇ τῇ ἐμῇ ϗ φροντὶς, ϗ πόνος, ϗ ἐς τὸ πλεῖον μαθεῖν ϗ ἐν τοῖσδε ἡ γνώμη προχωρȣ̃σα, ἀνίχνευσέ τε ϗ ἀνεῦρε, δοκίμων δὲ ἀνδρῶν ϗ φιλοσόφων ἀγώνισμα θεμένων τοῖς ἐπ᾽ αὐτοῖς ἐμπειρίαν, ϗ δὴ λέλεκταί μοι, ὡς οἷόν τε ἦν εἰπεῖν· μὴ περιλιπόντα ἅπερ ἔγνων, μὴ βλακεύοντα, ὡς ἀλόγȣ τε ϗ ἀφανȣ̃ς ἀγέλης ὑπεριδόντα, ϗ ἀτιμάσαντα, ἀλλὰ κἀνταῦθα ἔρως με σοφίας ὁ σύνοικός τε ϗ ὁ συμφυὴς ἐξέκαυσεν. Οὐκ ἀγνοῶ δὲ ἄρα, ὅτι ϗ τῶν εἰς χρήματα ὁρώντων ὀξὺ, ϗ τεθηγμένων ἐς τιμάς τε ϗ δυνάμεις τινὲς, ϗ πᾶν τὸ φιλόδοξον, δι᾽ αἰτίας ἕξȣσιν, εἰ τὴν ἐμαυτȣ̃ σχολὴν κατεθέμην ϗ εἰς ταῦτα· ἐξὸν ϗ ὀφρυȣ̃σθαι, ϗ ἐν ταῖς αὐλαῖς ἐξετάζεσθαι, ϗ ἐπὶ μέγα προήκειν τȣ̃ πλȣ́τȣ. Ἐγὼ δὲ ὑπέρ τε ἀλωπέκων, ϗ σαυρῶν, ϗ κανθάρων, ϗ ὄφεων, ϗ λεόντων, καὶ τί δρᾷ πάρδαλις, καὶ ὅπως πελαργὸς φιλόστοργον, ϗ τί ἀηδὼν εὔστομον, ϗ πῶς φιλόσοφον ἐλέφας, ϗ εἴδη ἰχθύων, ϗ γεράνων ἀποδημίας, ϗ δρακόντων φύσεις, ϗ τὰ λοιπὰ, ὅσα ἥδε ἡ συγγραφὴ πεπονημένας ἔχει, ϗ φυλάττει, περιέρχομαι· ἀλλ᾽ ȣ̃ μοι φίλον σὺν τοῖσδε τοῖς πλȣσίοις ἀριθμεῖσθαι, ϗ πρὸς ἐκείνȣς ἐξετάζεσθαι. Εἰ δὲ ὧν ϗ ποιηταὶ σοφοὶ, ϗ ἄνδρες φύσεως ἰδεῖν τε ἅμα ϗ κατασκέψασθαι δεινοὶ, ϗ συγγραφεῖς ἐκ πείρας ἐς τὸ μήκιστον προελθόντες ἑαυτȣ̀ς ἠξίωσαν, τȣ́των τοι ϗ ἐμαυτὸν ἀμωσγέπως ἕνα πειρῶμαι ἀριθμεῖν ϗ ἐθέλω· δῆλον ὡς ἀμείνων ἐμαυτῷ σύμβȣλός εἰμι

turum me confido. Ita enim ſentio, ut vel unam alicujus egregiae diſciplinae portiunculam potius, quam celeberrimas ditiſſimorum quorumvis opes atque poſſeſſiones, mihi accedere optarim. Haec de ſtudiis meis et animi inſtituto hactenus. Iam porro reprehenſum hoc iri a nonnullis non dubito, quod non de ſingulis animalium, quae dici poterant, omnia unum in locum collecta conjunxerim, neque ſeparatim ſingulorum proprietates in unum locum congeſſerim; ſed mixta narratione varias variorum animalium proprietates enarraverim, de multis etiam per ſingulas partes diſſerens; ita ut alicubi ab hoc vel illo animante digreſſus, rurſus alibi ad idem redierim, et alia quaedam ſuper ejus natura attulerim. His reſpondeo, primum me hominem eſſe meae ſpontis, nec ab alieno arbitrio aut conſilio pendere. Deinde, voluiſſe me varietate argumenti lectorem allicere, et taedium, quod ex earundem aut ſimilium rerum narratione oboritur, evitare; atque ideo e diverſis animantibus per intervalla digeſtis veluti floribus hoc volumen, ceu ſertum quoddam aut corollam elegantem et multicolorem, concinnandum mihi contexendumque propoſuiſſe. Quod ſi venationis ſtudioſi homines, vel una quapiam fera deprehenſa, ſibi gratulantur, et lucrum exiſtimant: multo magis tantae animalium multitudinis non veſtigia inveniſſe, non corpora cepiſſe; ſed facultates illas, quibus natura eas dignata eſt, inveſtigaſſe, rem longe pulcherrimam et praeclaram eſſe dixerim. Nihil huc fecerint Cephali, et Hippolyti, aut ſi qui alii ferarum in montibus venationes egregie exercuerunt. Nihil rei piſcatoriae etiam peritiſſimi, ut Metrodorus Byzantius, aut filius ejus Leonides, aut Demoſtratus, aut alii piſcatores, quales profecto non pauci fuerunt. Nihil eximii pictores, etſi quidam illorum magnam ſibi ſua arte gloriam pepererunt; nam artificioſa equi pictura Aglaophontem nobilitavit, et Apellem hinnulus, Myronem vero ſtatuarium vacca ceu bucula ex aere facta, et alios alia opera. Nam ſi unus aliquis non unius, non paucorum, ſed majoris, quae natura produxit, partis animalium mores, formam,

τῆς ἐξ ἐκείνων κρίσεως. Βȣλοίμην γὰρ ἂν μάθημα ἓν γȣ̃ν πεπαιδευμένον περιγενέσθαι μοι, ἢ τὰ ᾀδόμενα τῶν πάνυ πλȣσίων χρήματά τε ἅμα ϗ κτήματα. Καὶ ὑπὲρ μὲν τȣ́των ἱκανὰ νῦν. Οἶδα δὲ, ὅτι ϗ ἐκεῖνα ȣ̓κ ἐπαινέσȣσί τινες, εἰ μὴ καθ' ἕκαςον τῶν ζώων ἀπέκρινά μοι τὸν λόγον, μηδὲ ἰδίᾳ τὰ ἑκάςων εἶπον ἀθρόα· ἀνέμιξα δὲ ϗ τὰ ποικίλων ποικίλα, ϗ ὑπὲρ πολλῶν διεξῆλθον· ϗ πῆ μὲν ἀπέλιπον τὸν περὶ τῶνδε λόγον τῶν ζώων, πῆ δὲ ὑπέςρεψα ὑπὲρ τῆς αὐτῶν φύσεως ἕτερα εἴρων. Ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν, τὸ ἐμὸν ἴδιον, ȣ̓κ εἰμι τῆς ἄλλȣ κρίσεώς τε ϗ βȣλήσεως δȣ̃λος, ȣ̓δέ φημι δεῖν ἕπεσθαι ἑτέρῳ, ὅπη μ' ἂν ἀπάγῃ. Δεύτερον δὲ τῷ ποικίλῳ τῆς ἀναγνώσεως τὸ ἐφολκὸν θηρῶν, ϗ τὴν ἐκ τῶν ὁμοίων βδελυγμίαν ἀποδιδράσκων, οἱονεὶ λειμῶνά τινα ἢ ςέφανον ὡραῖον ἐκ τῆς πολυχροΐας, ὡς ἀνθοφόρων τῶν ζώων τῶν πολλῶν, ᾠήθην δεῖν τήνδε ὑφάναι τε ϗ διαπλέξαι τὴν ϛυγγραφήν. Εἰ δὲ τοῖς θηραλικοῖς ϗ ἓν ζῶον εὑρεῖν δοκεῖ πως εὐερμία· ἀλλὰ τό γε τῶν τοσȣ́των ȣ̓ τὰ ἴχνη, ȣ̓δὲ τὰ μέλη ϛυλλαβεῖν, ἐγώ φημι γενναῖον, ὁπόσα ἡ φύσις ἔδωκέ τε αὐτοῖς, καὶ ὅσων ἠξίωσεν, ἀνιχνεῦσαι. Τί πρὸς ταῦτα Κέφαλοί τε, ϗ Ἱππόλυτοι, ϗ εἴ τις ἐν ὀρείαις ἄγραις θηρία μετελθεῖν δεινὸς ἕτερος· ἢ αὖ πάλιν τῶν ὑδροθηριῶν οἶδεν, ὡς ἢ Μητρόδωρος ὁ Βυζάντιος, ἢ Λεωνίδης ὁ τȣ́τȣ παῖς, ἢ Δημόςρατος, ἢ ἄλλοι τινὲς θηραταὶ ἰχθύων οἱ δεινότατοι, πολλοὶ ναὶ μὰ Δία; Καὶ γραφικοὶ δὲ ἄνδρες, μέγα αὐτȣ̀ς φρονεῖν ἀνέπειθεν, ἢ ἵππος γραφεὶς κάλλιςα, ὡς Ἀγλαοφῶντα· ἢ νεβρὸς, ὡς Ἀπελλῆν· ἢ τὸ πλασθὲν βοΐδιον, ὡς Μύρωνα· ἢ ἄλλό τι. Εἰ δὲ εἶς τὰ τῶν τοσȣ́των ἐκδεικνύοι, ϗ ὑπ' αὐγὰς ἄγοι, ϗ ἤθη, ϗ πλάσεις, ϗ ϛοφίαν, ϗ ἀγχίνοιαν,

mam, ingenium, induſtriam, juſtitiam, temperantiam, fortitudinem, adfectum et amorem innatum erga ſuos, ac pietatem, veluti venando indagandoque deprehenderit; maxima medius fidius admiratione dignus fuerit. Hic vero res ipſa et inſtitutum ſermonis me admonet, ut aegre feram et indoleſcam brutorum animalium pietatem commendari, in hominibus vero taxari impietatem. Sed hac de re in praeſentia non dicam plura; hoc tantum, ut par eſt, monebo lectorem, cujus ab initio quoque hujus ſcripti mentionem feci, non mereri me reprehenſionem, ſi eadem fere, quae omnes vel plerique, ſcripſerim: nova enim animalia creare non potui; eorum vero, quae natura produxit, permulta mihi cognita eſſe deſcribendo oſtendi. Inter cetera autem peculiaria quaedam, aliis hactenus in eadem hiſtoria verſatis indicta, protuli; et cum in aliis, tum in his quoque, veritatem me maximi facere declaravi. Ceterum de diligentia mea, et cura ſtyli, hoc eſt, elocutione, compoſitione, et vocabulorum totiuſque dictionis proprietate ac honeſtate, judicium penes illos eſto, quos judices ac cenſores minime iniquos nactus fuero.

FINIS.

ϗ δικαιοσύνην, ϗ σωφροσύνην, ϗ ἀνδρείαν, ϗ στοργὴν, ϗ εὐσέβειαν θηράσας· πῶς οὐκ ἤδη ϗ θαυμάσαι ἄξιος; Ἥκων δὲ ἐνταυθοῖ τοῦ λόγου ϗ πάνυ ἄχθομαι, εἰ ζώων μὲν εὐσέβειαν ἀλόγων ᾄδομεν, ἀνθρώπων δὲ εὐσέβειαν ἐλέγχομεν. Καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἐνταῦθα ἀποδείξομεν· ἐκεῖνο δὲ προσέτι εἰπεῖν δικαιότατον, ὅπερ οὖν ϗ ἐναρχόμενος τῶνδε τῶν λόγων μνήμην ἐποιησάμην, εἰ ταῦτα εἶπον, ὅσα πάντες, ἢ οἵγε πλεῖστοι, οὔπω δίκαιον αἰτιᾶσθαι· ζῶα γὰρ αὐτὸς ἄλλα πλάσαι οὐκ ἐδυνάμην· ὅτι δὲ ἔγνων πολλὰ, ἐπεδειξάμην. Ἤδη μέντοι ϗ εἶπόν τινα, ὧν οὐκ ἄλλος εἶπε διά γε τῆς πείρας τῆσδε αὐτὸς ἐλθών· φίλη δὲ ἡ ἀλήθειά μοι, τῇ τε ἄλλῃ, ϗ ἐνταῦθα οὐχ ἥκιστα. Ὅπως δὲ αὐτὰ εἶπον, ϗ σὺν ὅσῳ πόνῳ, τό,τε εὐγενὲς τῆς λέξεως, ὁποῖον ϗ τῆς συνθήκης, τῶν τε ὀνομάτων ϗ τῶν ῥημάτων τὸ κάλλος, ὁπόσοις ἂν μὴ χρήσωμαι πονηροῖς κριταῖς, ἐκεῖνοι εἴσονται.

ΤΕΛΟΣ.

E R R A T A

in ſeptem poſterioribus libris ſic emendentur.

Pag.	Lin.	Lege
652.	3.	loligo
716.	7.	Taenarium
771.	27.	*dele* μὴν
802.	14.	conglaciante
818.	21.	iidem
837.	11.	ἴδ' ἂν
841.	24.	Ἑλένην
855.	17.	καταπνέωσι
867.	21.	συνεχὲς
879.	24.	διαξαίνεσθαι
885.	18.	δὲ γένη
891.	10.	κυνῶν
907.	15.	ἀπηρτημένους
936.	9.	fovetur

ANIMADVERSIONES

CONRADI GESNERI,

DANIELIS WILHELMI TRILLERI,

ET

ABRAHAMI GRONOVII,

IN

AELIANI

LIBROS XVII.

DE

NATVRA ANIMALIVM.

ANIMADVERSIONES
CONRADI GESNERI,
DANIELIS WILHELMI TRILLERI,
ET
ABRAHAMI GRONOVII,
IN
AELIANI
LIBROS XVII.
DE
NATVRA ANIMALIVM.

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ.] Geſnerus Suidam ſecutus ediderat: ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟ ΠΡΑΙΝΕΣΤΟΥ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ.

Praef. καὶ ὅπως ἐσπουδάσθη οὐ μεῖον τῶν ἀνθρώπων [ἕκαστον] τῶν ἀλόγων ζώων,] Τὸ ἕκαστον Geſneri eſt, non Aeliani. In Mediceo legitur, οὐ μεῖον τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν. Hinc putem Aelianum ſcripſiſſe, καὶ ὅπως ἐσπουδάσθη οὐ μεῖον τῶν ἀνθρώπων τὰ τῶν ἀλόγων ζώων.

LIBER I.

Cap. I. ἐρωδιοῦς] *Diomedeas aves* vocat Plinius lib. x. cap. 44. Ovidius lib. xiv. Metamorph. ℣ 508. de iiſdem canit:

Si volucrum quae ſit ſubitarum forma requiris,
Ut non cycnorum, ſic albis proxima cycnis.

Confer Lycophronem Alexandra ℣ 595. et Philen Carm. v.

ἐπὶ ξενίᾳ κληθέντες.] Lege ἐπὶ ξένια. Infra lib. ii. cap 1. εἶτα ἄκλητοι ξενίων μεταλαγχάνουσιν. Theophraſtus Charact. cap. 11. καὶ (βδελυρὸς) ἀπὸ τῶν ξενίων τὸ μέρος τὸ αὐτοῦ ἀπαιτήσας ἀποδόσθαι.

ὗτοι Διομήδους ἑταῖροι] Vide Strabonem lib. vi. pag. 435. Auctorem libelli Περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων pag. 722. Antoninum Liberalem cap. 37. Antigonum Caryſtium cap. 189. Servium ad Virgilium lib. xi. Aeneid. ℣ 270. Stephanum Byzant. in Διομήδεια. Tzetzen ad Lycophronem Alex. ℣ 603.

Cap. II. ἐπιτίθενται οἱ τὸν τρόπον τοῦτον.] Plinius lib. xxxii. cap. 11. Oppianus lib. iv. Ἁλιευτ. ℣ 40.

Cap. III. Ὁ ἰχθὺς ὁ κέφαλος] Athenaeus lib. vii. cap. 16. Εὐθύδημος δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ Περὶ ταρίχων, εἴδη κεστρέων εἶναι σφηνέα, καὶ σκυτυλέα, καὶ κεφάλους μὲν λέγεσθαι, διὰ τὸ βαρυτέραν τὴν κεφαλὴν ἔχειν. Oppianus lib. iii. Ἁλιευτ. ℣ 523. Philes Carm. lxxv.

διὰ τῆς οὐρᾶς κινῆσαι.] Mſ. cl. Bardonii, τῇ οὐρᾷ κινῆσαι.

Cap. IV. ὥσπερ ἀνθίας] Oppianus lib. iii. Ἁλιευτ. ℣ 324. Tzetzes Chil. iv. 126. ℣ 135.

πρεσβίασι γοῦν,] Ovidius Halieut. ℣ 9. Plinius lib. xxxii. cap. 2. Plutarchus in libello Πότερα τῶν ζώων φρονιμώτερα p. 977. Philes Carm. lxxiv.

Cap. V. Ὁ ἰχθὺς ὁ τρώκτης·] Philes Carm. lxxiii. Euſtathius ad Homerum, Odyſſ. Ξ. pag. 1757. Τὸν δ' αὐτὸν φοίνικα καὶ ὁμονύμως ἰχθύϊ τῷ παρὰ Αἰλιανῷ τρώκτην καλεῖ, ὅ ἐστι φάγον, φιλοκέρδη, φιλάργυρον, ἐκ παντὸς ἐθέλοντα τρώγειν, ὅ ἐστι κερδαίνειν· κατὰ τοὺς παλαιοὺς δὲ καὶ ἀπατεῶνα, παραλογιστήν. Adde Ariſtotelem lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 37. pag. 437. Oppianum lib. iii. Ἁλιευτ. ℣ 144.

Cap. VI. οἱ δὲ οὐ κιῶα, ἀλλὰ κερόν·] Infra lib. v. cap. 29. καὶ ἐν Χίῳ Γλαύκης τῆς κιθαρῳδοῦ ὡραιοτάτης οὔσης, εἰ μὲν ἤρων ἄνθρωποι, τοῦτο μέγα οὐδέπω· ἠράσθησαν δὲ καὶ κριὸς, καὶ χὴν, ὡς ἀκούω, τῆς αὐτῆς. Et viii. 11. εἰ δὲ Γλαύκης τῆς κιθαρῳδοῦ κριὸς ἥττητο, καὶ Πτολεμαίῳ γε τῷ Φιλαδέλφῳ ἀντήρα. Item lib. ix. Var. Hiſt. cap. 39. Γλαύκης δὲ τῆς κιθαρῳδοῦ οἱ μὲν φασιν ἐρασθῆναι κυνὰ, οἱ δὲ κριὸν, οἱ δὲ χῆνα.

ἄλλου δὲ ὡραίου] Doctiſſimus Kuhnius in notis ad V. H. loc. laud. malebat ἀλλ' οὐδὲ ὡραίου, quam conjecturam recte refellit cl. Perizonius; ſiquidem ipſe auctor vulgatam ſcripturam tueatur infra lib. xii. cap. 37. ἠράσθη δὲ ἄρα καὶ κολοιὸς ὡραίου παιδός.

Cap. VII. τῶν θῶα] Philes Carm. l. Adde Ritterſhuſium ad Oppianum, lib. iii. Κυνηγ. ℣ 336. et Bochartum P. 1. Hieroz. lib. iii. cap. 12.

περιτύχῃ] mſ. cl. Bardonii, περιτυγχάνει.

Cap. VIII. ἐπὶ τὸ πάθος,] Quanquam τὸ πάθος hic optime locum habere poſſit, ſicuti infra lib. ii. cap. 10. in fine, καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἔοικε μεμνῆσθαι τοῦ πάθους, et alibi; mallem tamen hic legere βάθος, unica mutata littera homogenea, ita ut ad camini profunditatem, in quam delapſus narratur Nicias, reſpiceretur. Triller.

Cap. IX. Ὁ κηφὴν ὁ ἐν μελίτταις γινόμενος,] Plinius lib. xi. cap. 11 et 16. Philes Carm. xxviii.

ἐν τοῖς θεργκίοις] Al. ἐν τοῖς ἀθρηνίοις. Gesner. Codex Mediceus et mſ. cl. Bardonii, ἐν τοῖς ἀνθρηνίοις: quam vocem conjectura adſecutus fuit cl. Pauwius in notis ad Philen v. 7. Heſychius, Ἀνθρήνιον, τὸ τῶν μελισσῶν πλάσμα. Vide Suidam in Ἀνθρήνη.

λυμαίνεται τοὺς σίμβλους.] Iidem mſs. λυμαίνεται τοῖς σίμβλοις, ut cap. ſeq. οὐ γὰρ λυμαίνονται τοῖς κηρίοις. Suidas, Λυμαινόμενον τοῖς μεγαρκίοις, ἀντὶ τοῦ, Μεγάρκια ἐνυβρίζοντα· οὕτω δὲ αὐτοῖς

[leg.

[leg. Ἀττικοῖς] συνηθές· οὐχὶ, Τὰ μειράκια λυμαινόμενον. Alibi tamen quartum caſum huic verbo junxit auctor, ut lib. x. cap. 16. λυμαίνονται γὰρ τὰ λήϊα.

καὶ κηραΐζων ἐκεῖνον τὸν θησαυρὸν τῶν μελιττῶν] Iidem mſs. ἐκεῖνος.

οὐδ' ὡς εἰς φυγὴν τρέψαι,] τρέψουσαι. GESNER. Iidem mſs. οὐδ' ὅσον εἰς φυγὴν τρέψαι. Infra lib. xiii. cap. 1. οὐκ ἀτιμασάντων τῶν θεῶν, ὅσον οὐ διὰ τῶν ἀλόγων τῷ μὲν τὴν βασιλείαν προδηλῶσαι. Et lib. iii. Var. Hiſt. cap. 9. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ἐξ ἑνὸς περιειλημμένοι δαίμονος εὖ καὶ καλῶς ἀγωνίζονται τοσοῦτον, ὅσον ἐνθουσιᾶν αὐτοὺς ἅπαξ. Et xiii. 1. ὕδατά τε διατελεῖ καὶ εἰσρέοντα, καὶ καθαρὰ ἰδεῖν, καὶ ψυχρά, ὅσον τε ἁψαμένῳ τεκμήρασθαι, καὶ καταγνῶναι πιόντι, χύδην καὶ ἀφθόνως ἐπέρρει.

CAP. X. Εἰσὶ δέ τινες] Philes Carm. xxix. Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. xl. pag. 445. Antigonus Caryſtius cap. 58.

ἀργαὶ μέλιτται,] Uterque mſ. ἀργοὶ μέλιτται. Ἀττικῶς.

Οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν] Mediceus, Αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν.

καὶ οὐκ ἀνέχονται νεκρὰν] Virgilius lib. iv. Georg. ℣ 255.

tum corpora luce carentum
Exportant tectis, et triſtia funera ducunt.

Ἀλλὰ καὶ νύκτωρ φρουρῶσιν,] Gyllius legit, ἄλλαι δὲ νύκτωρ φρουροῦσιν. GESNER. Cum Gyllio conſentit Philes v. 15.

Ἄλλη δέ τις ἄγρυπνον εἰσφέρει πόνον
Τῇ τῆς φυλακῆς ἀκριβεῖ παραστάσει.

CAP. XI. Μελιττῶν δὲ ἡλικίαν] Plinius lib. xi. cap. 10.

Αἱ δὲ πρεσβύτεραι τραχεῖαι] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 40. pag. 444. et ſeqq.

ἅψασθαι] Mſ. cl. Bardonii, προσψαῦσαι.

ῥυσαὶ] Idem, ῥυσσαί.

ὑετὸν δὲ κρύους ἐπιδημίαν] Mediceus, ὑετῶν.

περιαθύρουσιν.] περιαθύρουσι, *circumludunt*. GESNER. Mediceus et mſ. cl. Bardonii, περιθυροῦσιν: quomodo hic legendum conjecerant Avus, qui margini Genevenſis editionis adſcripſit, "Forte περιθυροῦσιν;" et cl. Pauwius ad Philen Carm. xxxv. ℣ 30. Heſychius, Περιθυρεῖν, τὸ ἐπὶ ταῖς θύραις ἵστασθαι.

μελιττουργοὶ] Mſ. cl. Bardonii, οἱ μελιττουργοί.

καὶ τρόπον τινὰ τοῦτο ἕρμα ἑαυταῖς ἐπιτεχνῶνται] Infra lib. v. cap. 13. εἰ δὲ αὐτῇ (μελίττῃ) παρὰ δόξαν γένοιτο τὸ τοῦ πνεύματος, ὄψει φέρουσαν λίθον ἑκάστην ἄκροις τοῖς ποσὶν ἕρμα εἶναι, καὶ μὴ ἀνατρέπεσθαι.

CAP. XII. κέφαλος·] Oppianus lib. iv. Ἁλιευτ. v. 128.

ὀξέος] ὀξέως. GESNER.

φυλάττει φιλοπόνως· ὁ δικτυεὺς οὗτος οὐκοῦν ὁ μὲν ἄγεται·] Hunc locum ita interpungendum cenſeo: φυλάττει φιλοπόνως ὁ δικτυεὺς οὗτος· οὐκοῦν ὁ μὲν (nempe θῆλυς κέφαλος) ἄγεται.

CAP. XIII. Αἰτναῖος] Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 512. Philes Carm. li.

οὐ δεῖται συμβολαίων εἰς πίστιν, οὐ προικός.] Cl. Pauwius ad Philen correxit, οὐ δεῖται συμβολαίοις εἰς πίστιν, οὐδὲ προικί: *non conſtringitur pactis nuptialibus, neque dote.*

καὶ πόλεις σεμναί,] Idem vir cl. legit, καὶ πόσεις σεμνοί.

CAP. XIV. Κοσσύφῳ δὲ τῷ θαλαττίῳ] Oppianus lib. iv. Ἁλιευτ. ℣ 375. Philes Carm. lxxxiv.

τὴν εὐνὴν νενεμημένην] Al. τὴν ὁρμὴν νενεμημένην. GESNER. eandemque ſcripturam repraeſentat Mediceus.

ἐν παιδιᾷ] Al. σὺν παιδιᾷ. GESNER. nec aliter Mediceus.

ὅταν αἱ νύμφαι τίκτουσιν] Mediceus, τίκτωσιν.

CAP. XV. Ἐπιβουλεύων θήρα κοσσύφου] Oppianus lib. iv. Ἁλιευτ. ℣ 217.

Εὐάδνην τὴν Ἴφιδος] Uxorem Cyanei, quae in mariti ardentem rogum ſe conjecit. Vide Apollodorum lib. iii. pag. 157. et Hyginum Fab. 243.

Ἄλκηστιν τὴν Πελίου] Eandem laudat auctor lib. xiv. V. H. cap. 45. ubi videndae notae cl. Perizonii.

παῖδα ἐνδόξως θρηνοῦντες;] Mediceus, πάλαι ἐνδόξως θρηνοῦντες;

CAP. XVI. ὁ γλαῦκος] Glaucum oviparum, non viviparum et galeum cognominatum, hoc loco intelligendum eſſe oſtendit ex Oppiano lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 759. cl. Pauwius ad Philen Carm. lxxvi. Junge etiam Tzetzen Chil. iv. 126. ℣ 141.

οὐδὲ χανὼν εἰσεδέξατο] Apud Apoſtolium Cent. viii. prov. 69. corrupte legitur περὶ οὐδὲ χανὼν εἰδέξατο.

καταφυγόντα] Forte καταφαγέντα. GESNER. καταφαγέντα etiam in ſuo codice reperit Gyllius, idemque participium exhibet Apoſtolius.

CAP. XVII. Κύων δὲ θαλαττία] Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 734. Philes Carm. lxxvii. ℣ 1——4. Tzetzes Chil. iv. 126. ℣ 145.

ἄρθρον·] Id eſt, κατ' εὐφημισμόν, *membrum genitale*; ut infra lib. iii. cap. 47. quomodo et Lucianus dixit in Eunucho pag. 845. ἄρθρα ἐν ἄρθροις ἔχειν, ἀντὶ τοῦ συνουσιάζειν. Confer Herodotum in Thalia et Melpomene, item Ariſtotelem lib. i. Hiſt. Anim. cap. 1. Ea de re plura notavimus ad Gillium lib. ix. cap. 10. et ad Epiſt. ad Romanos. Conf. Grotius in Adject. ad Daniel. cap. xiii. pag. 722. tom. 1. Oper. Theolog. TRILLER.

CAP. XVIII. Δελφὶν δὲ ἄρρεν θῆλυς] Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 12. Plinius lib. ix. cap. 7. Oppianus lib. v. Ἁλιευτ. ℣ 525. Philes Carm. lxxii. ℣ 20—29.

ἡ μὲν ἀκὶς] Doctiſſimus Geſnerus hanc figuram in margine editionis ſuae expreſſerat:

foramen pro fune,
ἀκὶς,
ὄγκοι.

ὑπό τε βίας] Mediceus, ὑπὸ τῆς βίας.

δύω κακὰ] Mediceus, δύω κακῶ.

νοήσει ἐντετρῦσθαι] Aliter τετρῶσθαι. GESNER. Mediceus, νοήσειε τετρῶσθαι.

CAP. XIX. Ὁ βοῦς ὁ θαλάττιος] Oppianus lib. ii. Ἁλιευτ. ℣ 141. Philes Carm. lxxxv.

καὶ ἔστιν ἐξ ὠδίνων βραγχύτατων] Al. βραγχύτατος. GESNER. idemque exhibet Mediceus.

ἔστι δὲ μῆκος] Mediceus, ἔστι δὲ καὶ μῆκος.

κώλυει] Al. κωλύων. GESNER.

CAP. XX. τῶν Ἰνδικῶν] τῶν ᾠδικῶν legit doctiſſimus Bochartus Part. 1. Hieroz. lib. ii. cap. 45. pag. 508.

Οἱ δὲ τέττιγες] Philes Carm. xxv.

ἡλίου δὲ ὑπαρχομένου τῆς ἀκμῆς] Adi cap. xx. lib. ii.

καὶ τοῦτο μὲν τὸ φιλόμουσον ἔδωκε τοῖς ἄρρεσιν] Infra lib. xi. cap. 16.

CAP. XXI. Argum. Περὶ τοῦ Ἀράχνου.] Lege, Περὶ τῆς Ἀράχνης.

Τὴν δὲ ἀράχνην ἡ φύσις] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 39. Infra lib. vi. cap. 53. et i. Var. Hiſt. 2. Georgius Piſides De opificio mundi ℣ 1152. Philes Carm. lxvii.

Καὶ φιλοτεχνεῖ κατὰ νῆμα,] Οὐ φιλο-

τεχνεῖ κατὰ νῆμα, Gyllius. GESNER. Mediceus, καὶ φιλοτεχνεῖ οὐ κατὰ νῆμα.

CAP. XXII. τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τῇ νέᾳ,] Antigonus Caryſtius cap. cxl.

CAP. XXIII. Οἰκία τῷ ζαργῷ] Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 132. et iv. ℣ 267. Philes Carm. lxxxvi.

βράγχη,] Thucydides βραγχέα dixit. GESNER.

Φιλοῦσι δέ πως τῶν ἀλόγων αἶγας] Confer Oppianum lib. iv. Ἁλιευτ. ℣ 311. et ii. Κυνηγ. ℣ 434.

Θηρῶνται δὲ καὶ ἀπὸ χειρὸς,] Adde eundem lib. iv. Ἁλιευτ. ℣ 597.

CAP. XXIV. Ὁ ἔχις] Herodotus lib. iii. cap. 109. Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 29. Plinius lib. x. cap. 62. Auctor libelli Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. pag. 739. Horapollo lib. ii. cap. 59. et ſeqq. Infra cap. 16. lib. xv.

αὐτῇ τῇ κεφαλῇ·] ζῶν αὐτῇ τῇ κεφαλῇ magnus legit Bochartus in Hierozoic. P. ii. lib. iii. cap. 1. pag. 363. TRILLER. Αὐτῇ τῇ κεφαλῇ elegans eſt, et vere Atticum. Infra lib. xvi. cap. 1. μίᾳ λίθου καταφορᾷ διαφθείρει (πορφυροῦς) τὸ πορφύρεον αὐτοῖς ὀστράκοις. Vide notas ad i. Var. Hiſt. cap. 3.

τὴν μητέρων νηδὺν,] Mediceus, τὴν μητρῷαν νηδύν. Philes, μητρικὴν νηδύν.

κατ' αὐτὰ] κατὰ τοῦτο. GESNER.

οἱ Ὀρέσαι καὶ οἱ Ἀλκμαίωνες] Anacreon Od. xxxi.

> Ἐμαίνετ' Ἀλκμαίων τε,
> Χ' ὁ λευκόπους Ὀρέστης,
> Τὰς μητέρας κτανόντες.

CAP. XXV. Τὴν ὕαιναν] ὄφιν hic inſerendum docet Bochartus Hierozoic. Part. i. lib. iii. cap. 7. p. 367. TRILLER. Hanc cl. Bocharti conjecturam refellit cl. Pauwius ad Horapollinem lib. ii. cap. 69. Porro de hyaena ſexum quotannis mutante agunt Ariſtoteles lib. vi. cap. 32. Hiſt. Anim. et lib. iii. De gener. Anim. cap. vi. ubi id diſerte negat. Adde Plinium lib. viii. cap. 3. Oppianum lib. iii. Κυνηγ. ℣ 289. et Philen Carm. xlix.

τὸν Καινέα καὶ τὸν Τειρεσίαν] Vide Antoninum Liberalem cap. 16.

ἀλλ' ἔργοις αὐτοῖς] Mediceus, ἀλλὰ τοῖς ἔργοις αὐτοῖς.

CAP. XXVI. ὡς ὑπὲρ ὡραίων] Apoſtolius Cent. xix. prov. 57. ὥσπερ ὡραίων.

οἱ ταῦροι πρὸς ταύρους,] Virgilius lib. iii. Georg. ℣ 220. Ovidius lib. ix. Met. ℣ 46. Oppianus lib. ii. Κυνηγ. ℣ 44.

Γίνονται δὲ ἐν τοῖς καλουμένοις ἀσπροις χωρίοις,] Oppianus lib. iii. Ἁλιευτ. ℣ 338.

> Ἄλλους δ' αὖ βρώμῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι δολώσας
> Ἀγρώσει ἁλιεύς· ἀγαθὸς δὲ οἱ ἔσσεται ἰχθὺς
> Κάνθαρος, ὃς πέτρῃσιν ἀεὶ λεπρῇσι μέμηλε.

καὶ ἔστιν ὁ ἀγὼν ὑπὲρ πολλῶν,] καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἄγων ὑπὲρ πολλῶν. GESNER. Mediceus et Apoſtolius, καὶ ἔστιν ὁ ἄγων οὐχ ὑπὲρ πολλῶν.

ὡς τοῖς ζαργοῖς ὁ πόλεμος,] Oppianus lib. iv. Ἁλιευτ. ℣ 375.

> Ἄλλος δ' αὖ ζαργοῖσι μέλει πόθος εἴαρος ὥρῃ
> Ἀλλήλων· εὐνῆς δὲ γάμων πέρι δηριόωνται.
> Πολλαῖς δ' εἰς ἀλόχοις πέρι μάρναται· ὃς δέ κεν ἀλκῇ
> Νικήσῃ, πάσῃσιν ἐπάρκιος ἔπλετ' ἀκοίτης.

Ceterum pro τοῖς ζαργοῖς apud Apoſtolium legitur τοῖς Ἀργείοις, ubi cl.

cl. Pantinus notat: "Infra ὡς τοῖς "Ἀργείοις, male in Aeliano ὡς τοῖς "ζαργοῖς, niſi forte ex eodem lib. "cap. 4. ζκάροις legendum ſit, qui "pro gregalibus ſuis pugnant."

τῷ Μενελάῳ] Mediceus, τῷ Μενέλεῳ.

Cap. xxvii. Ἐσιᾶται μὲν καὶ ἄλλαις] Lib. i. Var. Hiſt. cap. 1. Philes Carm. lxxxvi. ℣ 8—12. Apoſtolius Cent. xvi. prov. 25.

Γένηται] Apoſtolius, Γένηται. Mediceus, Γένοιτο.

τὴν γαστέρα] Apoſtolius, τὴν αὐτοῦ γαστέρα.

ἠκέσατο] Apoſtolius, ἠρέσατο.

ἑτοίμως τὸ δεῖπνον] Mediceus et Apoſtolius, ἕτοιμον τὸ δεῖπνον.

Cap. xxviii. Ἵππος ἐῤῥιμμένος ζφηκῶν γένεσίς ἐστιν.] Nicander Ther. ℣ 738.

> Ἄλλό γε μὴν δύσδηρι, τὸ δὲ ζφήκειον ἔπουσι,
> Πυρσὸν ἅλις ζφηκὶ παναλίγκιον ὠμοβορῆι,
> Ὃς δὴ θαρσαλέην γενεὴν ἐκμάσσεται ἵππου.
> Ἵπποι γὰρ ζφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν.

Confer Antigonum Caryſt. cap. 23. et Servium ad Virgilium lib. i. Aeneid. ℣ 439.

Ὁ μὲν γὰρ ὑποσήπεται,] Mſ. cl. Bardonii, Ὁ μὲν γὰρ ἵππος σήπεται.

Cap. xxix. Αἱμύλον ζῶον,] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 1. Philes Carm. xxii.

Περιάγουσιν οὖν αὐτὴν] Mediceus, Περιάγουσι γὰρ αὐτήν.

θήρατρα ἕτερα τοῖς ὄρνισι προσήει] Forte προφέρει, vel προτείνει. Gesner. προσφέρει malebat doctiſſimus Bochartus P. ii. Hierozoic. lib. ii. cap. 23. et προσάγει cl. Pauwius ad Philen: προσέιει Mediceus.

περιμένουσιν] Mediceus, παραμένουσιν. Philes ℣ 6.

> Σαίνει τὰ μικρὰ τῶν ὑποπτέρων γένη,
> Ἃ καὶ παραμένοντα μέχρις ἑσπέρας,
> Ὅταν ἔχῃ τὴν ὄψιν ἀσφαλεστέραν.

ἠρεμοῦσι δέει, καὶ μάλα γε ἰσχυρῷ,] Al. ἰσχυρῶς. Gesner. Vir ſummus loco laud. Hierozoic. legit, ἠρεμοῦσι θέᾳ καὶ αἱμυλίᾳ γε ἰσχυρῶς, et cl. Pauwius, ἠρεμοῦσι ἤδει καὶ μάλα γε ἰσχυρῷ.

Cap. xxx. Ὁ λάβραξ] Oppianus lib. ii. Ἁλιευτ. ℣ 130. Philes Carm. lxxxviii.

καρίδος] Καρὶς in obliquis iota vel acuto, vel circumflexo ſcribi poteſt. In teſtimoniis quidem poëtarum ab Athenaeo citatis plerumque iota producit, rarius corripit. Gesner.

τοὺς ἐλεοὺς ἐλλοχῶσιν] Mediceus, τὰς ἐλεοὺς ἐλλοχῶσιν. Τὰς ἐλεοὺς, nempe καρίδας.

Εἰσὶ γὰρ τῷ γένει τερπναί·] Lege, Εἰσὶ δὲ αἱ καρίδες τῷ γένει τερπναί. Gesner.

Ἀμυνάσθω δὲ αὐτάς] Mediceus, Ἀμυνάσθω δὲ αὐτοὺς, nempe λάβρακας. Oppianus lib. ult. ℣ 132.

> ταῖς δ' οὔτι φυγεῖν σθένος, οὐδὲ μάχεσθαι·
> Ὀλλύμεναι δ' ὀλέκουσι, καὶ οὓς πέφνουσι φονῆας.

Κέχηνε δὲ ὁ λάβραξ καὶ μέγα, ἔστιν οἱ τὰ τῆς δέρης ἁπαλά.] Cl. Pauwius ad Philen, tranſpoſita vocula καὶ, hunc locum ita conſtituendum cenſet: Κέχηνε δὲ ὁ λάβραξ μέγα, καὶ ἔστιν οἱ τὰ τῆς δέρης ἁπαλά: cui eleganti conjecturae ſuffragatur ſcriptura Medicea.

Cap. xxxi. τὴν δὲ ὕστερα] Infra lib. xii. cap. 26. Plinius lib. xii. cap. 26.

καὶ

ἢ σοχῷ βάλλει] Forte εὐςόχως. Gesner. Mallem aut ſκοπῷ aut ſκοπόν: phraſis ipſa occurrit apud Lucianum in Hermotimo, et in libello Adverſ. indoct. multos libros coëmentem, et alibi. Triller. Εὐςόχως exhibet Apoſtolius Cent. x. Prov. 33. neque dubitem, quin ita ſcripſerit Aelianus. Cl. Pauwius ad Philen malebat ςίχῳ, vel ςοίχῳ.

Cap. xxxii. Ἡδεινὸν κακὸν] Ex Oppiano lib. ii. Ἁλιευτ. ῡ 252. Gesner.

ὅπερ οὖν ἢ τοῖς ἀλόγοις ἐνέτηκε, ἢ αὐτοῖς ἐςι δυσέκνιπτον.] Mediceus, εἴπερ ἢ τοῖς ἀλόγοις ἐνέτηκε, ἢ αὐτοῖς ἐςι δυσέκνιπτα.

Μύραινα γοῦν πολύποδα μισεῖ,] Plinius lib. ix. cap. 62. Oppianus lib. iii. Ἁλιευτ. ῡ 389. Philes Carm. xxxv. 27.

πολύπους καράβῳ πολέμιος,] Infra lib. x. cap. 38. Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 2.

ἢ μύραινα καράβῳ ἐχθίςη ἐςί.] Mediceus, ὁ μυραίνῃ κάραβος ἔχθιςός ἐςι. Philes,

Ὁ κάραβος δὲ τῆς μυραίναις ἄχθεται.

Oppianus lib. ii. Ἁλιευτ. ῡ 321.

Κάραβος αὖ μύραιναν ἀπηνέα περ μάλ' ἐοῦσαν
Ἐσθίει, αὐτοφόνοισιν ἀγηνορίῃσι δαμεῖσαν.

τῆς ἀκωκαῖς τῶν ὀδόντων] Al. ἀκμαῖς. Gesner. atque ita etiam habet Mediceus. Heſychius, Ἀκμαῖς, ὀξύτησιν. Et paullo poſt muraena dicitur ἑαυτὴν ἐλίττειν ἢ περιβάλλειν τῶν ὀςράκων τῆς ἀκμαῖς. Et cap. praeced. Ἀκμαῖς ὀνύχων, ἢ ὀδόντων διαλομαῖς θαῤῥοῦσι ἢ ἄρκτοι.

ἔοικεν αὐτῷ τὸ σόφισμα αἱρεῖν οὐδ' ἓν τοῦτο.] Pro αἱρεῖν forte ὀνεῖν, vel ὠφελεῖν. Gesner. Propius ad ſcripturam vulgatam accederet ἀρκεῖν. Heſychius, Ἀρκεῖ, προσαρκεῖ, βοηθεῖ. Εὐριπίδης, τελεῖ.

ὥσπερ οὖν εἰς αὐτὴν] ὧν περ οὖν εἰς αὐτὴν legit cl. Pauwius.

Cap. xxxiii. Τὴν σφύραιναν] μύραιναν. Ovidius in Halieutico *muraenae* hoc attribuit, cui corpus lubricum: et ſic legendum conjecerim. Vicinae quidem dictiones *ſmyraena* et *ſphyraena* facile permutari potuerunt. Quanquam et apud Oppianum lib. iii. Halieut. ſphyraenae hoc attribuitur; ſed in argumento Graeco *muraenae* hic, non *ſphyraenae* mentio fit. Vide in muraena A. in libro De Aquatilibus. Gesner. Μύραιναν etiam hoc loco legiſſe videtur Philes Carm. lxxxix. ubi vide notata a cl. Pauwio: σφυραίνης autem mentionem duobus locis facit Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ῡ 372. et iii. 117. quem poſtremum locum ante oculos habuiſſe videtur Aelianus.

ἀραιὸν] εὐρὺ Oppianus. Gesner.

ἢ ἐντυχοῦσα τούτῳ] Al. τούτων. Gesner.

Cap. xxxiv. Τὴν σηπίαν] Plinius lib. ix. cap. 29. Oppianus lib. iii. Ἁλιευτ. ῡ 156. ubi conſule Ritterſhuſium. Philes Carm. xc.

τὸ ἐξ αὐτῆς ἀπόσφαγμα] Θολὸν vocat Ariſtoteles lib. ix. Hiſtor. Anim. cap. 37. pag. 436. et lib. iv. cap. 5. De partibus Anim. pag. 545. atque Athenaeus lib. vii. cap. 21. qui haec etiam addit: Ἱππῶναξ δ' ἐν τοῖς Ἰάμβοις εἶπόντος σηπίας ἀπόσφαγμα, οἱ ἐξηγησάμενοι ἀπέδωκαν τὸ τῆς σηπίας μέλαν· ἐςι δὲ ἀπόσφαγμα, ὡς Ἐρασίςρατός φησιν ἐν Ὀψαρτυτικῷ, ὑπότριμμα. Μέλαν etiam dicitur a Numenio apud Euſebium lib. xiv. Praepar. Evang. cap. 6. de Arce-

 ſila

ſila ſcribente, ὥσπερ γὰρ τὸ μέλαν τῆς σηπίας προβαλέσθαι πρὸ ἑαυτοῦ τῆς ἐποχῆς: et *atramentum* a Cicerone lib. ii. de Nat. D. cap. 50. *Aliae fuga ſe, aliae occultatione tutantur; atramenti effuſione ſepiae.* Plutarchus in libello Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 978. Τὴν γὰρ καλουμένην μύσιν περὶ τὸν τράχηλον ἔχουσα (ἡ σηπία) πλήρη ζοφερᾶς ὑγρότητος, ἣν θολὸν καλοῦσι, ὅταν καταλαμβάνηται, μεθίησιν ἔξω τεχνωμένη τῆς θαλάττης διαθολωθείσης, ποιήσασα περὶ αὐτὴν σκότος ὑπεκδῦναι καὶ ἀποδρᾶναι τὴν τοῦ θηρεύοντος ὄψιν, ἀπομιμουμένη τοὺς Ὁμήρου θεοὺς, κυανέῃ νεφέλῃ πολλάκις, οὓς ἂν σῶσαι θέλωσιν, ὑφαιρουμένους καὶ διακλέπτοντας. Ubi pro μύσιν reſcribendum μύτιν, cujus ſitum demonſtrat Ariſtoteles lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 1. Σπλάγχνον δ' οὐδὲν ἔχει τῶν μαλακίων, ἀλλ' ἣν καλοῦσι μύτιν, καὶ ἐπὶ ταύτῃ θολόν· τοῦτον δ' ἐπὶ πλεῖστον αὐτὸν καὶ μέγιστον σηπία ἔχει. Ἀφίησι μὲν οὖν ἅπαντα, ὅταν φοβηθῇ· μάλιστα δ' ἡ σηπία. Ἡ μὲν οὖν μύτις κεῖται ὑπὸ τὸ στόμα, καὶ διὰ ταύτης τείνει ὁ στόμαχος, ᾗ δ' εἰς τὸ ἔντερον ἀνατείνει κάτωθεν ὁ θολὸς, καὶ τῷ αὐτῷ ὑμένι ἔχει περιεχόμενον τὸν πόρον τῷ ἐντέρῳ, καὶ ἀφίησι κατὰ ταὐτὸν τόν τε θολὸν καὶ τὸ περίττωμα.

καὶ καταχεῖται αὐτῆς,] ὃ καταχεῖται αὐτῆς. GESNER. Mſ. Bardon. καὶ καταχεῖται τοῦτο αὐτῆς. Et paullo ante, οἱ τῶν τοιούτων ἀγαθοὶ θηραταί.

ὡς Ὅμηρος λέγει.] Iliad Υ ℣ 321. ubi poeta canit caliginem oculis Achillis, non vero Aeneae, a Neptuno offuſam fuiſſe:

> Αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν
> Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ.

CAP. XXXV. τὰς φάττας,] Zoroaſtres apud ſcriptores Geopon. lib. xv. cap. 1. Horapollo lib. ii. cap. 46.

Ἰκτῖνες] Al. Ἰκτῖνοι. GESNER. quomodo habet etiam Mediceus.

κίρκοι δὲ πικελίδα,] Zoroaſtres, κίρκοι ἀγελαίαν θελδακίνην.

τῆς ἴρεως καρπὸν,] τῆς ἴρεως καυλὸν legit cl. Pauwius ad Philen Carm. xxx. ℣ 77.

οἱ δὲ ἔποπες τὸ ἀδίαντον] Zoroaſtres, ἔποπες ἀμίαντον. Corrige ἀδίαντον. Nicander in Theriacis ℣ 846.

> Ἀχραές τ' ἀδίαντον, ὃ οὐκ ὄμβροιο ῥαγέντος
> Λεπταλέη πίπλουσα νοτὶς πετάλοισιν ἐφίζει.

Ubi ſcholiaſtes notat: τὸ δὲ ἀχραὲς οὕτω καλεῖται διὰ τὸ καθαρὸν καὶ ἄχραντον· ἐν ἀνύδροις γὰρ τόποις φύεται· καλεῖται δὲ καλλίτριχον, καὶ πολύτριχον, καὶ τριχομανές· τὸ δὲ ἀδίαντον, διότι οὐ διαίνεται καὶ βρέχεται ὑπὸ ὑετοῦ καὶ δρόσου. τοῖς φύλλοις γὰρ αὐτοῦ ῥανὶς οὐκ ἐφιζάνει, ἤγουν οὐδέποτε συμπίνει.

Ἀριστερεῶνα] Al. ἐρισεῶνα. Forte περιστερεῶνα, *verbenam*. GESNER. Recte. Zoroaſtres, κορῶναι περιστερεῶνα τὸν ὕπτιον.

αἴετοι τὸν λίθον,] Plinius lib. x. cap. 3. Philoſtratus lib. ii. De vita Apoll. cap. 14.

Λέγεται δὲ οὗτος ὁ λίθος καὶ γυναιξὶ κυούσαις ἀγαθὸν εἶναι, ταῖς ἀμβλώσεσι πολέμιον.] Mediceus, πολέμιος ὤν: quare etiam pro ἀγαθὸν reſcribendum exiſtimavi ἀγαθός.

CAP. XXXVI. Ὁ ἰχθὺς ἡ νάρκη] Infra lib. ix. cap. 14. Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 37. Antigonus Caryſt. cap. xliii. Plinius lib. xxi. cap. 4. Oppianus lib. ii. Ἁλιευτ. ℣ 62. et iii. 149.

Ἡ δὲ ἐχενηΐς] Infra lib. ii. cap. 17.

Κυούσης δὲ ἀλκυόνος] Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 8 et 9. Columella lib. xi. cap. 2. Plinius lib.

lib. x. cap. 32. Plutarchus in libello Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 982. aliique ſcriptores, quos plena manu collegit Cerda ad Virgil. lib. i. Georg. ℣ 499.

δίδωσι ζωληρίαν. Ἀλκυονείαν τηνικάδε τῆς ὥρας ἄγομεν ἡμέραν.] Mediceus, δίδωσι ζωληρίαν ἀλκυονείας τηνικάδε τῆς ὥρας ἄγειν ἡμέρας. ut ζωληρίαν dictum ſit pro κατὰ ζωληρίαν.

Ἴχνος δὲ λύκου] Plinius lib. xxviii. cap. 20. Geopon. lib. xv. cap. 1. pag. 398.

Λέων δὲ φύλλοις] Geopon. ibid.

παλῶν δὲ καὶ ὁ λύκος,] Geopon. ibid.

καὶ ἀλώπεκες] Mediceus, καὶ αἱ ἀλώπεκες.

Cap. xxxvii. Οἱ πελαργοὶ] Zoroaſtres lib. xv. Geopon. cap. 1.

αἱ δὲ νυκτερίδες,] Sextus Empiricus lib. i. Pyrrhon. Inſtit. cap. 13. ἔχιδνα δὲ θίγοντος αὐτῆς μόνου φηγοῦ κλάδους, καροῦται· καθάπερ καὶ νυκτερὶς πλατάνου φύλλου.

ἔδωκεν οἷον·] Al. ὅμοιον. Gesner.

Πολύποσι] Philes Carm. lxxxviii. ℣ 34.

Ὄφεως δὲ εἰ καθίκοιο καλάμῳ,] Idem Carm. lxvi. ℣ 10. et Zoroaſtres loco laud. ubi pro ἔχις e mſ. lege ὄφις.

ἐλαίας θαλλοῦ] Athenaeus lib. vii. cap. 19. pag. 317.

πιμελὴ ἐλέφαντος] ἐλάφου ſcribendum ſuſpicatur Aldrovandus lib. i. cap. 9. De quadrup. ſoliped. pag. 469.

Cap. xxxviii. καὶ χοίρου βοήν·] Infra lib. viii. cap. 28. et xvi. 36. Seneca lib. ii. De ira cap. xii. Georgius Piſides ℣ 949.

Καὶ αἰτήρα,] Plinius lib. viii. cap. 5. Plutarchus in libello Πότερα ζώων φρονιμ. pag. 972.

Ἀγαπᾷ δὲ ὁ αὐτὸς καὶ εὐωδίας πάσης] Mediceus, Ἀγαπᾷ δὲ ὁ αὐτὸς καὶ εὐωδίαν πᾶσαν.

λυκοσπάδα οἶν] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 10. τῶν δὲ λυκοβρώτων προβάτων τὰ κώδια, καὶ τὰ ἔρια, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἱμάτια φθειρωδέστερα γίνεται πολὺ μᾶλλον τῶν ἄλλων.

ὀδαξησμὸν] Scholion mſ. Medicei, ὀδαξησμὸς κνηγμὸς καὶ ὀδόντων τριγμός. Leg. κνηθμὸς καὶ ὀδ. τριγμός.

Κανθάροις] Infra lib. iv. cap. 18. et vi. 46.

ἐπιρράνῃ] Mediceus, ἐπιρράναι.

καὶ τοὺς ὄφεις πάντας ἴσεων πλέον δεδιέναι.] Infra lib. x. cap. 29. Theophylact. Simoc. Quaeſt. Phyſ. cap. 14.

Cap. xxxix. Περὶ τρυγόνων θαλαττίων.] Vide etiam lib. xvii. cap. 18. Gesner. Vocem θαλαττίων eliminandam cenſui, quia neque Philes Carm. xxi. neque Gyllius lib. xv. cap. 49. Hiſt. Anim. eam agnoſcunt. Vide cl. Pauwium ad Horapoll. lib. ii. cap. 54.

τὰς τρυγόνας,] Apoſtolius Cent. xix. prov. 6. addit θαλαττίας, male.

ὁ δόλος] Hanc vocem ignorat Apoſtolius.

Cap. xl. Ὄρκυνος] Plinius lib. xxxii. cap. 11. Oppianus lib. iii. Ἁλιευτ. ℣ 136. et 335.

Cap. xli. Δειλότατος ἰχθύων ὁ μελάνουρος,] Oppianus lib. iii. Ἁλιευτ. ℣ 443. Philes Carm. lxxviii.

ἐπὶ τῆς ἄμμου μόνης ἁλιεύουσι,] Cl. Pauwius pro ἁλιεύουσι in notis ad Philen correxit ἁλύουσι.

Ὅπως δὲ ἁλίσκονται, ἐρεῖ ἄλλος.] Vide Oppianum ℣ 464. et ſeqq.

Cap. xlii. Αἰετὸς δὲ ὀρνίθων ὀξυωπέστερος.] Mediceus, ὀξυωπέστατος. Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 34.

Καὶ Ὅμηρος ἐν τῇ Πατροκλείᾳ,] Seu ἐν Ἀριστείᾳ Μενελάου, nempe Iliad. P. ℣ 673—678.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος
Πάντοσε παπταίνων, ὥς' αἰετὸς, ὅν ῥά τε φασὶν
Ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν·
Ὅν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτὼξ,
Θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ καταχείμενος· ἀλλά τ' ἐπ' αὐτῷ
Ἔσσυτο, καί τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.

ἀναγκαῖον] Gloſſa marginalis codicis Medicei, ἀναγκαῖον, χρήσιμον.

ὃν ἐξέπεμψε] Iliad. Π. ℣ 125.

CAP. XLIII. Ἡ ἀηδὼν] Infra lib. iii. cap. 40. et v. 38. Philes Carm. xviii. ℣ 12.

ἐρημαίων χωρίων] Mediceus, τῶν ἐρημαίων χωρίων.

ὡς Ὅμηρος λέγει.] Iliad, Ξ. ℣ 233.

Ὕπνε, ἄναξ πάντων τε Θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων.

CAP. XLIV. Τῶν γεράνων] Infra lib. vii. cap. 7.

ἱκανοὶ] Gyllius, εἰ ἱκανοί. GESNER.

CAP. XLV. Γυπῶν πτερὰ εἰ θυμιάσαι τις,] Plinius lib. xxix. cap. 4. Philes Carm. iii. ℣ 21, 22.

δρυοκολάπτης,] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 9. ὁ δὲ δρυοκολάπτης οὐ καθίζει ἐπὶ τῆς γῆς· κόπτει δὲ τὰς δρῦς τῶν σκωλήκων καὶ σκνιπῶν ἕνεκεν, ἵν' ἐξίωσιν. Plinius lib. x. cap. 18.

καὶ οἰκοδομίας οὐδέν.] Mediceus, οὐδὲ ἕν.

CAP. XLVI. Οἱ συνόδοντες] Συνόδοντας hos piſces etiam nominari docet Athenaeus lib. vii. pag. 322.

ἧλιξ ἥλικα] Apoſtolius Cent. ix. prov. 78. ἧλιξ ἥλικα τέρπει. παλαιὸς λόγος· ἡ γὰρ ἰσότης τοῦ χρόνου, φησὶν ὁ Πλάτων, ἐπὶ ἴσας ἡδονὰς ἄγουσα, δι' ὁμοιότητα φιλίας παρέρχεται. Leg. cum cl. Pantino παρέχεται.

Ὅταν ἁλιεὺς] Oppianus lib. iii. Ἁλιευτ. ℣ 613.

καὶ κύκλῳ γινόμενοι] Mediceus, καὶ κύκλοσε γινόμενοι.

ἐκ δὲ] Leg. εἰ δέ.

CAP. XLVII. Φρύγεται διὰ τοῦ θέρους ὁ κόραξ] Plinius lib. x. cap. 12. Theophylaƈtus Simocatta cap. 12. Philes Carm. vi.

καὶ μένει] Ad ficum conſediſſe corvum narrat Ovidius lib. ii. Faſt. ℣ 255.

CAP. XLVIII. καὶ Ἀπόλλωνος ἀκόλουθον] Confer Aldrovandum lib. xii. Ornithol. pag. 709. Bochartum P. ii. Hieroz. lib. iii. cap. 12.

μαντικῆς συμβόλοις] Mediceus, μαντικοῖς συμβόλοις.

βοὴν] Al. φωνήν. GESNER. Receptam ſcripturam firmant illa capitis praec. καὶ βοᾷ τὴν αἰτίαν μαρτυρόμενος.

ὠὰ κόρακος μελαίνειν τρίχας.] Plinius lib. xxix. cap. 6.

CAP. XLIX. Ὁ μέροψ] De hac ave agit auƈtor infra lib. xi. cap. 30.

τὰ μὲν γὰρ εἰς τοὔμπροσθεν ἵεται καὶ κατ' ὀφθαλμοῦ] Uterque mſ. et Apoſtolius Cent. xvi. prov. 98. καὶ κατ' ὀφθαλμούς.

CAP. L. Ἡ μύραινα] Infra lib. ix. cap. ult. Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 10. Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 554. Philes Carm. lxx. ℣ 10.

Ἤδη δὲ, φασὶ, καὶ ὁ ἔχις οἰστρήσας] Plinius lib. ix. cap. 23. Athenaeus lib. vii. pag. 312.

CAP. LI. Ῥάχεως ἀνθρώπου νεκροῦ] Confer Plutarchum Vit. Cleomen. pag. 719. TRILLER. et Ovidium lib xv. Met. ℣ 389.

Sunt qui, cum clauſo putrefacta eſt ſpina ſepulchro,
Mutari credant humanas angue medullas.

Ad quem locum vide nobiliſſimi Heinſii notam. Ceterum Mediceus, Ῥάχις ἀνθρώπου, et τρέπει εἰς ὄφιν pro vulg. τρέπειν εἰς ὄφιν.

μετὰ βίον] Mediceus, μετὰ τὸν βίον.

οὕτωσὶ] Forte ὀρθῶς. Gesner.

Cap. lii. καὶ ὅτε οἱ φίλον, καὶ ἔχει καλῶς, ἀπαλλάττεται.] Avo legendum videbatur, καὶ ὅτι οἱ φίλον καὶ ἔτει, καλῶς ἀπαλλάττεται, *quumque ipſi placet et anni tempori, ſecura diſcedit.*

κατὰ τὸν τῆς Ὁμηρικῆς ξενίας θεσμόν.] Homer. Odyſſ. O. ℣ 72.

Ἶσόν τοι κακόν ἐσθ', ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
Ξεῖνον ἐποτρύνῃ, καὶ ὃς ἐσσύμενον κατερύκῃ·
Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.

ἰέναι] Mſ. cl. Bardonii, ἀπιέναι.

Cap. liii. Ἀναπνεῖ γὰρ καὶ διὰ τῶν ὤτων,] Idem ex Alcmaeone tradit Ariſtoteles lib. i. Hiſt. Anim. cap. 11. at Varro lib. ii. De re ruſtica cap. 3. et Plinius lib. viii. cap. 5. ex Archelao.

αἰσθητικώτατον] αἰσθηματικώτατον correxit cl. Pauwius ad Horapollinem lib. ii. cap. 68.

ſenſuque] Gyllius addit *audiendi*, ut et Orus habet. Gesner.

Cap. liv. καὶ ὄφεως, ἀλλ' οὐ φασιν] Leg. ἀλλ' οὖν φασιν. Gesner. καὶ ὄφεως ἄλλου φασίν. Mediceus.

ἐπῳδαὶ] Al. ἐπαοιδαί. Gesner. atque ita etiam Mediceus.

Ἀσπὶς δὲ ἀκούω] Philes Carm. lxvi. ℣ 23. Apoſtolius Cent. iv. prov. 65.

δῆγμα ἀνίατον] Nempe ἐὰν βαλεροῦ φάγῃ, ut ſcribit auctor lib. ix. cap. 15. Confer etiam lib. ii. cap. 5. et ix. 11 et 62.

θηρικουρίας] Apoſtolius, θηρικουρίων.

οἷον ἀκούομεν] Apoſtolius, οἵας ἀκούομεν.

τὴν Μήδειαν] Hyginus Fab. xxv. Philoſtratus Epiſt. xxxviii. Apollodorus lib. i. cap. 2.

καὶ τὴν Κίρκην·] Homerus Odyſſ. K. ℣ 318.

Cap. lv. Κυνῶν θαλαττίων] Supra cap. 17. Philes Carm. lxxvii. ℣ 5.

κεντρίτην] Lego κεντρίνην ex Oppiano, qui eadem fere canit Halieut. i. ℣ 378. Gesner. κεντρίτην ſive κεντρίνην legas, perinde eſt. Sed prius tuentur Mediceus et Philes Carm. lxxvii. ℣ 5. atque etiam cl. Pauwius in notis ad eundem. Poſterius Athenaeus lib. xiii. cap. 12.

οὐκ ἂν διαμάρτοις.] Mediceus, οὐκ ἂν διαμαρτάνοις.

καὶ τὴν δορὰν ἀεὶ μαλακώτεροι,] Mediceus, καὶ τὴν δορὰν εἰσι μαλακώτεροι.

οἱ δὲ ἕτεροι, μικροί τε] Paullo ante dixerat omnes caniculas minores ad cubiti menſuram accedere: melior etiam oppoſitio hic foret, ſi pro μικροὶ legeretur ὁμόχρους. Ceteri enim κατεστιγμένοι et ποικίλοι ſunt; ſed Rondeletius quoque *centrinas* minores eſſe ſcribit. Gesner.

σκληροὶ τὴν δορὰν] Mediceus, σκληροὶ τὴν δορὰν μέντοι.

καὶ τὴν χρόαν εἰς τὸ λευκὸν] Forte legendum εἰς τὸ κέλαινον. Oppianus lib. iv. ℣ 242.

Καὶ μὴν δὴ φιλότητι καὶ ἀλλήλων ἐπαγωγῇ
Ὅπλιωνται γαλεοί τε κύνες, καὶ φῦλα κελαινῶν
Κεντροφόρων.

τὸ μὲν τῆς κεφαλῆς κατὰ λοφιάν.] Mediceus, κατὰ τὴν λοφιάν. Confer Aldrovandum lib. iii. De Piſcibus cap. 41.

καὶ ἰοῦ τι προσβάλλει.] Oppianus lib. ii. Ἁλιευτ. ℣ 460.

ἑκατέρωθεν] Leg. ἑκάτερον. GESNER.

ἀποζητήσαντος·] Mediceus, ἀποσυλήσαντος: probe. Pindarus Pyth. Od. iv. ℣ 195.

Πεύθομαι γάρ μιν Πελίαν ἄθεμιν
Λευκαῖς πιθήσαντα φρασὶν
Ἀμετέραν ἀποσυ-
λᾶσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων.

CAP. LVI. Τῆς τρυγόνος τῆς θαλαττίας] Infra lib. ii. cap. 36 et 50. viii. 26. xvii. 18. Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 3. Antigonus Caryſtius cap. xxii. Oppianus lib. ii. Ἁλιευτ. ℣ 462. Heſychius v. Τρυγών. Euſtathius in Homerum Odyſſ. Λ. ℣ 133. Philes Carm. xci.

οὔτε γὰρ ἄλλος ἰάσεται τὸ τραῦμα, οὔτε ἡ τρώσασα·] Utrumque hoc falſum eſſe ex medicorum libris patet. Nam et alia quaedam ejus remedia traduntur, et ex ipſa paſtiſtinaca. GESNER.

μόνη γὰρ τῇ Πηλείτιδι βολῇ] De qua canit Ovidius in Remedio Amoris ℣ 48.

Vulnus in Herculeo quae quondam fecerat hoſte,
Vulneris auxilium Pelias haſta tulit.

Adde Hyginum Fab. ci. atque iſtic notas cl. Munckeri, qui pro Πηλείτιδι hoc loco corrigit Πηλείαδι.

CAP. LVII. Λευκὸν θηρίον ὁ κεράστης.] Infra lib. xvi. cap. 28. Nicander Theriacis ℣ 258. Plinius lib. viii. cap. 23. Philes Carm. lxvi. ℣ 28.

ὡς ἐκεῖνα] Malim, ὡς ἐκεῖνοι.

Ψύλλοις] Antigonus Caryſtius cap. xix. Lucanus lib. ix. ℣ 893. Silius Italicus lib. i. ℣ 611. Plinius lib. vii. cap. 2. Dion Caſſius lib. li. Sextus Empiricus lib. i. Pyrrhon. Inſtit. cap. 14.

εἶτα μὲν τὸ στόμα ὕδατι ἐπικλύσηται, ἀπονίψει δὲ τὰς χεῖρας] Mediceus, ἐπικλύσηται, ἀπονίψῃ δέ.

εἰ ταῦτα περιττεύοντα Λίβυες] Mediceus, καὶ ταῦτά γε εἰ περιττεύονται Λίβυες.

CAP. LVIII. Μελισσῶν δὲ ἐπίβουλοι] Infra lib. v. cap. 11. Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 40. pag. 443. Virgilius lib. iv. Georg. ℣ 10 et 242. Philes Carm. xxx. ℣ 1—7.

Phalaenae] id eſt, blattae quaedam noctu lucernis advolantes. GESNER.

καὶ αἱ φάλαγγες, καὶ αἱ λύγγαι·] Cl. Pauwius ad Philen legit, καὶ αἱ φάλαιναι αἱ καὶ λυχναῖαι, et mox pro καταστήσαντες ἢ καταστρώσαντες, καταπρήσαντες.

ὄλεθρον δὲ καὶ τούτοις ἐπιτετέχνηνται ἐκεῖνοι] Mediceus, ὄλεθρος δὲ καὶ τούτοις ἐπιτετέχνηται ἐκεῖνος.

ἢ τιθυμάλλου ὀπὸν ὑποχέοντες] ἢ τιθυμάλλου ὀπῷ ὑποχέοντες.

τοὺς γυρίνους] τοὺς ἐκ τελμάτων βατράχους infra lib. v. cap. 11.

vel nucibus] Tithymalli alterius nimirum. GESNER.

φάλαγγες] Forte, φάλαιναι. GESNER. atque ita legendum monuit cl. Pauwius ad Philen Carm. xxx. ℣ 1.

καὶ μύρῳ ὁμοίως,] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 40. pag. 443. Auctor Mirab. Auſcult. pag. 716. Mediceus, καὶ μύρῳ ὁμοίως δή.

CAP. LIX. Περσαιπόλει,] Vide Dio-

Diodorum Siculum lib. vii. pag. 543. et Strabonem lib. ix. pag. 730.

οἷάπερ] Al. ἅπερ. Gesner.

καὶ γὰρ καὶ ἐκεῖνος ἐν Σούσοις] Confer Briſſonium De regno Perſarum lib. i. pag. 45.

Κῦρος δὲ ὁ δεύτερος] Junge Xenophontem lib. v. Ἀπομνημον. pag. 850.

πρὸς τὴν Λυδίαν] Mediceus, εἰς τὴν Λυδίαν.

τὰς δὲ τῶν μελισσῶν οἰκοδομὰς σοφωτέρας] Cl. Pauwius ad Philen Carm. xxix. ℣ 73. legit: αἱ δὲ τῶν μελισσῶν οἰκοδομαὶ σοφώτεραι οὖσαι κατὰ πολὺ καὶ τεχνηέστεραι.

οὐδὲν δὲ ἄρα ἦν μελιττῶν] Philes Carm. xxix. ℣ 73—81. Tzetzes Chil. iv. 125. ℣ 120.

Πρῶτον μὲν γὰρ ἐργάζονται τοὺς θαλάμους] Mediceus, Πρώτους μὲν γὰρ ἐργ. τ. θ.

τὴν οἴκησιν τὴν βασιλικήν.] Mediceus, τὴν οἴκησιν τὴν βασίλειον.

καὶ παλαιόταται] Mediceus, καὶ αἱ παλαιόταται.

Cap. lx. Λέγει μέν τις λόγος ἀκέντρους εἶναι] Philes Carm. xxix. ℣ 63—65. et 84, 85.

τούτων] Leg. αὐτῶν. Gesner. τούτων ſubintellige ζώων.

ὑποπεπλάσθαι] Al. συμπεπλάσθαι. Gesner. nec aliter habet Mediceus.

καὶ τὰς λοιπὰς] Mediceus, καὶ τὰς μελίττας δὲ τὰς λοιπάς.

Ἀποκλίνειν τὰ κέντρα] Mediceus, ὑποκλίνειν τὰ κέντρα.

LIBER II.

Cap. i. καὶ τοὺς κρυμοὺς ἀπολείπωσι —— ἀθροίζονται μὲν ἐς τὸν Ἕβρον] Mediceus, καὶ τοὺς κρυμοὺς ἀπολίπωσι —— ἀθροίζωνται μὲν ἐς τὸν Ἕβρον.

αἱ γέρανοι,] Infra lib. iii. cap. 13. Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 12. et ix. 11. Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 621. Philes Carm. xi.

ὡς ἔχειν καὶ δεῖπνον,] Pro δεῖπνον Bochartus P. ii. Hierozoic. lib. i. cap. 11. corrigit δι' ὕπνον, minus recte, ut puto. Vide infra lib. iii. cap. 13.

καὶ πρὸς τὰς ἐμβολὰς τῶν ἀνέμων] Mediceus, καὶ πρὸς τὰς ἐμβολὰς τὰς ἐκ τῶν ἀνέμων.

καὶ τῆς ἐπὶ τὸν Νεῖλον ὁρμῆς,] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 12. Lucanus lib. v. ℣ 712. et vii. 832. Statius lib. xii. Thebaid. ℣ 515.

φθέγγονται] Al. φέρονται. Gesner. et ſic quoque Mediceus.

Σπείραντας δὲ τοὺς Αἰγυπτίους] Mediceus, σπείροντας δὲ τοὺς Αἰγυπτίους.

Cap. ii. καὶ ἐν ἀέρι καὶ θαλάττῃ] Mediceus, καὶ ἐν ἀέρι καὶ ἐν θαλάττῃ.

πυριγόνους,] Philes Carm. xxiv. ℣ 3.

τίκτεσθαι μὲν πυρί, ἀέριον δὲ ἀπόλλυσθαι] Mediceus, τίκτεσθαι μὲν πυρί, ἀέρι δὲ ἀπόλλυσθαι.

Cap. iii. αἱ δὲ χελιδόνες] Philes Carm. xix. ℣ 14.

ὅτι πεφρίκασι τὸν Τηρέα,] Adi Apollodorum lib. iii. pag. 198. et cl. Munckerum ad Hyginum Fab. 45.

καὶ νεῶ.] Gyllius in ſuo codice legiſſe videtur καινὴν.

τί οὖν τὴν Τειρεσίαν ᾄδομεν;] Mediceus, τί οὖν ἔτι τὴν Τειρεσίαν ᾄδομεν;

ὡς

ὡς Ὅμηρος λέγει.] Odyſſ. Κ. ℣ 490.

Ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι, καὶ ἱκέσθαι
Εἰς ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
Ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο,
Μάντιος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσιν.

Cap. iv. Ζῶα ἐφήμερα] Ariſtoteles lib. i. Hiſt. Anim. cap. 5. Ὅσα δὲ ἄναιμα ὄντα πλείους πόδας ἔχει, εἴτε πτηνά, εἴτε πεζά, σημείοις κινεῖται τελείοσιν, οἷον τὸ καλούμενον ζῶον ἐφήμερον τέτρασι καὶ ποσὶ καὶ πτεροῖς· τοῦτο γὰρ οὐ μόνον κατὰ τὸν βίον σημαίνει τὸ ἴδιον, ὅθεν καὶ ἐπωνυμίαν ἔχει, ἀλλ' ὅτι καὶ πτηνόν ἐστι, τετράπουν ὄν.

τῶν δὲ ἐν αὐτῷ] Apoſtolius Cent. ix. prov. 41. τῶν δὲ ἐν αὐτοῖς: prave.

ἠθημένοις, — γεγενημένοις.] Idem, ἠθημένα — γεγενημένα: quae ſcriptura idonea eſt, ſi praecedens interpunctio tollatur, et pro μάρτυσι, μάρτυρας legatur.

Cap. v. longo tempore quiſpiam ſanus fieri poſſit,] Vel, *olim aliqui ſanati ſunt*. Gesner.

ἰάσατο,] ἰάσαιτο, Gyllius. Gesner.

ἀναγκαίοις] Al. ἡ ἀναγκαίοις. Gesner. idemque exhibet Mediceus.

αὖός ἐστιν·] Doctiſſimus Bochartus Tom. ii. Hierozoic. lib. iii. cap. 9. citat αὐτὸς ex editione Geneveſi, proque eo legit καυστὸς vel καυτὸς, quae utraque vox rejicula eſt: αὖος enim idem valet, quod ξηρός. Infra h. l. cap. 36. αὖον δένδρον, et lib. i. cap. 47. αὖον λήϊον. Vide etiam cl. Pauwium ad Horapoll. pag. 275.

εἰ δὲ ἄνθρωπος κατέχοι ῥάβδον,] Lucanus lib. ix. ℣ 830.

Quid prodeſt miſeri baſiliſcus cuſpide Mauri
Tranſactus? velox currit per tela venenum
Invaditque manum.

Cap. vi. Αἰγύπτιοι,] Infra lib. vi. cap. 15. Πυνθάνομαι δὲ καὶ ἐν τῇ Ἀλεξάνδρου πόλει κατὰ τὸν Πτολεμαῖον τὸν δεύτερον ἐρασθῆναι δελφῖνα ἔρωτα παραπλήσιον. Sed hoc minus ad rem: nam pro Αἰγύπτιοι legendum putem Κορίνθιοι ex Herodoto lib. i. cap. 23. Ἐτυράννευε δὲ ὁ Περίανδρος Κορίνθου, τῷ δὴ λέγουσι Κορίνθιοι (ὁμολογέουσι δέ σφι Λέσβιοι) ἐν τῷ βίῳ θῶυμα μέγιστον παραστῆναι. Ἀρίονα τὸν Μηθυμναῖον ἐπὶ δελφῖνος ἐξενειχθέντα ἐπὶ Ταίναρον, ἐόντα κιθαρῳδὸν τῶν τότε ἐόντων οὐδενὸς δεύτερον, καὶ διθύραμβον, πρῶτον ἀνθρώπων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ποιήσαντά τε καὶ ὀνομάσαντα καὶ διδάξαντα ἐν Κορίνθῳ. Et cap. xxiv. fin. ταῦτα μὲν νυν Κορίνθιοί τε καὶ Λέσβιοι λέγουσι.

τὰ μὲν Ἀρίονος] Infra lib. xii. cap 45. Herodotus lib. i. cap. 24. Dio Chryſoſtomus Orat. xxxvii. pag. 455. Oppianus lib. v. Ἁλιευτ. ℣ 448. Tzetzes Chil. i. ℣ 17.

Τηΐῳ] Forte Τέῳ. Gesner.

καὶ τῆς μίξεως αὐτοῦ καὶ τοῦ δελφῖνος] Mediceus, καὶ τῆς νήξεως αὐτοῦ καὶ τοῦ δελφῖνος.

ἐν τῇ καλουμένῃ Πληροσελήνῳ] Πορδοσελήνη vel Ποροσελήνη Stephano et Pauſaniae. Vide Onomaſticum noſtrum. Gesner. Ποροσελήνη vel Πορδοσελήνη legit cl. Holſtenius ad Stephanum Byzant. pag. 260. Πωροσελήνη etiam repraeſentat Mediceus a manu ſecunda. Ceterum eandem hiſtoriam, quam hic refert Aelianus, paullo aliter narrat Pauſanias lib. iii. cap. 25. Ita enim ille:

ille: τ̃ ἐν Ποροσελήνῃ δελφῖνα τῷ παιδὶ σῶςρα ἀποδιδόντα, ὅτι σύμκοπέντα ὑπὸ ἁλιέων αὐτὸν ἰάσατο· τȣ̃τον τ̃ δελφῖνα εἶδον, καὶ καλȣ̃ντι τῷ παιδὶ ὑπακȣ́οντα, καὶ φέροντα ὁπότε ἐποχεῖσθαί οἱ βȣ́λοιτο.

ἐλαθέτην εἰς ἔρωτα ἀλλήλων ὑπελθόντες] Mediceus, ὑπελθόντε.

καὶ τȣ̃το τὸ ᾀδόμενον μὲν, καὶ μάλα ὑπέρσεμνος ἀντέρως ἐτιμᾶτο] Mediceus, καὶ τȣ̃το δὴ τὸ ᾀδόμενον μὲν καὶ μάλα ὑπέρσεμνον ἀντέρως ἐτιμᾶτο.

καὶ δὴ τὰ τροφεῖα] Mediceus, καὶ δὴ καὶ τὰ τροφεῖα.

καὶ τȣ́των] Mediceus, καὶ τȣ́των γε.

τ̃ ἐξ αὐτȣ̃ φύρον] Mediceus, τ̃ ἐξ αὐτȣ̃ φόρον.

ἐκεκήρυκτο] Mediceus, κεκήρυκτο.

CAP. VII. Ἀρχέλαος] Cherroneſites. Vide Meurſium Biblioth. Gr.

ἀπειπόντας ἀπὸ δίψȣς] Mediceus, ὑπὸ δίψȣς.

τ̃ κρεῶν ἐσθίειν] Mediceus, τ̃ νεκρῶν ἐσθίειν.

ἐπὰν δὲ βασιλίσκȣ συρίγματος ἀκȣ́σῃ,] Nicander Ther. ℣ 399. Lucanus lib. ix. ℣ 725. Plinius lib. viii. cap. 21.

τὸ ἐντεῦθεν τὸ τȣ̃ λόγȣ τȣ̃το ἄςροις.] Forte τὸ ἐντεῦθεν ἀπολείπεσθαι τοῖς ἄλλοις. GESNER. Legendum mihi videtur, διὰ τȣ̃ ψόγȣ τȣ́τȣ τοῖς ἄλλοις: ſenſu plano et perſpicuo, ſi praecedentia conſulantur. TRILLER. Pro ἄςροις cl. Pauwio legendum videbatur γάςρισι, *guloſis*, quia paullo ante praeceſſit τ̃ κρεῶν ἐσθίειν.

CAP. VIII. Λόγοι φασὶν Εὐβοέων] Oppianus lib. v. Ἁλιευτ. ℣ 425.

ἐσχαρίδας] Margini codicis Medicei haec gloſſa adſcripta erat: Ἐσχαρίδας νῦν ȣ̃τος λέγει ἀσυνήθως τὰ φανάρια ἀπὸ μεταφορᾶς τ̃ ἐσχαρῶν, ἐν αἷς τὸ πῦρ ἅπτεται. Vocem φανάρια illuſtrat Euſtathius ad Homer. Odyſſ. H. ℣ 101. καὶ τὸ φανίον ἤ τὸ ἐκ φανȣ̃ παράγωγον, ȣ̃ ἡ χρῆσις παρὰ Μενάνδρῳ· ȣ̃ φανίȣ τὸ ὑποκόρισμα παράγει καὶ τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον φανάριον.

ἰπνȣ̀ς καλȣ̃σιν αὐτάς.] Suidas, ἰπνιὰ καὶ ἰπνοὶ, οἱ λαμπτῆρες, οἱ φανοὶ, οἱ λύχνοι. Ἰπνὸς ὁ φȣ̃ρνος, ἢ κάμινος, ἢ ὁ φανός· καταχρηςικῶς δὲ ἡ ἐσχάρα.

ὅ,τι ἐςὶ τὸ ὁρώμενον,] Al. ὅ,τι βȣ́λεται τὸ ὁρώμενον. GESNER. atque ita Mediceus.

ȣ̃τω γε μὴν διακειμένοις ῥᾷςόν ἐςιν ἤδη καὶ τελαίνῃ παλάξαι] Mediceus, διακειμένȣς.

ἐπικαρπίαν] Mediceus, τ̃ ἐπικαρπίαν.

CAP. IX. Ἔλαφος ὄφιν νικᾷ,] Nicander Ther. ℣ 140. Plinius lib. viii. cap. 32. Plutarchus tractatu Πότερα τ̃ ζώων φρονιμ. pag. 976. Oppianus lib. ii. Κυνηγ. ℣ 236. et lib. ii. Ἁλιευτ. ℣ 289. Philes Carm. lvi.

κατά τινος φύσεως δωρεὰν θαυμαςῆς] Mediceus, κατά τινα φύσεως δωρεὰν θαυμαςήν.

ὧν ἔχθιςος] Mediceus, ὧν ὁ ἔχθιςος.

τῇ καταδρομῇ τȣ̃ δόμȣ] καταρωχμῇ legendum eſſe valide docet Bochartus Part. i. Hieroz. lib. iii. cap. 17. pag. 886. ſed minore negotio legi quoque poſſet κατατρύμῃ, aut κατατομῇ, ſenſu eodem. TRILLER.

CAP. X. ἀτιμάζει γȣ̃ν ἀναβῆναι τȣ̀ς ὄνȣς αὐτῆς] Mediceus, αὐτήν.

ὅπερ ȣ̃ν ξυνειδότες] Xenophon Περὶ ἱππικῆς pag. 939. Plinius lib. x. cap. 63.

ἀποθραύσαντες] Al. ἀποθερίσαντες. GESNER. Felicius Bochartus Part. i. Hieroz. lib. ii. cap. 8. pag. 121. legendum conjicit ἀποθριάσαντες, *pilos*

los evellentes. Triller. Mediceus etiam legit ἀποθερίσαντες.

Cap. xi. ἀλλαχόθι,] Infra lib. viii. cap. 10 et 15. item lib. ix. cap. 56.

περὶ τῆς θήρας] Infra lib. vi. cap. 56. et vii. 6.

ὀλίγα ἐκ πολλῶν, ἃ ἔφασαν ἄλλοι.] Mediceus, ὧν ἔφασαν ἄλλοι.

Θέαν ἐπετέλει] Plinius lib. viii. cap. 2. *Germanici Caeſaris munere gladiatoris quoſdam etiam inconditos motus edidere, ſaltantium modo. Vulgare erat per auras arma jacere non auferentibus ventis, atque inter ſe gladiatorios congreſſus edere, aut laſciviente pyrrhiche colludere: poſtea et per funes inceſſere, lecticis etiam ferentes quaterni ſingulos puerperas imitantes: pleniſque hominum tricliniis accubitum iere per lectos ita libratis veſtigiis, ne quis potantium attingeretur.*

μεταχειρισάμενος.] Al. χρησάμενος. Gesner. nec aliter Mediceus.

λιγύζειν τὶ τῶν μελῶν] Mediceus, λυγίζειν τὶ τῶν μελῶν.

Δάμωνα] Athenienſem. Ejuſdem meminerunt Cornelius Nepos in Epaminonda cap. 3. et Plutarchus de Muſica pag. 1136.

Σπίνθαρον] Al. Ἐπίθαρον. Gesner.

Ἀριστόξενον] Spinthari, qui etiam Mneſias dictus fuit, filium, patria Tarentinum. De eo ſcribit Suidas in v. Ἀριστόξενος. Συνετάξατο δὲ μουσικά τε καὶ φιλοσοφικά, καὶ ἱστορίας, καὶ παντὸς εἴδους παιδείας καὶ ἀριθμοῦ αὐτοῦ τὰ βιβλία υνγʹ. Ex iis hactenus ſuperſunt ἁρμονικῶν στοιχείων βιβλία γʹ ab eximio viro Joanne Meurſio olim edita, qui titulos librorum ab aliis ſcriptoribus memoratorum diligenter collegit in notis ad Ariſtoxenum pag. 135. Eundem vero τῷ γέλωτι ἀνὰ κράτος πολέμιον γενέσθαι refert auctor noſter lib. viii. Var. Hiſt. cap. 13.

Ξενόφιλον.] Patria Chalcidenſem, et ſecta Pythagoricum. Valer. Max. lib. viii. cap. 14. eumque centum et quinque annis vixiſſe ſine ullo corporis incommodo tradit Plinius lib. vii. cap. 50.

Φιλόξενον] Eundem memorat Aelianus lib. xii. Var. Hiſt. cap. 44.

τυλία,] τυλίον forte diminutivum a τύλη. an *lectus tomento fartus?* Gesner.

καὶ τραπέζαι τε] Mediceus, τράπεζαί τε.

τὰς προβοσκίδας ὡς χεῖρας κεκολασμένας προὔτεινον] Mediceus, κεκολασμένως.

ὡς ὁ Πέρσης ὁ παρὰ τῷ Ξενοφῶντι τῷ χρυσῷ.] Vide an pro χρυσῷ legendum ſit Γρύλλου, ut infra lib. vi. cap. 25. Gesner. In Arcade, quod ſciam, non vero in Perſa voracitatem taxavit Xenophon lib. iii. de Exped. Cyri ſcribens: Ἀρκὰς δέ τις Ἀριστος ὄνομα, φαγεῖν δεινὸς, τὸ μὲν διαρρίπτειν εἴα χαίρειν, λαβὼν δὲ εἰς τὴν χεῖρα ὅσον τριχοίνικον ἄρτον καὶ κρέα θέμενος ἐπὶ τὰ γόνατα ἐδείπνει.

ἀπέχαψαν] Al. ἀπεχάψαντο. Gesner. nec aliter Mediceus.

τὸ ζῷον. ὁ δὲ ἀτενὲς ἑώρα κάτω] Mediceus, τὸ ζῷον τόδε ἀτενὲς ἑώρα κάτω.

Cap. xii. τρώγλας τινὰς ὑποφαίνων·] Varro lib. iii. De re ruſtica cap. 12. *Itaque de his* (leporibus) *Archelaus ſcribit, annorum quot ſint, ſi quis velit ſcire, inſpicere oportet foramina naturae, quae ſine dubio alius alio habet plura.*

φέρει δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ νηδύϊ] Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 33.

et

et lib. iv. De gener. anim. cap. 5. Plinius lib. viii. cap. 55. et xi. 37. Oppianus lib. iii. Κυνηγ. ỿ 520. Theophylactus Simoc. cap. 11. Quaeſt. Natur. Philes Carm. lviii.

Cap. xiii. Τὰ κήτη τὰ μεγάλα] Confer Oppianum lib. v. Ἁλιευτ. ỿ 62, et ſeq. atque iſtic notas doctiſſimi Ritterſhuſii.

μακρὸς] Forte μικρός. Gesner. Vide cl. Pauwium ad Philen Carm. lxxi. ỿ 5.

καὶ ἡγεμὼν] ἡγέτηρ Oppiano.

καὶ ὡς εἰπεῖν οἴαξ] Plutarchus in libello Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 981. Ἔπειτα γὰρ αὐτῷ τὸ κῆτος, ὥσπερ οἴακι ναῦς, παραγόμενον εὐπειθῶς.

τῶν τόπων] Leg. τοὺς τόπους. Gesner.

τοῦ κήτους ἔρημος,] Forte τοῦτο κῆτος ἔρημον. Idem.

Cap. xiv. Χαμαιλέων] Infra lib. iv. cap. 33. Ariſtoteles lib. v. de Part. Anim. cap. 12. Plinius lib. viii. cap. 33. Philes Carm. lix.

καὶ παραμείπων τὴν τῶν ὁρωμένων ὄψιν.] Mediceus et Apoſtolius Cent. xx. prov. 45. ὁρώντων, iiſque adſtipulatur Michael Glycas Part. i. Annalium pag. 62. qui hunc Aeliani locum iſtic laudat: ὁ μὲν οὖν Αἰλιανὸς λέγει τὸν χαμαιλέοντα ποικίλον φαίνεσθαι τῇ μορφῇ, ἅτε τὰς τῶν ὁρώντων ὄψεις ἐκκρουόμενον κατὰ μίμησιν τοῦ εἰς ἄγγελον φωτὸς μεταχηματιζομένου Σατάν.

παρατυγχάνουσι] Mediceus et Apoſtolius, παρατύχοις.

μέλανι] Apoſtolius, μέλαν.

λευκότητα] Cl. Pauwius in notis ad Philen legit γλαυκότητα.

ὑποκριτὴς] Apud Apoſtolium prave editur ὑποκριθείς.

καθέψουσαν,] Forte καταψῶσαν, vel καταψήσασαν. Gesner. Cl. Kuhnius in indice Var. Hiſt. v. Τείχεσ πολιαὶ corrigit καθεψῶσαν; ſed vulgatam ſcripturam merito tuetur cl. Pauwius ad Philen.

ὥσπερ οὖν ἡ Μήδειαν τινα, ἢ Κίρκην,] Vide Hyginum Fab. xxiv. et cxcix.

Cap. xv. Πόμφυλον] Alii πόμπιλον ſcribunt, et ipſe Aelianus infra lib. xv. cap. 23. Gesner. Item Nicander apud Athenaeum lib. vii. cap. 7. et Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ỿ 186.

φιληδονοῦντα] Al. φιληδοῦντα. Gesner. atque ita etiam Mediceus.

προσνέοντες] Al. προνέοντες. Gesner.

οὐ δέον] Al. οὐ δέον γάρ. Forte οὐδὲν legendum. Idem. Mediceus, οὐ δέον γάρ.

καὶ οὐκ ἐς ποσοῦτον αὐτοὺς ἔρως νεὼς καταλαμβάνει] Mediceus, καὶ οὐκ ἔτι τοσοῦτος αὐτοὺς ἐ. ν. κ.

ἀπιόντες] Leg. ἀπίασι. Gesner.

Cap. xvi. Τάρανδος] Antigonus Caryſtius cap. 31. Plinius lib. viii. cap. 34. Auctor Mirab. auſcult. pag. 717. Philes Carm. lv.

καὶ τὰ νῶτα παραπλήσιος ταύρῳ,] Heſychius, Τάρανδος, ζῶον ἐλάφῳ παραπλήσιον.

Cap. xvii. Πελάγιος ἰχθὺς] Supra lib. i. cap. 36. Ariſtoteles lib. ii. Hiſt. Anim. cap. 17. Plinius lib. ix. cap. 25. Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ỿ 223. Georgius Piſides ỿ 983. Philes Carm. ci.

τὰ ἱςία πάντα] Al. τὰ ἱςία μέσα. Gesner. μέσα etiam habet Mediceus: Homerus Iliad. A. ỿ 481.

Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱςίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης.

Cap. xviii. Ὁμήρῳ] Iliad. Λ. ỿ 830. ubi Eurypylus vulneratus Patroclum alloquitur:

Νίζ' ὕδασι λιαρῷ· ἐπὶ δ' ἤπια φάρμακα πάσσε,
Ἐσθλά, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
Ὃν Χείρων ἐδίδαξε δικαιότατος Κενταύρων.

ἢ φαρμάκων δεομένων] Mediceus, ἢ φαρμάκου δεομένων.

ἐν ἥρωσί τε ἢ θεοῖς] Forte ſcribendum, οὐκ ἐν ἥρωσί τε ἢ θεοῖς.

ἐλαίας] Vide Ariſtotelem lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 26. Gesner. et Plinium lib. viii. cap. 10.

Cap. xix. Καὶ τόδε τὸ θαῦμα,] Infra lib. vi. cap. 30. Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 30. Plinius lib. viii. cap. 36. Oppianus lib. iii. Κυνηγ. ℣ 163.

Cap. xx. Βόες δὲ Ἐρυθραῖοι] Antigonus Caryſt. cap. 81. ἐν Φρυγίᾳ δὲ βόες εἶναι, οἳ κινοῦσι τὰ κέρατα ὡς ὦτα. Idem ait Ariſtoteles lib. iii. Hiſt. mnim. cap. 9.

Cap. xxi. ὁ Ὅμηρος] Iliad. A. ℣ 423. et Hymno ad Lunam ℣ 7.

Λέγουσι δὲ Φρύγιοι λόγοι,] Plinius lib. viii. cap. 14. *Metrodorus, circa Rhyndacum amnem in Ponto, ut ſupervolantes quamvis alte perniciterque alites hauſtu raptas* (ſerpentes) *abſorbeant.* Ceterum Philes Carm. lxvi. de Aethiopicis draconibus narrat eadem quae de Phrygiis hoc capite refert auctor.

ἀτρέμα] Al. ἀτρέπτως.

εἰς ἐκείνων εἰσπίπτει γαστέρας] Mediceus, εἰς τὰς ἐκείνων εἰσ. γας.

Cap. xxii. Τὰς ἀφύας] Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 15. Plinius lib. xxxi. cap. 8. Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 776. Athenaeus lib. vii. cap. 8. et cap. 21. ubi ſcribit ἀφύας vocari, ὡς ἂν ἀφυεῖς οὔσας, τουτέστιν δυσφυεῖς — ἢ τὸν θαλάττιον γόνον, ὃν ἡμεῖς μὲν ἀφύην, ἄλλοι δὲ ἀφρύην ὀνομάζουσιν, ἄλλοι δὲ ἄφρον.

ὑφ' ἡδονῆς] Cl. Pauwius ad Philen Carm. xcix. ℣ 1. reſtituit ἐφ' ὠδῖνας.

τοῖς μυσαροῖς] Al. τοῖς σαροῖς. Gesner. Vulgatum agnoſcit Mediceus. Infra lib. xii. cap. 1. Εἰ δ' ταῖς χερσὶ αὐτὰ εἰς τὴν γῆν ἐκβάλλοιεν, ὥσπερ οὖν ἀτιμάσαντες, ἢ μυσαρὰ κρίναντες, τοῦτο δὴ τοῦ θεοῦ μῆνις εἶναι πεπίστευται. Heſychius, Μυσά, μιαρά, μεμιασμένα, μυσαρά.

ἀπέχρησε μὴν] Mediceus, ἀπόχρη γε μήν.

Cap. xxiii. Τὸν σαῦρον] Philes Carm. lx. ubi pro παίσαις cl. Pauwius legendum monuit παίσας.

κατὰ τὸ μέσον,] Al. κατὰ τοῦ βρέγματος. Gesner. nec aliter Mediceus. Quae vero hoc capite narrat auctor fabulis adnumeranda ſunt, et poetarum figmentis; et longe veriſimilius eſt, quod ait Philoſophus lib. ii. Hiſt. Anim. cap. 17. pag. 233. ἢ κέρκοι δὲ ἀποτεμνόμεναι τῶν τε σαύρων ἢ τῶν ὄφεων φύονται.

Cap. xxiv. ὀδύνας, ἢ ἀφανίζειν.] Mediceus, ἢ ἀφανίζειν πικρὰς ὀδύνας. Gyllius etiam vertit, *ad liberandum ab illis ipſis doloribus acerrimis.*

ἐν ἀνθρώπῳ τις ἴσος ἀπόρρητος,] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 29. Nicander Theriacis ℣ 85. Plinius lib. iv. cap. 4. et vii. 2. Adde cl. Severinum in Vipera Pythica pag. 381.

Cap. xxv. Ἐν ὥρᾳ θερείῳ] Plinius lib. xi. cap. 30. Georgius Piſides ℣ 1186.

καὶ ἄνθεσιν·] Al. καὶ ἀναθήλη. Gesner. idemque praefert Mediceus.

ὡς ἄλλα.] Vide infra lib. iv. cap. 43. et vi. 43.

Cap.

Cap. xxvi. Οὐδέποτε αἰετὸς ὄτε πηγῆς] Philes Carm. i. Piſides apud Suidam v. Αἰετός. Apoſtolius Cent. i. prov. 62.

τὸν ἀέρα τέμνει πολὺν,] Apoſtolius, πολύ.

ὅμως κατέπληξεν ὁ δράκων] Ariſtoteles lib. ix. cap. 1. pag. 411. ἔστι δ' ἀετὸς καὶ δράκων πολέμια· τροφὴν γὰρ ποιεῖται τοὺς ὄφεις ὁ ἀετός.

ἀντίος τῇ αὐγῇ τοῦ ἡλίου ἵστησιν] Plinius lib. x. cap. 3. et xix. 6. Lucianus in Reviviſc. pag. 420. tom. ii. ed: Salm. Tzetzes Chil. xii. 438. ✝ 709.

ἐξεώσθη τῆς καλιᾶς,] Id ab haliaeeto fieri tradit Plinius lib. x. cap. 3. Ariſtoteles vero lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 34. et Antigonus cap. 52. Aquilam pullos adverſus ſolis radios nictantes ἀποκλείνειν ſcribunt.

καὶ ἀπερίτρεπτος ἀληθῶς] Al. ἀγέραστος: quod magis placet. Gesner. nec aliter Mediceus. Cl. Pauwio in notis ad Philen Carm. i. ✝ 16. reſcribendum videbatur, ὁ τοῦ γρυπὸς ἀδέκαστός τε καὶ πραγματικὸς [vel ἀτάρακτος] ἀληθῶς ἐγγραφεύς ἐστιν: vel, ἡ τοῦ γρυπὸς ἀδέκαστός τε καὶ ἄτρεπτος ἀληθῶς ἐγγραφή ἐστιν.

Cap. xxvii. Ἡ στρουθὸς ἡ μεγάλη] Ab Ariſtotele lib. iv. De partibus anim. cap. 14. στρουθὸς Λυβικὸς vocatur. Adde infra lib. iv. cap. 37. et xiv. 7. item Philen Carm. iv. init.

δίκην ἱστίων] Xenophon lib. i. De exped. Cyri pag. 256. στρουθὸν δὲ οὐδεὶς ἔλαβεν· οἱ δὲ διώξαντες τῶν ἱππέων ταχὺ ἐπαύοντο· πολὺ γὰρ ἀπέσπα ἀποφεύγουσα τοῖς μὲν ποσὶ δρόμῳ, ταῖς δὲ πτέρυξιν αἴρουσα ὥσπερ ἱστίῳ χρωμένη.

Cap. xxviii. Τὴν ὠτίδα] Infra lib. v. cap. 24.

Cap. xxix. Μῦα] Plinius lib. ii. cap. 36.

καὶ γὰρ εἰ ζώων ἐστὶ θερμοτάτη] Mſ. Bardon. καὶ γὰρ ἡ ζώων ἐστὶ θερμ.

εἰ δὲ αὐτῆς] Legendum potius αὖτις, aut, quod idem, αὖθις, *rurſum*, *iterum*. Triller. Nihil hoc loco mutandum: ὁ νεκρὸς αὐτῆς eodem modo dictum, quo ὁ νεκρὸς τοῦ κυνὸς infra lib. xiv. cap. 27. Καὶ τιμήσαντες τοῦ κυνὸς τὸν νεκρὸν, ὡς ὑπὲρ αὐτῶν τεθνεῶτος. Et lib. iv. Var. Hiſt. cap. 7. Λακεδαιμόνιοι γοῦν Παυσανίαν μηδίσαντα οὐ μόνον λιμῷ ἀπέκτειναν, ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸν νεκρὸν ἐξέβαλον αὐτοῦ ἐκτὸς τῶν ὅρων.

Cap. xxx. ἐθέλων ἀριθμεῖν] Mediceus, ἐθέλοις ἀριθμεῖν.

ὑπὲρ τὰ Ἡφαίστου τὰ Ὁμήρεια.] Odyſſ. Θ. ✝ 274.

οἰκέταις] Al. οἰκείαις, Gesner. Ἠθάδαις eodem ſenſu infra dixit noſter cap. 7. lib. vii. et alibi. Triller. οἰκείοις agnoſcit Mediceus.

Cap. xxxi. Ἡ σαλαμάνδρα] Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 19. fine. Nicander Alexiph. ✝ 535. Plinius lib. x. cap. 67. Georgius Piſides ✝ 1027. Philes Carm. xvii.

πυρίγονοι·] De quibus ſupra h. l. cap. 2. egit auctor.

ἐνακμάζει τὸ πῦρ, καὶ συνεργὸν αὐτοῖς τῇ τέχνῃ] Mediceus, ἐνακμάζει αὐτοῖς τὸ πῦρ, καὶ συνεργὸν τῇ τέχνῃ.

Cap. xxxii. Κύκνος,] Infra lib. v. cap. 34. et lib. i. Var. Hiſt. cap. 14. Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 13. Plinius lib. x. cap. 23. Oppianus lib. ii. Κυνηγ. ✝ 548. Philes Carm. x.

θεράποντα Ἀπόλλωνος ἔφησαν] Al. ἔδοσαν. Gesner. Mediceus, θεράποντα Ἀπόλλωνι ἔδοσαν.

καὶ θρηνοῦσιν ἐκεῖνοι· ἄλλοι δὲ εἴτε τοῦτο θέλοις,] Lego, καὶ θρηνοῦσιν ἄλλοι· ἐκεῖνοι δὲ, εἴτε τοῦτο θέλοις. Gesner.

Cap.

2

Cap. xxxiii. Κροκόδειλος] Infra lib. x. cap. 21. Plinius lib. viii. cap. 25. Horapollo lib. ii. Hierogl. cap. 50.

ἐκλεφεὶς] Al. ἐκγλυφείς. Gesner. atque ita etiam Mediceus.

καὶ πολέμιον τῇ ἑτέρᾳ προσάγει] Solinus cap. 32. Ammianus Marcellinus lib. xxii. cap. 15.

ὅτι τίκτει μὲν τοσαῦτα ὠὰ, ὅσαις ἂν καὶ ἡμέραις] Alibi tradit hic auctor, ſexagenarium numerum tum ovorum numero, quae crocodilus parit, tum dierum, quibus incubat, convenire. Gesner. Vide lib. x. cap. 21.

ὅσαις ἂν καὶ ἡμέραις ἐπωάζουσιν ὄρνεις,] Forte ὠοῖς. Gesner. Cl. Pauwius in notis ad Horapollinem hunc locum legendum atque interpungendum cenſebat hoc modo: ὅσαις ἂν καὶ ἡμέραις ἐπωάζει, ὄρνις εἶτα, ὅταν γλύψῃ τὰ νεόττια, hoc eſt, *avis dein cum pullos excludat.* Quum vero in Mediceo exſtet, ἐπωάζουσα ὄρνις, εἶτα ὅταν ἐκγλύψῃ τὰ νεόττια, crediderim Aelianum ſcripſiſſe, ὅσαις ἂν καὶ ἡμέραις ἐπωάζῃ ὡς ὄρνις, ἔς τ' ἂν ἐκγλύψῃ τὰ νεόττια.

ὅταν γλύψῃ] Al. ἐκλέψῃ, Al. ἐκγλύψῃ. Gesner. Ἐκλέψῃ legendum recte ad marginem notat Geſnerus: addam locum perſpicuum e cap. 37. lib. iv. καὶ ἐκ μὲν τούτων τοὺς νεοττοὺς ἐξέλεψεν. Triller.

σκορπίον ἐξ αὐτοῦ τίκτεσθαι·] ἐξ αὐτῶν, i. e. *ex ipſis oris.* Philes. Gesner. Carm. lxv. ℣ 3. ubi vulgo legitur:

Μετὰ δὲ τὴν ἔκλεψιν εὐθὺς τῶν τόκων
Ἐξκεντρος ἐξέρπει τις αὐτῶν σκορπίος.

Sed e mſ. Bodleiano pro αὐτῶν ſcribendum αὐτοῦ. Adde Antigonum Caryſtium cap. 23.

Cap. xxxiv. τοῦ παιδὸς τοῦ Νικομάχου] Lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 13. Φασὶ δὲ καὶ τὸ κιννάμωμον ὄρνεον εἶναι οἱ ἐκ τῶν τόπων ἐκείνων, καὶ τὸ καλούμενον κιννάμωμον φέρειν, πόθεν τοῦτο τὸ ὄρνεον καὶ τὴν νεοττίαν ἐξ αὐτοῦ ποιεῖσθαι· νεοττεύει δ' ἐφ' ὑψηλοῦ δένδρου καὶ ἐν τοῖς θαλλοῖς τῶν δένδρων· ἀλλὰ τοὺς ἐγχωρίους μόλυβδον πρὸς τοῖς οἰστοῖς προσαπτῶντας τοξεύοντας καταβάλλειν, καὶ οὕτω συνάγειν ἐκ τοῦ φορυτοῦ τὸ κιννάμωμον. Vide infra cap. 21. lib. xvii. et Plinium lib. x. cap. 33.

ἐκεῖθεν] ἔκαθεν legit cl. Pauwius in notis ad Philen Carm. xxvii.

εἰδέναι δὲ τοὺς ἀνθρώπους] Mediceus, εἰδέναι δὲ ἄρα τοὺς ἀνθρώπους.

Cap. xxxv. διδάσκαλον δέ σφισι.] Plinius lib. viii. cap. 27. Plutarchus Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 974. Philes Carm. xvi. 5.

Σελήνης δὲ αὔξησιν] Infra cap. 38.

Cap. xxxvi. κίνδυνον φέρον] Mallem una voce κινδυνοφόρον: ſed hoc leve. Triller.

ἡ τρυγὼν ἡ ἐκ τῆς θαλάττης] Supra lib. i. cap. 56. et h. l. cap. 45. Scholiaſtes Nicandri ad Theriaca ℣ 828. Vide cl. Olearium ad Philoſtratum lib. ii. De vita Apoll. Tyan. cap. 31.

Cap. xxxvii. Ἡ μυγαλῆ,] Nicander Ther. ℣ 815. Plinius lib. viii. cap. 57. xxix. 7. xxx. 3. Serenus Samonicus cap. 47. ℣ 885. Philes Carm. lxiv.

πέπλασαι] Forte, καὶ ἀλᾶται. Gesner. ἐπιπλεῖστα, *diutiſſime*, legendum conjecit cl. Pauwius in notis ad Philen.

ἐπεπλάσθη τῷ δήγματι] Mediceus, ἐπεπάσθη τῷ δήγματι. Philes,

Καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῆς δυστυχῶς δεδηγμένους
Ἐκεῖθεν ὀρθεὶς ἐξιᾶται χοῦς μόνος,
Καὶ γὰρ τὸ λυποῦν εὐμαρῶς ὑπεξάγει

Βραχὺς

βραχὺς ἐπ' αὐτῆς τῆς τιμῆς πεπασμένος.

CAP. XXXVIII. Καὶ ταῦτα ὑπὲρ τῆς Αἰγυπτίας ἴβεως] Confer cap. 35. h. l.

ἐπιθέμενος αὐτῇ τὸ καρτερὸν] Mediceus, κατὰ τὸ καρτερόν.

προϊοῦσαν ἴδοι τις.] Mediceus, προϊοῦσαν θεάσαιτό τις.

καὶ τούτων αἱ μέλαιναι] Plinius lib. xii. cap. 25. Philes Carm. xvi. ℣ 11.

CAP. XXXIX. Ἀριστοτέλης] Lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 32.

αὐτὸν θηρᾶν καὶ νεβροὺς,] Infra lib. ix. cap. 10. Plinius lib. x. cap. 3. Philes Carm. i. 12, 13.

καὶ λαγὼς] καὶ λαγωοὺς, Mediceus.

καὶ λέγουσί γε καὶ εἰς] Mediceus, καὶ λέγουσί γε εἰς.

ἅπτεται.] Al. ἄρχεται, GESNER. et ſic Mediceus cum Apoſtolio.

γεγενημένον] Apoſtolius, γινόμενον.

Θήρας δὲ ἀλλοτρίας οὐχ ἅπτεται] Philes Carm. i. ℣ 23.

δυσωδέστατον καταπνεύσας,] Theophylactus Simocatta Quaeſt. Phyſ. cap. 2.

ὑπὲρ τοῦ μὴ διαφέρεσθαι] Hinc emendandus Apoſtolius, apud quem vulgo legitur, διαφθείρεσθαι.

CAP. XL. ὥσπερ οὖν καὶ ὁ τοῦ Πύῤῥου] Tzetzes Chil. iv. 134. v. 297.

καὶ ἀνδρὸς ἰδιώτου] Hunc παῖδα vocat Auctor infra lib. vi. cap. 29.

οἱ δὲ οὐκ ἀνδρὸς, ἀλλὰ γυναικὸς, τὸ θρέμμα εἶναί φασι.] Inter quos eſt Plinius, qui lib. x. cap. 5. ſcribit: *Eſt percelebris apud Seſton urbem aquilae gloria: educatam a virgine retuliſſe gratiam, aves primo, mox deinde venatus aggerentem: defuncta poſtremo in rogum accenſum ejus injeciſſe ſeſe, et ſimul conflagraſſe. Quam ob cauſam incolae, quod vocant, Heroum eo loco fecere, appellatum Iovis et virginis, quoniam illi Deo ales adſcribebatur.*

περὶ τὰ νεόττια·] Apoſtolius Cent. ii. Prov. 6. πρὸς τὰ νεόττια.

ἐὰν γοῦν θεάσηται] Confer Philoſophum lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 32.

ἀπελθεῖν] Al. ἐπελθεῖν. GESNER.

CAP. XLI. τρίγλη] Infra lib. x. cap. 2. et xii. 42.

λεπρώδεις] Λεπρὰς Euſtathio ſaxum eſt, cui λεπάδες, id eſt, *patellae* innaſcuntur. GESNER. Vide Aldrovandum lib. ii. De piſcibus pag. 124.

λεπτὰς καὶ ἀραιὰς] Mediceus, λεπτάς τε καὶ ἀραιάς.

Φάγοι δ' ἂν τρίγλη] Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 343. Philes Carm. c.

CAP. XLII. Θηρᾶσαι καὶ μάλα γε ἱκανὸν,] Mediceus, ἱκανοί.

ἱέρακες] Philes Carm. xxvi.

Ἀκούω δὲ ὅτι ἐν τῇ Θρᾴκῃ] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 36. Antigonus Caryſtius cap. 34. Auctor θαυμ. ἀκουσμ. pag. 731. Plinius lib. x. cap. 8.

ἐν τοῖς ἑλείαις ἄγραις,] Al. ἑλείοις. GESNER. nec aliter Mediceus.

καὶ ἔχουσι καὶ αὐτοὺς] Mediceus, καὶ ἔχουσιν αὐτούς.

καὶ τοῦτο μὲν οὐ κελεύει αὐτῷ ὁ Σόλων,] Auctor lib. v. Var. Hiſt. cap. 14. ſimpliciter νόμον Ἀττικὸν, *legem Atticam* vocat, quae mortuos ſepeliri jubebat. Ad quem locum vide cl. Kuhnium.

ὡς Ἀθηναίους ἐκέλευσε δρᾶν.] Mediceus, ὡς Ἀθηναίους ἐπαίδευσε δρᾶν.

Εἰ δὲ σώματος ἅψεται,] Videtur abundare: deinde legendum, μένει δὲ ἄγευστος etc. GESNER.

CAP. XLIII. κεγχρηὶς,] Infra lib. xiii. cap. 25. κεγχρὶς ſcribitur, atque etiam apud Ariſtotelem lib. iii.

De

De gener. Anim. cap. i. pag. 342. ubi Gaza *tinnunculum* Latine reddit.

πότε δεῖται ἐδέν·] Suidas in voce Ἐπιρυγχίδα.

Καμόντες δὲ τ̃ ὄψιν] Georgius Piſides ỳ 918.

καὶ τὸν ὀπὸν αὐτῆς πικρὸν ὄντα] καὶ δριμὺ addit Mediceus.

ἡ ἴασις] Quid ſi legatur ἡ χρῖσις, *collyrium.* Certe ita videtur. TRILLER.

ὑπὲρ τῆς ἀποδημίας τοῖς ἐν Λιβύῃ] Mediceus, τῆς ἐν Λιβύῃ.

εἰς οἰκεῖα πατρῷα] Mediceus, εἰς τὰ οἰκεῖα πατρῷα.

CAP. XLIV. Αἱ ἰελίδες] Oppianus lib. ii. Ἁλιευτ. ỳ 434.

ἰϛ̃ ςόμα ἔμπλεων] Legendum videtur ἔμπλεον, nam τὸ ςόμα praeceſſit. TRILLER. Mediceus, ἰϛ̃ τὸ ςόμα ἔμπλεον.

ἤδη δὲ καὶ ἁλιεῖς] Mediceus, ἤδη δὲ καὶ οἱ ἁλιεῖς.

ὑπὸ πενίας] Legendum haud dubie ὑπὸ πείνας, ſive πείνης, i. e. *fame*; ſatis appoſite. TRILLER.

ςρέφονται.] Legendum omnino ςροφοῦνται: ςροφεῖσθαι autem dicitur, quando tormina in ventre excitantur, inde ςρόφοι ipſa *tormina.* Saepius occurrit apud Hippocratem, Galenum, Dioſcoridem, alioſque medicos veteres Graecos. IDEM.

CAP. XLV. Λαγὼς δὲ θαλάττιος] Infra lib. ix. cap. 51. Plinius lib. ix. cap. 48. et xxxii. 1.

πάντως δὲ] Cl. Pauwius in notis ad Philen Carm. xciii. ỳ 11. tranſpoſitis particulis legit, πάντως γὰρ τ̃ γαςέρα ὠδυνήσε. τίκτεται δὲ ἐν πηλῷ.

CAP. XLVI. Γύψ] Philes Carm. iii.

τ̃ ἐκδήμοις ςρατιαῖς ἕπονται γῦπες, καὶ μάλα μαντικῶς] Talia paſſim de vulturibus narrantur. Vide Ariſtotelem, et Theophraſtum. Plinius quoque lib. x. cap. 6. ait triduo ante aut biduo volare eos ubi cadavera futura ſunt. Et Plautus in Truculento:

> *quaſi vulturii triduo prius*
> *Prius praedivinant, qua die eſuri ſient.*

Imprimis Poeta meus Pharſal. lib. vii. ỳ 823 et ſeqq.

> *Iamque diu volucres civilia caſtra ſequutae*
> *Conveniunt* ——
> —— *nunquam tanto ſe vulture caelum*
> *Induit.*

Ad quem locum nos in commentario noſtro proxime plura. TRILLER.

καὶ κύϛσι τριῶν ἐτῶν.] Idem veteres ſenſiſſe referunt Michael Glycas Part. i. Annal. pag. 42. et Theophylactus Simocatta cap. 6. atque auctor Geopon. lib. xv. cap. 24. ex Ariſtotele: γῦπας δὲ μὴ συγγίνεσθαι, ἀλλὰ ἀντιπρώρους τῷ νότῳ πετομένους ἐγκυμονεῖν, καὶ διὰ τριῶν ἐτῶν τίκτειν: quem locum Philoſopho falſo adſcribi cenſeo cum Aldrovando lib. iii. Ornithol. cap. 1. Ea vero, quae Aelianus, aliique eum ſequuti tradunt, ex Aegyptiorum hieroglyphicis, non ex certa naturae lege hauſta crediderim. Vultures enim, ſicut et reliqua animalia, utroque ſexu gaudent, ovis incubant, et pullos excludunt, nidoſque in rupibus ſtruunt, (vide Ariſtotelem lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 11. et Antigonum Caryſtium cap. 48.) vel in arboribus, ut leporarii, quos indigitare videtur Ovidius lib. i. Amorum El. 12. ỳ 19. canens de arbore, ex cujus ligno confectas fuiſſe

iſſe tabellas fingit, quas ad amicam miſerat:

Illa dedit turpes raucis bubonibus umbras,
Vulturis in ramis et ſtrigis ova tulit:

et Iuvenalis Sat. xiv. ℣ 79.

Vultur, jumento et canibus crucibuſque relictis,
Ad foetus properat, partemque cadaveris adfert.
Hinc eſt ergo cibus magni quoque vulturis, et ſe
Paſcentis, propria cum jam facit arbore nidos.

Ceterum cl. Pauwius in Obſerv. ad Horapoll. lib. i. cap. 11. pro διὰ τριῶν ἐτῶν legit τρίτον ἔτους.

πέπεισμαι,] πέπυσμαι. GESNER. Conjecturam doctiſſimi viri firmat Mediceus.

CAP. XLVII. τῶν δὲ ἐκ τῆς τοῦ Διὸς ἱερουργίας,] Id de milvis, qui in Elide degunt, tradit Auctor. Mirab. Auſcult. pag. 732. atque Apollonius ex Theopompo cap. 10. Hiſt. Mir. Ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν Ὀλυμπίων πολλῶν ἐπιπολαζόντων ἰκτίνων ἐν τῇ πανηγύρει, καὶ διασυριζόντων, τὰ διαφερόμενα κρέα τῶν ἱεροθύτων ἀθιγῆ μένειν.

Ἡ δὲ ὄρειος ἅρπη] Quae etiam ex genere milvino eſt. Vide Tzetzen Chil. v. 8. ℣ 413.

CAP. XLVIII. Λίβυες δὲ κόρακες,] Apoſtolius Cent. x. prov. 64.

ψήφους κομίζουσι] Apoſtolius, κομίζωσι: prave.

καὶ τοῖς ὄνυξι,] Particulam copulantem ignorat Apoſtolius.

CAP. XLIX. Ἀριστοτέλης] Lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 31. οἱ δὲ κόρακες ἐν τοῖς μικροῖς χωρίοις, καὶ ὅπου μὴ ἱκανὴ τροφὴ πλείοσι, δύο μόνοι γίνονται· καὶ τοὺς ἑαυτῶν νεοττοὺς, ὅταν οἷοί τ' ὦσιν ἤδη πέτεσθαι, τὸ μὲν πρῶτον ἐκβάλλουσιν, ὕστερον δὲ καὶ ἐκ τόπου ἐκδιώκουσι.

λυπρᾶς,] Apoſtolius, λυπηρᾶς.

κατά τε ἀγέλας] Idem, κατά γε ἀγέλας.

CAP. L. κωβιὸς, καὶ δράκων, καὶ χελιδὼν,] Oppianus lib. ii. Ἁλιευτ. ℣ 458, 459. κωβιὸν ſeu γωβιὸν a Siculis κώθωνα appellari a Nicandro tradit Athenaeus lib. viii. cap. 17.

καὶ λέγει] Mediceus, καὶ λέγει γε: et mox ἐκ τοῦ δικτύου pro vulg. ἐκ δικτύου.

τρυγόνα] Adde lib. i. cap. 56. atque ibidem notas.

ψῆτταν] Hunc piſcem deſcribit auctor infra lib. xiv. cap. 5.

ἐμβαλεῖν,] Apoſtolius Cent. xix. prov. 61. βαλεῖν.

καὶ βαδίζει,] Idem, βαδίζειν: et mox ἔχει.

CAP. LI. Ὁ κόραξ,] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 9. pag. 411.

αἰσάλωνι·] Antigonus Caryſtius cap. 64. Plinius lib. x. cap. 74. *Aeſalon vocatur parva avis, ova corvi frangens, cujus pulli infeſtantur a vulpibus. Invicem haec catulos ejus ipſamque vellit. Quod ubi viderunt corvi, contra auxiliantur, velut adverſus communem hoſtem.*

Ἦν δὲ ἄρα πολυκλαγγώτατος] Apoſtolius Cent. x. prov. 64.

εἰ δὲ ἀποκρίνοιτο] Apoſtolius, εἰ δὲ ὑποκρίνοιτο.

CAP. LII. Ἀριστοτέλης] Lib. i. Hiſt. Anim. cap. 5.

σκώληκας·] Ariſtoteles loco laudato ſcribit, Σκώληξ δέ ἐστιν, ἐξ οὗ ἄλλο γίνεται ὅλου ὅλον ζῶον διαρθρουμένου καὶ αὐξανομένου τοῦ κυήματος. Et lib. ii. De gener. anim. cap. i. Σκώληξ δὲ, ἐξ οὗ τὸ γινόμενον ὅλου ὅλον γίγνεται.

τῶν ἐνύδρων.] Idem addit, οἷον δελφὶς, καὶ τὰ καλούμενα σελάχη.

Τέτων ἢ τὰ μὲν αὐλὸν, τὰ ἢ βράγχια ὐκ ἔχειν,] Mediceus, τέτων ἢ τὰ μὲν αὐλὸν, βράγχια δὲ ὐκ ἔχειν. Ariſtoteles, τέτων δὲ τὰ μὲν αὐλὸν ἔχει, βράγχια δ' ὐκ ἔχει.

Cap. LIII. ὐκ ἔςι φασὶ κρύος,] Al. ὐκέτι διὰ κρύος. Gesner. Eandem ſcripturam praefert Mediceus.

ἰδία φύσις,] Lege, ἰδίαν φύσιν.

περὶ πόδας,] Al. κατὰ πόδας. Gesner. atque ita etiam Mediceus.

ἐπαΐειν τε] Al. ἢ. Gesner.

Ἡροδότῳ] Ejus verba haec ſunt lib. v. cap. 10. Ὡς ἢ Θρήϊκες λέγεσι· μέλισσαι κατέχεσι τὰ πέρην τὲ Ἴςρε, ἢ ὑπὲρ τέτων ὐκ εἶναι διελθεῖν τοπροσωτέρω· ἐμοὶ μὲν νυν ταῦτα λέγοντες, δοκέεσι λέγειν ὐκ εἰκότα· τὰ γὰρ ζῶα ταῦτα φαίνεται εἶναι δύσριγα.

ποιῶν] Al. εἰπών. Gesner, atque etiam Mediceus.

Cap. LIV. τὸ σκάρον] Vide Ritterſhuſium ad Oppiani Ἁλιευτ. lib. i. ℣ 134.

τὴν τροφὴν ἀναπλέκεσαν ἐπεσθίειν·] Malim, ἀναπολήσαντα ἐπεσθίειν. Suidas, Ἀναπολεῖ, ἀναμιμνήσκεται· τάττεται ἢ ἢ ἐπὶ τὲ μηρυκίζεσθαι. Αἰλιανός· Μόνος ὁ θαλάσσιος σκάρος τὴν τροφὴν ἀναπολεῖ, ὥσπερ ἢ τὰ βληχητὰ, ἃ δὴ μηρυκᾶται. Et, Σκάρος, ὄνομα ἰχθύος. Αἰλιανός· Μόνος ὁ θ. σ. τὴν τροφὴν ἀναπολεῖ, ὥσπερ τὰ β. ἃ δὴ μηρυκᾶται. ἀναπολεῖ ὖν, ἀναπλύσει, μηρυκίζεται. Ubi pro ἀναπλύσει eruditiſſimus Bochartus P. i. lib. i cap. 6. pag. 43. Hierozoici legit ἀναπλύει.

Cap. LV. Ὁ γαλεὸς] Γαλεὸν *muſtelum* Latine reddidit Geſnerus; at Gloſſas γαλεὸν *catellum* melius exponere docet Caſaubonus ad Athenaeum lib. xii. cap. 12.

ὠδίνει διὰ ςόματος] Hoc fabuloſum, et a naturae lege prorſus alienum. Veritati autem longe magis conſentaneum eſt, quod ipſe Auctor profert lib. ix. cap. 65. ὐ δὲ (ςόματι) τίκτειν τὸ γαλεὸν ἔνιοι λέγεσιν, ἀλλὰ δείσαντά τι τὸ ἐπιβελεύοντων τὰ σκυλάκια καταπίνειν ἢ ἀποκρύπτειν, εἶτα τὲ φοβήσαντος παραδραμόντος ζῶντα αὖθις ἀνεμεῖν.

τὸ αὐταῖς] Al. αὐτῶν. Gesner.

Cap. LVI. Μυὸς ἧπαρ] Plinius lib. xi. cap. 37. *Murium jecuſculis fibrae ad numerum lunae in menſe congruere dicuntur totidemque inveniri, quotum lumen ſit: praeterea bruma increſcere.* Adde Antigonum Caryſt. cap. cxxxvi. et Plutarchum lib. v. Sympoſ. cap. 4.

χαλάζης πεζέσης] Iſtud Nilo adtribuunt alii, ut Mela lib. i. cap. 9. et Plinius lib. ix. cap. 58.

ὕθην βατράχοις,] Hic locus aciem effugit viri eruditiſſimi Iſaaci Voſſii in Obſervationibus ad Pomponium Melam lib. i. cap. 9. ſcribentis: "Verum ut ad propoſitum "redeamus, ſcire velim, quomodo, "cum tot locis ranis pluiſſe ſcri"bant viri eruditi, nemo tamen "unquam fuerit, qui eas labentes "conſpexerit, ſed demum lapſas."

Cap. LVII. Τὸ τῶν βοῶν ἄγρ.] Philes Carm. lix. Adde Cerdam ad Virgil. lib. ii. Georg. ℣ 537.

ἢ γάλακτος ἐμπλῆσαι βῦς ἀγαθόν ἐςι,] Mediceus, ἀγαθός ἐςι.

μέλιτται γὲν ἐκ τῶν ἐκείνε λειψάνων ἐκφύονται,] Philotas apud Antigonum Caryſtium cap. xxiii.

Βεγενέας φάμενος προσεβήσαο μακρὰ μελίσσας.

Et Poeta anonymus in Stratonis Μέσα Παιδικῇ, epig. ccxxxvii. quod, quia nondum editum eſt, integrum hic exhibebo:

Βεποί-

Βȣποίηἷε μέλισσα, πόθεν μέλι τȣμὸν ἰδȣσα
Παιδὸς ἐφ' ὑαλέην ὄψιν ὑπερπέτασαι;
Οὐ παύσῃ βομβεῦσα ϗ ἀνθολόγοισι θέλȣσα
Ποσὶν ἐφάψαϑαι χρωτὸς ἀκηροτάτȣ;
Ἔῤῥ' ἐπὶ σȣ̃ς μελιπαῖδας, ὅποι ποτὲ δρέπετι σίμβλοις,
Μή σε δάκω· κἠγὼ κέντρον ἔρωτ@ ἔχω.

LIBER III.

Cap. I. ἐπαίει δὲ ἄρα λέων φωνῆς Μαυρȣσίας.] Plinius lib. viii. cap. 16. *Credit Libya intellectum pervenire ad eos precum; captivam certe Gaetuliae reducem audivi, multorum impetum a ſe mitigatum alloquio, auſam dicere ſe feminam profugam, infirmam, ſupplicem animalis generoſiſſimi, ceteriſque imperantis, indignam ejus gloria praedam.*

Μαυρȣσίȣς οὐκ ἂν θαυμάσαιμι λέοντας, ὄντας ξυντρόφȣς] Mediceus, Μαυρȣσίȣς οὐκ ἂν θαυμάσαιμι λεόντων ὄντας ξυντρόφȣς.

οἴκτῳ ϗ ἐδέει] Mediceus, ἐλέῳ.

Cap. II. Ἵππȣ ἢ τῆς Λιβύσσης περὶ Λιβύων λεγόντων ἀκȣ́ω τοιαῦτα] Mediceus, Ἵππȣ δὲ τῆς Λιβύσσης πέρι Λ. λ. α. τοιαῦτα. Junge Oppianum lib. i. Κυνηγ. ℣ 250.

ȣ̓́τε ȣ̃ν] Mediceus, ȣ̓́τε γȣ̃ν.

ἴασι.] Al. ἐῶσι. Gesner.

Θυμικώτατ@ ἢ κυνῶν Μολοσσός·] Legendum potius, θυμικωτάτȣς ἢ τῶν κυνῶν μολοσσȣ̀ς, ita ut conſtruantur haec verba cum antecedentibus, ϗ ᾄδει ἡ φήμη. Triller.

Καρμανὸς] Al. Καρμάνι@. Gesner. Nec aliter Mediceus. *Carmanii*, et *Carmanios* etiam exhibent mſs. codices Pomponii Melae lib. iii. cap. 8.

ἀμφότεροι ἀγελαῶται ϗ μειλιχθῆναι ἄτακτοί φασιν] Mediceus, ἀμφότερα ἀγελαῶτατα ϗ μειλιχθῆναι ἄτεγκτα φύσιν. Ἀτέγκτȣς et ἀτέγκτως ex Aeliano adfert Suidas v. Ἄτεγκτος.

ἄτακτοι] Al. ἄτεγκτα. Gesner.

φασί] Rectius legatur φαίνȣσι. Triller.

Cap. III. ὗν ȣ̓́τε ἄγριον] Infra lib. xvi. cap. 37. Apoſtolius Cent. xx. prov. 6. In Arabia ſuillum genus non vivere refert Plinius lib. viii. cap. 52.

Κτησίας] In Indicis apud Photium in Biblioth. pag. 147.

Cap. IV. διενέχθοιεν] Al. διέλθοιεν. Gesner. atque etiam Mediceus.

Κάμπυλιν] Al. Καμπύλινον. Gesner. idemque exhibet Mediceus.

Ἰσσηδόνες] Plinius *Eſſedones* facit Aſiae populos ſuper Maeotin habitantes in utraque Scythia. Gesner.

Cap. V. Φαγȣ̃σα ὄφεως χελώνη,] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 6. apud quem ἔχεως legitur, quemadmodum infra lib. vi. cap. 12. Auctor Mirab. Auſcult. pag. 715. Antigonus Caryſtius cap. 40. Apoſtolius Cent. xx. prov. 66.

Περιστερὰν ἢ ὀρνίθων σωφρονεςάτην,] Confer lib. i. Var. Hiſt. cap. 13. et Plinium lib. x. cap. 34.

Πέρδικες ἢ ἀκρατορές εἰσιν] Vide infra h. l. cap. 16. Antigonum Caryſtium, cap. 45. et Athenaeum lib. ix. cap. 10.

Cap. VI. Λύκοι ποταμὸν διανέοντες,] Tzetzes Chil. iv. 121. ℣ 80.

ἔρμα ἴδιον αὐτοῖς ἡ φύσις ἐμπλάσασα] Mediceus, ζυμπλάσασα.

Cap. vii. Βρῶσιν] Lego Βρώμησιν. Gesner.

Κωίας δὲ ἀφώνους] Infra lib. vii. cap. 22.

Εὐωδία δὲ καὶ μύρον γυψὶν αἰτία θανάτου.] Infra lib. iv. cap. 18.

Κάμηλον δ' ὡς δέδοικεν ἵππος,] Infra lib. xi. cap. 36. Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 17. Plinius lib. viii. cap. 18.

Ἔγνω Κῦρός τε καὶ Κροῖσος,] Confer Herodotum lib. i. cap. 80.

Cap. viii. Τὰ βρέφη τὰ τῶν ἵππων] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 4. Plinius lib. viii. cap. 42. Tzetzes Chil. iv. 124. ỿ 108.

Cap. ix. Κορῶναι ἀλλήλαις] Horapollo lib. i. cap. 8. et ii. 40.

οἱ τὰ περὶ τούτων ἀκριβοῦντες] Mediceus, οἱ ὑπὲρ τούτων ἀκριβοῦντες.

τὴν κορώνην καλεῖν,] Athenaeus lib. viii. cap. 15.

ἐπὶ παιδοποιΐα διδόντες] Mediceus, ἐπὶ τῇ παιδοποιΐα διδόντας.

ἡ γλαῦξ ἐστιν αὐτῇ πολέμιον,] Infra lib. v. cap. 48. Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 1. pag. 411. Antigonus Caryſtius cap. 62. Plinius lib. x. cap. 73. Philes Carm. xxx. ỿ 38.

Cap. x. Ἐχῖνον τὸν χερσαῖον] Plinius lib. viii. cap. 37. Philes Carm. lxii.

ταμιείαν τῆς ἐπὶ τὴν χρείαν] Al. ταμείας τῶν ἐς τὴν χρείαν. Gesner. τὸ ἐς quoque agnoſcit Mediceus.

ἐν τῶν τρασιακῶν] Al. τρασίαις: ſed ultima melius circumflectitur, τρασιαῖς. Vide Varinum. Gesner. Cl. Pauwius in notis ad Philen correxit ἐν τῶν τρασίαις οὖν, e qua ſcriptura ortum videtur mendoſum iſtud τρασιακῶν. In Mediceo legitur ἐν τῶν τρασιαῖς, adſcripto σχολίῳ in margine, Τρασιὰ λέγεται ὁ τόπος, ἔνθα τὰ σῦκα ξηραίνεται, παρὰ τὸ τρασαίνειν. ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ ἐπὶ τοῦ ἄλω ἐτίθη τὴν λέξιν.

Cap. xi. Ὁ γοῦν κροκόδειλος] Confer lib. viii. cap. 25. Herodotum lib. ii. cap. 68. Ariſtotelem lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 6. Diodorum Siculum lib. i. Apoſtolium Cent. xix. prov. 52. Antigonum Caryſt. cap. 39. et Philen Carm. lxxxiii.

νήχεται ἅμα] Apoſtolius et Mediceus, νήχεταί τε ἅμα.

αἱ βδέλλαι] Auctor Mirab. Auſcult. pag. 715. narrat trochilum καθαίρειν αὐτῶν τοὺς ὀδόντας, τὰ σαρκία τὰ ἐξερχόμενα τοῖς ῥύγχεσιν ἐξέλκοντας.

ἐς αὐτὸν, καὶ λυποῦσιν,] Apoſtolius, καὶ λυποῦσιν αὐτόν.

Ἐμβαλὼν τὸ ῥάμφος] Apoſtolius, ἐκβαλὼν τὸ ῥάμφος: male.

μισθόν.] Apoſtolius, μισθός.

Cap. xii. Κολοιοὺς δὲ εὐεργέτας] Infra lib. xvii. cap. 16.

Λήμνιοι] Plinius lib. xi. cap. 29.

Cap. xiii. Αἱ γέρανοι] Supra lib. ii. cap. 1. Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 10. Philes Carm. xi.

χωρίων] Apoſtolius Cent. vi. prov. 8. χωρίον.

μέσον] Al. μέσαι. Gesner. Nec aliter Mediceus, atque Apoſtolius.

τρίγωνον ὀξύγωνον] Mediceus et Apoſtolius, τρίγωνον ὀξυγώνιον. Tzetzes:

> Τρίγωνον ὀξυγώνιον ποιοῦνται τούτων πλῆσιν.

ἀποφήνασαι,] Al. ἀποφαίνουσι. Gesner.

πηγῆς] Al. σιγῆς. Locus videtur depravatus. Gesner. Σιγῆς etiam exhibet Mediceus. Cl. Pauwius in notis

notis ad Philen Carm. xi. 16. malebat πλήσει, cui conjecturae favet Tzetzes:

Ἐν γῇ δὲ καταπλάμενοι καιρῷ τῷ τῆς ἑσπέρας
Αἱ πλείους μὲν καθεύδουσι, φυλάττουσι δ' ὀλίγαι.

προφυλάττουσαι] Idem vir cl. legit προφυλάττουσι, adſtipulante Mediceo.

κοιμωμένη] Ita perperam legitur, ut conjicio: Gyllius πετομένη legiſſe videri poteſt; quid ſi πλησομένη, vel ἀποπλησομένη, vel προνοουμένη? GESNER. Alii πετομένη, nimis longe a veteris ſcripturae veſtigiis. Legendum potius videtur ἀμειβομένη, *locum mutans*, *tranſiens*, quam vocem antecedentia omnino deſiderant. TRILLER. Πετομένη etiam habet Mediceus, quod verbum cur loco moveri debeat, non video. Cl. Pauwius ad Philen hunc locum ita conſtituendum cenſebat: λίθος δὲ ὅνπερ οὖν γέρανος καταπίνει κομιουμένη.

CAP. XV. Περιστεραὶ δὲ ἐν μὲν τῇ] Mediceus et Apoſtolius, Περιστεραὶ μὲν ἐν ταῖς.

ἐρήμοις] Apud Apoſtolium prave legitur, ἐρήμης.

καὶ ὅτι μηδὲν πείσονται] Apoſtolius, ὡς οὐδὲν πείσονται.

ὀρνιθοθῆραι,] Idem, ὀρνιθοθῆρες.

ἐπιβουλαὶ] Idem, ἐπιβουλευταί.

Εὐελπίδη.] Ione ℣ 1196.

Κἂν τῷδε μόχθῳ πτηνὸς εἰσπίπτει δόμοις
Κῶμος πελειῶν. Λοξίου γὰρ ἐν δόμοις
Ἄτρεστα ναίουσ'.

CAP. XVI. Ὅταν μέλλωσι πέρδικες] Adde ſupra cap. 5. h. l. et lib. x. cap. 45. Ariſtotelem lib. ix. Hiſt. Anim. cap. viii. et Plinium lib. x. cap. 33.

ἐκχέαντες] ἐγχέαντες. GESNER. Hanc conjecturam firmat Philes Carm. xii. ℣ 47.

Κἀνταῦθα λαβὼν ἐγκαθίζει τοὺς τόκους,
Οἷς καὶ κόνιν μάλιστα λεπτὴν ἐγχέων
Τῆς φύσεως τὸ κάλλος ἀναφαιδρύνει.

Ubi pro οἷς, οἳ reponit cl. Pauwius.

σπαργάνοις τοῖς] Forte σπαργάνοις τισί. GESNER.

ἑαυτὸν πρὸ τῶν ποδῶν· κυλίει] Junge Athenaeum lib. ix. cap. 10. et Plutarchum in libello Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 971. et Περὶ τοῦ τὰ ἄλογα λόγῳ χρῆσθαι pag. 982. item Antigonum Caryſtium cap. 45.

καὶ τοὺς νεοττοὺς καταλαβὼν,] Forte legendum, κατακρυβών.

οὐκ ἐᾷ τῇ παιδοποιΐᾳ] Al. παιδοτροφίᾳ. GESNER. eamque vocem agnoſcit Mediceus. Supra cap. 5. ἵνα μὴ ἄγωσιν αἱ θήλειαι παιδοτροφοῦσαι τῆς πρὸς αὐτοὺς ὁμιλίας ἀσχολίαν.

καὶ ὅ γε ἡττηθεὶς ὀχεύεται, ὡς ὄρνις,] Cl. Pauwius in notis ad Philen legit, καὶ ὅ γε νικητὴς ὀχεύει ὡς ὄρνις.

ἔς τ' ἂν ὑφ' ἑτέρου καὶ αὐτὸς ἡττηθεὶς,] Lego, ἔς τ' ἂν καὶ ἕτερός τις ἡττηθείς. GESNER.

CAP. XVII. Λέγει μὲν οὖν Εὐελπίδης δυσώνυμον ὄντα τὸν φθόνον·] In tragoedia, quam Ino inſcripſit, teſte Stobaeo Serm. cxxxix.

Τίς ἆρα μήτηρ, ἢ πατὴρ κακὸν μέγα
Βροτοῖς ἔφυσε τὸν δυσώνυμον φθόνον;

ὥς φησι Θεόφραστος,] Fragm. pag. 474. Adde Ariſtotelem lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 23. et Plinium lib. viii. cap. 31. et xxx. 10.

ὅταν ἀποδύεται] Mediceus, ὅταν ἀποδύσηται. Theophraſti verba ſunt, ὁ γαλεώτης καταπίνει τὸ δέρμα, ὅταν ἐκδύηται. Auctor Mirab. Auſc. pag. 721. ſcribit, ὅταν ἐκδύσηται τὸ δέρμα.

τὸ δεξιὸν κέρας ἔχων εἰς πολλὰ ἀγαθὸν,] Theophraſtus, πρός τε τὰ τῆς φρωύνης φάρμακα, καὶ πρὸς ἄλλα πολλὰ χρήσιμον.

τοσοῦτόν τινα] Lego, ἄνθρωπόν τινα. GESNER.

ἱππόμανες] De quo prolixe agit Auctor lib. xiv. cap. 18. Ovidius lib. i. Amor. El. 7. *virus amantis equae* vocat. Columella lib. vii. cap. 27. *venenum.* Lucanus lib. vi. ℣ 456. *ſucum frontis.* Theocritus φυτὸν Idyll. ii. ℣ 48.

φθονοῦσαν.] Mediceus, φθονοῦσαν. οὐ γάρ;

CAP. XVIII. ὑπὸ σήψεως] Doctiſſimus Pauwius ad Philen lxxxi. legit ὑπὸ πρήσεως. Gyllius vertit *prae ſiti*, ὑπὸ δίψεος: Geſnerus *prae putredine (prae inflatione.)*

εἰ δὲ αὐτὸν ἐθέλει] Mediceus, ἐθέλοι.

CAP. XIX. ἐκροφεῖ,] ἐξεμεῖ Ariſtoteles in Admirandis. Vide Corollarium noſtrum de Phoca D. Plinius etiam habet *evomit*, quod placet. GESNER. ἐξεμεῖ quoque legit Aldrovandus lib. i. De cetis, cap. x. ex Theophraſto.

CAP. XX. Οἱ πελεκάνες] Adde cap. 24. hujus libri, et 35. Vide et Antigonum Caryſtium cap. 47. apud quem vulgo legitur τὰς θηλείας κόγχας pro τὰς λείας κόγχας. Ita enim emendandum ex Ariſtotele lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 10. οἱ δὲ πελεκάνες καταπίνουσι κόγχας τὰς λείας καὶ μεγάλας. Adde etiam Philen Carm. ix. Apoſtolium Cent. xv. prov. 93. Georgium Piſiden ℣ 1072.

Εὔδημος] Qui vixit ante bellum Peloponneſiacum, Paro, vel Naxo oriundus, et artis aſtrologicae ſcientia clarus. Adi J. G. Voſſium De hiſtor. Graecis, pag. 365.

CAP. XXI. ἐν Παγγαίῳ Θρᾳκίῳ] Virgilius lib. iv. Georg. 462.

Altaque Pangaea, et Rheſi Mavortia tellus.

μικροὺς εἶναι ἔτι] Mediceus, μικρούς τε εἶναι ἔτι.

ἤλατο] Forte ἠλᾶτο. GESNER.

CAP. XXII. καὶ ὁ μὲν ἰχνεύμων] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 6. Nicander Theriacis ℣ 190. Antigonus Caryſtius cap. 38. Plinius lib. viii. cap. 24. Philes Carm. lxxxiii.

ὑγρὰν ἔτι ἐμβαλών,] Mediceus, ὑγρὸν, quomodo legendum conjecit cl. Pauwius in notis ad Philen, qui pro ἀπόρων malebat εὐπόρων.

σπάσας] Al. σπεύσας. GESNER.

τὴν οὐρὰν ὑποκάμψας] Mediceus, ἐπικάμψας.

Νικᾷ δὲ ὁ φθάσας.] Mediceus, Νικᾷ ὁ πρῶτος φθάσας.

CAP. XXIII. πελαργοὶ] Infra lib. x. cap. 16. Plinius lib. x. cap. 23. Philes Carm. vii. Apoſtolius Cent. xv. prov. 93.

κελεύει δὲ αὐτοὺς νόμος ἀνθρωπικὸς οὐδὲ εἷς τοῦτο,] Mediceus, αὐτοῖς.

τὰ ἑαυτῶν ἔγγονα] Mediceus et Apoſtolius, ἔκγονα.

ἀπαλοῖς] Apoſtolius, ἁπλοῖς.

γινομένης] Idem, γενομένης.

Καὶ τοὺς ἐρωδιοὺς ἀκούω] Confer cap. 35. lib. v.

ἐπεὶ] Forte οὐχ addendum. GESNER.

CAP. XXIV. Ἡ χελιδὼν,] Plinius lib. x. cap. 33. Antigonus Caryſt. cap. 43. Philes Carm. xix. ℣ 10—13.

ὅτε εὐποροίη] Mediceus, ὅτ' ἂν εὐποροίη.

ὡς Ἀριστοτέλης λέγει,] Lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 7.

CAP.

Cap. xxv. τὸ ἰσότιμον αὐτοῖς] Ariſtoteles ibidem.

ὀλίγα ὅσα ἄγει.] Mediceus, ὀλίγα ἐστὶν, ὅσα ἄγει.

κοιλίᾳ] Lego καλιᾷ. Gesner.

πόαν ἣ κομίζει] Philes Carm. xix. init. *Chelidoniam* vocat Plinius lib. viii. cap. 27. qui herbae iſtius vires deſcribit lib. xxv. cap. 8. et lib. xxvi. cap. 5 et 14. et Georgius Piſides ℣ 1292.

> Πόθεν χελιδὼν ἐξ ἀομμάτου θέας
> Τετμημένος προόεισιν ὀμματουμένη
> Πόαν προσλεξαμένη τῆς κόρης μίαν,
> Ἣν καὶ ἀκόμψως ἢ χελιδόνιον λέγειν
> Τὴν ἀξίαν λαβοῦσαν ἐκ τῶν πραγμάτων;

διψῶσι] Πεινᾶν ἢ διψᾶν, ſicuti et Latinorum *eſurire*, et *ſitire* ab affectu corporis ad ardentiſſima animi deſideria elegantiſſime transferri, nemini non conſtat. Ita noſter Var. Hiſt. lib. iii. cap. 7. κακῶς ἀγορεύειν διψῶντας dixit, et Lucianus De amoribus pag. 873. διψῶν ἀνέσεως: quid quod ipſe Salvator Matth. v. 6. διψῶντες τὴν δικαιοσύνην dixit, ut alia multa praeteream, quae larga manu dabunt Grotius ad Matthaeum pag. 57. Gatakerus De ſtylo N. T. cap. xx. pag. 119. Lamb. Bos in Obſerv. Crit. Miſcell. cap. xxi. pag. 96. Raphelius in not. Xenophont. pag. 15. Elſnerus in Obſerv. Sacr. pag. 21. et noſmetipſi in Obſerv. Philol. in N. T. ad laudatum Matthaei loc. ubi nec hujus loci Aeliani obliti fuimus. Triller.

Cap. xxvi. ἀπηνέσταλοι,] Mediceus, ἀπηνέσταλοι, quam ſcripturam firmat Aeſchylus apud Ariſtotelem lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 49.

> Τοῦτον δ' ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὐτοῦ κακῶν
> Πεποικίλωκε, κἀποδηλώσας ἔχει
> Θρασὺν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχίᾳ.

Item Ovidius lib. vi. Met. ℣ 671.

> *Ille dolore ſuo, poenaeque cupidine velox,*
> *Vertitur in volucrem, cui ſtant in vertice criſtae,*
> *Prominet immodicum pro longa cuſpide roſtrum.*
> *Nomen Epops volucri: facies armata videtur.*

Et Cornelius Severus in Aetna ℣ 585.

> *ſolis Tereus ferus exſulat agris.*

τῶν προτέρων τῶν ἀνθρωπικῶν] Tereus enim in upupam transformatus fuit. Vide Pauſaniam lib. x cap. 4. Apollodorum lib. iii. pag. 198. et Antoninum Liberalem cap. 11.

πλαγίοις] Lego πάγοις. Gesner. Recte. Eandem vocem Aeſchylo loco ſup. laud. reſtituit illuſtris Scaliger Comment. in Severi Aetnam pag. 152.

> Ἀεὶ δὲ μέσει τοῦδε Παλλήνης τόπου
> Δρυμοὺς ἐρήμους, ἢ πάγους ἀποικίσας.

Atque etiam ὁ πάνυ Salmaſius in Exercit. Plin. pag. 239. qui eoſdem Aeſchyli verſus in hunc modum correxit:

> Ἄστη δὲ μισεῖ τὰ δὲ Παλλήνης τόπων
> Δρυμοὺς ἐρήμους ἢ πάγους ἀποικίσας.

Apud Ariſtotelem vulgo leguntur hi verſus:

> Ἀεὶ δὲ μισεῖ τόνδ' ἐπ' ἄλλον εἰς τόπον
> Δρυμοὺς ἐρήμους ὑπὸ πάγους ἀποικίσας.

Vocem πάγος etiam uſurpavit auctor lib. iii. Var. Hiſt. cap. 1. et Sophocles

Sophocles in Antigone ℣ 363. atque Aeſchylus Prometh. ℣ 20. eamque uſitatiſſimam eſſe oſtendit Xylander ad Plutarchum in vita Alexandri pag. 673. Quare Geſnero obſecutus πάγοις pro πλαγίοις, vel πλάγοις, quod Mediceus exhibet, in contextum recepi.

χείλεσι τὴν καλιὰν,] Mediceus, χείλεσι τὰς καλιάς.

ἀποπάτημα ἀνθρώπου περιβαλόντες·] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 15.

πόαν ἐκόμιζε] Mediceus, πόαν ἐκόμισε.

Cap. xxvii. Ὅμηρος] Odyſſ. Z. ℣ 103.

Cap. xxviii. ἐπὶ τὴν γαστέρα] Al. εἰς τὴν γαστέρα. Gesner.

ἔπον ἀλλαχόθι.] Ego nuſquam alibi piſcis hujus mentionem ab hoc auctore factam invenio. Gesner.

Cap. xxix. Ἡ πίννη] Philes Carm. xcv. Adde Ritterſhuſium ad Oppianum lib. ii. Ἁλιευτ. ℣ 186.

ὅταν τις τῶν ἰχθύων] Mediceus et Apoſtolius Cent. xi. prov. 11. ὅταν τι τῶν ἰχθύων.

ἐπένυξεν] Apoſtolius, ὑπένυξεν: et mox αὐτὴν cum Mediceo pro αὐτόν.

conſumit.] Gyllius addit, *partemque cancro ſocio tribuit*. Gesner.

Cap. xxx. καὶ πλέκειν δύπορους] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 29. et lib. iii. De gener. anim. cap. 1. pag. 642. Philes Carm. xxiii.

διὰ ψυχρότητα] Michael Glycas part. i. Annal. pag. 46.

εἰς καταγώγιον ὀρνέων,] Al. εἰς καταγωγὴν ὀθνείαν. Gesner. idemque praefert Mediceus. Infra lib. xvii. cap. 21. Φιλοῦσι δέ πως οἴδε οἱ ὄρνιθες τὰς ἑαυτῶν εὐνάς τε καὶ καταγωγὰς ὑφαίνειν. Et cap. 44. h. l. Καὶ οὐκ ἂν ὀθνείους λέχους οὐδέτερος ἅψαιτο τῶν ὀρνίθων τῶνδε.

πάππου·] Heſychius, πάππος· σημαίνει δὲ καὶ ὀρνέου εἶδος.

τούτοις ζωεπίσαται] Mediceus, τούτοις γὰρ ζωεπίσατο.

Ἐὰν δὲ ἦν πολλά] Mediceus, ἐὰν δὲ ᾖ πολλά.

περιλυθέντων,] Forte, περιχυθέντων. Gesner. vel περιφυθέντων.

ἦρος γὰρ ὑπαρχομένου] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 49. ἀφανίζεται δὲ ὑπὸ κύνα· φανερὸς δὲ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔαρος ἀρχομένου. Adde Tzetzen Chil. viii. 163. ℣ 50.

Cap. xxxi. Ἀλεκτρυόνα δὲ φοβεῖται ὁ λέων,] Infra lib. vi. cap. 22. et xiv. 9. Particula δὲ abeſt a Mediceo.

καὶ βασιλίσκος] Infra lib. viii. cap. 28.

Cap. xxxii. Ἡ Κρήτη καὶ τοῖς λύκοις,] Auctor Mirab. auſcult. pag. 725. addit καὶ ἄρκτοις.

καὶ ἐν τῷ Μακεδονικῷ Ὀλύμπῳ] Plinius lib. viii. cap. 58. *In Olympo monte non ſunt lupi, nec in Creta inſula.*

Αἶγες δὲ ἄρα Κεφαλληνίδες] Mediceus, αἱ Κεφαλληνίδες.

οὐ πίνουσιν.] Auctor Mirab. auſcult. pag. 715. Αἱ δὲ ἐν Κεφαλληνίᾳ αἶγες οὐ πίνουσιν, ὡς ἔοικεν, ὥσπερ τὰ ἄλλα τετράποδα καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἀλλὰ πρὸς τὸ πνεῦμα ἀντία τὰ πρόσωπα ποιήσασαι, χάσκουσιν εἰσδεχόμεναι τὰ πνεύματα.

οἷς δὲ Ἀβυδηνὰς] Infra lib. xvi. cap. 33. Εἴη δ' ἂν τοῦ παιδὸς τοῦ Νικομάχου καὶ ταῦτα· ἐν τοῖς περὶ τὸ Σκαμάνδρον Βουδιανοῖς οἰκοῦσιν οὐ γίνεσθαί φησι πρόβατον λευκὸν, ἀλλὰ μέλανα πάντα. Alteruter igitur locus vitio non caret.

Cap.

Cap. xxxiii. Ἡ Λίβυσσα δὲ ἀσπὶς —— ἀποκλείνει δὲ ῥᾶστα.] Haec periodus poſtremum capitis praecedentis, in quo Auctor τὰς τῶν ζώων διαφορὰς ἀντιπαθείας deſcripſit, membrum olim conſtituiſſe videtur.

βόες Ἠπειρωτικαὶ] Quarum ſingulas βδάλλεσθαι ἀμφορέα, καὶ τούτου τὸ ἥμισυ κατὰ τοὺς δύο μαστοὺς ſcribit Ariſtoteles lib. iii. Hiſt. Anim. cap. 21.

καὶ αἶγες αἱ Σκύριαι,] Apoſtolius Cent. i. prov. 83. Αἲξ Σκυρία. πολυγάλακτοι δὲ αὗται· ἐν τῷ καιρῷ δὲ τῆς ἀμολγῆς ἀνατρέπουσι τὰ αἴγεια.

καὶ τοῖς ἐλάφοις ἔτι μᾶλλον] Al. καὶ ταῖς στερίφαις γε ἔτι μᾶλλον. Gesner. Nec aliter Mediceus.

Cap. xxxiv. Πτολεμαίῳ τῷ δευτέρῳ] Apoſtolius Cent. v. prov. 77.

καὶ τρεῖς ἀμφορέας ἐχώρησεν.] Plinius lib. viii. cap. 45. *Bubus Indicis camelorum altitudo traditur: cornua in latitudinem quaternorum pedum.*

Οἷος ἄρα βοῦς ἦν,] Mediceus et Apoſtolius, οὗτος ἄρα.

Cap. xxxv. τοῦ Κορυδαλέων δήμου] Pagi Attici tribus Hippothoontidis ea via, qua in Boeotiam ibatur. Caſaubonus in Animadv. ad Athenaeum pag. 670.

καὶ οἱ ἔπειτα] καὶ οἱ ἐπὶ τάδε, Athenaeus. Gesner.

Θεόφραστος.] Cujus fragmentum ab Aeliano laudatum exſtat apud Athenaeum lib. ix. cap. 9. Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ ἑτεροφωνίας τῶν ὁμογενῶν, οἱ Ἀθήνησι, φησὶ, πέρδικες ἐπὶ τάδε τοῦ Κορυδαλοῦ πρὸς τὸ ἄστυ κακκαβίζουσιν· οἱ δ' ἐπέκεινα τιττυβίζουσιν. Ariſtoteles lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 9. Ἡ δ' ἐν τοῖς ὀρθροις, ἣν ἄν τις ὥσπερ διάλεκτον εἴπειεν, καὶ τῶν ἄλλων ζώων διαφέρει, καὶ τῶν ἐν ταὐτῷ γένει ζώων κατὰ τόπους· οἷον τῶν περδίκων οἱ μὲν κακκαβίζουσιν, οἱ δὲ τρίζουσι. leg. οἷον τῶν περδίκων, ὧν οἱ μὲν κακκ. Idem lib. ix. cap. 8. οὐ μόνον δὲ ὁ πέρδιξ ᾄδει, ἀλλὰ καὶ τριγμὸν ἀφίησι, καὶ ἄλλας φωνάς. Antigonus Caryſtius cap. 6. Πίπτοι δ' ἂν γένος τῆς ἐκλογῆς εἰς λεγομένους [leg. γενομένους] ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ Βοιωτίᾳ πέρδικας, ὧν τοὺς μὲν εὐφώνους, τοὺς δὲ τελείως ἰσχνοφώνους ὁμολογεῖται γίγνεσθαι.

Ἄφωνοι δέ εἰσι τὸ παράπαν ἐν Κυρήνῃ μόνοι βάτραχοι.] Apoſtolius Cent. v. prov. 45. Κυρηναῖον δὲ βάτραχον τὸ τῶν ὑδάτων πικρὸν ἄλαλον ἀπεργάζεται. Adde et Plinium lib. viii. cap. 58.

ἐν Μακεδονίᾳ δὲ ὗς,] Auctor Mirab. auſcult. pag. 721. eadem ſectione, in qua de ranis Seriphiis egerat, ſcribit, καὶ ἐν Μακεδονίᾳ δὲ ἐν τῇ τῶν Ἠμαθιωτῶν χώρᾳ τοὺς ζῶς εἶναι μώνυχας.

Cap. xxxvi. καὶ περιφανής.] Leg. περιφερής. Gesner. Mediceus, περιφερές.

μακρούς·] Leg. μικροὺς, i. e. *breviſſimos* Aëtio, id quod figurae rotundae convenit. Gesner.

Cap. xxxvii. Ἐν Σερίφῳ βάτραχοι,] Idem tradunt auctor Mirab. auſc. Antigonus Caryſtius cap. 4. Plinius lib. viii. cap. 58. Theophylactus Simocatta Quaeſt. Phyſ. cap. 18. Tzetzes Chil. viii. 167. 94. Apoſtolius Cent. v. prov. 42. Σέριφος autem inſula eſt, una Cycladum.

Ἐν Πιέρῳ δὲ τῆς Θετταλίας λίμνη ἐστὶν] Plinius loco laudato: *Eaedem* (ranae in Seripho inſula) *alio tranſlatae canunt: quod et accidere in lacu Theſſaliae Siccndo* [mſs. *Licendo* vel *Sicandro*] *tradunt.*

Cap. xxxviii. Ἐν τοῖς ὑγροῖς χωρίοις,] Apoſtolius Cent. ii. prov. 43.

Ἐν ᾗ Φενεῷ λίμνῃ] Mediceus, Ἡ ᾗ ἐν Φενεῷ λίμνῃ.

Ψυχροὶ δὲ ἄγαν ὄντες] Supra lib. i. cap. 20.

Cap. xxxix. Αἰγοθήλου.] Al. αἰγιθήλα. Gesner. αἰγοθήλας etiam vocatur infra lib. xvi. cap. 22. αἰγίθου mendoſe ſcribitur apud Antigonum cap. 51. et αἰγιθαλὸς apud Apoſtolium Cent. ii. Ad. 4.

Cap. xl. Μητροδίδακτον μὲν τὸ τῆς Ἀρίστης, οἷον τὸ τῆς ἀδελφῆς τῆς Ἀριστίππου ὑμνοῦσιν οἱ πολλοί.] Cum viris doctiſſimis, Iſaaco Caſaubono ad Diogenem Laertium lib. ii. ſegm. 86. et Ioachimo Kuhnio ad lib. xii. Var. Hiſt. cap. 47. hunc locum ita emendandum putem: Μητροδίδακτον μὲν τὸ τῆς Ἀρήτης υἱὸν, τῆς ἀδελφῆς τῆς Ἀρίστ. Verba autem Diogenis Laertii haec ſunt: Ἀριστίππου διήκουσεν ἡ θυγάτηρ Ἀρήτη, καὶ Αἰθίοψ Πτολεμαεὺς, καὶ Ἀντίπατρος Κυρηναῖος· Ἀρήτης δὲ Ἀρίστιππος ὁ μητροδίδακτος ἐπικληθεὶς, οὗ Θεόδωρος ὁ ἄθεος, εἶτα θεός.

Λέγει δὲ Ἀριστοτέλης] Lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 9. verſus finem: Ἤδη δὲ ὦπται καὶ ἀηδὼν νεοττὸν προδιδάσκουσα, ὡς οὐχ ὁμοίως φύσει τῆς διαλέκτου οὔσης καὶ τῆς φωνῆς, ἀλλ᾽ ἐνδεχόμενον πλάττεσθαι. Confer Philen Carm. xviii.

καὶ ᾠδῆς ἀπέχεται,] Infra lib. v. cap. 38. de Luſcinia ſcribit: ὅταν δὲ ἁλῶ, καὶ τῶν ἀκουόντων μὴ διαμαρτάνοι, ποικίλον τι ἀναμέλπειν, καὶ τακερῶς ἑλίττειν τὸ μέλος.

ὅπερ οὖν ἄνθρωποι πεπειραμένοι] Mediceus, ὅπερ οὖν ἄνθρωποι πεπειραμένοι.

Cap. xli. Καὶ γίνεται καί γε ἐκ τῶν κεράτων τῶνδε ἐκπώματα,] Infra lib. iv. cap. 52.

Cap. xlii. Ὁ πορφυρίων] Plinius lib. x. cap. 46. Athenaeus lib. ix. cap. 10. S. Epiphanius Phyſiol. cap. 10. Georgius Piſides ℣ 998.

φερωνυμώτατόν ἐστι ζῶον,] Mediceus et Apoſtolius, φερωνυμώτατος ἐστι ζώων.

οὐ πρότερον] Apud Apoſtolium prave legitur καὶ πρότερον.

καὶ ζιτούμενος δὲ] Mediceus, σιτούμενος δέ.

Ζηλότυπος] Apoſtolius, ζηλοτυπώτατος.

ἀνάνδρους] Ὑπάνδρους habet Athenaeus. Gesner. nempe lib. ix. cap. 9.

ἀπάγχει ἑαυτὸν.] Huc reſpicit Tzetzes Chiliad. ix. 256. ℣ 111.

Τοῦ γὰρ ὄρνιθος τὰ πτερὰ] Mediceus et Apoſtolius, οὗ γὰρ ὄρνιθος τὰ μὲν πτερά.

ἐπὶ δείπνῳ,] Apoſtolius, ἐπὶ δεῖπνον.

Καλλίαν] De quo egit auctor lib. iv. Var. Hiſt. cap. 16 et 25.

Κτήσιππον] Hunc inter ἀσώτους etiam recenſet Athenaeus lib. iv. cap. 18. ſcribens, Καὶ ὁ Κτήσιππος δ᾽ ὁ Χαβρίου υἱὸς εἰς τοσοῦτον ἦλθεν ἀσωτίας, ὡς καὶ τοῦ μνήματος τοῦ πατρὸς, εἰς ὃ Ἀθηναῖοι χιλίας ἀνήλωσαν δραχμὰς, τοὺς λίθους πωλῆσαι εἰς τὰς ἡδυπαθείας.

Ἄκολον,] Lego Ἀπίκιον. Gesner. Quis ſit ille, me fugit, et forte alios quoque. In margine eſt Ἀπίκιον, ſed longius recedens a priſca ſcriptione. Forte legendum, ἀκόλαστον, ita ut *Apicius* κατ᾽ ἐξοχὴν ſubaudiatur, altiſſimus ille nepotum gurges. Confer Plinium lib. x. cap. 48. adde lib. ix. cap. 17. Triller. De Apicii luxu librum conſcripſiſſe Appionem Grammaticum teſtatur Athenaeus lib. vii. cap. 12. Ceterum ad τὸ Ἄκολον, quod certe vitio non caret, proxime accederet οὐ Λεύκολλον.

Ὀρτύ-

Ὀρτύγιον] Ejuſdem meminit auctor infra lib. v. cap. 21.

Cap. xliii. Ὁ κόραξ] Philes Carm. vi. ℣ 11. Apoſtolius Cent. x. prov. 64.

γέρων] Apoſtolius, γέρων ὤν.

Cap. xliv. αἱ φάτται] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 7. Philes Carm. xx. Apoſtolius Cent. ix. prov. 82.

καὶ ὁ θῆλυς] Apoſtolius, καὶ ὁ θηλυκός.

ἅψαιτο τῶν ὀρνίθων] Mediceus, ἅψαιτο τῶν ὀρνίθων.

τὴν θῆλυν] Apoſtolius, τὴν θηλυκὸν, ut paullo ante.

καὶ ἐς τὰς τρυγόνας] S. Epiphanius Phyſiol. cap. 10. Michael Glycas Part. i. Annal. pag. 41.

καὶ ἐς τὰς περιστερὰς τὰς λευκὰς,] Nigris columbis id adtribuit Horapollo lib. ii. cap. 32.

Cap. xlv. Ἀριστοτέλης] Lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 7. Ἔστι δὲ περὶ τὴν ὠδῖνα δεινὴ ἡ τοῦ ἄῤῥενος θεραπεία καὶ συναγανάκτησις· ἐάν τε ἀπομαλακίζηται πρὸς τὴν εἴσοδον τῆς νεοττίας, διά τε τὴν λοχείαν τύπτει καὶ ἀναγκάζει εἰσιέναι· γινομένων δὲ τῶν νεοττῶν φροντίζει τῆς ἁρματτούσης [Gaza rectius legit ἁλμυριζούσης] τροφῆς, ἧς διαμασησάμενος εἰσπτύει τοῖς νεοττοῖς διοιγνὺς τὸ στόμα, προπαρασκευάζων πρὸς τὴν τροφήν. Adde Plinium lib. x. cap. 34. et Athenaeum lib. ix. cap. 16.

Ὅταν μὲν αὐτὰς διώκῃ ὁ μελάγριος] Vide Ariſtotelem lib. ix. cap. 36.

καὶ ὑπὲρ αὐτῶν πελόμεναι θαῤῥοῦσιν ἀνωτέρω ἀΐξαι μὴ δυνάμεναι·] δυναμένων. Gesner. In Mediceo legitur, καὶ ὑπὲρ αὐτὸν πελόμεναι θαῤῥοῦσιν, ἀνωτέρω ἀΐξαι μὴ δυναμένους, leg. δυνάμενον, nempe τὸν ἱέρακα.

Cap. xlvi. ὡς ἐρώμενος ζηλοτυπῶν,] Apud Apoſtolium Cent. viii. prov. 13. legitur ἐρώμενον.

καὶ πέμπει κατ' αὐτοῦ τοὺς ὑφαιρησομένους, καὶ ἅμα τὸν Ἰνδὸν] Mediceus et Apoſtolius, τοὺς ἀφαιρησομένους, καὶ ἅμα καὶ τὸν Ἰνδόν.

πεῖραν] βίαν. Gesner. In margine eſt βίαν, non incommode; mallem tamen σπεῖραν, aut ποίναν, ſive ποίνην, licet prius magis placeat. Triller.

συνημμώατο.] Mediceus et Apoſtolius, συνημμώετο, quod magis idoneum eſt, quia paullo ante praeeſſet ἔβαλλεν.

καὶ τὰ πρῶτα ἦν τοιαῦτα.] Apoſtolius, καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἦν τοιαῦτα.

καὶ τὴν εὔνοιαν ἐδείκνυτο.] Mediceus, καὶ τὴν εὔνοιαν ἐπεδείκνυτο: ut lib. xiv. Var. Hiſt. cap. 24. Χρημάτων κατεφρόνησαν, καὶ μεγαλοφροσύνην ἐπεδείξαντο.

τραχήνου ψόφον ἀεὶ,] Optime quidem; legi tamen etiam ſatis apte loco τοῦ ἀεὶ poſſet ἀΐται, *amici*, aut ἄζοι, *famuli*, apud Athenaeum, atque Euſtathium. Triller.

Cap. xlvii. τοῦ παιδὸς τοῦ Λαΐου] Junge Sophoclem Oedipo Tyranno ℣ 790.

τοῦ Τηλέφου] Auges ex Hercule filii. Hyginus fab. c.

κατανοεῖσθαι,] Al. κατανοῆσαι. Gesner.

οὐδὲ τοῦ ἐκθέντος εἰς τὸν Κιθαιρῶνα,] Sophocles ibid. ℣ 1146 et ſeqq.

ὁ γάρ τοι νομεὺς τῆς ἀγέλης κατακαλύψας] Haec mutuatus eſt auctor ab Ariſtotele, qui lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 47. ſcribit: οἱ δὲ κάμηλοι οὐκ ἀναβαίνουσιν ἐπὶ τὰς μητέρας, ἀλλὰ κἂν βιάζηταί τις, οὐ θέλουσιν. Ἤδη γάρ ποτε ἐπειδὴ οὐκ ἦν ὀχεῖος, ὁ ἐπιμελητὴς περικαλύψας τὴν μητέρα, ἐφῆκε τὸν πῶλον· ὡς δὲ ὀχεύσαντος ἀπέπεσε, τότε μὲν ἀπετέλεσε τὴν συνουσίαν· μικρὸν δ' ὕστερον δακὼν τὸν καμηλίτην ἀπέκτεινε. Ubi notandum, quod

6 O 2

quod pro ὡς δὲ ὀχλύσαντος ἀπέπεσε apud ſcriptorem Mirabilium auſcultationum legatur, ὡς δὲ ὀχλύσας ἀπέβη. Adde Georgium Piſidem ℣ 910.

ἀλλὰ πηρώσας τὴν ὄψιν,] Sophocles ibid. ℣ 1293.

LIBER IV.

Cap. I. καὶ τῶν θηλειῶν] Apoſtolius Cent. xv. prov. 19. καὶ τῶν θηλυκῶν.

τὴν θήλειαν παρεστάναι ποιοῦσιν] Philes Carm. xii. ℣ 79.

παρ' ἧς βούλεται εὐδοκιμεῖν.] Mediceus et Apoſtolius, παρ' ᾗ.

Ἀκούω γὰρ] Apoſtolius, ἀκούω δέ.

καὶ τὰ ἐμπολέμια εἶναι] Al. πολέμια. Gesner. atque ita habent Apoſtolius et Mediceus, qui τὸ εἶναι etiam ignorant.

ἔχειν οὖν] ἔχειν δὲ, Apoſtolius: ἔχειν μὲν, Mediceus.

εἰς ἡλικίαν] δι' ἡλικίαν. Gesner.

ἀθρόον] Al. ἀθρόας. Gesner. ἀθρόας etiam exhibet Mediceus, atque Apoſtolius.

ἄναλκιν] Apoſtolius, ἀνάλκη.

ἀντία] Mediceus et Apoſtolius, ἀντίαν.

δειλίας] Iidem, δειλίαν.

Ἀριστόδημος] Ariſtocratis filius, Cumarum in Italia tyrannus. Dionyſius Halic. lib. vii. pag. 418.

Κλεώνυμος ὁ ῥίψας τὴν ἀσπίδα, καὶ ὁ δειλὸς Πείσανδρος,] Apoſtolius, ῥίψασπις. Vide Suidam in Κλεώνυμος, et Πεισάνδρου δειλότερος.

Cap. II. Ἐν Ἐρύκῃ] Eruditiſſimus Holſtenius ad Stephanum Byzant. v. Ἔρυξ, corrigit Ἐν Ἐρυκί, nec male; niſi forte olim ſcriptum fuerit ἐν Ἐρυκίνῃ, quomodo legitur in mſs. lib. i. Var. Hiſt. cap. 15.

οὐχ οἵαν κατὰ τὰς ἀγελαίας πελειάδας τὰς λοιπὰς εἶναι] Cl. Pauwius ad Anacreontis Fragm. xxi. venuſte correxit, οὐ χροιὰν κατὰ τ. ἀ. π. τ. λ. οὖσαν.

πορφυρή που λέγων,] πορφυρῆν legit idem vir cl. cujus conjecturam firmat Mediceus.

κατὰ τὸν Ὁμήρου θεὸν] Iliad. X. ℣ 470. et Hymno in Venerem ℣ 93.

Cap. III. εἶτα οὐ δεῖται] Apud Apoſtolium Cent. xii. prov. 21. legitur, οὐ γὰρ δεῖται.

Cap. IV. Οὐ ῥᾳδίως] Apoſtolius Cent. xii. prov. 18.

ἀλλ' ἐν ἡμέραις δώδεκα] Hoc fabulis accenſet Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 35. Adde Antigonum Caryſtium cap. 61. et infra lib. x. cap. 26.

Cap. V. Ζῷα ἀλλήλοις πολέμια] Philes Carm. xxx. ℣ 29.

κελεὸς πρὸς αἴθυιαν] κρὴξ Philes. Gesner. Mediceus, κρέξ.

ἅρπη καὶ ἐρωδιὸς πρὸς λάρον.] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 1. pag. 411. ἔτι οἱ ἀπὸ τῆς θαλάττης ζῶντες (πολέμιοι) ἀλλήλοις, οἷον βρένθος, καὶ λάρος, καὶ ἅρπη.

Τρυγόνι πρὸς πύῤῥαν] Cl. Pauwius legit Τρυγόνι πρὸς πυῤῥίαν.

Ἰκτῖνος] Infra lib. v. cap. 48. et Ariſtoteles loco laudato.

Σειρὴν, μελίσσης ὄνομα,] Infra lib. v. cap. 42.

Χάννη δὲ ἰχθὺς] Al. χάννη. Euſtathio χάννος. Gesner. Χάννη etiam vocatur ab Athenaeo lib. vii. cap. 24.

μύρμηκας

μύρμηκας] In Graeco legerim non *μύρμηκας*: ſed *κοσσύφους*, et *ἐν Φενεῷ τῆς Ἀρκαδίας*, non autem *Λακωνικῆς*. Eſt enim *Pheneus* oppidum in Cyllene Arcadiae monte: in quo merulas albas reperiri auctores habeo, Ariſtotelem, Pauſaniam, Plinium. Forte *κοσσύφους* aliquis *merulas* interpretatus eſt, idque vocabulum in textu repoſitum, et in *μύρμηκας* depravatum eſt. GESNER.

CAP. VI. *Ὅμηρος*] Iliad. Υ. ℣ 221. ubi editiones pro *τῷ —— καταβουκολέοντο* rectius habent *τοῦ —— κάτα βουκολέοντο*.

τὸν αὐτὸν ποιητήν] Ibid. ℣ 223. ubi *Βορέης* ſcribitur, quemadmodum etiam in Mediceo, non *Βορέας*.

Ἀριστοτέλης] Lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 18. *θέουσι οὔτε πρὸς ἕω, οὔτε πρὸς δυσμὰς, ἀλλὰ πρὸς ἄρκτον ἢ νότον.*

CAP. VII. *Ἀκούω τὸν Σκυθῶν βασιλέα*] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 47. Varro lib. ii. De re ruſt. cap. vii. Plinius lib. viii. cap. 41.

οὔτε ἐκεῖνον ἐπαγαγεῖν] Videtur addendum *ἄλλῃ τῇ*. GESNER.

ἐγχείπτεσθαι] Mediceus, *ἐγχρίμπτεσθαι*.

πηδήσαντες] Mediceus, *πηδήσαντε*.

CAP. VIII. *καὶ ἐν τῷ χωρίῳ ὠρακωτέρας πασῶν.*] Mediceus, *καὶ τῶν ἐν τῷ χωρίῳ ὠρακωτέρας πασῶν.*

CAP. IX. *Τῶν ἰχθύων διὰ τοῦ ἦρος*] Confer Cerdam ad Virgilium lib. iii. Georg. ℣ 243.

καὶ ἀποκρίνουσί γε αὐτοὺς εἰς τὸν Πόντον] Ariſtoteles lib. viii. cap. 13. et infra lib. ix. cap. 42.

μικρῶν δὲ ἰχθύων οὐδὲ ὄλεθρός ἐστιν.] Lege, *οἵδε ὄλεθρός εἰσιν.*

CAP. X. *Σελεύκης ὑφαινομένης*] Plinius lib. viii. cap. 1.

CAP. XI. *Μόνας ἀκούω τῶν ζώων τὰς ἵππους,*] Ariſtoteles lib. iv. De gener. Anim. cap. 5.

καλεῖσθαι ἵππους.] Idem lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 18. *αἱ μὲν οὖν ἵπποι αἱ θήλειαι ἱππομανοῦσιν· ὅθεν καὶ ἐπὶ τὴν βλασφημίαν τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐπιφέρουσιν ἀπὸ μόνου τῶν ζώων, τὴν ἐπὶ τῶν ἀκολάστων περὶ τὸ ἀφροδισιάζεσθαι.*

CAP. XII. *Οἱ πέρδικες ἐν τοῖς ὠοῖς*] Philes Carm. xii. ℣ 53—61.

κατειλημμένοι περιπεφυκόσι σφίσι ὀστράκοις] Mediceus, *κατειλημμένοι τοῖς περ. σ. ὀ.*

καὶ τὸ τοῦ ὠοῦ λέμμα περιρρήξαντες,] Lib. x. Var. Hiſt. cap. 3.

CAP. XIII. *ἔτι πρὸς τοὺς θηρῶντας*] *ἧττον πρὸς τ. θ.* Gyllius. GESNER. nec aliter Mediceus.

καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ Κιρραῖοι,] Athenaeus lib. ix. cap. 10. pag. 360. *οἱ δὲ περὶ τὴν Κίρραν πέρδικες ἄβρωτον ἔχουσι τὸ κρέας διὰ τὰς νομάς.*

CAP. XIV. *πήγανον διατραγοῦσα*] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 6. Antigonus Caryſt. cap. 41. Plinius lib. viii. cap. 27. Theophylactus Simocatta cap. 6. Quaeſt. Phyſ.

τὸ πήγανον πρὸς ὄφιν ἐχθιστόν ἐστιν.] Michael Glycas Part. i. Annal. pag. 50.

CAP. XV. *οὐκ ἂν οὖν*] Apoſtolius Cent. xii. prov. 23. *οὐδ' ἂν τοῦ.*

ἐπιγδύσαιτο.] *ἀπογδύσαιτο*, Apoſtolius.

ἐπιβουλεῦσαι] *ἐπιβουλεῦεται* legit magnus Bochartus Hierozoic. P. i. lib. iii. cap. 10. pag. 824. Recte: mallem tamen minore negotio *ἐπιβουλεύσει*. TRILLER. *ἐπιβουλεύσαιτο*. Apoſtolius.

μέσος.] Al. *μέσον*. GESNER.

ἡσυχῶς] Al. *ἡσυχῇ*. GESNER. idemque exhibent Mediceus et Apoſtolius.

CAP. XVI. *Ἀλεκτρυόνες*] Supra lib.

lib. iii. cap. 16. Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 8. Plinius lib. x. cap. 33.

ἐλλοχῶν] Confer Athenaeum lib. ix. cap. 10.

Cap. xvii. ἐχῖνος ὁ χερσαῖος] Theophraſtus Fragm. pag. 475. Plinius lib. viii. cap. 37. Apoſtolius Cent. ix. prov. 44. Philes Carm. lxii.

Καὶ ἡ λύγξ] Theophraſtus ibid. et De lapid. pag. 395. Plinius lib. xxxvii. cap. 3. Auctor lib. Περὶ τῶν θαυμ. ἀκουσμ. pag. 722.

λίθος] Qui λυγγούριον a Theophraſto, *Lyncurium* a Plinio appellatur.

διὰ τῆς γλυφῆς.] Cl. Pauwius in notis ad Philen ſuſpicabatur legendum διὰ τῆς τρυφῆς.

Cap. xviii. Λεοντοφόνου] Nempe ζώου. Auctor libelli Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. pag. 737. Plinius lib. viii. cap. 38. Solinus cap. 27.

γυπῶν γε μὴν] Supra lib. iii. cap. 7. Philes Carm. iii. ℣ 9.

Cap. xix. ἐρῶ ἀλλαχόθι.] Infra lib. viii. cap. 1.

Cap. xx. ἡ τροφὴ ἁπλῆ.] Forte ἡ τροφὴ οὐχ ἁπλῆ. Gesner.

οὔτε οὐρεῖ,] Avis quidem nulla meiere ſolet, cum veſica omnes careant: bibunt tamen ceterae praeter uncungues fere. Gesner. Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 3. Ἔστι δὲ τὸ τῶν ὀρνίθων γένος πᾶν μὲν ὀλιγόποτον· οἱ δὲ γαμψώνυχες, καὶ ἄποτοι πάμπαν, εἰ μή τι ὀλίγον γένος καὶ ὀλιγάκις· μάλιστα δὲ τούτων ἡ κεγχρὶς· καὶ ἰκτῖνος ὀλιγάκις μὲν, ὦπται δὲ πίνων.

Cap. xxi. μαρτιχόρας] Al. μαντιχώρας. Gesner. Vulgatum tuetur Photius in Bibl. ex Cteſia pag. 145. et Philoſtratus lib. iii. De vita Apoll. cap. 45. nec non Pauſanias lib. ix. cap. 21. ubi corrupte legitur μαρτιόρα. Verum apud Ariſtotelem lib. ii. Hiſt. Anim. cap. 1. pag. 219. et Philen Carm. xxxviii. μαντιχώρας ſcribitur, et *mantichora* apud Plinium et Solinum.

οἴους] ὁμοίους. Gesner.

καὶ οὐ καθ' ἕνα] μόνον addit Gyllius. Idem.

φωνὴν δὲ σάλπιγγος] Vide Salmaſium in Exerc. Plin. pag. 1011.

Cap. xxii. Σκολόπενδρα θαλαττία] Infra lib. vii. cap. 27.

Cap. xxiii. Καρπὸν δὲ ἰτέας θλιβέντα εἰ δοίης] Mediceus, Καρπὸν δὲ ἰτέας θλιβέντα εἰ δοίη τις.

τὴν σπορὰν τὴν παιδοποιόν τε] Idem ex Democrito tradit auctor Geopon. lib. xi. cap. 13. et ex Theophraſto Euſtathius ad Homerum Odyſſ. κ. verſu 510. quem mox laudat auctor. At veritati magis conſentaneum eſt, quod Plinius ſcribit lib. xvi. cap. 27. *Ocyſſime autem ſalix amittit ſemen, antequam omnino maturitatem ſentiat, ob id dicta Homero frugiperda; ſecutaque aetas ſcelere ſuo interpretata eſt hanc ſententiam, quando ſemen ſalicis mulieri ſterilitatis medicamentum eſſe conſtat.*

ὗς δὲ κωνείου] Quod de ſue hic profert auctor, id de capris teſtatur Lucretius lib. v. ℣ 597.

Quippe videre licet pingueſcere ſaepe cicuta
Barbigeras pecudes, homini quae eſt acre venenum.

Et de ſturno Galenus lib. iii. Simpl. med. cap. 18.

Cap. xxiv. τοῖς ἤθεσι] Leg. τοῖς ἕλεσι.

ἑλειός ἐστιν.] Ariſtoteles lib. ii. De part. anim. cap. 16. τὴν γὰρ φύσιν ἑλῶδες

λῶδες ἅμα τὸ ζῶόν ἐςι καὶ πεζόν.

ζωιᾶσι γὰρ] Infra lib. xi. cap. 14. Dion Caſſius lib. xlviii. Ἤδη καὶ ἐκεῖνο εἶπον, τῆς φωνῆς τῆς παλαιώτιδος αὐτοὺς ἐπαΐειν.

CAP. XXV. τοῦτο γὰρ ζῶον] Mediceus, τοῦτο γὰρ τὸ ζῶον.

CAP. XXVI. καὶ λαβόντες ἢ τὸν ἢ τὴν] Mediceus, καὶ ἑλόντες ἢ τὸν ἢ τὴν.

ὡς λέγει Κτησίας.] Apud Photium in Biblioth. pag. 147. Λαγωούς τε καὶ ἀλώπεκας θηρεύουσιν, οὐ τοῖς κυσὶν, ἀλλὰ κόραξι καὶ ἰκτῖσι καὶ κορώναις καὶ ἀετοῖς.

CAP. XXVII. Τὸν γρύπα] Philes Carm. ii.

καὶ τούτους μέντοι τῶν λεόντων παραπλησίους·] Mediceus, καὶ τούτους μέντοι τοῖς τῶν λ. παρ.

καὶ τούτων τῶν πτερῶν] τῶν πτερῶν hoc loco abundare ſuſpicatur cl. Pauwius ad Philen, qui paullo poſt pro δέρην malebat δέῤῥιν, quam vocem retinuit Philes.

Κτησίας ἱςορεῖ·] Apud Photium Biblioth. pag. 148.

νεοττοὺς δὲ αἱροῦσι. Βάκτροι μὲν] Mediceus, νεοττοὺς δὲ αἱροῦσιν. Καὶ Βάκτροι μέν.

Ἐὰν μὲν γὰρ λάθωσι] Mediceus, Ἐὰν μὲν οὖν λάθωσι.

χρυσωρυχεῖν] χρυσοχοεῖν. GESNER.

CAP. XXVIII. ΚΕΦ. κή.] Hoc caput ſequenti poſtponitur in mſ. Mediceo.

ἀλλὰ βλέπει] Mediceus, ἀλλὰ καὶ βλέπει.

καὶ καταμύει τὴν χεῖρα προσάγοντος.] Mediceus, καὶ καταμύει τὴν χεῖρα προσάγοις. Hinc legendum putem, καὶ καταμύει, εἰ τὴν χεῖρα προσάγοις.

χρυσίῳ καὶ ὅρμεις ἐπιτίθενται.] Mediceus, ἐντίθενται.

CAP. XXIX. Τῆς δὲ ὄρνιθος ἀπωλείας,] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 14. Plinius lib. x. cap. 55.

Ἐν μάχῃ ἀλεκτρυὼν] Plinius lib. x. cap. 21. Philes Carm. xiii.

κεκλήσας δὲ γαῦρός ἐςι, καὶ ὑψαυχενεῖν, καὶ κυδρομένῳ ἔοικεν. Θαυμάσαι δὲ τοῦ ζώου ὑπερέξιον καὶ ἐκεῖνο] Mediceus, κεκλήσας δὲ γαυρός ἐςι, καὶ ὑψαυχενεῖ, καὶ κυδρομένῳ ἔοικεν. Θαυμάσαι δὲ τοῦ ζ. υ. κ. ἐ.

θύραν γὰρ ὑπιὼν,] Athenaeus lib. ix. cap. 10. pag. 391.

CAP. XXX. Οἱ κολοιοὶ] Athenaeus lib. ix. cap. 11. Tzetzes Chil. iv. 119. ℣ 45.

αὐτὸ ὂν γλίσχρον,] αὐτῷ ὂν γλ. GESNER.

CAP. XXXI. καὶ καθ' ἕκαςον πόδα δακτύλους πέντε,] Ariſtoteles lib. ii. De part. anim. cap. 16. pag. 508. οἱ δ' ἐλέφαντες τῶν πολυδακτύλων εἰσὶ, καὶ οὔτε διχήλους ἔχουσιν, οὔτε μώνυχας τοὺς πόδας.

πρόσθια τῶν κατόπιν] Lego τὰ κατόπιν τῶν προσθίων, ex Ariſtotele, Oppiano, Plinio. GESNER. Mediceus, τὰ πρόσθια τῶν κατόπιν.

μαζοὶ δὲ αὐτῷ πρὸς ταῖς μασχάλαις εἰσί.] Ariſtoteles lib. iv. De part. anim. cap. 10. pag. 562.

μυκτῆρα] Idem lib. i. Hiſt. Anim. cap. 11. τοῖς δὲ ἐλέφασιν ὁ μυκτὴρ γίνεται μακρὸς καὶ ἰσχυρός· καὶ χρῆται [leg. χρῶνται] αὐτῷ ὥσπερ χειρί.

καὶ γλῶτταν βραχεῖαν] Idem lib. ii. cap. 6.

Κύειν δὲ πυνθάνομαι δύο ἐτῶν] Idem lib. v. cap. 14. et vi. 27. et lib. iv. De gener. anim. cap. 10. pag. 693. Item auctor libelli Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. pag. 739.

ἰσήλικα τὸ μέγεθος μόσχῳ ἐνιαυσιαίῳ] Idem lib. v. cap. 14. et lib. iv. De gener. anim. cap. 5. pag. 685.

φερί-

φερόμϑυος] Al. φλεγόμϑυος. Gesner. idemque praefert Mediceus.

πίνει δὲ ὕδωρ] Infra cap. 7. lib. xvii.

καζακλῖναι] Al. καζακλινῆναι. Gesner.

ἀκμὴ δὲ ἐλέφαντος,] Ariſtot. lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 72. Plinius lib. viii. cap. 10.

ἑξηκονταετῆ] Al. ἑξήκοντα ἔτη. Gesner. atque ita Apoſtolius Cent. viii. prov. 14.

κρυμῷ δὲ ὁμιλεῖν ἥκιςός ἐςιν.] Plinius lib. viii. cap. 10. Pro ἥκιςος apud Apoſtolium corrupte legitur μήκιςος.

Διατείνει δὲ τὸν βίον καὶ εἰς διπλῆν ἑκατοντάδα.] Infra lib. ix. cap. 58. et xvii. 7. Ariſtoteles lib. ix. H. A. cap. 46.

Cap. xxxii. τὰς αἶγάς τε καὶ τὰς ὄϊς] Cteſias apud Photium in Biblioth. pag. 148. Mediceus, καὶ αἶγας δὲ καὶ τὰς ὄϊς.

καὶ ἀποκύειν τέτταρας] Mediceus, τέτταρα.

Cap. xxxiii. τὸν χαμαιλέοντα] Supra lib. ii. cap. 13.

κάρφος παλαιὸν] Apoſtolius Cent. xx. prov. 53.

Cap. xxxiv. εἰ δέ τις τὰ ὀςᾶ] Ariſtoteles lib. ii. De part. anim. cap. 9. pag. 500. Antigonus Caryſt. cap. 80.

μυελοὺς δὲ οὐκ ἔχει·] Ariſtot. ibid. cap. 6. pag. 494.

Μίξεως δὲ αὐτὸν οὐδεμία] Diſſentit auctor ab Ariſtotele, qui lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 31. ſcribit, ὀχεύει δὲ καὶ τίκτει οὐ πᾶσαν ὥραν καθ' ἕκαςον μέντοι τὸν ἐνιαυτόν.

Foetus ei intra duos menſes] *ſex* Philoſtratus. Gesner.

δεύτερα τέτταρα,] Mediceus, δεύτερα δὲ τέτταρα.

βαδίσεως δὲ ἀπάρχονται,] Ariſtoteles d. l. et Plinius lib. viii. cap. 16.

Διαξαίνειν αὐτοὺς τὰς μήτερας, μῦθός ἐςι.] Vide cl. Schefferum ad lib. x. Var. Hiſt. cap. 3. et cl. Olearium ad Philoſtratum De vita Apoll. lib. i. cap. 22.

Λιμώττων] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 44. pag. 449.

ὑποβρυχ.] ὑποβρύχων, Gyllius. Gesner.

καὶ ὑπὸ τὰ αὔλια ἔρχεται] Mediceus, καὶ ἐπὶ τὰ αὔλια ἔρχεται. Philoſophus ibid. pag. 450. ſcribit, πρὸς δὲ τὰς πόλεις ἔρχονται μάλιςα.

καὶ ἐπὶ τὰς οἰκήσεις τὰς τῶν νομέων τὰς ὑπάντρους.] Mediceus addit, καὶ εἰκότως.

πδρ δὲ ὀρρωδεῖ] Homerus Iliad. Λ. ℣ 553.

καὶ χαίτην λασιώτερος,] Mediceus, καὶ τὴν χαίτην λασιώτερος.

βρύχων] Mediceus, βρύκων, quomodo etiam ſcribendum monuit cl. Pauwius ad Philen Carm. xxxiii. ℣ 13.

ἔς τ' ἂν ἀναλωθῆ τὰ πρῶτά οἱ] Mediceus, ἔς τ' ἂν ὑπαναλωθῆ τὰ πρῶτά οἱ.

Cap. xxxvi. Περὶ τοῦ πορφύρου] Al. πορφυροῦ. Gesner.

ὧνπερ καὶ τὸ ἐκ τοῦ ὄφεως] Mediceus, ὧν ἔνπερ καὶ τὸ ἐκ τοῦ ὄφεως.

ἔςι δὲ ἄρα οὗτος ὁ ὄφις] Cteſias apud Photium Biblioth. pag. 149.

ἐν τοῖς πυροδεςέροις τῆς Ἰνδικῆς χωρίοις] Mediceus, ἐν τοῖς πυρωδεςάτοις τῆς Ἰνδικῆς χωρίοις.

ἀπ' ἀμφοῖν] ἐπ' ἀμφοῖν. Gesner.

ὁ γὰρ ἐγκέφαλος] Mediceus, ὁ δὲ ἐγκέφαλος.

ἀφύλακτα] Mediceus, ἄφικτα. Lege, ἄφυκτα: quod adjectivum uſurpavit auctor lib. ii. cap. 8. et lib. viii. cap. 27.

Cap. xxxvii. Ἡ ςρουθὸς ἡ μεγάλη,]

γάλη,] De qua agit auctor lib. ii. cap. 27. et xiv. 7. Adde Philen Carm. iv. ℣ 6.

ἐ πάντα ἢ ἀποκύει] Mediceus, ἐ πάντα ἢ ἀποτρέφει.

ἥδε ἐπιτολμᾷ] Gyllius legit, οὐκ ἐπιτολμᾷ. GESNER. Mediceus, ἥδε οὐκ ἐπιτολμᾷ.

CAP. XXXVIII. Οἱ ϛρουθοὶ] Caſſiodorus in Pſalm. ci. 8. *Paſſer eſt avis parva, quae propter infirmitatem ſuam, ne aut ipſa a praedatore capiatur, aut foetus ejus ſerpentinis devorentur inſidiis, inter aves unica cautione munita, ad domorum faſtigia celſa concurrit.*

κλαδὶ] Per metaplaſmum pro κλάδῳ: ut infra lib. xi. cap. 14. Vide Euſtathium in Homer. Iliad. A. pag. 58.

CAP. XXXIX. ἀναπληθῶσιν αὐτῶν,] Apoſtolius Cent. ii. prov. 52. ἀναπληθῶσιν αὐτοῦ. Idem etiam paullo ante cum Mediceo legit, αὗται μὲν ἀποϛρέφονται, τ͂ χηραμὸν ἐκδῦσαι, ϗ τὰς ἐκ τῶν κέντρων. Vulg. αὗται μὲν ἀποϛρέφονται τῶν χηραμῶν ἐκδῦσαι, ϗ τὰς τῶν κέντρων.

ἢ τοίχῳ] Mediceus addit, ἢ αἱμασιᾷ, atque etiam Apoſtolius.

αὐτὸν] Hoc pronomen reſtituendum eſt Apoſtolio.

ὅταν ἐννοήσωσι] Apoſtolius, ὅταν ἢ ἐννοήσωσι.

CAP. XL. ἀμβλεῖς οἱ ὀδόντες] Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 20.

ὡς μήτ' ἂν ὅπλȣ] Mediceus, ὡς μήποτ' ἂν ὅπλȣ.

Τρεῖς δὲ ἄρα νόσοι κυνὶ] Idem lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 22.

πλείω] πλείους. GESNER.

Κύνα δὲ ποδαγρῶσαν σπανίως ἀναῤῥωθέντα ὄψει αὐτήν.] τὸ ἀναῤῥωθέντα peccat contra ſyntaxin. Mediceus, κύων δὲ ποδαγρήσας, σπανίως ἀναῤῥωθέντα ὄψει αὐτόν: quae ſcriptura vere Aelianea eſt.

κυνὶ βίος, φασὶ, μήκιστος] Philoſophus lib. vi. cap. 20. τῶν ἢ ἄλλων κυνῶν αἱ πλεῖϛαι περὶ ἔτη τετταρακαίδεκα, ἢ πεντεκαίδεκα· ἔνιοι ἢ ϗ εἴκοσι ζῶσι, διὸ ϗ Ὅμηρόν τινες οἴονται ὀρθῶς ποιῆσαι τῷ εἰκοϛῷ ἔτει ἀποθανόντα τ͂ κύνα τȣ͂ Ὀδυσσέως.

Ἄργος ἢ ὁ Ὀδυσσέως] Homerus Odyſſ. P. ℣ 326.

> Ἄργον δ' αὖ κτ͂ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
> Αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα ἐεικοϛῷ ἐνιαυτῷ.

CAP. XLI. Ἔθνος ὀρνίθων Ἰνδικῶν] Cteſias apud Photium in Bibl. pag. 149. Philes Carm. xxxii.

λιτταῖς.] Λισσὸν interpretantur *aſperum*, *altum*, *acclive*, *praeruptum*, ἡσυχῆ φαλακρὸν, *laeve politum*, et λισσάδα πέτραν ſimiliter. GESNER. Mediceus a ſecunda manu, λισσαῖς. Philes:

> Καὶ ταῖς γε πέτραις, ἃς καλȣ͂σι λισσάδας,
> Φιλεῖ νεοττοῖς τὰς καλιὰς ἐμπλέκειν.

ζαρανδάκην] Mediceus et Philes, ζανδαράκην.

τȣ͂το τὸ ἀποπάτημα] Adde ἔωθεν. Cteſias, τȣ͂το τ͂ ἀπόπατον καθορύσσει, ἵνα μὴ εὑρεθῇ· εὑρισκόμενον ἢ ἂν ποθῇ αὐτȣ͂ ὅσον ζησάμȣ, ἕωθεν ὕπνος ἐπιλαμβάνει· ϗ καθεύδει μηδὲν αἰσθανόμενος, ϗ δύοντος τȣ͂ ἡλίȣ τελευτᾷ.

οἷον οἱ ποιηταὶ τ͂ λυσιμελῆ] Homer. Odyſſ. Υ. ℣ 57. et Ψ. ℣ 343.

ϗ τȣ͂ Αἰγυπτίȣ] Nimirum *nepenthis*, de quo canit Homerus Odyſſ. Δ. ℣ 220.

> Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·

6 P Αὐτίκ'

Αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον
Νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων.
Ὃς τὸ καταβρόξειεν ἐπὴν κρητῆρι μιγείη,
Οὔκ ἂν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
Οὐδ' εἴ οἱ κατατεθναίη μήτηρ τε πατήρ τε,
Οὐδ' εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἱὸν
Χαλκῷ δηϊόῳεν, ὁ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῷτο.

Adde Theophraſtum lib. ix. cap. 15. et Plinium lib. xxiv. cap. 1.

ἢ φύσεως ἀποῤῥήτων δεσμῶν τῶν ὄντων βαρυτάτων ἀπολύσῃς] Mediceus, ἀποῤῥήτως.

ὅταν ἐθέλουσιν.] Mediceus, ὅταν ἐθέλωσιν.

Cap. xlii. Ὄρνις ὁ Ἀτταγᾶς,] Infra lib. vi. cap. 45. et xv. 27.

Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισι] Ver. 250, 298, 762.

Μελεαγρίδες] Infra lib. v. cap. 27. Plinius lib. x. cap. 26. Antoninus Liberalis Metamorph. cap. 2.

πάθους] Al. πένθους. Gesner. atque ita Mediceus.

καὶ μᾶλλον εἰ τὴν Ἄρτεμιν,] Clytus Mileſius apud Athenaeum lib. xiv. cap. 5. Περὶ δὲ τὸ ἱερὸν τῆς παρθένου ἐν Λέρῳ εἰσὶν οἱ καλούμενοι ὄρνιθες μελεαγρίδες· ὁ δὲ τόπος ἐστὶν ἑλώδης, ἐν ᾧ τρέφονται.

τὴν νῆσον τὴν Λέρον,] Sporadum unam.

Cap. xliii. ὑπὲρ τῶν μυρμήκων] Supra lib. ii. cap. 25. et infra lib. vi. cap. 43. Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 38. Apoſtolius Cent. i. prov. 8.

ὡς καὶ τῶν] Mediceus a ſecunda manu, ὡς κἂν ταῖς: κἂν pro καὶ ἐν.

Διονύσια] Hujus feſti meminit auctor lib. ii. Var. Hiſt. cap. 13. et 30.

Λήναια] Feſtum Bacchi, quod in agris celebrabatur.

Χύτροι,] Hoc feſtum quoque in honorem Bacchi agebatur die decimo tertio menſis Antheſterionis.

Γεφυρισμοὶ,] *Pontana convitia* vertit doctiſſimus Meurſius in Eleuſin. cap. 27.

Cap. xliv. καὶ οἱ ἰχνεύμονες,] Infra lib. x. cap. 47. Σέβουσι αὐτοὺς Αἰγύπτιοι Ἡλιοπολῖται.

καὶ οἱ κροκόδειλοι,] Infra lib. viii. cap. 4.

καὶ τὸ τῶν ἱεράκων ἔτι φῦλον.] Infra lib. vii. cap. 9.

Cap. xlv. καὶ φίλα νοεῖν] Mediceus, καὶ φίλα νοεῖν σφισι.

Ὅμηρος μέν φησιν·] Odyſſ. Γ. ℣ 196.

Cap. xlvi. Ἐν Ἰνδοῖς γίνεται θηρία] Cteſias apud Photium Biblioth. pag. 152.

Canthari] Infra etiam haec ipſa *cantharos* nominat. Gesner.

ἐκτρίψαι] Al. ἐκτρέψαι. Gesner. nec aliter Mediceus.

Σαρδιανικῶν] Heſychius, Βάμμα Σαρδανιακὸν, τὸ φοινικοῦν, leg. Σαρδιανικόν. Ariſtophanes Acharn. ℣ 111.

Ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τουτονὶ
Ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν.

ὠρύονται δὲ.] Ὠρύεσθαι proprie luporum eſt. Gesner. Cteſias apud Photium ibid. αὐτοὶ δὲ οὐ δύνανται διαλέγεσθαι, ἀλλὰ τῇ ὀρυγῇ καὶ ταῖς χερσὶ, καὶ τοῖς δακτύλοις σημαίνουσιν, ὥσπερ οἱ κωφοὶ καὶ ἄλαλοι. Adde Plinium lib. vii. cap. 2.

Cap. XLVII. Χλωρὶς ὄνομα ὄρνιθος,] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 13. Ἡ δὲ καλουμένη χλωρὶς διὰ τὸ τὰ κάτω ἔχειν ὠχρά· ἔστι μὲν ἡλίκον κορυδός.

ζυμφύτου.] Gaza *alum* interpretatur.

ὁ δὲ ἄῤῥην, χλωρίωνα καλοῦσιν αὐτόν·] Χλωρίδα et χλωρίωνα, genere differre ſcribit Philoſophus lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 22.

ἐπιπολαὶ,] Repetendum ὅταν ὑπάρχονται. Gesner.

Cap. XLVIII. καί πως λύει τῆς ὁρμῆς,] Mediceus, καὶ παραλύει τῆς ὁρμῆς. Supra cap. 44. Τοῦ θυμοῦ τοῦ ζυμφυοῦς καὶ ζυγγενοῦς ἅπαξ παραλυθέντα.

τὸ δεξιὸν αὐτοῦ γόνυ διασφίγξας ταινίᾳ,] αὐτοῦ. Gesner. Pronomen iſtud poſtulant ſequentia, καὶ ἐντυχὼν αὐτῷ. Ad ferocientem taurum enim hominem accedere oportuit, priuſquam dextrum ipſius genu faſcia deligaret; quod omnino abſurdum foret. Horapollo lib. ii. Hierogl. cap. 78. ſcribit Aegyptios hominem in temperantia haud perſeverantem innuentes, ταῦρον ζωγραφεῖν περιδεδεμένον τὸ δεξιὸν γόνυ· τοῦτον γὰρ ἐὰν δήσῃς τῷ δεξιῷ γόνυϊ καρποδεσμίῳ παρακολουθοῦντα εὑρήσεις. Nullus igitur dubitem, quin τὸ αὐτοῦ probum ſit, et mendum contraxerint τὰ καὶ ἐντυχὼν αὐτῷ, pro quibus olim ſcriptum fuiſſe putem, καὶ ἐγκρατεῖ αὐτοῦ, *atque eum ſubigit.*

Cap. XLIX. ἡ δὲ θήλεια] Philoſtratus lib. ii. De vita Apoll. cap. 14. τάς τε παρδάλεις ὡσαύτως, αἳ διὰ θερμότητα χαίρουσι τῷ γίγνεσθαι μητέρες· δεσπόζειν γὰρ δὴ τότε βούλονται τῶν ἀῤῥένων καὶ τοῦ οἴκου ἄρχειν· οἱ δὲ ἀνέχονται τὸ ἐξ αὐτῶν πᾶν, ἡττώμενοι τοῦ τόκου.

παρδαλιάγχου,] Malim, παρδαλιαγχοῦς ex Ariſtotele lib. ix. cap. 6. Hiſt. Anim. et Dioſcoride lib. iv. cap. 77.

Cap. L. ἀλλὰ Νίκωνα,] Leg. Μίκωνα, quomodo etiam apud Tzetzen Chil. xii. 427. ꝟ 560. atque etiam infra lib. vii. cap. 38. reſcribendum docuit doctiſſimus Meurſius lib. i. Att. Lect. cap. 12.

Cap. LI. Τὸν οἶστρον] Infra lib. vi. cap. 37.

Cap. LII. τὸ μέγεθος] Apoſtolius Cent. xiv. prov. 57. et Mediceus, τὰ μεγέθη.

ἐπὶ τοῦ μετώπου,] Iidem, ἐπὶ τῷ μετώπῳ.

τὸ δὲ ἀνωτέρω,] Apoſtolius, ἄνω.

δεινῶς.] Idem, δεινόν.

καί φασι νόσων ἀφύκτων] Vide ſupra lib. iii. cap. 41. et Philoſtratum lib. iii. De vita Apollonii cap. 2.

μήτε γὰρ σπασμῷ λυθῆναι] Mediceus, ληφθῆναι. Cteſias apud Photium pag. 153. ἐκ τούτων (κεράτων) οἱ πίνοντες σπασμῷ φασιν, οὐ λαμβάνονται, οὔτε τῇ ἱερᾷ νόσῳ, ἀλλ᾽ οὐδὲ φαρμάκοις ἁλίσκονται.

ἀστράγαλον ἔχειν] Ariſtoteles lib. ii. Hiſt. Anim. cap. 1. καὶ ἀστράγαλον δὲ ὁ Ἰνδικὸς ὄνος ἔχει τῶν μωνύχων μόνος.

λέγονται δὲ μέλανες] Accuratius Cteſias apud Photium, τὸν δὲ ἀστράγαλον κάλλιστον ὧν ἐγὼ ἑώρακα, οἷόνπερ βοὸς καὶ τὸ εἶδος, καὶ τὸ μέγεθος· βαρὺς δ᾽ ὡς μόλιβδος, τὴν δὲ χρόαν, ὥσπερ κιννάβαρι καὶ διὰ βάθους.

ὤκιστοι οὐ μόνον τῶν ὄνων, ἀλλὰ καὶ ἵππων καὶ ἐλεφάντων] Legendum proculdubio ἐλάφων. Ita lib. iv. 21. πέφυκε δὲ κατὰ τὴν ἔλαφον ὤκιστος. Vide etiam Not. in lib. xi. cap. 25 et 26. Hanc emendationem erroris ſane lepidiſſimi debeo typographo noſtro, eandemque conje-

 cturam

cturam per literas mihi exhibuit eruditiſſimus Wardus.

καὶ εἴ τις αὐτοὺς ζωγρήσει, εἶναι πιστοὶ τὰ ἔνδοι.] Mediceus, καὶ εἴ τις αὐτοὺς ζωγρήσαι, εἶναι πιστοὶ καὶ τὰ ἔνδον.

τοῦτο δὴ ποιητικὸν,] Homer. Iliad. P. ℣ 75.

Ἕκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις, ἀκίχητα διώκων
Ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος.

Ὅταν γε μίαν ὁ θῆλυς τέκοι, καὶ περιάγηται] Mediceus, τέκῃ.

Ὄνω δὲ Ἰνδῶν ἀβρωτὸν ἐστι κρέας.] Mediceus, Ὄνων δὲ Ἰνδῶν ἀ. ἐ. κ.

CAP. LIII. ὅ,τι ἂν θηράσῃ,] Apoſtolius Cent. xii. prov. 9.

ἀπολιπεῖν ὅτῳ δὴ (ἀντὶ δὲ τοῦ καὶ ἐννοίᾳ τινὶ σκοπεῖν ἄξιον) ἀπαρχήν.] Mediceus atque Apoſtolius, ἀπολιπεῖν ὅτῳ δὴ, καὶ ἀντὶ τοῦ καὶ ἐννοίᾳ τινὶ σκοπεῖν ἄξιον, ἀπαρχήν.

τὴν δέ γε μονάδα] ἢ τὴν μονάδα. GESNER. τὴν γάρ τοι μονάδα. Apoſtolius.

πολλάκις μὴ μάθῃ;] Poſt haec verba Mediceus exhibet cap. LVIII.

CAP. LIV. ὅνπερ οὖν ἐξ Ἡρακλέους] Ἡρακλειωτικὸν Straboni lib. xvii. p. 289. et Ἡρακλεώτην ibid. pag. 809.

καὶ μέν τοι παρ' αὐτὴν εἶναι θαυμαστόν·] Forte legendum, παρ' αὐτῇ: *et fuiſſe apud eam in admiratione.* GESNER.

Ὅμηρος] Iliad. T. ℣ 404.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
Ξάνθος (ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι, πᾶσα δὲ χαίτη
Αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη)
Καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ. –

ἀσπίδι δὲ ἡ φύσις, ἢ νόμων οὐδὲν μέλει,] Hunc Euripidis verſum non ad aſpidem, ut quidem viſum in Excerptis Grotii, et in verſione Gyllii; ſed ad ipſam potius naturam eſſe referendum, fuſe et docte docet, allegato ſimul integro hoc Euripidis verſu apud Cyrillum occurrente (hemiſtichium enim hic ſaltem apud Aelianum legitur) Th. Gatakerus in Adverſ. miſcel. poſth. cap. ix. pag. 490, 491. TRILLER.

CAP. LV. ἔτη βιοῦν πεντήκοντα] Mediceus, ἔτη βίου καὶ πεντήκοντα. Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 9. Ζῶσι δ' αἱ μὲν πολλαὶ τῶν καμήλων περὶ ἔτη τριάκοντα: ubi potius legendum, πεντήκοντα, ſuffragante Aeliano, et Plinio lib. viii. cap. 18. *Vivunt quinquagenis annis: quidam et centenis.*

καίονται] Diſſentit ab Aeliano Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. ult. ſcribens, Ἐκτέμνονται δὲ καὶ αἱ κάμηλοι αἱ θήλειαι, ὅταν εἰς πόλεμον χρῆσθαι αὐταῖς βούλωνται, ἵνα μὴ ἐν γαστρὶ λάβωσι. Plinius: *Caſtrandi genus etiam feminas, quae bello praeparentur, inventum eſt: fortiores ita fiunt, coitu negato.*

CAP. LVI. τῶν δὲ ὁμοτέχνων ἦν οὗτος ἄριστος,] Mediceus, τῶν δὲ ὁμ. ἦν ἄρα οὗτος ἄριστος.

CAP. LVII. τὸν ὑφ' ὕδρου πληγέντα,] Nicander Theriacis ℣ 429.

CAP. LVIII. λέγει δὲ Ἀριστοτέλης] Lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 3. Οἰνὰς δὲ τοῦ φθινοπώρου καὶ φαίνεται μάλιστα, καὶ ἁλίσκεται· ἔστι δὲ τὸ μέγεθος ἡ οἰνὰς, μείζων μὲν περιστερᾶς, ἐλάττων δὲ φαβός. Atque ex eodem Athenaeus lib. ix. cap. 12. ἡ μὲν οἰνὰς (φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης) μείζων ἐστὶ τῆς περιστερᾶς [καὶ οἰνάδος] ἐλάττων δὲ φαβός: ubi τὰ καὶ οἰνάδος e margine in contextum temere migrarunt.

runt. Ex hiſce apparet Aelianum ſcripſiſſe, μεῖζον μὲν αὐτὸ εἶναι περιστερᾶς, φάσσης γε μὴν ἧττον.

Cap. lix. Κυανὸς] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 21.

LIBER V.

Cap. i. Γῆν τὴν Παριανῶν καὶ τὴν γείτονα Κύζικον] Sitam in Myſia minore, ſive Olympena.

Καλοῦσι δὲ αὐτοὺς μέμνονας] *Memnonides* vocat Plinius lib. x. cap. 26.

τῷ τῆς Ἠοῦς Μέμνονι] Confer cl. Meziriacum in Ovidii Epiſt. pag. 290, et ſeqq.

τὰ Σοῦσα,] Herodotus lib. v. cap. 55. Diodorus Siculus lib. ii. pag. 109. Strabo lib. xv. pag. 728.

ἀφικνεῖσθαι κατὰ πᾶν ἔτος,] Ovidius lib. i. Amorum Eleg. xiii. ℣ 3.

Quo properas, Aurora? mane. Sic Memnonis umbris
Annua ſollemni caede parentet avis.

ὁ πόθεν] Mediceus, καὶ ὁπόθεν.

Πελίαν] Neptuni filium, in cujus honorem funebre certamen peractum fuiſſe canit Quintus Calaber lib. iv. ℣ 307.

Ἀμαρυγκέα,] Homerus Iliad. Ψ. ℣ 629.

Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ
Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα.

Πάτροκλον,] Homerus ibid. ℣ 258.

τὸν Ἀχιλλέα.] Quintus Calaber lib. iv. ℣ 103.

Cap. ii. Ἐν τῇ Κρήτῃ γλαῦκα μὴ γίνεσθαι] Antigonus cap. 10. Plinius lib. x. cap. 29. Pleraque hujus capitis tranſcripſit Apoſtolius Cent. vi. prov. 41.

εἰσκομισθείσας] Mediceus atque Apoſtolius εἰσκομισθεῖσαν.

Πολυΐδου] Πολυΐδην, Gesner. Mediceus, Πολύειδον, quo nomine tragoediam inſignivit Euripides.

τὸν Γλαῦκον] Apollodorus lib. iii. cap. 3.

Πυνθάνομαι δὲ ἐγὼ λόγοις Κρῆτας ᾄδειν] Mediceus, λόγους.

οἷα δήπου τροφὸν,] Apollodorus lib. i. cap. 1.

ἐχθραίνουσαν αὐτοῦ,] Mediceus, ἐχθαίρουσαν.

εἰ γὰρ ἐκ τοῦ Διὸς νεῦμα] Mediceus, εἰ γὰρ τὸ ἐκ τοῦ Διὸς νεῦμα.

Cap. iii. Ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδὸς] Philes Carm. lxvi. ℣ 90.

ὁποῖον δήπου καὶ τοῖς ἐκ τῶν ξύλων] Cteſias apud Photium pag. 154. οἷόν περ ἐν ταῖς συκαῖς εἴωθε γίνεσθαι.

τετράγωνοι δὲ ἄμφω πυγόνος τὸ μῆκος.] Hunc locum laudat Suidas, Πυγόνος, ἀντὶ τοῦ πήχεως. Αἰλιανός· Τετράγωνοι δὲ ἄμφω, πυγόνος δὲ τὸ μῆκος. Mediceus etiam legit, πυγόνος δὲ τὸ μῆκος.

τοσοῦτον δὲ ἄρα τῶν ὀδόντων αὐτοῖς τὸ κράτος ἐστί· πᾶν ὅ,τι ἀπ' αὐτοῖς λάβουσι, συντρίβουσι] καλεσθίουσι. Gesner. Mediceus, τοσοῦτον δὴ ἄρα τῶν ὀδόντων αὐτοῖς τὸ κράτος ἐστὶν, ὥστε πᾶν, ὅ,τι ἂν ὑπ' αὐτοῖς λάβωσι, συντρίβουσι.

ἐὰν

ἐάν τε ἥμερον ζῶον] Mediceus, ἐάν τε λίθος ᾖ, ἐάν τε ἥμερον ζῶον. Philes ỹ 92.

Ζῶον δὲ πᾶν καὶ ξύλον, ἀλλὰ καὶ λίθον
Ὀδοῦσι δυσὶν, Αὐσονάρχα, σιωτηρίζει.

πλατέος] πλατέως. GESNER.

ἀναπλέξαντες δὲ ἐς τὸ ἄγκιστρον ἄρνα] Mediceus, ἀναπήξαντες.

καὶ ἕκαστος ἀκοντίου τε ἐνηγκύλωται] Mediceus, ἐνηγκύληται.

κοτύλας] Ἀττικὰς addit Cteſias. GESNER.

τοῦ ζώου σκῆνος.] Idem infra lib. ix. cap. 33. et alibi: imprimis apud Hippocratem lib. De anat. de corde, De partu ſeptimeſtri, in Aphoriſmi ſectione ult. et alibi τὸ σκῆνος pro *corpore* ſumi abunde demonſtravi in ſpecimine Hippocrat. ubi et multorum aliorum rariorum auctorum, et horum locorum Aeliani ſimul meminimus. TRILLER.

ἔχει δὲ ἄρα τὸ ἔλαιον ἰσχύν] Philoſtratus lib. iii. De vita Apollonii cap. 1.

τῶν Περσῶν βασιλέα] Cteſias et Mediceus codex Ἰνδῶν. Propius autem ad vulgatam ſcripturam accedit conjectura cl. Pauwii, qui in notis ad Philen legendum ſuſpicabatur Περασίων.

τὰς πόλεις αἱρεῖν, τὰς εἰς ἔχθραν προσελθούσας οἱ, καὶ μήτε κριὸν, μήτε χελώνας,] Mediceus, τὰς πόλεις αἱρεῖν, τὰς εἰς ε. π. οἱ, καὶ μήτε κριοὺς, μήτε χελώνας.

ἑλεπόλεις] Ammianus lib. xxiii. cap. 4. *Pro his arietum meditamentis jam crebritate deſpectis conditur machina ſcriptoribus hiſtoricis nota, quam Helepolim Graece cognominamus, cujus opera diuturna Demetrius, Antigoni filius regis, Rhodo aliiſque urbibus oppugnatis Poliorcetes eſt appellatus. Aedificatur autem etc.*

ἐμπλήσας αὐτά] Al. ἐμπλ. αὐτοῦ. GESNER. atque ita Mediceus.

καὶ τῶν θυρῶν πῦρ κατεχύθη] Mediceus, κατεχήθη.

κοιμίζεται] Cteſias, καὶ ἄλλως οὐ σβέννυται, εἰ μὴ πηλῷ πολλῷ τε καὶ παχεῖ. GESNER.

CAP. IV. ὅμοιον δελφῖνι] Infra lib. x. cap. 8. Ὁ δελφὶς ὁ θῆλυς μαζοὺς ἔχει κατὰ τὰς γυναῖκας, καὶ θηλάζει τὰ βρέφη πάνυ ἀφθόνῳ, καὶ πολλῷ τῷ γάλακτι.

ἀλλὰ φυσητῆρι.] Supra lib. ii. cap. 52. Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 12.

CAP. V. Τὸν ἄρρενα] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 49. Apoſtolius prov. 41. Cent. vi.

ἀβρύνεται] ἀμβρύνεται Apoſtolius.

CAP. VI. καὶ τοῦτο τὸ μαρτύριον.] Mediceus et Apoſtolius, καὶ τούτου τὸ μαρτύριον.

καὶ αὐτοὺς] Conjunctionem καὶ ignorat Apoſtolius.

οἱ τοίνυν Αἴνιοι] Apoſtolius, οἱ τοίνυν νέοι.

κομισάμενοι ὡς ἑταῖρον ἕνα τῶν κεδεστῶν ἢ γένει προσήκοντα] Mediceus, κομισάμενοι ὡς ἑταίρων ἕνα τῶν κηδεστῶν ἢ γένει προσηκόντων.

CAP. VIII. Ὄφεσιν ἐχθρὰν εἶναι τὴν Ἀστυπαλαιέων γῆν] Antigonus cap. 11.

τὴν Ῥήνειαν] Antigonus Caryſt. cap. 11. οὐδὲ (γίνεται) ἐν Ῥηνίᾳ τῇ πρὸς Δήλῳ γαλῆ.

κορώνη δὲ] Apollonius cap. 8. Antigonus cap. 12. Plinius lib. x. cap. 12.

Ἡμιόνων δὲ Ἦλιν μητέρα οὐκ ἐρεῖς,] Herodotus lib. iv. cap. 30. Θωϋμάζω δὲ, ὅτι ἐν τῇ Ἠλείῃ πάσῃ χώρῃ οὐ δυνέαται γίνεσθαι ἡμίονοι, οὔτε ψυχροῦ τοῦ χώρου ἐόντος, οὔτε ἄλλου φανεροῦ αἰτίου οὐδενός· φασὶ δὲ αὐτοὶ Ἠλεῖοι ἐκ κατάρης οὐ γίνεσθαί σφι ἡμιόνους· ἀλλ' ἐπεὰν προσίῃ ἡ ὥρη κυΐσκεσθαι τὰς ἵππους, ἐξελαύνουσι

ἐς

ἐς τοὺς πλησιοχώρους αὐτάς· καὶ ἔπειτα σφι ἐν τῇ τῶν πέλας ἐπιοῦσι τοὺς ὄνους, ἐς οὗ ἂν σχῶσι αἱ ἵπποι ἐν γαστρί· ἔπειτα δὲ ὀπίσω ἀπελαύνουσι.

CAP. IX. τὸν μὲν Λοκρὸν ἐν Ῥηγίῳ] Diodorus Siculus lib. v. pag. 230. Strabo lib. vi. pag. 260. Antigonus cap. 1. Plinius lib. xi. cap. 27.

ποταμὸς οὖν τῆς τε Ῥηγίνων καὶ τῆς Λοκρίδος ἐστὶ μέσος,] Hunc fluvium Ἄληκα vocat Strabo loc. alleg. idemque fluvii nomen Livio lib. xxix. cap. 7. reſtituit avus.

καὶ εἴργονταί γε οὐδὲ πλεθριαίῳ διαστήματι] Mediceus, πληθριαίῳ.

καὶ ἐν Κεφαληνίᾳ] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 28. Antigonus cap. 3.

CAP. X. Τὸν βασιλέα αὐτῶν] Supra lib. i. cap. ult. Apoſtolius Cent. vii. proverb. 72.

ὁμοῦ τι] An ὁμοῦ γε? GESNER.

Πεισίστρατον] Herodotus lib. i. cap. 61 et 62.

Διονύσιον,] Iuniorem, lib. iii. Var. Hiſt. cap. 17. et iv. 8.

CAP. XI. Μέλει τῷ βασιλεῖ] Tzetzes Chil. iv. 125. 110.

κηρία διαπλάττειν,] Apoſtolius Cent. vii. prov. 72. κηρίας διαπλάττειν σκοπεῖν.

φορβάδην ἔρχεται,] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 40. pag. 440.

ὑπὸ συνθήματι] Apoſtolius, ὑπὸ συνθήματος.

ὅταν δὲ δοκεῖ] Mediceus et Apoſtolius, δοκῇ.

ὑποσημῆναι] Id verbi reſtituendum eſt Apoſtolio.

εἰς κοῖτον] Apoſtolius, εἰς κοίτην. Adde Ariſtotelem d. l. pag. 445.

αἱ χαδόνες] De quibus agit Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 22.

καὶ αἱ ἄφοδοι χωρίς.] Idem lib. ix. cap. 40. pag. 440 et 445.

ἀναρχίας] Ita legendum apud Apoſtolium pro vulg. ὀργίας.

Βίον δὲ καθαρὸν ζῇ] Ariſtoteles ibid. pag. 442. Philes Carm. xxix. ℣ 36.

καὶ οὐ δεῖται Πυθαγόρου συμβούλου] Qui praeceperat ἐμψύχων ἀπέχεσθαι. Vide Iamblichum Protrept. pag. 134 et 160.

τὸν χειμάρρουν μύρῳ διώκει] Ariſtot. ibid. pag. 443.

Ἀριστοτέλης] Lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 40. pag. 443. ubi ait, ἵππος ἤδη ἀπέθανεν ὑπὸ μελιττῶν.

ποτὲ ἐντυχοῦσαι] Apoſtolius, ἐντυγχάνουσαί ποτε.

αὐτοῦ ἵππῳ.] τῷ ἵππῳ. GESNER.

ὡς ἀκούω, αὐτῶν] Apud Apoſtolium mendoſe legitur αὐτόν.

οἵτε φρῦνοι,] Confer lib. i. cap. 58. et Ariſtotelem lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 40. pag. 443.

Καδμείαν,] Sive ἐπὶ κακῷ νίκην. Vide Apoſtolium Cent. x. prov. 69. ubi vulgo ἐπὶ κακῶν legitur.

ἀπαλλάττουσιν.] Apoſtolius, ἐπαλλάττουσιν, vitioſe.

καὶ Ἀριστοτέλης] Qui lib. ix. cap. 40. pag. 444. ſcribit, ἤδη δὲ, νοσήσαντός τινος σμήνους, ἦλθόν τινες ἐπ' ἀλλότριον, καὶ μαχόμεναι, νικῶσαι ἐξέφερον τὸ μέλι· ἐπεὶ δ' ἀπέκτεινεν ὁ μελιττουργὸς, οὕτως ἐπεξῄεσαν αἱ ἕτεραι, καὶ ἠμύνοντο, καὶ τὸν ἄνθρωπον οὐκ ἔτυπτον.

CAP. XII. μαλακιεῖ] μαλκιεῖ. GESNER. vel potius μαλακιᾷ.

CAP. XIII. Γεωμετρίαν] Georgius Piſides ℣ 1137.

Ὅταν δὲ ἐπιγονὴ ᾖ, καὶ εὐθηνεῖται μελίτταις τὸ σμῆνος,] Mediceus, καὶ εὐθηνῇ τῶν μελίτταις τὸ σμῆνος.

οἶδε δὲ ἄρα ἡ μέλιττα καὶ ὑετοῦ] Supra lib. i. cap. 11.

καὶ μὴ ἀναπτέρεσθαι] οὐ μή. GESNER. vel πρὸς μὴ ἀναπτέρεσθαι.

ὅταν γοῦν σκιρτήσωσιν] Philes Carm. xxix. ℣ 42.

καὶ μέντοι ἀποςρέφουσιν] Mediceus, καὶ μέντοι καὶ ἀποςρέφουσιν.

Cap. xiv. τῇ Πάρῳ] Cypro, Ariſtoteles in Mirabilibus: alii *Gyaro*. Gesner. τῇ Γυάρῳ potius legendum docet Lucas Holſtenius ad Stephanum Byzantinum pag. 88. ſed et Bochartus in Hieroz. Part. ii. lib. iv. cap. 13. pag. 540. Triller. Confer Antigonum cap. 21. et Plinium lib. viii. cap. 58.

καὶ γῆν] Mediceus, καὶ τὴν γῆν.

γῇ] Legendum γῆς monet Holſtenius l. c. pag. 319. Triller.

Ἐν Λάτμῳ δὲ τῆς Καρίας] Apollonius ex Ariſtotelis Νομίμοις βαρβαρικοῖς cap. 11. Antigonus cap. 15. Plinius lib. viii. cap. 59.

Cap. xv. εἶτα καὶ περὶ τῆς τῶν κεκεντρωμένων σφηκῶν κακίας] Haec verba in editione Geſner. ſequebantur poſt τὸ τυραννοῦντα, utpote partem alteram argumenti hujus capitis conſtituentia, eaque propterea eliminanda cenſui, quod ad ſequens caput, cui idoneum argumentum praefixum eſt, pertinent. Error autem iſte ortum exinde habet, quod in quodam mſ. codice hoc caput cum ſequenti conjunctum fuit.

ἄκεντροι] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 41. de matricibus ait, ἀμφισβητεῖται δὲ, πότερον ἔγκεντροί εἰσιν, ἢ ἄκεντροι· ἐοίκασι δ᾽, ὥσπερ οἱ τῶν μελιττῶν ἡγεμόνες, ἔχειν μὲν, οὐκ ἐξιέναι δὲ, οὐδὲ βάλλειν.

Κλέαρχον] Juſtinus lib. xvi. cap. 4. 5.

Ἀπολλόδωρον] Quem memorat auctor lib. xiv. Var. Hiſt. cap. 41. ubi vide notas.

Κασανδρέων] Κασσανδρέων. Gesner.

Cap. xvi. Ὅταν θεάσωνται νεκρὰν ἔχιδναν,] Infra lib. ix. cap. 15.

ἐν Ὀδυσσείᾳ Ὅμηρος] Α. ℣ 261.

ἐκεῖνος ἔβαψε] Apollodorus lib. ii. cap. 4.

Cap. xvii. καὶ εἰκότως εἰ μὴ] γε μή. Gesner.

αἱ μῦαι αἱ Πισάτιδες] Plinius lib. xxix. cap. 6.

καὶ τοῦ Ἀλφιοῦ πεσχισῦ…] Mediceus, καὶ τοῦ γε Ἀλφειοῦ περχισῦ….

Cap. xviii. Διατελέβαλλ δὲ ἄρα αἱ πρὸς τῇ γῇ] Quod magis litoralis ſit, quam pelagius: Athenaeus ex Ariſtotele, Gesner. lib. vii. cap. 18. pag. 315.

Cap. xix. Λύκος ὁμόσε ταύρῳ] Vide Barthium ad Statium lib. iii. Theb. ℣ 52.

Cap. xx. Ὄνος ὁ θαλάττιος] Athenaeus lib. vii. cap. xv. pag. 315.

Cap. xxi. Ὁ ταὼς] Infra cap. 32. h. l. S. Epiphanius Phyſiol. cap. 12. Philes Carm. viii.

ἅπερ οὖν αὐτοῦ καὶ κόσμον περιτίθησι] Mediceus, περιτίθησι.

ἀνατείνεται δὲ τῆς κεφαλῆς] Mediceus, ἀνατείνει δὲ τῆς κεφαλῆς.

Καὶ Ἀθήνησι] Antiphon in oratione Περὶ ταῶν apud Athenaeum lib. ix. cap. 12. Ὅτι δὲ καὶ περισπούδαστος ἦν αὐτῶν ἡ θέα, ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ πάλιν φησίν· ἀλλὰ τὰς μὲν νουμηνίας ὁ βουλόμενος εἰσῄει· τὰς δὲ ἄλλας ἡμέρας εἴ τις ἔλθοι, βουλόμενος θεάσασθαι, οὐκ ἔστιν ὅστις ἔτυχεν· καὶ ταῦτα οὐκ ἐχθὲς οὐδὲ πρώην, ἀλλ᾽ ἔτη πλέον ἢ τριάκοντά ἐστιν.

Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Ἐρασίστρατον λόγῳ] Περὶ τῶν ἰδεῶν. Plutarch. in vita X Rhet. pag. 833.

Ὀρτύγιος] Supra lib. iii. cap. 42. Varro lib. iii. De re ruſt. cap. 6. Plinius lib. x. cap. 20. Macrobius lib. ii. Saturn. cap. 9.

Cap. xxii. Εἰς τοὺς ψυκτῆρας ὅταν οἱ μύες] Tzetzes Chil. iv. 126. ℣ 231.

Cap. xxiii. Ἐλλοχῶσιν οἱ κροκόδειλοι] Infra lib. xii. cap. 15.

τροχοὺς

τροχοὺς] Mediceus, πρόχους: quam vocem conjectura adſecutus fuit cl. Pauwius in notis ad Philen Carm. lxxxiii. ℣ 17.

Cap. xxiv. Λαγὼς δέδοικε κύνας,] Infra lib. xiii. cap. 24.

λέοντα] Forte καὶ addendum. Gesner.

καὶ ἔλαφον διώκουσιν.] Infra lib. viii. cap. 2.

μόνη δὲ ἡ ὠτὶς] Philes Carm. xxx. ℣ 46.

Cap. xxv. οἱ δὲ ἄρνες] Infra cap. 50. h. l.

Cap. xxvi. Μιμηλότατόν ἐστι ζῶον ὁ πίθηκος,] Plinius lib. viii. cap. 54.

καὶ ὀρχεῖται] Infra lib. xvii. cap. 25.

ἡ φύσις ποικίλον τε] Mediceus, ἡ φύσις ποικίλον τι.

Cap. xxvii. Τοὺς ἐν τοῖς Βισάλταις λαγὼς] Ariſtoteles lib. iii. De part. anim. cap. 7. pag. 527, 528. Auctor libelli Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. pag. 732. Stephanus Byzant. v. Βισαλτία.

Τὰς δ' ἐν Λέρῳ] Supra lib. iv. cap. 42. ubi vid. not.

τὰς ἐν Αἰθιοπίᾳ ὗς κέρατα ἔχειν.] Infra lib. xvii. cap. 10.

τοὺς ἐν τῇ Κυλλήνῃ κοσσύφους] Ariſtot. lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 19. Plinius lib. x. cap. 30. Stephanus Byzant. v. Κυλλήνη. Euſtathius ad Homer. Iliad. Β. pag. 300.

τὰς δὲ ἐν τῷ Μίμαντι] *Mimas* Ioniae mons eſt. Plinius lib. v. cap. 29. *Promontorium Coryceon, mons Mimas* ccl.m. *paſſuum excurrens, atque in continentibus campis reſidens. Quo in loco magnus Alexander intercidi planitiem eam juſſerat* vii.m.ccccc. *paſſuum longitudine, ut duos ſinus jungeret, Erythraſque cum Mimante circumfunderet.* ubi mſ. *Erythras Mimante circumfunderet.*

τοὺς ἰχθύας] Plinius lib. ix. cap. 57. *Piſcium genera etiamnum a Theophraſto mira produntur: circa Babylonis rigua decedentibus fluviis, in cavernis aquas habentibus remanere.*

Cap. xxviii. πρὸς τὸ ζηλοτυπώτατος εἶναι ὄρνις] Supra lib. iii. cap. 42.

Cap. xxix. Ἐν Αἰγείῳ τῆς Ἀχαΐας,] Athenaeus lib. xiii. cap. 8. pag. 606. Ἐν Ἀργείῳ [leg. Αἰγείῳ] δὲ παιδὸς ἠράσθη χὴν, ὡς Κλέαρχος ἱστορεῖ ἐν πρώτῳ Ἐρωτικῶν· τὸν δὲ παῖδα τοῦτον Θεόφραστος ἐν τῷ Ἐρωτικῷ Ἀμφίλοχον καλεῖσθαί φασι, καὶ τὸ γένος Ὠλένιον εἶναι. Apud Plinium lib. x. cap. 22. etiam mendoſe legitur, *Argis dilecta forma pueri, nomine Oleni:* quem locum ex Aeliano correxit cl. Harduinus.

Σὺν τοῖς Ὠλενίων φυγάσιν] Mediceus, ζῶν τοῖς Ὠλενίων δὲ φυγάσιν.

Καὶ ἐν Χίῳ] Conf. de hac hiſtoria Plutarchum De ſolert. anim. pag. m. 481. Triller. Supra lib. i. cap. 11.

Οἱ δὲ χῆνες] Philes Carm. xv.

ὑπὸ σοφίας] Cl. Pauwius ad Philen legit ὑπ' ἀσωτίας.

ὕπνον.] Forte ποτόν. Gesner. Leg. οἶνον, quod aptius reſpondet τῷ ὕπνον. Triller.

ὡς Ἀλέξανδρος·] Juſtinus lib. xii. cap. 14. et cl. Berneccerus ad iſtum locum.

ὡς Κλαύδιος] Suetonius in Claudio cap. 44.

Βρεταννικὸς] Quem potione hauſta periiſſe tradunt Tacitus lib. xiii. Annal. cap. 17. et Suetonius in Tito cap. 2. Mediceus, Βρεττανικὸς pro Βρεταννικός.

CAP. XXX. Ὁ δὲ χηναλώπηξ] Infra lib. x. cap. 16. et xi. 38. Apoſtolius Cent. ii. prov. 52.

CAP. XXXII. Ταῷ δὲ τῷ ὄρνιθι τῷ προειρημένῳ] Supra cap. 21. h. l. Philes Carm. viii. 27.

τρία ἔτη γενόμενος] Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 9. Columella lib. viii. cap. 11. Plinius x. 59.

ἐπωάζει δὲ οὐ κατὰ τὸ ἑξῆς,] Hic locus mutilus videtur, atque ex Ariſtotele lib. vi. cap. ix. Hiſt. Anim. ſupplendus hunc in modum: ἐπωάζει δὲ ἡμέρας πρὸς τριάκοντα· τίκτει δὲ ἅπαξ τοῦ ἔτους ὠὰ δώδεκα, ταῦτα δὲ οὐ κατὰ τὸ ἑξῆς. Ita enim ſcribit Philoſophus: καὶ τίκτει τριετὴς γενόμενος, ἐν οἷς χρόνοις καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν πτερῶν λαμβάνει· ἐπωάζει δὲ ἡμέρας πρὸς τριάκοντα· τίκτει δὲ ἅπαξ τοῦ ἔτους ὠὰ δώδεκα· ταῦτα δὲ οὐκ εἰσάπαξ, ἀλλὰ παρ' ἡμέρας δύο· αἱ δὲ πρωτοτόκοι ὀκτώ.

ὡς καὶ ὄρνιθες ἕτεραι.] Mediceus, ἕτεροι.

CAP. XXXIII. Ἡ νῆττα μέν τοι ὅταν τέκῃ (τίκτει δὲ ἐν ξηρῷ,] Mediceus, Ἡ νῆττα ὅταν τέκῃ (τίκτει ἐν ξηρῷ. Philes Carm. xiv.

ὃν καλοῦσι νηττοφόνον,] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 32. Plinius lib. x. cap. 3.

πάλιν ταῦτα] Mediceus, καὶ πάλιν ταῦτα.

ἢ γὰρ καταδὺς] Mediceus, ἢ καταδύς. Omnino legendum καταδῦσα cum cl. Pauwio in notis ad Philen.

CAP. XXXIV. ὁ κύκνος] Supra lib. ii. cap. 32.

φέρει] φέρων. GESNER. Mediceus, φέρειν.

πεπίστευται γὰρ, ὅτι] Mediceus, πεπίστευκε γὰρ, ὅτι.

Εὐριπίδης] In Bellerophonte.

ἀλλ' εὐθυμούμενος μᾶλλον. Οἱ δὲ ἄνθρωποι διὰ τὸ αὐτῶν δέος τοῦ θανάτου, καὶ τῶν κύκνων καταψεύδονται, καί φασιν αὐτοὺς θρηνοῦντας τὸν θάνατον ὑπὸ λύπης ἐξᾴδειν· καὶ οὐ λογίζονται ὅτι οὐδὲν ὄρνεον ᾄδει λυπούμενον· μηδὲ γὰρ ἄγει σχολὴν ποτε ὠδίνου, καὶ μέγα τι κατὰ τὴν ψυχὴν ἔχον προσάντες καὶ ἀλγεινόν. Ἔχει δὲ] Locum hunc mutilum ex Platonis Phaedone explevimus. GESNER. Hic locus exſtat pag. 64. edit. Francofurt. ubi poſt τὸ ᾄδει, haec ſequuntur: ὅταν πεινῇ, ἢ ῥίγοι, ἤ τινα ἄλλην λύπην λυπῆται, οὐδὲ αὐτὴ ἥτε ἀηδὼν, καὶ χελιδὼν, καὶ ὁ ἔποψ, ὃν δή φασι διὰ λύπην θρηνοῦντα ᾄδειν, οὔτε οἱ κύκνοι· ἀλλ' ἅτε (οἶμαι) τοῦ Ἀπόλλωνος ὄντες, μαντικοί τε εἰσὶ καὶ προειδότες τὰ ἐν ᾅδου ἀγαθὰ, ᾄδουσί τε καὶ τέρπονται ἐκείνην τὴν ἡμέραν διαφερόντως ἢ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. Hujus loci ſenſum generatim in hoc caput conferre placuit Aeliano, adeo ut lacinia Geſneri facile carere poſſimus, ſi verba Aelianea e mſ. Mediceo conſtituantur hunc in modum: ἀλλ' εὐθυμούμενος μᾶλλον· μηδὲ γὰρ ἄγειν σχολὴν ποτὲ ᾠδῇ καὶ μέλει τὸ κατὰ τῆς ψυχῆς ἔχοντά τι προσάντες καὶ ἀλγεινόν. Ἔστι δὲ.

οἷα δὴ σώφρων] Mediceus, οἷα δήπου σώφρων.

ὡς Ἀριστοτέλης] Lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 12.

καὶ οὐδέποτε] Mediceus, οὐδεπώποτε.

CAP. XXXV. Ὁ ἐρωδιὸς] Philes Carm. ix. ℣ 6.

ὥσπερ οὖν οἱ πελεκᾶνες τὰς κόγχας,] Supra lib. iii. cap. 20 et 23.

CAP. XXXVI. ἀστερίας,] Philoſophus lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 18. ὁ δ' ἀστερίας ὁ ἐπικαλούμενος ὄκνος μυθολογεῖται μὲν γενέσθαι ἐκ δούλων τὸ ἀρχαῖον· ἐστι δὲ κατὰ τὴν ἐπωνυμίαν τούτων [leg. ταύτην] ἀργότατος.

CAP.

Cap. xxxviii. τ̀ ἀηδόνα,] Supra lib. i. cap. 43. et lib. iii. cap. 40. Philes Carm. xviii.

φιλόδοξον] Ita quoque legendum apud Apoſtolium pro φιλόξενον.

ὅταν ᾄδει] Mediceus et Apoſtolius, ὅταν ᾄδῃ.

ἁπλοῦν τὸ μέλος] Apoſtolius, ἁπλοῦν τε μέλος.

Ὅμηρος] Odyſſ. T. ℣ 518. Gesner.

Δενδρέου] Editt. Homeri, Δενδρέων. Mediceus, Δένδρων.

πολυδευκέα] Al. πολυδευκίδα. Gesner.

ἀδδευκίδα] Al. ἀδδευκέα. Idem. ἀδδευκέα quoque praefert Mediceus.

Cap. xxxix. τ̀ λέοντα ἐκπεπταμένοις τίκτεσθαι τοῖς ὀφθαλμοῖς] Plutarchus lib. iv. Sympoſ. Quaeſt. 3.

δρασείοντά τι μανικόν.] Mediceus, δρασείοντά τι γυνικόν.

Τοιοῦτόν τι φυλάξαντας Αἰγυπτίους] Plutarchus ibid. Horapollo lib. i. cap. 17 et 19.

καὶ γὰρ καὶ τ̀ ἥλιον] Mediceus, καὶ γάρ τοι καὶ τ̀ ἥλιον.

Ὅμηρον] Iliad. Σ. ℣ 484.

Ὅμηρος] Iliad. Λ. ℣ 172.

Οἱ δ' ἔτι καμμέσσον πεδίον φοβέοντο, βόες ὥς,
Ἅς τε λέων ἐφόβησε, μολὼν ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ,
Πάσας· τῇ δέ τ' ἰῇ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσι
Πρῶτον· ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει.

οὐ καθ' αὑτὸν ἄσθματος,] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 5. Tzetzes Chil. v. 9. ℣ 422.

καὶ αἰσθόμενα] Mediceus, καὶ αἰσθανόμενα.

τ̀ δὲ ἄρρεν εἰ μὲν εὐθηρία γένοιτο καὶ ἑτέρου,] Mediceus, τῷ δὲ ἄρρεν εἰ μὲν εὐθηρία γένοιτο ἑτέρου.

λήθη οὐ πρώτου λαμβάνει,] Forte leg. λήθην, ut lib. iv. cap. 35. Ὁ βοῦς ὁ πρᾶος οὐ πλήττοντος καὶ κολάζοντος οὐκ ἂν ποτε λήθην λάβοι, ἀλλ' ὑπομνησθεὶς τιμωρεῖται.

Ἀνδρ' ἐπαμύνεσθαι,] Homerus Iliad. Ω. ℣ 369. ubi rectius editiones, Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι.

τόν γε μὴν βαλόντα] Ariſtoteles lib. ix. cap. 44. pag. 450.

λυπεῖ δὲ οὐδέν.] Mediceus, λυπεῖ δὲ οὐδὲ ἕν.

Ἡμερωθείς γε μὴν ἐξ ἔτι νεαροῦ πραότατόν ἐστι,] Mediceus, πραότατός ἐστι.

καὶ ἔστι φιλόπαις,] Id eſt, pueros amat. Gesner. Mediceus, φιλοπαίστης. Ariſtoteles d. l. pag. 449. φιλοπαίγμων.

πραόνως,] πραΰμενως in lexicis. Gesner.

Ἄννων γοῦν] Plinius lib. viii. cap. 16. Plutarchus Πολιτικ. παραγγελμ. pag. 837.

τ̀ κομώντων διαφέρων οὐδέν.] Mediceus, τ̀ κομώντων διαφ. οὐδέν.

ἐφαίδρυνε γοῦν τῇ γλώττῃ τὸ πρόσωπον] Mediceus, ἐφαίδρυνε γοῦν τῇ γλώττῃ ἡσυχῇ τὸ πρόσωπον.

Cap. xl. τ̀ πάρδαλιν] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 6. Antigonus cap. 37. Apoſtolius Cent. xx. prov. 21.

μεμειληχέναι] Apoſtolius, μεμειληφέναι.

ὑπαποκρύπτει,] Idem, ὑποκρύπτει.

λόχμῃ] Idem, λόγῃ.

Cap. xli. τὰ μηρυκάζοντα] Mediceus, τὰ μηρυκίζοντα.

τρεῖς ἔχειν κοιλίας,] Ariſtoteles lib. iii. De part. anim. cap. 14. Διὸ τὰ τοιαῦτα τ̀ ζώων πλείους ἔχει τόπους καὶ μόρια· καλοῦνται δὲ ταῦτα, κοιλία, καὶ κεκρύφαλος, καὶ ἐχῖνος, καὶ ἤνυστρον.

Et lib. ii. Hiſt. Anim. cap. 17. *ἀνομοίας δ' ἔχουσι τὰς κοιλίας· πρῶτον μὲν γὰρ, τῶν τετραπόδων καὶ ζωοτόκων ὅσα μή ἐστιν ἀμφόδοντα τῶν κερατοφόρων, τέτταρας ἔχει τοὺς τοιούτους πόρους· ἃ δὴ καὶ λέγεται μηρυκάζειν· διήκει γὰρ ὁ μὲν στόμαχος, ἀπὸ τοῦ στόματος ἀρξάμενος, ἐπὶ τὰ κάτω περὶ τὸν πνεύμονα, ἀπὸ τοῦ διαζώματος ἐπὶ τὴν κοιλίαν τὴν μεγάλην· αὕτη δ' ἐστὶ τὰ ἔσω τραχεῖα, καὶ διειλημμένη· συνήρτηται δ' αὐτῇ τῆς τοῦ στομάχου προσβολῆς ὁ καλούμενος κεκρύφαλος, ἀπὸ τῆς ὄψεως· ἔστι γὰρ τὰ μὲν ἔξωθεν, ὅμοιος τῇ κοιλίᾳ· τὰ δ' ἐντὸς ὅμοιος τοῖς πλεκτοῖς κεκρυφάλοις· μεγέθει δὲ πολὺ ἐλάττων ἐστὶν ὁ κεκρύφαλος τῆς κοιλίας· τούτου δὲ ἔχεται ὁ ἐχῖνος, τὰ ἐντὸς ὢν τραχὺς καὶ πλακώδης· τὸ δὲ μέγεθος παραπλήσιος τῷ κεκρυφάλῳ· μετὰ δὲ τοῦτον τὸ καλούμενον ἤνυστρόν ἐστι, τῷ μὲν μεγέθει τοῦ ἐχίνου μεῖζον, τὸ δὲ σχῆμα προμηκέστερον· ἔχει δ' ἐντὸς πλάκας πολλὰς καὶ μεγάλας καὶ λείας.*

Σηπίαι δὲ καὶ τευθίδες,] Ex Oppiani lib. ii. Ἁλιευτ. Gesner. Adde Ariſtotelem lib. iv. Hiſt. Anim. cap. i. pag. 262. et lib. ix. cap. 37. pag. 436. item lib. iv. De part. anim. cap. 9. et Athenaeum lib. vii. cap. 21.

μάθημα] Al. *εὐλάβημα*. Gesner.

Cap. XLII. *ἡγεμόνες καλοῦνταί τινες, καὶ ἄλλαι σειρῆνες,*] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 40. init. Plinius lib. xi. cap. 16.

εὐφορεῖν] *ἐργοφορεῖν*. Gesner.

Περὶ δὲ τῶν Καππαδόκων γλῶ,] Auctor lib. Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. pag. 716.

Ἐν Τραπεζοῦντι δὲ τῇ Ποντικῇ] Auctor lib. Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. ibid. Dio Chryſoſtomus Orat. ix. pag. 139. *ὥσπερ οὖν τοῦ Ποντικοῦ μέλιτος ἀπογεύεσθαι ἐπιχειροῦσιν οἱ ἄπειροι· γευσάμενοι δὲ παραχρῆμα ἐξέπτυσαν δυσχεράναντες, ὅτι πικρόν ἐστι καὶ ἀηδές.*

Ἐν Μηδίᾳ] *ἐν Λυδίᾳ*. Auctor lib. Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. ibid.

ὡς ὁ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις] Ver. 709.

Ἐκ δὲ κιοσίνων
Θύρσων γλυκεῖα μέλιτος ἔσταζον ῥοαί.

ἐν δὲ Μυκόνῳ] Inſula Cycladum.

Cap. XLIII. *Περὶ τὸν Ὕπανιν*] Apoſtolius Cent. ix. prov. 41. *Hypanis* Scythiae Europaeae fluvius eſt.

τὸ μονήμερον οὕτω καλούμενον Ἀριστοτέλης φησὶ] Lib. v. Hiſt. Anim. cap. 19. ubi *ἐφήμερον* habent editiones.

Cap. XLIV. *ἡ σηπία*] Supra lib. i. cap. 34. Oppianus lib. ii. Ἁλιευτ. ℣ 454. Philes Carm. xc. ℣ 6.

ὀσμύλος,] Infra lib. ix. cap. 45.

Cap. XLV. *Τὸν σῦν τὸν ἄγριον*] Infra lib. vi. cap. 1.

Ὅμηρος] Iliad. Λ. ℣ 414.

Ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες, θαλεροί τ' αἰζηοὶ
Σεύονται, ὁ δέ τ' εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο,
Θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῇσι γένυσσιν·
Ἀμφὶ δέ τ' ἀΐσσονται, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
Γίγνεται· οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ, δεινόν περ ἐόντα.

Καὶ Ὅμηρος] Odyſſ. K. ℣ 243. et Ξ. 15.

φησί] Odyſſ. N. ℣ 409.

τό θ' ὕεσσι] Mediceus et edd. Homeri *τάθ' ὕεσσι*.

Διὰ τούτων ἐλέγχει] Odyſſ. Ξ. ℣ 532.

Βῆ δ' ἴμεναι κείων ὅθι περ σύες ἀργιόδοντες
Πέτρῃ ὑπὸ γλαφυρῇ εὗδον βορέω ὑπ' ἰωγῇ.

ὅταν

ὅταν λέγει,] Odyſſ. N. ℣ 407.

Δήεις τόν γε ζυέσσι παρήμενον· αἱ δὲ νέμονται
Πὰρ Κόρακος πέτρῃ, ἐπί τε κρήνῃ Ἀρεθούσῃ,
Ἔσθουσαι βάλανον μενοεικέα, καὶ μέλαν ὕδωρ
Πίνουσαι, τάθ' ὕεσσι τρέφει, τεθαλυῖαν ἀλοιφήν.

πεποίηκε τοὺς ἄῤῥενας ἰδίᾳ καθεύδοντας,] Odyſſ. Ξ. ℣ 13.

Ἔντοσθεν δ' αὐλῆς ζυφεοὺς δυοκαίδεκα ποίει
Πλησίον ἀλλήλων, εὐνὰς συσίν· ἐν δὲ ἑκάστῳ
Πεντήκοντα ζύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο
Θήλειαι τοκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἴαυον
Πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
Ἀντίθεοι μνηστῆρες· ἐπεὶ προΐαλλε συβώτης
Αἰεὶ ζατρεφέων σιάλων τὸν ἄριστον ἁπάντων.
Οἱ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἑξήκοντα πέλοντο.

τὸ παρ' Ὁμήρῳ] Odyſſ. Σ. ℣ 27.

ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην,
Κόπτων ἀμφοτέρῃσι, χαμαὶ δ' ἐκ πάντας ὀδόντας
Γναθμῶν ἐξελάσαιμι, ζυὸς ὡς ληϊβοτείρης.

CAP. XLVI. εἰ δὲ ἕλμινθες] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 6.

πόαν τινὰ] Infra lib. viii. cap. 9. Ariſtoteles ibid. Georgius Piſides ℣ 925.

Πέρδικές τε καὶ πελαργοί, καὶ φάτται,] Ariſtoteles ibid. Antigonus Caryſt. cap. 42.

CAP. XLVII. δακτύλιον σιδηροῦν] καὶ δακτύλιον σιδήρου. GESNER.

ἐπηλυγάσαι] ἐπηλύγασεν. GESNER. Conjecturam docti ſſimi viri firmat Mediceus.

ἀπελαύσαμεν] Al. ἀπελύσαμεν. GESNER. idemque exhibet Mediceus.

CAP. XLVIII. περιστερὰ πρὸς τρυγόνα φίλη,] Mediceus, περιστερὰ δὲ πρὸς τρυγόνα φίλη.

Κορώνην τε ἐρωδιῷ] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. i. pag. 412. Plinius lib. x. cap. 74. Philes Carm. xxx.

καὶ ἰκτίνῳ ἅρπην.] Ariſtoteles ibid. pag. 412.

κορῶναί τε καὶ γλαῦκες.] Supra lib. iii. cap. 9.

πυῤῥαλὶς] Ariſtoteles ibid. pag. 411. Πυῤῥαλὶς ex Heſychio ſcribendum monuit cl. Pauwius ad Philen. *Pyralis* Plinio dicitur lib. viii. cap. 74.

Βρένθος] Βρίνθος Philae dicitur Carm. xxx. ubi vide notas cl. Pauwii.

πάγρος·] λάρος ex Ariſtotele. GESNER. nempe lib. Hiſt. Anim. cap. 2. pag. 410.

καὶ αἰγύπιοι καὶ αἰετοὶ, καὶ κύκνοι καὶ δράκοντες,] Cl. Pauwius ad Philen legit, καὶ αἰγύπιοι καὶ κύκνοι, καὶ αἰετοὶ καὶ δράκοντες.

αἰγίθαλος] Mediceus, cui adſtipulantur Antigonus cap. 63. et Philes, αἴγιθος, et mox αἰγίθῳ pro αἰγιθάλῳ. Αἴγινθος legendum cenſet cl. Pauwius ad Philen.

τῶν ὄνων τοῖς ἕλκεσι,] Nullo ſenſu: legendum potius σκέλεσι, *cruribus*: quae horum verborum permutatio paſſim in libris antiquis deprehenditur. TRILLER. Nihil mutandum: Ariſtoteles d. l. αἰγίθῳ δὲ καὶ ὄνῳ πόλεμος· διὰ τὸ παριόντα τὸν ὄνον ξύεσθαι εἰς τὰς ἀκάνθας τὰ ἕλκη. Plinius, *Igitur advolans ulcera ejus roſtro excavat.*

cavat. Adde Antigonum Caryſt. cap. 63.

ἄνθ☉] Infra lib. vi. cap. 19. Ariſtoteles ibid. Plinius lib. x. cap. 48.

Cap. XLIX. καὶ μέλιτλαι· μύρμηκες δὲ] Bochartus tom. ii. lib. iv. cap. 11. Hieroz. pag. 512. legit, καὶ μέλιτλαι, μύρμηκές τε. Vide infra lib. vi. cap. 43.

ὁσίαν τῆς φύσεως] Mediceus, ὡς ὁσίαν τῆς φύσεως.

Cap. L. Ὁ δὲ ἀλεκτρυὼν ᾄσας,] Supra lib. iii. cap. 31. et infra vi. 22. viii. 27.

Ἡ δὲ λίμνη] Forte, ὁ δὲ ἀμνὸς, vel μόσχ☉. Gesner. Supra cap. 25. h. l.

πολυπραγμονεῖ τοκετὸν] Al. τὸ τεκόν. Gesner. idemque praefert Mediceus.

Cap. LI. Πολυφωνότατα] Confer Zenodotum atque ſcriptorem Περὶ φωνῶν ζώων, quos nuper edidit clariſſimus Valekenaerius in Animadv. ad Ammonium lib. iii. cap. 18. Adde etiam Schottum lib. iii. Obſerv. cap. 51.

βρύχεται] Mediceus, βρυχᾶται, nempe leo. Supra lib. iv. cap. 19. et infra ix. 1.

μυκᾶται] Bos. Infra lib. xvi. cap. 16.

χρεμέτισμα] Equi. Ibid.

ὄγκησις ἄλλου,] Aſini.

βληχηθμός τε] Ovium. Infra lib. xvi. cap. 16.

μηκασμὸς] Caprarum. Ibid.

καί τισι μὲν ὠρυγμὸς,] Nempe lupis.

τισὶ δὲ ὑλαγμὸς] Canibus.

ἀῤῥάζειν] Al. ῥάζειν. Gesner. ἀῤῥάζειν, vel ῥαέζειν dicuntur canes irritati. Pollux lib. v. ſegm. 86. Hunc autem locum ita interpungendum eſſe exiſtimat cl. Valekenaerius, τισὶ δὲ ὑλαγμὸς φίλον, καὶ ἀῤῥάζειν· ἄλλοις κλαγγαί τε καὶ ῥοῖζοι.

κλαγγαὶ] Aquilarum, gruum, etc.

μελῳδίαι,] Luſciniarum.

Cap. LII. καὶ οἱ κροκόδειλοι] Plinius lib. viii. cap. 25.

Cap. LIII. Οἱ ἵπποι οἱ ποτάμιοι] Diodorus Siculus lib. i. pag. 31. Plinius lib. viii. cap. 25.

οἴδε ἐκ τοῦ ῥάχου ἐς τὸ ὕδωρ καταδερμένοι ἔχοιεν τοὺς πολεμίους] Cl. Pauwius ad Horapoll. lib. ii. cap. 20. legit, ὧδε ἐκ τοῦ ῥάχου ἐς τὸ ὕδωρ καταδερμένοι ἔχοιεν τοὺς πολ.

δοκοῦντες.] δοκεύοντες. Gesner.

Cap. LIV. αἱ παρδάλεις] Horapollo lib. ii. cap. 90. Apoſtolius prov. 13. Cent. x.

δολερώτερον· οἷα] Apoſtolius, ζοφώτερον· οἷας.

ὅπου πλῆθ☉ πιθήκων κάθηται,] Mediceus, κάθηνται. Infra cap. 56. ἐπὶ τὰς ἠϊόνας ἀφικνοῦνται ἡ ἀγέλη.

ἀπέῤῥιψε] Al. ὑπέῤῥιψε. Gesner. atque ita habent Apoſtolius et Mediceus.

καὶ κεῖται νεκρὰ] Iidem, καὶ κεῖται νεκρὰ δή.

ἀλλὰ πεῖραν καθιᾶσι.] Apoſtolius, ἀλλὰ ἐς πεῖραν καθιᾶσι.

καταπέμπουσι,] Apoſtolius, πέμπουσι.

καὶ πλησίον γινόμενος] Idem, καὶ πλησίον ἀλώμεν☉.

πνεῦμά τε καὶ ἆσθμα] Idem, πνεῦμα καὶ τὸ ἆσθμα.

περιμένοντ☉] Idem, μένοντ☉.

καταδραμόντες] Idem, καταβάντες.

ὄρχησιν] Idem, ὀρχηστικήν.

ἀναπηδήσασα] Idem, ἐπιπηδήσασα.

διέξαινε,] Mediceus et Apoſtolius, διέξηνε.

ὑπὲρ τοῦ τῶν πολεμίων ἐνυβρισάντων περιγίνεσθαι] Mediceus, περιγίνεσθαι.

Τέθναθι δὴ κραδίη.] Apud Homerum Odyſſ. Υ. ý 18.

Cap.

Cap. lv. πρὶν ἢ διαφθεῖραι αὐτὸ,] Ariſtoteles lib. ix. cap. 1. pag. 413. τοὺς δὲ φοίνικας (καταβάλλει ὁ ἐλέφας) τῷ μετώπῳ, ἕως ἂν κατακλίνῃ ἔπειτα τοῖς ποσὶν ἐπιβαίνων, καταβαίνει ἐπὶ τῆς γῆς.

Cap. lvi. Οἱ ἐν Σύροις ἔλαφοι] Mediceus, Αἱ ἐν Σύροις ἔλαφοι.

ὅταν δὲ βληθῶσι] Plinius lib. viii. cap. 32.

τὴν φύσιν·] τὴν φῦσαν. Gesner.

νέουσι δὲ κατὰ στοῖχον;] Tzetzes Chil. iv. 121. ℣ 75.

ἡ τελευταία] Gyllius hic plura legit in Graecis, vel addidit ex Oppiano. Gesner.

πόθῳ πόας] Mediceus, πόθῳ τῆς πόας.

εὔγεων οἰκεῖν χῶρον,] Strabo lib. xiv. pag. 684.

Αἱ οὖν Ἠπειρώτιδες ἐς τὴν Κόρκυραν] Mediceus, Αἱ γοῦν Ἠπειρώτιδες εἰς τὴν Κέρκυραν.

LIBER VI.

Cap. i. Δέοντα μὲν ἄνθρωποι] Mediceus, Δέοντα μὲν οὖν ἄνθρωποι.

Ὁ γοῦν ζεὺς] Supra lib. v. cap. 45.

τοῦτό τοι καὶ Ὅμηρος] Iliad. N. ℣ 471.

> Ἀλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τὶς ζεὺς οὔρεσιν ἀλκὶ πεποιθὼς,
> Ὅς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
> Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθεν·
> Ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
> Θήγει, ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας.

Adde etiam verſus Homeri Iliad. Λ. allegatos in notis ad lib. praeced. cap. 45.

Καὶ μέντοι καὶ ὁ λέων] Plinius lib. viii. cap. 16.

καὶ τοῦτο δὲ ὁ ποιητὴς] Iliad. Υ. ℣ 170.

> περὶ τ' ἀφρὸς ὀδόντας
> Γίγνεται, ἐν δέ τε οἱ κραδίῃ στένει ἄλκιμον ἦτορ,
> Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν·
> Μαστίεται, ἐὲ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι.

Οὐχ ἕδρας ἔργον,] Lucianus in Scytha pag. 651. ed. Salm. tom. i. Οὐχ ἕδρας τοίνυν, οὐδ' ἀμβολᾶς ἔργον, ὡς ὁ Κεῖός φησιν, nempe Bacchylides, ut conſtat ex Athenaeo lib. xiv. cap. 7.

τὰ Τυρταίου μέτρα]. Quae exſtant in oratione Lycurgi adverſus Leocratem pag. 162. ed. Pariſ. et in in Stobaei Florileg. Serm. clxvii. clxviii.

Ταῦρος δὲ ἡγεμὼν ἀγέλης] Mediceus, ἡγεμὼν τῆς ἀγέλης. Adde Ariſtotelem lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 21.

κονιόμενος] Mediceus, κονιώμενος.

Ἰκκὸς] Athletae nomen oxytonum hic ſcribitur: in Var. Hiſt. lib. vi. cap. 1. Ἴκχος: ſed ſcribendum eſt Ἴκκος paroxyt. per duplex κ, ut apud Platonem in Protagora, et De legibus. Euſtathius tamen in Dionyſium ultimam acuit in *Icco*, Medico Tarentino, a quo proverb. Ἰκκοῦ δεῖπνον. Gesner.

Πλάτων] Platonis locus eſt lib. viii.

viii. De legibus, ut obſervat cl. Lamb. Bos in Obſerv. miſcell. crit. cap. 33. ubi et ſimul adnotat, noſtrum in Varia ſua Hiſtoria lib. xi. cap. 3. hujus luctatoris, de quo hic ſermo, eodem modo meminiſſe. Triller.

πάντη] πάντα. Gesner.

τὰ γὰρ ἆθλα οἱ κοινὰ] Mediceus, κλεινά.

κότινος Ὀλυμπικὸς,] Pauſanias lib. v. cap. 15.

καὶ Ἰσθμικὴ πίτυς,] Idem lib. viii. cap. 48. et Plutarchus lib. v. Symp. Quaeſt. 3.

καὶ δάφνη Πυθική·] Pauſanias lib. x. cap. 7.

Ἀμοιβέα] Eundem, nec non Diogenem et Clitomachum laudat auctor lib. iii. Var. Hiſt. cap. 30.

Cap. ii. Ἀκούω οὖν] Mediceus, Ἀκούω γοῦν.

Πάρδαλιν ἐκ νηπίου] Apoſtolius Cent. xx. prov. 23.

ἐν ταὐτῷ] ἐν αὐτῷ Apoſtolius.

καὶ νεκριμαῖόν τι] Mediceus, καὶ νεκριόν τε, pro νεκρικόν τε, vel κενέβριόν τε, quomodo legitur apud Apoſtolium. Heſychius, Κενέβρια τὰ θνησίδια [leg. τὰ θνησείδια] καὶ νεκριμαῖα. Pollux lib. vi. cap. 9. Segm. 55. τὰ μέντοι θνησείδια κρέα καὶ κενέβρια ἐκάλουν.

πολλοὶ πολλάκις.] Mediceus, καὶ πολλοὶ πολλάκις.

Cap. iii. Ἡ ἄρκτος ὅταν τίκτει, ὅτι τίκτει,] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 17. Plinius lib. viii. cap. 36. Mediceus, Ἡ ἄρκτος ὅτι τίκτει.

σάρκα ἄσημον,] Malui aliquando σάρκα ἀσχήμονα, ſed σάρκα ἄσημον etiam Oppianus habet in Cyneget. quare nihil mutandum. Triller.

ἄνω που λέλεκται.] Lib. ii. cap. 19.

ἐξαγάγοι] Apoſtolius Cent. iv. prov. 40. ἐξαγάγῃ.

φωλία] φωλεῖα. Gesner. φωλειῶν legendum potius eſſe, ſicuti et apud Plutarchum De ſolert. anim. ἡ δὲ ἄρκτος ἀπὸ τοῦ πάθους, ὃ καλοῦσι φωλειῶν exiſtimat cl. Salmaſius Exerc. Plin. pag. 223. et fere perſuadet. Triller. Apoſtolius, ἐντεῦθέν τοι κέκληται τὰ ἀρκτοφώλεια τὸ πάθος.

εἶτα εἰσέρχεται] Apoſtolius, ἐξέρχεται.

τεττάρων] τετταράκοντα. Gesner. Mediceus hic et paullo poſt, τεσσαράκοντα.

τεσσάρων] τετταράκοντα. Gesner. Τεσσαράκοντα potius legendum, prout in margine adſcriptum ex Ariſtotelis lib. viii. Περὶ ζώων ἱστορίας. Idem docet cl. Bos loc. cit. pag. 141. ubi et alia quae huc faciunt. Triller. Confer Petavium lib. vi. Var. Diſſert. cap. 7. pag. 127.

Ἀριστοτέλης] Lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 17. et ix. 6.

τῆς αὐτῆς δεξιὰν] Leg. αὐτῆς, vel ex Mediceo, ἀπόσχῃ δὲ αὐτῇ τὴν δεξιάν.

μυρμήκων ἐσθίει,] Plutarchus lib. Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 974.

κενώσεις μὲν φυσικαὶ] Mediceus, κενώσεις μὲν δὴ φυσικαί.

Cap. iv. Οἱ δὲ δράκοντες] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 6.

λέγει γοῦν] Iliad. X. ỷ 93.

Ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ ὀρέστερος ἄνδρα μένῃσι
Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδυ δέ τε μιν χόλος αἰνὸς,
Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἑλισσόμενος περὶ χειῇ.

Cap. v. Οἱ ἔλαφοι] Ariſtoteles lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 11. et ix. 5. Auctor libelli Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. Theo-

Theophylactus Simoc. Quaeſt. Phyſ. cap. 5.

εἰσδύονται παρελθόντες εἰς λοχμὰς] Mediceus, εἰσδυώονται παρελθόντες εἰς τὰς λοχμάς.

Cap. vi. Ὁμήρου] Iliad. M. ℣ 49.

Διαβήμεναι] Editt. διαβαίνεμεν.

Οὐδὲ δὲ] Mediceus et Editt. οὐδέ οἱ.

χείλει ἐφεστιαότες] Mediceus, χείλεϊ ἑστιαότες, quomodo etiam habent quaedam Homeri editiones.

Περῆσαι] Edd. Hom. et Mediceus, περῆσαι.

Ῥηϊδίη.] Hanc vocem excipiunt ſequentes verſus:

κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
Ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν· ὕπερθεν δὲ σκολόπεσσιν
Ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἵστασαν υἷες Ἀχαιῶν
Πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
Ἔνθ' οὔ κεν ῥέα ἵππος ἐΰτροχον ἅρμα τιταίνων
Ἐσβαίη.

Cap. vii. Λίμνην Μύριδος] *Myridis lacus* forte idem, qui alias *Marea* vel *Mareotis* dicitur. Gesner.

Κροκοδείλων πόλις] Strabo lib. xvii. pag. 811, 817.

θρέμμα πανήμερον] Mediceus, θρέμμα πάνυ ἥμερον.

Καὶ τῶν ἐπιστολῶν] Alexander ab Alexandro lib. i. Gen. Dier. cap. 27.

Cap. viii. Ἴδιον καὶ ὄνομα] Mediceus, Ἴδιον δὲ καὶ ὄνομα.

Cap. ix. ἐὰν διώκεται] Mediceus, ἐὰν διώκηται.

Σκυλάκια] σκύμνια Ariſtot. lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 6. init.

Ταύρῳ δὲ λιμώττουσα ὅταν ἐντύχῃ] Ariſtoteles lib. viii. cap. 5. Plinius lib. viii. cap. 36.

Cap. x. τοὺς κυνοκεφάλους] Horapollo lib. i. cap. 14.

αὐλεῖν ψαλτικήν.] Poſt αὐλεῖν, καὶ addit Gyllius. Gesner. atque etiam Mediceus.

πάλαι κεκήρυκται.] Infra lib. xvi. cap. 23.

ἀνωτέρω εἶπον.] Supra lib. ii. cap. 11. Adde infra lib. xi. cap. 14.

σιτεῖται οὐδέν.] Mediceus, σιτεῖται οὐδὲ ἕν.

Σιμωνίδου,] Filii Leoprepis, cujus mentio fit in marmore chronico Oxonienſi, Epocha lv. lin. 70. ἀφ' οὗ ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ Ο ΛΕΩΠΡΕΠΟΥΣ Ο ΚΕΙΟΣ Ο ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΚΟΝ ΗΥΡΩΝ ΕΝΙΚΗΣΕΝ ΑΘΗΝΗΣΙ. Eundem memorant Cicero lib. ii. De orat. cap. 87. et Plinius lib. vii. cap. 24.

Ἱππίου] Patria Elei, Diopithis filii, Hegeſidami diſcipuli, teſte Suida in Ἱππίας. Vide cl. Olearium ad Philoſtratum lib. i. De vit. Sophiſt. cap. 11.

Θεοδέκτου] Pollux lib. vi. cap. 19.

εἰς τόδε ἐπάγγελμα] Mediceus, εἰς τόδε τὸ ἐπάγγελμα.

Ἔνθα γοῦν ἀφῃρέθη] Apoſtolius Cent. v. prov. 76.

ψελλίων] Mediceus, ψαλίων. Gloſſa margini adſcripta, ψάλια, κρίκοι, δακτύλιοι.

Cap. xi. Τίκτει δὲ ἔλαφος παρὰ τὰς ὁδοὺς] Ariſtoteles lib. vi. cap. 29. Hiſt. Anim. et ix. 5. Antigonus Caryſt. cap. 35. Plinius lib. viii. cap. 32. Plutarchus lib. Πότερα τῶν ζώων φρον. pag. 971.

ἀσθενέστερος] ἀσθενεστέρα. Gesner. idemque exhibet Mediceus.

Cap. xii. Ἡ χερσαία χελώνη] Plinius lib. viii. cap. 5. *Teſtudo cunilae,*

nilae, quam bubulam vocant, paſtu vires contra ſerpentes refovet. Michael Glycas Part. i. Annal. pag. 49.

CAP. XIII. περαίτερον δ' οὐ χωρεῦσι] Plinius lib. viii. cap. 58. Mediceus, περαιτέρω.

οὐδ' ὅσα] Iliad. I. 404. Hunc Homeri verſum allegavit auctor lib. vi. Var. Hiſt. cap. 9.

Ἀφήτορος] Ἀφήτωρ, Apollo jaculator, Euſtath. GESNER.

ἐέργει.] Adde verſum Homeri:

Φοίβου Ἀπόλλωνος πυθοῖ ἐνὶ πετρηέσσῃ.

CAP. XIV. τρόπον ἐκεῖνον] Mediceus, τὸν τρόπον ἐκεῖνον.

Ὅταν ἡ πλήρης ὁ τῆς σελήνης κύκλος,] Confer cl. Bochartum tom. i. lib. iii. cap. 11. Hieroz. pag. 832.

παράχρημα αὐτοὺς καλεσίγασε,] Auctor libelli Περὶ θαυμασ. ἀκουσμ. pag. 737. Plinius lib. viii. cap. 30.

CAP. XV. Ἐρῶντα δελφῖνος] Confer de hac aut pari hiſtoria Gell. Noct. Att. lib. vii. cap. 8. Simile quoque habet Pauſanias Lacon. cap. 25. pag. 275. TRILLER. Plinius lib. ix. cap. 8. Plutarchus lib. Πότερα τῶν ζώων φρον. pag. 984. Athenaeus lib. xiii. pag. 606. Tzetzes Chil. iv. 117. ℣ 1000.

Ἰάσῳ] Ἰασσός oxytonum cum duplici σ, inſula eſt Cariae. Ἴασος vero proparoxyt. cum σ ſimplici civitas Peloponneſi, Stephanus. Ἰασσὸς Athenaeo de civitate, in qua puer delphino amatus eſt. GESNER.

ἀναβαίνων ὡς πώλῳ] Mediceus, πῶλον. Lib. ix. Var. Hiſt. cap. 16. δοκεῖ δέ μοι πρῶτος ἵππον ἀναβῆναι. Et infra h. l. cap. 39. εἶτα μέντοι καὶ τὰς μητέρας ἀναβαίνωσιν.

οὐ διαδήπου μὴ μόνοις ἀνθρώποις] Mediceus, οὐ διαδήπου μὴ μόνον τοῖς ἀνθρώποις.

οὐραίῳ] ἄκρῳ. GESNER.

Λάϊος] Lib. xiii. Var. Hiſt. cap. 5.

ὦ καλὲ Εὐριπίδη,] Auctor reſpicit ad drama Euripidis, quod Χρύσιππον inſcripſit. Vide cl. Perizonium ad lib. ii. cap. 21.

Καὶ νόμισμα δὲ ἀργύρου] Pollux lib. ix. Segm. 84. Χῖοι Ὅμηρον (τῷ νομίσματι ἐνεχάραττον) Ἰασεῖς δὲ παῖδα δελφῖνι ἐποχούμενον.

οἱ Κεῖοι.] Al. οἰκεῖοι. Gyllius legit οἰκεῖον. GESNER. οἰκεῖοι etiam exhibet Mediceus.

ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ πόλει] Mediceus, ἐν τῇ Ἀλεξάνδρου πόλει.

Καὶ ἐν Δικαιαρχίᾳ τῆς Ἰταλίας] Apion lib. v. Aegyptiacorum apud Gellium lib. vii. cap. 8.

ἐθαύμασε τὸ ἐπ' Ἀρίωνι] Nempe lib. i. cap. 23, 24.

CAP. XVII. ἐρασθῆναι μείρακος ὡραίας δράκοντα] Similem hiſtoriam de dracone puellam Aetolam amante refert Plutarchus in libello Πότερα τῶν ζώων φρονιμ.

CAP. XVIII. Οἱ ὄφεις] Plinius lib. viii. cap. 23. Lucanus lib. ix. ℣ 822. Apoſtolius prov. 56. Cent. xv.

συνεγνωκότες τὸ στόμαχον] Ex Apoſtolio legendum, συνεγνωκότες ὅτι τὸ στόμαχον.

ὅμως] Apoſtolius, ὁμοίως.

Ἀριστοτέλης] Lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 4.

μεθίησι,] μεθίστησι Apoſtolius.

ᾗ τὸ ὄνομα] Idem cum Mediceo, ᾗ τόγε ὄνομα.

κέκληται γὰρ ἀκοντίας.] Infra lib. viii. cap. 13. Michael Glycas Part. i. Annal. pag. 58.

CAP. XIX. πάρνοπα] Locuſtae vel culicis ſpeciem, vel apiculam ſylveſtrem. GESNER. Infra lib. xvii.

xvii. cap. 19. Strabo lib. xiii. pag. 613. καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν παρνόπων, οὓς οἱ οἰταῖοι κόρνοπας λέγουσι, Κορνοπιῶνα τιμᾶσθαι παρ᾽ ἐκείνοις Ἡρακλέα ἀπαλλαγῆς ἀκρίδων χάριν.

ὑποκορίζοντα,] Al. ὑποκρίζοντα. Gesner.

τρωξαλίδα,] Gryllum interpretantur aliqui, Plinius. Idem.

Τῶν γὰρ ἐνύδρων ὀλολυγών] Plinius lib. xi. cap. 38. *Ranis prima* (lingua) *cohaeret, intima abſoluta a gutture, qua vocem mittunt mares, cum vocantnr ololygones. Stato id tempore evenit cientibus ad coitum feminas.*

ὥσπερ οὖν ἐπὶ τοὺς οἴκους ἐκ τῶν προτέρων ἀμείβοντες] Mediceus, ἐκ τῶν προτέρων οἴκων ἀμείβοντες.

ἀνωτέρω εἶπον.] Lib. ii. cap. 32.

ὅθεν] ὅ, τε, Gesner. Conjecturam cl. Geſneri tuetur Mediceus.

ἄνθος] Supra cap. 48. lib. v. Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. pag. 412.

ὑποτίθεται] Al. ὑποκρίνεται. Gesner. atque idem praefert Mediceus.

ἡ ἴϋγξ] Ariſtoteles lib. ii. Hiſt. Anim. cap. 12.

Cap. xx. αὐτῶν γένη ἐννέα.] Octo ſcorpiorum genera enumerat Nicander Theriac. ℣ 769, et ſeqq.

Σκορπίος γὰρ οὐκ ᾠά,] Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 26. Τίκτουσι δὲ καὶ οἱ ſκορπίοι οἱ χερσαῖοι ſκωληκώδη πολλά, καὶ ἐπωάζουσιν.

μαθήσεσθε.] Al. εἴσεσθε. Gesner. nec aliter Mediceus.

Cap. xxi. Ἐν Ἰνδοῖς ἀκούω] Mediceus, Ἐν Ἰνδοῖς, ὡς ἀκούω.

ἐλέφας καὶ δράκων] Strabo lib. xvi. pag. 775. Plinius lib. viii. cap. 10.

τὸ δὲ ἥμισυ σφῶν αὐτῶν τὸ οὐραῖον τῶν δένδρων παραβάλλουσι τῇ κόμῃ.] Mediceus, περιβάλλουσι τῇ κόμῃ.

τείνων τῷ οὐραίῳ μέρει,] θείνων τῷ οὐ. μ. Gesner.

Cap. xxii. Ἔχθιστα δὲ τῷ μὲν λέοντι] Supra lib. iii. cap. 31. v. 50. Lucretius lib. iv. ℣ 710. Plinius lib. viii. cap. 16.

Δράκοντα δὲ ἐλέφας ὀρρωδεῖ.] Supra cap. praec.

Cap. xxiii. τὰς χεῖρας,] τὰς κλίνας. Gesner.

ἔς τ᾽ ἂν οἱ πάντες] Mediceus, ἔς τ᾽ ἂν ἅπαντες.

Cap. xxiv. Δολερὸν χρῆμα ἡ ἀλώπηξ·] Supra lib. iv. cap. 39. et infra lib. xiv. cap. 26. Apoſtolius prov. 48. Cent. ii. Philes Carm. xxx. ℣ 36.

θηρῶσι] Apoſtolius, διαθηρῶσαι.

αἱ δὲ αἰσθόμεναι,] Idem, ἐνισχόμεναι.

Οἱ δὲ Θρᾶκες] Plinius lib. viii. cap. 38. Plutarchus lib. Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 968.

κάτωθεν] Apoſtolius, κάτω.

πρὸς βάθος,] Al. εἰς βάθος. Gesner. idemque exhibent Apoſtolius, et codex Mediceus.

διαθεῖ τε πρῶτόν γε μὴν οὐκ ἂν ἐπιβαίη.] Mediceus, διαθεῖ τε πρώτη· εἰ δὲ μή, οὐκ ἂν ἐπιβαίη.

Cap. xxv. τὸν παῖδα τὸν τοῦ Ἴφιδος] Evadnen. Supra lib. i. cap. 15.

Τὰ δὲ ζῶα ὑπερβαλλούσης φιλοσοργίας οὐ παραλέλοιπεν.] Mediceus, τὰ δὲ ζῶα ὑπερβολὴν φιλοσοργίας οὐ παραλέλοιπεν.

Ἠριγόνης κύων] Infra lib. vii. cap. 28.

Silanionis] Gyllius legit *Gelonis*. Gesner. Confer Tzetzen Chil. iv. 131. ℣ 260.

Δαρείῳ δὲ τῷ τελευταίῳ] Tzetzes ibid. ℣ 250.

Ξενοφῶν ὁ Γρύλλου] Lib. i. De exped. Cyri pag. 266. Καὶ ἐνταῦθα μαχόμενοι καὶ βασιλεὺς καὶ Κῦρος, καὶ οἱ

οἱ ἀμφ' αὐτοὺς ὑπὲρ ἑκατέρου. Ὁπόσοι μὲν τῶν ἀμφὶ βασιλέα ἀπέθανον, Κτησίας λέγει· (παρ' ἐκείνῳ γὰρ ἦν) Κῦρος δὲ αὐτός τε ἀπέθανε, καὶ ὀκτὼ οἱ ἄριστοι τῶν περὶ αὐτὸν ἔκειντο ἐπ' αὐτῷ. Ἀρταπάτης δὲ ὁ πιστότατος αὐτῷ τῶν σκηπτούχων θεραπόντων λέγεται, ἐπειδὴ εἶδε πεπτωκότα Κῦρον, καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου, περιπεσεῖν αὐτῷ· καὶ οἱ μὲν φασι βασιλέα κελεῦσαί τινα ἐπισφάξαι αὐτὸν Κύρῳ· οἱ δὲ, ἑαυτὸν ἐπισφάξαι, σπασάμενον τὸν ἀκινάκην· εἶχε γὰρ χρυσοῦν· καὶ στρεπτὸν δὲ ἐφόρει, καὶ ψέλλια, καὶ τὰ ἄλλα, ὥσπερ οἱ ἄριστοι τῶν Περσῶν· ἐτετίμητο γὰρ ὑπὸ Κύρου δι' εὔνοιάν τε καὶ πιστότητα. Mediceus, Ξενοφῶν ὁ τοῦ Γρύλλου.

οἴκτῳ] Lege ὀκτὼ ex Xenophonte.

Καὶ Λυσιμάχῳ] Tzetzes ibid. ℣ 252.

Cap. xxvi. Ἡ πιθήκη] Genus eſt phalangii, quod et Ariſtoteles *pulicem* vocat, utpote parvum, procax et ſalax. *Pithece* forſan a figura dictum: *Oribates* a loco, quod in arboribus praeſertim montanis reperiatur. *Hypodromus*, quod ſub foliis lateat. Nicander octavum genus phalangii ſub foliis perſeae degere ſcribit. Idem genus quartum *agroſten* nominat lupo ſimile. Ariſtoteles pulicem lupo comparat. Gesner.

κέκληται δὲ ὑπ' ἐνίων καὶ ψύλλα.] Heſychius, ψύλλα. —— ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ζωϋφίου μικροῦ ἀῤῥενικῶς, ὥς φησιν Ἐπίχαρμος.

Cap. xxvii. Ἀφίησι γάρ φασι] Verbum φασὶ ignorant Mediceus et Apoſtolius.

καὶ τὸ σφέτερον περίττωμα] Plinius lib. x. cap. 74. *Excrementa ſua effoſſa ſubruunt terra, intelligentes odorem illum indicem ſui eſſe.*

ἐπιβαλόντες.] Apoſtolius, ἐπιβάλλοντες.

Cap. xxviii. ἐνιαυτοῦ βιῶναι χρόνον] Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 18. lib. ix. cap. 37. pag. 436. Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 553.

Cap. xxix. καιομένου δὲ] Mediceus, καιομένου δέ γε.

Cap. xxx. Ὁ ἰχθὺς ὁ ὄνος,] Athenaeus lib. vii. cap. 18. pag. 315. Apoſtolius Cent. xiv. prov. 57.

διεστῶτα] Apoſtolius, διεστηκότα.

Cap. xxxi. τοὺς παγούρους] E cancrorum genere. Ariſtoteles lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 2. Plinius lib. ix. cap. 31.

φωτιγγίῳ] Euſtathius ad Homer. Iliad. Σ. ℣ 494. ὅτι δὲ καὶ λώτινοι αὐλοὶ ἀπὸ ξύλου ἦσαν Λιβυκοῦ καλουμένου λωτοῦ, λεγόμενοι Φώτιγγες ὑπὸ Ἀλεξανδρέων, ὅθεν καὶ τὸ, φωτίγγια καὶ μοναύλια κώμων, οὐ πολέμων ὄργανα.

εἶτα ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἑλκόμενοι,] Mediceus, εἶτα ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ἑλκόμενοι.

Cap. xxxii. τῇ Μαρείᾳ] Μαρείᾳ Straboni lib. xvii. pag. 799.

τὰς θρίσσας] τριχίδας Athenaeo lib. vii. cap. 24. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ζωϊκῷ τριχίδα τὸν λεγόμενον, ὅτι ἥδεται ὀρχήσει καὶ ᾠδῇ, καὶ ἀκούσας ἀναπηδᾷ ἐκ τῆς θαλάσσης. Suidas, τριχίδες· εἶδος ἰχθύος, αἱ λεγόμεναι θρίσσαι.

Cap. xxxiv. Ὁ κάστωρ] Plinius lib. viii. cap. 30.

τοῖς ποταμοῖς καταδὺς] Mediceus, ἐν τοῖς ποταμοῖς καταδύς.

τοῦ περαιτέρω καμάτου] Mediceus, τοῦ περαιτέρου καμάτου.

ὡς ποῤῥωτάτω ἑαυτοὺς ἀποσπάσαντες τῷ δρόμῳ] Mediceus, ὡς ὅτι ποῤῥοτάτω ἑ. ἀ. τῷ δρόμῳ.

Cap. xxxv. Βούπρηστις] Plinius lib. xxx. cap. 4.

οὐ μετὰ μακρόν.] Apoſtolius Cent. v. prov. 76. οὐ κατὰ μακρόν.

Cap.

Cap. xxxvi. Αἱ κάμπαι] Infra lib. ix. cap. 39.

ἀπόλλυνται δὲ] Columella lib. x. ℣ 356. et lib. xi. cap. ult. Palladius lib. i. cap. 35. Apuleius lib. xii. Geopon. cap. 8. ubi vide notas cl. Needhami.

Cap. xxxvii. Εἶεν δ' ἂν βουσὶν ἔχθιστα οἶστρος καὶ μύωψ.] Apollonius Rhodius lib. i. Argon. ℣ 1265.

Ὡς δ' ὅτε τίς τε μύωπι τετυμμένος ἔσσυτο ταῦρος
Πίσεά τε προλιπὼν καὶ ἑλεσπίδας, οὐδὲ νομήων
Οὐδ' ἀγέλης ὄθεται, πρήσσει δ' ὁδὸν, ἄλλοτ' ἄπαυστος
Ἄλλοτε δ' ἱστάμενος, καὶ ἀνὰ πλατὺν αὐχέν' ἀείρων
Ἵησιν μύκημα κακῷ βεβολημένος οἴστρῳ.

Ubi Scholiastes: Μύωψ, εἶδος μυίας κατὰ τὸ ἔαρ γινόμενον, ἥτις τοῖς λαγόσι τῶν βοῶν ἐπικαθεζομένη, δάκνει αὐτὰς, καὶ εἰς μανίαν ἄγει· ἀφ' οὗ καὶ οἶστρος λέγεται. Σώστρατος δὲ ἐν τῇ τετάρτῃ περὶ ζώων, διαστέλλει τὸν μύωπα τοῦ οἴστρου· ὁ μὲν γὰρ μύωψ ἐκ τῶν ξυλῶν ἀπογεννᾶται· ὁ δὲ οἶστρος ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς ἐπιπλεόντων ζωαρίων.

Καὶ ὁ μὲν οἶστρος] Supra lib. iv. cap. 51.

aculeo] Lingua potius vel promuſcide. Gesner.

Cap. xxxviii. οὐδεὶς ἐξαίφνης γεγονέναι τοῦ κακοῦ.] Supra lib. i. cap. 54. Apoſtolius prov. 65. Cent. iv.

Γίνονται δὲ καὶ πενταπήχεις] Infra lib. xvi. cap. 39. καὶ ἀσπίδας δὲ τετραπήχεις γίνεσθαι πολλάκις οἱ αὐτοὶ λέγουσι.

ἴδοις δ' ἂν καὶ πυῤῥὰς ἀσπίδας.] Mediceus, καὶ πυῤῥὰν ἀσπίδα.

οὐ περαιτέρω βιοῦσι τετάρτης ὥρας·] Mediceus, τετάρτου ὥρας.

καὶ σπάσμος] Infra lib. ix. cap. 11. τὸν ἰχνεύμονα τοῦ ἀσπίδος τὰ ᾠὰ ἀφανίζειν,] Nicander Theriacis ℣ 191.

λέγει τις λόγος.] ἀκούω Apoſtolius.

Cap. xxxix. εἶτα μὲν πῃ] Mediceus, εἶτα μέντοι καὶ.

τὰς μητέρας ἀναβαίνωσιν.] Id de capris ſcribit Columella lib. vii. cap. 6. *Eſt autem menſium ſeptem ſatis habilis ad procreandum* [leg. e mſ. *progenerandum*] *quoniam immodicus libidinis, dum adhuc uberibus alitur, matrem ſtupro ſupervenit.*

καὶ καλὰ ταῦτα] Vide Briſſonium lib. ii. De regno Perſarum pag. 231. ed. Commel.

Καὶ ταῦτα μέντοι ζωμένης.] Forte μὲν τὰ ἄλογα. Gesner. Monſtra verborum. Geſnerus emendabat, μὲν τὰ ἄλογα, quod aeque obſcurum, et alienum a veteris ſcripturae veſtigiis: mihi certe emendandum videbatur, καὶ ταῦτα μὲν τὸ ζώων γένος ſcil. ποιεῖ, aut τῷ ζώων γένει ſcil. ἐστὶ, aut τὰ ζώων γένη ποιεῖ. Elige quod lubet; certe me ſenſum adſequutum haud vane auguror. Triller. Pro ζωμένης cl. Wardo legendum videbatur ζωφρόνως, *modeſte*: ut τῷ σωφρόνως opponantur ſeqq. πάντων ἐπιθυμοῦντες, *omnia concupiſcentes*, et ταῦτα hoc loco ſint ἄλογα, paulo ſupra memorata, quam vocem cum doctiſſimo Geſnero hic repetere, haud omnino opus eſſe videtur.

ἐπιθυμοῦντες, μηδενὸς δὲ φειδόμενοι.] Forte ἐπιθυμοῦσι, μηδενὸς δὲ φείδονται. Gesner.

Cap. xl. ἐπώνυμος,] Al. ὁμώνυμος. Gesner.

ῥάγες] Al. ῥῶγες. Idem.

Ἵππων δὲ καὶ Διαγόρας] Utrimque etiam junxit auctor lib. ii. Var. Hiſt. cap. 31. ubi vide notas cl. Kuhnii.

Ἡρό-

Ἡρόςρατ@,] Is Dianae Epheſiae templum combuſſit. Strabo lib. xiv. pag. 640. Valerius Maximus lib. viii. cap. 14. ext. 5. Gellius lib. ii. cap. 6. Solinus cap. 40.

CAP. XLI. ὑπολέμνοντες τὰς ςάχυς καὶ ὑποκείραντες, ἤδη μὲν τοι καὶ τὰς σωρὰς δραγμάτων κεράσαντες,] Mediceus, ὑποκείροντες, ἤδη μέντοι καὶ τὰς σ. τ. δ. κεράζοντες.

καὶ διὰ ταῦτα πάγαις τε αὐτοῖς ἐλλοχῶντες,] Forte τὰς διὰ ταῦτα ἐλλοχῶντας, et mox ἀνας έλλοντας et ἀνείργοντας. GESNER. Mediceus, καὶ διὰ ταῦτα πάγας τε αὐτοῖς ἐλλοχῶντες ἴςασι.

καὶ τοῖς λελειωμένοις ὑπὸ τοῦ χρήσεως] Mediceus, χρήσεως.

Πεπίςευται δὲ καὶ ἐξ οἰκίας] Infra lib. xi. cap. 19. lib. i. Var. Hiſt. cap. 11. Plinius lib. viii. cap. 28.

CAP. XLII. ὄνομα Κρᾶθις,] Probus ad Virgil. lib. i. Georg. ỹ 20. *Sylvanum quidam ſic ortum ferunt: Crathis paſtor in Italia, cum juxta flumen aliquot paſceret capellas, et unam earum incurrere ſoleret, hoc eſt, libidine ſua in eam ſaevire: et obdormiſſet in ripa ſedens, ſomnique pondere caput quaſi dejectum ſubinde nutaret, caper, qui ſoleret eam capellam ſalire, impetu in eum facto creboque* [leg. *cerebroque*] *cum cornibus diſcuſſo, abjecit eum in flumen, quod in facti nomine Crathis eſt appellatum. Cum autem ex capella puer eſſet natus, cujus pars inferior erat caprina, eumque dominus educaret, augeretque ea re familiaritatem, ut animadvertit adultae aetatis eſſe educator, timens ne feritas ejus noceret ſuis, clam eum tollit in ſylvam, et ibi deſtituit: quem quia agreſtes in ſylva primum conſpexere, ut Deum venerati, Sylvanum appellarunt.*

καὶ σμίλακα] Mediceus, μίλακα. Vide not. ad lib. iii. Var. Hiſt. cap. 1. pag. 195.

τὸ ςόμα ἀποφαίνων αὐτῷ, εἰ δεηθείη φιλῆσαι, εὐῶδες αὐτῇ·] Mediceus, αὐτῆς.

καὶ ςιβάδα ἐγκαθεύδειν ὡς νύμφην παρεσκεύαζεν ἁβροτάτην] Mediceus, ὡς νύμφῃ.

CAP. XLIII. Σύερίγγας μὲν Αἰγυπτίας] Infra lib. xvi. cap. 15.

καὶ τὸ τῆς ποιητῶν] Virgil. lib. v. Aeneid. ỹ 588. Ovidius lib. viii. Met. ỹ 163.

Μυρμήκων] Supra lib. ii. cap. 25.

τὴν ὑπόγειον οἰκοδομίαν] Apoſtolius Cent. i. prov. 8. τὴν ἑαυτῶν γεωργίαν [leg. γεωρυχίαν] ἐργάζεσθαι σκολιωτάτην τοῖς ἐπιβουλεύουσι σφίσι τῶν θηρίων τὴν πάροδον καὶ δύσπορον.

περιβαλόντες,] Apoſtolius, περιβάλλοντες.

μέσας] Hanc vocem ignorat Apoſtolius.

διαλείχουσι,] Apoſtolius, διαχίζουσι, et mox ἀνδρῶν pro ἀνδρῶνα.

σιρὸν] Apoſtolius, σωρόν.

οὔτε Ἰσχόμαχος ἐνταῦθα, οὔτε Σωκράτης] Apud Xenophontem lib. v. Ἀπομνημονευμ. pag. 835, et ſeqq.

ἐπισιτίσασθαι] Al. ἐπισιτίζοντες. GESNER. Prius tuentur Apoſtolius et Mediceus.

οὐραγοὺς] Al. οὐραχοὺς. GESNER. οὐραγοὺς hic locum non habet, uti nec illud in margine adſcriptum οὐραχοὺς: οὐρύγγους enim, ſive οὐρρύγκους legendum e Varrone valide docet ſummus Bochartus in Hierozoic. P. ii. lib. iv. cap. 20. pag. 590. TRILLER. οὐραχοὺς habent Mediceus atque Apoſtolius.

ἀλοαῖς] Mediceus et Apoſtolius, ἀλοητοῦ.

διαςῆσαι] Apoſtolius, διασεῖσαι.

τοὺς τεθνεῶτας] Adde cap. 50. h. l.

ζοροῖς

ϛοϱοῖς] Apoſtolius, σωϱοῖς.

Cap. xliv. ὁ Βȣκέφαλος] Tzetzes Chil. i. 28. ϛ 806. Mediceus, ὁ Βȣκεφάλας.

Διαῤῥεῖ πανταχόσε λόγος] Mediceus, ὁ λόγος.

Καὶ τὸν Ἀντιόχȣ δὲ ἵππον] Plinius lib. viii. cap. 42. *Phylarchus refert Centaretum e Galatis, in praelio occiſo Antiocho, potitum equo ejus conſcendiſſe ovantem: at illum indignatione accenſum domitis fraenis ne regi poſſet, praecipitem in abrupta iſſe exanimatumque una.*

Καὶ ταῦτα ἐρωτικὰ] Mediceus, καὶ ταῦτα μὲν ἐρωτικά.

Cap. xlv. πελαγίῳ ἱέρακι] Quem Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 32. περκνόπτερον, ὀρειπελαργὸν, et γυπαίετον appellari ait.

πελαργὸν νυκτερίδα] Supra lib. i. cap. 37.

Πελεκάνας δὲ μὴ νοεῖν φίλα ὄρτυγι,] Mediceus, Πελεκᾶνα.

Cap. xlvi. Ἀποκτίννυσι δὲ ἀετὸν] Philes Carm. xxx. ϛ 8——25.

Μύρῳ κάνθαρος ἀποθνήσκει,] Supra lib. i. cap. 38.

ϛέατι δορκάδων] Mediceus, ϛέατι δορκάδος.

Cap. xlvii. πρὶν ἢ ταράξαι τὰ ἴχνη,] Xenophon Κυνηγετ. pag. 981.

Cap. xlviii. ἵππον ἀνέβη θῆλυν,] Idem habet Plutarchus, Arrianus, et alii, qui de Dario aliquid commentati. Vide de hoc loco Nic. Blancardum in notis ad Arrianum De exped. Alexandri lib. ii. pag. 109. Triller. et cl. Freinſhemium ad Curtium lib. iii. cap. 3.

Cap. xlix. Ἀριστοτέλης] Lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 24. Adde infra lib. vii. cap. 13. Plinium lib. viii. cap. 44. Plutarchum lib. Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 970.

τὸν Παρθενῶνα] Templum hoc a Callicrate et Tetino architectis aedificatum fuiſſe teſtantur Strabo lib. ix. pag. 395. Pauſanias lib. viii. cap. 41.

ἐν πρυτανείῳ] De quo egit cl. Perizonius ad lib. ix. Var. Hiſt. cap. 39.

Cap. l. Κλεάνθην τὸν Ἄσσιον] Quem memoravit auctor ſupra lib. iv. cap. 45. Ejuſdem ſcripta enumerat cl. Fabricius lib. iii. Bibl. Gr. cap. 15. pag. 394.

μύρμηκας ἄλλȣς κομίζοντας] Supra h. l. cap. 43.

ἐξ ἀτραπȣ̃ τινος ἑτέραν] ἑτέρας, Gesner. Conjecturae doctiſſimi viri adſtipulatur Mediceus.

καὶ ἐκείνȣς ἀποδέξασθαι ἀσμένως,] Mediceus, ἀποδέξασθαι.

Ἡσίοδος] Ἔργ. καὶ ἡμέρ. ϛ 277.

οἰωνοῖς πετεηνοῖς] Mediceus addit ἔδωκεν, ſupple νόμον.

ἐν αὐτοῖς·] Editt. Heſiodi, ἐπ᾽ αὐτοῖς. Mediceus, ἐϛὶ μετ᾽ αὐτοῖς.

εἴγε καὶ ἐκεῖνος τὸν Ἕκτορα] Homerus Iliad. Ω. ϛ 230, et ſeqq.

Cap. li. Κατηγορεῖ τὸ διψάδος τὸ ἔργον] Similiter Lucianus Περὶ τῶν διψάδων tom. ii. pag. 655. τὸ δὲ μάλιϛα καταπονȣ̃ν καὶ κατατρύχον αὐτȣ̀ς, ἐκεῖνό ἐϛιν, ὁμώνυμον πάθος τῷ ἑρπετῷ, διψῶσι γὰρ εἰς ὑπερβολήν· καὶ τὸ παραδοξότατον, ὅσῳ περ ἂν πίνωσι, τοσȣ́τῳ μᾶλλον ὀρέγονται τȣ̃ ποτȣ̃.

πρηϛῆρας] Infra lib. xvii. cap. 4.

κεντρίδα,] Scholiaſtes Nicandri in Theriacis (unde hoc caput Aelianus videtur paraphraſtice reddidiſſe) *dipſadem* alio nomine docet *centrinam* vocari κεντρίναν, quod faciem in acutum exeuntem habeat centri inſtar. Alius eſt *cenchrines* ſerpens. Gesner.

οἶδα, ȣ̓ σιωπήσομαι] οἶδα· ȣ̓ γὰρ σιωπήσομαι. Gesner.

Ἡφαίϛῳ

Ἡφαίστῳ φησὶ,] Al. ἡ φήμη. Gesner. Voluit haud dubie vir doctus ἡ φήμη φησὶ, quomodo habet Mediceus. Sed in ſecundis curis haec ab ipſo deleta ſunt.

Σοφοκλῆς] ἐν Κωφοῖς. Scholiaſt. Nicandri ad Ther. ℣ 343.

Cap. LII. ὑποπάτιων,] Al. ὑποτάτων. Gesner.

Cap. LIII. εἰς κόρον πιεῖν,] Mallem ποιεῖν: τὸ πιεῖν enim *bibere* modo praeceſſit. Triller.

οὐ πίνουσιν ἐπικύψαντες, etc.] Omnem hunc locum peſſime eſſe Latine redditum oſtendit, meliora adferens Lamb. Bos in Obſerv. miſcell. crit. cap. 33. Confer noſtrum in Var. Hiſt. lib. i. cap. 4. Triller. Item Phaedrum lib. i. fab. 25. et Plinium lib. viii. cap. 40.

εἶτα ἐξαρπάζοιεν] Mediceus, εἶτα ἐξαρπάσῃ.

Cap. LIV. ἤδη μοι λέλεκται·] Lib. iii. cap. x. et iv. 17.

Μέλλων ἁλίσκεσθαι] Plinius lib. viii. cap. 37. Apoſtolius Cent. iii. prov. 75.

Cap. LV. Αἱ λεπάδες,] Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 16. et lib. viii. cap. 2.

δακτύλοις τοῦ Μίλωνος,] Adde cap. 24. lib. ii. Var. Hiſt.

Cap. LVI. Στρατεύονται δὲ ἄρα οἱ Λίβυες,] Confer cl. Perizonium ad lib. xii. V. H. cap. 55. et ampl. Cuperum de nummis Elephant. pag. 40.

Ἰνδῶν] Forte Λιβύων. Gesner.

καὶ δένδρα ἐκμοχλεύοντες ἀποκλίνουσι.] Mediceus, ἐκμοχλεύσαντες.

Cap. LVII. αἱ φάλαγγες] Supra lib. i. cap. 21. et lib. i. Var. Hiſt. cap. 2. Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 39. Apoſtolius Cent. ix. prov. 58. Philes Carm. lxvii.

πεφύκασι δὲ ἄρα] Mediceus, πεφύκεσαν δὲ ἄρα.

Cap. LVIII. λογιστικῆς] Ita legendum apud Apoſtolium pro λογικῆς.

οἱ φοίνικες] Herodotus lib. ii. cap. 73. S. Epiphanius Phyſiol. cap. 11. Georgius Piſides ℣ 1092. Tzetzes Chil. v. 6. ℣ 387. Apoſtolius Cent. xx. prov. 31.

Καὶ οὗτοι γοῦν πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ τούτων] Achilles Tatius lib. iii. De Clit. et Leuc. amoribus, fine.

ὁ δὲ ἄλλος ἐκείνων ἑρπζόντων] Mediceus, ὅδε ἄλλως, quomodo etiam legendum conjecit doctiſſimus Petavius ad Syneſium, pag. 18.

τὸν μὲν ἥλιον ἐν τῇ λέσχαις καταδυώσειν] Idem vir cl. obſervavit Aelianum hoc loco Callimachum imitari, qui in Epigr. in Heraclitum canit,

> ἐμνήσθην δ' ὁσσάκις ἀμφότεροι
> Ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν.

Ἡλίου πόλις,] Apoſtolius, Ἡλιόπολις.

Σισύφων] Heſychius et Suidas in Σίσυφος.

Τελχίνων] Adde Heſychium et Suidam in h. v.

Κερκώπων] Vide Suidam in Κέρκωπες, et Κερκωπίζειν, atque cl. Schottum ad Zenobium Cent. iv. prov. 50.

καλοῖς προειρημένοις] κακοῖς τοῖς προειρημένοις. Gesner.

Cap. LIX. μελαθεῖσα οὖν κύων] Mediceus, μελαθεῖσα δὲ κύων.

ἰχνευτικὸς γὰρ καὶ εὔρινος] Mediceus, ἰχνευτικὴ γὰρ καὶ εὔρινος.

Cap. LX. ὡς Ἡρόδοτος λέγει,] Lib. i. cap. 216. γυναῖκα μὲν γαμέει ἕκαστος, ταύτῃσι δὲ ἐπὶ κοινὰ χρέωνται· ὃ γὰρ Σκύθας φασὶ Ἕλληνες ποιέειν, οὐ Σκύθαι εἰσὶ οἱ ποιέοντες, ἀλλὰ Μασσαγέται·

γέται· τ̃ γδ ἐπιθυμήσῃ γυναικὸς Μασσαγέτης ἀνὴρ τ̃ φαρετρεῶνα ἀποκρεμάσας πρὸ τ̃ ἁμάξης, μίσγετ) ἀδεῶς.

Καμήλων ἡ ὁμιλία] Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 10.

λέγειν ἱκανοῖς ὑπὲρ τ̃ ἀτεκμάρτων τε ϗ ἀσυμβλήτων.] Mediceus, ϗ ἐ συμβλήτων.

CAP. LXI. Λυκȣ̃ργ@· ἡ νομοθετεῖ] Vide Cragium De rep. Laced. lib. iii. tab. vii. Inſtit. 3.

ὁ ȣ̃ Εὐνόμȣ] Forte ȣ̃τως ϗ Εὔνομος. GESNER. Nihil hoc loco mutandum. *Eunomum* enim Lycurgi patrem fuiſſe conſtat ex Eutychida apud Plutarchum in Lycurgo pag. 40.

Ἐπαΐȣσι γȣ̃ν τὸ τ̃ ἐλεφάντων γένος,] Infra lib. vii. cap. 15.

Ζάλευκοι, ϗ Χαρώνδαι,] *Zaleucus* Locrenſium legiſlator fuit, *Charondas* Catanenſium, Rheginorum, et Thuriorum. Vide lib. iii. Var. Hiſt. cap. 17.

εἰς ὀρύγματα] Mediceus et Apoſtolius Cent. viii. prov. 14. εἰς ὄρυγμα.

φρυγάνων τινῶν ἀγκαλίδας, ϗ φακέλȣς ἐμβάλλοντες,] Iidem, φρυγάνων τινὰς ἀγκαλίδας ϗ φακέλλȣς ἐμβαλόντες.

γηροβαρεῖς] Uterque, γήρᾳ βαρεῖς. Infra lib. vii. cap. 2. γήρᾳ βαρεῖς ὄντας. Et ix. 1. Ὁ λέων ἤδη προήκων τ̃ ἡλικίαν, καὶ γήρᾳ βαρὺς γεγενημέν@.

Πȣ̃ δὲ ἀπεκήρυξεν] Apoſtolius, Πῶς δέ. Mediceus, Πȣ̃ δαί.

CAP. LXII. ϗ τὰ ἤδη λεχθέντα.] Supra h. l. cap. 25.

ἀρχ τάττειν] Forte προστάττειν vel ἐπιτάττειν. GESNER. προστάττειν vel ἐπιτάττειν in margine appoſitum, quod nec improbo; poſſet tamen etiam legi παρατάττειν, aut παραστατεῖν ſenſu optimo. TRILLER.

Γέλων ὁ Συρακȣ́σι@·] Lib. i. Var. Hiſt. cap. 13. Plinius lib. viii. cap. 40. Tzetzes Chil. iv. 131. ỳ 266.

CAP. LXIII. νηπίῳ παιδὶ τὸ γέν@· Ἀρκάδι] Conon Narrat. 21. hunc puerum Cretenſem fuiſſe ſcribit, eumque Thoantem appellatum e Democrito teſtatur Plinius lib. viii. cap. 17. Patris autem Achaiae urbe iſtam hiſtoriam accidiſſe refert auctor lib. xiii. Var. Hiſt. cap. 46. atque etiam Tzetzes Chil. iv. 135. ỳ 313.

λῃσαῖς ἐπιτυγχάνει] Mediceus, λῃσαῖς περιτυγχάνει.

CAP. LXIV. Ἡ ἀλώπηξ πονηρὸν ζῶόν ἐστι] Supra h. l cap. 24. Philes Carm. xxx. ỳ 36.

CAP. LXV. Κανώπιον] Κωνώπιον ex Antigono et Stephano ſcribendum eſſe monuit cl. Meurſius in notis ad Antig.

οἱ λύκοι] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 36. Antigonus Caryſtius cap. 33. Plinius lib. x. cap. 8.

ϗ εἰ θεάσαιο,] Mediceus, ϗ εἰ θεάσοιο.

τ̃ ἀγρας τῆς θαλαττίας μοίρας] Mediceus, τ̃ ἀγρας τ̃ θαλαττίȣ μοίρας.

LIBER VII.

CAP. I. Πέπυσμαι ϧ ϗ] Mediceus, Πέπυσμαι ϧ ἄρα καί.

τὰς βȣ̃ς — τὰς Σȣσίδας.] Plutarchus lib. Πότερα τ῀ ζώων φρονιμ. pag. 974.

CAP. II. ὑπὸ τ῀ Συγγραφέων,] Herodot. lib. iv. cap. 184. Strab. lib. xvii. pag. 825. Pompon. Mel. lib. iii. cap. 10. Plinius lib. v. cap. 1. Maxim. Tyr. Diſſert. vii. cap. 7.

τ῀ ποιητῶν)] Dionyſ. Alexandr. ỳ 67. Sil. Italic. lib. i. ỳ 202.

ἄλσεσι πάνυ σκεροῖς] Mediceus, σκιαροῖς.

λογάδας] Legi aeque commode poſſet λογχῖτας *haſtiferos*, aut λοχίτας *cohortes:* verum neutrum neceſſe. Λογάδας enim elliptice dictum quaſi λογάδας νεανίας, quomodo loquutos eſſe conſtat Thucydidem atque Herodianum. TRILLER.

CAP. III. μόνωψ,] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 45. ὁ δὲ βόνασος γίνεται μὲν ἐν τῇ Παιονίᾳ ἐν τῷ ὄρει τῷ Μεσαπίῳ, ὃ ὁρίζει τ Παιονικὴν ϗ τ Μαιδικὴν χώραν· καλȣ̃σι ϧ αὐτὸν οἱ Παίονες μόναπον. *Bonaſus* dicitur Plinio lib. viii. cap. 15. μόνωπος Antigono cap. 58.

CAP. IV. Ἴδιον ϧ ἄρα ἦν ταύρȣ τὸ εὐπειθὲς,] Mediceus, ϗ τὸ εὐπειθές.

μένȣσι δὲ] Mediceus, μένȣσι γȣ̃ν· et mox ἐθέλοις pro vulg. ἐθέλεις.

εἰς σόμα] ἐπὶ πόδας. GESNER.

ὄψει δὲ ἄρα ϗ] Mediceus, ὄψει δὲ ἄρα ταῦρον ϗ.

τ Εὐρώπην δή.] τ Εὐρώπην Δία. GESNER. Sed legendum potius Δία *Iovem* ipſa antecedentia ἄγοντα κ. λ. clare evincunt. De fabula ipſa nihil monere attinet; eſt enim ſatis decantata. TRILLER.

CAP. V. τὸ κάτω βλέπον] Plinius lib. viii. cap. 21. Athenaeus lib. v. pag. 221. Georgius Piſides ỳ 933. Philes Carm. xlvi.

τ ἐντυχόντα.] τῷ ἐντυχόντι. GESNER. Philes:

θάμβος δ' ἰδεῖν
Τοῖς ἐντυχȣ̃σι, ϗ φόβος δῆθεν μέγας.

ἀξιοβαρὲς] Al. ὀξειοβαρές. GESNER. ἀξιοβαρὲς nihili eſt: in margine adjectum ὀξειοβαρὲς aeque vox nihili. Legendum putem τοξικὸν βαρὲς, *venenum grave* et *vehemens*, quam ſane emendationem antecedentia efflagitant. TRILLER. Cl. Pauwius in notis ad Philen legit ἆσθμα ἰοβαρές.

τ῀ ϧ ζώων τὰ πλησιάζοντα, τὰ ἀναπνέοντα τȣ̃τον,] Mediceus, τ῀ δὲ τ῀ ζώων τὰ πλησιάζοντα ἀναπνέοντα τȣ̃το.

τ αὐτȣ̃ δυνάμεως] Leg. αὐτȣ̃.

CAP. VI. ϗ μέντοι διὰ τ῀ μεγίσων ἰέναι δένδρων, οἷον διὰ λητȣ̃.] Mediceus, ϗ μέντοι ϗ διὰ τ῀ μ. ἰ. δένδρων, οἷον διὰ λητων.

καταχλῶντας τὰ δένδρα.] Supra lib. v. cap. 55.

τ μελελθȣ́σης] τ῀ μελελθόντων. GESNER.

ἐςασάν τε ϗ ἀναπαύονται,] Mediceus, ἐςᾶσί τε ϗ ἀναπαύονται.

ϗ μνήμη τροφῆς αὐτοῖς εἰσέρχεται.] Mediceus, αὐτȣ̃ς. Cap. 7. h. l. ȣ̓κȣ̃ν ὑπόνοια εἰσέρχεται ϗ τ βασιλέα, ϗ τȣ̀ς πελεςῶτας αὐτόν.

τ τε σχοῖνον] Infra lib. x. cap. 10.

Οἵ γε μὴν διώκοντες αὐλίζονται] Infra lib. viii. cap. 10.

ὀ μεῖον τ̃ λεόντων] Supra lib. vi. cap. 22.

Cap. VII. Ἐὰν δὲ καταπέτωνται κ̃ βοῶσι,] Supra lib. i. cap. 44. et iii. 14.

γλαῦξ] Confer cum hoc capite Plinium lib. xviii. cap. 35.

εἰ φθέγγοιτο,] Mediceus, εἰ φθέγγοιντο.

Κολοιοὶ] Apoſtolius Cent. i. prov. 54.

Κορώνη δὲ ἐπὶ δείπνῳ] Κορώνη δὲ ἐὰν τρὶς κράξῃ, Theophraſtus. Gesner.

ἐπὶ δείπνῳ] Coena inſulſa hic et admodum frigida; quid enim δεῖπνον aut coena ad cornicis inconditos clamores? niſi forte de tempore repentino ſit intelligendum, quo coenabant, ut notum, veteres. Sed id haud neceſſe videtur. Legendum igitur potius, ut mihi viſum, Κορώνη δὲ ἐπὶ διπλῷ, ſive ἐπὶ διπλοῦν, *ſi cornix plus quam bis vociferata fuit.* Clare enim Theophraſtus de eadem re loquens, ἐὰν τρὶς κράξῃ, *ſi ter clamaverit:* quod et in margine notatum. Triller.

χειμῶνος ἐπιδημίας ἀποδιδράσκων.] Mediceus, χειμῶνος ἐπιδημίαν ἀποδιδράσκων.

οἱ ἠθάδες] Apoſtolius Cent. ii. prov. 43. οἱ ἐθάδες, prave.

ὑποτρίζοντες] Mediceus et Apoſtolius, ὑποτρύζοντες.

λουόμεναί τε ὄρνιθες,] Geoponic. lib. i. cap. 3. pag. 6.

Σημαίνουσιν εὐδίαν. Ὄρνιθες δὲ ἀθροιζόμενοι περί τε λίμνας κ̃ ποταμῶν ὄχθας,] Haec verba temere exciderunt ex editione Apoſtolii.

οἱ λιμναῖοι ἐς τ̃ γῆν πεσόντες,] Mediceus, ἰόντες.

Cap. VIII. τ̃ ὄρυγα ζωιέναι] Plinius lib. ii. cap. 40. Plutarchus lib. Πότερα τ̃ ζώων φρονιμ. pag. 974.

καὶ τ̃ ἐπιπολὴν μαρτυρεῖσθαι] Mediceus, μαρτύρεσθαι.

αὐτὰς ἐπιστρέφουσιν] αὖθις vel αὐτὰς ἐπιστρέφουσιν. Gesner.

Ἐν Ὀλυμπίᾳ δὲ θεώμενον Ἀναξαγόραν] Diogenes Laertius lib. ii. ſegm. 10. Philoſtratus lib. i. De vita Apoll. cap. 2.

Ὕες δὲ ἐν τοῖς δρόμασι] μυῖαι ἐν τοῖς δρώμασι, Gyllius. Gesner.

εἰ δὲ κ̃ τ̃ ὁπλαῖς κόνιν προσαναβάλλοιτο, τὰ αὐτὰ δηλοῖ που.] Mediceus, προσαναβάλλοιτο αὐτά, τὰ αὐτὰ δηλοῖ που.

Cap. IX. τρέφεται] τρέφονται. Gesner.

τ̃ ἄλλων μὲν, ἐκ τούτων δὲ ἔτι] τ̃ ἄλλων μὲν κομιδῆν, ἱεράκων δὲ ἔτι. Gesner.

κ̃ μάλα ἀκριβοῦσι] Mediceus, κ̃ μάλα γε ἀκριβοῦσι.

Cap. X. Κυνὸς ἐς τοὺς τρέφοντας] Conf. Plutarch. De ſolert. animal. pag. 479. Triller. et ſup. lib. vi. cap. 25. et 62. inf. xii. 31. Michael Glycas Part. i. Annal. pag. 50, 51.

Κάλβου τ̃ Ῥωμαίου] Καιλίου ſcribendum ſuſpicatur cl. Harduinus ad Plinium lib. viii. cap. 40. fruſtra ut puto. Tzetzes enim Chil. iv. 131. ℣ 232. vulgatam ſcripturam tuetur, neque eandem hiſtoriam referunt Plinius et Aelianus; quod temere exiſtimat vir doctiſſimus. Plinii enim verba ſunt: *Item Caelium ſenatorem aegrum Placentiae ab armatis oppreſſum: nec prius ille vulneratus eſt, quam cane interempto.* Adde Plutarchum lib. Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 969.

Ὁ Ἠπειρώτης Πύῤῥος] Plutarch. ibid. Tzetzes ibid.

ἐπιστρεφόμενος, ὡς οἷόν τε ἦν] Mediceus, ὡς οἷός τε ἦν.

κ̃ τί δεῖ τὰ πολλὰ ἐπιλέγειν, ὅσα] Medi-

Mediceus, Καὶ τί δεῖ τὰ λοιπὰ ἐπιλέγειν, ὁπόσα: et mox, εἴπερ οὖν ἀνθρώπων pro vulg. εἴπερ ἀνθρώπων.

Cap. xi. Πολύποδος] Apoſtolius Cent. xiv. prov. 25.

καὶ παισὶ τοῖς ἑαυτοῦ] Mediceus, καὶ τοῖς παισὶ τοῖς ἑαυτοῦ.

Πλόκαμοι δὲ ἄρα ἰχθύος ἐκείνου περιβάλλουσι τῷ αἰτίῳ σφᾶς ἑαυτούς·] *Malum ſibi accerſens*, ut in Proverbiis, *Corvus ſerpentem, cornix ſcorpium.* Gesner.

χανὼν λύκος,] Hoc proverbium illuſtrat Suidas in v. Λύκος ἔχανεν, et Λύκος χανών, atque Apoſtolius Cent. xii. prov. 19.

Ἐν δὲ τοῖς] Ὡς ἐν τοῖς. Gesner.

ὑφ' Ἡροδότου] Lib. i. cap. 214. et lib. iii. cap. 125.

καὶ τὸν χρυσὸν] Mediceus et Apoſtolius, ὡς τὸν χρυσόν.

καὶ ἄλλος τεύχων ὡς ἑτέρῳ τις ἑῷ κακὸν ἧπαρ τεύχει·] ὃς δ' ἄλλῳ κακὰ τεύχει, ἑῷ κακὸν ἧπαρ τεύχει. Vide Eraſmum in proverbio: *Malum conſilium conſultori peſſimum.* Gesner. Idem verſus occurrit lib. viii. Var. Hiſt. cap. 9. Apoſtolius, καὶ ἄλλος τεύχων ἑτέρῳ κακὸν ἑῷ ἧπαρ τεύχει.

Cap. xii. Μέγα νυῦ φρονείτωσαν] Mediceus, μέγα μὴ νῦν φρονείτωσαν.

Ταῦτα καὶ Δαρεῖος ἐθαύμασεν,] Apud Herodotum lib. v. cap. 12 et 13.

Cap. xiii. καθ' ἡλικίαν,] Malim παρ' ἡλικίαν. Gesner. Nihil mutandum; nam de eodem mulo ſupra dixit auctor: οὐ μὴν φιλοπόνου καὶ ἐθελουργοῦ καθ' ἡλικίαν ἑαυτὸν οὐκ ἀφῆκεν.

Ἀριστοτέλης] Lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 24.

καὶ ἡμεῖς ἄνω που] Supra lib. vi. cap. 49.

τὸ δὲ οὐ κυνὸς] Tzetzes Chil. iv. 131. ℣ 158.

καὶ ὑλακτῶν, καὶ οὐκ ἀνίει] Mediceus, καὶ ὑλακτῶν οὐκ ἀνίει.

οἱ τῆς κακῆς ἐκείνου πράξεως κοινωνοί·] Mediceus, ἐκείνης.

ὥσπερ ὑπελάμβανεν.] Mediceus, ὥς γε ὑπελάμβανεν.

Cap. xiv. παῖδες Ἀσκληπιοῦ] Mediceus, παῖδες Ἀσκληπιαδῶν.

ὑπόχυσιν] Celſus de Medic. lib. vi. cap. 6. § 35. *Suffuſio quoque, quam Graeci* ὑπόχυσιν *nominant, interdum oculi pupillae, qua cernit, ſe opponit.*

καὶ παραβάλλει τῇ ἀκάνθῃ τὸ ὄμμα,] Plinius lib. viii. cap. 50. *Oculos ſuffuſos capra junci puncto ſanguine exonerat, caper rubi.*

Cap. xv. Ποταμὸν ἐλέφαντες διέρχονται,] Infra lib. viii. cap. 15. Tzetzes Chiliad. iv. 122. ℣ 91.

οἱ δὲ ἤδη τέλειοι] Videtur aliquid deſiderari, forte διαβαίνοντες. Gesner.

οἱ δὲ ἤδη] Mallem εἶτα, licet et ἤδη ſenſum optimum fundat. Triller.

Τὰ δὲ ἀρτιγενῆ πώλια ἐπὶ τῶν] Philoſtratus De vita Apoll. lib. ii. cap. 14.

πολὺ δὲ ἄρα καὶ τροφῆς ἀφίστανται,] Supra lib. vi. cap. 61.

καὶ τὸ Λυκούργου] καὶ τὸ οὐ Λυκούργου. Gesner. Mediceus, καὶ τῶν Λυκούργου.

οἱ συναγελαζόμενοι καταλείποιεν·] Apoſtolius Cent. viii. prov. 10. οἱ συναγωνιζόμενοι καταλίποιεν: idemque τὸ πιστῶς ignorat.

τῶν θηρατῶν] Apoſtolius, τῶν θηρῶν, mendoſe.

Οἱ τοίνυν] Οὔτοι τοίνυν. Gesner.

καὶ λέγει ὡς ἐπιβουλεύοιεν αὐτῇ.] Mediceus, αὐτῷ, nempe ἄρχοντι.

ἡ δὲ

ἡ δὲ ἆθλον ἦν χαλεπεῖν καλήνέγκατο τῷ δούλῳ ζυγκαθεύδειν ἀδεῶς·] Mediceus, ἡ δὲ ἆθλον ἦν χαλεπεῖν ἠνέγκατο τῷ δούλῳ σ. α.

πατρῷοι θεοὶ] Hos veterum aliqui *penates Deos* verterunt, ut ſcribit Gyraldus. Gesner.

Μήδειαν] Adde cap. 21. Var. Hiſt. lib. v.

Πρόκνην τὴν Ἀτθίδα,] Apollodor. lib. iii. pag. 198.

Cap. xvi. Ταύτῃ τοι καὶ Αἰσχύλον τὸν Ἐλευσίνιον,] Plinius lib. x. cap. 3. Valerius Maximus lib. ix. cap. 11.

καὶ εἰθισμένα δήπου φιλοσοφῶν] Mediceus, τὰ εἰθ' δ. φ.

Cap. xvii. γῆρα γε παρειμένους] Antigonus Caryſt. cap. 27. et Suidas v. Κήρυλος aiunt κηρύλους dictos fuiſſe τοὺς ἄῤῥενας τῶν ἀλκυόνων.

Cap. xviii. κόρακας] Supra lib. ii. cap. 49.

Cap. xix. πρόβατον] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 3.

πτῶκας οἱ ποιηταὶ καλοῦσιν,] Homerus Iliad. P. ℣ 676.

Ὅν τε [αἰετὸν] καὶ ὕψοθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτὼξ
Θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος.

Et adjective eadem vox occurrit Iliad. X. ℣ 310.

Ἁρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν, ἢ πτῶκα λαγωόν.

Adde cap. 47. h. l.

ὥσπερ οὖν οἱ στρουθοὶ] Supra lib. iv. cap. 38.

οἱ κεστρεῖς.] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. ii. pag. 382. Antigonus Caryſt. cap. 100.

ἐλέχθησαν.] ἠλέγχθησαν. Gesner.

Λάθρα γοῦν] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 8.

Λαγνίστατον δὲ καὶ ὁ πέρδιξ,] Supra lib. iii. cap. 5. et iv. 16.

τροφῆς δὲ κοινωνίαν] Mediceus, τροφῆς δὲ τὴν κοινωνίαν.

πολλάκις οὖν] Mediceus, πολλάκις γοῦν.

ὥσπερ οὖν ὁ Μενέλεως καὶ ὁ Πάρις] Apud Homerum Iliad. Γ et Δ.

γέγονε γὰρ καὶ ὁ πατρός.] Plutarchus lib. Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 962. ὃ δὴ καὶ δῆλόν ἐστι, παραβαλλομένων πελαργοῖς ἵππων πολαμίων· οἱ μὲν γὰρ τρέφουσι τοὺς πατέρας· οἱ δὲ ἀποκτιννύουσιν, ἵνα τὰς μητέρας ὀχεύωσι.

μῦαι] Supra lib. ii. cap. 29.

Cap. xx. καὶ τὸν τρόπον δὲ] Particulam καὶ ignorat Mediceus.

Δρῶσι δὲ τοῦτο] Mediceus, Δρῶσι δὲ ἄρα τοῦτο.

Cap. xxi. ὁ πίθηκος] Supra lib. v. cap. 26.

Αὐτίκα οὖν ἰδὼν τροφὸν] Mediceus, Αὐτίκα γοῦν ἰδὼν ἐξ ἀπόπτου τροφόν.

τοῦ ἀτυχοῦς παιδίου] Mediceus, τοῦ δυστυχοῦς παιδίου.

Cap. xxii. κροκόταν.] ὁ κροκότας tribus ſyllabis Heſychio et Arriano. Gesner. item Ariſtoteli, Cteſiae, et Straboni.

καὶ μιμεῖται τοὺς ἐμοῦντας.] Junge Ariſtotelem lib. viii. cap. 3. et Plinium lib. viii. cap. 30.

Cap. xxiii. Ἀμύνεται δὲ τὸν προαδικήσαντα ὁ λέων οἶδε.] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 69. Plinius lib. viii. cap. 16.

Ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν] Homericum dictum ex Iliad. A. ℣ 82.

εὐγενής τε καὶ ὡραῖος, ἤδη δὲ θηρατικὸς,] Mediceus, εὐγενὴς μὲν καὶ ὡραῖος, ἤδη δὲ θηρατικός.

πρόεισι τὸ θηρίον,] Mediceus, πρόεισι τὸ θηρίον ἐκεῖνο.

Cap. xxiv. Καρκίνων] Plinius lib. ix. cap. 31.

Καὶ γὰρ οὖν] Mediceus, καὶ γὰρ οὖν καί.

δρομίαι·] Eoſdem ἱππεῖς vocat Ari-

Ariſtoteles lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 2.

ἐπειδὰν τὸ πνεῦμα βίαιον ἐκφέρῃ,] Mediceus, ἐπειδὰν τὸ ῥεῦμα βίαιον ἐκ Πόντε καταφέρῃ. Plinius: *Univerſi aliquando congregantur: os Ponti evincere non valent: quamobrem regreſſi circumeunt, apparetque tritum iter.*

περιῤῥήγνυνται·] Al. περιῤῥήγνυνται. Gesner. idemque exhibet Mediceus.

ἀποτρέψῃ,] Al. ἀνατρέψειε. Gesner. Mediceus, ἀνατρέψῃ.

Cap. xxv. ἄνω πε οἶδα εἰπών·] Lib. iii. cap. 42.

πορφυρίων ἄρα] Mediceus, πορφυρίων ἢ ἄρα.

ὥσγε] ὅς γε. Gesner.

τ̃ πατρῴων] Al. τὸ πατρῷον. Gesner. atque ita habet Mediceus.

ἐπιςᾷ] Al. ἐπίςα. Gesner.

καὶ ξυμβαλεῖν ἐκ τε̃ δρωμένε κακὸν εἶναι] Mediceus, καὶ συμβαλεῖν ἐκ τε̃ δρωμένε κακὸν εἶναι.

Cap. xxvi. Πτύελον ἀνθρώπε] Apoſtolius Cent. i. prov. 82.

Ἀποκτείνειν δὲ καὶ τὰς θαλαττίας σκολοπένδρας] Supra lib. iv. cap. 22. Σκολόπενδρα θαλαττία διαῤῥήγνυται, ὥς φασιν, ἀνθρώπε διαπτύσαντος αὐτῆς.

Cap. xxvii. Λέγεσι δὲ Ἄραβες,] Apoſtolius Cent. i. prov. 82.

Τῶν δὲ ἁλμυρῶν] Unde etiam τὰ τὸ ἁλυκὸν ὕδωρ πίνοντα πρότερον ὀχεύεσθαι ſcribit Philoſophus lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 18.

ὅτι αὐτοῖς ὁ βοῤῥᾶς καὶ ὁ νότος] Ariſtoteles d. l. Columella lib. vii. cap. 3. Plinius lib. viii. cap. 47.

συμβάλλονται] Al. συμμάχονται. Gesner. Poſterius agnoſcit Apoſtolius, atque etiam codex Mediceus.

τε̃ ἐκγόνε] Apoſtolius, τε̃ γόνε.

Ἀχιλλεὺς δὲ, ἵνα φίλος αὐτῷ κείμενος ἐπὶ τ̃ πυρᾶς καυθῇ, εὔχης ἐδεῖτο, καὶ ἡ Ἶρις παρεκάλει τὲς ἀνέμες αὐτῷ)] Apud Homerum Iliad. Ψ. ỷ 194, et ſeqq. Apoſtolius, Ἀχιλλεὺς μὲν ἐν, ἵνα φίλος αὐτε̃ κείμενος.

ὁ τε̃ Νεοκλέες] Themiſtocles.

ὑπηρέτας ἑτοίμες καὶ ἀκλήτες ἔχεσι.] Hinc emendandus Apoſtolius, apud quem vulgo legitur, ὑπερέτας ἀκλήτως ἔχεσι.

Cap. xxviii. Ὅτε τ̃ Ἰκάριον] Achilles Tatius lib. ii. De amor. Clit. et Leuc. Hyginus Aſtronom. cap. iv. Tzetzes Chil. iv. 128. ỷ 157.

τοῖς πρῶτον πίεσιν οἶνον, καὶ εἰς ὕπνον ἐμπεσε̃σιν.] Forte οἱ πρῶτον πίοντες οἶνον, καὶ εἰς ὕπνον ἐμπεσόντες, Gesner. Nihil hoc loco mutandum; iſti enim qui vinum potaverant, et ſomno ſopiti erant, Icarium non occiderunt, ſed, ut auctor ait, ipſorum populares. Hyginus d. l. *Qui* (Icarius) *cum perambulans Atticorum fines paſtoribus oſtenderet, nonnulli eorum aviditate pleni, novo genere potionis inducti, ſomno conſopiuntur: atque alius aliam ſe in partem rejiciunt, ut ſemimortua membra jactantes, alia ac decebat, loquebantur; reliqui eorum arbitrati venenum ab Icario datum paſtoribus, ut eorum pecora abigeret in ſuos fines, Icarium interfectum in puteum dejecerunt.*

οὐκ εἰδότες πω θάνατον εἶναι τὸ πραχθὲν,] Mediceus, οὐκ εἰδότες πω μὴ θάνατον εἶναι τὸ πραχθέν.

καὶ τῷ κυνὶ] Supra lib. vi. cap. 25.

Εὐριπίδης] Medea ỷ 54.

πιτνῶντα] Editiones Euripidis, πιτνε̃ντα exhibent.

Cap. xxix. καὶ ἐλέαζε πάλιν] Mediceus, καὶ ἀνελέαζε πάλιν.

ὅτε

ὅτε ὠνήσονται οὐκ ἔχοντες] Cl. Wardus malebat ὠνήσωνται.

Ἄργος ὁ κύων] Homer. Odyſſ. P. ℣ 300.

τῷ Τηΐῳ ἀπήντησεν] Mediceus, τῷ Τηΐῳ ταῦτα ἀπήντησεν.

Cap. xxx. πετηλίαι] πηλίαι Gyllius. πετηλίαι quidem a *volando* dicti videri poſſunt. Gesner.

καταπέτονται] Al. καὶ πέτονται. Idem. atque ita Mediceus.

φασὶ δὲ ἰσχὺς] Mediceus, φασὶ δὲ καὶ ἰσχύς.

Cap. xxxi. Αἱ δὲ καρκινάδες] Mutuatus eſt haec ex Oppiani libro i. De piſcatione. Gesner. καρκίνια Ariſtoteli lib. v. Hiſt. Anim. cap. 15. et Oppiano lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 321.

Cap. xxxii. καὶ μάλα εὐπειθῶς] Mediceus, καὶ μάλα γε εὐπειθῶς.

εἰ δὲ ἀναδῦναι, καὶ τοῦτο ὑπάρχει· μετακινουμένους δὲ ἔρχονται καὶ οἱ λοιποί.] Mediceus, εἰ δὲ ἀναδῦναι, καὶ τοῦδε ἄρχει· μετακινουμένῳ δὲ ἕπονται καὶ οἱ λοιποί: quod vulgato longe venuſtius et expreſſius eſt.

ὡς τι χρηστὸν καὶ οἰκεῖον ἔχων] Mediceus, ἕξων.

Cap. xxxiii. Τοὺς ἐχίνους ὁ κλύδων] Plinius lib. ix. cap. 31. Plutarch. lib. Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 979. Oppianus lib. ii. Ἁλιευτ. ℣ 226. Caſſiodorus lib. iii. Var. Epiſt. 48. Michael Glycas Annal. Part. i. pag. 35. Georgius Piſides ℣ 1133.

προσαρράττων] Malim προσαράττων per ſimplex ρ, a πρὸς et ἀράττω; quanquam et καταράττω et καταρράττω recte dicitur; hoc a verbo ῥάττω illud ab ἀράττω compoſitum; ſed praepoſitionis πρὸς cum in conſonam exeat, alia eſt ratio. Gesner.

ὑπανίστανται] Mediceus, ὑπανίστανται.

Cap. xxxiv. Ἡ πορφύρα] Infra lib. xv. cap. 16. Oppianus lib. v. Ἁλιευτ. ℣ 598.

γλῶτταν] De qua agit Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 15. et lib. ii. De part. anim. cap. 2.

διῆρται] Melius forte διήρτηται a διαρτάω, vel διεῖρται a διείρω. Gesner.

Cap. xxxv. Σκολόπενδραι] Dioſcorides lib. ii. cap. 16. Oppianus lib. ii. Ἁλιευτ. ℣ 424.

εἰπεῖν] ἰδεῖν. Gesner.

κνησιεῖ,] Malim κνησείει, verbo meditativo. Gesner. Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 37. βαδίζουσι δ' αἱ σκολόπενδραι πρὸς τὰ κνισσώδη, ὥσπερ καὶ χερσαῖαι· τῷ μὲν οὖν στόματι οὐ δάκνουσι, τῇ δὲ ἁφῇ καθ' ὅλον τὸ σῶμα, ὥσπερ αἱ καλούμεναι κνίδαι.

Ποιοῦσι δὲ καὶ ἀκαλῆφαι κνισμὸν,] Al. κνισμονήν. Gesner. Mediceus, κνησμονήν. Diphilus apud Athenaeum lib. iii. cap. 12. ἡ δὲ ἀκαλήφη ἐστὶν εὐκοίλιος, οὐρητική, εὐστόμαχος· κνησμὸν δὲ ποιεῖ τοῖς σιωάγουσιν, ἐπειδὰν μὴ προαλείψωνται· ὄντως γὰρ ἀνιᾷ τοὺς θηρεύοντας αὐτήν· ὑφ' ὧν καὶ παραφθορὰν νῦν ἀκαλήφη ὀνομάζεται· τάχα δὲ ἴσως διὰ ταύτην καὶ ἡ βοτάνη· κατ' εὐφημισμὸν γὰρ τῆς ἀντιφράσεως ὠνόμασται· οὐ γὰρ πραεῖά ἐστι καὶ ἁπαλὴ τῇ ἁφῇ, τραχεῖα δὲ καὶ ἀηδής.

ἰσημερίας] Scilicet μετοπωρινῆς. Vide Ariſtotelem lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 6.

Cap. xxxvi. ἀθρήσωσι.] Al. θεάσωνται. Gesner.

Cap. xxxvii. Πῶρος δὲ τῶν Ἰνδῶν βασιλέως] Confer Plutarchum De ſolertia animalium pag. 480. Triller.

Cap. xxxviii. Ὑρκανοῖς] Hyrcaniae, quae in Lydia eſt, incolis, et Hyrcanorum, qui ad mare Caſpium

pium degunt, colonis. Vide Patruum ad Marmoream Baſin Coloſſi Tiberio erecti cap. 30.

Μάγνησιν] Accolis Maeandri, quorum etiam meminit auctor lib. xiv. V. H. cap. 46.

καὶ ἐν γραφῇ εἴκασται] Mediceus, καὶ γραφῇ εἴκασται.

ἐν τῇ Ποικίλῃ] De qua agit doctiſſimus Meurſius lib. i. de Athenis Atticis cap. 5.

Κυναίγειρον καὶ Ἐπίζηλόν τε καὶ Καλλίμαχον.] Quorum virtutem celebrat Herodotus lib. vi. cap. 111, 114, 117.

Νίκων] Μίκων legit Meurſius loc. laud. Ejuſdem pictoris mentio occurrit ſupra lib. iv. cap. 50. ubi Μίκωνα pro Νίκωνα quoque reſtituendum.

ἀλλὰ Θασίου Πολυγνώτου] Aglaophontis filii et diſcipuli. Harpocration in v. Πολύγνωτος. Mediceus, ἀλλὰ τοῦ Θασίου Π.

Cap. xxxix. Ὅσοι λέγουσι] Ariſtoteles lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 11. et ix. 6. item lib. iii. De part. anim. cap. 1 et 2. Cervas cornua habere negat, eumque ſequitur, ut ſolet, Plinius lib. viii. cap. 32. Iulius Pollux lib. v. cap. 12. Τῶν δὲ ἐλάφων ἄκερως μὲν ἡ θήλεια· ὁ δ' ἄῤῥην, κερωφόρος, ἢ κερασφόρος, ἢ κεράστης, ἢ εὔκερως, ἢ πλατύκερως, ἢ ὑπέρκερως, καὶ χρυσόκερως, ὁ ὑπὸ Ἡρακλέους ἁλούς· καὶ Ἀνακρέων μὲν (σφάλλεται), κερόεσσαν ἔλαφον προσειπών· καὶ Σοφοκλῆς, κεροῦσαν, τὴν Τελέφου τροφόν. Ὅμηρος δὲ ὀρθῶς, Ἀμφ' ἔλαφον κεραόν.

ὁ τοῦ Σοφίλου] Mediceus, Σοφίλλου: quam ſcripturam tuetur Chronicon marmoreum Oxonienſe, Epoch. lvii. lin. lxxii. ΤΟΝ ΑΦ ΟΥ ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΣΟΦΙΛΛΟΥ Ο ΕΚ ΚΟΛΩΝΟΥ ΕΝΙΚΗΣΕ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ.

ἵνα δεινὸν] χρῆμα δεινόν. Gesner.

ποιμένιά τε ἄλση.] Al. ποίμνιά τε ἄλση. Malim ποιμενικά. Idem.

Ὁ δὲ Θηβαῖος Μουσοποιὸς] Pindarus Olymp. Od. iii. ℣ 50.

Καὶ Ἀνακρέων] Hoc fragmentum Anacreontis exſtat etiam apud Athenaeum lib. ix. pag. 396. et Pindari ſcholiaſten d. l. atque Euſtathium ad Homerum.

ἐν ὕλῃ] Apud Scholiaſten Pindari legitur ἐν ὕλαις.

ἀπὸ μητρὸς] Al. ὑπὸ μητρός. Gesner. idemque exhibet Schol. Pind.

Πρὸς δὲ τοὺς μοιχῶντας τὸ λεχθὲν,] Inter quos eſt Zenodotus, ut apparet ex eodem Scholiaſte.

Cap. xl. Πώλῳ] Ejuſdem meminit Scholiaſtes Luciani pag. 7.

ψάλτην] Al. ψαλτικήν. Gesner. idemque etiam exhibet Mediceus.

Αἰθιόπων] Confer Plutarchum adverſus Stoicos pag. 1064.

κνιζομένου] κνυζομένου. Gesner. atque ita Mediceus.

Cap. xli. Λακύδῃ] Al. Λυκάδῃ. Gesner. Athenaeus lib. xiii. cap. 8. Ἑρμείας δὲ ὁ τοῦ Ἑρμοδώρου, Σάμιος δὲ γένος ἐρασθῆναι (τὴν χῆνα) Λακύδους τοῦ φιλοσόφου.

ὁ Λακύδης] Al. ὁ Λυκάδης. Gesner.

ἐν Ἄργει πύῤῥου] Mediceus, ἐν Ἄργει τοῦ Πύῤῥου.

φίλον] Al. φίλιον. Gesner.

Cap. xlii. Κακουργίαν δὲ ὀρέως Θαλῆς] Plutarchus lib. Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 971.

ὑπὲρ τῶν ἁλῶν] ἀντὶ τῶν ἁλῶν. Gesner.

Cap. xliii. στεφανόπωλιν γυναῖκα] Supra lib. i. cap. 38.

στέφανον ἀεὶ τὸν ἐκ τῆς τέχνης τῶν καθ' ὥραν πλεκόμενον·] Mediceus, στέφανον ἀεὶ τῶν ἐκ τῆς τέχνης τὸν καθ' ὥραν πλεκόμενον.

ὑπο-

ἀποκλυσθέντες,] Al. ἀποκλυσθέντες. Gesner, idemque repraeſentat Mediceus.

γλυόμενοι] Al. γεγλυμμένοι. Gesner. atque etiam Mediceus.

Cap. xliv. Τὸν ἥλιον ἀνίσχοντα] Plinius lib. viii. cap. 1. et Plutarchus lib. Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 972. e quo integrum hoc caput deſumtum videtur.

Ἀντιόχου] Magni.

Cap. xlv. Οἱ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ] Vide Plutarchum De ſolertia animalium pag. 482. Triller.

Ἐλέφαντας δὲ ἀκούω] Plutarchus lib. Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 974.

ἔχαιρε μὲν ἀκούων ἀετὸς ὁ Ἠπειρώτης Πύῤῥος·] Plutarchus Apothegm. pag. 184. Τῶν δὲ στρατιωτῶν ἀετὸν αὐτὸν (Πύῤῥον) προσαγορευόντων, τί γὰρ (εἶπεν) οὐ μέλλω, τοῖς ὑμετέροις ὅπλοις, ὥσπερ ὠκυπτέροις, αἰρόμενος. Idem lib. Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 975. Ὥσπερ αὖ καὶ τῶν βασιλέων, ἀετὸς μὲν ὁ Πύῤῥος ἥδετο καλούμενος· ἱέραξ δὲ Ἀντίοχος. De Antiocho ab auctore noſtro diſſentit Iuſtinus, atque etiam a Plutarcho: ita enim ille lib. xxvii. cap. 2. *Antiochus autem cum eſſet quatuordecim natus, ſupra aetatem regni avidus, occaſionem non tam pio animo, quam afferebatur, arripuit; ſed, latronis more, totum fratri eripere cupiens, puer ſceleratam virilemque ſumit audaciam. Vnde Hierax eſt cognominatus, quia non hominis, ſed accipitris ritu in alienis eripiendis vitam ſectaretur.*

εἱρήσεται] εἱρήσθω. Gesner.

Cap. xlvi. καὶ ἔλαφον] Qualis etiam conſpicitur in nummis Mithridatis.

τῇ μυκῇ] Mediceus, τῇ μηκῇ, quomodo etiam legendum monuit cl. Bochartus in Hierozoic. P. i. lib. iii. cap. 17. pag. 884.

Cap. xlvii. Τῶν ἀγρίων ζώων] Lege Pollucem lib. v. cap. 2. Gesner.

leunculos] Hoc et alia quaedam diminutiva, claſſicis auctoribus inuſitata, ad Graecorum imitationem effinximus. Gesner.

Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος] Cujus meminit auctor lib. i. cap. 48. et h. l. cap. 39. item xii. V. H. 5.

genus a pantheris diverſum faciunt.] Poſſis etiam vertere, *genus alterum pantherarum faciunt.*

σκήλους] Al. σκύλους, ut et Pollux habet per υ. Euſtathio ἄρκιλοι per iota in penult. ſunt *catuli urſarum.* Pantherarum vero σορδαλιδεῖς. Gesner.

πανθήρων.] Qui ſunt pantherae minores: alii *lycopantheros* vel *lupos cervarios* eoſdem putant. Gesner.

Λάσου] Al. Λάσσου. Gesner. et ſic quoque Mediceus; ſed vulgatum longe uſitatius eſſe docent Meurſius in notis ad Ariſtoxenum pag. 141. Menagius ad Diogenem Laert. lib. i. ſegm. 42. Fuit autem hic Laſus filius Charbini, patria Hermionenſis, eumque primum De muſica ſcripſiſſe, et cyclicos choros inſtituiſſe tradit Suidas v. Κυκλιοδιδάσκαλος.

λαγιδεῖς·] λαγίδες Pollux. Gesner.

ὁ τέλειος] Mediceus, ὁ δὲ τέλειος.

πτῶκα] Supra h. l. cap. xix. ubi vid. not.

Λακεδαιμόνιοι δὲ ταχίναν.] Heſychius, Ταχίνης, λαγωὸς καὶ ἔλαφος. Adde Euſtathium ad Homerum Odyſſ. P. ψ 295.

ἀλωπεκιδεῖς] ἀλωπεκίδες. Pollux. Gesner.

κερδώ] Schol. ad Ariſtoph. Ἱππ. ψ 1065.

σκαφώρη] Heſychius, Σκαφώρη, ἡ ἀλώπηξ. Suidas, Καφώρη. Τὸ τῆς καφώρης μίσησον [μισητὸν mſ. Leid.] δολερὸν καὶ κερδῶον· λέγουσι δὲ τὴν ἀλώπεκα.

σκινδακός.] Proximum huic vocabulo eſt, quod habet Heſychius, Κιδαφεύειν, πανουργεῖν· κιδάφη γὰρ ἀλώπηξ· ἢ ἐσθίειν ἀπὸ τῶν κιῶν. Idem, Κιδαφίων, πανούργων· κιδάφην γὰρ τὴν ἀλώπεκα λέγουσιν· Κίδαφος, δόλιος· καὶ ἡ ἀλώπηξ. Κινδάφη, ἀλώπηξ. Κινδαφίων, πανούργων, ἀλωπέκων.

Ἱππώνακτος] De quo egit auctor lib. x. V. H. cap. 6. Adde cl. Fabricium lib. ii. Bibl. Gr. cap. 15.

μονιοί] Heſychius, Μονιὸς, ὗς ἄγριος ὁ μὴ τοῖς ἄλλοις συναγελαζόμενος, ἢ ὁ περὶ τὸν τράχηλον ὅρμος· ὁ δὲ ἅγιος Κύριλλος ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ Ὠσηὲ τοῦ Προφήτου ὄνον λέγει σημαίνειν· τινὲς δὲ μέγα θηρίον κατὰ ἀπόνοιαν κατὰ μονὰς νεμομένων.

καὶ ζόρκας, καὶ πρόκας] Hos diſtinctim memoravit auctor h. l. cap. 19.

καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι,] Ver. 145. ubi ὀβρίκαλα legitur:

Πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
Θηρῶν ὀβρικάλοισι.

ψαικάλους] ψακάλους. Euſtathius ψάκαλα. Gesner. Cl. Geſneri conjecturam firmat Mediceus.

νεοττοὺς καὶ ὀρταλίχους,] Euſtathius d. l. ὀρνίθων τὰ ἐν ὄψει ἤδη ὄντα, νεοττοί· κατὰ δέ τινας ὀρτάλιχοι.

ἀλεκτρυόνων δὲ] Mediceus, ἀλεκτρυόνων τε.

ἀλεκτορίδας] A recto ἀλεκτορίδης patronymica forma. Gesner. Adde Euſtathium d. l.

Ἀχαιὸς] De quo vide Meurſium lib. i. Bibl. Gr. Verſum eundem Achaei, quem hoc loco laudat auctor, adfert Euſtathius ad Homerum Iliad. Γ. ℣ 323.

Χάσκοντα λιμῷ μόσχον ὡς χελιδόνος.

Cap. XLVIII. Ἀνδροκλῆς] Confer Gellium Noct. Att. lib. v. cap. 14. qui ex Appione τῷ αὐτόπτῃ hanc hiſtoriam refert. Triller.

οἰκέτης τῆς τέχνης] Mediceus, οἰκέτης τῆς τύχης.

ἄστροις ἐσημαίνετο,] Quomodo in illis ſqualidis Libyes ſitientis arenis neceſſe habent viatores. Vid. quae de hac re notavit Blancardus ad Arrianum De expedit. Alex. lib. iii. pag. 160. ubi et hujus loci meminit. Lucanus lib. ix. De moleſto Catonis per ſabuloſam Libyen itinere:

ἡ πέτρα ἦν.] Mediceus, ἤδε ἡ πέτρα ἦν.

καὶ τὸ κατὰ πόδα] Mediceus, καὶ τὸ κατὰ τὸν πόδα.

nec ſunt diſcrimina terrae.
Ulla, niſi, aetheriae medio velut aequore flammae,
Sideribus novere viam.

Triller.

ὡς ἐκτίνων,] Al. οἱ ἐκτίνων. Gesner. nec aliter Mediceus.

καὶ συνῳδὸν τοῖς προειρημένοις, καὶ ἐς τὸ αὐτὸ δ' ἐστὶν εὔδοντος etc.] Haec verba non ſolum in verſione ſine interpretatione omittit Geſnerus: ſed ſequentem etiam notam tanto ſane viro indignam apponit: *quae ſequuntur in Graeco de Baccho hiante in Samo etc. nobis obſcura ſunt.* Nobis vero, inquam, non item, qui ex Plinii lib. viii. cap. 16. probe perſpectum habemus, quamnam hic Aelianus intelligat hiſtoriam de leone ob os quoddam morſu avidiore dentibus infixum Elpidis Samii forte Africam nave delati auxilium et reme-

remedium anxie quaerente, et quid porro ſit templum κεχηνότ☉ Διονύσȣ· ob memorabilem hanc hiſtoriam in Samo ſacratum, de utroque affatim ibi Plinius. Adeo ut graviſſime errarint Hermolaus Barbarus et Pintianus; ille quod in Plinio legere mallet pro κεχηνότ☉ Διονύσȣ, quod in omnibus Codd. mſs. Reg. σωτῆρ☉ νέως Διονύσȣ; hic vero quod ἀρχενέςȣ Διονύσȣ infeliciter ſubſtitueret, ut et recte obſervavit cl. Harduinus *ad illum Plinii locum* pag. 258. tom. ii. Interim diffiteri non poſſum, locum hunc Aeliani et prava diſtinctione laborare et aliquo modo ſimul eſſe mendoſum, quod et agnovit ad Plinii locum Harduinus, qui et mutilum eum eſſe ſuſpicatur, ſed falſo, ut mox apparebit. Quare eum ſic legendum et diſtinguendum eſſe judico: καὶ ζυνῳδὸν τοῖς προειρημένοις καὶ ἐς τὸ αὐτὸ δ' ἐςὶ λέοντος ἐν τῇ Σάμῳ ἐπὶ τȣ κεχηνότ☉ Διονύσȣ· νομίζοιτο ἄν τις καὶ τὸ φωλεὸν εἰδέναι, καὶ τȣτο ἀκȣέτω, Ἐρατοσθένȣς τε καὶ Εὐφορίωνος, καὶ ἄλλων περιηγȣμένων αὐτό. Atque nunc hunc in modum verto: *His modo commemoratis conſona, immo eadem fere eſt illa hiſtoria de leone in Samo in templo τȣ κεχηνότος Διονύσȣ*, ſive *Bacchi cum hiatu cognominato, conſpicuo. Si quis vero et hujus narrationis ſedem ſcire dignum reputet, et illam audiat, Eratoſthenes, Euphorion, aliique hujus facti mentionem fecerunt.* Nunc omnia adeo liquida et manifeſta ſunt, ut Geſnerum, ſi rediret, ſuae ſupinitatis omnino, credo, puderet. Pauca in contextu ipſo immutavi, ſed accuratiore tantum interpunctione immedicabilem, ut videtur, locum feliciter ſanavi. Pro εὔδοντος legendum eſſe λέοντος manifeſtum eſt, imprimis ſi quis conſideret quanta confuſio ſit in majuſculis Λ et Δ, de quo alibi: porro articulum τις, qui exciderat, in ſuum locum ad ſenſum juvandum repoſui; φωλεὸν vero, quia ſenſum ſatis commodum habet, qui apud Suidam videri poteſt, ſede ſua movere nolui, licet maluiſſem ſubſtituere φώριον, h. e. *indicium, probatio:* quomodo Ioſephus aliquoties loqui amat. Ceterum huc maxime facit, quod Clemens Alexandrinus in Protrept. ἄγαλμα κεχηνότος Ἀπόλλων☉ in Elide pariter coli adnotavit. TRILLER.

ἐν τῇ Σάμῳ,] Al. ἐν τῇ Σώλῳ. Quae ſequuntur in Graeco de Baccho in Samo hiante etc. nobis obſcura ſunt. GESNER.

LIBER VIII.

CAP. I. Τὰς κυύας] Adde ſupra cap. 19. lib. iv.

καὶ ὠκίςας εἰς δρόμȣς,] Mediceus, καὶ ὠκίςας εἰς δρόμον.

ζυμπλέκοντai τε αὐταῖς,] Ariſtoteles lib. ii. De gener. anim. cap. 7. pag. 636. καὶ οἱ Ἰνδικοὶ ϳ κύνες ἐκ θηρίȣ τινὸς κυνώδȣς γίνονται καὶ κυνός.

Ἐκ δὲ τῆς ὁμιλίας ταύτης] Plinius lib. viii. cap. 40. *E tigribus eos* (canes) *Indi volunt concipi: et ob id in ſylvis coitus tempore alligant feminas. Primo et ſecundo foetu nimis feroces putant gigni: tertio demum educant.*

Ἀριϛοτέλης] Lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 28. fin.

ἢ ζυὶ ἐμπεσεῖν] Al. ἢ ζυμπεσεῖν. Gesner. atque ita habet Mediceus.

Ἀλεξάνδρῳ γοῦν τῷ Φιλίππου] Diodorus Siculus lib. xvii. pag. 561. Plinius lib. viii. cap. 40.

ὡς εἶδεν] ὡς ἴδεν. Gesner. Imitatur Homerum Iliad. T. ℣ 15.

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος.

Cap. II. καὶ κέχρηται τῇ ἄγρᾳ ὡς ἄθλῳ,] Cl. Vlitius in notis ad Nemeſiani Cyneget. ℣ 195. pro κέχρηται malebat κεχάρηται. Ita enim canit poeta ille:

Non ſemel indulge catulis moderamine curſus,
Sed, donec validos etiam praevertere ſueſcant,
Exerceto diu, venandi munere cogens
Diſcere, et emeritae laudem virtutis amare.

ἐὰν αὐτὸν ζυγχωρήσῃ] Illuſtris Spanhemius ad Callimachum Hymn. in Dianam ℣ 89. legit, ἐὰν αὐτῷ ζυγχωρήσῃ.

Cap. III. ὃν ἐπαινεῖ καὶ Ξενοφῶν,] Lib. i. De inſtit. Cyri pag. 4, 5.

τὸ γένος ἐκ Πάρου,] Ita etiam Plutarchus lib. Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 985. At Phylarchus apud Athenaeum lib. xiii. cap. 8. ſcribit Coeranum Mileſium fuiſſe, et περὶ Μύκονον ναυαγίῳ χρήσασθαι.

Ἔπλει γοῦν] ποτε addit Apoſtolius Cent. vi. prov. 98.

τὴν ἴσην] Apoſtolius, τὴν ἰσότητα.

Κοιράνιος] Mediceus, Χοιράνειος. Leg. Κοιράνειος. Plutarch. κατὰ σπήλαιον, ὃ δείκνυται μέχρι νῦν καὶ καλεῖται Κοιράνειον.

παρέμειναν ὡς φίλῳ φίλος πιστός.] Apud Apoſtolium ſcribitur, ὡς φίλῳ φίλοι πιστοί.

οἵδε ἀπενήξαντο.] ἀπενήχοντο. Apoſtolius.

ἐκτίσωσιν] Apoſtolius, ἐκλίνωσιν.

Cap. IV. καὶ διδόντων τροφὰς ὁμοίως δέχεσθαι] Mediceus, ἑτοίμως δέχεσθαι: ut paullo poſt, καὶ ὀρέγοντος ὁτιοῦν, ἤδη ἤσθιε προθύμως καὶ ἑτοίμως λαμβάνουσα.

ἐν Ἀρεθούσῃ] Scil. Euboeae. Athenaeus lib. viii. cap. 1. Ἐγὼ δὲ ἐν τῇ κατὰ Χαλκίδα Ἀρεθούσῃ τεθέαμαι, ἴσως δὲ καὶ ὑμῶν οἱ πλεῖστοι, κεστρεῖς χειροήθεις, καὶ ἐγχέλεις ἐνώτια ἐχούσας ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ, λαμβανούσας τε καὶ λαμβάνουσας παρὰ τῶν προσφερόντων τροφὰς, τά τε ἀπὸ τῶν ἱερείων σπλάγχνα καὶ τυροὺς χλωρούς. Adde Plutarchum lib. Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 976. et Porphyrium lib. iii. pag. 106. Περὶ ἀποχῆς.

Τὴν Κράσσου τε τοῦ Ῥωμαίου μύραιναν ᾄδουσιν·] Plutarchus et Porphyrius d. l. Macrobius lib. ii. Saturn. cap. 11.

ταύτην καὶ ἔκλαυσεν] Mediceus, ταύτην ποι καὶ ἔκλαυσεν.

κροκοδείλους] εἶναι πρᾴους, ſupra lib. iv. cap. 44.

ἐκείνους ἔρεθε] Mediceus, ἐκείνους ἔρεσθε.

καλοῦντα γὰρ τὸ προτιμότερον]. Malim καλοῦντος: et paullo poſt pro ζωιέντας malim συνιέναι, vel ζυνηκέναι. Gesner. Mediceus, καλοῦντος τὸν προτιμότερον.

Cap. V. Τειρεσίαι] Sophocles Oedipo Tyr. ℣ 494. Hyginus Fab. 68, et 128.

Πολυδάμαντες,] Polydamantis frequens mentio fit apud Homerum Iliad. Λ, Μ, Ν, Ο.

Πολύειδοι,] Polyidus Coerani filius fuit. Hyginus Fab. 128, et 136.

Θεοκλύμενοι,] Homerus Odyſſ. O. ℣ 128.

Σπλάγχνων ἄρα φύσεις] Mediceus, Σπλάγχνων δὲ ἄρα φύσεις.

Σιλανοὶ,] Xenophon lib. i. De exped. Cyri pag. 262. Philoſtratus lib. viii. De vita Apoll. cap. 7.

Μεγιστάναι] *Megiſtanes* appellabantur proceres Perſarum ac purpurati, quos aruſpicinae arte celebres fuiſſe nullus veterum prodidit. Appoſite igitur Mediceus exhibet Μεγιστίαι. *Megiſtiae* vatis meminit Herodotus lib. vii. cap. 219. Τοῖσι δ' ἐν Θερμοπύλῃσι ἐοῦσι Ἑλλήνων, πρῶτον μὲν ὁ μάντις Μεγιστίης ἐσιδὼν ἐς τὰ ἱρὰ, ἔφρασε τὸν μέλλοντα ἔσεσθαι ἅμα ἠοῖ σφι θάνατον. Et Philoſtratus lib. iv. cap. 23. De vita Apoll. Tyan. ubi cl. Olearius Μεγιστίαι hoc loco legendum ſuſpicabatur.

Ἀκλεῖδαι,] Mediceus, Εὐκλεῖδαι. Xenophon lib. vii. De exp. Cyri pag. 425. Ἐντεῦθεν διέπλευσαν εἰς Λάμψακον, καὶ ἀπαντᾷ τῷ Ξενοφῶντι Εὐκλείδης μάντις Φλιάσιος, Κλεαγόρου υἱὸς, οὗ τὰ ἐνύπνια ἐν Λυκείῳ γεγραφότος. Et paulo poſt, ἐπεὶ δὲ ἔπεμψαν Λαμψακηνοὶ ξένια τῷ Ξενοφῶντι, καὶ θύων τῷ Ἀπόλλωνι παρεστήσατο τὸν Εὐκλείδην, ἰδὼν τὰ ἱερὰ ὁ Εὐκλείδης εἶπεν, ὅτι πείθοιτο, αὐτῷ μὴ εἶναι τὰ χρήματα.

Πέπυσμαι δὲ κώμην] Mediceus, Πέπυσμαι δὲ καὶ κώμην.

Σύῤῥα] Mediceus, Σύῤῥαν. Σοῦραν Plutarchus et Stephanus Byzantinus vocant.

ἐλθόντων] Mediceus, κληθέντων: quod participium flagitant ſequentia, καὶ ὅταν μὴ ὑπακούσωσι. Infra lib. xii. cap. 1. γνωρίζουσι δὲ καὶ τὴν τοῦ ἱερέως φωνὴν οἱ ἰχθύες, καὶ ἐπακούσαντες μὲν εὐφραίνουσι τούτους, δι' οὓς κέκληνται· τοὐναντίον δὲ ὀργίσαντες λυποῦσι. Plinius lib. xxxii. cap. 2. *Nam in Lyciae Myris in fonte Apollinis, quem Curium* [forte leg. *Syrrham*] *appellant, ter fiſtula evocati* [piſces] *veniunt ad augurium.* Adde Plutarchum d. l.

Cap. vi. οἱ ὄνοι μὲν τοῖς λύκοις] Leg. οἱ ὄϊες μὲν τοῖς λύκοις. Philes Carm. xxx. ℣ 62.

> Ἁλίσκεται δ' οὖν εὐχερῶς ὄϊς λύκοις
> Ἔποψιν ἡ μέλιττα.

Apud Plutarchum d. l. legitur, ὡς λύκοις μὲν οἱ ὄνοι.

τοῖς μέροψι δὲ αἱ μέλιτται.] Supra lib. v. cap. 11.

τὸ δὲ ἐλάφοις οἱ ὄφεις.] Supra lib. ii. cap. 9.

θεωμένη] θέουσα Gyllius. Gesner. Plutarchus, τῇ δὲ παρδάλει τὰ πλεῖστα προσχωρεῖν, χαίροντα τῇ ὀσμῇ, μάλιστα δὲ τὸν πίθηκον λέγουσι.

Cap. vii. ἰχθύδιον,] Idem videtur lepori marino Indico, quem deſcribit lib. xvi. cap. 19. Gesner.

καὶ ἐκθνήσκειν τὰ πρῶτα,] Cl. Pauwius in notis ad Philen Carm. lxxxi. ℣ 21. legit τὸ χρῶτα, *et emori colore.*

ὡς Ἀπολλόδωρός φησιν] Eundem laudat Athenaeus lib. xv. cap. 8. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῷ περὶ Θηρίων φησὶ χαμαιπίτυν, οἱ δ' Ἀθήνησιν Ἰωνίαν, οἱ δὲ κατ' Εὔβοιαν σιδηρῖτιν. Supple ex mſ. Mediceo, χαμαιπίτυν, οἱ δὲ ὁλόκυρον, οἱ δ' Ἀθην: vel ex Dioſcoride lib. iii. cap. 65. χαμαιπίτυν οἱ ἐν Πόντῳ ὁλόκυρον, οἱ δ' Ἄθην.

Cap. viii. ἐλαύνειν λέγει Νίκανδρος] Qui ℣ 377. Θηριακ. amphiſbaenae pellem oleaſtri ramo affixam rigoribus et nervorum laxitatibus mederi canit:

Τίω

Τὴν [χροιὴν] μὲν, ἔθ' ἀδρυύνται, ὀροιτύπτοιο βαλῆες
Κόψαντες ῥάδικα πολυσεφέος κοτίνοιο,
Δέρματος ἐσκύλδυσαν, ὅτε πρώτιςα πέφανται,
Πρόσθε βοῆς τέττιγος ἐαρτέρε· ἠδ' ὀνίνησι
Ῥινῷ δυσπαθέοντας, ὅτ' ἐν παλάμῃσιν ἀεργοὶ
Μάλκαι ἐπιπροθέωσιν ὑπὸ κρυμοῖο δαμέντων,
Ἠδ' ὁπόταν ξανάᾳ νεύρων κεχαλασμένα δεσμά.

Cap. ix. Κύων ὑπὸ πλήθες ὀχλέμενος] Supra lib. v. cap. 46.

τὰς ἀθέρας] τὲς ἀθέρας. Gesner. nec aliter Mediceus.

ὡς Ἀριςοτέλης λέγει.] Lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 6. αἱ δὲ κύνες, ὅταν ἑλμινθιῶσιν, ἐσθίεσι τε σίτε τὸ λήϊον. Atque ipſe Auctor l. all. εἰ δὲ ἕλμινθες αὐτὰς λυπεσι, τε σίτε τὸ καλέμενον λήϊον ἐσθίεσαι, ἐκκρίνεσιν αὐτάς.

Κυνὰ δὲ ἐκεῖνο] Mediceus, Κυνὰ δὲ καὶ ἐκεῖνο.

Cap. x. δόρατα ἰχνεῦσι,] Addo καί. Gesner.

προσαρράξαντες] προσαράξαντες. Gesner.

καὶ ὑπὸ τοῖς κέρασι πήξαντες,] Mediceus, πλύξαντες.

καὶ περὶ τὸ μέν τι ἀπὸ τῆς γῆς ἐξάπτοντες] Mediceus, ἐπὶ τῆς γῆς.

ἐκπεσεῖν] ἐμπεσεῖν. Gesner.

Cap. xi. Ἡγήμων ἐν τοῖς Δαρδανικοῖς] Mediceus addit μέτροις. Hegemonem Thaſium, Φακῆν cognominatum, Cratino veteris comoediae poetae coaevum fuiſſe conſtat ex Athenaeo lib. xv. cap. 16.

ὡς ἔδεισε τῇ Ἴδῃ] ὥς ποτε ἐν τῇ Ἴδῃ. Gesner. Forte ſcripſit auctor, ὡς ἐν πεδηέσσῃ τῇ Ἴδῃ. Homerus Iliad. Λ. ℣ 182.

τότε δή ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσσης.

Alibi mons Ida πολυπίδακος eodem ſenſu dicitur Homero, ut Hymno in Venerem ℣ 53.

Ἀγχίσεω δ' ἄρα οἱ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ,
Ὃς τότ' ἐν ἀκροπόλοις ὄρεσιν πολυπιδάκε Ἴδης
Βεκολέεσκεν βες, δέμας ἀθανάτοισιν ἐοικώς.

Δέρκοντα] Tzetzes Chil. iv. 135. ℣ 325.

ἀνέρπων] ἀνέρποντα. Gesner. Mediceus, ἀνέρπειν.

Εἰ δὲ Γλαύκης] Supra lib. i. cap. 6. et lib. ix. Var. Hiſt. cap. 39.

καὶ ἐν Ἰασῷ δελφὶς] Ἰασσῷ, *Iaſſo*, Gyllius. Gesner. Vide lib. vi. cap. 15.

ἴδιον ζώε] ζώων. Gesner. nec aliter Mediceus.

Cap. xii. Παρείας] Malim παρήας. Sic et μιλτοπάρῃος compoſitum eſt a μίλτος et παρειά. Gesner. Lucanus lib. ix. ℣ 721.

Et contentus iter cauda ſulcare pareas.

Ἀπολλόδωρος θέλει] Mediceus, ἐθέλει.

ἐπεφήμησαν] Mediceus, ἐπεφήμισαν.

Cap. xiii. Συβαρίτας] Al. Σιβερίτας. Gesner. atque etiam Mediceus.

Περὶ Κέρκυραν δὲ γίνονται καλέμεναι ὕδραι] Mediceus, Π. Κ. δὲ γίνονται αἱ καλέμεναι ὕδραι. Pro ὕδραι autem δρύινοι legendum monuit Aldrovandus

drovandus lib. i. Hiſt. ſerpent. et drac. cap. 14. pag. 259.

τυφλίνην καλῦσι,] Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 13.

Τὸν δὲ ἀκοντίαν, χέρσυδρον εἶναί φασι.] Sed perperam, cum nulli probati auctores id aſſeverent, ut ſcribit Aldrovandus lib. all. pag. 253. De jaculo ſerpente egit auctor ſupra lib. vi. cap. 18. et De cherſydro cap. 7. h. l.

χρόνυ δὲ ἐν ξηρῷ] Mediceus, χρόνυ γὰρ ἐν ξηρῷ.

ἐν τοῖς λεωφόροις πυ λαθὼν] Mediceus, ποι λαθών.

Cap. XIV. Λύκοι βοῒ εἰς τέλμα βαθὺ ἐμπεσόντι] Apoſtolius Cent. xii. prov. 14. Λύκοι βοὸς ἐς τέλμα βαθὺ ἐμπεσόντος.

καὶ φοβῦσι] καὶ ἐκφοβῦσι. Apoſtolius.

καὶ προσνεύσας,] Haec ignorat Apoſtolius.

καὶ ἐσθίυσιν αὐτὴν.] Mediceus, αὐτὸν, nempe μόσχον.

Cap. XV. Ὅταν ὑπερβῆναι τάφρον οἱ ἐλέφαντες μὴ δύνωνται,] Supra lib. vii. cap. 15. Tzetzes Chil. iv. 122. ℣ 95.

ἑαυτὸν ἐμβάλλει,] Mediceus, ἑαυτὸν εἰς αὐτὴν ἐμβάλλει.

οἱ δὲ ἄλλοι φρύγανα ἐμβάλλυσιν ἐξ ὕλης] Mediceus, οἱ δὲ ἄ. φ. ἐμβάλλυσι καὶ ξύλα.

τὺς πόδας,] τῦ ποδός. Gesner.

ἀνασπᾷ] ἀνασπᾶται. Gesner. Conjecturae doctiſſimi viri adſtipulatur Mediceus.

Cap. XVI. βραχὺ ζῷον,] Ariſtoteles lib. v. cap. 16. Τῶν δὲ πιννῶν ἐν ταῖς θαλάμαις γίνονται πιννοφύλακες· ἔστι δὲ οἷον καράβιον ἐπὶ τῶν θαλάμων· καὶ διαίγοντες καὶ ζωάγοντες, θηρεύυσι τὰ ἰχθύδια μικρά.

φέρτει, καὶ ἑαυτὴν συστρέφει,] Ariſtoteles d. l. Antigonus Caryſt. cap. 89. Plinius lib. ix. cap. 45.

Cap. XVII. Εἴρηται μὲν ὖν ἡμῖν ἐλεφάντων πέρι ἴδια,] Supra lib. i. cap. 37. ii. 11. iii. 46. iv. 10, 24, 31. vi. 61. vii. 6, 15, 44. et h. l. cap. 10 et 15.

Κρατεῖ μὲν βίυ,] Cl. Pauwius in notis ad Philen Carm. xxxix. ℣ 19. legit βία, et paullo poſt, ἵνα μὴ αὐτοῖς ἐπιλείπῃ ἡ ἐπιγονὴ ἡ ἐξ ἀλλήλων, ἐάσυσί γε σπέρμα· ἅπαξ γῦν ἐν τῷ βίῳ.

μνημονεύυσιν] μνημονεύοντες. Gesner.

Συμπλέκονται δὲ ὐκ ἀνέδην,] Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 11. et Plinius lib. viii. cap. 5.

Ὡς μὲν ὖν εἰσι δίκαιοι ἄνω εἶπον·] Lib. vi. cap. 51.

καὶ τὸ ἀνδρεῖον αὐτῶν, καὶ τῦτο ἤδη λέλεκται.] Supra lib. vi. cap. 1.

ὑπέχων τὰ ὦτα ἀκυέτω.] Excitatorium ſaepius vel ab ipſo Salvatore in Novo Foedere uſurpatum: ita Matth. xi. 15. ὁ ἔχων ὦτα ἀκύειν, ἀκυέτω. Vide quae nos ibi in Obſervationibus noſtris Philologicis. Triller.

Ἐλέφαντι ἡμέρῳ] Apoſtolius Cent. viii. prov. 18.

καὶ τὰ τῆς συνοικύσης σπύδων ἐκείνῃ γίνεσθαι,] Haec deſunt apud Apoſtolium.

ἐπεδείκνυτο] Mediceus cum Apoſtolio, ἐπεδείκνυε.

Cap. XVIII. Ἐγχαύλεις,] Oppianus lib. iv. Ἁλιευτ. ℣ 468.

ἐγκρασιχόλυς] Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 15. Athenaeus lib. vii. cap. 14.

εἰσὶ γὰρ οἳ καὶ λυκοστόμυς αὐτὺς ὀνομάζυσιν.] Mediceus, αὐτάς.

τῇ σφίγξει] Mediceus, σφίγξει.

καὶ τὰ μὲν ἡμίτομα τῶν ἰχθύων] Mediceus, τῶν ἰχθυδίων.

CAP. XIX. Τῇ γῇ τῇ Τυῤῥηνίδι] Τῇ γῇ οἱ Τυῤῥηνικοὶ correxit Aldrovandus lib. i. De quadrup. biſulcis cap. 36.

ὅσον τε γέγωνε βοήσας] Phraſis Homerica ex Odyſſ. E. ℣ 400.

ἐπὶ θάτερα τοῦ πλοίου] Plinius lib. viii. cap. 15. *Compertum agnitam vocem ſuarii furto abactis, merſoque navigio inclinatione lateris unius remeaſſe.*

CAP. XX. Κεράννωνι] Κεραννῶνι alias. GESNER. Κεράνωνι Apoſtolius Cent. xv. prov. 93. et auctor libelli Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. pag. 733.

Ἀνωτάτω μὲν ἐμνήσθην] Scil. lib. iii. cap. 42. TRILLER. et lib. v. cap. 28.

εἶτα κυνὸς τοιούτου,] Nempe lib. vii. cap. 25. TRILLER.

νοσοῦντα γάμον.] Fuit, quum legerem ἀνόσιον γάμον; ſed et νοσοῦντα γάμον eleganter et metaphorice dictum, quare nihil mutandum cenſeo. Ellipſis ceterorum verborum πελαργοῦ τὰ ἴσα, ſupplenda eſt per πράττοντος, aut ſimile quid. TRILLER.

CAP. XXI. περί τε τὸν ἐν Ἀντάνδρῳ ποταμὸν,] Mediceus, ἐν Ἀντανδρίᾳ. Ariſtoteles lib. iii. Hiſt. Anim. cap. 12. Καὶ ἐν τῇ Ἀντανδρίᾳ δὲ δύο ποταμοί εἰσιν, ὧν ὁ μὲν λευκὰ, ὁ δὲ μέλανα ποιεῖ τὰ πρόβατα. Hinc putem ſcripſiſſe Aelianum, περί τε τῷ ἐν Ἀντανδρίᾳ ποταμῷ.

καὶ τὸν ἐν Θρᾴκῃ,] Idem, ταῦτα δὲ καὶ περὶ τὰς ὀχείας ἐστὶν ὕδατα πολλαχοῦ τοιαῦτα, ἃ πίοντα, καὶ ὀχευθέντα μετὰ τὸ πόσιν, τὰ πρόβατα μέλανας γεννῶσι τοὺς ἄρνας· οἷον ἐν τῇ Χαλκιδικῇ τῇ ἐπὶ τῆς Θρᾴκης ἐν τῇ Ἀσσυρίτιδι ἐποίει ὁ καλούμενος ψυχρὸς ποταμός.

οὗ τὸ ὄνομα ἐροῦσιν οἱ πάροικοι Θρᾴκης.] Mediceus, Θρᾷκες.

Ὁ δὲ ἐν Τροίᾳ Σκάμανδρος,] Ariſtoteles ibid. Plinius lib. ii. cap. 103. Homerus Iliad. Υ. ℣ 73.

Ἄντα δ᾽ ἄρ᾽ Ἡφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

CAP. XXII. ἡ προειρημένη] Mediceus, ἡ προειρημένη γυνή.

καὶ τοῖς ἡλίοις τοῦ ποτε ἀνδρὸς τλημόνως παρέμεινε,] Mediceus, καὶ τ. ἡ. τοῦ π. ἀ. τλημόνως παρέβαλλε καὶ παρέμεινε.

πρόπειραν τῆς ἑαυτῶν πίστεως λαβόντων] Mediceus, λαμβανόντων.

καὶ χανὼν ἀνέμεσε λίθον] Mediceus, ἀνεμεῖ.

CAP. XXIII. Ἀστακὸν ἐν λάβοις] Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 263.

CAP. XXIV. Τῷ γάρ τοι μέλει] Apoſtolius prov. 62. Cent. xii.

ἀκούων μέν τοι] Mediceus, ἀκούων μὲν γάρ.

Τοῦτον ἄρα] Particulam ἄρα ignorant Apoſtolius et Mediceus.

οὐδὲν αὐτῷ πλέον τῆς σπουδῆς] Mediceus, ὁ. α. πλέον τὸ τῆς σπουδῆς.

CAP. XXV. Ἀνωτέρω εἶπον] Lib. iii. cap. 11.

Ἡρόδοτος] Lib. ii. cap. 68.

Ὁ μὲν τροχίλος] Apoſtolius Cent. xix. prov. 52.

οἷς εἶπον] Mallem, ὡς εἶπον. TRILLER.

καὶ ὑπεραγρυπνῶν αὐτοῦ.] Haec verba tranſponit Apoſtolius poſt τὰ, ἀλλ᾽ ὅγε τροχίλος, et pro αὐτοῦ exhibet τροφέως.

ἐπιβουλεύει ὁ ἰχνεύμων,] Infra lib. x. cap. 47. Solinus cap. 32. Ammianus Marcellinus lib. xxii. cap. 15.

CAP. XXVI. οὐ καὶ ἀνωτέρω] Lib. i. cap. 56. et lib. ii. cap. 36.

οὔτω] οὐδέν. GESNER. In margine eſt οὐδὲν, quod vere οὐδέν. Legendum potius οὔπω, *neutiquam*, TRILLER.

LER. ὄπω etiam praefert Mediceus.

Δένδρῳ τῷ μεγίςῳ] Plinius lib. ix. cap. 38. Oppianus lib. ii. Ἁλιευτ. ℣ 490.

CAP. XXVII. Τὸ δὲ μέγεθός ἐςι τοῦ τικτομένου, κατὰ δέλφακα τὸν μεγίςην.] Supra lib. iv. cap. 31. ἀπολίκλει δὲ ἰσήλικα τὸ μέγεθος μόσχῳ ἐνιαυσιαίῳ.

τῶν βρεφῶν νεογνῶν] Mediceus, τῶν βρεφῶν νεογόνων.

καὶ οἶνον ἐγχεόντων ἐς τὰς προβοσκίδας] Mediceus, ἐκχεόντων.

CAP. XXVIII. ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ] Homero Iliad. Π. ℣ 406.

ὡς ὅτε τις φὼς
Πέτρῃ ἔπι προβλῆτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθὺν
Ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἤνοπι χαλκῷ.

Λέγει δὲ λόγος] Columella lib. viii. cap. 16. Plinius lib. ix. cap. 54. Plutarchus lib. Πότερα τῶν ζώων φρονιμ.

Οἱ δὲ οὐ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν ἀνθίαν] Ariſtoteles apud Athenaeum lib. vii. cap. 7. Ἀριςοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν ζώων ἠθῶν, ὅπου ἂν ἀνθίας ᾖ, φησὶν, οὐκ ἔςι θηρίον, ᾧ σημείῳ χρώμενοι οἱ σπογγεῖς καταχολυμβῶσι, καλοῦντες αὐτὸν ἱερὸν ἰχθύν.

ἀλεκτρυόνα δέδοικε λέων] Supra lib. iii. cap. 31. et vi. 22. infra xiv. 9.

καὶ τὸν αὐτὸν βασιλίσκος,] Supra lib. iii. cap. 31.

καὶ μέντοι καὶ ὁ ἐλέφας.] Forte, καὶ μέντοι κεραὸν, vel χοῖρον ὁ ἐλέφας, ut Gyllius videtur legiſſe. GESNER. Mediceus, καὶ μέντοι καὶ ὗν ὁ ἐλέφας. Vide lib. i. cap. 38. et xvi. 36.

LIBER IX.

CAP. I. οὐ τοῖς ἀσθενεςάτοις] οὐδὲ τοῖς ἀσθενεςάτοις. GESNER. Conjecturam cl. Geſneri firmat Mediceus.

καὶ τὸ τοῦ σώματος ἐννοῶν ἀσθενὲς.] Mediceus, καὶ τὸ τοῦ σ. ἐννοῶν ἀσθενές.

καὶ τῇ γλώττῃ μικρὰ ἀποσήμηνας] Mediceus, ἀποσήνας.

CAP. II. ἐάν τις τοῖς τῶν ἄλλων] Plinius lib. x. cap. 3. Theophyl. Simoc. Quaeſt. Phyſ. 2. Michael Glycas Part. i. Annal. pag. 43. Philes Carm. i. 31.

συναναμίξει,] Mediceus et Apoſtolius Cent. xvi. prov. 91. συναναμίξῃ.

CAP. III. πολύγονον ζῷον,] Ex Apoſtolio Cent. xiii. prov. 3. malim πολύγονα ζῷα. Confer Ariſtotelem lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 37. et Plinium lib. x. cap. 65.

Εἰ δέ πως] Apoſtolius, εἰ δὲ περ.

Οἱ δὲ κροκόδειλοι] Tzetzes Chil. xii. 438. ℣ 718.

ἐκλινύσῃ] Alias ἐλινύσῃ.] GESNER. idemque exhibet Mediceus.

οἱ ἀετοὶ δὲ βασανίζοντες] Supra lib. ii. cap. 26.

CAP. IV. τοὺς ὀδόντας τῆς ἀσπίδος,] Nicander Ther. ℣ 183.

Τῆς ἤτοι πίσυρες κοῖλοι ὑπένερθεν ὀδόντες,
Ἀγκύλοι, ἐν γναθμοῖς δολιχήρεες ἐῤῥίζωνται,
Ἰοδόκοι· μύκαι δὲ χιτὼν ὑμένεσσι καλύπτει,
Ἔνθεν ἀμείλικτον γυίοις ἐνερεύγεται ἰόν.

Inverſis] Vel *compreſſis*. GESNER.

σκορπίου τὸ κέντρον ἔχειν τινὰ κολπώδη διπλόην,] Adde ſcholiaſten Nicandri Ther. ℣ 788.

μαλκιεῖν] Alias μαλακίειν. GESNER.

CAP. VI. Τῶν δὲ ὀστρακονώτων] Vide Oppianum lib. v. Ἁλιευτ. ℣ 589. atque iſtic cl. Ritterſhuſii notas.

CAP. VII. ὀξύτατον λάβρακα] Mediceus, ὀξύτατον τὸν λάβρακα.

Ἀριστοτέλης] Lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 8. pag. 280.

Καὶ χρόμιν δὲ] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 19. Plinius lib. ix. cap. 56.

ταύτην τοι καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν τοῦ ἔτους ἀλεαίνειν αὐτὸν,] Mediceus, ταύτῃ τοι καὶ κατ'.

ὁ γοῦν φθεὶρ] Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 31.

Καὶ ὁ μὲν τοῦ Μενάνδρου Θήρων] Suidas v. Κλείσοφος.

ὅτι ῥινῶν] Vide Salmaſium ad Spartianum pag. 168.

Καὶ ὁ Στρουθίας] Suidas ibid.

Κλείδημος] Κλείσοφος Athenaeo lib. vi. GESNER. Satyrus in vita Philippi, teſte Athenaeo lib. vi. cap. 12. Ὅτε Φίλιππος τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη, συμπροῆλθεν αὐτῷ καὶ ὁ Κλείσοφος τελαμωνισθεὶς τὸν αὐτὸν ὀφθαλμόν. Idem Satyri fragmentum integrius occurrit apud Euſtathium in Homerum Iliad. Ξ. pag. 991. Ἐξ οὗ καὶ τελαμωνίζειν, τὸ ἑλίσσειν τελαμῶνι, ὡς δηλοῖ ὁ ἱστορήσας· ὅτι ὁπηνίκα Φίλιππος τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη, οἰστῷ βληθεὶς ἐν πολέμῳ ὑπὸ Ἀστέρος, συμπροῆλθεν αὐτῷ καὶ Κλείσοφος, ὁ ἐκείνου παράσιτος τελαμωνισθεὶς τὸν αὐτὸν ὀφθαλμόν. Cliſophi etiam meminit Suidas v. Διώνυμον et Κλείσοφος.

CAP. VIII. ὁποῖον τὸ πάθος,] Malim, τὸ βάθος.

καὶ εἴσοδοι ποδαπαὶ,] Mediceus, καὶ εἴσοδοι ποταπαί.

ἀλλαχόθεν εἴσεισι] Nempe ex Arriano, qui in Ἰνδικῇ pag. 13. ſcribit: Θηρῶσι δὲ Ἰνδοὶ τὰ μὲν ἄλλα ἄγρια θηρία, καθάπερ καὶ Ἕλληνες· ἡ δὲ τῶν ἐλεφάντων σφιν θήρη οὐδέν τι ἄλλῃ ἔοικεν, ὅτι καὶ ταῦτα τὰ θηρία οὐδαμοῖσιν ἄλλοισι θηρίοις ἐπέοικεν. Ἀλλὰ τόπον γὰρ ἐπιλεξάμενοι ἄπεδον καὶ καυματώδεα, ἐν κύκλῳ τάφρον ὀρύσσουσιν, ὅσον μεγάλῳ στρατοπέδῳ ἐπαυλίσασθαι. Τῆς δὲ τάφρου τὸ εὖρος ἐς πέντε ὀργυιὰς ποιέονται, βάθος δὲ ἐς τέσσαρας· τὸν δὲ χοῦν, ὅντινα ἐκβάλλουσιν ἐκ τοῦ ὀρύγματος, ἐπὶ τὰ χείλεα ἑκάτερα τῆς τάφρου ἐπιφορήσαντες, ἀντὶ τείχεος διαχρέονται. Αὐτοὶ δὲ ἐπὶ τῷ χώματι τῷ ἐπὶ τοῦ χείλεος τοῦ ἔξω τῆς τάφρου σκηνάς σφιν ὀρυκτὰς ποιέονται, καὶ διὰ τουτέων ὀπὰς ὑπολείπονται, δι' ὧν φῶς τε αὐτοῖς συνεισέρχεται, καὶ τὰ θηρία προσάγοντα καὶ ἐπελαύνοντα ἐς τὸ ἕρκος σκέπτονται. Ἐνταῦθα ἐντὸς τοῦ ἕρκεος καταστήσαντες τῶν τινας θηλέων τρεῖς ἢ τέσσαρας, ὅσαι μάλιστα τὸν θυμὸν χειροήθεες, μίαν εἴσοδον ἀπολιμπάνουσι κατὰ τὴν τάφρον, κ. τ. λ. Adde Strabonem lib. xv. pag.704.

CAP. IX. Αἱ δὲ φῶκαι] Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 12. Plinius lib. ix. cap. 13. Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 689.

CAP. X. καὶ γὰρ λαγὼς ἁρπάζουσι,] Supra lib. ii. cap. 39.

CAP. XI. ἤλεγξε Κλεοπάτρα,] Infra h. l. cap. 61. Michael Glycas Part. i. Annal. pag. 19. Adde Caſaubonum ad Sueton. Aug. cap. 17. nec non epiſtolas doctiſſimorum Lanciſii et Morgagnii, quae extant in Appendice ad Metallothecam Vaticanam pag. 40 et ſeqq. Porro Aeliano, atque Plutarcho, aliiſque, qui Cleopatram ictu aſpidis, non vero epoto veneno, ſibi mortem conſciviſſe narrant, ſuffragatur elegantiſſimum monimentum marmoreum, pulcherrimam Aegypti reginam morientem repraeſentans, atque juſſu pontificis maximi, Clementis xi. Michaelis Mercati Metallothecae inſertum pag. 367.

προϊ-

προϊόντος] προσιόντος Gyllius. Gesner.

αἱρεθεῖσα] Malim τὴν προαίρεσιν, vel tale quid. Idem.

σπασμὸν γάρ τινα ἐμποιεῖν] ἐμποιεῖ ſcribendum ſuſpicatur cl. Wardus.

Ὁμήρῳ ἰδίῳ] Vide an Ὁμηρικῶς legendum, vel pro ἰδίῳ, ἰδίως. Idem. Poſtremum exhibet Mediceus. Reſpicit vero auctor ad ✝ 139. Odyſſ. Λ. et Odyſſ. Ψ. ✝ 282.

θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται.

προσερύγοντα] προσερυγοῦσα. Gesner.

κεντρίτης,] κεγχρίτης, vel κεγχρίνης. Idem.

ἡ Φρύνη.] Infra lib. xvii. cap. 12.

Cap. xii. πανοῦργον εἶναι ζῶον ἀλώπεκα,] Lib. i. Var. Hiſt. cap. 5. Philes Carm. xcii. Apoſtolius Cent. xv. prov. 47.

καὶ τῆς θαλαττίας] Lib. i. Var. Hiſt. cap. 5. Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 37. Oppianus lib. iii. Ἁλιευτ. ✝ 144.

τοῦτον δήπου τρόπον] Mediceus, τοῦτον δήπου τὸν τρόπον.

τὸ ἄγκιστρον.] Apoſtolius, τὸ ἄγκιστρον: mendoſe.

Cap. xiii. κέκληται ἤδη ἡ βοὴ ὀλολυγὼν,] Ariſtoteles lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 9. pag. 283. Mediceus, κεκλ. ἤδε ἡ βοὴ ὀλολυγών.

καὶ τὴν πολλήν τινα ἄδειαν] Mediceus, καὶ τὴν πολλὴν τὴν ἄδειαν.

ἐπιδηλοῦσιν ὑετόν.] Mediceus, ἐπιδημίαν δηλοῦσιν ὑετοῦ. eandemque ſcripturam in ſuo codice reperiſſe videtur Gyllius.

Cap. xiv. τῆς νάρκης,] Supra lib. i. cap. 36. Oppianus lib. iii. Ἁλιευτ. ✝ 149. Theophylactus Simocatta cap. 4. Michael Glycas Part. i. pag. 37.

καὶ εἴ τι ἐστὶν] καὶ ἔνεστιν. Gesner.

ἐμβάλοι ζῶσαν, καὶ ἐπιχέοι] Mediceus, ἐπιχέοι.

Cap. xv. σφὴξ] Supra lib. v. cap. 16. et Auctor lib. Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. pag. 736. qui id veſpis in Naxo ſolum tribuit.

καὶ ἡ μυῖα τοιούτῳ τινὶ] καὶ ἡ μυῖα τοιούτῳ τινὶ, Gyllius. Gesner. atque ita legit Mediceus.

πρὸς τῷ σκυθικῷ,] Mediceus, τοξικῷ, quae vox idem valet. Scholiaſtes Nicandri ad Alexiph. ✝ 207. Τοξικὸν δὲ καλεῖται τὸ ποιοῦν φάρμακον διὰ τὸ ὁμοίως τοῖς τοξεύμασιν ἀναιρεῖν παραχρῆμα βρωθὲν ἢ ποθέν· ἢ ἐπεὶ οἱ Πάρθοι καὶ Σκύθαι τοξεύοντες, τούτῳ παραχρίουσι τὰς τῶν βελῶν ἀκίδας, οὐ γὰρ ὥς τινες, τὸ κωνεῖον νομιστέον· ἢ διότι ὁμοίως τόξου ἀφέσει ἀναιρεῖ βρωθὲν ἢ ποθέν· λέγεται ὑπό τινων καὶ Σκυθικόν· ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐκ τοῦ αἵματος τῆς ὕδρας ἀνεφύη· τὴν γὰρ ὕδραν τόξοις ἀνεῖλεν ὁ Ἡρακλῆς, καὶ διὰ τοῦτο τοξικὸν καλεῖται.

ὅνπερ ἴασιν ἀπόκριμα αὐτοῖς.] Forte ἐῶσιν ἀποκρίνεσθαι αὐτοῦ, *quam ſaniem a parte craſſiore ſecernunt.* Alius codex pro ἴασιν habet ἴσασιν. Vide Ariſtotelem in Mirabilibus. Gesner. pag. 736.

Cap. xvi. Ὅταν ἀποδύσηται τὸ γῆρας ὁ ὄφις,] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 17.

ῥίπτεται,] Vide an ῥύπτεται per υ legendum. Gesner.

προσυποθίγων] *Attingens, contingens.* Poteſt et per η ſcribi in penultima, ut ſignificet *acuens.* Idem.

προσυποθίγων καὶ περιψήχων] Mediceus, προσυποθήγων (quomodo legendum conjecit cl. Geſnerus) τε καὶ περιψήχων.

τῶν ζώων] Malim τοῦ ζώου. Gesner.

τὸ μάραθρον] Plinius lib. viii. cap. 27. Plutarchus lib. Πότερα τῶν ζώων

ζώων φρονιμ. pag. 972. Michael Glycas Part. i. Annal. pag. 50. Καὶ ὄφις τῆ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς βλάβλω ἐξιᾶται βοσκηθεὶς μάλαθρα. leg. μάραθρα.

Cap. xvii. Ἡ ἀλκυὼν] Supra lib. i. cap. 36. Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 14. Plinius lib. x. cap. 32. Plutarchus lib. De amore prolis pag. 494. et lib. Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 983. Michael Glycas Part. i. Annal. pag. 41.

τοῦ προειρημένου, ζυμπλέκουσά τι] Avus malebat, τοῦ προειρημένου, ζυμπλέκουσα δὲ, et mox εὐθημοσυνης pro εὐθυμοσυνης. Mediceus, συμπλέκουσά τε.

τῆς βελόνης] Nempe θαλατλίας. Adde cap. 60. h. l.

δεσμῷ δέ τινι ἀπορρήτῳ] A Mediceo abeſt particula δέ.

τὸ γάρ τι μὴ ςέγανον μέρος] Mediceus, τὸ γάρ τοι μὴ ςέγανον μέρος.

εἰ δὲ διακόψαις σιδήρῳ,] Mediceus, εἰ δὲ διακόψαι σιδήρῳ ἐθέλοις.

ἄσμασιν] Ἄμασιν nomine regi proprio legendum potius acute ſuſpicatur emunctae naris criticus, Tanaquillus Faber Epiſt. crit. 60. Part. i. pag. 205. Triller. et quidem veriſſime. Herodotus lib. ii. cap. 182. (Ἄμασις) τῇ ἐν Λίνδῳ Ἀθηναίῃ δύο τε ἀγάλματα λίθινα καὶ θώρηκα λίνεον ἀξιοθέητον (ἀνέθηκε.) Plinius lib. xix. cap. 1. *Mirentur hoc ignorantes in Aegyptii quondam regis, quem Amaſin vocant, thorace, in Rhodiorum inſula oſtendi in templo Minervae, CCCLXV filis ſingula fila conſtare: quod ſe expertum nuper Romae prodidit Micianus ter conſul, parvaſque jam reliquias ejus ſupereſſe hac experientium injuria.*

Cap. xviii. Ὅταν γὰρ αὐτῇ ἐπιβαίη] *Cum eam calcarit.* Alii auctores non calcata, ſed guſtata herba lupum hoc pati ajunt: et forte Aelianus pro πάσας legit παλήσας, quod verbum et *calcare*, et *guſtare* ſignificat. Gesner.

Cap. xx. Τὸ τοῦ ἐλάφου κέρας] Plinius lib. viii. cap. 33.

Λέγει δὲ Ἀριςοτέλης] Locus Ariſtotelis, quem hic laudat auctor, exſtat apud Stephanum Byzant. in Σιντία, et auctorem libelli Περὶ θαυμασ. ἀκουσμ. pag. 731.

λίθος] Qui Θρακίας dicitur Dioſcoridi lib. v. cap. 147.

ἐν τῷ Ποντικῷ ποταμῷ] Mediceus, ἐν τῷ Πόντῳ ποταμῷ.

τῇ Μεδικῇ τῇ καὶ Παιονικῇ] Cl. Pauwius in notis ad Philen Carm. lxvi. ℣ 80. legit Μαιδικῇ καὶ Παιονικῇ, vel Μαιδικῇ καὶ Σιντικῇ. Mediceus, Ἰνδικῇ τε καὶ Μαιονικῇ corrupte pro Σιντικῇ τε καὶ Παιονικῇ.

ὀσμὴν ἀφιέναι ἀσφάλτου βαρύτερον] Mediceus, βαρυτέραν.

Τούτοις ὁμολογεῖ καὶ Νίκανδρος] Theriacis ℣ 45.

Cap. xxi. ὁ Θῶνις ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεύς] Hunc locum laudat Euſtathius ad Homerum Odyſſ. Δ. pag. 1493. Αἰλιανὸς δὲ ἱστορεῖ παρακαταθήκην [leg. παρακαταθήκην] γενέσθαι Θώνιδι τῆς Ἑλένης πρὸς Μενελάου, ἀνιόντος εἰς Αἰθίοπας· καὶ ὡς ἠράσθη αὐτῆς ὁ Θῶνις· καὶ ὡς ἐζήλωσεν ἡ Πολύδαμνα ἡ Πολυδάμνα καθ' ἑτέρους· καὶ ὡς ἐξέθετο τὴν Ἑλένην εἰς Φάρον οἴκτῳ καὶ ζήλῳ· δοῦσα καὶ βοτάνην ἐχθρὰν τοῖς ἐκεῖ πολλοῖς ὄφεσιν, ἣ φυτευθεῖσα καὶ βλαστήσασα Ἑλένιον ἐκλήθη.

Πολυδάμνα ἐκαλεῖτο.] Leg. ἡ Πολ. ἐκαλεῖτο.

θηρίον] Forte φυτόν. Citat hunc locum Euſtathius in quartum Odyſſeae, ſed his verbis omiſſis. Gesner. Aſt vir ἑλληνικώτατος Lambertus Bos felicius ſubſtituit θηριακόν,

κὸν, qui uberius de hoc loco, imo et de ipſo toto capite diſſerit in Obſervat. miſcell. cap. 33. pag. 142, 143. Triller.

ἑλένιον] ἑλλέβορον legit Matthiolus. At Galenus lib. De theriaca ad Piſonem cap. 10. ἑλένιον quoque memorat, ubi βελένιον reſtituendum eſſe ſuſpicatur cl. Severinus in vipera Pythia pag. 403.

Cap. XXII. Θαλάττιον ζῶον οἱ ἀστέρες,] Ex Oppiani Halieut. lib. ii. Gesner.

καὶ αὐτοὶ] Mediceus, καὶ οὗτοι.

μαλακόστρακοι,] Ariſtoteles lib. v. cap. 15. De hiſt. anim. *ſtellas* inter oſtracoderma numerat Gesner. At De partibus anim. lib. iv. cap. 5. inter Zoophyta recenſet. De ſtella Plinius lib. ix. cap. 60. ſcribit, *parva admodum caro intus, extra duriore callo.*

οἱ τοίνυν ἀστέρες εἰς μέσον τῶν ὀστράκων διείργουσιν] Alias διείρουσι. Gesner. Mediceus, οἱ τοίνυν ἀστέρες μέσων τῶν ὀστράκων διείρουσιν.

Cap. XXIII. ὥσπερ οὖν] Poteſt et ὧνπερ οὖν legi. Gesner. idemque exhibet Mediceus.

Ὅμηρος] Iliad. Z. ℣ 179.

Πρῶτον μὲν ῥαχίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε
Πεφνέμεν· ἡ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων,
Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.

χιμαίρας φύσιν, κεφαλὰς ἔχουσαν τρεῖς.] Mediceus, χ. φ. κ. ἐχούσης τρεῖς.

Ἀμισοδάρου] Stephanus penultimam per ω ſcribit. Gesner.

Cap. XXIV. καὶ καλεῖται τοῦτο ἁλιεὺς,] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 36. init. Cicero lib. De nat. D. cap. Antigonus Caryſt. cap. 52. Plinius lib. ix. cap. 42. Oppianus lib. ii. Ἁλιευτ. cap. 86.

ἐκεῖνα] ἐκεῖνος. Gesner.

τραχὺ σφαιρίον] παχὺ σφαιρίον. Gesner.

πλησίον δὲ τούτων] Mediceus, πλησίον δὲ ἐκείνων.

Cap. XXV. Κάραβος πολύποδι ἐχθρόν·] Mediceus, ἐχθρός.

Ὅταν αὐτοῦ τὰς πλεκτάνας] Oppianus lib. Ἁλιευτ.

εἰσπεφυκότων] ἐκπεφυκότων. Gesner. Conjecturam doctiſſimi viri firmat Mediceus.

ἑαυτὴν δὲ περιχέας] Mediceus, ἑαυτὸν δὲ περιχέας.

νήξει·] καὶ ἥδε. Gesner. Philoſophus lib. i. Hiſt. Anim. cap. 5. Τὰ δὲ σκληρόδερμα, οἷον κάραβος, τοῖς οὐραίοις νεῖ τάχιστα. Adde et lib. iv. cap. viii. De part. anim.

ἀνωτέρω εἶπον.] Lib. i. cap. 32.

Cap. XXVI. ἄγνος] Nicander Theriacis ℣ 71.

θεσμοφόροις] θεσμοφορίοις. Gesner. Vide doctiſſimum Meurſium lib. iv. Graec. Fer. v. Θεσμοφόρια.

Cap. XXVII. κατὰ νώτου θεὶς ἐάσαι,] ἀποξῦσαι. Theophraſtus De hiſt. plant. ix. 19. Gesner. et ex eodem Apollonius Hiſt. Parad. cap. 41. Theophraſti verba haec ſunt: Τὸ δὲ θηλύφονον· οἱ δὲ σκορπίον καλοῦσι, διὰ τὸ τὴν ῥίζαν ὁμοίως ἔχειν τῷ σκορπίῳ· ἀποξυόμενον ἀποκτείνειν τὸν σκορπίον. Ἐὰν δέ τις ἐλλέβορον λευκὸν καταπάσῃ, πάλιν ἀνίστασθαί φασιν.

τὸ θηλύφονον] *Thelyphonum* eſt genus aconiti primum. Gesner.

σμίλον,] *Smilos* arbor eadem forte, quae *melia*, id eſt, fraxinus. Gesner. Nicander Alexipharm. ℣ 609.

Μή μὰν δὴ σμῖλον σὺ καλὴν ἐλατηΐδα μάρψαις
Οἰταίην, θανάτοιο πολυπλαύτοιο δότειραν.

Ubi Scholiaſtes inter alia notat: Κολόφυρα [leg. Λόφυρα cum illuſtri Scaligero et cl. Bentleio ad Callimachi Fragm. ccxxviii.] δέ εἰσι βόες, ἡμίονοι. Καλλίμαχος δὲ ἑρπετά. Τῶν αἰεὶ τετρύφαται λοφίην. Pro λοφίην Scaliger ad marginem editionis Pariſienſis correxit *leg.* λοφίη. Bentleius vero Callimachi locum emendavit hunc in modum:

Ἑρπετά, τῶν αἰεὶ τεθρύφαται λοφίαι.

ut ἑρπετὰ ſint quaecunque animalia, non vero ſpeciatim ſerpentes quos ſolum hic deſignat Aelianus.

Cap. xxviii. Τὴν οὖν κρέα ἔχειν τῶν ἄλλων κρεῶν ἡδίω,] Mediceus, Τὴν οὖν κρέας ἔχειν τῶν ἄλλων κρεῶν ἥδιον.

ὅταν ποτὲ ζαλαμάνδρα φάγῃ,] Leg. ζαλαμάνδρας. Vide Plinium lib. xi. cap. 53.

Cap. xxix. οὐδέν] Senſus laborat; legendum igitur aut μόνον, aut, quo magis propendeo, ἐκεῖθεν, *illuc* ſcil. adventantium. Triller.

ὅτι μὲν τι καὶ] Mediceus, ὅτι μέν τοι καὶ.

Cap. xxx. Λέων γὰρ ὅταν] Mediceus, Λέων ὅταν.

καὶ ἀφανίζει] S. Epiphanius cap. 1. Phyſiol. ὅτε περιπατεῖ ἐν τῷ ὄρει καὶ ἔρχεται αὐτῷ ὀσμὴ τοῦ κυνηγοῦ, τῇ οὐρᾷ συγκαλύπτει τὰ ἴχνη, ἵνα μὴ ἀκολουθοῦντες τοῖς ἴχνεσιν οἱ κυνηγοὶ, εὕρωσιν αὐτοῦ τὴν ποίμνην καὶ καταλάβωσιν αὐτόν. Michael Glycas Part. i. Annal. p. 61. Γίνωσκε καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ λέων διωκόμενος συστέλλει τὰ ἴχνη αὐτοῦ.

ἰέναι κατὰ στίβον τὸν ἑαυτοῦ,] Mediceus, τὸν ἑαυτοῦ.

δῶρα φύσεως, ἄνωθεν αὐτοῖς δοθέντα.] Ita pariter B. Iacobus in Epiſt. cap. i. ℣ 17. πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι. Eadem paene verba. Vide, quae nos ad illum locum. Triller.

Cap. xxxi. Οὐκοῦν πόαν τινὰ] *Alyſſos* dicta medicis herba. Gesner.

Cap. xxxii. ὀπὸν] ὀπὸς *liquorem* Graecis ſignificat, et ſimpliciter pro Cyrenaico ſive laſſeris ſucco uſurpari ſolet. Sed Aelianus hoc loco aliud intelligere videtur, forte papaveris fruticem, ex quo liquor *opium* dictus colligitur, vel opocarpaſi ſtirpem. Hae quidem vi refrigerante et ſoporifera, ex qua periculum forte timebant fodientes, cum hyoſcyamo conveniunt. Mandragoram quoque facultatis ejuſdem, cane alligato ſunt qui eruendam nugentur: ut Ioſephus baaras ſtirpem, et Aelianus lib. xiv. aglaophotidem terreſtrem. Gesner.

οἱ ἔσαι] Al. οἴεται. Idem. atque ita Mediceus.

καὶ εἰς ἰλεὸν] καὶ εἰς εἰλεόν. Gesner. Cl. Kuhnius in notis ad lib. i. Var. Hiſt. cap. 32. legendum ſuſpicatur, ὅπερ οὖν οἴεται καλῶς καὶ εἰς δέον.

Cap. xxxiii. ἀνθρωπείοις δὲ νόσοις] Mediceus, ἀνθρωπείαις γὰρ νόσοις.

εἰς Ἐπίδαυρον] Peloponneſi civitatem. Gesner.

ἡσύχαζε πρὸς τὰ θεῖα.] Al. ἡσύχαζε προσαχθεῖσα. Idem. nec aliter Mediceus.

βροτὸν ἔγωγε ἀντικρίνω] Mediceus, ἀβρότονον ἔγωγε ἀντικρίνω.

Cap. xxxiv. Ὁ δὲ ναυτίλος] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 37. Antigonus Caryſt. cap. 56. Plinius lib. ix. cap. 29. Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 338.

ἐκστρέψας] Al. στρέψας. Gesner. atque ita habet Mediceus.

Cap.

Cap. xxxv. ἢ ϗ τούτοις μὲν ἄβατά ἐστι] Mediceus, ἢ εἰ ἐν τ. μ. ἀ. ἐστι.

Cap. xxxvi. ἰχθὺς δὲ ἰδεῖν] Mediceus, ἰχθὺς ϗ ἰδεῖν.

ἐξώκοιτον] Clearchus Peripateticus apud Athenaeum lib. viii. cap. 2. Ἐξώκοιτος ἰχθὺς, ὃν ἔνιοι καλοῦσιν Ἄδωνιν, τοὔνομα μὲν εἴληφε διὰ τὸ πολλάκις τὰς ἀναπαύσεις ἔξω τοῦ ὕδατος ποιεῖσθαι· ἐστι δὲ ὑπόπυῤῥος ϗ ἀπὸ τῶν βραγχίων ἑκατέρωθεν τοῦ σώματος μέχρι τῆς κέρκου μίαν ἔχει διηνεκῆ λευκὴν ῥάβδον, κ. τ. λ. Plinius lib. ix. cap. 19. *Miratur et Arcadia ſuum exocoetum, appellatum ab eo, quod in ſiccum ſomni cauſa exeat. Circa Clitorium vocalis hic traditur, et ſine branchiis idem aliquibus adonis dictus.*

ὅταν γάρ τοι κῦμα] Mediceus, ὅταν γάρ τοι τὸ κῦμα.

ἐπεὶ ϗ γῆν ϗ θάλατταν ἔχει φιλεῖν·] Mediceus, φιλῶ.

τοῦ Κινύρου παιδὸς] Apollodorus lib. iii. pag. 193.

Cap. xxxvii. ἐβλάστησεν, ἀναπείθει.] Forte legendum ἐβλάστησε, ϗ ἀναθάλλει.

Cap. xxxviii. Φωλεύει δὲ ϗ ἐν τοῖς μυχοῖς] Ex Oppiani Halieut. lib. i. Gesner.

Ἀριθμοῖτο δ' ἂν ἐν τούτοις ϗ ὁ ὄνος.] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 15. Plinius lib. ix. cap. 16. Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 152.

Δέδοικε δὲ μάλιστα] Athenaeus lib. vii. cap. 18.

Cap. xxxix. ὥσπερ οὖν Ἀριστοτέλης λέγει.] Lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 39.

τὸ τῶν καμπῶν·] Supra lib. vi. cap. 36.

πρασοκουρίς.] Heſychius, Πρασικουρὶς, ζῶον χλωρὸν κεῖρον τὰ ἐν τοῖς κήποις λάχανα. Palladius lib. i. De re ruſtica cap. 35. Πρασοκουρίδας *Graeci vocant animalia, quae ſolent hortis nocere.* Adde doctiſſimum Needhamum ad Geopon. lib. xii. cap. 9.

Τίκλει ϗ ἡ μηλέα] Mala et ficus, cum vermiculos patiuntur, pereunt, Theophraſtus De cauſis plant. lib. v. cap. 13. ubi et de crambo uvarum morbo loquitur. Gesner.

Cap. xl. πτέρυγι] *Pinna*, ut Graeci codices Aeliani habent: *roſtro*, ut claſſici auctores tradunt, et res ipſa indicat. Lego γένυϊ, ut infra lib. xiv. cap. 23. Gesner.

ἔνθεν τοι κέκληται.] Mediceus, ἔνθεν τοι ϗ κέκληται.

Ἡ δὲ τρυγὼν τῷ κέντρῳ.] Supra lib. ii. cap. 36. et viii. 26.

Ἡ δὲ μύραινα τοῖς ὀδοῦσι,] Supra lib. i. cap. 32.

ἔχουσι] ἔχει. Gesner.

Cap. xli. Οἱ μὲν οὖν μῦς] Apoſtolius Cent. xiii. prov. 35.

Cap. xlii. οἱ θύννοι,] Infra lib. xv. cap. 3.

τῶν τὰ οὐράνια εἰδέναι ποιουμένων] Apoſtolius Cent. x. prov. 38. προσποιουμένων. Avus margini edit. Geſner. adſcripſerat "Forte πονουμένων."

Ὅποι γὰρ ἂν αὐτοὺς χειμὼν] Plinius lib. ix. cap. 15.

εἰς τὴν τῆς ἐπιδημίας ἰσημερίαν.] Avus malebat εἰς τὴν τῆς ἰσημερίας ἐπιδημίαν.

Ἀριστοτέλης] Lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 13. pag. 392.

Ὅτι δὲ τῷ ἑτέρῳ τῶν ὀφθαλμῶν] Philoſophus l. d. pag. 393. ſcribit, Εἰσπλέουσι δὲ οἱ θύννοι ἐπὶ δεξιά, ἐχόμενοι τῆς γῆς· ἐκπλέουσι δὲ ἐπ' ἀριστερά· τοῦτο δὲ φασί τινες ποιεῖν, ὅτι τῷ δεξιῷ ὀξύτερον ὁρῶσι φύσει, τῷ δ' ἀριστερῷ οὐκ ὀξὺ βλέπουσι.

ϗ Αἰσχύλος] Eundem Aeſchyli verſum

verſum laudat Plutarchus lib. Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 979.

Παρίασι δ' ἐς τὸν Πόντον] Plinius et Plutarchus loc. alleg.

κατὰ τὸ ἀντίπερας,] ἀντιπέραν Apoſtolius.

Cap. XLIII. Τοῖς παγούροις τὸ πρῶτον ἔλυτρον] Pariter καράβους καὶ ἀστακοὺς γῆρας ἐκδύειν, atque etiam καρκίνους ait philoſophus lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 17. qui lib. iv. cap. 2. παγούρους καὶ Ἡρακλεωτικοὺς καρκίνων δεύτερον γένος conſtituit.

ὥσπερ οἱ ὄφεις τὸ γῆρας,] Supra h. l. cap. 16.

οὗτοι τὰ ὄστρακα ἀποδύονται.] Mediceus, οὗτοι τὸ ὄστρακον ἀποδύονται.

Cap. XLIV. Τρωγλοδύται] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 12. id nomen appellative uſurpat, de Pygmaeis ſcribens, Τρωγλοδύται δ' εἰσὶ τὸν βίον.

Cap. XLV. πολύποδας] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 37. εἰς δὲ τὸ ξηρὸν ἐξέρχεται μόνον τῶν μαλακίων ὁ πολύπους.

ὀσμύλους] Supra lib. v. cap. 44. Tzetzes Chil. v. 25. ℣ 778.

Cap. XLVI. Ῥυάδες] ῥυὰς Gazae *fluta* vel *ſpargus*. Gesner.

Cap. XLVII. προσβεβλημένους] Apoſtolius Cent. ix. prov. 44. προσβεβλημένους.

διαρρίψας] Idem, διαρρήξας.

Cap. XLVIII. ἁλῶν] Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 19. ubi de ovibus agit, δεῖ δὲ ἁλίζειν πρὶν τεκεῖν, καὶ ἐπειδὰν τέκῃ, καὶ ἔαρος αὖθις.

Cap. XLIX. ὅ τε λέων καὶ ἡ ζύγαινα,] Oppianus lib. i. Ἁλιευτ.

ἡ καλουμένη μάλθη.] Hic locus exſtat apud Suidam in v. Κῆτος: ubi μάλλη mendoſe legitur.

ἀνωτέρω εἶπον.] Lib. i. cap. 55.

Cap. L. Αἱ κεστρεῖδες] Tzetzes Chil. vi. 47. ℣ 341.

Καὶ ἡ φάλαινα δὲ τῆς θαλάττης πρόεισι,] Id a vero alienum eſſe notat I. C. Scaliger in Comment. ad Ariſtot. lib. ii. Hiſt. Anim. pag. 231.

Τοῦτό τοι καὶ Ὅμηρος ᾔδει, καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ] Δ. 355——593.

Cap. LI. Τρίγλης πέρι ἀνωτέρω εἶπον·] Lib. ii. cap. 41.

Ἐν Ἐλευσῖνι] Apud Athenaeum non in Eleuſiniis, ſed in Artemiſiis hoc fieri legimus, nempe ut piſcis-venator eae venatrici conſacretur. Gesner. Plutarchus lib. Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 983. τρίγλαν δὲ τὰς Ἐλευσῖνι μύστας σεβομένους ἴστε, καὶ τῆς Ἥρας ἐν Ἄργει τὴν ἱέρειαν ἀπεχομένην ἐπὶ τιμῇ τοῦ ζώου· τὸν γὰρ θαλάττιον λαγωὸν, ὅς ἐστιν ἀνθρώπῳ θανάσιμος, κτείνουσιν αἱ τρίγλαι μάλιστα καὶ καταναλίσκουσι.

τρὶς τοῦ ἔτους τίκτει.] Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 9.

ἐπεὶ τὸν λαγὼν ἐσθίει,] Athenaeus lib. vii. cap. 21.

ἴσως δὲ ἐρῶ τι περὶ τρίγλης καὶ πάλιν.] Infra h. l. cap. 65. lib. x. cap. 2 et 7. item xii. 42.

Cap. LII. αἵ τε τευθίδες] Ex Oppiano lib. i. Halieut. Gesner. Adde Plinium lib. ix. cap. 29.

Αἱ δὲ χελιδόνες] Ariſtoteles lib. iv. cap. 9. Plinius lib. ix. cap. 26.

Οἵ γε μὴν ἱέρακες] Plinius ibid. Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 435.

Cap. LIII. Ἀλῶνται δὲ ἄρα ἰχθύς] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 13.

νήχονται] Alias ζυννήχονται. Gesner.

Cap. LIV. Ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐκβάλλειν τὰ ἔμβρυα τὰς ἵππους,] Lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 24.

Τὴν οὐρὰν αὐτῶν καλάμῳ μετρήσαντες] Fronto lib. xix. Geopon. cap. 2.

ὡς οὖν δεδεμένοι.] Mediceus, ὥσπερ οὖν δεδεμένοι.

Cap.

Cap. lvi. ϗ οἰκίαν ὑπ' ἄντρε] οἰκίας. Gesner. Mediceus, ϗ οἰκίας ὑπάντρε.

ἥδιόν ἐστι τοῖς ζώοις προειρημένοις.] Mediceus, τοῖς ζώοις τοῖς προειρημένοις.

ϗ ὅτι διῆλθον ἄνθρωποι] Plinius lib. viii. cap. 4. init.

Καὶ μέντοι] ϗ μέχρι. Gesner.

οἴδε τὰς ῥίζας ἐξορύττεσι,] Plinius lib. viii. cap. 10.

Cap. lvii. Ἐν δὲ τῷ χειμῶνι] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 15.

ἐν βυθῷ.] Mediceus, ἐν Βυσσῷ. Heſychius, Βυσσὸς, βυθὸς, ἄντρον, πυθμὴν, ϗ χρῶμα ἀντὶ τῆς ὕσγης παραλαμβανόμενον.

Cap. lviii. ἐκ βραχίστων μέγιστα ζῶα γίνονται.] Mediceus, γίνεται.

ὁ κροκόδειλος.] Antigonus Caryſtius cap. 98. τὸν δὲ κροκόδειλον ἐξ ἐλαχίστε γίνεσθαι μέγιστον· τὸ μὲν γὰρ ὠὸν μεῖζον γίνεσθαι χηνὸς. Leg. ὠὸν ἐ μεῖζον γίνεσθαι χηνός. Adde Ariſtotelem lib. v. Hiſt. Anim. cap. 33.

πολυετῆ Λίβυν ἐλέφαντα,] Infra cap. 7. lib. xvii.

τὰ μὲν ἐκ τῆς πρὸς ἀνθρώπες ζωοτροφίας.] Mediceus, πρὸς τὲς ἀνθρώπες συντροφίας.

Σελεύκε τε τῦ Νικάνορος] Νικάτορος. Gesner.

Cap. lix. Ἰχθύες] Ariſtoteles lib. viii. cap. 13. pag. 392.

φώκην δὲ εἴ πε τρέφει ϗ δελφῖνας βραχίστες,] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. ἐδέν ἐστιν ἐν τῷ Πόντῳ θηρίον ἔξω δελφῖνος ϗ φωκαίνης: ubi Aelianum apparet legiſſe φώκης: ſicut et Plinium, qui ait, *in Pontum nulla intrat beſtia piſcibus malefica, praeter vitulos et parvos delphinos.* Gesner.

Cap. lx. Αἱ θαλάττιαι βελόναι] Infra lib. xv. cap. 16. Plinius lib. ix. cap. 51. Plutarchus De garrulitate pag. 508.

βρεφῶν] Atqui oviparus hic piſcis eſt. Gesner. Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 13. οἱ μὲν ἔν ἄλλοι ἰχθύες ἐν γόνῳ τίκτουσι ϗ τὰ ᾠὰ ἀφιᾶσιν· ἣν δὲ καλεσί τινες βελόνην, ὅταν ἤδη ὥρα ᾖ τῦ τίκτειν, διαῤῥήγνυται, ϗ ἔτω τὰ ᾠὰ ἐξέρχεται. Et paullo poſt, ἡ δὲ γένεσις ἐκ τῦ ᾠῦ συμβαίνει ἐπί τε τῶν ἔσω ᾠοτοκέντων, ϗ ἐπὶ τῶν ἔξω ζωοτοκέντων· ἐπ' ἄκρε τε γὰρ γίνεται, ϗ ὑμένι περιέχεται, ϗ πρῶτον διάδηλοι οἱ ὀφθαλμοὶ, μεγάλοι ϗ σφαιροειδεῖς ὄντες· ᾗ ϗ δῆλον, ὅτι ἐχ ὥσπερ τινές φασιν, ὁμοίως γίνονται τοῖς ἐκ τῶν σκωλήκων γινομένοις.

Cap. lxi. Λέγεται δὲ τὰ ἴχνη ϗ τὰ γνωρίσματα τῆς ἀσπίδος] Nicander Theriac. ✝ 188.

Ἔνθεν τοι ϗ τῆς Κλεοπάτρας] Supra cap. 11.

Cap. lxii. τῇ Ῥωμαίᾳ ἀγορᾷ] Mediceus, τῇ Ῥωμαίων ἀγορᾷ.

ϗ τῶν τὲς ὄφεις ἐς τὰ γράμματα τρεφόντων] χρήματα. Gesner. Mediceus, τραύματα. Avus malebat φάρμακα.

ἑτέρων ὁμοτέχνων περιεστώτων] Mediceus, παρεστώτων.

μηδὲ ἀποδρυψάμενος] μηδὲ ἀπορυψάμενος. Gesner.

Cap. lxiii. Τῦ ἦρος ἐνακμάζοντος] Infra lib. x. cap. 2. Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 12.

Οἱ δὲ νηχόμενοι] Aliter de partu piſcium Ariſtoteles lib. v. cap. 1. Confer Herodotum lib. ii. cap. 93. quem refellit idem philoſophus lib. iii. cap. 5.

ἀνωτέρω εἶπον.] Lib. i. cap. 14.

Cap. lxiv. μὴ τῷ ἁλμυρῷ ὕδατι τρέφεσθαι τὲς ἰχθῦς,] Plinius lib. ix. cap. 15.

ὁ τȣ̃ Νικομάχȣ] Lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 2. pag. 279. et lib. ii. Meteorol. cap. 3.

Cap. lxv. Οἱ μυȣ́μενοι τοῖν θεοῖν,] Graece numerus dualis eſt: Cererem et Proſerpinam intelligo, quos Athenienſes Θεȣ̀ς (Θεὼ) vocabant, ut Lacedaemonii *Dioſcuros* σιȣ̀ς (σιὼ) Varinus. Gesner. Pro τοῖν θεοῖν, ταῖν θεαῖν legit cl. Meurſius in Eleuſin. cap. 31.

σπάσαιντο] πάσαιντο. Gesner. nec aliter Mediceus.

ἐπεὶ τῷ ςόμαλι τίκλει.] Supra lib. ii. cap. 55. Athenaeus lib. viii. cap. 12. Horapollo lib. ii. cap. 110.

Οὐ τίκλειν] Antigonus Caryſt. cap. 25.

καὶ τάς γε αἰτίας ἄνω πȣ εἰπὼν οἶδα.] Cap. 51. h. l.

Cap. lxvi. ἐν τοῖς πρόσθεν εἰπὼν,] Lib. i. cap. 50.

Μέλλων ὁ ἔχις] Philes Carm. lxx. ℣ 11.

LIBER X.

Cap. i. ὡς ἄνω μοι λέλεκλαι.] Lib. viii. cap. 17.

Ἀνὴρ τῶν τȣ́των ἄγρας οὐκ ἄπειρος] Inſolentior et confuſa eſt conſtructio, quae ſic mihi componenda videtur, Δίων φησὶν ἀνὴρ τῶν τῶν ἐλεφάντων ἄγρας οὐκ ἄπειρος (pro ἄνδρα οὐκ ἄπειρον, nominativus loco accuſativi ante infinitivum) ἰδεῖν μόσχον ἐλέφαντος ζυνελθεῖν ἐλέφαντι νέῳ etc. Gesner.

ἐπεὶ καὶ ἀχρεῖοι ζυλλαβεῖν τὸ λοιπὸν ἦσαν] Mediceus, ζυμβαλεῖν.

Εἵλκετο δὲ ὁ Πάρις] Homerus Iliad. Γ. ℣ 371. de Menelao Paridis injuriam ulciſcente:

> Ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἁπαλὴν ὑπὸ δειρὴν,
> Ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης.
> Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος.

ἐκάθευδε] Homerus ibid. ℣ 448.

> Τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύναθεν λεχέεσσιν.

Cap. ii. ἀλλὰ οἱ μὲν ἦρος ἐπιθόρνυνται,] Supra cap. 63. lib. ix.

δίχα τȣ̃ χειμῶνος ἐξάπλονλαί τινες] δὴ καὶ χειμῶνος. Gesner. Legendum potius, διὰ τȣ̃ χειμῶνος: ut ſupra lib. ii. cap. 9. καὶ μάλιςά γε διὰ χειμῶνος δρᾷ τȣ̃το. Et cap. 25. καὶ τȣ́των γινομένων ἀτροφίᾳ καὶ λιμῷ διὰ χειμῶνος περιπέσωσι. Atque alibi, διὰ τȣ̃ ἦρος, διὰ τȣ̃ θέρȣς. Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 8. ποιεῖται δὲ ἔνια τὴν ὀχείαν καὶ τὸν τόκον καὶ μετοπώρȣ καὶ χειμῶνος, οἷον τῶν τε ἐνύδρων ἄτλα γένη, καὶ τῶν πτηνῶν. Ubi pro καὶ μετοπώρȣ et τῶν πτηνῶν malim διὰ μετοπώρȣ, et τῶν κτηνῶν. Addit enim Philoſophus paullo poſt, ὅσον ὗς καὶ κυνὸς καὶ τῶν κτηνῶν ὅσα.

Λάβρακα δὲ ἀκȣ́ω καὶ ἐπιτίκτειν·] Idem d. l. cap. 9. Plinius lib. ix. cap. 51.

Τρίγλην δὲ καὶ τρὶς] Philoſophus ibid. Athenaeus lib. vii. cap. 21. Artemidorus lib. ii. Oneirocrit. cap. 14. pag. 103. Philes Carm. c.

Cap. iii. Ἡρόδοτος] Lib. iii. cap. 103. Κάμηλος ἐν τοῖσι ὀπισθίοισι σκέλεσι ἔχει τέσσερας μηρȣ̀ς, καὶ γȣ́νατα τέσσερα· τὰ δὲ αἰδοῖα διὰ τῶν ὀπισθίων σκέλεων πρὸς τὴν ȣ̓ρὴν τετραμμένα.

Cap. iv. Ἡρόδοτος λέγει.] Lib. iii. cap. 113. δύο δὲ γένεα οἴων σφι ἐστὶ θώυματος ἄξια, τὰ οὐδαμόθι ἑτέρωθί ἐστι· τὸ μὲν αὐτῶν ἕτερον ἔχει τὰς οὐρὰς μακρὰς τριπήχεας, οὐκ ἐλάσσονας· τὰς εἴ τις ἐπήει σφι ἀπέλκειν, ἕλκεα ἂν ἔχοιεν, ἀνατριβομένων πρὸς τῇ γῇ τῶν οὐρέων· νῦν δ' ἅπας τις τῶν ποιμένων ἐπίσταται ξυλουργέειν ἐς τοσοῦτο· ἁμαξίδας γὰρ ποιεῦντες, ὑποδέουσι αὐτὰς τῇσι οὐρῇσι, ἑνὸς ἑκάστου κτήνεος τὴν οὐρὴν ἐπὶ ἁμαξίδα ἑκάστην καταδέοντες· τὸ δὲ ἕτερον γένος τῶν οἴων τὰς οὐρὰς πλατέας φορέουσι, καὶ ἐπὶ πῆχυν πλάτος.

οὕπερ ἂν τῶν ἁμαξίδων] καὶ ποιεῖν ἁμαξίδας. Vide Herodotum lib. iii. Gesner.

Cap. v. ἀπορρέοντες,] Al. ἀπορρέονες. Gesner. atque ita etiam Mediceus.

Cap. vi. Ποντικοὶ δὲ ἄγραι κοχλίαι] Legendum potius κολίαι, et in argumento hujus capitis κολιῶν, quos *lacertos* a Romanis nuncupatos fuiſſe docet Aldrovandus lib. ii. De piſcibus cap. 54. Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 13. Οἱ μὲν οὖν κολίαι εἰσιόντες ἁλίσκονται· ἐξιόντες δὲ ἐκ τοῦ Πόντου ἁλίσκονταί τε, καὶ μᾶλλον ἄριστοι τότε εἰσίν· ὅταν δὲ εἰσπλέωσιν ἐγγύτατα τοῦ Αἰγιαλοῦ, πιότατοι ἁλίσκονται, ὅσῳ δ' ἀνωτέρω, ἀεὶ λεπτότεροι· πολλάκις δὲ ὅταν τὸ πνεῦμα ἀντικόψῃ νότιον, συνεκπλέουσι τοῖς κολιαῖς καὶ τοῖς σκόμβροις, καὶ κάτω ἁλίσκονται μᾶλλον ἢ περὶ Βυζάντιον. Pro τοῖς σκόμβροις malim οἱ σκόμβροι.

θερίζοντα μὲν ἐν Σούσοις, χειμάζοντα δὲ ἐν Ἐκβατάνοις.] Vix dubitandum quin Auctor ſcripſerit, χειμάζοντα μὲν ἐν Σούσοις, θερίζοντα δὲ ἐν Ἐκβατάνοις. Vide Briſſonium lib. i. De regno Perſarum pag. 43, 44.

πρὸς τῷ Αἰγιαλῷ] Aegialus locus eſt inter Sicyonem et Bupraſium: et alius proximus Ponto, cum vico ejuſdem cognominis. Gesner.

Cap. viii. Ὁ δελφὶς ὁ θῆλυς μαζοὺς ἔχει] Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 12. Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 660.

ἕπονται δὲ αὐτῷ] αὐτοῖς. Gesner. Mediceus, αὐτῶν.

φιλότεκνον γὰρ καὶ φιλόστοργον] Supra lib. i. cap. 18.

τῶν ἐγγόνων] Mediceus, τῶν ἐκγόνων.

τί πρὸς ταῦτα ὁ Νέστωρ, ὦ καλὲ Ὅμηρε] Iliad. Δ. ℣ 293—325.

τακτικώτατον ἡρώων] Mediceus, τακτικώτατον τῶν ἡρώων.

Cap. ix. Νίκανδρος] Theriacis ℣ 24.

> Τοῦ μὲν [ἔχεως] ὑπὲρ κυνόδοντε δύο χροῒ τεκμαίρονται
> Ἰὸν ἐρευγόμενοι· πλέονες δέ τοι αἰὲν ἐχίδνης.

Cap. x. Τροφὴ δὲ ἡμερουμένοις] Supra lib. vii. cap. 6.

κιττοῦ φάκελοι] Mediceus, κιττοῦ φάκελλοι.

Cap. xi. Σαῦρος] λύρος Ariſtoteles lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 9. quod placet. Gesner.

κάπρος,] Hanc vocem Athenaeo lib. iv. cap. 9. vere reſtituit Caſaubonus pro vulg. σκάρος.

ὡς Ἀριστοτέλης φησί.] Lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 9. οἱ δὲ ἰχθύες ἄφωνοι μέν εἰσιν· οὔτε γὰρ πνεύμονα, οὔτε ἀρτηρίαν, καὶ φάρυγγα οὐκ ἔχουσι· ψόφους δέ τινας ἀφιᾶσι καὶ τριγμοὺς, οὓς λέγουσι φωνεῖν, οἷον λύρα καὶ χρομίς· οὗτοι γὰρ ἀφιᾶσιν ὥσπερ γρυλλισμὸν, καὶ ὁ κάπρος ὁ ἐν τῷ Ἀχελώῳ, ἔτι δὲ χαλκὶς καὶ ὁ κόκκυξ· ὁ μὲν γὰρ ψοφεῖ οἷον τριγμόν· ὁ δὲ παραπλήσιον τῷ κόκκυγι ψόφον, ὅθεν καὶ τοὔνομα ἔχει.

Χαλκὶς] Χαλκεὸς, forte i. e. *faber*, piſcis a chalcide diverſus. Gesner. Geſnerum ſequitur Aldrovandus lib. i. De piſcibus cap. 25.

6 X 2 Cap.

2

Cap. xii. Στέαρ ϑ ἐλέφαντ@] Dioſcorides lib. ii. cap. 86.

Cap. xiii. Ἀῤῥαβίων] Al. Ἀραβίων. Gesner. atque idem exhibet Mediceus, in quo etiam paullo poſt Ἀράβιος legitur.

μαργαρίτης] Infra lib. xv. cap. 8.

Cap. xiv. Αἰγύπτιοι τ ἱέρακα] Plutarchus lib. De Iſide et Oſiride pag. 371.

τὰς δὲ ὄρνιθας λέγουσι θαυμαστὰς,] θαυστὰς Gyllius. Gesner.

καὶ πρὸς τ πάντα ἐφορῶντα] Phraſis Homerica.

ἀλλὰ ἐλευθέρως καὶ ἀτρέπτως] Mediceus, μάλα ἐλευθέρως καὶ ἀτρέπτως.

Ὅμηρος] Iliad. O. ℣ 237.

Cap. xv. Ὁ κάνθαρος ἄθηλυ ζῶόν ἐστι] Horapollo lib. i. cap. 10.

εἴκοσι ἡμερῶν] Apoſtolius Cent. x. prov. 74. εἴκοσι ἡμέρας.

τῇ ἐπὶ ταύταις,] Idem, τ ἐπὶ ταύταις, mendoſe.

ὑπὲρ τ χώρας.] Idem, ἐπὶ τ χώρας.

Cap. xvi. Ἡ ὗς καὶ τ ἰδίων] Columella lib. vii. cap. 11.

Ἐπεὶ οὐ πατέρας γηροκομοῦσιν] Supra lib. iii. cap. 24.

καὶ χηναλώπεκας] Herodotus lib. ii. cap. 72. Horapollo lib. i. cap. 53.

Μαναίθωνα] Al. Μανέθωνα. Gesner. Poſterius etiam exhibet Mediceus, ut monuit parens in praefatione ad Manethonis Apoteleſmatica, et mſ. Leidenſis Suidae, apud quem vulgo Μαναίθως legitur. Fuit autem patria Mendeſius. Vide Voſſium lib. i. De hiſt. Graecis cap. 14.

ὅτι γάλακτος νέου γευσάμενος] Plutarchus lib. i. De Iſide et Oſiride pag. 353.

πεπιστεύκασι ϑ Αἰγύπτιοι] Idem pag. 353.

ὅταν δὲ Αἰγύπτιοι πανηγυρίζωσι τ Σελήνην] Mediceus, τῇ σελήνῃ.

Ἀθηναῖοι δὲ, ἐν τοῖς μυστηρίοις] Scholiaſtes Ariſtophanis Εἰρήνῃ. ℣ 373.

τοὺς μὲν κενοὺς τ σταχύων,] καινούς. Gesner. vel κόκκους.

τοὺς πυροὺς,] τ πυρόν. Gesner.

Cap. xvii. ἀστακτεὶ] Al. ἀστάκτοις. Gesner. Sed legendum videtur aut ἀστακτὶ, aut, quo magis inclino, ἀειστάκτοις, *lacrymis indeſinenter fluentibus.* Triller.

παρ' ἑκάτερα αὐτοῖς] αὐτῆς. Gesner.

καὶ ἀγχιβαθῆ] Al. καὶ οὐκ ἀγχιβαθῆ, melius, ut conjicio. Idem.

πλεῖν αὐτὰς] αὐτούς. Idem. nec aliter Mediceus.

Cap. xix. Τοὺς ἰχθῦς τοὺς φάγρους Συηνῖται] Plutarchus lib. De Iſide et Oſiride pag. 353. Συηνῖται δὲ φάγρου ἀπέχονται· δοκεῖ γὰρ ἐπιόντι τῷ Νείλῳ συνεπιφαίνεσθαι, καὶ τ αὔξησιν ἀσμένοις φράζειν αὐτάγγελος ὁρώμενος.

μαιώτας] Athenaeus lib. vii. cap. 17. Φέρει δὲ ὁ Νεῖλος καὶ ἄλλα γένη πολλὰ ἰχθύων, καὶ πάντα ἥδιστα· μάλιστα δὲ τὰ τ κορακίνων· πολλὰ γὰρ καὶ τούτων γένη· φέρει δὲ καὶ τοὺς μαιώτας καλουμένους, ὧν μνημονεύει Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσι διὰ τούτων·

> Τοὺς μαιώτας καὶ σαπέρδας, καὶ γλανίδας.

Cap. xx. Γίνονται δὲ ἄραι] Iſidorus Characenus apud Athenaeum lib. iii. pag. 94. Plinius lib. ix. cap. 35.

κόγχαι δ' ἕτεραι,] Nam et ſupra h. l. cap. 13. de oſtreis et margaritis hujus maris dixerat. Gesner.

Cap. xxi. Καὶ τ τέκνων γε αὐτοῖς ἐξαρπαζομένων] Maximus Tyrius diſſert. xxxviii.

Τεντυριτῶν] Strabo lib. xvii. pag. 814.

814. Seneca quaeſt. nat. lib. iv. cap. 2. Iuvenalis Sat. xv. ℣ 32.

μοῖραι,] μοῖρα legit doctiſſimus Hemſterhuſius ad Pollucem lib. x. cap. 12.

Μαστιγοῦσί τε πολλαῖς, καὶ ταῖς ἐξ ἀνθρώπων ξαίνουσι κνυζομένους καὶ δακρύοντας.] Videtur locus depravatus. Gesner. Videor mihi hunc locum deſperatiſſimum omniſque medelae impatientem, uti haud injuria viſus eſt Geſnero, duce ingenio, Pliniique auctoritate, ita haud infeliciter emendaſſe: (πολλάκις γὰρ τὰς ἐξ ἀνθρώπων σάρκας ἐξεμοῦσι) *ſaepius enim carnes humanas evomunt crocodili:* ſcil. a Tentyritis a perſeis arboribus ſublimes ſuſpenſi, et flagris probe caeſi, quod praeceſſit. Scilicet parentheſi ſunt includenda iſta a me emendata verba, ceu effectus illius flagellationis. Nunc Plinium audiamus, qui nobis verba ita, prout factum, conſtituendi anſam dedit. Is lib. viii. cap. 25. de iiſdem crocodilorum tyrannis, Tentyritis ſcil. loquens, inter alia in hunc modum ſcribit, *ac voce etiam ſola territos* (crocodilos) *cogunt evomere recentia corpora ad ſepulturam.* Si igitur voce ſola id potuerint efficere Tentyritae, quanto magis per flagella id ipſos effeciſſe concludere fas eſt? Triller. Cl. Hemſterhuſius d. l. corrigendum cenſet, μαστιγοῦσί τε πολλαῖς (nimirum μάστιξι) καὶ ταῖς ἐξ ἀστραγάλων ξαίνουσι κνυζομένους καὶ δακρύοντας. Cl. Pauwius malebat μαστιγώσεσι πολλαῖς καὶ ταῖς ἐξ ἀνθρώπων ξαίνουσι.

Κύει δὲ ἄρα τὸ ζῶον τοῦτο ἑξήκοντα ἡμέραις] Idem habet Plutarchus De Iſide et Oſiride pag. 381. quod obſervavit quoque cl. Lamb. Bos in Obſerv. miſcell. crit. cap. 33. pag. 143. Triller. Adde Ariſtotelem lib. v. Hiſt. Anim. cap. 33.

Τύφωνα] Τυφῶνα. Gesner.

Ψαμμύθου] Mediceus, Ψαμμιωτου. An Ψαμμιτίχου, quem celebrat Diodorus Siculus lib. i. pag. 61. idemque etiam doctiſſimo Bocharto viſum.

Τὰ ἔκγονα] Al. τὰ ἔσχατα. Idem. atque etiam Mediceus.

μνήμη τούτου γε πάθους] Mediceus, μνήμη δὲ τότε πάθους.

Cap. xxii. Βαρκαῖοι,] Gens ubique ignota; legendum haud dubie Βακκαῖοι. Firmatur id Stephani Byzantini auctoritate: Βακκαῖοι, Ἱσπανίας ἔθνος; niſi ibi malis legere Ἑσπερίας, quomodo apud noſtrum, ἔθνος ἐστὶν Ἑσπέριον; ſed res eodem recidit: τοὺς Βακκαίους commemorat quoque Plutarchus in *Sertorio*, et alibi; item et Suidas. *Vaccaeos* vocat Plinius lib. iii. cap. 3. et aliis locis. Nam Εὐακκαίους ſcribit Strabo lib. iii. Geograph. cap. 15. Sed ne quid diſſimulem, ita jam legendum in hoc noſtro Aeliani loco vidit Bochartus Hierozoic. Part. ii. lib. ii. cap. 27. pag. 318. Triller. At vulgatam ſcripturam contra cl. Bochartum immerito tuetur cl. Kuhnius in notis ad lib. iv. Var. Hiſt. cap. 1. Confer eruditiſſimum Menagium ad Diogenem Laertium lib. vi. ſegm. 79.

Ῥώμυλος δὲ ἄρα] Plutarchus in Vita Romuli pag. 22, 23. et Quaeſt. Rom. pag. 286.

Αἰγύπτιοι δὲ Ἥρας μὲν ἱερὸν] Horapollo lib. i. cap. 11.

γυπῶν πτέρυγας.] Quibus ſcilicet nobilitatem deſignabant.

Εἶπον δὲ ἀνωτέρω] Nempe lib. i. cap. 45. ii. 46. iii. 7. iv. 18. vi. 46.

Cap.

Cap. xxiii. ἢ τοὺς ἄνδρας] εἰς τοὺς ἄνδρας. Gesner.

Ὄντων δὴ σκορπίων] ὄντων δὲ σκορπίων. Gesner.

τοὺς δὲ ἄῤῥενας καλεσθίουσιν.] Mediceus, καταθύουσιν.

Cap. xxiv. τοῖς ἤδη διηνυσμένοις] Supra cap. 21. et lib. ii. cap. 33. v. 23. ix. 3.

Τετυρῶται] Sextus Empiricus lib. i. Pyrrhon. Inſtit. cap. 14.

λεπίσι μὲν γάρ τε καὶ φολίσι πέφρακται,] Solinus cap. 32. Ammianus Marcell. lib. xxii. cap. 15.

Ἐν Ὀμβροις] Ἐν Ὀμβίταις. Gesner.

ὡς κροκοδείλοις πολεμίους] Mediceus, ὡς κροκοδείλων πολεμίους.

Cap. xxv. Ὄασιν τὴν Αἰγυπτίαν] Herodotus lib. iii. cap. 26.

Κάτεισι δὲ ἀπὸ τῆς ἀπήνης] Dracones barbati, ut et lib. xi. cap. 26. Gesner.

δρακόντων] ἀνθρώπων. Gesner. In margine eſt ἀνθρώπων, quod huc non facit: ſi quid emendandum, mallem potius δορκάδων, *caprarum* ſ. *damarum*. Sed nihil mutandum: dari enim omnino dracones barbatos et noſter infra notat lib. xi. cap. 26. et nummi a Sponio, Spanhemio, aliiſque producti evincunt, ut nihil hic dicam de recentioribus ſcriptoribus hodoeporicis, quippe qui in terris alieno ſole calentibus iſtiuſmodi dracones barba promiſſa inſignitos haud raro ſuis ipſis oculis viderunt. Triller.

ἐνταῦθα] ἐντεῦθεν. Gesner.

Cap. xxvi. Τῷ λύκῳ] Ariſtoteles lib. iv. De part. anim. cap. x. init. Philes Carm. xlvi. ℣ 12. Apoſtolius Cent. xii. prov. 21.

νυκτὸς καὶ σελήνης οὐκ οὔσης,] Mediceus et Apoſtolius, νύκτωρ καὶ σελ. οὐκ οὔσης.

λυκόφως] Macrobius lib. i. Saturn. cap. 17.

προλαβὼν] παραλαβών. Gesner. προσλαβὼν Apoſtolius.

Ὅμηρος] Iliad. H. ℣ 433.

Ἦμος δ' οὔτ' ἄρ πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ.

λυκάβαντα] Idem Odyſſ. Ξ. ℣ 161. et T. ℣ 306. Artemidorus lib. iv. Oneirocrit. cap. 12. Λύκος δὲ ἐνιαυτὸν σημαίνει διὰ τὸ λυκάβαντα, τουτέστι τὸν χρόνον, ὡς οἱ ποιηταὶ ὀνομάζουσιν, ἀπὸ τοῦ περὶ τὰ ζῶα ταῦτα συμβεβηκότος· ἀεὶ γὰρ ἑπόμενα ἀλλήλοις ἐν τάξει, διεξιᾶσι τὸν ποταμόν· ὥσπερ αἱ τοῦ ἔτους ὧραι ἑπόμεναι ἀλλήλαις τελοῦσι τὸν ἐνιαυτόν. Vbi pro διὰ τὸ λυκάβαντα τ. τ. χ. ὡς οἱ π. ὀνομάζουσιν e mſ. Mediceo corrigendum, λυκάβαντας γὰρ οἱ ποιηταὶ τοὺς ἐνιαυτοὺς καλοῦσιν. Adde Suidam in Λυκάβας.

Ὅμηρος εἰπὼν,] Iliad. Δ. ℣ 101 et 119.

ἀλλ' ἐπεὶ κλαπέντα] Pauſanias lib. x. cap. 14.

Cap. xxvii. εἰς Ἑρμουπολίτην νομὸν] Mediceus, εἰς τὸν Ἑρμουπολίτην νομόν.

Καὶ αὐτὴν δὲ τὴν Ἶσιν Αἰγύπτιοι βουκέρων καὶ πλάττουσι] Herodotus lib. ii. cap. 41.

Cap. xxviii. Ἀβὺ ἡ Αἰγυπτία,] Ἄβυδος ἡ Αἰγυπτία. Gesner. id ipſum exhibet Mediceus.

Τοῦτό ποι καὶ Ὦχος ὁ Πέρσης] Lib. iv. Var. Hiſt. cap. 8. et vi. 8.

Καμβύσου] Herodotus lib. iii. cap. 27, et ſeqq. Iuſtinus lib. i. cap. 9.

πρὸς ἦχον τῆς λύρας] Mediceus, πρὸς ἦχον τὸν τῆς λύρας.

Ἤδη δὲ αὐτῶν τινες καὶ τῷ Τυφῶνι προσφιλῆ] Mediceus, Ἤδη δὲ αὐτόν τινες καὶ τῷ τ. π. Plutarchus de Iſide et Oſiride pag. 362. Ἔστι δ' ὅτε πάλιν ἐκταπεινοῦσι καὶ καθυβρίζουσιν ἔν τισιν ἑορταῖς,

ἰοβλαῖς, τῶν μὲν ἀνθρώπων τῶν πυῤῥοὺς καὶ προπηλακίζοντες, ὄνον δὲ καταχρημνίζοντες, ὡς Κοπτῖται, διὰ τὸ πυῤῥὸν γεγονέναι τὸν Τυφῶνα, καὶ ὀνώδη τὴν χρόαν.

παρὰ τοῖς] Forte legendum, ὅτι μὲν παρὰ τοῖς.

εὖ γινόμενον] εὔγονον, vel tale quid. GESNER.

CAP. XXIX. ἤδη πȣ καὶ ἄνω προσεῖπον.] Cap. 38. lib. ii.

Μίγνυνται δὲ τοῖς ςόμασι, καὶ παιδοποιȣ̃νται.] Id diſerte negat Philoſophus lib. iii. De gener. anim. cap. 6. Adde Plinium lib. x. cap. 12. Cum Aeliano conſentit Solinus cap. 32. et Ammianus Marcell. lib. xxii. cap. 15.

Ἀπίων] De hoc auctore ejuſdemque ſcriptis vide cl. Meurſium lib. i. Bibl. Gr.

δεικνύντας οἱ ἴδιν] Lego τὸ pro οἱ, vel potius οἷ, quod eſt ἑαυτῷ, *ſibi.* GESNER.

ὄφεις ζητεῖται] Supra lib. ii. cap. 38.

Νεοττεύει δὲ ἐπὶ τῶν φοινίκων] Philes Carm. xvi. ℣ 14.

CAP. XXX. φησὶ,] φημί. GESNER.

ὅσα ἀνωτέρω εἶπον.] Lib. iv. cap. 46. vi. 16. et h. l. cap. 21.

CAP. XXXI. Λέγȣσι δὲ αὐτὴν καὶ Αἰγύπτιοι μόνον ἀσπίδων ἀθανάτην εἶναι,] Mediceus, ἀθάνατον εἶναι.

ἐν τȣ́τοις ἱεροῖς,] ἐν δὲ τοῖς ἱεροῖς. GESNER. Mediceus, ἔν τε τοῖς ἱεροῖς.

εἶτα μέν τοι Θέρμȣθις εἰσῴκιζεν,] Mediceus, εἰσῴκιζον. Pro Θέρμȣθις leg. Θέρμȣθιν.

παρατιθέντες] παρατιθεῖσι. GESNER.

CAP. XXXII. Ἄκανθον] Alius eſt ἀπὸ τῶν Graecorum. GESNER.

ἐκμελὲς καὶ ἄμȣσον] εὐμελὲς καὶ εὔμȣσον ex Ariſtotele. GESNER.

Ἀριςοτέλης] Lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 114.

αἰγιθάλȣ] αἰγίθȣ Ariſtotel. Gaza *ſalum* transfert. GESNER.

CAP. XXXIII. ἄνω μοι λέλεκται.] Lib. iii. cap. 44.

CAP. XXXIV. χελιδόνες λευκαὶ,] Ariſtoteles lib. iii. Hiſt. Anim. cap. 12.

Ἐν δὲ τῇ Ἀλεξάνδρȣ] Apoſtolius Cent. xiii. prov. 14.

ȣ̓ πάνυ τι] Apoſtolius, ȣ̓ πάνυ τοι.

Καὶ Ἀντιόχῳ] Iulius Obſequens cap. 87. *Antiocho regi Syriae ingenti exercitu dimicanti, hirundines in tabernaculo nidum fecerunt.*

Ἀνελθὼν γὰρ] Apoſtolius, ἀνελθὼν δέ.

εἶτα μέντοι ἐπανῆλθεν] εἶτα μὲν οὐκ ἐπανῆλθεν. GESNER. Mediceus, εἶτα μέντοι οὐκ ἐπανῆλθεν, quomodo etiam legitur apud Apoſtolium.

ἔσωσε] Repono ἔωσε. GESNER. idemque habet Apoſtolius, e quo illud Aeliano reſtitui.

Θεοῖς μοιχίοις,] μυχίοις et μυχίας Gyllius: quod placet. GESNER.

CAP. XXXV. Οἱ πέρδικες] Ariſtoteles lib. iii. Hiſt. Anim. cap. 16.

ἀποκρύπτȣσαι] Addo τὰ ὠά. GESNER.

πεντεκαίδεκα ὠὰ ἀποτίκτει.] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 8. τίκτει μὲν οὖν ὠὰ ἡ πέρδιξ οὐκ ἐλάττω ἢ δέκα, πολλάκις δὲ ἑκκαίδεκα.

Θεόφραςος] Apud Athenaeum lib. ix. cap. 10.

Ἄθυρμα δὲ ὁ πέρδιξ τȣ̃ Διὸς καὶ Λητȣ̃ς, ὥς τινες καὶ ἄλλοι λέγȣσι.] Mediceus, A. δὲ ὁ π. τȣ̃ Διὸς καὶ Λητȣ̃ς ὡς ἐςι, καὶ ἄλλοι λέγȣσι.

CAP. XXXVI. Εἶπον μὲν καὶ ἀνωτέρω] Lib. ii. cap. 32. et lib. v. cap. 34.

Ἀερ-

Ἀριςοτέλης λέγει,] Lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 12.

Cap. xxxvii. πυϗδὴν ἐχομένῳ] πυϗδῆς ἐχομένην. Gesner. Cl. viri conjecturam tuetur Apoſtolius Cent. v. prov. 41.

νυκτὸς εὐθὺ τῆς Ἄργυς ἤει.] Mediceus, νύκτωρ.

ὐδὲ ἀπέςη δορυφορῦσα, ὐ χρησὴ ἐπὶ δορυφορίαν ἡ ὄρνις] Mediceus, ὐδὲ ἀπέςη δορυφορῦσα ὐ χρηςὴν τὴν δορυφορίαν.

Ὅμηρος] Iliad K. ℣ 274.

Τοῖσι δὲ δεξιὸν ἧκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι
Νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκυσαν.

Ὅμηρος τεκμηριῶσαι ἱκανὸς] Iliad. M. ℣ 18. Mediceus, ὁ μὲν Ὅμηρος τ. ἱ.

Cap. xxxviii. Φοβερός ἐςι καὶ ἰσχυρὸς τῷ καράβῳ ὁ πολύπυς.] Supra lib. i. cap. 32. et lib. ix. cap. 25. Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 2. pag. 379. Plinius lib. viii. cap. 62.

Cap. xl. τὰ δὲ ἄλλα αἴγεια διακόπτει] Confer cl. Berneccerum ad Iuſtinum lib. xii. cap. 14.

ἀνάθημα ἀναθῆναι] Mediceus, ἀνάθημα ἀναθεῖναι.

σχῆμα τὸ δαιμόνιον] Forte κῆμα. Gesner. Mallem χρῆμα, aut potius σῆμα, ſenſu apto. Triller. Cl. Kuhnio in notis ad lib. i. Var. Hiſt. cap. 27. legendum videbatur χρῆμά τι δαιμόνιον.

Λυθησιάδος] Forte Λυσιάδος a Cerere *Luſia* Arcadibus cognominata, cujus meminit Pauſanias. Gesner. Mediceus, Λυθήσιδος.

Cap. xli. Εὐπόλιδι] Tzetzes Chil. iv. 131. ℣ 245.

οἶδεν] εἶδεν. Gesner. idemque praefert Mediceus.

ἐκπλήξας,] ἐκλήξας, Gyllius. Gesner. et Mediceus.

Cap. xliii. ἀπονοσεῖ εἰς τὰ ἑαυτῦ μέτρα, ἀποςρέφει τὰ ἐκ τῆς φύσεως] ἀποςρέφων εἰς τὰ ἐκ τῆς φύσεως. Gesner. Mediceus, ἀπονοσεῖ, καὶ εἰς τὰ ἑαυτῦ μέτρα ἀποςρέφει τὰ ἐκ τῆς φύσεως.

Cap. xliv. Ὁ μὲν γὰρ τέφρας] Hunc locum ante oculos habuiſſe videtur Suidas v. Τέφρα. Τέφρα, εἶδος τέττιγος· καὶ γὰρ τέφρα, καὶ μέμβραξ, καὶ ἄλλος δακέτλας, [leg. λακέτας,] καὶ κέρκωψ ἕτερος· καὶ ἠχέταν τινὰ λέγυσι, καὶ ἀκανθίαν ἕτερον. Ἀκοῇ παρεδεξάμην ταῦτα ἀκύσας· ὅτῳ δὲ πλείω τῶν προειρημένων εἰς γνῶσιν ἀφίκετο, λεγέτω ἐκεῖνος. Ἠχέτας καὶ ἀκανθίας οὐκ εἴδη τεττίγων, ἀλλ' ἐπίθετα τέττιγος, ἀπὸ τῦ ἔχειν ἐν ἀκανθαῖς. Vbi pro ἠχέταν et ἠχέτας ex hoc capite, et mſ. Leidenſi, atque ipſo Suida in v. Ἀχέτας reponendum Ἀχέταν et Ἀχέτας, atque inſerenda particula καὶ ante τὸ πλείω. Confer cl. Kuſterum ad Suidam in v. Ἀκανθίας.

καὶ Λακέτας τε] Mediceus, καὶ Λακέτας δέ.

καὶ ἀχέταν τινὰ,] Ariſtoteles lib. iv. Hiſt. Anim. cap. vii. et lib. v. cap. 30. Cicades canoras ἀχέτας, mutas τεττιγόνια appellat. Plinius lib. xi. cap. 26. *Similis cicadis vita, quarum duo genera: minores, quae primae proveniunt, et noviſſimae pereunt; ſunt autem mutae, ſequens eſt volatu rara. Quae canunt, vocantur achetae* Vbi mſs. *ſunt autem mutae: ſequens eſt volatura, qua canant, vocantur achetae.* Hinc forte legendum, *ſunt autem mutae; ſed*

ſed quibus eſt tota inciſura, qua canant, vocantur achetae: quibus verbis concinne reſpondent ſequentia: *Pectus ipſum fiſtuloſum: hoc canunt achetae, ut diximus.*

Cap. xlv. τῆς μητρὸς ὠδῖνος] Mediceus, τῆς μητρῴας ὠδῖνος.

τρισκαίδεκα] δώδεκα Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 20.

Cap. xlvi. Ὀξύρυγχος] Idem, quod hic Aelianus, narrat Plutarchus De Iſide et Oſiride pag. 353. ut obſervavit cl. Lamb. Bos in Obſerv. miſcell. crit. cap. 33. pag. 144. Triller. Confer Strabonem lib. xvii.

ὡς ἔοικεν ἐκ τοῦ προσώπου λαβὼν τὸ ὄνομα,] Mediceus, καὶ ἔοικεν ἐκ τοῦ π. λαβεῖν τὸ ὄνομα.

Cap. xlvii. μελιαληχὼς καὶ τῆσδε τῆς φύσεως] Apud Apoſtolium Cent. iv. prov. 65. mendoſe legitur, μελιαληχὼς, καὶ τῆς φύσεως· καὶ τοῖσδε.

δέδωκεν.] ἔδωκεν Apoſtolius.

ὑπὲρ τοῦ τέως] Haec omittit Apoſtolius.

μητέρες.] Apoſtolius, μητέρας.

ἔχθιστον] ἐχθρὸς Apoſtolius

ἀνωτέρω εἶπον.] Lib. iii. cap. 23. lib. vi. cap. 38. viii. 25.

Εἰληθυιῶν.] Homerus Iliad. Λ. ℣ 270.

Cap. xlviii. Λυκάονι τῷ βασιλεῖ] Tzetzes Chil. iv. 135. ℣ 329.

ἄλλῃ] Mallem ἀλκῇ: verum et τὸ ἄλλῃ locum habere hic poteſt. Sic enim ſaepius loquutus eſt noſter. Vide ſupr. lib. vii. cap. 15. et alibi. Item et Plato, Xenophon, et alii. Triller.

Στρέφοντι δ᾽ ἰδεῖν ἑαυτῷ] στρέφοντι δ᾽ ἐν ἑαυτῷ. Gesner.

περιβολή.] περιβολή, ὑπερβολή. i. *nimium etiam fama ei attribuebat.* Gesner.

ὁ ἑταῖρος αὐτῷ] Mediceus, ὁ ἑταῖρος αὐτοῦ.

ὅπερ οὖν καὶ ἄνω λέλεκται,] Lib. vi. cap. 25 et 64. vii. 48. viii. 25.

Cap. xlix. οὐκοῦν ἐνταῦθα χῶρος] Mediceus, οὐκοῦν ὁ ἐνταῦθα χῶρος.

ἐν ζώοις] Forte εὐζώοις vel εὐθήροις. Gesner. Vtrumque bene. Mallem tamen minore negotio ἐνζώοις; ἔνζωος enim eodem modo dicitur, ac ἄζωος, ut notum. Triller.

ἐπὶ ῥαυλῶνα βαθὺ] ἐπεί ῥ᾽ αὐλῶνα βαθύν. Gesner.

Cap. l. ἐν Ἐρύκῃ] Leg. ἐν Ἐρύκι.

ὅπερ οὖν καὶ ἀνωτέρω] Lib. iv. cap. 2. et lib. i. Var. Hiſt. cap. 15.

θύουσι τῷ θεῷ] τῇ θεῷ. Gesner.

ὁ δὴ πανημέριος] ὅδε πανημέριος. Gesner.

Ὡς δὲ καὶ ὑπολάμπει,] Lego, ἠὼς ἢ καὶ ὑπολάμπει. Gesner.

λυσιτελέστερον,] εὐτελέστερον. Gesner.

LIBER XI.

CAP. I. καὶ τιμὰς Ἀπόλλωνος ἐκεῖθι] Mediceus, καὶ τὰς τιμὰς Ἀπόλλωνος ἐκεῖθι.

ᾄδουσι μὲν καὶ Ποιηταὶ,] Pindarus in Pythiis Od. 10. et Callimachus Hymno in Delum ℣ 283.

ὑμνοῦσι δὲ καὶ ξυγγραφεῖς.] Antoninus Liberalis Fab. 20.

οὔ μοι νῦν ἡ χρεία παραλαβεῖν δοκεῖ ὄντα.] Al. παραβαλεῖν: et pro ὄντα leg. ὅσα. GESNER. Mediceus, οὔ μοι νῦν ἡ χρεία παρακαλεῖν δοκεῖ αὐτά.

Ἱεροί εἰσι τῷδε] Mediceus, ἱεροί εἰσι τιμῷ τῷδε: τιμῷ haud dubie ortum a τοίνυν.

ὅταν —— προσᾴδουσι, καὶ —— συγκεκράγασι τῷ θεῷ] Mediceus, ὅταν προσᾴδωσι, καὶ —— συγκεκράγωσι τῷ χόρῳ.

ἀκούοντες] ἀκούσαντες. GESNER.

CAP. III. Ἡφαίστου τιμᾶται νεὼς,] Infra h. l. cap. 20.

οἷα δὴ φιλόφροσιν ἐνούμενοι] Al. ἐννοούμενοι. Malim οἷα δὲ φιλοφρονούμενοι. GESNER.

CAP. IV. ἑορτὴν Χθονίαν] Χθονίαν Cererem, et Χθόνια feſtum, quod in iſtius Deae honorem celebrabatur, appellari docet Pauſanias lib. ii. cap. 35. Χθονίαν δὲ κομισθεῖσαν ἐς Ἑρμιόνα ὑπὸ Δήμητρος, Ἑρμιονεῦσι ποιῆσαι τὸ ἱερόν. Χθονία δ' οὖν ἡ θεός τε αὕτη καλεῖται, καὶ χθόνια ἑορτὴν κατὰ ἔτος ἄγουσι ὥρᾳ θέρους· ἄγουσι δὲ οὕτως. Ἡγοῦνται μὲν αὐτοῖς τῆς πομπῆς οἵτε ἱερεῖς τῶν θεῶν, καὶ ὅσοι τὰς ἐπετείους ἀρχὰς ἔχουσιν· ἕπονται δὲ καὶ γυναῖκες καὶ ἄνδρες· τοῖς δὲ καὶ παισὶν ἔτι οὖσι καθέστηκεν ἤδη τὸν θεὸν τιμᾶν τῇ πομπῇ. Οὗτοι λευκὴν ἐσθῆτα καὶ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς ἔχουσι στεφάνους· πλέκονται δὲ οἱ στέφανοί σφισιν ἐκ τοῦ ἄνθους, ὃ καλοῦσιν οἱ ταύτῃ κομοσάνδαλον· ὑάκινθον ἐμοὶ δοκεῖν ὄντα καὶ μεγέθει καὶ χρόᾳ, ἔπεσι δέ οἱ καὶ τὰ ἐπὶ τῷ θρήνῳ γράμματα· τοῖς δὲ τὴν πομπὴν πέμπουσιν ἕπονται, θήλειαν ἐξ ἀγέλης βοῦν ἄγοντες διειλημμένην δεσμοῖς τε καὶ ὑβρίζουσαν ἔτι ὑπὸ ἀγριότητος· ἐλάσαντες δὲ πρὸς τὸν ναὸν οἱ μὲν ἔσω φέρεσθαι τὴν βοῦν ἐς τὸ ἱερὸν ἀνῆκαν ἐκ τῶν δεσμῶν, ἕτεροι δὲ ἀναπεπταμένας ἔχοντες τέως τὰς θύρας, ἐπειδὰν τὴν βοῦν ἴδωσιν ἐντὸς τοῦ ναοῦ, προσέθεσαν τὰς θύρας, τέσσαρες δὲ ἔνδον ὑπολειπόμεναι γρᾶες αὗται τὴν βοῦν εἰσιν αἱ κατεργαζόμεναι· δρεπάνῳ γὰρ ἥτις ἂν τύχῃ τὴν φάρυγγα ἀπέτεμε τῆς βοός· μετὰ δὲ αἱ θύραι τε ἠνοίχθησαν, καὶ προσελαύνουσιν οἷς ἐπιτέτακται, κ. τ. λ.

ὅπου φησὶ,] Mediceus, ὅς που φησί.

σὺ κ' ἦν] Cl. Meurſius lib. vi. Graeciae Feriatae pag. 280. legit σὺ κ' ἂν: et paullo ante Χθόνια.

Ἐν δέ τι] Addiderim τοῦτο. GESNER. vel potius θαῦμα. Τοῦτο etiam addendum videbatur cl. Meurſio d. l.

κλῆρος] Mediceus, κλᾶρος.

CAP. V. Ἐν γῇ τῇ Δαυλίᾳ] Lego, Δαυνίᾳ ex auctore libelli Περὶ θαυμασ. ἀκουσμ. pag. 729. *Daunia* alias Calabria dicta, a Dauno rege Diomedis ſocero appellata fuit.

Ἀθηνᾶς τῆς Ἰλιάδος] Apud eundem Auctorem loc. all. legitur τῆς Ἀχαίας.

CAP. VII. τιμήσιον] Forte τιμητόν. Al. τιμόσιον.

ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτηρίας] Mediceus, ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας.

CAP.

Cap. VIII. Ἄνω πȣ λέλεκται] Lib. v. cap. 17.

ὡς ἂν εἴπῃ] Mediceus, ὡς ἂν εἴποι.

νεὼς τῷ Ἀπόλλωνι ἵδρυται,] Clemens Alexandrinus in Admonit. ad gentes pag. 25. Ἡρακλείδης δὲ ἐν κλίσεσιν ἱερῶν περὶ Ἀκαρνανίαν φησὶν, ἔνθα τὸ Ἀκτιόν ἐστιν ἀκρωτήριον, καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἀκτίου τὸ ἱερὸν, τὴν μυιαῖς προθύεσθαι βοῦν.

Cap. X. Εἶτα κύκνων μὲν τῶν Ῥιπαίων —— ἐποιησάμην μνήμην.] Cap. 1. h. l.

ὅνπερ ἐκθεοῦσιν] Mediceus, ὅνπερ οὖν ἐκθεοῦσιν.

μήσιος] Al. μίσιος. Vide an μνήσιος potius. Gesner.

Θεὸς Αἰγυπτίοις ἐναργέστατος ὁ Ἆπις] Plinius lib. viii. cap. 46. Vide Lindebrogium ad Ammianum lib. xxii. cap. 14.

Ἕλληνες αὐτὸν καλοῦσιν Ἔπαφον,] Herodotus lib. ii. cap. 153. ὁ δὲ Ἆπις κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσάν ἐστι Ἔπαφος.

Σημεῖα δὲ αὐτοῦ καὶ γνωρίσματα λέγει μὲν καὶ Ἡρόδοτος] Lib. iii. cap. 28. Ἔχει δὲ ὁ μόσχος οὗτος ὁ Ἆπις καλεόμενος σημήϊα τοιάδε· ἐὼν μέλας, ἐπὶ μὲν τῷ μετώπῳ λευκὸν τετράγωνον· ἐπὶ δὲ τοῦ νώτου αἰετὸν εἰκασμένον· ἐν δὲ τῇ οὐρῇ τὰς τρίχας διπλᾶς· ἐπὶ δὲ τῇ γλώσσῃ κάνθαρον.

τὸ σκέδος] τὸ σκότος. Gesner.

ἀκριβοῖ] ἀκριβώσοντες, vel ἀκριβοῦντες. Gesner.

Τεττάρων γὰρ δεῖ μηνῶν ἐν γάλακτι τόνδε εἶναι τὸν μόσχον.] Mediceus, τεττάρων. Diſſentit Diodorus Siculus lib. i. pag. 76. qui hunc in modum ſcribit, Τῶν δὲ ἱερέων οἷς ἐστιν ἐπιμελὲς, ἄγουσι τὸν μόσχον τὸ μὲν πρῶτον εἰς Νείλου πόλιν, ἐν ᾗ τρέφουσιν αὐτὸν ἐφ' ἡμέρας τετταράκοντα.

καὶ προφῆται.] Apuleius De dogm. Plat. lib. i. *Et aſtrologiam aduſque Aegyptum ivit petitum, ut inde prophetarum ritus addiſceret.* Adde Cauſſinum ad Horapoll. lib. i. cap. 38.

καὶ ναῶν ἀνὰ ἔτος ἐς τοῦτο καὶ τῷδε τῷ δαίμονι ἱερὸν κοσμοῦσι,] Mediceus, ἱερόν.

τοῦτο γάρ φασιν] Mediceus, Τοῦτο γάρ οἱ φ.

καὶ ἣν ἐρᾷ θυμὸς ἀναβαίνειν αὐτὸν,] αὐτῷ. Gesner.

Νειλῷου] ἀλλ' οὐ Νειλῷου, Gyllius. Gesner. Forte ſcribendum, λυσιτελεῖν· ἀλλ' εἰ Νειλῷου πίνει.

τῷ δὲ αὐτοῦ καὶ μαθεῖν ἐθέλει] ὁ δὲ αὐτοῦ. Gesner.

αὐτὰ ἕκαστα προλέγουσιν, ὡς εἶναι Σάγραν τὰ λεχθέντα.] Vide proverbium, *veriora iis quae apud Sagram.* Gesner. Avo legendum videbatur, αὖθις ἑκάστῳ προλέγουσι τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ ἀληθέστερα.

τὸ ποικίλον τῶν τρόπων] τῶν καρπῶν. Gesner.

ὁ Μῆνις] ὁ Μνεῦις. Gesner.

εἰπεῖν γὰρ ἐν Ἰλιάδι καὶ Ὅμηρον·] B. ℣ 480.

ἀγρομένοισιν] Mediceus, et Edd. Homeri, ἀγρομένῃσιν.

Cap. XI. Ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι, φαίη ἂν ὁ λόγος,] Apud Homerum Odyſſ. Θ. ℣ 492.

ἐν αὐτῷ λόγον εἶναι,] Al. ἑαυτῷ λόγον ὧδε. Gesner. Pro λόγον ſcribendum putem δόλον ex Homero ibid. ℣ 494. vel potius λόχον ex conjectura doctiſſimi Wardi. ὧδε etiam pro vulg. εἶναι exhibet Mediceus.

ἀλλὰ Μνεῦιν βοῦν,] Diodorus Siculus lib. pag. 119. Plutarchus De Iſide et Oſiride pag 364. Ammianus lib. xxii.

εἴτε ἐπὶ σπορᾶς κρείττονος.] Pro ἐπὶ lego

lego ἐςί. GESNER. Conjecturae doctiſſimi Geſneri ſuffragatur Mediceus.

Βόκχωρις] Diodorus Siculus lib. i. pag. 59. Plutarchus libello Περὶ δυσωπίας pag. 529.

Οὐκ ἦν δὲ ἄρα οὐ.] Videtur locus imperfectus. GESNER.

CAP. XII. τὸ μὲν φιλόμουσον αὐτῶν,] Supra lib. ii. cap. 6.

καὶ ἡμεῖς ἄνω που διήλθομεν τῷ λόγῳ] Lib. vi. cap. 15. Pro διήλθομεν in Mediceo legitur διεξήλθομεν.

εἰ ἐμπέσῃ] Mediceus, εἰ ἐμπέσοι.

Λέγει δὲ Ἀριστοτέλης,] Lib. ix. De hiſt. anim. cap. 48. ubi hoc tanquam hiſtoriam, id eſt, quod ſemel factum ſit refert, non quod ſemper fieri ſoleat. GESNER.

CAP. XIII. Δάφνιδος] Vide lib. x. Var. Hiſt. cap. 18. GESNER. et Tzetzen Chil. iv. 131. ℣ 261.

Πόδαργον,] Ita unum quoque ex Hectoris equis vocatum fuiſſe diſcimus ex Homeri Iliad. viii. 185. verum hoc ὡς ἐν παρόδῳ. TRILLER.

CAP. XIV. ἄνω μοι λέλεκται] Lib. i. cap. 38. ii. 18. iv. 10. vii. 2. viii. 17. ix. 8. x. 10.

Ὅτε γοῦν Ἀντίγονος ἐπολιόρκει Μεγαρέας] Vide Polyaenum lib. iv. Strat. cap. 6. 4. et Athenaeum lib. xiii. cap. 8.

ἧς ἀκούουσιν ἐλέφαντες.] Infra lib. xiii. cap. 21.

κλαδὶ] Pro κλάδῳ, Euſtathius. GESNER.

ἡ πάντως ἀγανακτοῦσα ἡ Νίκαια ἦν δῆλος, καὶ τεθυμωμένος ἔτι, καὶ δρασείων τι τῶν δεινῶν.] Mediceus, ἢ πάντως ἀγανακτῶν ἡ Νίκαια ἦν δῆλος, καὶ τεθυμωμένος, καί τι καὶ δρασείων τῶν δεινῶν.

CAP. XV. πορφυρίωνος] Lib. iii. cap. 42.

καὶ κυνός,] Lib. vii. cap. 25.

καὶ πελαργοῦ] Lib. viii. cap. 20.

μοιχευομένην γυναῖκα ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαβών,] Eodem plane modo auctor De fluviis, qui Plutarchus creditur, τὴν μητέρα μοιχευομένην ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαβών: et Achilles Tat. lib. v. Erotic. ἡ γυνὴ καταληφθῇ ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχευομένη. Conf. quae Graece doctiſſimus Alberti in Obſerv. philolog. in. N. T. pag. 214. et in fine adnotavit. TRILLER.

καὶ τὸ κέρας] Mediceus, καὶ τὸ κέρας δέ.

CAP. XVI. Λανουινίῳ] Strabo Λαουΐνιον ſcribit. Stephanus Λαβίνιον. GESNER.

Ἐνίκησε δὲ Αἰνείας ὁ Ἀγχίσου ὁ Τρὼς τὴν πόλιν] Pro ἐνίκησε cl. Freinſhemius ad Florum lib. i. cap. 14. legit ἔκτισε, et ᾤκισε. Cluverius lib. iii. Ital. Ant. pag. 937.

ᾤκησε τὴν Ἄλβαν] ᾤκισε. GESNER. Cl. Geſneri conjecturam firmat Mediceus.

ἐν τῷ Λανουινίῳ] Duas urbes nominum ſimilitudine deceptus hic temere miſcet auctor, *Lanuvium* nempe et *Lavinium*.

Παρθένοι τε ἱεραὶ] Propertius lib. iv. Eleg. 8.

ἅπαστοι μένουσι,] ἄπαστος μένει. GESNER.

CAP. XVII. Λέγει μὲν οὖν Ὅμηρος] Iliad. Υ. ℣ 131.

δράκων ὁ ἐν τοῖς ἁγιοτάτοις] Talem et Babylonii draconem colebant, ut et in ſacra Danielis hiſtoria legimus. GESNER. His, quae de ſacro dracone Melitenſi hic ab Aeliano narrantur, addere operae pretium, quae habet Maximus Tyrius Diſſertat. xxxviii. pag. 383. edit. Heinſ. Conf. Doughtaei Analect. ſacr. in append. ad libr. Apocryph.

pocryph. excurſ. viii. pag. 177, et ſeqq. occaſione Belis Babylonii in Adject. ad Danielem commemorata. TRILLER.

Εἶτα ᾖ μῦ μακρὸν] Mediceus, μικρόν. Hinc Parenti legendum videbatur, εἶτα ἂν μῦ μικρόν.

CAP. XVIII. λυτήσασαν] Al. λυσσήσασαν. GESNER.

faciem ejus feriat.] *Facies de homine tantum* etc. Plinius: et Graecis ſimiliter πρόσωπον. GESNER.

ὡς Ἀριστοτέλης λέγει,] Lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 18. αἱ μὲν ἂν ἵπποι ὅταν ἀποκείρωνται, ἀποπαύονται τῆς ὁρμῆς μᾶλλον καὶ γίνονται κατηφέστεραι. Plinius lib. viii. cap. 42. *Equarum libido extinguitur juba tonſa.*

σκιρτήματι τοῦ πώλου,] Legendum eſſe τοῦ πώλου *equi*, aut *equae*, vel me tacente quivis videt harum rerum non ignarus. TRILLER.

λαχαροπώλου] Al. λαχανοπώλου, GESNER. atque ita Mediceus. Illuſtris Grotius in Excerptis ex trag. et com. hunc verſum concinne in hunc modum reſtituit:

Κόμης δὲ λαχάνου τ' ἄνθος ἀπόλωλεν δίκην.

ἱππείοισιν] Mediceus, ἱππίασιν. Quae ſcriptura favet conjecturae Grotii reponentis ἱππείαισιν.

ἀπο-Σπαθεῖσα] Grotio jubente edidi ἄπο. Σπαθεῖσα.

Εἴδει] Al. ἔδει. GESNER. Grotius, εἶδε.

αὐγαθεῖσ',] Grotius, ἀγαθεῖσα.

διατελμημένης] Mediceus, διατετιλμένης.

Ἂν οἰκτίρμων τις οἰκτείρῃ ὃν ἵππον Ἴσασιν αἰσχυνήσιν.] Forte:

Κ' ἀνὴρ ἂν οἰκτίρμων τις οἰκτείροι ὑπὸ Ὄσησιν αἰσχυνήσιν.

GESNER. Grotius edidit:

Τὴν δ' ἵππον οἰκτίρμων τις οἰκτείρειεν ἂν
Ἰδών νιν αἰσχυνήσιν.

In Mediceo corrupte legitur, Κεδαν ἂν οἰκτίρμων τις οἰκτείρῃ ὃν ἱππήσασαν.

CAP. XIX. Μελίσσης δὲ οἰκίας καταφέρεσθαι αἰσθητικῶς ἔχουσιν οἵτε ἐν αὐτῇ μῦες,] Supra lib. vi. cap. 41. fin.

Τοῦτό τοι καί φασιν ἐν Ἑλίκῃ γενέσθαι.] Helicae ſubverſionis ejuſque cauſae meminit et Pauſanias in Achaicis. GESNER.

Ἐπειδὴ γὰρ ἠσέβησαν] Pauſanias lib. vii. cap. 24.

τὸ Ὁμηρικὸν τοῦτο,] Odyſſ. M. ℣ 394.

Τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα Θεοὶ τέρατα προὔφαινον.

CAP. XX. Argum. Ἀδρανῷ.] Al. Ἀδριανῷ. GESNER.

Ἀδρανός·] Legendum omnino Ἀδρανόν. Stephanus Byzantinus De urbibus pag. 36. Ἀδρανὸν, πόλις Σικελίας ἐν τῇ Αἴτνῃ. Eodem modo ſcribit oppidi nomen Diodorus Siculus lib. xiv et xvi. Plutarchus Timoleonte, aliique, prout monetur a Berkelio ad illum Stephani locum. Ceterum quae hic in margine de Adriano imperatore poſt mortem ἀποθεωθέντι et fano honorato notat Geſnerus, νὴ Δία, οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον. TRILLER.

Ἀδρανοῦ νεὼς] Quaerendum an hic ſit Adrianus imperator, cui a morte templum Puteolis ſtructum, et honores divini decreti. GESNER. Erudititiſſimus Vlitius ad Gratii Cynegeticon ℣ 438. τὸ Ἀδρανῷ e gloſſa ortum fuiſſe cenſet. Ejus verba haec ſunt: " Aelianus de Animal. " lib. xi. cap. 20. Καὶ ἐν τῇ πόλει " ταύτῃ

" ταύτῃ Ἀδρανῦ νεὼς ἐπιχωρίου δαί-
" μονος. Vir doctus de Adriano
" imp. an hic ſit, quaerendum vult.
" Nugae. Fuit quidem hic Adra-
" ni fanum a Diodoro lib. xiv. et
" Plutarcho in Timol. celebratum.
" Sed quia cap. 3. ejuſdem libri
" Aelianus id Vulcano expreſſe aſ-
" ſignavit, malui aliquando hic
" quoque legi, καὶ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
" Ἀδρανῷ νεὼς ἐπιχωρίου δαίμονος.
" Atque ita τὸ Ἀδρανῷ ex gloſſe-
" mate appoſitum videtur. Νεὼς
" ἐπιχωρίου δαίμονος, *templum indi-*
" *getis alicujus Dei.* Solent enim
" fere indigetes Dii innominatim
" citari, quod etiam ex S. Foede-
" ris arcano idololatris ſuis tranſcri-
" pſit ὁ κακοδαίμων. Nam et veri
" Dei nomen ineffabile dicitur, et
" exprimere illud grande nefas ſem-
" per habitum Iudaeis. Ita et *in-*
" *digetes Dii* habiti apud Gentiles,
" quorum nomina indigitare non
" liceret, quaſi per ἀντίφρασιν ita
" dicti. Feſtus: *Indigetes Dii, quo-*
" *rum nomina vulgari non licet.*"
Et paullo poſt: " Sed ne quid ni-
" mium exorbitemus, ſufficit hic
" oſtendi, *incolas* ſive topicos Deos
" plerumque nomine caruiſſe, ut
" intelligatur cur templum illud
" Adranenſe ἐπιχωρίου δαίμονος ſim-
" pliciter dicat Aelianus, non *A-*
" *drani*, ne ſibi ipſi obloqui cen-
" ſeatur. *Vulcani* potius dixiſſet,
" ut jam antea expreſſe cap. 3.
" Ἐν Αἴτνῃ τῇ Σικελικῇ Ἡφαίστου τι-
" μᾶται νεώς. Illud ipſum tem-
" plum eſt, quod hic cap. 20. in
" oppido Adrano eſſe dicit. *Adra-*
" *num* enim, ſive ἀρσενικῶς Ἀδρανὸς
" in ipſa Aetna urbs fuit, auctore
" Stephano, apud quem ita legen-
" dum eſſe ex Aeliano patet, non
" Ἀδράνιος."

σωφρονοῦσιν] σωφρονίζουσιν. GESNER.

CAP. XXI. μεστὴν,] μέσην. GESNER.

CAP. XXII. Τὸν δελφῖνα ἡ φύσις] Apoſtolius Cent. vi. prov. 98.

Ὕπνου γοῦν δεόμενος, μετεωρίσας τὸ σῶμα, καὶ ἀναπλεύσας] Ariſtoteles lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 10.

κρουσθεὶς] Hoc participium ignorat Apoſtolius.

CAP. XXIII. κατὰ τὸν βούγλωττον,] Heſychius, Βούγλωσσον, ἰχθύς ποιός, καὶ βοτάνης εἶδος. Et, Ψῆττα, ἰχθύδιον τῶν πλατέων, ἢ ψῆττα, ἥν τινες σανδάλιον, ἢ βούγλωσσος. Prior locus ita legendus videtur, Βούγλωσσος, ἰχθύς ποιός, καὶ βούγλωσσον βοτάνης εἶδος.

CAP. XXIV. Πάρδαλις δὲ ἰχθύς.] Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 368. Παρδάλιές τ' ὀλοαί. et lib. v. ℣ 30.

> Παρδαλίων γαίης ὀλοὸν δάκος· ἄλλα θαλάσσης
> Αἰνότεραι.

CAP. XXV. βρέφος ἐλάφου] Leg. βρέφος ἐλέφαντος, et mox ἐλέφαντας pro ἐλάφους. Item in argumento hujus capitis ἐλέφαντος. Vide ſupra h. l. cap. 14. et infra lib. xiii. cap. 22.

CAP. XXVI. Argum: ὁ ἄῤῥην φύσις.] Al. ἡ ἄῤῥην φύσις. GESNER.

Ἔχει γοῦν ὁ μὲν δράκων ὁ ἄῤῥην τὸν λόφον, καὶ τὴν ὑπήνην δασεῖαν.] Draco barbatus, ut ſupra etiam lib. x. cap. 25. GESNER.

Ὁ δὲ ἀλεκτρυὼν] Infra lib. xvi. cap. 2.

Ὁ δὲ ἐλέφας] ὁ δὲ ἔλαφος. GESNER. Vide Ariſtotelem lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 11.

χαίτην ὁ λέων·] Supra lib. vi. cap. i.

ὁ τέττιξ φωνήν.] Xenarchus:

Εἶτ'

Εἶτ' εἰσὶν οἱ τέτλιγες οὐκ εὐδαίμονες
Ὧν τ̃ γυναιξὶν ἐ δ' ὁτιοῦν φωνῆς ἔνι;

Mediceus, ὁ τέτλιξ τ̃ φωνὴν.

Cap. xxvii. τὸ πινάκιον τὸ κτ̃ τ̃ Μεγαρέων.] Lib. xii. Var. Hiſt. cap. 33. Τόν γε μὴν Πελοποννήσιον (πόλεμον) διὰ τὸ Μεγαρέων πινάκιον.

Cap. xxviii. Μυῶν] Μυιῶν *muſcarum*, Gyllius. Gesner.

σκολοπένδραι ἢ Ῥοιτιεῖς.] Infra lib. xv. cap. 26.

Cap. xxix. Πρόβατα ἄχολα ἐν τῷ Πόντῳ] Cujus rei rationem ex Theophraſto reddit Antigonus cap. 31. Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυλῶν τὰ πρόβατά φησι τὰ ἐν τῷ Πόντῳ τὸ ἀψίνθιον νεμόμενα οὐκ ἔχειν χολήν.

ἐν δὲ τῇ Νάξῳ τῇ νήσῳ καὶ δίχολα.] Ariſtoteles lib. i. Hiſt. Anim. cap. 17. pag. 211.

Cap. xxx. Ὁ μέροψ] Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. Plinius lib. x. cap. 33. Apoſtolius Cent. xvii. prov. 98.

γηράσαντες ἐκτρέφειν] Haec omiſit Apoſtolius.

ἅμα τῷ φῦσαι] Cl. Pauwius in Obſerv. ad Horapollinem cap. 55. legit ἅμα τῷ ῥεῦσαι, *ſimulac defluxerint.*

Cap. xxxi. Πρόνοιαν αὐτῶν καὶ οἱ θεοὶ ποιοῦνται,] Idem dicitur infra lib. xiii. cap. 1. Non longe hinc abit illud Matthaei x. 29. ἓν ἐκ τ̃ στρουθίων ἐ πεσεῖται ἐπὶ τ̃ γῆν ἄνευ τ̃ πατρὸς ὑμῶν. Vbi vid. noſtras Obſerv. philolog. Triller.

καὶ δεῖται τ̃ θεοῦ ὥσπερ ὑπὲρ ἀδελφοῦ] Mediceus, ὡς ὑπὲρ ἀδελφοῦ.

οἰκέτην,] ἱκέτην. Gesner.

ἐσκίρτα καὶ] Mediceus, ἐσκίρτα τε καί.

πρὸς θεῶν] προσθέων. Gesner. nec aliter Mediceus.

Cap. xxxii. ἡνίκα περίφορος,] ἡνίκα videtur melius omitti. Gesner. In curis ſecundis ad hunc auctorem cl. Geſnerus legendum ſuſpicabatur, ἦν περίφορος.

Διώκων,] διώκειν. Gesner.

ὁμοῦ τι] τι abundat, vel τις legendum. Idem.

βεμβώμενον] Mediceus, βεμβούμενον.

Ἐπεὶ μὲν] ἐπεὶ μέντοι, vel δέ. Gesner.

Cap. xxxiii. Ἀεὶ γὰρ τῇ γαστρὶ ἐχαρίζετο, καὶ ἐξ ἁπάσης αἰτίας ὁ ἄσωτος τὸ ποικίλον τ̃ τροφῆς,] Mediceus, ὁ ἄσωτος οὕτως τὸ π. τ. τ.

Τινὶ τ̃ θεοῦ θεραπευτήρων,] Mediceus, τινὶ τ̃ τ̃ θ. θ.

ἀμφοτέρων] ἀμφοτέροις, ſcil. ποσὶ vel πτεροῖς. Gesner.

Ὅπερ ἦν προδοὺς ἀργύριον] ὅπερ οὖν προὔδωκεν ἀργύριον. Gesner. Mediceus, ὅπερ ἦν προδοὺς ἀργύριον.

Cap. xxxvi. χαίρουσιν ἵπποι λουτρῷ] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 24. Equum φιλόλουτρον καὶ φίλυδρον ζῶον vocat.

Σιμωνίδης ἐν τοῖς Ἰάμβοις] Verſus Simonidis, ad quos Auctor hoc loco reſpicit, occurrunt infra lib. xvi. cap. 24.

Πέρσαι δὲ μετὰ τ̃ Κύρου μάχην]. Supra lib. iii. cap. 7.

Cap. xxxvii. φάλαινα (ἐστὶ) κήτη.] Al. φάλαινα, φώκη. Gesner.

Μαλάκια ἢ καλεῖται,] Confer Ariſtotelem lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 1.

ἀκαλήφη.] *Vrticam* animal marinum Rondeletius quoque inter mollia cenſet, Plinius inter zoophyta. Gesner.

σπλάγχνων] σπλάγχνον δ' οὐκ ἔχει ἀναλογοῦν,] Athenaeus ex Ariſtotele De polypo. Idem.

κάραβοι.] *Locuſtas* inter μαλακόστρακα refert Philoſophus ibid.

Ἔντομα

Ἔντομα] Ariſtoteles lib. i. Hiſt. Anim. cap. i. et iv. 1.

ἔνυδρος,] Scribe, ἐνυδρίς.

Ὄνος, βοῦς, ἐλέφας] Poſt τὸ ὄνος addo δίχηλα δέ. *Elephas* Ariſtoteli multifidus eſt, ſed digitis indiviſis. Hoc in loco potius ἔλαφος legerim. GESNER. Vtramque cl. Geſneri conjecturam veram eſſe apparet tum ex ipſa natura, tum ex iis, quae profert Ariſtoteles lib. ii. Hiſt. Anim. cap. i. pag. 216.

Πολυσχιδῆ] Ariſtoteles d. l.

οἷς καὶ ῥάμφος] Mediceus, οἷς καὶ τὸ ῥάμφος.

CAP. XXXVIII. ὁ χηναλώπηξ] Supra lib. v. cap. 30.

καὶ ταὐτὸ τοῖς πέρδιξι] Supra lib. iii. cap. 16. Mediceus, ταυτόν.

diſcedit.] *Ac ſaepe ut pulli facilius elabantur, capiendum ſe venatoribus praebet.* Haec addit Gyllii verſio, ſed in Graecis noſtris non ſunt. GESNER.

CAP. XXXIX. ἱέρακα] Gyllius legit τρίποδα ἱέρακος, et vertit, *Tripodem accipitris aliquando fuiſſe in Aegypto, unde oracula conſulentibus divino inſtinctu funderentur.* GESNER.

CAP. XL. Πέρδικες οἱ Παφλαγόνες δικάρδιοι] Plinius lib. xi. cap. 37. *In Paphlagonia bina perdicibus corda.*

τοῦ ἐν Βισαλτίᾳ λαγὼς] Supra lib. v. cap. 27.

Oenis Menidis filius] *Oeneo in Menide regnante*, Gyllius. GESNER.

Καὶ Διπάλλου βασιλέως] Leg. καὶ ἐπ᾽ ἄλλου βασιλέως.

Σῆς ἕνεκα] Mediceus, Σῆς ἕνεκεν.

περσαῖαι] περσέαι. GESNER.

ἀσιώεργον] ζωεργὸν Gyllius, i. e. *utilem et adjuvantem.* GESNER.

LIBER XII.

CAP. I. Μυρέων τῆς ἐν Λυκίᾳ] Μύρων urbs eſt Lyciae; inde Μυρεὺς, et genitivus pluralis Μυρέων. GESNER. Adde cap. 5. lib. viii.

πηγὴν] Δίναν Epicharmus vocat apud Athenaeum lib. viii. cap. 2. pag. 333. ubi etiam ex Artemidoro addit: Ἀρτεμίδωρος δ᾽ ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν γεωγραφουμένων λέγεσθαί φησιν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων πηγὴν ἀναδιδόσθαι γλυκέος ὕδατος, ὅθεν συμβαίνει δίνας γίνεσθαι· γίνεσθαι δὲ καὶ ἰχθύας ἐν τῷ δινάζοντι τόπῳ μεγάλους· τούτοις δὲ οἱ θυσιάζοντες ἐμβάλλουσιν ἀπαρχὰς τῶν θυσιαζομένων ἐπὶ ξυλίνων ὀβελίσκων, ἀναπείροντες κρέα ἑφθὰ καὶ ὀπτὰ, καὶ μάζας, καὶ ἄρτους· ὀνομάζεται δὲ ὁ λιμὴν καὶ ὁ τόπος οὗτος Δῖνος.

καὶ τῶν κρεῶν ἐσθίουσιν,] Ariſtoteles apud Athenaeum lib. vii. pag. 315. Ἔστι δὲ (ὀρφὼς) σαρκοφάγος καὶ καρχαρόδους, ἔτι δὲ καὶ μονήρης.

CAP. II. Καλὰ τῆς πάλαι Βαμβύκης,] Appianus De bell. Parth. p. 270. ed. Amſt. ἐδωρήσατο τρεῖς πόλεις αὐτῷ, Λάρισσαν, καὶ Ἀρέθουσαν, καὶ Ἱερὰν πόλιν, ἣν Βαμβύκην πρότερον ἐκάλουν. Adde Strabonem lib. xvi. pag. 748. et Plinium lib. v. cap. 23.

ἤτοι τοῦ Θεοῦ] Atergatis ex Strabonis lib. xvi. GESNER.

καὶ τῶν ἀλλήλων] Particula καὶ abeſt a Mediceo.

ἀμαθεῖς] Legendum potius ἀπαθεῖς.

CAP. III. καὶ τὸν Βόκχοριν] Supra lib. xi. cap. 11.

καὶ

ἢ ῥῆξαι φωνὴν·] Φωνὴ pro *ſermone hominis*, ut ſupra lib. x. cap. 25. De cynoproſopis. Gesner.

Ὁμήρῳ μὲν οὖν φωνὴν Ξανθῷ τῷ ἵππῳ δόντι] Iliad. T. 404.

Τόνδ' [Ἀχιλλέα] ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι, πᾶσα δὲ χαίτη
Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν, οὖδας ἵκανεν
Αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
Ἀλλά τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον, οὐδέ τι ἡμεῖς
Αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας ἢ μοῖρα κραταιή.

Cap. iv. πτερύγων] πτερῶν. Gesner.

ἀναφύουσι πτίλα] Mediceus, ἢ ἀναφύουσι πτίλα.

Ἀριστοφάνης] Avibus ℣ 1179.

Τρὶς χιλίους] Edd. Ariſtoph. τρισμυρίους.

Χωρὶς] Legendum potius χωρεῖ, quomodo habent editiones Ariſtophanis.

Κερχνῆς,] Al. Κέγχρης. Gesner. atque ita Mediceus. Supra lib. ii. cap. 43. Ἔστι φῦλον ἱεράκων, ἢ καλεῖται κέγχρηϊς. Heſychius, Κέγχρὶς [leg. Κεγχρηῒς] ὀρνέου εἶδος.

κύμινδις] Alio nomine χαλκὶς, et πτὺγξ dicitur Ariſtoteli lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 12.

Φήνην] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 34. Michael Glycas Part. i. Annal. pag. 41.

φασσοφόντην] φασσοφόνον Homero Iliad. O. ℣ 238. et Ariſtoteli lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 36.

Ἥρας — Ἀρτέμιδος] Cl. Wardo legendum videtur Ἥρᾳ — Ἀρτέμιδι, verborum conſtructione id poſtulante.

Cap. v. Αἰγύπτιοι] Supra cap. 7. h. l.

Καὶ Θηβαῖοι] Vide cl. Perizonium ad lib. xiv. Var. Hiſt. cap. 4.

ὑμνησίους]. ὑμνουμένους. Sic Euripides, τὸ ἐμὸν ὑμνοῦσαι ἀπιστοσύνην, pro κακολογοῦσαι. Gesner. Bene. Sed minore negotio lego ὑμνήτους, quod idem, et propius accedit ad vetus ὑμνησίους. Triller.

Καὶ οἱ τὸ Ἀμαξιτὸν ἢ τὸ Τρωάδος] Mediceus, τὸ Ἀμαξιτόν.

δείσαντας ἡ Ἥρα ἔπεμπεν αὐτούς.] Vide Theocritum in Heracliſco Idyll. xxxi. Gesner.

Σμίνθιον] Sminthius Apollo, de quo multa Euſtathius in i. Iliad. Idem. pag. 34. et Scholiaſtes Homeri ad d. Iliad. ℣ 39.

Ἀλλ' ἀρουραῖός τις ἐστὶ Σμίνθιος, ὡς δ' ὑπερφυής.] Cl. Stanleius iſtud Aeſchyli fragmentum metro reſtituit hoc modo:

Ἀλλ' ἀρουραῖός ἐστι Σμίνθιός τις ὡς
Ὑπερφυής.

Ego malim:

ἀλλ' ἀρουραῖός
Τίς ἐστι σμίνθος, ὡς δ' ὑπερφυής.

Paullo ante quoque reſcribendum, τὸ μῦν προσαγορεύειν σμίνθον, pro vulg. σμίνθιον. Clemens Alexandrinus Λόγῳ προτρεπτ. pag. 25. ed. Pariſ. Πολέμων δὲ τοὺς ἀμφὶ τὸ Τρωάδα κατοικοῦντας ἱστορεῖ τοῦ ἐπιχωρίους μῦς, οὓς σμίνθους καλοῦσι, θρησκεύειν, ὅτι τὰς νεύρας τῶν πολεμίων διέτρωγον τῶν τόξων.

ἐς τοῦ Σμινθίους] ἐν τῷ Σμινθίῳ. Gesner.

ἀώρους] ἄωρα. Idem.

ἢ ἀτελῆ τὰ θέρη τοῖς σπείρασιν ὑποφαίνειν·] Mediceus, ἀποφαίνειν.

τοῦ ἢ πεισθέντας ἀπαλλαγῆναι τῆς

τ῀ μυῶν ἐπιϐȣλῆς,] Mediceus, σῦ δὲ πειϑ. ἀπαλλαγῆναι ἐκ τ῀ τ῀ μυῶν ἐπιϐȣλῆς.

εἰς ἀποικίαν Κρήτων οἱ ςαλέντες] Adde Scholiaſten Homeri ad Iliad. A. ℣ 39.

ȣκȣν ἥκȣσι μὲν εἰς τ῀ Ἀμαξιτὸν] Strabo lib. xiii. pag. 604.

τόνδε τ῀ χῶρον εἰσοικίζȣσι,] Mediceus, οἰκίζȣσι.

CAP. VI. Ἦσαν δὲ ἄρα δελφῖνες] Plinius lib. ix. cap. 8. *Conſpectique ſunt* (delphini) *jam defunctum portantes, ne laceraretur a belluis.*

Τὸν γȣν ἑαυτῶν] Apoſtolius Cent. vi. prov. 98. τ῀ ἐξ αὐτῶν.

οἱονεὶ τιμῶντες] οἷον κατελεȣντες Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 48.

μή τι ἄλλο κῆτος ἐπιδράμῃ] Mediceus et Apoſtolius, μήποτε ἄλλο κῆτος ἐπιδράμῃ.

καὶ τ῀ νεκρὸν ἁρπάσειεν, εἶτα καταθέσθαι.] Al. καὶ τ῀ νεκρὸν ἁρπάσαν καταδαίσηται. GESNER. Mediceus, καὶ τ῀ νεκρὸν ἁρπάσαν, εἶτα καταδαίσηται. Apoſtolius, καὶ τ῀ νεκρὸν ἁρπάσαν, εἶτα δαίσηται.

Ὅσοι μὲν ȣν] Apoſtolius addit τ῀ ἀνθρώπων.

ἀήδως ἔχȣσι] Al. ἀήθως. GESNER. Mediceus et Apoſtolius, ἀκηδῶς αὐτῶν ἔχȣσι.

Φωκίωνα] Diodorus Siculus lib. xviii. pag. 641. Plutarchus in vita ejuſdem, et Cornelius Nepos. Valerius Maximus lib. v. cap. 3. ext. 3.

καὶ Ὀλυμπίῳ Διὶ] Gyllius, ἡ Ὀλυμπίας. GESNER. Gyllius vertit, *tum Olympias.* Mediceus et Apoſtolius, καὶ Ὀλυμπίας δέ. Cl. Kuhnius in Indice Var. Hiſt. v. Ταφαὶ πατρῷαι, malebat καὶ Ὀλυμπίας δή.

τ῀ ȣ Διὸς] Apoſtolius, τὸν ἐκ Διός.

Καὶ τ῀ Ῥωμαῖον Πομπήϊον μέγαν] Mediceus et Apoſtolius, τ῀ μέγαν. Lucanus lib. viii. ℣ 696.

Cum Ptolemaeorum manes, ſeriemque pudendam,
Pyramides claudant, indignaque Mauſolea:
Littora Pompeium feriunt, truncuſque vadoſis
Huc illuc jactatur aquis.

Et ℣ 708.

Pulſatur arenis,
Carpitur in ſcopulis, hauſto per vulnera fluctu
Ludibrium pelagi: nullaque manente figura,
Vna nota eſt magno capitis jactura revulſi.

ὡς ἡμᾶς] Hi loci non videntur integri. GESNER. Mediceus, atque Avus ex conjectura, ὡς ὑμᾶς.

Ἐγὼ δὲ ἴδον] Mediceus, Ἐγὼ δὲ εἶδον.

ἐρῶντας] ἐρῶντας. Apoſtolius.

ἐπὶ δεῖπνον· καὶ μάλα γε ἐδείπνει.] Quid ſi ἐπὶ δεῖπνον καὶ μάλα γε ἄδειπνον, hoc eſt, ad *infelicem coenam,* quo ſenſu μήτηρ ἀμήτωρ dicitur etc. GESNER. Caſaubonus ad Athenaeum lib. ii. cap. 14. legit καὶ μάλα γέ τις ἐδείπνει, vel, καὶ μάλα γε ἄλλος ἐδείπνει. Apoſtolius prov. 36. Cent. xviii. praetermiſit τὰ καὶ μάλα γε ἐδείπνει.

ȣδὲ ὑμῶν φείδεται,] Videtur cicadas alloqui, ut ſupra delphinos. GESNER. Immo hactenus Auctorem alloqui delphinos evincunt ſequentia, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς ταρίχȣς ἐργάσασθαι τολμῶσι, iiſque ſi jungantur verba, quibus lacunam huic loco inhaerentem venuſte ſupplet Mediceus, nempe καὶ ἐσθίειν ὑμῶν καὶ τεττίγων ἀφειδῶς ἔχȣσι, perſpicuus evadet

det hujus periodi ſenſus. Mediceo quoque adſtipulatur Apoſtolius, qui tamen alterum καὶ temere praetermiſit.

καὶ σφᾶς ἑαυτοὺς λελήθασι] Caſaubonus legit, εἰ καὶ σφᾶς αὐτοὺς οὐ λελήθασι, *etſi non neſciant homines offendi Muſas eſu cicadarum.*

Cap. vii. Ἔστι δὲ αὐτοῖς γυμνασία] Mediceus, Ἔστι δὲ αὐτοῖς καὶ γυμνασία.

καὶ αὐτὸν οἶκον Ἡλίου φασὶν εἶναι.] Macrobius lib. i. cap. 21. pag. 304.

οὐ θεοῦ τὴν ὀργὴν τὴν δικαίαν αὐτοῖς καταπνέοντος.] Mediceus, τὴν ὁρμήν.

εἰς ζωὴν ἡ λῆξις αὐτὴν μεταγάγοι,] εἰς ζῶον ἡ λῆξις αὐτὸν μεταγάγοι. Gesner. In Mediceo etiam ζῶον legitur.

Λέγει δὲ καὶ Ἐμπεδοκλῆς] Cujus placitum erat, τὴν ψυχὴν παντοῖα εἴδη ζώων καὶ φυτῶν ἐνδύεσθαι, teſte Diogene Laertio lib. viii. ſegm. 77. qui hanc in rem quoque profert ejuſdem duos verſus:

Ἤδη γάρ ποτ᾽ ἐγὼ γενόμην κοῦρός τε κόρη τε
Θάμνος τ᾽ οἰωνός τε, καὶ ἐξ ἁλὸς ἔμπυρος ἰχθύς.

Εἰ δὲ δεῖ καὶ τὰ τῶν Αἰγυπτίων σοφίας εἰς φύσιν ἐκ τῶν ἑρπόντων] Al. εἰς φύσιν ἐκπρεπόντων. Gesner. atque etiam Mediceus.

τὰ μὲν προθίδια] Al. πρόσθια. Gesner. eandem vocem exhibet Mediceus.

σεμνοῦντες τῆτε οὐ παρθενωποῦ] Al. σεμνύνοντες. Gesner. atque etiam Mediceus.

Οὐδὲν δὲ ἀπήλασα] Οὐδὲν δ᾽ ἀπειλοῦσ᾽. Gesner.

Ἐννεμεαίαν ἄγοις] Εἰς Νεμεᾶαν ἄγουσ᾽. Idem.

Cap. viii. Ζῶόν ἐστιν ὁ πυραύστης,] Vide proverbium, *pyrauſtae interitus*, in Chiliadibus Eraſmi. Gesner.

ὅπερ οὖν] ὥσπερ οὖν Apoſtolius Cent. xx. prov. 65.

ἀπὸ ῥώμης,] ἀπὸ ῥύμης. Gesner.

Δέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύστου μόρον.] Idem Aeſchyli verſus occurrit apud Suidam in v. Πυραύστου μόρον. ubi vulgo legitur:

Δέδοικα κάρτα πυραύστου μόνον.

Cap. ix. Ὁ δὲ κίγκλος] Vide Eraſmi Chil. in proverbio, *Cinclus.* Gesner. et Suidam in Κιγκλός; pro qua voce Κίγκλος reponendum eſſe recte monuit cl. Kuſterus; item Ariſtotelem lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 12. et Apoſtolium Cent. xi. prov. 44.

Γηρολόρδου·] Ariſtophanis Γηρυτάδης citatur ab Athenaeo. Gesner. Mediceus, Γηραλόρδου. Vnde Aelianum ſcripſiſſe putem, καὶ ἐν τῷ Γήρᾳ· Λόρδου κιγκλιοβάταν ῥύθμον. Ceterum cl. Meurſio in Bibl. Gr. legendum videbatur Γηρυτάδῃ, vel Γεωργῷ.

Καὶ Αὐτοκράτης ἐν Τυμπανισταῖς·] Suidas, Αὐτοκράτης, Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος· τῶν δραμάτων αὐτοῦ Τυμπανισταί· ἔγραψε καὶ τραγῳδίας πολλάς.

αὐλῶν κόραι] Illuſtris Rutgerſius lib. ii. Var. Lect. cap. i. legit Λυδῶν κόραι ex Ariſtoph. Νεφελ. ℣. 600.

κόμας,] κόμαις. Gesner.

Cap. x. Οἱ μῦες] Meminit Eraſmus in Proverbiis *muris interitus*, et *turture loquacior*. Gesner.

τοῦ μικροῦ] τοῦ μικρὸν Apoſtolius Cent. x. prov. 77.

Ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία λέγει, τὸν μυὸς ὄλεθρον.] Mediceus et Apoſtolius Cent. x. prov. 77. λέγει, τοῦ μυὸς ὄλεθρον.

Τρυγόνος δὲ λαλίστερον] Zenobius Cent. vi. prov. 8.

καὶ ἐκ τῶν κατόπιν μερῶν] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 49. fin.

ἐν τοῖς Δραπέτισι] ἐν Δραπέτησιν Zenobius Cent. v. prov. 67. et vi. 24. prave.

λυττήτατον] Al. λυττηλικόν. Gesner. atque etiam Mediceus. Apoſtolius λυττικός.

Τελέως δὲ ὑμῖν ὑπῆλθεν] Τέλος δ' ὑπῆλθεν. Gesner. Mediceus et Apoſtolius, Τελείως δ' εὖ με ὑπῆλθεν.

Φερσέφατταν,] Apoſtolius, Φερέφατταν.

ἀδμής.] Hanc vocem illuſtravit Nobiliſſimus Spanhemius ad Callimachum Hymn. in Dianam ℣. 6.

μυωνία.] μυωπία. Al. μυωζία: ut et Politianus videtur legiſſe, qui *cavum murinum* vertit. Gesner.

κέκραγε τηλικοῦτον] Verſus non conſtat. Idem. Iidem verſus apud Apoſtolium leguntur hunc in modum:

μῦς λευκὸς
Ὅταν τις αὐτὴν, ἀλλ' αἰσχύνομαι λέγειν,
Κέκραγε τηλικοῦτον κατάρατος
Μαστρωπὸς, ὡς οὐκ ἔστι πολλάκις λαθεῖν.

Eoſdem vero eruditiſſimus Bentleius in Emendat. in Philemonis reliquias pag. 134. ſic correxit et vertit:

Μῦς λευκὸς, ὅταν αὐτήν τις (ἀλλ' αἰσχύνομαι
Λέγειν) κέκραγε τηλικοῦτον εὐθὺς ἡ
Κατάρατος· ὥστ' οὐκ ἔστι πολλάκις λαθεῖν.

Mus albus eſt, ſi quando eam aliquis (ſed pudet
Dicere) continuo ita clamat ſceleſta,
Vt ſaepe non liceat occulte id facere.

Cap. xi. ὑπὲρ τοῦ Χάονας,] Apollodorus lib. ii. pag. 99, 100.

ὥσπερ καὶ λαρινούς] Athenaeus lib. ix. pag. 376. Παραπλησίως δὲ τῷ Ἀχαιῷ καὶ Ἐρατοσθένης ἐν Ἀντερινύϊ τοὺς σύας λαρινοὺς προσηγόρευσε, μεταγαγὼν καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν λαρινῶν βοῶν, οἳ οὕτως ἐκλήθησαν, ἢ ἀπὸ τοῦ λαρινεύεσθαι, ὅπερ ἐστὶ σιτίζεσθαι. Σώφρων· βόες δὲ λαρινεύοντι· ἢ ἀπό τινος κώμης Ἠπειρωτικῆς Λαρίνης, ἢ ἀπὸ τοῦ βουκολοῦντος αὐτάς. Λαρῖνος δὲ οὗτος ἐκαλεῖτο.

Cap. xii. ὡς Ἀριστοτέλης λέγει·] Lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 49. Plinius lib. ix. cap. 8.

Cap. xiii. Ἡ δὲ φῦσα] Φῦσαν inter Niloticos piſces recenſet Athenaeus lib. vii. pag. 312.

Cap. xiv. Argum. λάγνιδος.] Al. γλανίδος. Gesner.

Ὁ δὲ λάγνις] Al. ὁ δὲ γλανίς. Idem. Ita etiam Ariſtoteles hunc piſcem vocat. Plinius lib. ix. cap. 51. *Silurum*.

Στρύμονα.] Στρυμόνα, paroxyt. Gesner.

Ὁ δὲ ἄῤῥην] Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 14. et ix. 37.

ὡς Ἀριστοτέλης φησί.] Lib. ix. cap. 37.

Cap. xv. Βάτραχος ὕδρον μισεῖ,] Phaedrus lib. i. fab. 2. ℣ 25. Apoſtolius Cent. v. prov. 43.

Κροκόδειλος] Supra lib. v. cap. 23.

καὶ ζώου ἑτέρου ἐτράπη,] καὶ ζώου ἑτέρου τὴν ἀτραπόν. Gesner. Cl. Pauwius ad Philen Carm. lxxxiv. 14. hunc locum ita emendandum cenſet: καὶ ζώου ἑτέρου ἐτράπη τὴν ἀτραπὸν, δι' ἧς οἶδε κατιόντας εἰς ποταμὸν (Sic etiam Mediceus pro vulg. εἰς ποταμοὺς) ἢ ἐφ' ὑδρείαν, ἢ ἵππου τινὸς ἀρδείαν, ἢ καμήλου, ἢ καὶ νὴ Δία ὥστε ἐπιβῆναι πλοίου· ταύτην τοι νύκτωρ καὶ πολλῷ τῷ ὕδατι καταῤῥαίνει ἐμπλήσας τὸ στόμα καὶ ἕρπει κατὰ τῆς ἀτραποῦ πολλάκις.

ἴσχει

ἐγχεῖ] Melius putem ἐκχεῖ, quod antecedentia probant. TRILLER.

δύναται γὰρ ἔτος ἀλύπως] Supra lib. iii. cap. 11. et viii. 25.

CAP. XVI. Argum. καὶ περὶ μυῶν.] Leg. καὶ περὶ ἡμιόνων.

πολύγονον εἶναι ὗν καὶ κύνα] Apoſtolius Cent. xx. prov. 50. et Mediceus πολύγονα. De ſue vide Ariſtotelem lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 18.

Ἡμιόνους δὲ λέγει μὴ τίκτειν] Idem De gener. anim. cap. ult. Michael Glycas Part. i. Annal. pag. 61.

οὐ κομώσαις, ἀλλὰ κεκαρμέναις.] Supra lib. ii. cap. 10.

τὸν τοιόνδε γαμετὸν] Mediceus, τὸν τοιόνδε γαμέτην.

CAP. XVII. καὶ ζώπυρον] Mediceus, καὶ σωτονόν ἐστι.

CAP. XVIII. καὶ ἀνωθεῖν τοῦτο θέλοντος.] Mediceus, ἐθέλοντος.

πηγνυμένη] Cl. Pauwius ad Philen Carm. xl. ℣ 43. legit πυκνουμένη vel πυκνουμένας: et paullo ante οἰδαίνοντος καὶ σφύζοντος.

δύναται γὰρ καὶ αὐτὴ] Forte γίνεται. GESNER. Cum Geſnero conſentit cl. Pauwius.

ἀπὸ ῥύμης] ἀπὸ ῥώμης. GESNER.

CAP. XIX. Περὶ τῶν τομίων] Forte ſcribendum τομιῶν. Nam genitivi plurales primae declinationis ultimam circumflectunt praeter χλούνων, χρήστων, ἐτησίων, teſte Gaza. GESNER.

Οἱ δὲ τομεῖς] οἱ δὲ τομίαι. GESNER.

CAP. XX. θρηνώδεις,] τρηνώδεις forte pro τρηματώδεις vel τερπώδεις. Nam θρίπες vermiculi ſunt perforantes. Al. quidem legitur θερινώδεις. GESNER. Θρηνώδεις eſt lamentabile, ſed quid huc lamenta? Geſnerus in margine dubitanter ſcribit τρημώδεις pro τρηματώδεις, aut τερπώδεις: θριπώδεις ſcribere voluit, certe debuit, ἀπὸ τῶν θριπῶν. Sed neutrum placet et nimium recedit a priſcis veſtigiis. Reſtituenda ergo Aeliano ſua ac genuina lectio ſcil. τενθρηνώδεις, aut τενθρηνιώδεις, nam utrumque occurrit. Eſt autem τενθρηνιώδεις, exponentibus Heſychio ac Phavorino, idem ac πολὺ καὶ κενὸν κηρίον καὶ ἀραιόν, aut, ut clarius explanat Plutarch. in Quaeſt. Platon. vi. πόρους καὶ οἴμας ἔχον, *foramina et meatus habens.* Adde ejuſdem Sympoſiac. lib. viii. cap. 3. ſcil. ἀπὸ τοῦ τενθρηνίου h. e. κηρίου ſ. favo aut nido ex cellulis conſtructo inſecti cujuſdam aculeati, veſpae ſimilis, mellificantis tamen, ſi uno verbo, apis ſylveſtris, quod inſectum τενθρήνην vocat Nicander in Alexipharm. ℣ 545. Ariſtoteles vero lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 43. τενθρηδόνα, quod accurate definit Heſychius per ζῶον τῶν ἐντόμων καὶ κεντροφόρων παραπλήσιον σφηκί· ἔνιοι ἀγρίαν μέλισσαν. Haec autem vox τενθρηνώδεις apud Plutarch. Heſych. paucoſque alios occurrens, Aeliano, aut potius Democrito apud Aelianum hic reddita, jure quoque reddenda fuit Hippocrati, aut ſcriptori libelli De anatome inter Hippocratea relato, forte eidem ipſi Democrito; ibi enim omnino legendum, ὁ πνεύμων φύσει ἐὼν τενθρηνιώδης, prout emendandum accurate ſubodorati ſunt Aemilius Portus, Foëſius, qui in ſua Oeconomia videri hic debet, et Lindanus, quum antea unica deficiente litterula, nullo ſenſu legeretur τε θρηνιώδης, pro quo Cornarius ſubſtituebat ἀντρώδης, non tam a ſenſu, quam veteri ſcriptura longius recedens. De qua voce τενθρηνιώδης, ut dictis demum finem faciam, pluribus egimus in Commentario ad illum Hippocratis libellum,

bellum, ubi et in tranſitu hunc ipſum Aeliani locum primi, quod praefiſcine dictum, ita, ut hic factum, emendavimus, quem hinc vidiſſe lectorem φιλέλληνα haud poenitebit. TRILLER. Κρηνῶδες legit cl. Pauwius ad Philen Carm. xl. ℣. 36.

αἱ τούτων] αἱ τούτου. GESNER.

Ἄκρεω δὲ ἐκ αὗται ὅσαι τὸ δεξιὸν] Mediceus, αὗται, ὅσαι τὸ δεξιόν.

CAP. XXI. ἔθρεψε] ἔσωσε. GESNER.

Σακχόρου,] Εὐηχόρου Apoſtolius Cent. xviii. prov. 93.

ἵνα εἴπω ἔτι καὶ ἀποπλεύσας] Mediceus, ἵνα εἴπω τι καὶ ἀποπλεύσας. Apoſtolius, ἵνα τι ἀποπαίξας εἴπω· eumque ſecutus ὑποπαίξας edidi.

Ἀκρίσιος] ἀνίλεως vel tale quid. Similis quidem refertur fabula De Danae, Acriſii filia etc. GESNER.

ἀπῆλθεν αὐτὸ, καὶ τὰ νῶτα ἀπέβαλεν,] Apoſtolius, ὑπελθὼν αὐτῷ κατὰ νῶτα ἀπέλαβε. Recte, ſi pro αὐτῷ legas αὐτό.

προσαῤῥαχθῆναι] προσαραχθῆναι. GESNER.

τοῦ χώρου] Apoſtolius, τοῦ κήπου.

Τίλγαμος] Al. Γίλγαμος. GESNER. atque Mediceus. Apoſtolius, Γίγαλμος.

πειρώμενον] Al. πειρώμενος. GESNER.

ὑφ' οὗ κάτεισιν ἡ τῶν Περσῶν δυναστεία,] Mediceus, ἀφ' οὗ κάτεισιν. Xerxes apud Herodotum lib. vii. cap. 11. ait, μὴ γὰρ εἴην ἐκ Δαρείου τοῦ Ὑστάσπεος, τοῦ Ἀρσάμεος, τοῦ Ἀρμνεω, τοῦ Τεΐσπεος, τοῦ Κύρου, τοῦ Καμβύσεω, τοῦ Τεΐσπεος, τοῦ Ἀχαιμένεος γεγονὼς, μὴ τιμωρησάμενος Ἀθηναίους.

CAP. XXII. Ῥοκκαίας,] Vide an Ῥαυκαίας vel Ῥαυκίας legendum ſit. *Rhaucus* enim Stephano Ῥαῦκος, urbs eſt in mediterraneis Cretae; unde *Rhaucius* gentile: ſed et libro etiam xiv. cap. 20. *Rhoccaea* Diana nominatur in Creta, etſi alias ſcribitur Ῥικκαία. Ceterum lib. xvii. cap. 35. Ῥακίων πόλιν et Ῥᾶκον civitatem Cretae nominat. GESNER.

CAP. XXV. Τῷ δὲ ζαύρῳ] Quem pictum exhibuit Rondeletius. GESNER.

χρυσῆ] γραμμή. GESNER.

χρυσῆ] Ineptum hoc, etſi aureum, pro quo maluit Geſnerus γραμμή, haud male. Ego vero legerem potius γλυφή, aut ῥηγή, vel ῥωγμή, *fiſſura*, quod antecedentia ſuadent. TRILLER.

χρυσοειδῆ περιέρχονται.] Mediceus, περιέρχεται.

χάραξ] Athenaeus lib. viii. pag. 355.

ὅσα δὲ ἰδεῖν] ὅσα τε ἰδεῖν. GESNER. Mediceus, ὅσα γε ἰδεῖν.

Ὁ δὲ τοξότης] Hunc piſcem eundem eſſe orbi echinato ſeu muricato quidam ſtatuunt.

CAP. XXVI. Αἱ δὲ ὕστριχες] Supra lib. i. cap. 31.

CAP. XXVII. πίθηκος, οὐκ ἰχθῦς, ἀλλὰ σελαχῶδες ζῶον,] Infra lib. xv. cap. 17.

ἄλεπον] ἀλεπίδωτον. GESNER.

οἱ κατὰ τοῦ ἰνίου πλατεῖς] τένοντες forte addendum. IDEM.

συμφυῶς δὲ,] Al. σιμοειδὲς δέ. IDEM.

CAP. XXVIII. Ἡ ἀηδὼν] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 49. Plinius lib. x. cap. 29.

CAP. XXIX. ζιλούρων] De glanidibus auctorem hoc capite agere cenſet Aldrovandus lib. v. De piſcibus cap. 5. Vide ſupra cap. 14. h. l.

ἐν τῷ Κύδνῳ τῷ Κίλικι] Mediceus, τῷ Κιλικίῳ.

οὐ

ϰ τρέφει] ὅτι vel ϰτ@ τρέφει. GESNER.

Καὶ τοιϰτ@ δὲ] Καὶ τοιϰτ@ μϐ̀. IDEM.

Πύρραμ@ δὲ ϰ Σάρ@ τρέφϰσι τϰ-τϰς ἀδρολέρϰς.] Mediceus, τϰτων ἀ-δρολέρϰς: et mox Ὀρόντϰ pro vulg. Ὀῤῥόντϰ.

Πτολεμαίων ποταμὸς] Πτολεμαῖος vocatur Diodoro Siculo lib. i. pag. 30.

CAP. XXX. ἐνεςῶτι] ἐν Ἀςαχῷ. GESNER.

Χλωρῷ] Πελώρῳ, Gyllius. GESNER. Ἑλώρῳ hoc loco legendum ex Plinio lib. xxxii. cap. 2. monuit cl. Ortelius in Theſ. Geogr. v. *Chlorus*. Et poſt eum Harduinus ad Plinium d. l. Ceterum de fluvio Heloro idem tradunt Stephanus Byzantinus et Apollodorus apud Athenaeum lib. viii. cap. 1.

Καὶ ἐν τῷ ἱερῷ δὲ ϰ Λαβρανδέω Διὸς] Labrandus vicus eſt Cariae. GESNER. Strabo lib. xiv. pag. 973. Ἔχϰσι δὲ οἱ Μυλασεῖς ἱερὰ δύο, τϰ Διὸς, τϰ τε Ὠσογὼ καλϰμϐϰ, ϰ Λαυρανδηνϰ· τὸ μϐ̀ ἐν τῇ πόλει· τὰ δὲ Λάβρανδα κώμη ἐςὶν ἐν τῷ ὄρει κτ̀ τ ὑπέρθεσιν τ ἐξ Ἀλαβάνδων εἰς τὰ Μύλασα ἄπωθεν τ πόλεως· ἐνταῦθα Διός ἐςιν νεὼς ἀρχαῖ@, ϰ ξόανον Διὸς ςρατίϰ. Τρίτον δ᾽ ἐςὶν ἱερὸν τϰ Καρίϰ Διὸς κοινὸν ἁπάντων Καρῶν.

ἐςι κρήνη διειδοῦς νάματ@,] Subaudi χειροήθεις τρέφϰσα ἰχθῦς. GESNER.

Μυλασίων] Mediceus, Μυλασέων a recto Μυλασεῖς. Stephanus Byzant. Μύλασα πόλις Καρίας — τὸ ἐθνικὸν Μυλασεῦς. ΜΥΛΑΣΕΩΝ etiam nummi praeferunt apud Sponium tom. i. Itiner. pag. 449. Strabo etiam. d. l. οἱ Μυλασεῖς.

ἐκάλεσαν δὲ τὸ ὄνομα τϰτο ἀπὸ Καρὸς] Al. ἐκλήθησαν. GESNER. Mediceus, ἐκλήθησαν δὲ τὸ ὄνομα τϰτο ἀπὸ Καρός.

Βϰῤῥας.] *Chaboras* et *Saocoras* fluvii inter Euphraten et Tigrin medii ſunt in tabulis Ptolemaei. GESNER. Lego Ἀβϰῤῥας.

CAP. XXXI. Προκλέαν] Mediceus, Προκλέα. Apollodorus lib. ii. pag. 124. ἐκεῖ δὲ ὄντος ϰ ςρατιώματος, Ἀριςόδημ@ κεραυνωθεὶς ἀπέθανε, παῖδας καταλιπὼν ἐξ Ἀργείας τ Αὐτεσίων@ διδύμϰς, Εὐρυσθένη καὶ Προκλέα. Strabo lib. viii. fin. Λακεδαίμον@ δ᾽ Εὐρυσθένη ϰ Προκλῆ.

Ἀριςομάχϰ,] Potius Ἀριςοδήμϰ ex Pauſania lib. iii. cap. 3. et Apollodoro d. l. ut viſum fuit doctiſſimo Sylburgio in notis ad Pauſan. lib. iii. cap. 16. qui hunc locum e Pauſania et Herodoto lib. vi. cap. 52. et lib. viii. cap. 204. ita reſtituendum cenſebat, Εὐρυσθένην ϰ Προκλέα τϰς Ἀριςοδήμϰ, ϰ Ἀριςομάχϰ, ϰ Κλεοδαίϰ, ϰ Ὕλλϰ.

ἔκ τιν@ ποιμϐ́@] ποίμνης. GESNER.

CAP. XXXII. ἄπειρον.] Al. abeſt. GESNER.

Ὄφις δὲ ὃς ἂν ἀποκτείνῃ] Philes Carm. lxvi. ϒ 14. Plinius lib. xi. cap. 63.

εἰς τ ἑαυτῶν οἰκίαν] Mediceus, εἰς τ ἑαυτϰ οἰκίαν.

οἱ ἐξ αὐτϰ γεινάμϐαι] Mediceus, γεινόμϐοι.

CAP. XXXIII. Καὶ τοῦτο καταφώρασαν Ῥωμαῖοι.] Livius lib. v. cap. 47. Columella lib. viii. cap. 13. Plinius lib. x. cap. 22.

Quod extra ordinis ſui locum progreſſus eſſet,] *Quod injuſſu imperatoris pugnaſſet*. Gyllius. GESNER.

ἄλης αν ἦν] ἁλωτά. Al. ἄκλης α. IDEM. Mediceus, ἄκλειςα ἐλήφθη ἄν.

ϰ

καὶ ἡ ἄκρα τοῦ Διός,] De qua vide Rycquium in Comment. de Capitolio cap. 6. pag. 57.

τίνουσι δίκας οἱ κυνές] Plinius lib. xxix. cap. 4. init.

τιμᾶται δὲ τῇ τελευταίαις ἡμέραις] Mediceus, τιμᾶται δὲ χὴν τῇ τ. ἡ.

πομπικῶς.] Addo ὁ χὴν. GESNER.

in foro] Sic Gyllius. φορεῖον quidem Graecis *lecticam* aut *vehiculum* ſignificat. GESNER.

CAP. XXXIV. Argum. μετερχομένων] μετερχομένων paſſive accipi hic videtur pro *uſurpantur*, quod non probo. Apparet autem ab alio quam Aeliano conſcripta eſſe argumenta. GESNER.

Φρύγες] Stobaeus Serm. xlii.

ἐν δὲ τῇ ἡμέραις, ἃς καλοῦσιν Ἀρνηΐδας] Conon Narrat. 19. Μῆνά τε ὠνόμασαν (Ἀργεῖοι) ἀρνειὸν, ὅτι ἄρνασι Λῖνος συνανετράφη· καὶ θυσίαν ἄγουσι, καὶ ἑορτὴν ἀρνίδα, κτείνοντες ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ κυνῶν ὅσους ἂν εὕρωσι.

τὰ γαμοδέσια,] τὰ γαμοδαίσια. GESNER.

ἐκείνην πᾶσαν.] Scio hoc ferri poſſe, et noſtro Aeliano cum in his libris, tum in Hiſtoria Varia perquam eſſe familiare; mallem tamen hic legere σκηνὴν πᾶσαν, *omnem apparatum*. TRILLER.

καὶ σπείσηται τῇ νύμφῃ] Mediceus, σπείσῃ.

τῷ πάλαι ἀναρίστῳ] Forte κατὰ παλαιὸν ἔθος ἀρίστην Διονύσῳ. Al. ἂν ἀρίστην. GESNER. ἂν ἀρίστην etiam exhibet Mediceus. Cl. Kuhnius in Indice Var. Hiſt. v. πάλαι, malebat τὸ παλαιὸν ἀρίστην.

πελέκει] Mediceus, πελέκι.

Ἐμβοίνθῳ] Ἐμβρίνθῳ. GESNER. Mediceus, ἐν Μυρίνθῳ. Lego ἐν Ἀμαρύνθῳ. Strabo lib. xii. pag. 448. Τὴν δὲ δύναμιν τῶν Ἐρετριέων, ἣν ἔσχον ποτε, μαρτυρεῖ ἡ στήλη, ἥν ἀνέθεσαν τῆς Ἀμαρυνθίας Ἀρτέμιδος. Pauſanias in Atticis cap. 31. Ἀμαρυσίαν Ἄρτεμιν vocat, et *Amarynthida Dianam* Livius lib. xxxv. cap. 38. *Sacrum anniverſarium eo forte tempore Eretriae Amarynthidos Dianae erat, quod non popularium modo, ſed Caryſtiorum etiam coetu celebratur.*

CAP. XXXV. πρὸς τοῖς ἤδη μοι προειρημένοις.] Supra lib. i. cap. 8. vi. 25. vii. 10, 28, 38, 40. x. 41.

ὡς Ξανθίππου] Tzetzes Chil. iv. 129. ℣ 181.

πόλεμον ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐξῆγε] Al. ἐξῆψε. GESNER. atque etiam Mediceus.

CAP. XXXVI. Τὸ ὕδωρ ὁ Κράθις] Antigonus cap. 140.

CAP. XXXVII. Ἠράσθη δὲ ἄρα καὶ κολοιός] Lib. i. Var. Hiſt. cap. 6. et ix. 39.

CAP. XXXVIII. Τὴν Σφίγγα] Supra h. l. cap. 7.

CAP. XXXIX. προΐσσης] παραΐσσῃ. GESNER.

ὁμίλησεν] Lege ὡμίλησεν. IDEM.

Ὀφιογενεῖς] De Ophiogenis lege Plinium lib. vii. cap. 2. GESNER. Item Varronem lib. i. Rer. human. apud Priſcianum lib. x. et Strabonem lib. xiii. pag. 880.

CAP. XL. Φαύλου] De hoc Ambraciotarum tyranno vide Salvagnium ad Ovidii Ibin ℣ 503.

Ὀλύμπια ἀνελομένας] *Olympiae occiſas* verteret Gyllius. Legimus et Cimois equas poſt tres victorias Olympicas Athenis ſepultas. GESNER. Pro Ὀλύμπια, Ὀλυμπιάδας legit cl. Perizonius ad lib. ix. Var. Hiſt. cap. 32. ex Herodoto lib. vi. cap. 103.

Ὀλυμπιονικεῖς] Ὀλυμπιονίκας. GESNER.

CAP.

CAP. XLI. ὑπαρχόμενος ἐκ τῶν πηγῶν] Mediceus, ὑπαρχόμενος μὲν ἐκ τῶν πηγῶν.

ἄλιφα] Gyllius ἄλφιτα legit. GESNER

κεράσε] κέρας Gyllius. IDEM. Rectius κέρατος, quod e contextu liquet. TRILLER.

ἑαλωκότας ῥίπτουσιν αὐτῷ,] αὐτοῖς. GESNER.

κάρτα·] *Cárton* Athenaeo (lib. ix. cap. 3.) eſt paſtinaca magna et bene aucta. *Porrum* vero *cárton* (vel potius *cartòn*, oxyton.) eſt quod Latini *ſectivum* cognominant. *Caros*, quod vulgo *carvi:* et hujus ſemen ineſcandis piſcibus convenire videtur, ut cumini etiam et anethi, ſuo odore. GESNER.

καὶ ἔστιν εὐθήρατα ταῦτα καὶ ἑλεῖν ῥᾶστα.] Malim, καὶ ἔστιν εὐθήρατος τούτοις τε ἑλεῖν ῥᾶστος, vel in plurali numero καὶ εἰσιν εὐθήρατοι τούτοις καὶ ἑλεῖν ῥᾶστοι. IDEM.

Χαίρει δὲ] Mediceus, χαίρει γάρ.

ἕκαστα] ῥᾶστα. GESNER. Senſus claudicat: Geſnerus ſubſtituebat ῥᾶστα prope ad ſenſum; at procul a priſca ſcriptura. Legendum potius οὐχ᾽ ἥκιστα, aut, quod malim, ὤκιστα, *celerrime:* ita enim paſſim in his libris Noſter eſt loquutus. TRILLER.

CAP. XLIII. Ἐνύδρου δὲ θήρας] Vide Oppianum circa initium lib. iv. De piſcatione: et Platonem in Sophiſta: et Pollucem lib. i. et v. et lib. x. cap. 30. GESNER.

καὶ δεῖται χορηγίας ποικίλης] Quaedam horum nobis obſcura ſunt: poterunt autem explicari ab illis, qui cum piſcatoribus, praeſertim maritimis verſantur. IDEM.

ἐλαίαν,] ἐλαίας. Al. ἔλαιον. IDEM.

νεὼς μικρᾶς,] Lego δεῖ τε νεὼς μικρᾶς. IDEM.

καὶ χερμάδος,] καὶ χερμάδος λίθου. IDEM.

ἄνεων,] Vox corrupta. Al. εὐνεών. IDEM.

τὰς χορδὰς καὶ λευκὰς] Enallage eſt caſus. IDEM.

πρίνθῳ] Al. τερίνθῳ. Lego μηρίνθῳ. IDEM.

σπαρτίναις,] σχοίνοις σπαρτίναις. IDEM. Euſtathius ad Homerum Iliad. B. pag. 191. καὶ μέχρι τοῦ νῦν εἶδός τι σχοινίου οἱ ἰχθυοβόλοι σπαρτίναν ὀνομάζουσι.

καὶ ῥάβδοις] καὶ ῥάβδου. GESNER. nec aliter Mediceus.

καὶ χιμάῤῥας] καὶ χιμαίρας. GESNER.

CAP. XLIV. ζκινδαψὸς] Athenaeus lib. iv. cap. 25. Ἔστι δὲ ὁ σκινδαψὸς τετράχορδον ὄργανον, ὡς ὁ παρῳδὸς φησὶ Μάτρων ἐν τούτοις·

> Οὐδ᾽ ἀπὸ πασσαλόφιν κρέμασαν ὅθι περ τετάνυστο
> Σκινδαψὸς τετράχορδος ἀνηλακάτοιο γυναικός.

θόρνυται.] στόρνυται. GESNER.

προειρημένων] προηγούμενοι, Gyllius. IDEM.

CAP. XLV. Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος,] Supra lib. vi. cap. 15.

ἔκ τε τοῦ ἀγάλματος] Herodotus lib. i. cap. 24. Καὶ Ἀρίονός ἐστι ἀνάθημα χάλκεον οὐ μέγα ἐπὶ Ταινάρῳ ἐπὶ δελφῖνος ἐπεὼν ἄνθρωπος. Adde Pauſaniam in Laconicis cap. 25.

πομπαῖσιν] πομπῇσιν. GESNER.

εἴκυμονάλμαν·] Videntur duae dictiones in codice mſ. altero εἴκυμον ἄλμαν, in altero una. GESNER.

Χορεύουσι κύκλῳ,] Mediceus, Χορεύουσιν ἐν κύκλῳ.

ποδῶν] πτερύγων. GESNER.

Σεισμοὶ] ζεισοί τε. Gesner.

Ἄς γείνατ᾽ Ἀμφιτρίτη.] Mediceus, Ἄς ἐγείνατ᾽ Ἀμφιτρίτα.

ἔλιοι] Forte ἀνίλεω. Al. ἔλεοι. Malim ἄλιοι. Gesner.

Cap. xlvi. ζυναγωνιζομένης δ᾽ αὐτοῖς τῆς μουσικῆς,] De cervis idem teſtantur Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 6. Antigonus cap. 35. Horapollo lib. ii. Hierogl. cap. 91.

Πῶς δὲ] δὲ alias abeſt. Gesner.

ἡσυχία δὲ] Mediceus, ἡσυχία τε.

Cap. xlvii. Ἀνθίαι] Supra lib. viii. cap. 28.

LIBER XIII.

Cap. i. Γέλωνος δὲ τοῦ Συρακουσίου] Iuſtinus lib. xxiii. cap. 4. Chil. iv. 131. ϛ 270.

τῶν μὲν βασιλείαν] Mediceus, τῶν μὲν τὴν βασιλείαν.

Cap. ii. κυκλόστομον] λυκόστομον. Gesner. Supra lib. viii. cap. 18. Ἐγγραύλεις, οἱ δὲ ἐγκρασιχόλους καλοῦσιν αὐτάς, προσακήκοά γε μὴν καὶ τρίτον ὄνομα αὐτῶν, εἰσὶ γὰρ οἳ καὶ λυκοστόμους αὐτὰς ὀνομάζουσιν.

πολλοὶ δὲ οἱ ζάργοι περισκιρτῶσιν] Mediceus, πολλοὶ δὲ οἱ ζάργοι περισκιρτῶσιν.

εἶτα πλησίον τῆς γῆς νεμόμενοι,] Mediceus, γινόμενοι.

Cap. iii. Καὶ γάρ τοι πόαι] Mediceus, καὶ γάρ τοι καὶ πόαι.

ἄμπελοι,] Theophraſtus lib. iv. cap. 7. Ἡ δὲ ἄμπελος ἀμφοτέρωσε γίνεται· καὶ γὰρ πρὸς τῇ γῇ, καὶ ποντίαι· μείζω δ᾽ ἔχει τὰ φύλλα καὶ τὰ κλήματα καὶ τὸν καρπὸν ἡ ποντία,

σταφυλαί τινες] Gyllius *ſtaphyline* vertit. Eſt autem *ſtaphylinus* paſtinaca. Gesner.

θαλαττίας πόας] Mediceus, θαλαττίου πόας.

τρίχες.] An conferta, ceu ex capillamentis contexta? Gesner. Τριχόφυλλον vocat Theophraſtus.

Τροφὴ δὲ ἄρα τούτων ἄλλω ἄλλο ἦν,] Malim, ἄλλω ἄλλη ἦν. Sequitur enim τῇ ζωοτρόφῳ, et pro ἕτερον in Mediceo legitur ἑτέρας.

Cap. iv. Ἀριστοτέλης] Lib. ii. Hiſt. Anim. cap. 15. Ἔχει δὲ καὶ ὁ καλλιώνυμος (χολὴν) ἐπὶ τῷ ἥπατι ὅσπερ ἔχει μεγίστην τῶν [leg. τῷ vel πάντων τῶν] ἰχθύων, ὡς κατὰ μέγεθος. Plinius lib. xxxii. cap. 7. *Callionymi fel cicatrices ſanat, et carnes oculorum ſupervacuas conſumit. Nulli hoc piſcium copioſius, ut exiſtimavit Menander quoque in Comoediis. Idem piſcis et uranoſcopos vocatur ab oculo, quem in capite habet.*

αὐτὸ δὲ τὸ ἧπαρ κατὰ τὴν λαιὰν φορεῖται πλευράν.] Mediceus, αὐτοῦ.

ad laevum] *ad dextrum*, Gyllius. Gesner.

ἐν ξιφίου] μηδὲ ἐν ξιφίου. Idem.

Ὄψει διαφέρων τοῦ ἐν ξιφίου κυνός.] An ὄψει διαφέρειν με ξιφίου μηδὲν κυνός· hoc eſt, *Si me provocaveris ad iram, et fel mihi commoveris, nihil a xiphia cane me differre videbis*; is enim aſilo pungente facile in furorem agitatur. Idem.

οὐ ῥᾳδίως δὲ αὐτοῦ μνημονεύουσιν ἐν τῇ ὑπὲρ τῶν ἰχθύων πανθοινίαις, ὧν τι καὶ ὄφελός ἐστι ποιητῶν θεμένων σπουδὴν εἰς μνήμην ἔνθεσμον. Ἐπίχαρμος μὲν ἐν Ἥρας γάμῳ· καὶ γὰρ καὶ θάλασσαι καὶ προσέτι.

προσέτι Μούσαις. Μνησίμαχος δὲ ἐν τῇ Ἰσθμιονίκῃ.] Doctiſſimus Caſaubonus lib. vii. Animadverſ. in Athenaeum cap. 7. legit, οὐ ῥαδίως δὲ αὐτοῦ μνημονεύουσιν ἐν ταῖς ἀπὸ τῶν ἰχθύων πανθοινίαις, πάντας ὧν τι καὶ ὄφελός ἐστι, ποιητῶν θεμένων σπουδὴν εἰς μνήμην ἀγαγεῖν· εἰσὶ δὲ οἵδε. Ἐπίχαρμος μὲν ἐν Ἥβας γάμῳ, καὶ Γᾷ καὶ Θαλάσσᾳ, καὶ προσέτι Μούσαις. Μνησίμαχος δ' ἐν τῷ Ἰσθμιονίκῃ. *Callionymi non fit mentio in ulla* deſcriptione *epularum ex omnibus piſcium generibus: cum ſtuduerint poetae, omnes piſces, qui in aliquo pretio ſunt, memoriae prodere. Poetae,* qui epulas e piſcibus deſcripſere, *ſunt iſti; Epicharmus quidem in Hebes nuptiis, et in Terra ac mari, nec non in Muſis. Mneſimachus vero in Iſthmionica.*

ἔνθεσμον.] Al. εὔθεσμον. GESNER.

ἐν Ἥρας γάμῳ, καὶ γὰρ καὶ Θάλασσαι] Lego ἐν Ἥρας γάμῳ, καὶ Γᾷ καὶ Θαλάσσῃ. *in nuptiis Iunonis et Terra marique.* Apparet autem haec fabularum Epicharmi nomina fuiſſe. Vide Athenaeum. GESNER. Et cl. Meurſium ad Helladii Chreſtomathiam pag. 61. Mediceus, Θαλάσσᾳ.

CAP. V. Βάτραχος δὲ θαλάττιος] Ariſtoteles lib. iii. De gener. anim. cap. 3. Τὰ καλούμενα σελάχη τῶν ἰχθύων ἐν αὐτοῖς (ſcrib. αὑτοῖς) μὲν ᾠοτοκεῖ τὸ τέλειον ᾠόν, ἔξω δὲ ζωοτοκεῖ πλὴν ἑνός, ὃν καλοῦσι βάτραχον· οὗτος δὲ ᾠοτοκεῖ θύραζε δὲ τὸ τέλειον ᾠὸν μόνος.

ἀγαθοί.] ἀγαθά. GESNER.

CAP. VI. γίνονται μέγιστοι.] Ταλαντιαίους πολύποδας etiam memorat Strabo lib. iii. pag. 215.

Ἀκούω γοῦν] Similem hiſtoriam de polypo circa Carteiam Plinius recitat. GESNER.

ἐν Δικαιαρχίᾳ] Idem Carteiae contigiſſe refert Plinius lib. ix. cap. 30.

Ἰβηρικὸς φόρτος,] Qui ex piſcibus et praeſertim thynnis ſale conditis magnam partem conſtabat: et Gaditanos thynnorum capturae incubuiſſe docet Auctor libelli Περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων pag. 735.

Εἶτα οἱ μὲν τῆς ζημίας τοσαύτης τὸν κίνδυνον μνήμην] Malim, εἶτα οἱ μὲν τῆς ζημίας τοσαύτης μνήμῃ τὸν κίνδυνον. GESNER. Mediceus, εἶτα οἱ μὲν τῆς ζημίας τῆς τοσαύτης.

συνεισελθεῖν] συνελθεῖν. Gyllius. GESNER.

ἐναπέφηνεν] ἀπέφηναν. GESNER. Mediceus, ἀναπέφηναν.

CAP. VII. παρὰ τῷ καλῷ Ὁμήρῳ] Iliad. Λ. ℣ 845.

ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
Νίζ' ὕδατι λιαρῷ·

Adde Ariſtotelem lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 26.

ἄσωτά οἱ] Mediceus, ἄσωρά οἱ.

CAP. VIII. Εἰσὶ γὰρ ἐρασταὶ ᾠδίας.] Supra lib. i. cap. 38.

δρεπόμενος, λοῦται] Mediceus, λοῦται. Thomas Magiſter, Λοῦμαι πάντες Ἀττικοί, καὶ λουόμενος, καὶ λοῦσθαι.

καταπλάττει] καταπάττει. GESNER.

Μέγιστον ἄρχει τῶν ἐκεῖθι ἐλεφάντων] Mediceus, Μέγιστοι.

Πραίσιοι.] Πράσιοι. Gyllius. IDEM.

CAP. X. θήραν δὲ ἐκ κρηπίδων] ῥιπίδων. GESNER. Mediceus, θύραν δὲ ἐκ κρηπίδων.

αἴθονται δὲ αἱ θῆρες·] αἴθονται δὲ οἱ θῆρες. GESNER.

ἀνεφλέχθη, καὶ ἡ] Comma et conjunctio abundant. IDEM.

εἶτα ἐμπίπλει τῇ θήρᾳ, καὶ ἀνατρέπει αὐτήν] Leg. τῇ θύρᾳ.

CAP. XI. ἀπαντᾷν] ἀπαιτᾷν. GESNER.

ἀλλὰ γὰρ] ἀλλά γε. IDEM.

ταῦτα μὲν ἐν ἄλλῳ προεκθέων ὁ λόγος] Mediceus, ἄλλως.

δέδοικε δὲ τὰς] Mediceus, δέδοικε δὲ καὶ τάς.

Cap. xii. καὶ δὴ κατὰ μικρὸν ὑποθαλπόμενοι ἐξέτεμψαν,] Forte legendum, διέτεμψαν.

Cap. xiii. ἀλλ' οὐκ εὔχαρι ὄν.] Xenophon in libro De venatione ſcribit, οὕτω δὲ ἐπίχαρί ἐστι τὸ θηρίον. Gesner.

Ἐν χειμῶνος οὖν κοίτων] Ἐν χειμῶνι οὖν κοίτην, vel κοιτῶνα. Idem.

alſioris] Sic Gyllius ex Cicerone pro *algidioris*. Idem.

Cap. xiv. Καὶ ὅπερ τοῖς λέουσί φασι τὴν ἀλκαίαν] Supra lib. vi. cap. 1.

ὁπήποτε δ' ἂν ὁρμήσῃ] Mediceus, ὁποίποτε.

ἀλλὰ καί τι καὶ ἀνέστησεν] ἀνέστειλεν. Gesner. nec aliter Mediceus a ſecunda manu.

ἀπαγορεύσαι ὑπὸ ζωτόμου τοῦ δρόμου] ζωτόνου. Gesner. Conjecturam cl. Geſneri tuetur Mediceus.

τηνικαῦθα] Lege τηνικαῦτα. Gesner.

Φιλεῖ γοῦν ἐν μὲν τοῖς] Locus hic non videtur integer. Nos de Gyllii tranſlatione nihil mutavimus. Gesner.

ἀπαγορευόντων τῶν ποδῶν] Mediceus, ἀπαγορευόντων αὐτοῖς τῶν ποδῶν.

ἐννόμια] ἔννομα. Gesner.

νωθεῖς] Enallage numeri. Idem.

πεφρίκασι δὲ οὗτοι ζωεχεῖς] Al. πεφύκασι. Gesner. atque Mediceus.

διὰ τὴν βραδύτητα,] Mediceus, διὰ τὴν βαρύτητα.

Cap. xv. ὅθεν καὶ ἐν τῇ ζυγρραφῇ φυλάττων] φυλάττω. Gesner. nec aliter Mediceus.

Ἰβηρίαν Ἑσπέριοι] Malim Ἴβηρες οἱ Ἑσπέριοι. Gesner. Mediceus, Ἰβηρίοις Ἑσπέριοι, corrupte pro Ἴβηρες οἱ Ἑσπέριοι.

οἱ πάρος,] Addo παρ' οἷς: et mox lego πάμπολυς. Gesner.

ὅτι καὶ] ἔτι καί. Idem.

καὶ βραχύτατη,] Al. καὶ βραχυτέρα. Gesner. et Mediceus.

λευκότερος δὲ τὸν —— ἄτην.] Haec propter obſcuritatem non tranſtulimus: nec locus integer apparet. Gesner.

ἐκμαίνεται,] Verbum hic non incommodum, ubi de furore quaſi venereo ſermo: certo tamen certius legendum eſt ἐκμιαίνεται, quod Galenus in Gloſſario Hippocratico ſcite exponit per ἀποκρίνει τὸ σπέρμα, *ſecernit* aut *ejaculatur ſemen*. Inde Mercurialis atque Foëſius recte in Hippocratis, aut cujuſcunque demum, libro De ſuperfoetatione § 18. Edit. Lindan. pro ἐκμαίνεται, quod aeque ac hic de exercitio venereo legitur, ſubſtituerunt ἐκμιαίνηται. Confer Foëſium in Oeconom. Hippocr. p. m. 116. Occurrit quoque haec ipſa vox in Ariſtophanis Ranis. Triller.

Ἔστι δὲ καὶ ἐλάφῳ ὀστέον] Haec et quae ſequuntur a ſuo corpore divulſa, et huc, ubi de cuniculis ſermo, pertinere haud videntur, quin potius ad lib. ii. cap. 9. aut alio, ubi de cervis ſermo, reſpicere crediderim. Quidquid eſt, certum interea eſt, ea hic locum habere non poſſe. Idem.

ἄλλῳ] Legere mallem ἰατρῷ *medico*, quia de uſu illius oſſiculi in cervi corde reperti cardiaco et analeptico multa paſſim medici. Idem.

Cap. xvii. καίπερ διηγήσασθαί γε τοῦτο τὰ ἴδια] Malim καὶ περιηγήσασθαι. Nam et alibi περιηγεῖσθαι uti ſolet

ſolet. GESNER. Mediceus etiam, καὶ περιηγήσασθαι.

πιέσας,] Al. σείσας. GESNER.

οἷς Ὅμηρος ᾄδει.] Iliad. A. ℣ 551. et ſaepius in ſeqq. Iliad.

καὶ τοὺς ἄλλους γνωρίζουσιν.] κατὰ vel περὶ τοὺς ἄλλους. GESNER.

ἕπονται ἢ τούτοις ἡγεμόσι] Mediceus, ἕπονται δὲ τούτοις οἷον ἡγεμόσι.

ὁρῶμεν δὲ καὶ τοὺς ὀρνιθοθήρας μὴ ἂν τῶν ἐλλοχώντων ὀρνίθων] Pro μὴ ἂν malim μήποτε. GESNER.

CAP. XVIII. πολυτέλειαν,] πολιτείαν. Gyllius. Vertit enim reipublicae adminiſtrationem. GESNER.

οὔτε αὐτὴ, οὔτε ἥκουσα ἀλλαχόθεν τρέφειν.] Mediceus, οὔτε ἥκουσα ἀλλαχόθεν τρέφει. Malim igitur, οὔτε ἥκουσαν ἀλλαχόθεν τρέφει.

ἱεροὺς αὐτοὺς εἶναι πεπιστεύκασι] Epigramma inter Catalecta Pithoei lib. iv. pag. 153.

Indica purpureo genuit me litore tellus,
Candidus accenſo qua redit orbe dies.
Hic ego divinos inter generatus honores
Mutavi Latio barbara verba ſono.

οἱ Βραχμᾶναι] Mediceus, οἱ Βραχμᾶνες.

μόνον γὰρ ψιττακὸν ἀνθρώπου στόμα·] Mediceus, μόνον γὰρ τὸν ψιττ. De Pſittaco eleganter Statius lib. ii. Sylv. 4.

Pſittace, dux volucrum, domini facunda voluptas,
Humanae ſolers imitator pſittace linguae.

navigare] *natare*. Gyllius. GESNER.

CAP. XIX. ἐπῆραν.] ἀπῆραν. GESNER.

καὶ κατὰ μικρὸν] Mediceus, καὶ κατὰ μικρόν.

εἰς ἄκρον, ὅσον τὸ χεῖλος] εἰς ὅσον ἄκρον τὸ χεῖλος. GESNER.

κεστρέες,] κεστρεῖς. IDEM.

ἐς ἄνω τῆς νήξεως] Mediceus, ἐς τὸ ἄνω τῆς νήξεως.

ἑαυτοὺς ἀποπλήθουσι,] ἑαυτοὺς ὑπωθοῦσι. GESNER.

CAP. XX. καὶ ὄνομα τροχὸς αὐτοῖς.] Plinius lib. ix. cap. 5. *Apparent et* (in Gaditano oceano) *rotae appellatae a ſimilitudine, quaternis diſtinctae radiis, modiolos earum oculis duobus utrimque claudentibus.*

τοῦ ἀπὸ Σιγείου πλέοντα] τοῖς ἀπὸ Σιγείου πλέουσι. GESNER. Doctiſſimus Voſſius in Obſerv. ad Melam lib. ii. cap. 2. malebat, τῷ ἀπὸ Σίγγου πλέοντι. Et mox, Ἀρταχαίου κ. τάφον, καὶ τὸν Ἀκάνθιον ἰσθμὸν, ἔνθα τοι καὶ ἡ τοῦ Ἀρταίου φαίνεται διατομὴ, ἢ διάπλους μέσον τοῦ Ἄθω.

Παραίου φαίνεται διατομὴ, ἡ δίαιτα μετὰ τοῦ Ἄθω.] Ξέρξου φαίνεται διατομὴ, ἡ διατέμνουσα τοῦ Ἄθω. Nam Xerxes Atho montem abſcidiſſe fertur, et velis feciſſe pervium. *Artaceus* dux fuit in exercitu Xerxis. GESNER. Pro Παραίου leg. Πέρσου, idque etiam Parenti meo viſum.

CAP. XXI. ἐν Τανάγραις] Mediceus, ἐν Τανάγρᾳ. Quomodo hoc urbis nomen legitur apud Pauſaniam lib. ix. cap. 20. ubi hujuſce tritonis etiam meminit.

ἐξηράνθη] ἐξηράθη ab ἐξεράω, vel ἐξεβράσθη. Al. ἐξηρέθη. GESNER. ἐξηρέθη etiam habet Mediceus.

ἐν Διδύμοις] Vide Gyraldum de Diis ſyntagm. vii. GESNER. Mediceus, ὁ ἐν Διδύμοις.

CAP. XXII. τῆς ἄρπης] Nullum eſt dubium, legendum hic eſſe ὅρπης; eſt enim ὅρπη, Heſychio interprete, σίδηρος, ᾧ τὰ ἐλέφαντα τύπτουσι,

πλϐσι, quod huc apprime facere nemo non videt. Saepius vero in antiquis libris confuſa leguntur ἅρπη et ὄρπη, quia uno tantum elemento inter ſeſe differunt. Ita hunc locum laetus emendaram, quum ecce in Bochartum incido, qui Hierozoic. P. i. lib. ii. cap. 27. pag. 269. hanc emendationem jam praeoccupaverat, cui hinc ego merito aſſurgo, ſolique gloriam indelibatam venerabundus relinquo. TRILLER.

Ἅρπη idem valet quod δρέπανον, quam vocem uſurpavit Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 1. de elephanti rectore ſcribens, Τότε δὲ ὁ ἐλεφαντιστὴς ἐπιπηδήσας, καθορθοῦσι τῷ δρεπάνῳ. Sed et ſupra cap. ix. h. l. vox ἅρπη etiam occurrit: Ὁ δὲ στρατιώτης ἐλέφας ἐπὶ τοῦ καλουμένου θωρακίου, ἢ καὶ νὴ Δία τοῦ νώτου γυμνοῦ καὶ ἐλεύθερου, πολεμιστὰς μὲν τρεῖς παρ' ἑκάτερα βάλλοντας, καὶ τὸν τρίτον κατόπιν· τέταρτον δὲ τὸν τὴν ἅρπην κατέχοντα διὰ χειρῶν, καὶ ἐκείνῃ τὸ θηρίον ἰθύνοντα, ὡς οἴακι ναῦν κυβερνητικὸν ἄνδρα, καὶ ἐπιστάτην τοῦ νέως. Καλαύρωπα, quam *pedum* dixerunt Romani, appellat Philoſtratus lib. ii. De vita Apoll. cap. 11. τῷ γὰρ θηρίῳ τηλικούτῳ ἐπιτετάχθαι τηλίκον τε ὄντα, καὶ εὐθύνειν αὐτὸ καλαύροπι, ἣν ὁρᾷς αὐτὸν ἐμβαλόντα τῷ ἐλέφαντι ὥσπερ ἄγκυραν.

καταγυστάξασι.] Pro καταγυστάξαι. GESNER.

Ὀμικλέους] Al. Ἰκλέους. Lego Ὀϊκλέους. IDEM. Confer Sylburgium ad Pauſaniam lib. vi. cap. 17. pag. 494.

CAP. XXIII. ἑαυτοῖς ἐρέττουσαι.] αὐτοῖς ἐρέττουσαι. GESNER.

CAP. XXIV. Ξενοφῶν] Locus Xenophontis eſt in ipſius libro De venatione pag. 978. ut bene obſervat cl. Lamb. Bos in Obſerv. miſcell. crit. cap. 34. pag. 147. ubi ſimul utriuſque et Aeliani et Xenophontis comparationem haud ſine fructu inſtituit. TRILLER.

Ἴχνη δ' ἄρα] Xenophontis verba ſunt pag. 979. Τὰ δὲ ἴχνη τοῦ λαγὼ τοῦ μὲν χειμῶνος μακρά ἐστι, διὰ τὸ μῆκος τῶν νυκτῶν· τοῦ δὲ θέρους βραχέα, διὰ τὸ ἐναντίον.

CAP. XXV. οἱ διὰ τιμῆς ἰόντες,] οἱ διὰ τιμῆς ὄντες. GESNER.

πινδάλους,] Pindali avis alius nemo meminit, quod ſciam. IDEM. Mediceus, σπινδάλους.

Καὶ τὰ ἐπὶ τούτῳ. Τῶν προειρημένων βραχυτέρας τε, καὶ βωκκαλίδας] καὶ τὰς τῶν προειρημένων βραχυτέρας, καὶ βωκκαλίδας. GESNER. Legendum potius, καὶ τὰς ἔτι τούτων τῶν προειρημένων βραχυτέρας, βωκκαλίδας.

βωκκαλίδας,] Al. βαρκαλίδας. GESNER.

ἐλεφάντων τε] ἐλάφων τε. IDEM.

ὀρύγων τε,] Infra lib. xv. cap. 14. Κομίζουσι δὲ ἄρα τῷ Σφετέρῳ βασιλεῖ οἱ Ἰνδοὶ τίγρεις πεπωλευμένους, καὶ τιθασοὺς πάνθηρας, καὶ ὄρυγας τετρακέρως.

CAP. XXVI. τέττιξ ἐνάλιος.] Gammarum eſſe exiſtimat Rondeletius lib. xvii. pag. 7.

CAP. XXVII. αἷμα ἐπιχεθὲν θύννου] ὅπερ Marcellus Sidetes Ἰατρικ. περὶ ἰχθ. ϛ 70.

Φησί· τί πρὸς ταῦτα Ταραντῖνοί τε καὶ Τυῤῥηνοὶ Σοφισταὶ κακῶν δαιδάλων, ἐκεῖνο ἀνιχνεύσαντές τε καὶ πειράσαντες τὸ πίτταν, ὡς ἐξ ἀνδρῶν εἰς γυναῖκας ἀποκρίνειν;] Hanc periodum emendandam atque interpungendam in hunc modum cenſebat Illuſtris Scaliger in Caſtigat. ad Propertium lib. iv. pag. 282. Φασὶ δὲ πρὸς ταῦτα Ταραντῖνοί τε καὶ Τυῤῥηνοὶ Σοφισταὶ κακῶν δαιδάλων, ἐκεῖνα ἀνιχνεύσαντες καὶ πειράσαντες, τὸ πίτταν ὡς ἐξ ἀνδρῶν εἰς γυναῖκας ἀποκρίνειν.

ἐκεῖνο

ἐκεῖνο] πρὸς ἐκεῖνο. Gesner.

Cap. xxviii. Ὁ χρύσοφρυς] Plinius lib. ix. cap. 16.

ἄκτιον·] Action Epiri promontorium eſt: ſed videtur hic adjectivum poni pro ſubſtantivo ἀκτή, quod eſt *litus*. Gesner.

ἀποσύρει,] καὶ ἐπισύρον. Gesner.

χρύσοφροι] χρυσόφρυς. Idem.

δειλὸν ἰχθύων δῆμον,] Mediceus, δειλῶν ἰχθύων δῆμον.

LIBER XIV.

Cap. i. Ἐν δὲ τῷ Ἰωνίῳ] Lege Ἰονίῳ per ο breve in ſecunda. Non enim ab Ἴων vel Ἰωνία haec vox formatur, ſed ab Ἰώ, Ἰοῦς, et a Dionyſio Afro ac aliis recte corripitur. Gesner.

Ταυλάντειοι] Ταυλάντιοι Stephano. Gesner. Et Straboni lib. vii. pag. 326. atque Auctori lib. Περὶ θαυμασ. ἀκουσμ. pag. 726. *Taulantii* Melae lib. ii. cap. 3. Plinio lib. iii. cap. 22. Adde Paterna ad Scylacem pag. 20.

Cap. ii. Scarum] *Scombrum*. Gyllius. Gesner.

Cap. iii. ἐπερείδοντας τὸ πέλμα] Mediceus, τὸ τέλμα.

ἀναξομβοῦς,] δύναζομβοῦς. Gesner.

Cap. iv. εἶπον ἀνωτέρω·] Lib. vii. cap. 33. et lib. ix. cap. 47.

ἀγαθόν.] Apoſtolius Cent. ix. prov. 44. ἀγαθός.

Ἔστι δὲ ἐκ κύστεως κενωτικός,] Ariſtoteles lib. v. De generat. anim. cap. 3. pag. 703. σημεῖον δὲ καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ποντίων ἐχίνων συμβαῖνον, οἷς χρῶνται πρὸς τὰς στραγγουρίας.

Εἰ δὲ αὐτοῦ] Apoſtolius, αὐτόν: et mox, τόν τε οὖν νοσοῦντα ταύτην τὴν νόσον.

Καυθεὶς δὲ ἅμα] Idem, καυθεὶς δὲ ἅμα.

Χερσαῖοι δὲ ἐχῖνοι καυθέντος] Plinius lib. xxix. cap. 6. Philes Carm. lxii. ℣ 18.

καὶ αἱ τέως] Apoſtolius, καὶ οἱ τέως.

σώζει δὲ ἅμα ὑδεραλῶντα.] Mediceus, ὑδεραλῶντας.

Cap. v. ἥκιστα] ὤκιστα. Gyllius. Gesner.

ἄλλους] Lege ἀσκούς, *utres*. Triller.

αὐτοὶ καταμβύουσι] Mallem, αὖθι ſc. αὐτόθι καταμβύουσι. Idem.

ὁρῶσι,] Legendum potius ἐρῶσι. Idem.

πολλὰ λέγουσι] Al. πολλὰ ἀναφλέγουσι. Gesner. atque Mediceus.

καὶ ὕδωρ ἐπάγονται μᾶλλον,] Mediceus, καὶ ὕδωρ ἐπάγονται πάλιν.

Cap. vi. καὶ περιύνεσθαί γε μὴν] Legendum μῆνιν, *iram*; ſenſus poſcit. Sic et Noſter infra locutus lib. xvii. cap. 19. Triller.

Φασὶ δὲ αὐτὰς παρδάλεως] Vide Bochartum P. i. Hierozoic. lib. iii. cap. 8.

δάκος.] Al. δ' ἄκος. Gesner.

Cap. vii. Περὶ στρουθοῦ δὲ τῆς μεγάλης,] Supra lib. ii. cap. 27. et iv. 37. Philes Carm. iv.

διαγλύψασα] διαγλάψασα h. e. διακοιλαίνουσα, *excavans*, ut Scholia exponunt ad Odyſſ. Δ. 438. legendum hic eſſe acute ſuſpicatur magnus Bochartus Hierozoic. Part. ii. lib. ii. cap. 17. pag. 253. Triller.

LER. Διαγλύψασα et διαγλάψασα, quod Bochartus malebat, idem prorſus notant. Heſychius, διαγλάψας, διαγλύψας. Adde cl. Pauwium ad Philen d. l.

ἀποςάξῃ] Al. ἀποςέξῃ. GESNER. In margine eſt ἀποςέξῃ, quod in textum recipiendum eſſe merito arbitratur idem Summus Vir loco modo cit. pag. 252. TRILLER. Ἀποςάξῃ merito tuetur cl. Pauwius ibid.

τὰς πτέρυγας ἁπλώσασα ὡς ἐςι] Al. ὡς ἱςίον, ut etiam Gyllius legit. GESNER. nec aliter Mediceus.

καὶ ἤρηκε ζῶν τῇ μητέρι αὐτοῦ ἐγγόνους.] Mediceus, ἐκγόνους.

CAP. VIII. ὡς Ὅμηρός φησιν.] Iliad. Λ. ỷ 124.

οἰκοῦν τόδε τῷ Παταβίῳ πόλις] Mediceus, οἰκοῦν τῶδε τῷ Π. π.

Βιτητίαν] Al. Βισητίαν. GESNER. Mediceus, Βιγητίαν.

Bitetia,] Forte *Vincentia*. Sed Vincentiam flumen parvum praeterfluit, quod in Atheſin ſe exonerat, non in Padum. GESNER.

Ἡρέτενὸς] Ῥέτενὸς] Legendum conjecit cl. Scriverius ad Martial. lib. iii. epig. 67.

καταχῆναι] καταχαῆναι. GESNER.

σπλάγχνου] σπλάγχνον pro inteſtino improprie. IDEM.

ταῦτα τῶνδε τῶν ἰχθύων λεχθέντα ἴδια ἔςω μοι.] Mediceus, Ἔςω δέ μοι καὶ ταῦτα τῶνδε τῶν ἰχθύων λεχθέντα ἴδια.

CAP. IX. coeruleus.] *Coeruleo colore eſt, et ſubnigris maculis diſtinguitur.* Gyllius. GESNER.

ἀνωτέρω μοι λέλεκται.] Lib. iii. cap. 31. et vi. 22.

CAP. X. ἀνωτέρω εἶπον.] Lib. iii. cap. 2.

CAP. XI. προσαπαίρειν αὐτοῦ ἵππῳ.] ἀναςέλλειν χρὴ τὸν ἵππον, vel πρῶτον ἐπέχειν δεῖ τὸν ἵππον. GESNER.

Ἁλῶνται δ' σὺν τοῖς μόσχοις καὶ οἱ ταῦροι· κοινῇ δ' καὶ αἱ θήλειαι,] Mediceus, Ἁλῶνται δὲ σὺν τοῖς μόσχοις καὶ οἱ ταῦροι κοινῇ καὶ αἱ θήλειαι.

διπλοῦν γέρας] Al. κέρας. GESNER. atque etiam Mediceus.

τηρεῖται,] τείρεται. GESNER.

ἂν τῶν κεράτων] Legendum ἓν τῶν κεράτων, *unum e cornibus*. TRILLER.

CAP. XII. Δράκων θαλάσσιος] Plinius lib. xxxii. cap. 11.

CAP. XIII. σιτεῖται ταῦτα,] Forte σιτεῖται οὐ τοιαῦτα. GESNER.

ὅσα ἐντραγεῖν] ὅσοι ἐντραγεῖν. IDEM.

φοινίκων τῶν χαμαιζήλων.] Palmas pumilas quaſdam *chamaeriphes* vel *margarides* vocant, fructu baccis acinisve et margaritis ſimili, candido, rotundo. Aliae fructus ferunt magnitudine et figura cucumeri ſimiles, vulgo *muſas* vocant. IDEM.

ἐκ τοῦ σιτεῖσθαι.] Addo πεπειραμένοι. IDEM.

ἐπέκλα] ἐπαίκλια. IDEM.

καὶ κύκνων] Dele conjunctionem copulativam ante κύκνων. Obſcura ſane ejus periodi ſententia et conſtructio eſt. Et forte melius hoc modo reddetur: *Et cetera quidem, quod ſtruthionum et anſerum ovis veſcuntur, non reprehendo in Indis: quod vero cycnis avibus Apollinis miniſtris, et maxime canoris, ut fama eſt, non abſtinent, et ſobolem eorum in pullis ac ovis, quibus inſidiantur, perdunt, non laudo.* IDEM.

ὡς ἡ φήμη διαῤῥεῖ,] ὡς ἡ φήμη διαῤῥεῖ. IDEM.

CAP. XIV. Καὶ οἷς μὲν οὖν καὶ τὴν γαςέρα,] Corrupta haec ſunt, et a Gyllio praeterita. Conjicimus legendum, καὶ εἰσὶ μὲν λευκαὶ τὴν γαςέρα: vel

vel pro λευκαὶ alterius coloris nomen. Confer cum rupicapris noſtris, ut Bellonius deſcripſit: etenim cognata ei videtur, coloribus tantum differens. GESNER.

Ventre ſunt albo,] Sic vertimus ex conjectura. IDEM.

ad laparas uſque] i. e. proximas lateribus ad medium ventris partes cavas. IDEM.

κεκοσμημέναι.] An κεκερυσμέναι? IDEM.

τραχῶν βαθυλάτων·] Legendum omnino δασυλάτων, ut mox cap. 16. θριξὶ δασυλάταις. TRILLER.

ὡς ἐπιέναι μὲν τ̀ θήραν, ἐν αὐτῷ δὲ ἢ φοβεῖν ἅμα ἢ βλάπλεσθαι καλλώ.] Obſcura ſunt, et Gyllio quoque omiſſa. GESNER. Obſcura haec viſa ſunt Gyllio atque Geſnero, et hinc malo exemplo ab utroque interpretatione haud expreſſa. Sed ita omnino legenda et interpretanda ſunt: ὡς ἐπιέναι (aut ἐπιβῆναι) μὲν τ̀ θήραν, ἐν αὐτῷ δὲ ἢ φοβεῖν ἢ βλέπεσθαι καλὴν, *ut* (cornuum ope) *adſcendere poſſit fera*, dama ſcilicet, *eoque ipſo ſimul et metum incutiat et pulchra videatur.* Omnia nunc plana et perſpicua: damas enim cornuum niſu editiſſima montium juga adſcendere atque tranſilire pervulgatum. Nam in iſta ſe librant, *ut tormento aliquo rotati in petras, potiſſimum e monte aliquo in alium tranſilire quaerentes, atque recuſſu pernicius, quo libuerit, exſultant*, ut eleganter Plinius lib. viii. cap. 53. Nihil in textu mutavi, niſi ut pro βλάπλεσθαι, quae vox nihili, legerem βλέπεσθαι ſenſu ſic poſtulante. TRILLER.

ἡ κημὰς] *Dama* Plinii videtur, et forſitan etiam *ſubus* Oppiani: nam convenit etiam color. GESNER. *Hinnulum* interpretantur viri docti infra lib. xvii. cap. 26. Heſychius, Κεμὰς, νεβρὸς, ἔλαφος, τινὲς ἢ δορκάς.

θρύον,] Heſychius, Θρύον, εἶδος βοτάνης.

thrya,] *juncos* Gyllius. GESNER.

CAP. XV. Μύρος] Al. μύρων. GESNER. Hunc piſcem deſcribit Athenaeus lib. vii. cap. 18. Heſychius, Μύρος· ἰχθὺς ποιὸς καὶ ὁ ἄρρεν μύραινα. Vbi Guietus legit, ἰχθὺς ὁ ἄῤῥην ἢ ἡ θήλεια μύραινα.

CAP. XVI. Αἶγες ἄγριαι] Ibices. GESNER. Mediceus, Αἶγες ἄγριοι.

κατὰ τοὺς βοῦς] Boves Africae parvi ſunt, ut Leo Africanus docet. GESNER.

ἐπηρτημέναι] ἀπηρτημένα. Gyllius. GESNER. atque Mediceus.

ἐπιπλὰς] Vox nihili, pro qua ἑρπνὰς ſubſtituendum cenſet ſaepius laudatus Bochartus Hierozoic. P. i. lib. iii. cap. 23. pag. 918. feliciſſime omnino et acutiſſime. TRILLER.

Θραύει δὲ οὐδὲ ἕν,] Mediceus, Θραύει γοῦν οὐδὲ ἕν.

ἀποθηράσιν.] Al. αἰγοθηράσι. GESNER. Mediceus, αἰγοθηράσιν.

αἱρήσει ἢ ἢ] Mediceus, αἱρήσει γοῦν αὐτοὺς καί.

ἀνασελλούσης] Al. ἀναπελλούσης. GESNER.

τ̀ ἀνδρῶν κυλίκων] τ̀ ἀδρῶν κυλίκων. GESNER. nec aliter Mediceus.

κέρατοφόρου,] Forte κερατοξόου, vel κερατουργοῦ. GESNER. Scribendum κέρατα, et cum antecedentibus ξέειν εἰδότος conſtruendum; poſt legendum φόρου aut φόρτου ἢ τρία μέτρα ῥαδίως. Et tunc ſenſus planus. TRILLER.

CAP. XVII. ἔχουσι τὸ χελώνειον εἰς βάρβιτον ἀγαθόν.] Mediceus, εἰς βάρβιτα.

CAP. XVIII. ἀπηρτῆσθαι οἱ μὲν κατὰ τοῦ

μετώπȣ φασὶν,] Virgilius lib. iv. Aeneid. ℣ 515.

Quaeritur et naſcentis equi de fronte revulſus,
Et matri praereptus amor.

ἄλλοι γε μὴν κατὰ τȣ̃ αἰδοίȣ.] Idem lib. iii. Georg. ℣ 280.

Hinc demum, hippomanes vero quod nomine dicunt
Paſtores, lentum deſtillat ab inguine virus.

Καλεῖται δὲ τὸ ζαρκίον τȣ̃το ἱππομανές.] Supra cap. 17. lib. iii.

ἐν τῷ χαλκῷ] Al. τὸ χαλκόν. GESNER. et ſic Mediceus. Malim tamen τὸ χαλκῆν.

CAP. XX. πρῶτον μὲν καταλαμβάνειν λυγὶ ζφοδροτάτῳ·] Mediceus, πρῶτα μὲν καταλαμβάνειν λυγὴ ζφοδροτάτη.

ἀναπλεῖ] Legendum ἀποπλεῖ, *deplet, per vomitum rejicit*, quod ſenſus utique poſtulat. TRILLER.

ζφαλερὸν] Non penitus hoc rejiciendum: aptius tamen legeretur φανερὸν, *manifeſtum mortis periculum.* IDEM.

διψῶσιν ἀκȣ́ειν αὐτȣ̀ς, καὶ ἀκȣ́ειν λειβομένȣ] διψῶσιν αὐτὸ, καὶ ἀκȣ́ειν λειβ. ut etiam Gyllius legit. GESNER.

ποιότητα] Haud dubie legendum πικρότητα. Praeceſſit enim πικρόν. Res manifeſta. TRILLER.

Κεράης] Proprium viri nomen videri poteſt; ſed Gyllius legit Κερής. GESNER.

Οἱ δὲ ἐκ τὸν] οἱ δὲ ἐς τὸν, ſcilicet νεών. IDEM.

Ῥικκαίας] Al. Ῥοκκαίας. De Rhoccaea Diana lege quae annotavimus ſupra lib. xii. cap. 22. IDEM. Mediceus etiam Ῥοκκαίας.

CAP. XXI. θαλαττίων κυνῶν] Quos *lutras* interpror. GESNER.

εἴρηται ἡμῖν καὶ πολλά.] Supra lib. i. cap. 17 et 55.

ἢ ἔχειν ὕδατι καὶ ὄξει αναμιχθέντι.] ἢ ἐγχεῖν. GESNER. Locus nonnihil depravatus ita corrigendus, ἢ ἐγχεθέντι ὕδατι, ἢ ὄξει ἀναμιχθέντι, ſcil. αἵματι, quod praeceſſit, *ſanguine aut aquae infuſo, aut aceto immiſto:* ſenſu plano et perſpicuo. TRILLER.

CAP. XXII. Θύμαλλον τὸν ἰχθὺν τὸν καλȣ́μενον] Mediceus, ἰχθὺν ȣ̃τω καλȣ́μενον.

σέρφῳ,] Infecto aut verme ſimili formicae vel culici. GESNER.

χήμη] De qua agit auctor lib. xv. cap. 12.

CAP. XXIII. Ἀλπαίων] Al. Ἀλπίων. GESNER. Mediceus, Ἀλπέων.

ȣ̃τω κέκληται.] Videtur locus mutilus. GESNER. Depravatum hunc locum elegantiſſime emendavit atque expoſuit vir eruditiſſimus, Iohannes Caſparus Hagenbuchius, in literis, quibus A. MDCCXXV. me fuit dignatus. Verba autem cl. viri haec ſunt: " Locum hunc ὕπȣλον nemo non agnoſcit. Geſnerus hic nihil praeter id quod excuſum in margine invenitur: *Videtur locus mutilus.* Penitius locum ſi intueor, certum omnino videtur, gentis alicujus, quae ortum Danubii amnis accoluerit, nomen deſiderari. Suadent id quam quae maxime illa Aeliani ȣ̃τω κέκληται· γένος τῶν πιςῶν ἱππικοὶ ἄνδρες· γένος enim hic Aeliano, ut frequenter tum Graecis tum Latinis, non *gens* late ſumpta *Germanorum*, ſed una nonniſi eorundem natio. At quae natio illa? aut fallor valdiſſime, aut *Marcomanni* ſunt: illi ſane ad fontes habitarunt Danubii ὑπὸ τῷ ποδὶ τῶν Ἀλπαίων vel Ἀλπίων ὀρῶν (ad " fontes

" fontes uſque Danubii Alpium no-
" men protenſum) utrumque vete-
" ris Geographiae cultores vel ex
" Cluverii norunt Germania Anti-
" qua: nec obſtat Aeliani aevo non
" amplius ad fontes eos Iſtri fuiſſe,
" ſed in Boiohaemo. Nota res ex
" Velleio et Tacito. Potuit Ae-
" lianus ſua hauſiſſe ex ſcriptore,
" cujus aevo *Marcomanni* adhuc ad
" fontes Danubii fuere: potuere
" tandem etiam nonnulli in ſedi-
" bus illis remanſiſſe, reliquis in
" Boiohaemum pergentibus. Cur
" autem Marcomanni praeplacent?
" juvat eximie Aelianus ipſe, γένος
" δὲ τοιοῦτον ἱππικοὶ ἄνδρες· at Mar-
" comanni ſunt ipſiſſimi ἱππικοὶ ἄν-
" δρες. **Marc** veteri lingua Celtica
" *equum*, et **mann** virum denotat:
" quis neget? Vide ergo ſi non in
" Aeliano legi debeat ſequentem
" in modum: Ὑπὸ τῷ ποδὶ δὲ τῶν
" Ἀλπαίων [vel Ἀλπίων] ὀρῶν πρὸς ἄ-
" νεμον Βοῤῥᾶν ὑπόκεινται Μαρκομανοί·
" κέκληνται δὲ γένος τοιοῦτον ἱππικοὶ ἄν-
" δρες· aut, Βοῤῥᾶν ὑπόκεινται Μαρκο-
" μανοί· οὕτω κέκληνται· γένος δὲ τοιοῦ-
" τον· aut, Βοῤῥᾶν ὑπόκεινται Μαρκο-
" μανοί· οὕτω δὲ κέκληνται γένος τοιοῦτον·
" aut ſi illa ὑπὸ τῇ ἄρκτῳ, quibus
" tamen illa πρὸς ἄνεμον βοῤῥᾶν fere
" aequipollent, quaeque prioris
" Marcomannorum nominis partis
" *Marco* haud obſcura habent ve-
" ſtigia, delenda non ſint βοῤῥᾶν
" ὑπὸ τῇ ἄρκτῳ Μαρκομανοὶ etc. aut
" βοῤῥᾶν οἱ Μαρκομανοὶ κ. λ. aut βοῤ-
" ῥᾶν ἀπὸ τῶν Μαρκομανῶν κ. λ. quo
" poſtremo modo ſi legamus, ex
" ſequentibus aſſumendum προέισι·
" quod inuſitatum non eſt. Illa e-
" nim ἐντεῦθέν τοι reſumpſerit tunc
" Aelianus juxta illa ἀπὸ τῶν Μαρκο-
" μανῶν, quia alia veluti παρένθετα
" interjecerat: ab Marcomannis
" (——) illinc, inquam, profluit.
" De Marcomannis, ut hoc obiter
" addam, nimium vulgo erratur:
" mea fert haereſis, Helvetiorum
" eos fuiſſe ἀπογόνους et ἀποίκους, qui
" priſcis temporibus Tarquinii Priſ-
" ci Romanorum regis ex Helvetia
" egreſſi in Tranſrhenanum ad Ni-
" cri et Danubii fontes tamdiu con-
" ſederint, donicum tandem Boios
" pepulerunt, Boiohaemumque in-
" ſederunt: id quod uberius data
" opera aliquando me demonſtra-
" turum confido." Porro in epi-
ſtola A. MDCCXXVI. ad meam re-
ſpondit vir cl. hunc in modum:
" De Marcomannorum quidem no-
" mine, et voce Celtica **March**
" quae erudite mones, valde me
" confirmant, qui de voce illa jam
" plura quoque ipſe meis in ſche-
" dis congeſſerim uſurus aliquan-
" do eis in eo, quem molior de
" Veteri Lingua Celtica tractatu,
" cui omnia, quae invenire poſſum
" illius linguae λείψανα καταλογάδην
" ſubjicere eſt animus. Praeter
" Camdenum, Cluverium, Bochar-
" tum, Meyerum, quem citas mi-
" hi necdum viſum, alioſque plu-
" res, egit de voce illa divinus quo-
" que Scaliger in notis ad Proper-
" tii lib. iv. Eleg. xi. pag. 626.
" ed. Graev. quem et Μάρτω Ae-
" liani ita video explicare, ut tibi
" ſecundas faciat; nec immerito a
" Perizonio feciſti diſceſſionem.
" Sed quid Tibi, vir eruditiſſime,
" videtur? nonne ſummus Scaliger
" minus bene fluctuatur, fluctuſque
" quod dicitur in ſimpulo movet,
" **Mar** et **March** vix coire. Mihi
" certe indubium eſt, **Mar**, **Marh**,
" **March**, et **Mark** olim idem fu-
" iſſe: adſpirationem enim in una
" eademque voce Celtas nunc omi-

 " ſiſſe,

" ſiſſe, nunc levem **h**, nunc aſpe-
" ram **ch** poſuiſſe innumeris didici
" exemplis. Tuam igitur de **Marc**
" opinionem eruditam vehementer
" probo: poſſem ſuperaddere apud
" nos *equile publicum* etiamnum
" **Marchſtall**, quique equos pub-
" licos curat **Marchſtaller** et **Stall-
" meiſter** nominari; ſed et femi-
" nas mali κόμμαλ@ nunc **March**,
" nunc **Marc** plebeio apud nos con-
" vicio vocant, quod alteri **Stut**,
" *equa* aequipollet: tandem et tra-
" ctus terrae duarum plus minus
" horarum lacui noſtro, verſus ſum-
" mitatem ejus, in ſiniſtra adjacens
" **March** vulgo vocatur, quod li-
" mes ibi olim Rhaetiam inter et
" Helvetiam fuerit: ita noſtri ſcri-
" ptores Helvetici, ac ſi compoſito
" rem agerent, ut in velabro olea-
" rii: cum mihi id nomen regiun-
" culae videatur impoſitum, quod
" in ea plurimas alunt equas, pul-
" loſque Italis divendant, id quod
" ipſius loci homines mihi diſerte
" ſunt teſtati."

κορκῖνοι] Infra h. l. cap. 26.

μυαλοὶ,] μυλλοί. GESNER.

Πρέπουσι δὲ τῷ ὀνόματι] Supra lib. ix. cap. 40.

Καὶ ὀδόντες οἱ οὐ πάντες σκολιοί,] Athenaeus ex Ariſtotele dentes ei omnino negat. GESNER. Mediceus, καὶ ὀδόντες οὐ πάντη σκολιοί.

τῶν τῶν δελφίνων] ὡς τῶν δελφίνων. GESNER.

qua reſpirant,] At piſces aut non reſpirant, aut non per nares. IDEM.

Καὶ διὰ πορείας] δι' ἀπορίαν. GESNER.

ἐμπίπτων ὁ ξιφίας ἰχθῦς,] Mediceus, ἰχθύσι.

αὐτοῦ θηρὸς] Mediceus, αὐτοῦ τοῦ θηρός.

ἀποσπᾶσαί τε αὐτὸν πειρώμενον] ἀποσπᾶσαι δὲ αὐτὸν πειρωμένου. GESNER.

ἐνοχεθῆναι] ἀποχωθῆναι. IDEM.

CAP. XXIV. ἐν τοῖς ἕρμασι] Ἕρμακες αἱ ὕφαλοι πέτραι, ἢ αἱμασιαί. Varinus. Et rurſus, Ἑρμὰς, ὕφαλος πέτρα. Item, Ἕρμα, πέτρα ἐν θαλάσσῃ, ὡς λέγει Διονύσιος. GESNER.

κατὰ μυρικὴν] Mediceus, κατὰ τὴν μυρικίλω.

καὶ στερεὰ] Forte καὶ στερεὸς, nempe ὁ καρπός. GESNER.

παγκυνικὸν] πᾶν, κυνικόν. Al. πασκυνικὸν, Gyllius, puto, *cynoſpaſtum* habet, ut etiam infra vocatur. Lego *cynoſpaſtum*, ut infra quoque, vel *cynoſphaſtum* potius, ut Gyllius: quod canes marinos occidat. Nam et *Aglaophotis terreſtris*, vel *cynoſphaſtus* ſimiliter recte dicetur, a canum terreſtrium pernicie: vel *cynoſpaſtus*, quod cani alligata extrahatur. Nam φάω, φῶ, *occidere*, ſignificat: σπάω autem *trahere*. Al. πασκύνιον. GESNER. Mediceus etiam habet παγκύνιον.

ἕρμα] Malim ἕρμαιον, τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος. GESNER.

καλὸν] Al. κακόν. GESNER. Legendum forte, φάρμακον ἀθροίζουσι δεύτερον· καὶ καλὸν τοῦτο ὡς καὶ τὸ τῆς καλουμένης χερσαίας ἀγλαοφώτιδος.

εἴσεσθε εἰσαῦθις] Infra h. l. cap. 27.

CAP. XXV. Ἡρακλείας] Heracleam hodie Naxium portum vocari ſcribit Munſterus. GESNER.

Tomin] Tomium vel Tomos. IDEM.

τῶν τῶν Ἀψύρτων τῶν ἀδελφῶν] κατὰ τοῦ Ἀψύρτου τοῦ ἀδελφοῦ. IDEM.

φάρμακ' εἶ,] Al. φαρμακίαις. Forte φαρμακίδι. IDEM.

τῆς οὐ Ἴστρου ὄχθης] Atqui Iſter Europae fluvius eſt, non regionis juxta Pontum et Heracleam. Vtrobi-

que

que tamen Myſi dicti populi habitant. Vide Onomaſticum noſtrum. Idem.

μηδὲν εἶναι βοὶ κοινὸν] Τί γὰρ δὴ δελφῖνι καὶ βοΐ, φασὶ, κοινόν. Suidas, ceu proverbiale.

Βοῶν ζεῦγος] *Protelum boum* dicitur Plinio lib. ix. cap. 15.

περιείργεις ἢ αὐτοῦ] Mediceus, περιείργεις ἢ ἄγρα αὐτοῦ.

τεθηραμένους,] ὡπλισμένον, Gyllius. Gesner.

ποταμίων τε καὶ κυνηγεσίων ἐνύδρων·] ποταμίων τε καὶ ἐνύδρων κυνηγεσίων. Idem. Mediceus, ποταμίων τε ἔργων καὶ κυνηγεσίων ἐνύδρων.

Ὅμηρος] Iliad. Ψ. ℣ 110.

Cap. xxvi. τελάρτης] τέρτης. Gesner.

καὶ ἐξάπτει καλιέναι ἄγριον.] Avus malebat, καὶ ἐξάπτει τὸ ἐκείνου ἄγριον· καὶ ὁ μὲν καταφέρει ὡς εἰς πλοῦν ἀγώγιμον τὸ καθ᾽ ἑαυτοῦ κρύσταλλον· ὁ δὲ ἀντιπίπτει ὁ Βορρᾶς αὐτοῦ καταπνέων μάλα γε κρυμῶδες καὶ σκληρόν.

ἀλλ᾽ ἀναθέων] Al. ἀναχέων. Gesner. atque Mediceus.

καὶ νόθιον] Al. καὶ νόθον. Gesner.

ὁδηποροῦσιν] Mediceus, ὁδοιποροῦσιν.

Ὁπόσα] Ὁποῖα. Gesner.

ἀνωτέρω εἶπον.] Lib. vi. cap. 24.

θηρίον ἀλώπηξ] Mediceus, θηρίον ἡ ἀλώπηξ.

περιστραφεὶς,] περιτραφείς. Gesner.

Καὶ οὔτε ἱστίον ἡπλωμένον ἐστὶ δὴ,] Καὶ οὔτε ἱστίου ἡπλωμένου ἔτι δεῖ. Gesner. Mediceus, καὶ οὔτε ἱστίων ἡπλωμένων ἔτι δεῖ.

νήσῳ.] νηΐ, Gyllius. Gesner.

Καὶ πάλιν μετὰ τὴν χειμερίαν ὥραν οὐκ αὐτοῦ φερομένου] Omiſit hic quaedam Gyllius. Haec quidem periodus obſcura videtur. Quomodo enim exacta hieme et jam ſoluta glacie, amplius Iſtrum calcant boves? niſi forte ut denuo onera ad naves per vadum revehant, ipſum jam calcantes Iſtrum, non glaciem et nivem, ut hieme. Gesner. Mediceus, τὴν χειμέριον ὥραν.

καὶ τὸν Ἴστρον πατοῦσι βόες·] Fluctus omnino in ſimpulo moverunt Gyllius atque Geſnerus circa hunc locum, quum facile admodum ita emendari poſſit, et, ut videtur, debeat: οἱ τὸν Ἴστρον πατοῦντες βόες: *boves, qui antea Iſtrum glacie obductum geluque induratum calcaverant.* Triller.

μακέλλας] Straboni lib. xiii. pag. 307. γαγγάμην.

καθιόντες ἐς τὸ ὕδωρ] καθιόντα ἐς τὸ ὕδωρ. Gesner.

ἀντακαῖον,] Vide Caſaubonum ad Strabonem l. d.

ζεῦγος γὰρ] δερματος γάρ. Gesner.

ὥσπερ οὖν καὶ οἱ πολύποδες] Lib. i. Var. Hiſt. cap. 1.

καὶ λάβρως ἐσθίων] Al. καὶ λάβρως σπῶν. Gesner. et Mediceus.

Cap. xxvii. κυνόσπαστος] Plinius lib. xxiv. cap. 15. Heſychius v. Ἀγλαοφῶτις. Theodorus Epiſcopus Tarſenſis apud Photium pag. 681.

ὑπομνησθεὶς,] Supra h. l. cap. 24. Gesner.

μεθ᾽ ἡμέραν] Scilicet συμβαλεῖν, quod verbum ſequitur. Gesner.

ἡμερῶν ἀτροφήσαντα] ἡμέραν ἀτροφήσαντα. Gesner.

προτιθέασι κρέατα] Al. κρέα. Gesner. itemque Mediceus.

ἔναντι κρέα] Addo ὁρμᾷ. Gesner. Geſnerus verbum ὁρμᾷ excidiſſe autumat; et verum eſt, ſenſum hiſcere. Mihi legendum videbatur ἀπαντᾷ κρέα, ſenſu eodem, ita ut neceſſum non ſit novum verbum intrudere. Triller.

ὑπ' ὀδύνης] Haud incommode. Malim tamen ὑπὸ πείνης, *a fame*, quod aptius. Idem.

ἀπορρήτους ἱερουργίας τε] Particulam τε ignorat Mediceus.

Cap. xxviii. νηρίτης] Ariſtoteles lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 4. fin.

καὶ μὲν τοι καὶ διαμυθολογεῖσθαι μικρὰ ἄττα ἐν μακρᾷ τῇ ξυγγραφῇ, οὐδὲν] Mediceus, καὶ μὲν τοι καὶ διαμυθολογῆσαι μικρὰ ἄττα ἐν τῇ μακρᾷ ξυγγραφῇ οὐδὲν ἄτοπον.

Ἡσίοδος ᾄδει.] Θεογονία ℣ 240—264.

καὶ Ὅμηρος] Iliad. Σ. ℣ 39.

ᾄδει] Leg. καὶ ᾄδει. Gesner.

ξὺν τοῖς ἀδελφοῖς] Al. ξὺν ταῖς ἀδελφαῖς. Gesner. Poſterius tuetur Mediceus, et flagitant praecedentia, πεντήκοντα μὲν τεκεῖν θυγατέρας τῷ Ὠκεανῷ Δωρίδα.

ἐρᾶσθαι βοᾷ Νηρίτου Ποσειδῶνα] Al. ἐρασθῆναι. Gesner. atque etiam Mediceus.

ἀντερᾷν καὶ τὸν Ποσειδῶνος.] Addo καὶ αὐτόν. Gesner.

ἀντερῶντος,] ἀντέρωτος. Idem. Supra lib. iii. cap. 7.

ὃ καὶ Ὅμηρος ἐν Ἰλιάδι λέγει] N. ℣ 27.

> Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
> Πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα.

εἰς τὸν κόχλον· τὸν οὖν οὐκ οἶδα] εἰς τὸν κόχλον τόνδε οὐκ οἶδα. Pro οὖν al. νοῦν. Gesner.

ἐκ θεῶν] Mediceus, ἐκ τῶν θεῶν.

Cap. xxix. Ἔνθα ὁ Τάναρος ποταμὸς καὶ ὁ Ἠριδανὸς ξυμβάλλεται,] Mediceus, ξυμβάλλετον.

ὁ Τάναρος] Taenari fluvii haud ſcio an alius quiſquam meminerit. Eridanum etiam i. e. Padum rariſſime conglaciari putarim. Gesner. Huic Geſnerianae notae clariſſimus Hagenbuchius adſcripſit: "At "*Tanari* meminit Plinius lib. iii. "Hiſt. Nat cap. 16. nomenque "hodie manet *Tanaro*: ut Τάναρος "legendum videatur hic in Ae- "liano: quod cum meum putavi, "video Cluverio eſſe occupatum "lib. i. Ital. Ant. cap. ult. pag. "415. cui proin hoc εὕρημα lu- "bens tranſcribo." Τάναρος hoc loco legendum monuit Ortelius in Theſauro Geographico.

καὶ εἰς ἐμὲ δὲ ἥκουσαι] Particula δὲ abeſt a Mediceo.

καὶ τὸ ὕδωρ ἀναφέρεται] Mediceus, καὶ τὸ ὕδωρ ἀναφαίνεται.

Οὐ μὴν πλησίον ἔτι ταῖς ὄχθαις] Mediceus, τῆς ὄχθης.

ὡς ἐξ ἀρχῆς ἀνετράφη] Al. ἐνετράφη. Gesner. atque etiam Mediceus.

καὶ τὸ ἐντεῦθεν τέμνουσι κρύσταλλον] καὶ τὸ ἐντ. Gesner. nec aliter Mediceus.

ξυνεπάγη.] ξυνεπάγη. Gesner.

Ὅμηρος] Odyſſ. κ. ℣ 84.

> Ἔνθα κ' ἄϋπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθούς,
> Τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἄργυφα μῆλα νομεύων.

LIBER XV.

CAP. I. Οἵγε ὖν ἔτοι] Mediceus, Οὐκὖν ἔτοι.

μυίαις προσεικασμένας, ὐδὲ μὴν σφηκῶν ὄψει παραπλησίως] Mediceus, παραπλησίας.

ἡμέρεσι] Al. ἡμέραις. Lego ἀνθηδόσιν ex ſequentibus. GESNER.

Ἐοίκασιν ὖν τὸ μὲν θερέτρ μύᾳ] De qua egit Auctor lib. ii. cap. 29. et lib. vii. cap. 19.

Ἔχωσι δὲ τῶν προειρημένων] Mediceus, Ἔχωσι δέ τινα τῶν πρ.

πᾶν ὅσον εἰσὶν ἐπιχώριον.] Mediceus, ἐπιχώριοι.

μαραίνεται δὲ αὐτοῖς τὰ πτερά,] Malim αὐταῖς. Nam mox ſequitur τὰς εἰρημένας, et pro προσίασιν αὐτοῖς in Mediceo legitur προσίασι τι αὐταῖς.

οἳ δ' ὖν περιέρχονται ὑδροθηρικῇ δόλον αὐτοῖς ἐπινοήσαντες] ὑδροθηρικοὶ vel ὑδροθηρικόν. GESNER. Mediceus, Σοφίᾳ δ' ὖν περιέρχονται τὸν ἰχθὺς ὑδροθηρικῇ, δ. α. ε.

καὶ χρυσῷ τὴν χρόαν] Al. καὶ κηρῷ τὴν χρόαν. GESNER. atque Mediceus.

ὀργυιὰ] ὀργυιαῖος. GESNER.

ἐμπλάσσεται τῷ ἀγκίστρῳ] Mediceus, ἐμπαλάσσεται τῷ ἀγκίστρῳ.

CAP. II. Οἱ θαλάττιοι κριοί,] Plinius lib. ix. cap. 5. Oppianus Ἁλιευτ. lib. i. ✕ 33. et 372.

εἴποις ἂν Λυσιμάχου τοῦτο διάδημα, ἢ Ἀντιγόνου,] Idque iſtorum regum nummi repraeſentant.

καὶ ἐπὶ τὴν ἄκραν φθάσαι ἀναλαθέντα,] Mediceus, ἀναληθέντα.

Atlantidis] Atlantides vel Atlanticae inſulae, quas *beatas* vocant, duae ſunt. GESNER.

καὶ ἕλκει ἀέρα ὑφ' ἑαυτῶν] εἰς ἑαυτὸ, vel δι' αὐτῶν. IDEM. Mediceus, ἐφ' ἑαυτόν.

οἱ δὲ αἰσθόμενοι] Enallage numeri. GESNER.

CAP. III. Ἐν δὲ τῷ Ῥίῳ τῷ Βιθωνίῳ] Al. Βυθονικῷ. GESNER. Mediceus, Ἐν τῷ ῥίῳ τῷ βιθωνικῷ.

CAP. IV. λοφιὰς] Eminentias quaſdam, vel ſetas eminentes. GESNER.

μαλακὰς εἶναι] Mediceus, μαλακὰς δὲ εἶναι.

ὅταν ὁ ἰχθὺς οὗτος ὑπονήχεται] Mediceus, ὑπονήχηται.

ὅσα ἰδεῖν Κύπριοι δὲ ἁλιεῖς] Pro δὲ cl. Wardus δὴ reponendum exiſtimavit.

ἐὰν τούτοις παραρτήσῃς] Al. προσαρτήσῃς. GESNER. et Mediceus.

CAP. V. οἶδα εἰπὼν ἄνω που τῶν λόγων τῶνδε.] Al. ο. ε. ἄνω που τόνδε τὸν λόγον. GESNER. Mediceus, τὸν λόγον τόνδε.

καὶ μὴν καὶ] Al. καὶ μέντοι καὶ. GESNER. et Mediceus.

καὶ σκοπιά· ὑψηλὴ δὲ αὕτη] Mediceus, καὶ σκοπιὰ ὑψηλή· σκοπιὰ δὲ αὕτη.

οὐκ ἔτι] Al. οὐκ ἔστι. GESNER.

Δύο πρέμνα] ὑψηλὸν ξύλον Philoſtratus lib. i. Icon. 13.

ἀντεχόμενα] Al. ἀναγόμενα. GESNER. Mediceus, ἀντεχόμενα.

Οἵγε μὴν πρὸς τὴν φωνὴν] Videtur hic aliquid depravatum. GESNER.

ὁποῖα,] Al. ὁποῖον. IDEM.

εἶτα ἐρέττουσιν ἄλλος ἄλλῃ,] Mediceus, ἄλλοι ἄλλῃ.

populum] Columella *populum* de apibus dixit. GESNER.

Ἐρε-

Ἐρετριεῖς] Eretria urbs eſt Euboeae. Idem.

Νάξιοι] Naxus una Cycladum in Aegeo. Idem.

Cap. VI. τί καὶ] τί γάρ. Gesner.

θυννοθήραν ὁ Σώφρων] Athenaeus lib. vii. cap. 15. καὶ παρὰ Σώφρωνι ὁ θυννοθήρας ἐστίν.

Σώφρων] Syracuſanus poeta. Gesner.

πάντως δὲ καὶ ἀλλαχόθι ἄγραι τῶνδε τῶν θύννων εἰσί] Idque veriſſimum eſſe apparet ex Fragmento Archeſtrati apud Athenaeum lib. vii. cap. 14.

αὐτῶν,] Scribe αὐτῶν.

Ποσειδῶνι πάντες εὔχονται] Huc ſpectant verba Dioclis Caryſtii apud Athenaeum lib. vii. cap. 13. σὺν ἁλιέας θυσίαν ἐπιτελοῦντας τῷ Ποσειδῶνι ὑπὸ τὴν τῶν θύννων ὥραν, ὅταν διαγρήσωσι, θύειν τῷ θεῷ τὸν (adde ex mſ. πρῶτον) ἁλόντα θύννον, καὶ τὴν θυσίαν ταύτην καλεῖσθαι θυνναῖον.

καὶ μάλα ἀπαιτῶν] Mediceus, καὶ μάλα γε ἀπαιτῶν.

οἱ δέονται] ὅτι δέονται. Gesner.

καὶ δελφὶς τὸ ἐπίβουλον δικτύῳ ζῶον] καὶ δελφίς τοι. Idem. vel δελφὶς τό. I.W.

Cap. VII. Πραισίων χώρα] Mediceus, ἡ Πραισίων χώρα.

Cap. VIII. ὁ δὲ Ἰνδὸς μάργαρος] Tzetzes Chil. xi. 375. & 458.

(ἄνω γὰρ εἶπον περὶ τοῦ Ἐρυθραίου)] Lib. x. cap. 13.

Περιμούδα.] Plinio lib. vi. cap. 20. *Perimula.*

τοὺσδε προειρημένους] Mediceus, τούσδε τοὺς προειρημένους.

μεγάλου.] μεγάλῳ. Gesner.

ἔχειν ἡγεμόνας,] Idem, quod ſcilicet margaritae apum inſtar, ſuos reges ſuoſque duces habeant, referunt Arrian. De reb. Ind. pag. 525. Plinius lib. ix. cap. 35. Solinus cap. 53. Origenes Comment. in Matth. aliique plures laudati Harduino ad Plinium, et Huetio ad Origenem, et Salmaſio in Exercit. Plinianis. Triller.

πρόσεισιν] πρόεισιν. Gesner.

ἀφηρημένη] Mediceus, ἀφηρημένη. Heſychius, ἀφήρημαι, ὑστέρημαι.

Γίνεται δὲ καὶ κατὰ τὸν Ἑσπέριον Ὠκεανόν,] Plinius lib. ix. cap. 35. *In Britannia parvos atque decolores naſci certum eſt: quoniam Divus Iulius thoracem, quem Veneri Genetrici in templo ejus dicavit, ex Britannicis margaritis factum voluerit intelligi.* Vide cl. Lindenbrogium ad Ammianum Marcellinum lib. xxiii. cap. 6. fin.

χρυσῷ ὁπότερος] χρυσωπότερος. Gesner.

ἐν τῷ κατὰ Βόσπορον πορθμῷ,] Plinius d. l. *In noſtro mari reperiri ſolebant, crebrius circa Boſporum Thracium, rufi ac parvi in conchis, quas myas appellant.*

Cap. IX. Μῆκος μὲν οὖν προήκων] Mediceus, Μῆκος μὲν ἦν οὖν προήκων.

Ἐγχέλυς δὲ] An huc pertinet piſcis ille Indicus anguillae ſimilis cum crumena? ſalit puto. Gesner.

τῆς μεγίστης, τὸ πάχος.] Mediceus, τῆς μεγίστης πάχος.

Λεπίδες] An πτέρυγες? Forte *pinnas* dicere voluit Auctor. Gesner.

εἴποις ἂν καὶ ταῦτα.] Mediceus, καὶ ταῦτα εἴπερ ἄν.

διαβαίνειν] ἐπιβαίνειν. Gesner.

ὥσπερ οὖν καὶ ἀνωτέρω] Lib. xiii. cap. 21. cap. 4. h. l.

faba] Synecdochice forte pro ſiliqua fabae. Gesner.

διογκωθῆναι,] διωγκώθη. Idem.

Cap. X. κορεσθέντες εὖ μάλα τροφαῖς,] Mediceus, τροφῆς. Lib. ix. Var. Hiſt. cap. 4. πῶλος κορεσθεὶς τοῦ μητρῴου γάλακτος.

μᾶλλον

μᾶλλον] μαλλῷ, id eſt, *lana*, ut vel lana hac alligari eſcam intelligamus, vel ipſa pro eſca ſit, ſicuti etiam ranae decipiuntur. GESNER.

CAP. XI. διακαίειν] διακονεῖν. GESNER. Quivis, credo, videt hoc non pertinere ad antecedens κολάζειν, nec ſenſum ullum conſtituere. Vidit mendum Geſnerus, ſed infelicius in margine emaculavit per διακονεῖν, quod huc nihil prorſus facit. Subſtituendum omnino, prout mihi quidem videtur, aut διακρίνειν, aut, quo magis propendeo, διαδικέειν, *diſceptare*, *dijudicare*, quo nihil ad ſenſum putem accommodatius. TRILLER.

Εἴη ἴδ' ἂν καὶ ἰχθὺς] Leg. Εἴη δ' ἂν καὶ ἰχθύς.

γαλῆς] γαλῇ. GESNER.

πρὸς τοὺς καλουμένους γαλεοὺς] De quibus egit auctor lib. ii. cap. 55.

ἥπατον.] Supra lib. ix. cap. 38.

χρέμητος] χρέμυτος. Aliqui primam per κ ſcribunt. GESNER.

οἷς ἂν νεκρῶν] Al. νεκροῖς. GESNER. et Mediceus.

τύχῃ] ἐντύχῃ. GESNER.

χρῶνται δὲ αὐτοῖς] αὐτῇ. IDEM.

CAP. XII. Χῆμαι] Athenaeus lib. iii. cap. 13. Τῶν δὲ χημῶν μνημονεύει Ἴων ὁ Χῖος ἐν Ἐπιδημίαις· καὶ ἴσως οὕτως ὠνόμασαι τὰ κογχύλια παρὰ τὸ κεχηνέναι.

τὰς χρόας τὰς προειρημένας.] Mediceus, τὰς χρόας ἁπάσας τὰς προειρημένας.

αὐταῖς προσέρχονται] προσέχονται. GESNER. nec aliter Mediceus.

ἕτερον] ἑταῖρον ex Euſtathio. GESNER.

ἐὰν δὲ αἴσθωνται ἐπίπλουν] Mediceus, ἐὰν δὲ αἴσθωνται νεὼς ἐπίπλουν.

CAP. XIII. Ὁ δὲ αἱμόρρους,] Haec ex Nicandri Theriacis paraphraſtice reddita ſunt ab Aeliano. GESNER.

ἀλλὰ ὤκιστα.] ἀλγεινότατα. GESNER.

Τούτῳ φασὶ τῷ θηρίῳ περιπεσεῖν] Mediceus, περιπεσεῖν. Lib. i. cap. 40 et 55. περιπεσεῖν ἀγκίστρῳ. et cap. 57. περιπεσόντες τῷ κακῷ. Item vi. 34. περιπεσὼν λῃσταῖς.

καταξαι μὲν αὐτοῦ τὴν ῥάχιν,] Nicander, ex quo haec transferuntur, non ſcribit Helenam exemiſſe ſpinam aut aliud quidpiam ex hoc ſerpente, reſervandi gratia; ſed ſimpliciter illi iratam confregiſſe ſpinam ejus, et hinc eſſe quod oblique ceu claudicantes et elumbes procedunt.

Τοῦ δ' Ἑλένη μέσον ὁλκὸν ἀνέκλασε· θραῦσε δ' ἀκάνθης
Δεσμὰ πέριξ νωταῖα, ῥάχις δ' ἐξέθορε γυίων.

Spondylos tamen de ſpina ſerpentium noſtro tempore urunt, et morbis quibuſdam, et elephantiaſi incipienti, mederi putant. GESNER.

φάρμακον.] *Pharmacum* Graecis et *venenum* et *remedium* ſignificat. IDEM.

CAP. XIV. κερκορώνους] κερκίωνας. GESNER. ut infra lib. xvi. cap. 3. ubi vid. not.

ὑπὲρ ὧν ἄνω μοι λέλεκται.] Lib. iv. cap. 19.

CAP. XV. ὅσοις εἶπον ἑτέρωθι·] Infra h. l. cap. 24.

οἱ καλούμενοι μέσοι,] Vocabulum μέσοι videtur corruptum. Μέσοι animalia cornuta quae ſint, ignorare me fateor. Μαίσωλοι Heſychio in India ſunt quadrupedes vitulis ſimiles. Praeteriit haec verba Gyllius, ut ſequentia etiam, quibus animal cornutum capreolo minus deſcribitur: quod quidem Hyaenam appellari (ut codices noſtri habent, et Gyllius ſimiliter legit) abſurdum eſt.

eſt. Cum Hyaenam conſtet abſque cornibus eſſe, lupis cognatam quadrupedem, nihil cum capreis aut cervis commune habere. Axis quidem Cteſiae Indica fera eſt, hinnuli pelle, pluribus candidioribuſque maculis. Eſt et Indica caprea illa ſeu dorcas, ex qua moſchus odoramentum legitur. Colos apud Scythas et Sarmatas inter arietem et cervum eſt, duobus parvis cornibus. Gesner. Qui illi ſint *μέσοι*, *medii*, in adjecta nota anxie quaerit Geſnerus, et ſe illud animal cornutum *μέσον* dictum omnino ignorare fatetur, ſuſpicaturque legendum forte *Μαίσωλοι*, quod apud Heſychium quadrupes eſt vitulo ſimile. Verum nodum in ſcirpo quaeſivit vir ille doctiſſimus. *Κριοὶ* enim *μέσοι* (nam id ſubaudiendum) ſunt arietes intermedii ſcilicet ſemiferi, qui ferum nempe patrem habuerunt et manſuetam matrem, aut vice verſa, atque hinc de utriuſque natura ſimul participarunt: quale *μέσον* ſ. medium genus obſervamus eundem in modum in lupo et cane, fero tauro et vacca manſueta, fero equo et equa domeſtica, aliiſque animalibus, in quorum generatione feritas patris et manſuetudo matris in unum quaſi confluxit, unde tertium quid exortum. Triller.

ὕαιναι.] Majore cum ratione circa hanc vocem ſolliciti ſunt Gyllius aeque ac Geſnerus, quia hyaenae inter animalia cornuta nullo unquam modo referri poſſunt. Mendum igitur hic ſubeſſe certum eſt, quomodo vero ipſi mederi poſſimus, nondum liquet: ut tamen aliquid interea dixiſſe videar, ſcripſiſſe mihi videtur Aelianus *ὄρυγες*, optime quidem ad ſenſum, ſed paullo remotius a litterarum ductibus. Quid fuerint *ὄρυγες* de eo multis diſputat magnus Salmaſius in Exercit. Plin. pag. 157. et ipſo longe major Bochartus in Hierozoic. P. i. lib. iii. cap. 27. pag. 966. et ſeqq. ubi pro more omnia quaſi cum pulviſculo converrit quae hac de re unquam dici potuerunt, ut taceam in praeſenti, quae Vlyſſes Aldrovandus, Bartholinus, et Sachs de Vnicornu ſcribentes, de oryge attulerunt. Triller.

Cap. xvi. *ἀλλὰ τὸν θλιβόμενον αὐτόν,*] *ἀλλὰ συνθλιβομένης αὐτῆς.* Gesner. Mediceus, *ἀλλὰ τὸν θῆλυν θλιβόμενον αὐτόν.*

Ὁμηρείως] Iliad. Φ. ℣ 220. Odyſſ. I. ℣ 445.

ἄνω πρὸς τῶν λόγων εἶπον.] Lib. ix. cap. 60.

Ἡρόδοτον] Lib. iii. cap. 108.

εἰ μύθους ἐγγράφω,] *εἰ μύθοις* vel *εἰς μύθους ἐγγράφω.* Gesner.

Cap. xvii. *ἦν κοινωνία*] Apoſtolius prov. 98. Cent. vi. Mediceus, *ἦν κοινωνία τις.*

τῶν ἁλίων,] Apoſtolius, *τῶν ἐναλίων.*

ὁ μὲν τὸν χερσαῖον πίθηκον] Lib. i. Var. Hiſt. cap. 9.

εἶπόν πρὸς.] Supra lib. xii. cap. 27.

ἀγαθὸν,] Subintellige *χρῆμα*, ut ſaepe alibi. Apoſtolius, *ἀγαθός.*

Cap. xviii. *τῷ αἱμόῤῥῳ*] Supra h. l. cap. 13.

Νίκανδρος.] Theriac. ℣ 320.

ἀφίησι δὲ καί τινος μικρὰν φαντασίαν.] *μικρᾶς.* Gesner.

ἀποδείκνυσι φερώνυμον.] Scholiaſtes Nicandri Ther. ℣ 321. *Σηπεδὼν δὲ εἴρηται, ὅτι σήπει τῶν δακέντων τὰ σώματα.*

ἔφηλοι] *ἐφηλίδες.* Alioqui *ἔφηλος* dicitur, qui ephelides in facie habet, Varinus. Gesner.

Cap. xix. *σοφίας τῆς περὶ τὴν ψυχὴν*]

Cl.

Cl. Kuhnius in Indice Var. Hiſt. v. Περικάμπτουσαι legit περὶ τὴν ψυχὴν, adſtipulante Mediceo.

προσέψαυσε] Al. προσέπαισε. GESNER.

ὁποίας Θεόκριτος] ἐν Φαρμακευτρίᾳ ſive Idyllio I.

CAP. XX. πάντα πάντη] Apoſtolius prov. 92. Cent. xiv. πάντη πάντως.

ὅταν Νίβας κοκκύσῃ.] Proverbium *Cum Nibas coccyſſaverit*, apud Eraſmum Roterod. GESNER.

CAP. XXI. προετρέποντο.] προσετρέποντο. GESNER.

συρισμὸν] Al. συριγμόν. GESNER. et Mediceus.

Ἐλέγετο δὲ ἄρα πηχῶν ὁ εἶναι.] Δὶς ἑβδομηκοντάπηχυν hunc draconem fuiſſe ſcribit Tzetzes Chil. iii. 114. ℣ 942. ubi ea, quae Auctor hic refert, miſcet iſtis, quae lib. ſeq. cap. 39. prodit. Ita enim ille:

Τὸν Ὀνησίκριτον φησὶν Αἰλιανὸς δὲ λέγειν,
Ἀποσασάρην τὸν Ἰνδὸν δράκοντας τρέφειν δύο
Δὶς ἑβδομηκοντάπηχυν τὸν ἕνα τῷ μεγέθει,
Τὸν δ᾽ ὀγδοηκοντάπηχυν μὴ περαιτέρω,
Οὓς ἐπεθύμησεν ἰδεῖν Ἀλέξανδρος ὁ μέγας,
Τὴν στρατιὰν ἠρέμα δὲ διέρχεσθαι κελεύσας.
Ὡς ὁ Ἰνδὸς ἐδίδαξεν ἐκείνῳ, καὶ προσεῖπε.
Μήπως ἐκθηριώσωσιν ἐκείνους τῇ βαδίσει,
Εἶδεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἰσομεγέθεις ὄντας
Ἀσπίδι Μακεδονικῇ στρογγύλῃ τῶν δύο κοίλων.

CAP. XXII. αὐτῶν πτεροῖς] Leg. αὐτῶν.

οὐ δὴ που] Apoſtolius, οὐδέπου.

CAP. XXIII. καὶ ἐκείναις μὲν ὑπολείπουσι τὸ κάτω φέρεσθαι πλῆσιν.] Mediceus et Apoſtolius Cent. i. prov. 59. καὶ ἐκείνας.

Τὸν ἰχθὺν τὸν πομπίλον] Athenaeus lib. vii. pag. 283.

ἁλιεὺς,] ἁλιέως. GESNER.

Ὀπωπεὺς.] Ἐπωπεὺς, Gyllius. GESNER. atque etiam Athenaeus.

Λέγουσι δὲ καὶ τοὺς δελφῖνας] Idem ſcribit Athenaeus lib. vii. GESNER.

κορώναις τε ἐναλίαις] Athenaeus, αἰθυίαις. Κορώνας ἐναλίας etiam memorat Homerus.

Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἢ Ναυκρατίτης,] ἐν Ναυκράτεως κτίσει addit Athenaeus.

καὶ ἐπόρθμευσεν.] Mediceus, καὶ ἐπόρθμευεν.

CAP. XXIV. καὶ ὑπὸ τοῦ ὠκύτητος τῶν ἐκείνων ἁμιλλῶν] Mediceus, καὶ ὑπὲρ τοῦ ὠκύτητος.

ἐρείδεσθαι] Lege ἐρίζεσθαι.

ἄκεντοι] ἀκέντητοι. GESNER.

παρὰ τῷ Ὁμήρῳ] Iliad. Ψ. ℣ 495.

CAP. XXV. Βισονικὴν] Βισωνίδα Ariſtoteli lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 13.

Ἀδρασίους] Γεδρωσίους Gyllius. *Adraſios* quidem nullos invenio. GESNER.

τὴν ἀποπνοὴν τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐκφεύγοντας] Mediceus, τὴν ἀ. τὴν ἐκ τῶν ἀ. φεύγοντας.

ἐγκύμονας γίνεσθαι,] φασὶ, aut tale quid addiderim. GESNER.

τὰ ἐξ αὐτῶν ἔγγονα] Mediceus, ἔκγονα.

καὶ τοὺς πόδας ἀγωνεῖς ἔχειν.] Legendum clare apparet πόδας ἀμβλεῖς. TRILLER.

εἰς πέντε καὶ λ᾽ ἔτη] Mediceus addit, Ἀριστοτέλης δ᾽ ὁ Νικομάχου λέγει πέντε καὶ ὀ᾽ ἔτη διαβιῶναι ἵππον. Quae verba e margine in contextum librarii

brarii incuria migraſſe videntur; ſuffeciſſet enim Aeliano alterutrum, nempe Ἀριστοτέλης, vel ὁ Νικομάχου. Tum etiam pro πέντε καὶ ὁ, legendum omnino πεντήκοντα, ut apparet ex ejuſdem lib. vi. De hiſt. anim. cap. 22. ubi ait, ἐὰν δέ τις θεραπεύῃ, ἐκτείνει καὶ περὶ πεντήκοντα.

Cap. xxvi. ὁπότε δέοι,] Forte leg. ὁπότε διοδεύοι, *quando iter ei conſtitutum eſt*, ex auctore libelli Περὶ θαυμασ. ἀκουσμ.

Ῥυτιεῖς.] *Rhytium* Stephano eſt urbs Cretae. Ῥοίτειον Troadis, Ῥοιτεία Bactrorum. Gesner. Cl. Harduinus ad Plinium lib. viii. cap. 39. legit Ῥοιτιεῖς, ut ſupra lib. xi. cap. 27.

ἐχεώδεις] ἐχινώδεις. Gesner. ἐχινώδεις dicuntur auctori lib. Περὶ θαυμ. ἀκ. et Herodoto lib. iv. cap. 193. ἐχινέες, e quo apud dictum auctorem lib. Π. Θ. ἀκ. pro οὓς καλοῦσιν ἐχίδνας corrigendum οὓς καλοῦσιν ἐχινέας, vel ex noſtro ἐχενάτας, vel potius ἐχινάτας. Cl. Bochartus P. ii. lib. ii. cap. 3. Geogr. Sac. ἐχινώδεις et ἐχῖνας hoc loco ſcribendum cenſuit. De iiſdem muribus ſcribit Philoſophus lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 37. οἱ δ' ἐν Αἰγύπτῳ μύες σκληρὰν ἔχουσι τὴν τρίχα, σχεδὸν ὥσπερ οἱ χερσαῖοι ἐχῖνοι.

Echenatas] Vel potius *Echinatas.* Gesner.

Ἐν Αἰγύπτῳ δὲ] Aegyptii mures, qui forte ſunt, quos *ſciuros Africanos* vocant, quorum iconem in Hiſtoria Animalium dedimus. Gesner. Vide Plinium lib. viii. cap. 31.

βαδίζουσι δὲ ὀρθοὶ ἐπὶ τοῖν ποδοῖν] Mediceus, ἐπὶ τοῖν δυοῖν ποδοῖν.

Cap. xxvii. τὰς ἀτλάγας] τοὺς ἀτλάγας vel ἀτλαγᾶς. Gesner. Mediceus, τοὺς ἀτλάγας. Confer Athenaeum lib. ix. cap. 9.

τοῦ ποταμοῦ κοίλου ῥυέντος] ῥέοντος. Gesner. nec aliter Mediceus. Vide Caſaubonum ad Athenaeum d. l. ubi docet κοῖλον ῥέειν dici de flumine, quod alveum ſuum non implet, nec ripas attingit.

λοιμὸς] λιμὸς ex Athenaeo malebat Caſaubonus.

ἐναρθρότερον] ἀνορθρότερον Apoſtolius Cent. xix. prov. 8.

παιδίου μεῖζον] Caſaubonus d. l. corrigit μείζονος. Athenaeus, οὐ διέλιπον σαφέστερον τῶν παιδῶν τῶν τρανωτάτων.

τιθασσεύονται,] Apoſtolius, τιθάσσονται.

ἀλλὰ οὐ φωνὴν] ἀλλ' οὐδὲ φωνήν. Gesner. Idemque tuentur Mediceus atque Apoſtolius. De re ipſa, quam tractat Auctor, vide Plinium lib. x. cap. 48.

ἔμφωνοι] φωνήεντες Athenaeus.

τὴν παῤῥησίαν ἀναλαβόντες.] Apoſtolius, ἀπολαμβάνοντες.

Cap. xxviii. Argum. *Scopes,*] Quidam, ut Gaza, *aſiones* interpretantur.

ὧν καὶ Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ μέμνηται,] E. v. 66.

ἄνδρες ὀρχηστικοὶ] ἀνδρὸς ὀρχηστικοῦ. Gesner. Mediceus, καὶ ἐκείνους ἁλίσκεσθαι ὀρχήσει ἄνδρες ὀρχηστικοί φασι, καὶ ὀρχήσεως εἶδός τι ἐξ αὐτῶν κεκλῆσθαι.

ὀρχήσεως εἶδος] Pollux lib. iv. cap. 14. ὁ μορφασμὸς παντοδαπῶν ζώων μίμησις ἦν· ἦν δέ τι καὶ σκὼψ, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ σκωπίας· εἶδος ὀρχήσεως ἔχον τινὰ τοῦ τραχήλου περιφορὰν κατὰ τὴν τοῦ ὄρνιθος μίμησιν, ὃς ὑπ' ἐκπλήξεως τὴν ὄρχησιν ἁλίσκεται. Adde cl. Meurſium in Orcheſtra v. Σκώψ. Hujus ſaltationis ſymbolum praefert nummus Epheſi cuſus teſſerae theatralis inſtar, in cujus una parte conſpicitur

tur

tur cervus circumducto collo, ſaltationis ſpeciem indicans, adjectis literis ΕΦ. ΣΚΩΠΙ. et in altera parte apis cum hac inſcriptione, ΚΗΡΙΑ ΔΙϹѠΔΕ ΠΡΟϹ ΠΛΑVΡΝ. quae verba ingenioſe admodum reſtituit eruditiſſimus vir Edmundus Chiſhull in ſingulari de hoc nummo diſſertatione, et quidem hunc in modum, ΚΗΡΙΑ ΔΙϹΩΔΗ ΠΡΟϹ ΠΛΕΥΡΑΝ.

Καλλίμαχος δὲ δύο φησὶν] Hunc Callimachi locum etiam laudat Athenaeus lib. ix. pag. 391. eumque ad librum ejuſdem Περὶ ὀρνίθων referendum eſſe docuit Vir Summus, Richardus Bentleius, in notis ad Callimachi Fragm. pag. 347. Huc etiam ſpectant, quae profert Scholiaſtes Theocriti ad Idyll. i. ℣ 136. Ἀλέξανδρός φησι τοὺς σκῶπας οὐκ ἐπιτερπεῖς τῇ φωνῇ· διὸ καὶ παρ' Ὁμήρῳ φησὶν ὀρθῶς δοκεῖν γράφεσθαι· σκῶπές τ' ἴρηκές τε. Οὐ δεῖ γάρ φησι γράφεσθαι χωρὶς τοῦ σ. οἱ γὰρ σκῶπες φωνὴν ἀφιᾶσι. Καλλίμαχος δέ φησι. Φθέγγεται ὥσπερ ἐπισκώπτων τῇ φωνῇ ὅθεν καὶ οὕτω καλεῖται. Τυραννίων δέ φησι σκῶπας συνηλικόρακας· οἷον σκίοπας τοὺς ἐν σκιᾷ ἔχοντας φωνήν.

Λέγει δ' Ἀριστοτέλης] Vide Athenaeum. Gesner. Lib. ix. cap. 11.

Καὶ τὸν μὲν ἄλλαις ὥραις] Non leviter peccarunt hic librarii, ut apparet ex Ariſtotele lib. ix. cap. 28. Σκῶπες δὲ οἱ μὲν ἀεὶ (lego ἀνὰ) πᾶσαν ὥραν εἰσὶ, καὶ καλοῦνται ἀεισκῶπες, καὶ οὐκ ἐσθίονται διὰ τὸ ἄβρωτοι εἶναι· ἕτεροι δὲ γίνονται ἐνίοτε τοῦ φθινοπώρου· φαίνονται δὲ ἐφ' ἡμέραν μίαν ἢ δύο τὸ πλεῖστον, καὶ εἰσὶν ἐδώδιμοι, καὶ σφόδρα εὐδοκιμοῦσι. Ex hiſce igitur emendandum cenſeo, καὶ τοὺς μὲν ἀνὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους μὴ ἐσθίεσθαι, τοὺς δὲ (nempe σκῶπας) ἐν τῷ μετοπώρῳ δύο ἡμέραις ἢ μιᾷ φαινομένους, ἀλλὰ τούτους γε ἐδωδίμους εἶναι.

Cap. xxix. βασιλέως,] Apoſtolius Cent. xviii. prov. 70. βασιλέων.

ἥνπερ οὖν] Idem addit καί.

καὶ πολεμεῖ τοῖς Πυγμαίοις,] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 12. Ceterum apud Apoſtolium legitur, καὶ ἔτι νῦν ἡ γέρανος πολεμεῖ.

τῇ πέρα τιμῇ,] Apoſtolius, τῇ παρὰ τιμῆς.

καὶ ἀπώλεσαν.] Athenaeus lib. ix. cap. 11. e Boeo addit, ἐξ αὐτῆς καὶ Νικοδάμαντος τὴν χερσαίαν χελώνην γενέσθαι.

LIBER XVI.

Cap. i. Ἀνὴρ πορφυρεὺς] Is πορφυρευόμενος dicitur Athenaeo lib. iii. cap. 10. De purpurae captura egit Auctor ſupra lib. vii. cap. 34.

μιᾷ λίθου καταφορᾷ] Vide Ariſtotelem lib. iii. Hiſt. Anim. cap. 10.

τὴν βαφὴν] Hanc πορφύρας ἄνθος vocat Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 14.

Ἔλλαβε πορφύρεος] Iliad. Ε. 83. ad quem locum Euſtathius ſcribit, Πορφύρεον Ὅμηρος θάνατον λέγει, οὐ μόνον τὸν ἐξ αἵματος ἢ τὸν μέλανα, ὡς καὶ κῦμα πορφύρεον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐκ μιᾶς πληγῆς, ὡς καὶ ὁ Αἰλιανός φησιν ἱστορῶν τοὺς πορφυρέας μιᾷ καταφορᾷ χειρὸς τὴν ζῶσαν πορφύραν συντρίβειν, ἵνα καλὸν οὕτω τὸ βάμμα τῆς πορφύρας γένηται. Ὅθεν καὶ θάνατος πορφύρεος, ὁποῖον ἂν πάθοι πορφύρα, μιᾷ καὶ αὐτῇ θανατουμένη πληγῇ. Vbi notandum,

quod

quod καλαφορᾷ χειρὸς pro καλαφορᾷ λίθου perperam ſcribitur.

Cap. II. ὥνπερ οὖν καὶ ἀνωλέρω μνήμην ἐποιησάμην] Lib. xiii. cap. 18.

τῶν πανλαχόθι μέγιστοι] Mediceus, τῶν πανλαχόθεν μέγιστοι.

πελειάδες] *Columbae liviae*, ut Gaza vertit. Gesner.

Ἀλεκλρυόνες] De quibus Cteſiam in Indicis ſcripſiſſe docet Photius Biblioth. pag. 144.

χρυσωποὺς τε καὶ κυαναυγεῖς] χρυσωπόν τε καὶ κυαναυγῆ. Gesner.

Cap. III. ἐν Ἰνδοῖς] Apoſtolius Cent. xi. prov. 35. ἐν τοῖς Ἰνδοῖς.

τοὺς ψᾶρας,] Al. ψάρους. Gesner.

ἀνθρώπου] Apoſtolius, ἀνθρώπων.

τῶν σιτλακῶν] Idem, τῶν ψιτλακῶν.

καὶ παῤῥησίας τῆς κατὰ τὴν σωλροφίαν ἐπιθυμία, ἀσπάζεται] Idem, καὶ παῤῥησίας κατὰ τὴν σωλροφίας ἐπιθυμίαν, ἀνασπάζεται.

τρυφῆς.] τροφῆς. Gyllius. Gesner.

ἐποικίσανλες,] ἐποικήσανλες. Idem.

ἃς ἀνέστησεν] Notanda phraſis, πόλεις ἀναστῆσαι aut ἀνιστάναι. Plutarcho quoque atque Dionyſio Halic. familiaris, pro quo ἐγείραι πόλεις utitur ſaepius Herodianus, et Scriptores Sacri, imprimis Ioannes cap. xi. quomodo et Latini v. g. Livius, Cicero, Curtius, et alii *excitae urbes* eodem modo dicere conſueverunt. Triller.

κερκιόνα.] Mediceus, κερκίονα. Apoſtolius, καὶ κάλεῖται Κερκύων. Verum potior eſt ſcriptura Medicea; quam etiam auctori reſtituit cl. Geſnerus lib. xv. cap. 4. καὶ ὄρνιθας δὲ, οὓς κερκίωνας φιλοῦσιν ὀνομάζειν. Vbi vulgo editur οὓς κερκορώνους φιλοῦσιν ὀνομάζειν.

οἱ κίγκλοι] Supra lib. xii. cap. 9.

Cap. IV. ὄρνιν,] Onocrotalum Indicum dixerim, et a *cela*, id eſt gutturis tumore glanduloſo (quem *bronchocelam* quoque nominant Graeci) appellatum. Gesner.

φέρει δὲ καὶ πρηγορεῶνα] Mediceus, προηγορεῶνα.

Cap. V. διπλάσιον οὖσ παρ' ἡμῖν] Al. διπλασίονα οὖσ παρ' ἡμῖν. Gesner. et Mediceus.

Καὶ Ὅμηρος μὲν λέγει] Iliad. Δ. ℣ 142.

Ἐπᾴδουσι δὲ ἄρα] Apoſtolius Cent. viii. prov. 85.

λεωργότατοι.] Λεωργὸς, πάντολμος, πανοῦργος, ἀνδροφόνος. Gesner.

σωτόνους δὲ ἄρα αὐτοὺς πορείας δεξαμένης] Al. διαδεξαμένης. Gesner. atque etiam Mediceus.

Ἀγαθένλα] Apoſtolius, ἀναγνωσθένλα.

τὸν πάνλας ἐφορῶνλα] Apoſtolius, τὸν πανντ' ἐφορῶνλα. Mediceus, τὸν πάνλα ἐφορῶνλα. Eſt autem imitatio Homerica ex Odyſſ. M. ℣ 323.

> Δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἵδε βόες καὶ ἴφια μῆλα
> Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.

ἔφδυγε.] Apoſtolius, ἔφυγε. Mediceus, ἔφδυγεν.

καὶ Ἀθηναῖοι] Mediceus, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι.

Ἀριστοφάνης ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς ἐν Ὄρνισι] Ver. 471. Adde Dan. Heinſium ad Theocritum cap. 27. et Cruquium ad Horatium lib. iv. Od. 12.

καὶ πολυπράγμων] Apoſtolius, καὶ πολοπράγμων, prave.

Αἴσωπον πεπάτηκας] Vide Pantinum ad Apoſtolium pag. 299.

ἐξ οὗ ταῦτα τῷ ἔποπι τῶν Ἰνδῶν.] Apoſtolius, ἐξ οὗ αὐτῷ τῷ ἔποπι τῷ Ἰνδῷ.

Cap. VI. κωνιδίου μελιλάου] Supra lib. vii. cap. 40.

φατλάγην

φαττάγην] Gyllius hoc quadrupes animal temere inter aves recenſuit in Indice, atque etiam ipſa animalium Hiſtoria lib. xvi. cap. 18. a quo ὁ πάνυ Geſnerus in errorem inductus fuiſſe videtur, cum in Indice hujus operis ſcriberet, *Phattage avis Indica.*

CAP. VII. Συροπέρδιξ] Apoſtolius Cent. viii. prov. 6. Philes Carm. xii. ℣ 73.

τῆς Πισιδίας,] Apoſtolius, τῆς Πισιδίας.

Μικρότερος] Μακρότερος Apoſtolius. Neutrum hoc loco idoneum eſt; mox enim ſequitur, ἔστι δὲ οὐ μέγας.

CAP. IX. δυσλόφους] δυσφόρους. GESNER.

Πραισίων] Περσίων. IDEM.

πρεσβυτάτους] πρεσβυτέρους. IDEM.

CAP. X. Περσίοις] Πρασίοις. GESNER.

CAP. XI. Ἰνδοῖς] Apoſtolius Cent. xvi. prov. 57. ἐν Ἰνδοῖς.

καὶ μέλαιναν ἀκροτάτως χρόαν.] Mediceus et Apoſtolius, καὶ μελαίνης ἀκρ. χρόας.

ἐξ αὐτῶν, καὶ κοσμοῦνται μάλα ὡραίως] Apoſtolius, μάλα ἐξ αὐτῶν καὶ κοσμοῦνται ὡραίως.

ὁμοῦ τι] Pronomen ignorat Apoſtolius.

θηρατὰς,] Idem, θηρευτὰς, et φανῆσθαι pro φανεῖσθαι.

Κενὴν δ' ἴσχει τὴν ὑπὲρ τοῦδε] Idem, κενὴν γὰρ ἄρα ἴσχει τὴν ὑπὲρ τούτου.

ἀποκόψει] ἀπέκοψε, vel ἀποκόπτει. GESNER. Apud Apoſtolium operarum vitio ſcriptum ἀποκόπτει.

CAP. XII. χελήνην] Al. χελώνην. Forte χελύνην, quae vox etiam Ariſtophani *labia* ſignificat. Quod ſi χελώνην legas, non *labrum*, ſed *teſtudinem* vertes: et pinnarum nomine pedes intelliges, quos etiam Nicander in teſtudine marina πτέρυγας dixit. Quamvis autem nec ceti, nec teſtudines branchias habent, branchiarum tamen locus in cetis commodius quam in teſtudinibus intelligi mihi videtur. GESNER.

βραγχίους ἐκάλεσε πηχῶν τὸ εὖρος καὶ ἑπτά.] *Branchias* dicit pro loco branchiarum. Nam cete branchias non habent: καὶ autem videtur abundare, niſi addas μῆκος. IDEM.

χρύσοφροι] χρυσόφρυς. IDEM. Supra lib. xiii. cap. ult.

ἐκ τῆς πλημμύρας καὶ ἐς τὴν γῆν] καὶ abundat. GESNER. Pro καὶ leg. τῆς.

καθειμένοις] καθημένοις. GESNER.

ἐννέαι] Al. αἰννέαι. IDEM.

ἀγαπητῶς] Forte leg. οὐκ ἀγαπητῶς.

CAP. XIII. διὰ ποταμοῦ] Mediceus, διὰ τοῦ ποταμοῦ.

ſpinas] Cruſtas, vel dorſa laevia. GESNER.

CAP. XIV. χελώνειον] χελώνιον. GESNER.

χορηγοῦν] Emendat optime cl. Lamb. Bos loc. ſup. cit. pag. 148. χωροῦν *capiens*, quomodo ſupra loquutus lib. iii. cap. 34. et lib. v. cap. 3. et ipſe S. Iohannes ii. 6. Sed errat ſimul cl. Auctor, quando noſtri Aeliani cap. 18. allegat, in quo etiam teſtudinum quidem mentio, quum tamen caput ſit 14. Verum facilis lapſus. TRILLER. χωροῦν etiam legit cl. Kuhnius in Indice Var. Hiſt. v. Χωρῶ.

θριπηδεστάτων] Al. θριπηδέστων. GESNER. idemque habet Mediceus. Heſychius, Θριπήδεστον ξύλον ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένον.

CAP. XV. σφίγγες,] *Spinturnices* Latine reddit Salmaſius in Exerc. Plin.

σάτυροι.] Solinus cap. 27. *Inter ſimias habentur et ſphinges, villoſae comis* (mſs. *comas*) *mammis prominulis ac profundis, dociles ad feritatis oblivionem. Sunt et quas vocant ſatyros, facie admodum grata, geſticulatis motibus inquietae.*

καὶ τούτους γε αὐτοὺς] Mediceus, καὶ τοὺς γε αὐτούς.

Σήεργας Αἰγυπτίους] Al. σύεργας. GESNER. nec aliter Mediceus. Supra lib. vi. cap. 43. Σύεργας μὲν Αἰγυπτίας ᾄδουσιν οἱ συγγραφεῖς· ᾄδουσι καὶ λαβυρίνθους τινὰς Κρητικοὺς ἐκεῖνοί τε αὐτοὶ, καὶ τὸ τῶν ποιητῶν φῦλον. Et ſeq. cap. auctor jungit σύεργας et ὁδοὺς κρύπτας. Ceterum pro Αἰγυπτίους reſcripſi Αἰγυπτίας.

λοφοδίων] λοφιδίων vel λοφίων. GESNER. Mediceus, λοφιδίων.

πάτου] Al. πάγου, id eſt, *frigore*. GESNER.

τὸν μὲν χιτῶνα] Mediceus, τινὰ χιτῶνα.

φλοιῷ.] Mediceus, φλυῷ pro φλυσῷ. Heſychius, φλυσὸς, στοιβὴ· οἱ δὲ φλοιός.

πάλαι,] πάλιν. GESNER. De formicis Indicis egit Auctor lib. iii. cap. 4.

CAP. XVI. Ἰνδικοῖς] Al. Ἰνδοῖς. GENER.

χάσμα Πλούτωνος] *Oris Plutonii* etiam meminit Strabo lib. xiii. IDEM.

σύεργες,] σήεργες. IDEM.

CAP. XVII. πλάτος δὲ ε΄·] Similiter habet Plinius lib. vi. cap. 22. GESNER.

γίνονται.] φαίνονται. IDEM.

χελώνειον,] χελώνιον. IDEM.

ἀσμένοις] Legendum apparet ἀσμένως. TRILLER.

χελώνειον,] χελώνιον. GESNER.

CAP. XVIII. σκιαδαφόρα·] Al. σκιαδηφόρα. GESNER. atque Mediceus.

Κωλίγγαις.] Καλίγγαις Gyllius. Plinius enim (lib. vi. cap. 19.) *Calingas* nominat. GESNER.

Διὰ μέγεθος ἄρα] Mediceus, διὰ δὲ μέγεθος ἄρα.

ἀλλὰ ἠπειρώτου μὲν βίον τελοῦσι,] Mediceus, ἠπειρώτην.

τὴν περιεχομένην] τὴν περιχεομένην, vel περιερχομένην. GESNER.

μέντοι καὶ λεόντων] Al. μὲν λεόντων. IDEM.

καὶ κράσει σωμάτων συμπλέκειν εἰς τερατείαν ὄψεων ἀκριβῶσαι] Cl. Wardus legendum ſuſpicabatur κράσιν χρωμάτων. De pictoribus enim loquitur Auctor, eorumque duo memorat officia, delineationem et colorum mixturam.

CAP. XIX. τὸ γὰρ ἕτερον εἶπον] Supra lib. ii. cap. 45.

οὐκ ἐκπίπτει ποτὲ εἰς δίκτυον] Mediceus, ἐμπίπτει.

ἀναβιώσκεται] Forte ἀναβιῶσαι ſcilicet φασὶ, niſi ἀναβιώσκομαι active capiatur, ut ἀναβιώσκω. GESNER.

CAP. XX. καρτάζωνον.] Καρκάζωνον potius legendum docet ſummus Bochartus Hieroz. P. i. lib. iii. cap. 26. pag. 934. TRILLER.

pedibus inarticulatis] *Pedum digitis indiviſis*. Gyllius ex Ariſtotele. GESNER.

ἔχουσι θυμὸν] ἔχειν θυμόν. IDEM.

μέχρι θανάτου] Addo τόν. IDEM.

πρὸς τὴν θήλειαν,] Scilicet inde puto fictum, quod ad mulierem virginem accedat. IDEM. Figmentum a cl. Geſnero memoratum intelliget lector. Innoteſcet ex iis, quae adfert idem lib. i. De quadrup. vivip. pag. 784. atque etiam ex opere Petri Candidi De animantium naturis atque formis etc. libris quinque comprehenſo, quorum primo deſcri-

deſcribuntur animalia quadrupeda centum ſex. Secundo, volucrum naturae: aves numero cxvi. et quadrupeda atque terreſtria. Tertio, belluarum marinarum et piſcium omnium naturae et formae. Monſtra lii. piſces marini et fluviatiles cii. et belluae maritimae. Quarto, ſerpentum et vermium natura, num. li. Quinto, res memoria et annotatione dignae. Hujus operis in pergameno exarati et in Bibliotheca Vaticana adſervati notitiam debeo celſiſſimo atque eminentiſſimo principi, VALENTI GONZAGAE, S. R. E. cardinali, et Summo Pontifici, BENEDICTO xiv. Romanam ſedem propriis virtutibus hodie exornanti, ab intimis conſiliis atque ſecretis, qui pro ſumma ſua erga me benevolentia prologum operi praefixum et caput, quo Monoceros deſcribitur, etiam mecum communicavit; quorum utriuſque conſpectum hic repraeſentare mihi operae pretium viſum fuit.

MONOCEROS.

" *Monoceros* ſive *Vnicornus*, qui " Graece etiam *Rhinoceros* dicitur, quia in ſummitate narium " prope frontem cornu habet; animal eximium et praegrandi " corpore, brevibus cruribus, et acerrimum valde, ita ut a nullo " capi poſſit. Nam obſtantia quaeque perfringit: huic color buxeus eſt, cornu longitudo ſeptem " et amplius pedum menſuram excedit, ut ipſi Papiae et Neapoli " ex diſſectis vidimus, a quo nec " elephas tutus eſt corporis ſui magnitudine: id ſaxis attritum acuit " ad pugnam. Nam cum elephante " nonnunquam congreditur, et ventre perfoſſum terrae ſternit. In " excelſis montibus habitat, et vaſtis ſolitudinibus. Tanta vero " cornu ejus contra venena vis eſt, " ut locis, in quibus magna ſerpentum copia eſt, nullum animal ad " potum accedere audeat, niſi unicorno praecedente. Nam ex ipſa capitis mole terrae acclivis " dum bibere affectat, caput aquae " immergit, eoque modo cetera " turba inſequentium beſtiarum tute potum haurit.

" Ferunt hac arte intercipi a venatoribus: Puella virgo ſola in " ſylvis collocatur, ad quam viſam " unicornus accedens, nativa feritate depoſita, quaſi pudicitiae ejus aemulus caput gremio ſedentis " imponens requieſcit, ſic clanculum aggreſſus a venatoribus interimitur ſubita vi; nam vivus " capi aut manſuefieri nullo pacto " poteſt. Qua in regione naſcatur " incertum. Nam in India videri, " non naſci putant."

Hactenus de monocerote P. Candidus, cujus praefatio hujuſmodi eſt:

" PETRI CANDIDI de omnium " animantium naturis atque formis, " nec non rebus memoria et annotatione dignis, ad illuſtriſſimum " principem D. LVDOVICVM GONZAGAM, Mantuae marchionem, " liber primus incipit feliciter.

" Cum Neapoli otioſus degerem, " et legendi ſtudio ſingula, ut fit, " diligentius exquirerem, incidi in " nonnullos commentarios ab ignaro quodam editos de naturis animantium, qui nec orationis nitorem, nec ſententiarum elegantiam ullam ſaperent. Ego vero " cum varietate rerum, tum admiratione naturae ipſius motus ſtatui, quicquid otii mihi ſupereſſet,

“ ad eorum ſcriptionem cultumque “ transferre, omniaque a me ipſo “ denuo inchoare, ut et aliis pro- “ deſſe poſſem non inutili et ju- “ cunda lectione fatigatus, et in his “ retrectandis, de quibus ſaepenu- “ mero dubitaſſe memini, mihi ipſi “ non obeſſem. Eo profecto ni- “ hil utilius agere poteram, quam “ quae notitia digniſſima erant, in “ lucem edere, vel quae ab aliis “ aut confuſe annotata aut inele- “ ganter perſcripta fuerant, Lati- “ ne, ut ſic dixerim, proferre. “ Quinque igitur menſium ſpatio “ totidem libellos carptim exaravi, “ additis memoria et annotatione “ dignis rebus: ut haberent, qui “ notitia earum oblectantur, volu- “ ptatem, et qui ſtylum non om- “ nino negligunt, loquendi digni- “ tatem, quam imitari aut certe “ non aſpernari poſſent. Hos igi- “ tur libros, princeps illuſtriſſime, “ Lvdovice, marchio, ſplendor “ Gonzageae domus, qui Virgilio “ cive tuo gloriaris, antiquiſſimam- “ que urbem ac clariſſimam ſub “ imperio tuo poſſides, inter cete- “ rorum librorum contubernium, “ qui in penetralibus aulae tuae “ continentur, admitti non dedig- “ nabere. Habebis enim cum qui- “ bus nonnunquam oblectari poſſis “ a curis vacuus et depoſitis ſeor- “ ſum feriis admirandas naturae res “ non ſine jucunditate dignoſcere.”

“ Verum ne quis temere ea nos “ aſſeruiſſe arbitretur, quae a com- “ muni hominum notitia abhorrere “ videantur, auctoritatem ſcribendi “ ſumpſimus a viris graviſſimis at- “ que doctiſſimis, quorum nomina “ propriis locis aſſignavimus; ab “ exteris Homero, Ariſtotele, Theo- “ phraſto, Theopompo, Adelino “ Philoſopho, Plutarcho, Galeno, “ Baſilio, et Zoroaſtre; a noſtris “ Virgilio, Lucano, Gratio, Iuve- “ nali, praeterea Cicerone, Seneca, “ Varrone, Plinio, Apuleio, So- “ lino; item ab hiſtoricis, Caio “ Caeſare, Cornelio Celſo, Curtio “ et Pomponio Mela in plurimis; “ a ſanctioribus, Ambroſio, Hie- “ ronymo, Auguſtino, Gregorio, “ quos nullo ordine adſcribere com- “ pellimur. Iſidorum non tam au- “ ctoritate, quam veritate aſſume- “ re viſum fuit, cum ab aliis ſcri- “ pta fideliſſime tranſtulerit. His “ et inſertum eſt Vberti teſtimo- “ nium, parentis mei optimi atque “ doctiſſimi. Sic igitur dicere ag- “ grediar. Omne animal, quod “ duos aut quatuor aut nullos pe- “ des habet, ſanguine alitur.” Hactenus P. Candidus.

Περσισίων] Πρασίων. Gesner.

κατὰ τὰς θέας πανηγυρικάς· τούτων δὲ ἀλῶναί ποτε οὐδεὶς μέμνηται.] Τέλειον. Gyllius. Idem. Mediceus, κατὰ τὰς θέας τὰς πανηγυρικάς. Τέλειον δὲ ἀλ. π. ὁ μέμνηται.

Cap. xxi. Ὑπελθόντι τὰ ὄρη] Ὑπερελθόντι τὰ ὄρη. Gyllius. Gesner.

Πραισίους] Περσίους. Gesner.

Cap. xxii. Σκιρῖται] *Scyritae* Plinio lib. vii. Gentes ſunt inter Nomadas Indos, quae narium loco foramina tantum habent. Gesner. Συρικταὶ potius legendum, quomodo et apud Plinium lib. vii. cap. 2. pag. 401. docet Iſ. Voſſius in Obſerv. ad Pompon. Melam. pag. 596. edit. recentiſſimae. Sed hoc laeve prae eo, quod ſequitur. Ibidem enim in textu corruptiſſime legitur ἐν θαλάσσῃ, quod modo laudatus Voſſius, loco citato, pro mira ſua, qua pollebat, εὐστοχίᾳ acutiſſime et veriſſime mutandum cenſet in

in ἐνθλάσει: ἔνθλασις enim τῆς ῥινὸς eſt *naris ſimitas et depreſſio:* occurrit vox iſta apud Hippocratem quoque atque Galenum. TRILLER.

καὶ εἰσι σιμοὶ] Mediceus, καὶ εἰσι μὲν σειμοί.

ἐν θαλάσσῃ τῇ τῆς ῥινὸς διαμένοντες] Videtur locus hic corruptus. GESNER. Mediceus, ἐνθαλάσσει pro ἐνθλάσει, quam vocem conjectura adſecutus fuerat doctiſſimus Voſſius, et ego in contextum recepi.

παρ' αὐτὰ] παρ' αὐτοῖς. GESNER.

ὥνπερ ἂν ἀνωτέρω] Lib. iii. cap. 39. Mediceus, ὧνπερ ἂν καὶ ἀνωτέρω.

CAP. XXIII. Συβαρίτας τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ] Eadem hiſtoria eſt apud Athenaeum, et ſimilis alia de Cardianis lib. vii. GESNER. Item ſupra lib. vi. cap. 10.

ταῦτα δὲ τὸν ἑαυτῶν βίον] τούτους vel ἄλλως δὲ τὸν ἑαυτῶν βίον. GESNER. Apoſtolius Cent. xix. prov. 16. πάντα γὰρ τὸν ἑαυτῶν βίον. Appoſite.

Δεδιδαγμένοι ἦσαν αὐτοῖς ἵπποι] Apoſtolius, ἐκδιδαγμένοι οὖν ἦσαν αὐτοῖς οἱ ἵπποι. Mediceus, δεδιδαγμένοι δὲ ἦσαν α. ἵπποι.

εἰδότες] Al. ἰδόντες. GESNER.

οἱ Κροτωνιάται] ὅτε addo ex Athenaeo. IDEM.

ἀπεσείσαντο μὲν τοὺς ἀναβάτας,] Οὐ μόνον ἐξωρχήσαντο, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀναβάτας ἔχοντες ηὐτομόλησαν πρὸς τοὺς Κροτωνιάτας. Athenaeus. GESNER.

ἀναβάτας] ἀναβάντας Apoſtolius.

CAP. XXIV. εἶπον καὶ ἀνωτέρω] Lib. i. cap. 37.

καὶ συμφυῆ πρὸς τοὺς αὐτοὺς] Articulum τοὺς ignorat Mediceus.

καὶ τὸ πρόσωπον φαιδρύνειν βουλόμεναι] Cl. Wardus καὶ delendum exiſtimabat, aut βουλόμεναι mutandum in βούλονται, ſicut paulo ſupra, καὶ βούλονται ὡραῖαι φαίνεσθαι.

Ὅμηρος] Iliad. Ψ. ℣ 280.

Τὴν δ' ἵππος] Citantur hi verſus etiam a Ioanne Stobaeo in ſermone De vituperio mulierum. GESNER. Tit. lxxiii.

ἀβρὴ χαιτήεσσ'] Apud Stobaeum legitur ἀβρηχαιτέης mendoſe. Illuſtris Grotius correxit ἀβροχαιτόεις. Ego malim ἀβροχαιτήεσσ'.

ἄτην] Al. δύην. GESNER. idemque exhibet Stobaeus.

Δὶς, πολλάκις τρὶς] Al. Δὶς, ἄλλοτε τρίς. GESNER. et Mediceus.

CAP. XXV. καὶ μὴ δεδιότες ὥστε ἐκπλήσσειν] ὥστε ἐκπλήσσεσθαι. GESNER. Mediceus, ὥς τι ἐκπληκτικόν.

Οὐκ ἐλελήθει δὲ Ὅμηρον] Iliad. K. ℣ 490.

ἐμπαλαττόμενοι,] ἐμπλαττόμενοι. GESNER.

εἴρηται ἐν λόγοις τοῖς ἄνω] Lib. vi. cap. 44.

CAP. XXVI. τῆς χολῆς ὑποπίμπλανται.] Mediceus, ὑποπίμπλαται.

CAP. XXVII. οὔτ' οὖν ὄφεως] Mediceus, οὔτε γοῦν ὄφεως.

καὶ ἅμα δέ τι ἐκείνων ψαύσῃ ἢ σπάσῃ τῆς ὀσμῆς,] Mediceus, καὶ ἅμα τι καὶ τῆς ὀσμῆς τῆς ἐκείνων ψαύσῃ ἢ σπάσῃ.

ἄνθρωπος ἐντός.] τὸ ἐντὸς ignorat Mediceus. At pro ἐντὸς forte ſcribendum ἐκτός.

Ὅπως γὰρ ἐλέγχουσι] Mediceus, ἐλέγχωσι.

ἀνωτέρω εἶπον.] Lib. i. cap. 53.

CAP. XXVIII. τοὺς κεράστας ὄφεις,] Supra lib. i. cap. 57.

ἐὰν γὰρ παρῆκται] Mediceus, ἐὰν δὲ παρῇ.

εἶτα τοῦτο εἰς κύλικα ἐκβαλὼν] Mediceus, ἐμβαλών.

Σύριγξ] Al. Σύριγγι. GESNER.

CAP. XXIX. λέγων καὶ ἐκεῖνος] Legendum eſt genere tertio ἐκεῖνο: hoc enim ſaepius addit ſermonis elegantiae, et εὐφωνίας gratia, ut ſupra lib. vi. cap. 62. lib. x. cap. 29. et

et alibi. Inprimis autem in Hiſt. Var. prout a cel. editoribus et Scheffero in Indice recte obſervatum. Triller.

ἀνδρόπρωρα.] Al. ἀνδρόπρωνα. Gesner. Heſychius, Ἀνδρόπρωρος, ἀνδροπρόσωπος. Adde eundem in v. Πρώρα.

τὰ δ' ἔμπαλιν ἐξανατείνειν] ἐξανατέλλειν. Gesner. Mediceus tuetur conjecturam cl. Geſneri.

Cap. xxx. Ἐν Λυκίᾳ λέγει Καλλισθένης] Ariſtoteles lib. viii. cap. 28. pag. 406. Capras in Cilicia tonderi ait.

Cap. xxxi. Ἀπὸ τῶν θερινῶν τροπῶν εἰς μεσοῦντα χειμῶνα] Locus hic haud dubie corruptus. Pro θερινῶν igitur emendandum cenſeo χειμερινῶν, quomodo etiam legitur apud Agatharchidem in Bibliotheca Photii pag. 1358. καὶ τοὺς ἐπιφοιτῶντας αὐτῶν τὴν χώραν Ἰνδικοὺς βόας δι' αὐτῶν (κυνῶν) θηρῶσι, πλῆθος ἐπιφαινομένους ἀμύθητον, ἀπὸ τροπῶν χειμερινῶν ἕως μέσου χειμῶνος.

Cap. xxxii. κατὰ τὴν Κίον γῆν] Mediceus, κατὰ τὴν Κίων γῆν. Et mox, τὴν Κίων pro vulg. τὴν Κίον.

τρεφόμενον,] Τρέφεσθαι ἀντὶ τοῦ πήγνυσθαι καὶ πυκνοῦσθαι, καὶ περὶ τυροῦ λέγεται παρ' Ὁμήρῳ. Gesner.

καλεῖσθαι δὲ αὐτὸν Κυνθιον,] *Caſeus Cynthius* (forte *acanthius*) e lacte cujuſdam ſpinae. Nos ſpinam albam novimus, cujus ſemine lac coagulatur; nullam vero ſpinam, quae lac caſeo aptum praebeat, etſi talem alicubi extare veriſimile eſt. Multae quidem ſpinae lac habent, tum ex lactucarum ſylveſtrium, tum e carduorum genere, ut carlina etiam. Gesner. Locus depravatus: quis enim de caſeo Cynthio unquam audivit? legi poſſet aut Κιόθιον, Κιοτυρὸν, aut Κίων τυρὸν a regione ſcil. quod praeceſſit. Sed haec omnia nihili, meliora tamen Geſneri ſomnio. Ille enim ἀκάνθιον malebat, et explicabat de caſeo e lacte cujuſdam ſpinae praeparato. Verum iſte ſervet ſibi illas delicias et caſeos ſpineos, nec nos ad coenam ſuam invitet. Nam quis unquam, obſecro, audivit, aut ſibi ſaltem imaginari potuit, e ſpinarum et carduorum lacte caſeos poſſe confici pingues et ſapidos? Nugae ſunt nugaciſſimae. Legendum enim omnino in hoc noſtro loco Κύθνιον, uti et obſervavit magnus Bochartus in Chan. lib. i. cap. 14. pag. 408. In *Cythno* enim, una Cycladum inſula, optimi caſei praeparabantur, adeo etiam ut hinc Κύθνιος τυρὸς, *Cythnius caſeus*, in proverbium abiret pro quovis caſeo bono. Stephanus Byzant. pag. 486. Κύθνος, νῆσος τῶν Κυκλάδων, —— καὶ Κύθνιος τυρός. Pollux Onomaſt. lib. vi. cap. 10. τυρὸς Κύθνιος, obſervante in notis Berkelio. Occurrit quoque τοῦ τυροῦ Κυθνίου mentio apud Diogenem Laert. in Vita Epicuri, et apud Lucianum in Dial. Meretric. tom. ii. pag. 554. ex emendatione quidem Lucae Holſtenii in notis ad Stephanum Byzant. pag. 177. In Diogene enim Laertio antea nullo ſenſu legebatur τυροῦ Κυθριδίου, et apud Lucianum τυρὸν ἐκ Γυθίου, pro ἐκ Κύθνου. Conf. omnino Aegid. Menag. ad dictum Diogenis librum, et ipſum quoque magnum Petr. Gaſſendum in amplo ad illum librum commentario. Triller. Ante Bochartum Κύθνιον hoc loco legendum monuit Iungermannus ad Pollucem lib. vi. cap. 10. Κύνθιοι etiamnum corrupte legitur apud Herodotum pro Κύθνιοι lib. viii. cap. 46. et *Cynthus* apud Antoninum

num in Itinerario pro *Cythnus*.

ἐννενήκοντα.] Forte ἑκατὸν καὶ ἐννενήκοντα, ne καὶ abundet. GESNER.

CAP. XXXIII. τὰς βοῦς τὰς Ἠπειρώτιδας] Idem Ariſtoteles de Epiroticis bubus. GESNER.

Λιβύων δὲ ἄρα τῶν γειτνιώντων Ἰνδοῖς] Hunc locum illuſtravit cl. Voſſius in Obſervat. ad Pomponium Melam lib. i. cap. 8. Adde Athenaeum lib. v. cap. 20.

Σκαρίσκον] Al. Κάρισκον. GESNER. idemque praefert Mediceus.

οὐ γίνεσθαί φησι πρόβατον λευκὸν,] Vide ſupra not. ad cap. 32. lib. iii.

CAP. XXXIV. Σάρδον] Σαρδώ. GESNER.

Φορήματος] Al. Φορέματος. IDEM.

CAP. XXXV. τί δὲ, Ὀρθαγόραν] Mediceus, Τί δαὶ Ὀρθαγόραν.

Κώυθα] Κοῦθα. GESNER.

CAP. XXXVI. Ὅτι δέδοικεν ἐλέφας ὃν ἀνωτέρω εἶπον·] Lib. i. cap. 38. viii. 28.

Μεγαρέων ὑπ᾽ Ἀντιπάτρου πολιορκουμένων,] Polyaenus Stratag. lib. iv. cap. 4, 6.

ὗς πίττῃ χρίσαντες ψυχρᾷ,] ὑγρᾷ. GESNER.

CAP. XXXVII. εἰσὶ γὰρ καὶ Λιβύων ἕτεροι] Supra h. l. cap. 27. et lib. i. cap. 57.

Ὗν δὲ ἐν Ἰνδοῖς] Supra lib. iii. cap. 3.

CAP. XXXIX. κατὰ τὸν Ἀλεξάνδρου τοῦ παιδὸς Φιλίππου] Addo ἀνάβασιν. GESNER.

πηχῶν μ᾽ καὶ ρ᾽.] Al. μεγάλων ἑκατόν. Gyllius legit μϛ᾽. GESNER.

ὁ δὲ π᾽] Hic forte idem draco fuerit, quem Auctor cap. 21. lib. xv. ſeptuaginta cubitos longum fuiſſe ſcribit, et ab Alexandro viſum. Mihi tamen ſecus videtur. Vide quae notavi ſupra d. l.

ἐν Ἀσκληπιάδου] ἐν Ἀσκληπιοῦ. Gyllius. GESNER. et Mediceus.

ζῶν πολλῇ τῇ κομιδῇ αὐτοὺς] αὐτόν. GESNER.

Καὶ ἀσπίδας δὲ τετραπήχεις] Et πεντάπηχεις ſup. lib. vi. cap. 38.

Πελινναῖον,] Πελληναῖον ὄρος, id eſt, *mons Pellenaeus* in Chio inſula: Stephanus. Recentior quidam *Chion* Cariae urbem eſſe ſcripſit ſub monte Pelleno. GESNER. Ampelius cap. 2. *Scorpius, qui dicitur ad perniciem Orionis in inſula Chio in monte Pelenaeo voluntate Dianae natus.* Vbi *Pelinaeo* vel *Pelinnaeo* corrigit ὁ πάνυ Salmaſius ad Solinum pag. 607. Strabo lib. xiv. pag. 645. εἶτα τὸ Πελιναῖον ὄρος ὑψηλότατον τῶν ἐν τῇ νήσῳ, nempe Χίῳ. Plinius lib. v. cap. 31. *Montem habet Pellenaeum* (mſ. *Pillinaeum*, leg. *Pelinaeum*) *marmor Chium.*

ἐτρίφθη] Al. ἐῤῥίφθη. GESNER.

κεφαλὴν ἐκπληκτικὴν·] Mediceus, καὶ κεφαλὴν ἐκπληκτικήν.

CAP. XL. Σήψ.] Quem in Othrye Theſſaliae monte naſci refert Auctor libelli Περὶ θαυμασ. ἀκουσμ. pag. 739.

CAP. XLI. Τὸ κέντρον δὲ ἰσχυρότερον τοῖς Εὐρωπαίοις παραπλησίως.] Supra lib. ix. cap. 4.

Σαύρους δὲ Ἀριστοτέλης] Lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 28. Ἐν δὲ τῇ Ἀραβίᾳ γίνονται σαῦροι μείζους πηχυαίων.

CAP. XLII. ὁ Κνίδιος] Mediceus, ὁ Κνίδιός φησι.

ἀποθνήσκειν μεθ᾽ ἡμέραν μὲν μὴ ὁρᾶσθαι] Mediceus, ἀποθνήσκειν, καὶ μεθ᾽ ἡμέραν μὲν μὴ ὁρᾶσθαι.

LIBER XVII.

CAP. I. ὄφεις] Diodorus Siculus lib. iii. pag. 169.

προχεῖχον] Vox corrupta. GESNER. *Vox corrupta*, in margine ait Geſnerus; quam tamen facili negotio emendare poterat unius elementi abjectione, nempe τοῦ χ. Legendum enim προεῖχον, *prominebant*, chelae nempe; quod praecedit, a προέχω, *promineo*, *propendeo*. TRILLER.

CAP. II. ὄφιν πηχῶν ἑκκαίδεκα.] Arrianus in Indicis, καὶ ὄφεας λέγει Νέαρχος θηρευθῆναι αἰόλους μὲν καὶ ταχέας· μέγεθος δὲ, ὃν μὲν λέγει ἑλεῖν Πύθωνα τὸν Ἀντιγένεος, πηχέων ὡς ἑκκαίδεκα.

ἀργυρέῳ προσεικασμένους, πεφοινιγμένους] Leg. ἀργυρέῳ προσεικασμένας, πεφοινιγμένας ſcil. ταινίας.

CAP. III. Ἐν τῷ θ. περὶ Πτολεμαῖον λόγῳ] περὶ Πτολεμαίων λόγῳ. Gyllius. GESNER. et Mediceus.

CAP. IV. πρηστὴρ] *Preſterum* ſerpentem alii eundem dipſadi putant (ut ſupra dictum eſt lib. vi. cap. 51.) alii diverſum. GESNER.

ἀγνώστους] Al ἀνώστους. IDEM.

καὶ τοῖς καδσιν ἐπέχει,] Al. κύσιν. GESNER. et Mediceus.

καὶ σπασμὸν ποιεῖ,] Ergo convulſio excipit ſuffocationem, quae ratio experientiae adverſatur. Convulſionem enim ſequitur ſuffocatio. Haud dubie igitur per incuriam ſcribarum verba haec loco ſuo mota ſunt, videturque ſcripſiſſe Auctor, ἀποφαίνει, καὶ σπασμὸν ποιεῖ· εἶτα ἔπεισι πνιγμὸς, καὶ τὸ τέλος τοῦ βίου ἀλγεινότατον.

CAP. V. καὶ ἐκ ταύτης τῆς τιμῆς ἡμερωτάτας καὶ χειροήθεις] Mediceus, καὶ ἐκ ταύτης γε τῆς τιμῆς ἡμερωτάτας τε καὶ χειροήθεις.

ἐπὶ δείπνου γινομένων] ἀπὸ Gyllius, ut videtur. GESNER. Gyllii verſioni ſuffragatur Mediceus.

ἑῶσι] Al. ἑστῶσι. GESNER.

περιλικμῶνται] περιλιχμῶνται. GESNER. nec aliter Mediceus. Heſychius, Περιλιχμήσασα, περιλήξασα. Salmaſius ibidem legit περιλείξασα.

ἐξίστασθαί τε αὐτοῖς] Al. αὐτάς. GESNER. et Mediceus.

CAP. VI. φανῆναί φησιν] φασιν. GESNER.

τὸν Ὅμηρον] Iliad. Β. ℣ 581. et Odyſſ. Δ. ℣ 1.

κητώεσσαν.] Alii legunt καιετάεσσαν.

confectae chordae] *arcuum* Gyllius addit de ſuo. GESNER.

πρὸς τοῖς ἤδη προειρημένοις] Lib. xi. cap. 21, 23, 24. x. 13, 19.

πηχῶν ιϛ΄.] ιζ΄. Gyllius. GESNER.

τοῖς μυκτῆρσιν,] τοῖς φυσητῆρσι potius, id eſt *fiſtulis* ex Ariſtotele. GESNER.

CAP. VII. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ η΄] Cap. 9. ubi vox κελεθῶν excidiſſe videtur poſt τὰ πλεῖστον μέν.

ἓξ·] πέντε. Ariſtot. GESNER.

χειλῶν] δένδρων. IDEM. Philes,

Τροφὴ μὲν αὐτοῦ οἱ κλάδοι τῶν δένδρεων,
Κισσοῦ τε φύλλα, καὶ κρίθη κατακόρως.

Λακεδαιμονικοὺς] Ariſtoteles, Μακεδονικούς.

Βοῦν δ' ἐλέφαντας] Supra lib. iv. cap. 31. et ix. 58.

ἐὰν

ἐὰν ϗ ἀπολ̓ μείνῃ,] Mediceus, μείνῃ.

Cap. viii. Πυθαγόρας ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάττης,] Eundem laudat Athenaeus lib. v. cap. 21. et xiv. 8.

κῆπον] Agatharchides pag. 51. Ed. Oxon. Diodorus Siculus lib. iii. pag. 168. Strabo lib. xvi. pag. 771. et praeſertim Salmaſius in Exercit. Plin. pag. 276. et Bochartus P. i. Hierozoic. lib. iii. cap. 31.

ταύτης δὲ τὰ στέρνα μέχρι τῶν κάτω] αὕτη δὲ καὶ τὰ στέρνα. Gesner. Mediceus, ταύτης ϗ τὰ κάτω μέχρι τῶν στέρνων.

Cap. ix. Ὀνοκένταυρον] Apud Philen Carm. xliv. ỷ 1. ὀνοκένταυρος ſcribitur. Onocentauri etiam meminit ſcriptor anonymus mſ. de Belluis: *Onocentauri corpora hominum rationabilia* (leg. *rationabilium*) *habere videntur uſque ad umbilicum, et inferior pars corporis in agrorum ſetoſa turpitudine deſcribuntur, quos ſic diverſorum generum varia naturaliter confingit natura.* leg. *in equorum ſetoſa turpitudine deſinit, quos etſi diverſorum generum tamen naturaliter conjunxit natura.*

εἴτε ἐγένοντο ἐπιδημίᾳ πάντες μιᾷ] Mediceus, εἴτε ἐγένοντο ὄντως ἐπιδημίᾳ πάντες μιᾷ.

εἴτε ἡ φήμη, μικροῦ παντὸς οὖσα διπλασοτέρα] Mediceus, κηροῦ παντὸς οὖσα διπλασιοτέρα. De Centauris vide Lucretium lib. v. ỷ 836 — 889.

στέρνα εἰς ἴξω,] Cl. Pauwius ad Philen legit ἕτερα εἰς ἴξω.

Cap. x. Ἡ Βοιωτῶν γῆ] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 28. Καὶ ἐν Βοιωτίᾳ ἀσπάλακες μὲν περὶ τὸν Ὀρχόμενον πολλοὶ γίγνονται· ἐν δὲ τῇ Λεβαδειακῇ γειτνιώσῃ οὐκ εἰσίν· οὐδ' ἂν τις κομίσῃ, ἐθέλουσιν ὀρύττειν. Plinius lib. ix. cap. 58. *In Boeotiae Lebadia illatae ſolum ipſum fugiunt, quae juxta in Orchomeno tota arva ſubruunt, talpae.* Alii Coronicum agrum talpis carere, eaſque, ſi importentur, mori aiunt, ut auctor libelli Περὶ τῶν θαυμασ. ἀκουσμ. Ἐν Κορωνείᾳ τῆς Βοιωτίας λέγεται τοὺς ἀσπάλακας τὰ ζῶα μὴ δύνασθαι ζῆν, μηδ' ὀρύσσειν τὴν γῆν, τῆς λοιπῆς Βοιωτίας πολὺ πλῆθος ἐχούσης. Adde Antigonum cap. 10. et Stephanum Byzant. in Κορώνεια.

Ἐν δὲ Λιβύῃ] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 28. pag. 406. Plinius lib. viii. cap. 38. Antigonus cap. 11.

Ἐν ϗ τῷ Πόντῳ οὔτε μαλάκια,] Ariſtoteles loco alleg. Theophylactus Simoc. cap. 9. Quaeſt. Nat. de polypo ſpeciatim idem refert.

τετράκερως] τρίκερως Gyllius. Gesner.

Cap. xi. ὑπὸ τῶν φαλαγγίων] Supra lib. ix. cap. 11.

σκεῦος] *Membrum genitale*, pudice et ſobrie. Sic *vaſculum* et *vaſatus* apud Plautum, Petronium, et Suetonium. Nos plura de hac voce diximus in Obſervat. ad Epiſt. ad Romanos. Triller.

Ἐνδείκνυται ϗ ἄρα ταῦτα καὶ ἀλγοῦντες ὅσα εἶπον ἕκαστος,] Ἐνδείκνυνται δὲ ἄρα ταῦτα ἀλγοῦντες, ὅσα εἶπον, ἕκαστοι. Gesner.

οἷα δήπερ γίνονται πολλὰ] Mediceus, οἷα δήπου γίνεσθαι φιλεῖ πολλά.

εἶτα οἱ δριμὺ ἐνορῶν·] ἐνορῶν. Gesner. Conjecturam cl. Geſneri firmat Apoſtolius, quare eandem in contextum recepi.

Cap. xii. Γένος τι φρυνῆς —— πικρὸν ἰδεῖν.] Supra lib. ix. cap. 11.

ὥσπερ οἱ τούτων] ὅπερ οἱ τούτων. Gesner. Mediceus, ὥνπερ οἱ τούτων.

τ͂ Θήραν,] τ͂ Θῆρα. Gesner.

Cap. xiii. Χαραδριȣ] Apoſtolius Cent. xx. prov. 58.

ὃ ȣ͂ μα] Relativum deſideratur apud Apoſtolium.

ἀντιβλέπῃ καὶ μάλα τε ἀτρέπτως,] Apoſtolius, ἀντιβλέπῃ μάλα ἀτρέπτως.

ἡ τοιαύτη] Mediceus et Apoſtolius, καὶ ἡ τοιάδε.

ἀνάβλεψις] ἀντίβλεψις flagitant praecedentia. Adde Theophylaćtum Simocattam cap. 14. Nat. Quaeſt. et Michaelem Glycam Part. i. Annal. pag. 43.

Cap. xv. Ἀριςοτέλης λέγει] Lib. v. Hiſt. Anim. cap. 5. ubi pro κατὰ νώτȣ legitur κατ' ἀνέμȣ: idque ipſum praefert Athenaeus lib. ix. cap. 10. et Antigonus cap. 87. Adde Plinium lib. x. cap. 33.

ἐγκύμονα] Eatenus nempe, ut pariat ova ſubventanea. Vide Ariſtotelem lib. iii. De gener. anim. cap. 1.

Διαπλέκει γὰρ ἄρα ὁ ὄρνις ȣ͂τω] ȣ͂τος. Gesner. nec aliter Mediceus. Adde Philen Carm. xii. ℣ 65—70.

Τίμαιος γὰρ καὶ Νεοκλῆς] Mediceus, Τίμαιος δὲ καὶ Ἡρακλῆς (leg. Ἡρακλείδης) καὶ Νεοκλῆς.

Cap. xvi. Θεόπομπος λέγει σὺν περὶ τ͂ Ἀδρίαν] Confer Antigonum Caryſtium cap. ult. et Auctorem libelli Περὶ θαυμασίων ἀκȣσμάτων pag. 732.

Ἐνετȣ͂ς,] Αἰνετȣ͂ς Apoſtol. Cent. i. prov. 54.

ὅταν περὶ τ͂ ἄροτον τρίτον καὶ σπόρον ἡ ὥρα ᾖ] Idem, ὅταν ἀρότȣ καὶ σπόρȣ ὥρα ἦν.

Δημήτρειον] Idem, Δημήτριον.

τ͂ ξένων] Scribe, τ͂ ξενίων, quomodo etiam legitur apud Apoſtolium.

ἢ πεφύκασιν] ᾗ πεφύκασιν. Gesner. Τὸ ᾗ auctoritate Apoſtolii Aeliano reſtitui.

ἔρχονται μὲν κατὰ νέφη, ἐὰν δὲ] καὶ ἔρχονται. Gesner. Apoſtolius, ἐρχόμενα δὲ κατὰ νέφη, ἐὰν μὲν.

προειρημένων,] Quia idem participium mox ſequitur, convenientius foret προτεθειμένων, ſcilicet δώρων.

ἐπιπέτονταί γε] Apoſtolius, ἐπιπέτονταί τε.

καὶ τόγε] Idem, καὶ τότε, quod minus idoneum.

σὺν τῷ θυμῷ ἀνορύττοντες] Mediceus, ἐνορύττοντες.

Cap. xvii. καὶ τὰ λήϊα ἀποκείρȣσι] Al. ὑποκείρȣσι. Gesner. et Mediceus.

Ἀλώπεκες δὲ Κασπίαι] Mediceus, Ἀλώπεκες δὲ αἱ Κασπίαι.

καὶ διακόψαι τε καὶ διατραγεῖν οἷοί τε εἶναι] Al. εἰσί. Gesner. et Mediceus. Pro διακόψαι τε legendum videtur διακόψαι γε.

Καλȣ͂νται γὰρ ἄρα ȣ͂τοι καναυτᾶνες,] Al. κᾶν αὐτάνες. Lego καυνάκας. Vide Phavorinum. Gesner. Legendum forte καυνάκας, ut in margine ex Phavorino notatum, quam vocem e Chaldaico גונכא derivandum cenſet maximus Grotius in Comment. ad lib. Iudic. cap. iv. pag. 110. Opp. Theol. Triller. Mediceus, Καναυτᾶνες. Philes Carm. lxviii.

> Ἐκ τ͂ μυῶν, κράτιςε, τ͂ καναιτάνων,
> Οὕτω γὰρ ἐκ φάρυγγος Ἰνδὸς ἂν λέγοι,
> Κύȣσαν εἰ τέμοι τις εἰς τ͂ γαςέρα,
> Εὑρίσκεται ζῶν καὶ σφαδάζον τὸ βρέφος.

Vbi vide notas cl. Pauwii.

κᾆτα ἐξαιρεθῇ τὸ ἔμβρυον,] Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 37. Antigonus cap. 113.

αὐτῆς διατμηθείσης] Mediceus, αὐτῆς δὲ διατμηθείσης.

ἐπαΐοντά φασι] Mediceus, ἐπαΐοντα ὥς φασι.

Cap. xviii. φερνίον] Heſychius, φέρνια ἃς (leg. φερνία, ἃ) ἔνιοι ἀσήλας τὰς ἐκ σχοίνων πλεκομένας, καὶ ἰχθυηρὰ ἀγγεῖα, οἷον σπυρίδια.

καὶ τοῦτο δήπου καινότατον] Mediceus, καὶ τοῦτο δήπου τὸ καινότατον.

Cap. xix. τιμῶντες] μηνιῶντες. Gesner. Τιμωροῦντες τῷ ἑαλωκότι, *captae avis pennas poſcentes*, legit cl. Kuhnius in Indice Var. Hiſt. v. Τιμωρεῖσθαι.

Cap. xx. καὶ τὰς κόρας λελάμπρυνται,] Mediceus, λελάμπρυνται.

καὶ ἐξ ὑπαρχῆς] Reſtituenda quae excidit particula ὡς, et legendum, καὶ ὡς ἐξ ὑπαρχῆς. Triller.

Cap. xxi. τὸ κιννάμωμον] Supra lib. ii. cap. 34.

καὶ μέντοι κομίζειν] Mediceus, καὶ μέντοι καὶ κομίζειν.

ἐκ τῶν τῆς γῆς τελμάτων,] τερμάτων correxit cl. Pauwius ad Philen Carm. xxvii.

Ἡρόδοτοι] Lib. iii. cap. 111. Τόδε δὴ κιννάμωμον ἔτι τούτων θωϋμασιώτερον συλλέγουσι· ὅκου μὲν γὰρ γίνεται, καὶ ἥτις μιν γῆ ἡ τρέφουσά ἐστι, οὐκ ἔχουσι εἰπεῖν, πλὴν ὅτι λόγῳ εἰκότι χρεώμενοι ἐν τοῖσι δὲ χωρίοισι φασί τινες αὐτὸ φύεσθαι, ἐν τοῖσι ὁ Διόνυσος ἐτράφη· ὄρνιθας δὲ λέγουσι μεγάλας φορέειν ταῦτα τὰ κάρφεα, τὰ ἡμεῖς ἀπὸ Φοινίκων μαθόντες κιννάμωμον καλέομεν· φορέειν δὲ τὰς ὄρνιθας ἐς νεοσσιὰς προσπεπλασμένας ἐκ πηλοῦ πρὸς ἀποκρήμνοισι οὔρεσι, ἔνθα πρόσβασιν ἀνθρώπῳ οὐδεμίην εἶναι· πρὸς ὧν δὴ ταῦτα τοὺς Ἀραβίους σοφίζεσθαι τάδε· βοῶν τε καὶ ὄνων τῶν ἀπογινομένων καὶ τῶν ἄλλων ὑποζυγίων τὰ μέλεα διαταμόντας ὡς μέγιστα, κομίζειν ἐς ταῦτα τὰ χωρία, καί σφεα θέντας ἀγχοῦ τῶν νεοσσιέων, ἀπαλλάσσεσθαι ἑκὰς αὐτέων· τὰς δὲ ὄρνιθας καταπετομένας, αὐτῶν τὰ μέλεα τῶν ὑποζυγίων ἀναφορέειν ἐπὶ τὰς νεοσσιάς· τὰς δὲ οὐ δυναμένας ἴσχειν, καταρρήγνυσθαι ἐπὶ γῆν, τοὺς δὲ ἐπιόντας συλλέγειν οὕτω τὸ κιννάμωμον· συλλεγόμενον δὲ ἐκ τούτων ἀπικνέεσθαι ἐς τὰς ἄλλας χώρας.

Φιλοῦσι δέ πως] An legendum, φιλοῦσι δὲ ἐν πρώοσι?

Cap. xxii. Argum. ὠρίων] Gyllius adſpiravit. Gesner.

Τοῖς μὲν καλοῦσιν ἐρωδιὸν] Τοῖς μὲν καλουμένοις ἐρωδιοῖς. Idem.

μουσικὸν] Al. μουσουργεῖν δέ. Idem.

γονὴν ὕπνῳ] Depravatiſſima. Legendum extra controverſiam, φωνὴν ὕμνῳ, ut antecedentia clare evincunt. Triller.

Cap. xxiii. τροφὴν] Legendum τρυφὴν, quas voces ſaepius inter ſe confuſas legimus in antiquis codd. Triller.

ἰδεῖν γοῦν αὐτοὺς πάρεστι] ἐνίους πάρεστι. Gesner. Mediceus, αὐτοῖς πάρεστι, ſcilicet Ἰνδοῖς.

κατὰ πλῆθος] Fortean legendum, κατὰ ποσοῦτον πλῆθος.

εὕρηται,] Emendo εὔκρατα, quod potius ad ſenſum. Triller.

παχύτερον] Lego ταχύτερον. Triller. Mediceus poſt παχύτερόν ἐστι addit εἰπεῖν. Scripſiſſe igitur videtur Auctor, ὡς εἶναι, εἰ μή πη καὶ παχύτερόν ἐστιν εἰπεῖν, *ut, niſi hoc nimis rude foret, Sirenas eſſe quaſdam vel iiſdem ſimilitudine affines diceres.*

Cap. xxiv. οὐ μὲν ὥστε] Mediceus, οὐ μὴν ὥστε.

Εἶπον ἀνωτέρω] Supra lib. v. cap. 34. Mediceus, καὶ εἶπον ἀνωτέρω.

Cap. xxv. μεγέθει δὲ μέγιστα.] Malim, μεγέθει τε μέγιστα.

ἐλλοχῶσαν αὐτὴν] αὐτό. Gesner. Mediceus, αὐτόν.

ὑπὲρ τούτου, ἰξός.] Gyllius addit, ex Strabone, ut conjicio: *Nam illis videntibus Indus pelves aqua plenas in earum conſpectu ponit, ex eaque oculos oblinit, ac mox viſcum pro aqua reponit: illae aſpicientes (ut ſunt ad omnia imitanda aptae) continuo deſcendunt, oculoſque et ora ipſae ſimiliter viſco oblinunt, itaque poſtea facillime capiuntur.* Gesner. Imo ex Diodoro Siculo lib. xvii. pag. 560.

ἕρματα] Infra etiam cap. 37. ἕρματα pro *laqueis* accipit Gyllius. Quanquam ſi vi ſpeculi excaecatur, quid opus eſt laqueo? an ſi manibus accipiat ſpeculum, ut illaqueetur? quod certius eſt. Sin minus, et inſpexerit tantum, ſic quoque oculis debilitatis et luce praeſtrictis capietur. Gesner.

ἀγλυνῶς ὁρῶσι,] Leg. ἀτενῶς ὁρῶσι.

Εἴρηται μὲν ὑπὲρ πιθήκων] Supra lib. v. cap. 7, 26. vii. 21. viii. 6. xiv. 14. xvi. 9. Item infra h. l. cap. 37.

Cap. xxvi. οὐ γίνεσθαι] μὲν γίνεσθαι. Gesner. vel πῶς γίνεσθαι.

κεμάδων,] Supra lib. xiv. cap. 14.

Cap. xxvii. διευτυχοῦν ἐὐδαίμου] Al. διευτύχουν εὐνόμου. Gesner. Mediceus, διευτυχοῦν τοῦ εὐνόμου.

Cap. xxviii. ἐν τῶν παλαιοτάταις τοῦ χρόνου] ἐν τοῖς παλαιοτάτοις. Gesner.

Νηάδας·] Νηΐδες Heraclide de Politiis. Idem.

μείζων βία τῶν νηάδων] Forte, μεῖζον βοᾷ τῶν νηάδων: in hominem clamoſum vel nimis alta voce utentem. Idem.

Cap. xxx. περὶ Παιονίδα λίμνην] τὴν περὶ Παιονίδα λίμνην. Gesner.

Cap. xxxi. τῷ ἄσθματι ἐκπατάσαντες τὸν ἐκπλυσσόμενον ἀέρα,] Mediceus, τὸν ἐκπλισσόμενον. forte leg. ἐξαλμιζόμενον.

εἶτα οὐ θάνωσι.] εἶτα ἀποθάνωσι. Gesner. et Mediceus.

θηρατωτάτοις] ἐνθηρευτάτοις. Gesner. vel θηρατωδεστάτοις.

Cap. xxxii. χειροῦντας] χειρουργοῦντας. Gesner.

Cap. xxxiii. καὶ πολυχροία διηνθισμένην] Mediceus, διηνθισμένον.

Κάσπιος δὲ ἄρα καὶ οὗτος ὄρνις,] Rurſus eandem avem videtur inferius cap. 38. deſcribere: ex cujus collatione quaedam utrobique emendanda videntur. Ego quidem et has duas, quae hic deſcribuntur, et tertiam, quae infra, pro ave una acceperim. Gesner.

σκέλη οἱ μικρά.] μακρά. Idem.

νῶτον αὐτοῦ πορφυροῖς] πορφύρα. Idem.

Cap. xxxiv. μικραὶ τὸ μέγεθος καὶ οἶμαι.] σιμαί. Gesner.

ὡς καὶ τοῖς Μιλησίοις ἐρίοις] Idem ex Cteſia refert Apollonius cap. 20. Κτησίας δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ Περσικῶν, καμήλους τινὰς ἐν τῇ (ſupple τῶν Κασπίων) χώρα γίγνεσθαι, ἃς ἔχειν τρίχας πρὸς Μιλήσια ἔρια τῇ μαλακότητι· τούτων (leg. ἐκ τούτων) τοὺς ἱεροὺς (leg. ἱερεῖς) καὶ τοὺς ἄλλους δυνάστας τὰς ἐσθῆτας φέρειν.

Cap. xxxv. Ῥακίων] Ῥαυκίων potius legendum monet ad Stephanum Byzant. Lucas Holſtenius pag. 270. Triller.

καὶ οἰκῆσαι] καὶ οἰκίσαι. Gesner. nec aliter Mediceus.

Ῥᾶκον] Ῥαῦκον. Vide quae annotavi ſup. lib. xii. cap. 22. Gesner. Hiſtoriae, quam auctor hoc capite profert ex Antenore, fidem facit nummus argenteus duobus ſymbolis conſpicuus, equo nempe, cui adſiſtit Neptunus, et tridente cum

hac

hac epigraphe ΡΑΥΚΙΟΙΝ *geminorum Rhauciorum.* Hunc nummum olim evulgatum a cl. Haym in Theſauro Britann. tom. ii. pag. 147. e gaza Illuſtriſſimi Devoniae ducis, erudite, ut ſolet, illuſtravit diligentiſſimus Graecae antiquitatis inveſtigator, Edmundus Chiſhull in Commentar. ad Antiquitates Aſiaticas, pag. 127. Videlicet Rhaucii hoc ipſo numiſmate cum vetuſtae urbis, e qua emigrare coacti fuerant; tum coloniae, quam in alia parte Cretae condiderant, memoriam apud poſteros propagare voluerunt. Ceterum pro Ῥακίων et Ῥᾶκον, Ῥαυκίων et Ῥαῦκον juſſu cl. Holſtenii, et fide nummi, Aeliano reſtitui.

Cap. xxxvi. ἤδ' ὅς. (Θαυμάζων τὸ αἴτιον ὅ,τί ποτε ἦν, τῶν ἄλλων τὸ ἀναγκάζον ἀπεχομένους τοὺς λέοντας, τῶν καμήλοις ἐπιτίθεσθαι, ὃ μήτε πρότερον ὀπώπεσαν θηρίον, μήτ' ἐπεπειρέατο αὐτοῦ.)] Parentheſi incluſa ex Herodoti ſeptimo ſupplevimus. Gesner. nempe cap. 25. Iſtam vero periodum, utpote Herodoteam, non Aelianeam, ex hoc capite eliminandam duxi.

καὶ ὅσοι λῷον] καὶ ὅσοι λεόντων] Gesner.

εἰδότας] ἰδόντας. Idem.

Cap. xxxvii. Ἀλοῶντες ἄνθρωποι] Apoſtolius Cent. ii. prov. 6. Tzetzes Chil. iv. 134, 302.

ἑκκαίδεκα,] Apoſtolius, εἷς καὶ δέκα.

ἕνα αὐτῶν] Mediceus et Apoſtolius, ἕνα ἑαυτῶν.

γειτνιώσης] Idem, γειτονούσης.

ἐγκρατὴς ἐγένετο,] Apoſtolius, κρείττων γενόμενος ἐγένετο, prave.

τοῦτο δὴ τὸ Ὁμηρικὸν] Iliad. A. ϛ 4. ubi vulgo legitur:

> αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν,
> Οἰωνοῖσί τε πᾶσι.

Vbi pro πᾶσι Zenodotum legiſſe δαῖτα docet Euſtathius.

ἔμελλεν] Apoſtolius ἔμελλεν, et mox ἀπολεῖσθαι, mendoſe.

ἢ ἄκων,] ἢ καὶ ἄκων. Idem.

καὶ πολλάς] κύλικας πολλάς. Gesner. Malim, καὶ πολλά.

περὶ τὸν χῶρον,] Apoſtolius, ἐπὶ τὸν χῶρον.

καὶ τῷ μὲν ταῦτα εἴρητο] Mediceus, εἴρητο.

ὁρᾷ δὲ στρεφεὶς] Mediceus et Apoſtolius, ὁρᾷ δὲ ἐπιστραφείς.

ὁ μὲν ἀετὸς τῷ σώσαντι ἀμοιβῇ] τῷ σωτῆρι εὐγνώμων, vel εὔχαρις. Gesner. In margine legitur τῷ σωτῆρι εὐγνώμων, vel εὔχαρις, quod non improbo. Minore tamen mutatione et majore veriſimilitudine emendarem, τῷ σώματι ὑγιὴς, *corpore ſana atque integra aquila.* Triller. Mediceus et Apoſtolius, τῷ σώσαντι ἀμοιβῇ venuſte. Sequitur enim τῆς ἰσοτίμου σωτηρίας ἀπέδωκε τὸν μισθόν.

εἰσφοιτήσαντι] ἐκφοιτήσαντι. Gesner.

ὥστε κρίνειν ἐμὲ] Mediceus, ὥστε κρίνειν ἐμέ.

Cap. xxxviii. Ἐν θαλάσσῃ τῆς Κασπίας] Hoc caput codex Mediceus tranſponit poſt caput xxxiii. Vbi vide notam doctiſſimi Geſneri.

ἀλλὰ τὸν εὐγενῆ χῆνα καὶ τοὺς ἄλλους ἰδεῖν ὑπερέχειν.] Mediceus, ἀλλὰ καὶ τὸν εὐγενῆ χῆνα καὶ τοὺς ἄλλους ἰδεῖν ὑπερέχοντα.

τὰ δὲ ὑπὸ τὴν γῆν γαστέρα περὶ σιμα.] Vide ſupra quoque cap. 33. Gesner. τὸ γῆν nihili eſt, et recte abeſt a Mediceo.

κεφαλὴν δὲ λεπτὴν] Mediceus, κεφαλὴν δὲ ἄγαν λεπτήν.

“ ſaniam juvat, quod commodum
“ ad me Lutetia ſcripſit amicus,
“ nempe doctiſſimum Baluſium ſibi
“ oſtendiſſe duo unius rhinocerotis
“ cornua, una cum altero Pliniano
“ et unico cornu.”

σιδήρῳ γὰρ τὸ καρτερὸν προσείκασαι] Mediceus, σιδήρῳ δὲ τὸ καρτερὸν αὐτοῦ προσείκασαι.

ὑποτέμνει τε,] Malim, ἣν ὑποτέμνει τε.

ὁ γὰρ οὐ μετὰ μικρὸν] Forte μακρὸν, vel negatio tollenda. GESNER. aut potius legendum, ὁ γὰρ οὖν μετὰ μικρόν.

καὶ πολλοὶ σεσφα ἐντυχεῖν ἐστι] καὶ πολλοῖς, ὥς φασιν. GESNER. Locus miſere depravatus: in margine eſt πολλοῖς, ὥς φασιν, quod nihil huc facit. Emendandum haud dubie πολλοῖς ἐλέφασιν ἐντυχεῖν ἐστι τεθνεῶσι, ſenſu admodum claro. TRILLER. Venuſta hac conjectura ſcripturam codicis Medicei adſecutus fuit doctiſſimus Trillerus. Eadem etiam in mentem venerat cl. Pauwio.

ἀλλὰ ὑποτρέχων πως ὑποπεσόντος πιεσθῇ, περιβαλλόμενος] Addo, ὁ ἐλέφας. GESNER. Haec adjectio neceſſaria non eſt, ſi locus hic ita conſtituatur, ἀλλ᾽ ὑποτρέων πως ὑπ᾽ ἐμπεσόντος, vel ὑπ᾽ ἐλέφαντος, πιεσθῇ, ὃς περιβαλλόμενος τὴν προβοσκίδα αὐτὸν κατέχει: *verum quodammodo prae timore aufugiens*. Cl. Pauwius malebat, ὑποτρέχων ποσὶν ἐπιπεσόντος, vel ὑπερπεσόντος, πιεσθῇ.

ἐμπίπτων τοῖς κέρασι κατόπτει, ὥς πελέκυσιν.] καὶ ἐμπίπτων. τοῖς κέρασι κατακόπτει. GESNER. Bene in margine Geſnerus emendat κατακόπτει. Legi tamen etiam poſſet καταλύπτει. TRILLER. Mediceus, ἐμπ. τ. κ. κατακόπτει.

CAP. XLV. οἱ τῶν Αἰθιόπων ταῦροι,] Agatharchides apud Photium Biblioth. pag. 1363. Diodorus Sic. lib. iii. pag. 168. Plinius lib. viii. cap. 21.

οὕτως.] ὅλως. GESNER.

στέργουσιν] τείνουσιν. IDEM. vel στερροῦσιν.

καὶ ἀναστήσαντες αὐτοὺς] αὐτά. GESNER. Malim αὐτοῖς, nam αὐτὰ proxime praeceſſit.

εἶτα οὐ] εἶτα οὖν. GESNER.

οἱ πάνυ νομεῖς ἀπαρχεῖν] Mediceus, ἐπαρκεῖν.

ῥώμην ταύρου, σιδήρου γὰρ κρείττων ἐστί.] Mediceus, ῥώμην γὰρ ταύρου, σιδήρου δὲ κρεῖττόν ἐστι.

CAP. XLVI. Μνασέας ἐν τῇ Εὐρώπῃ Διὸς,] ἐν τοῖς Ἐρωτικοῖς. GESNER. Mediceus, ἐν τῇ Εὐρώπῃ Διός. Legendum putem, ἐν τῷ τῆς Εὐρώπης δευτέρῳ. Athenaeus lib. vii. pag. 296. Μνασέας ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Εὐρωπιακῶν. Et xii. pag. 530. ὡς Μνασέας φησὶν ἐν τρίτῳ τῆς Εὐρώπης. Suidas in v. Πραξιδίκη: Μνασέας ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης. Fulgentius in Expoſ. Serm. Ant. *Mnaſeas tamen* III. *Europae libro ſcripſit, Apollinem poſtquam ab Iove ictus* etc. Ejuſdem librum i. et ii. Περὶ Ἀσίας laudant ſcholiaſtes Apollonii Rhodii lib. i. Argon. ℣ 1129. atque Athenaeus lib. viii. cap. viii. Ejuſdem etiam Περίπλουν laudant Athenaeus lib. viii. init. et Suidas v. Πύθου χελιδόνος. Patria autem Patrenſem [Πατρέα] fuiſſe docent Athenaeus et Suidas in v. Σάβοι, ex mſ. Leidenſi. Nam vulgo iſtic, ut et in v. Πύθου χελιδόνος, Παταρεὺς legitur. Confer cl. Voſſium lib. i. De hiſt. Gr. cap. 21.

Ἱερακλέους] Ἡρακλέους. GESNER.

ἐν τῷ τῆς Ἥρας] Lege Ἥβης, quomodo vertit Geſnerus.

Ὀχετὸς γὰρ ἀεννάου] Mediceus, Ὀχετὸς γὰρ ἄρα ἀεννάου.

οἱ δὲ ἄρρενες, ὅταν ἡ καιρὸς ὑποθορνύμενοι ὑπερπέτονται τὸν ὀχετόν· ὁμιλήσαντες γὰρ ταῖς θηλείαις,] Mediceus, οἱ

δὲ

δὲ ἄρρενες, ὅταν ἥ καιρὸς ὑποθόρνυσθαι, ὑπερπέτονται τὸν ὀχετὸν, εἶτα ὁμιλήσαντες τῶν θηλείαις.

οἷα εἰκὸς καὶ πρῶτα] Conjunctio abeſt a Mediceo.

αἱ μὲν μητέρες τὰς θυγατέρας, οἱ δὲ υἱεῖς] Mediceus, αἱ μ. τὰς θ. τοὺς υἱεῖς.

EPILOGVS.

ΣΠουδῇ τῇ ἐμῇ] Potius foret, σπουδὴ ἡ ἐμή.

ἀνιχνεύσαιτε] ἀνίχνευσέ τε. GESNER. nec aliter Mediceus.

ὡ ὧν ὄντε ἦν] οἷόν τε ἦν. GESNER. Mediceus, ὡς οἷόν τε ἦν. Quae ſcriptura prorſus idonea eſt, ſi ſequens periodus conſtituatur hunc in modum, ὡς οἷόν τε ἦν εἰπεῖν· μὴ παραλιπόντα, ἅπερ ἔγνων, μήτε βλακεύοντα, μήτε τὰ ζῶα, ὡς ἄλογόν τε καὶ ἄφωνον ἀγέλην ὑπεριδόντα καὶ ἀτιμάσαντα, ἀλλὰ κἀνταῦθα ἔρως με σοφίας. Simili conſtructione utitur Auctor lib. xiii. Var. Hiſt. cap. 1. de Atalanta, φυγεῖν ἐθέλουσαν, ἀλλ᾽ ἐνταῦθα μὲν οὐκ ἄν τις αὐτὴν κατέλαβεν.

καὶ πῶς φιλόσοφον ἐλέφας,] θυμόσοφον, ut alibi nominat. GESNER.

καὶ εἴδη χηνῶν] καὶ εἴδη χελωῶν. GESNER. Mediceus, καὶ εἴδη ἰχθύων.

ἔχει, καὶ φυλάττω καὶ περιέρχομαι.] Mediceus, ἔχει καὶ φυλάττει, περιέρχομαι.

Ἀλλ᾽ οὐ μοι φίλον σὺν τοῖς πλουσίοις ἀριθμεῖσθαι, καὶ ἐκείνους ἐξετάζεσθαι.] σὺν ἐκείνοις. GESNER. Mediceus, Ἀλλ᾽ οὐ μοι φίλον σὺν τοῖσδε τοῖς πλουσίοις ἀριθμεῖσθαι, καὶ πρὸς ἐκείνους ἐξετάζεσθαι.

χρήματα ἅμα καὶ κλήματα.] Mediceus, χρήματά τε ἅμα καὶ κλήματα.

μηδὲ ἰδίᾳ τὰ ἑκάστῳ εἶπον] Mediceus, τὰ ἑκάστων.

ἀνέμιξα δὲ καὶ τὰ ποικίλα ποικίλως] Mediceus, τὰ ποικίλων ποικίλα.

ὅποι μ᾽ ἂν ἀπάγῃ.] Mediceus, ὅπῃ.

ἀλλὰ τόγε ποσούτων] μᾶλλον τόγε τοσούτων. GESNER. Mediceus, ἀλλὰ τόγε τῶν τοσούτων.

3

ὁπόσα ἡ φύσις ἔδωκέ τε αὐτοῖς,] Cl. Wardus legendum exiſtimat, ὁπόσα δὲ ἡ φύσις ἔδωκέ τε αὐτοῖς.

Κέφαλοι] De Cephalo vide Ovidium lib. vii. Metamorph. ℣ 705. et Antoninum Liberalem cap. 41. Metamorph.

Ἱππόλυτοι;] Euripides Hippolyto ℣ 15.

Φοίβου δ᾽ ἀδελφὴν Ἄρτεμιν, Διὸς κόρην
Τιμᾷ, μεγίστην δαιμόνων ἡγουμένη·
Χλωρὰν δ᾽ ἂν ὕλην παρθένῳ ξυνὼν ἀεὶ,
Κυσὶν ταχείαις θῆρας ἐξαιρεῖ χθονὸς,
Μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας.

Poſt χλωρὰν δ᾽ inſerui particulam ἂν, poſtulante metro.

Λεωνίδης] Quem ſaepius laudavit auctor, ut lib. ii. cap. 6 et 50. iii. 18. xii. 41.

Δημόστρατος,] Ejuſdem meminit Auctor ſupra lib. xiii. 21. et xv. 4, 9, 19.

Ἀγλαοφῶντα] Hunc pictorem laudant Cicero lib. iii. De orat. cap. 7. Plinius lib. xxxv. cap. 9. Athenaeus lib. xii. cap. 9.

ἡ νεβρὸς, ὡς Ἀπτίην·] Al. νεκρός. Ἀπτίην nomen corruptum apparet, forte Ἀπελλῆς. GESNER. ἡ νεβρὸς, ὡς Ἀπελλῆν.

ἢ τὸ πλασθὲν βοΐδιον, ὡς Μύρωνα,] Auſonius Epigr. 57.

Bucula ſum, caelo genitoris facta Myronis
Aerea: nec factam me puto, ſed genitam.

Sic

Sic me taurus init: ſic proxima bucula mugit:
Sic vitulus ſitiens ubera noſtra petit.
Miraris, quod fallo gregem? gregis ipſe magiſter
Inter paſcentes me numerare ſolet:

Et epigr. 58.

Vbera quid pulſas frigentia matris ahenae,
O vitule, et ſuccum lactis ab aere petis?
Hunc quoque praeſtarem; ſi me pro parte paraſſet
Exteriore Myron, interiore Deus.

Adde Anthologiam Graec. Epig. lib. iv. cap. vii. et Plinium lib. xxxiv. cap. 8.

Εἰ δ' εἰς τὰ τῶν τοσούτων ἐπιδεικνύει, καὶ ὑπ' αὐγὰς ἄγει] Mediceus, ἐπιδεικνύοι, et ἄγοι.

καὶ δικαιοσύνην, καὶ ἀνδρείαν] Mediceus, καὶ δικαιοσύνην, καὶ σωφροσύνην, καὶ ἀνδρείαν.

δυσσέβειαν — ἐλέγχομεν.] ἀσέβειαν ἐλέγχομεν. Gesner.

εἰ ταῦτα εἶπον] εἰ ταυτὰ εἶπον. Gesner.

Διά γε τῆς πείρας τῆσδε ὁ αὐτὸς ἐλθών.] A Mediceo abeſt articulus ὁ.

Φίλη δὲ ἡ ἀλήθειά μοι,] Supra lib. ii. cap. 11. Εἰ μὲν οὖν ἔμελλον τὴν ἐν Ἰνδοῖς αὐτῶν (ἐλεφάντων) δυσπείθειαν, καὶ δυσμάθειαν, ἢ τῶν ἐν Αἰθιοπίᾳ, ἢ τῶν ἐν Λιβύῃ γράφειν, ἴσως ἄν τῳ καὶ μῦθον ἐδόκουν τινὰ συμπλάσας κομπάζειν, εἶτα ἐπὶ φήμῃ τοῦ θηρίου τῆς φύσεως καταψεύδεσθαι, ὅπερ ἐχρῆν δρᾶν φιλοσοφοῦντα ἄνδρα ἥκιστα καὶ ἀληθείας ἐραστὴν διάπυρον.

χρήσωμαι καὶ πονηροῖς] Mediceus, χρήσωμαι πονηροῖς.

F I N I S.

ERRATA in Notis ſic emendentur.

Pag.		Lin.	Lege	Pag.		Lin.	Lege
982.	a.	45.	Gellium	1069.	b.	5.	Ψαμμιτίχου
985.	a.	12.	Ἦ δεινὸν	1072.		35.	cicadas.
	b.	3.	Εὐριπίδης πηλεῖ	1073.	a.	22.	μελειληχὼς
1001.	a.	17.	*dele* διὰ	1082.		44.	Ὀλυμπίας
1004.	b.	2.	παρὰ τοῦ	1088.	b.	36.	Cimonis
1017.	a.	5.	τρίφει	1091.	a.	36.	ᾠοτοκεῖ θύραζε τὸ
1035.		3.	Οἰταῖοι	1104.	b.	35.	εἶπες
1059.		8.	Gesner.	1118.	a.	13.	ὄφιας
1062.		12.	*dele* leg.			24.	Preſterem

INDEX
GRAECO-LATINVS
PRAECIPVORVM ANIMALIVM
AB
AELIANO
MEMORATORVM.

Numerus Romanus librum, Barbarus caput indicat.

Ἀγρεὺς, Venatrix avis, viii. 24.

Ἄδωνις, vid. Κεστρεύς.

Ἀείσκωπες, vid. Σκώψ.

Αετὸς, αἰετὸς, Aquila, i. 35, et 42. ii. 26, 39, 40, 41, 42, 43, et 46. iii. 13. iv. 26. v. 29, 30, 34, 48, et 50. vi. 29, et 46. vii. 11, et 16. ix. 2, 3, et 10. xi. 37. xii. 4 et 21. xiii. 1 et 11. xv. 1, 19, et 22. xvii. 37.

Ἀετὸς ἀστερίας, Aquila ſtellaris, ii. 39.

Ἀετὸς Διὸς, Aquila Jovis, ix. 10.

Ἀετὸς νηττοφόνος, Aquila anataria, v. 33.

Ἁλιάετος, ἁλιαίετος, Aquila marina, iii. 45. v. 50.

Χρυσαίετος, Chryſaëtos, ii. 39.

Ἀηδὼν, Luſcinia, i. 43. iii. 40. v. 38. xii. 28. *Epil.*

Ἀηδόνος νεόττια, Luſciniae pulli, iii. 40.

Αἰγιθαλὸς, Aegithalus, parus, i. 58. x. 32.

Αἴγιθος, Aegithus, v. 48.

Αἰγοθήλης, Caprimulgus, iii. 9. xvi. 22.

Αἰγυπιὸς, vid. Γύψ.

Αἴθυια, Mergus, iv. 5. vi. 46. vii. 2.

Αἴλουρος, Felis, iv. 44. v. 7, 30, et 50. vi. 27.

Αἱμόῤῥους, Haemorrhous, xv. 13, et 18.

Ἀὶξ, vid. Τράγος.

Αἰπόλιον, vid. Τράγος.

Αἰσάλων, Aeſalo, ii. 51.

Αἰτναῖος, Aetnaeus, i. 13.

Ἀκαλήφη, Vrtica [marina] vii. 35. xi. 37.

Ἄκανθος, Acanthus, ſpinus, x. 32.

Ἀκανθυλὶς, Acanthylis, iv. 5.

Ἀκοντίας, Iaculus, vi. 8. viii. 13.

Χέρσυδρος, Cherſydrus, viii. 7, et 13.

Ἀκρὶς, Locuſta, iii. 12. xi. 27.

Ἀκρὶς Ἀράβιος, Locuſta Arabica, x. 13.

Ἀλεκτρυών, Gallinaceus, ii. 30. iii. 31, et 38. iv. 16, et 29. v. 5, 28, et 50. vi. 22. vii. 7. viii. 28. xi. 26. xii. 7. xiv. 9. xv. 1. xviii. 33, et 46.

Ἀλεκτορὶς, Gallina, xiii. 25. xvii. 46.

Ὄρνις, Gallinacei generis ales, ix. 19.

ἡ Ὄρνις, Gallina matrix, iv. 29.

Ἀλεκτορίδες, Gallinacei pulli, vii. 47.

Μελεαγρίδες, Meleagrides, iv. 42.

Μελεαγρίδες ἐν Λήρῳ, Meleagrides in Lero, v. 27.

Ἀλεκτρυόνος νεοττοὶ, Gallinacei pulli, iv. 29.

πέρυσις, Pullus annotinus, vii. 47.

Ἀλιεὺς, vid. Βάτραχος θαλάττιος.

Ἀλκυὼν, vid. Κήρυλος.

Ἀλώπηξ, Vulpes, i. 36. ii. 24, 42, et 51. iv. 26, et 30. v. 24, 30, et 48. vi. 46. vii. 47. ix. 12. xiii. 11. xiv. 26. pag. 805. *E-pil.*

Κερδαλέη, Vulpes, vi. 64.

Κερδὼ, Vulpes mater, vii. 47.

Σκαφώρη, Vulpes mater, vii. 47.

Σκινδακὸς, Vulpes mater, vii. 47.

Ἀλώπηξ Κάσπια, Vulpes Caſpia, xvii. 17.

Ἀλωπεκιδεῖς, Vulpis foetus, vii. 47.

Ἀλώπηξ ἡ θαλαττία, Vulpes marina, vii. 47.

Ἀμία, Amia, xvi. 12.

Ἀμμοβάτης, vid. Διψάς.

Ἀμνὸς, vid. Κριός.

Ἄμπελος, vid. Πάνθηρ.

Ἀμφίσβαινα, Amphiſbaena, viii. 8.

Ἀνθηδὼν, Anthedo, xv. 1.

Ἀνθίας, Anthias, i. 4. iii. 28. viii. 28. xii. 47.

Ἄνθος, Florus, v. 48. vi. 19.

Ἀντακαῖος, Antacaeus, xiv. 23, et 26. pag. 807.

Ἀράχνη, Aranea, i. 21. viii. 16.

Φαλάγγιον, Phalangium, i. 57. ix. 11, et 39. xvi. 27. xvii. 11.

Φαλάγγια τετράγναθα, Phalangia tetragnatha, xvii. 41.

Ῥὰξ, Rhax, iii. 36.

Ἀραχνῶδες ζῶον, Araneae ſimile animal, viii. 16.

Ἀρείων, Arion [cochlea] x. 5.

Ἀρίω, vid. Κριός.

Ἄρκηλοι, vid. Πάνθηρ.

Ἄρκτος, Vrſus, urſa, i. 31. ii. 19. iii. 21. iv. 45. v. 49. vi. 3, et 9. viii. 1. xvii. 3.

Ἄρκτου σκυλάκιον, Vrſae catulus, ii. 19. vi. 9.

Ἅρπη, vid. Ἱέραξ.

Ἀσκαλαβώτης, Stellio, vi. 22.

Γαλεώτης, Stellio, iii. 17. ix. 19.

Ἀσπάλαξ, Talpa, xvii. 10.

Σπάλαξ, Talpa.

Ἀσπὶς, Aſpis, vipera, i. 54. ii. 5, et 24. iii. 22. iv. 54. v. 48. vi. 38, et 52. viii. 13. ix. 4, 11, 15, et 62. x. 47. xi. 33. xvi. 39. xvii. 5.

Ἀσπὶς ἱερὰ, Aſpis ſacra, xi. 32.

Ἀσπὶς μέλαινα, Aſpis nigra, vi. 38.

Ἀσπὶς πυῤῥὰ, Aſpis rutila, vi. 38.

Ἀσπὶς τεφραία, Aſpis cinerea, vi. 38.

Ἀσπὶς ἡ Λίβυσσα, Aſpis Libyca, iii. 33. vi. 38.

Ἀσπὶς Θέρμουθις, Aſpis Thermuthis, x. 31.

Ἀσπίδων ἑκκαίδεκα γένη, Aſpidum ſedecim ſpecies, x. 31.

Ἀστακὸς, Aſtacus, iv. 9. vi. 22. viii. 23. ix. 6.

Ἀστερίας, vid. Ἀετός.

Ἀστερίας, Aſterias, v. 36.

Ἀστὴρ θαλάττιος, Aſter marinus, ix. 22.

Ἀτταγᾶς, Attagen, attagena, iv. 42. vi. 45. xiii. 25. xv. 27.

Αὐλωπίας,

Αὐλωπίας, Aulopias, xiii. 17.
Ἀφύη, Aphya, apua, ii. 22.

Βασιλίσκος, Baſiliſcus, ii. 5, et 7. iii. 31. v. 50. viii. 28.
Βατὶς, Raia, xvi. 13.
Βάτραχος, Rana, ii. 56. iii. 37. ix. 13, et 15. xii. 15. xvii. 38.
ὁ ἐκ τελμάτων Βάτραχος, Rana lutana, v. 11.
Βάτραχος θαλάττιος, Rana marina, xiii. 5.
Ἁλιεὺς, Rana piſcatrix, ix. 24.
Βδέλλαι, Hirudines ſanguiſugae, iii. 11. viii. 25.
Βελόνη ἡ θαλαττία, Acus marina, ix. 17, et 60.
Βουβάλιδες, Bubali, bubalides, iii. 1. v. 48. xiii. 25.
Βουβαλίδων πῶλοι, Bubalidum foetus, vii. 47.
Βούγλωττος, Lingulaca, xi. 23.
Βούπρηστις, Bupreſtis, vi. 35.
Βοῦς, vid. Ταῦρος.
Βοῦς ὁ θαλάττιος, Bos marinus, i. 19.
Βρένθος, Brenthus, v. 48.
Βυρσοδέψης, Cerdo, i. 38.
Βωκκαλίδες, Boccalides, xiii. 25.

Γαλεὸς, vid. Κύων θαλάσσιος.
Γαλεώτης, vid. Ἀσκαλαβώτης.
Γαλῆ, Felis, muſtela, iv. 14. v. 50. vi. 41. vii. 8. ix. 41, et 55. xi. 16. xii. 5. xv. 11, et 26.
Γαλῆ ἡ θαλαττία, Muſtela marina, xv. 11.
Γέρανος, Grus, i. 44. ii. 1, 11 et 39. iii. 13 et 14. vi. 46. vii. 7. xi. 37. xiii. 25. xv. 9, et 29. xvii. 38.
Γέρανος, θαλάττιος ἰχθὺς, Grus, marinus piſcis, xv. 9.
Γλάνις, vid. Λάγυις.
Γλαῦκος, vid. Κύων θαλάττιος.
Γλαὺξ, Noctua, i. 16, et 29. iii. 9. v. 2, et 48. vii. 2. x. 37. xv. 28.
Γόγγρος, Conger, v. 48. xi. 37.
Γρὺψ, Gryps, iv. 27.
Γρυπῶν βρέφη, νεοττοὶ, Gryphum pulli, iv. 27.
Γὺψ, Vultur, i. 45. ii. 42, et 46. iii. 7. iv. 18. v. 50. vi. 46. x. 22.
Αἰγυπιὸς, Aegypius, vultur, ii. 46. v. 48.

Δάκετα, vid. Ὄφις.
Δέλφαξ, vid. Σῦς.
Δελφὶν, δελφὶς, Delphinus, i. 5, et 18. ii. 6, 8, et 52. iv. 9. v. 4, 5, et 48. vi. 15. viii. 3, et 11. ix. 7, et 59. x. 8. xi. 12, 23, et 27. xii. 6, 12, et 45. xiv. 23, et 24. xv. 2, 6, 17, et 23. xvi. 18.
Δίκαιρος, Dicaerus, iv. 41.
Διψὰς, Dipſas, vi. 51.
Ἀμμοβάτης, Ammobates.
Καύσων, Cauſon.
Κεντρὶς, Centris.
Μελάνουρος, Melanurus.
Πρηστὴρ, Preſter.
Δορκὰς, vid. Ἔλαφος et Τράγος.
Δράκων, Draco, ii. 26. iii. 47. v. 48. vi. 4, 17, 21, 22, 33, et 63. viii. 11. x. 48. xi. 16 et 26. xii. 36. xv. 23. xvi. 39. *Epil.*
Δράκων ὁ χερσαῖος, Draco terreſtris, xiv. 12.
Δράκοντες φονέες ἐλεφάντων, Dracones elephantorum interfectores, ii. 21.
Δράκοντες ἐν τῇ Ἠπείρῳ ἔκγονοι τοῦ ἐν Δελφοῖς Πυθῶνος, Dracones in Epiro a dracone Delphico prognati, xi. 2.
Δράκων, Draco [piſcis] ii. 50.
Δράκων ὁ θαλάττιος, Draco marinus, v. 37. xiv. 12.
Δρυοκολάπτης, Dryocolaptes, picus Martius, i. 45.

Ἐγγραύλεις, Engraules, viii. 18.
Ἐγκρασίχολοι, Encraſicholi, viii. 18.
Λυκόστομοι, Lycoſtomi, viii. 18. xiii. 2.
Ἔγχελυς, Anguilla, viii. 4. xiv. 8. xv. 9.
Ἔλαφος, Cervus, cerva, ii. 9. iii. 1, et 17. iv. 21, et 24. v. 24. vi. 5, 11, et 12. vii. 39, et 46. viii. 1, 2, et 6. ix. 20. xi. 7, 25, et 40. xii. 18, et 46. xiii. 15. xiv. 5. xv. 9. xvii. 10, 26, et 31.
Ἔλαφοι Ἠπειρώτιδες, Cervi Epirotici, v. 56.
Ἔλαφοι ἐν Σύροις, Cervi in Syria, v. 56.
Δορκὰς, Dorcas, caprea, vii. 47.
Δορκάδες Λιβύστιναι, Dorcades Libycae, xiv. 14.
Ζόρκες, Damae, vii. 19, et 47.
Κεμὰς, Hinnulus [cervi] xvii. 26.
Κεμὰς Λιβυστινὴ, Comas Libyca, xiv. 14.
Πρόκες, Capreae, vii. 19 et 47.
Ἐλέφας, ἐλέφαντος, Elephas, elephantus, i. 37, et 38. ii. 11, et 18. iv. 10, 21, 31, et 44. v. 48, 49, 50, et 55. vi. 1, 21, 22, 52 56, et 61. vii. 2, 6, 13, 36, 37, 41, 43, 44, et 45. viii. 10, 15, 27, et 28. ix. 8, 56, et 58. x. 1, 10, 12, et 17. xi. 14, 15, 26, et 37. xii. 44. xiii. 7, 8, 22, et 24. xiv. 5, et 6. xv. 15. xvi. 12, 15, 18, et 36. xvii. 7, 29, 32, et 43. *Epil.*
Ἐλέφας στρατιώτης, Elephantus militaris, xiii. 9.
Ἐλέφας Πραίσιος, Elephas Praeſius, xiii. 8.
Ἐλέφας Ταξίλας, Elephas Taxilas, xiii. 8.
Ἐλεφάντων βρέφη, πώλια, Elephantorum pulli, iii. 46. vii. 15 et 36.
Ἐλεφαντίσκια, Elephantorum foetus, viii. 27.
Ἔλλοψ, Ellops, viii. 28.
Ἕλμινθες, Lumbrici, v. 46. viii. 9. ix. 33.
Ἔνυδρος, Lutra, xi. 37.
Κύων ποτάμιος, Canis fluviatilis, xiv. 21.
Ἐξώκοιτος, Exocoetus, ix. 36.
Ἔποψ, Vpupa, i. 35. iii. 26. vi. 46. x. 16.
Ἐρίθακος, Rubecula, vii. 7.
Ἔριφος, vid. Τράγος.
Ἑρπετὰ, vid. Ὄφις.
Ἐρωδιὸς, Ardea, ardeola, i. 1, et 35. iii. 23. iv. 5. v. 35 et 48. vii. 2. x. 5, et 37. xvii. 22.
Εὐλαὶ, Vermes, xvi. 14.
Ἐφήμερα ζῶα, Ephemera animalia, ii. 4.
Ἐχενάτης, vid. Μῦς.
Ἐχενηΐς, Echeneïs, remora, i. 36. ii. 17.
Ἐχῖνος χερσαῖος, Erinaceus, herinaceus terreſtris, iii. 10. iv. 18. vi. 24. 56, et 64. xiv. 4.
Ἐχῖνος θαλάττιος, Echinus marinus, vii. 33. ix. 47. xi. 37. xii. 25. xiv. 4. xvi. 16.
Ἔχις, Vipera, i. 24, 50, et 52. ii. 24. vi. 12, 41, et 51. ix. 15, et 66. x. 6, et 49. xv. 16. xvii. 3.
Ἔχιδνα, Vipera, v. 16. x. 6.

Ζόρκες, vid. Ἔλαφος.
Ζύγαινα, Libella, ix. 49.
Ζῶα σατύροις ἐμφερῆ τὰς μορφὰς, Beſtiae ſatyrorum formam gerentes, xvi. 21.

Ἡγεμὼν τῶν κητῶν, Dux cetacei generis, ii. 13.
Ἡμίονος, Mulus, ii. 7, et 10. v. 8. vi. 49. vii. 13, et 42. xii. xiv. 25. xvi. 9, et 37.

Ἡπατος,

Ἥπατος, Hepatus, jecorinus, ix. 38. xv. 11.
Ἥσυχος, Heſychus, xiv. 23.

Θρίσσα, Thriſſa, vi. 32.
Θύμαλλος, Thymallus, xiv. 22.
Θύννος, Thunnus, thynnus, ix. 47. xiii. 16, 17, et 27. xiv. 26. pag. 807. xv. 3, 5, et 6. xvi, 18.
Θῶς, Thos, lupus cervarius, i. 7. xii. 28.
Θώων σκύμνοι, Thoum foetus, vii. 47.

Ἶβις, Ibis, i. 38. ii. 35 et 38. vi. 46. vii. 45. x. 29.
Ἱέραξ, Accipiter, vultur, ii. 42, et 43. iii. 45. v. 50. vii. 9. x. 14, et 24. xi. 37, et 39. xii. 4.
Ἱέραξ νόθος, Accipiter nothus, ii. 43.
Ἱέραξ ὀρείτης, Accipiter montanus, ii. 43.
Ἱέραξ πελάγιος, Accipiter pelagius, vi. 45.
Ἱέραξ τανυσίπτερος, Accipiter tanyſipterus, xii. 4.
Ἱέραξ φασσοφόνος, φασσοφόντης, Accipiter palumbarius, xii. 4.
Ἱέραξ ὠκύπτερος, Accipiter ocypterus, xii. 4.
Ἅρπη, Harpe, i. 35. ii. 47. xii. 4.
Κεγχρηΐς, Cenchris, ii. 43.
Μέρμνος, Mermnus, xii. 4.
Τριόρχης, Buteo, xii. 4.
Φήνη, Oſſifraga, xii. 4.
Ἱέραξ πελάγιος, Accipiter marinus, ix. 52.
Ἰκτὶν, ἰκτῖνος, Milvus, i. 35. ii. 46. iv. 5, et 26. v. 47, et 50.
Ἰουλὶς, Iulis, ii. 44.
Ἵππος, Equus, i. 28, et 36. ii. 10, et 17. iii. 1, et 7. iv. 3, 6, 7, 50, et 53. v. 3, 11, 19, 44, et 50. vi. 6, 10, 19, et 44. vii. 12, et 46. x. 48. xi. 36, et 37. xii. 15, 34, et 40. xiii. 14 et 24. xiv. 10, 11, 18, 25, et 28. xv. 24, et 25. xvi. 11, 16, 20, 23, 25, et 37. xvii. 9, 17, 34, et 45. *Epil.*
Ἡ ἵππος, ἵππος θῆλυς, ἵππος θήλεια, Equa, iii. 17. iv. 8, et 11. vi. 48. ix. 48, et 54. xi. 18, 31, et 36. xii. 16, et 44. xiv. 18. xv. 25.
Ἵπποι ἄγριοι, Equi feri, xvi. 9.
Ἵπποι λυκοσπάδες, Equi lycoſpades, xvi. 24.
Ἵππος Γετικὸς, Equus Geticus, xv. 24.
Ἵππος Ἰνδὸς, Equus Indicus, xiii. 9.
Ἵππος Λίβυς, Equus Libycus, iii. 2. xii. 34. xiv. 10 et 14.
Ἵππων βρέφη, πῶλοι, Equini pulli, iii. 8. iv. 7. vi. 48.
Ἵππου υἱὸς, Pullus equae, iv. 7.
Ἵππος μονόκερως, Equus unicornis, iii. 41.
Ἵππος ὁ ποτάμιος, Equus fluviatilis, hippopotamus, vi. 53. vii. 19. xi. 3, et 37.
Ἵππουρος, Hippurus, xv. 1.
Ἴυγξ, Torquilla, vi. 19.
Ἰχθύδιον Ἰνδικὸν, Piſciculus Indicus, viii. 7.
Ἰχθὺς ἱερὸς, Piſcis ſacer, viii. 28.
Ἰχθὺς μέλας ἰσχυρῶς ἐν Λουσίᾳ ποταμῷ, Piſcis nigerrimus in Luſia flumine, x. 38.
Ἰχνεύμων, Ichneumo, iii. 22. iv. 44. v. 48. vi. 38. viii. 25. x. 47.

Καλαμοδύτης, Calamodytes, vi. 46.
Καλλιώνυμος, Callionymus, xiii. 4.
Κάμηλος, Camelus, iii. 7, et 47. iv. 55. v. 3, et 50. vi. 60. x. 3. xi. 36. xii. 15, et 34. xvii. 32, 33, et 36.

Κάμηλος

Κάμηλος ἡ ἐκ Βάκτρων, Camelus Bactrianus, iv. 55.
Κάμπη, Eruca, vi. 36. ix. 39.
Κανανλᾶνες, vid. Μῦς.
Κανθαρὶς, Cantharis, ix. 39.
Κάνθαρος, Scarabaeus, i. 38. iv. 18. vi. 46. x. 15. *Epil.*
Κάνθαρος ἐν Ἰνδοῖς, Cantharus Indicus, iv. 46.
Κάνθαρος ὁ θαλάττιος, Cantharus marinus, i. 26.
Κάπρος, vid. Σῦς.
Κάπρος, Aper [piſcis] x. 11.
Κάραβος, Locuſta, ix. 25. xvi. 3.
Κάραβος, Locuſta [piſcis] i. 32. ix. 6. x. 38. xi. 37. xiii. 26. xiv. 9.
Καρὶς, Squilla, i. 15, et 30. ii. 44. xi. 37. xvi. 13.
Καρκῖνος, Cancer, i. 35. iii. 29. vi. 52. vii. 23. viii. 16. ix. 6. xi. 37. xiv. 9. xvi. 48. xvii. 1.
Καρκῖνος δρομίας, Cancer curſor, vii. 24.
Καρκῖνος πηληλίας, Cancer lutarius, vii. 30.
Καρκῖνος ὁ ποτάμιος, Cancer fluviatilis, vi. 26.
Καρκινάδες, Cancelli, viii. 31.
Καρτάζωνος, Cartazonus, xvi. 20.
Καστορίδες, Caſtorides, ix. 50.
Κάστωρ, Caſtor, fiber, vi. 34. xi. 37.
Κατρεὺς, Catreus, xvii. 23.
Κάτω βλέπον, Catoblepon, vii. 5.
Καύσων, vid. Διψάς.
Κεγχρὶς, Miliaria, xiii. 25.
Κεμὰς, vid. Ἔλαφος.
Κεντρὶς, vid. Διψάς.
Κεντρίτης, Centrites, ix. 11.
Κεντρίτης, vid. Κύων θαλάσσιος.
Κεράστης, Ceraſtes, i. 57. xii. 41. xvi. 28.
Κερδαλέη, vid. Ἀλώπηξ.
Κερδὼ, vid. Ἀλώπηξ.
Κερκορῶνοι, Cerciones, xv. 14.
Κεστρεὺς, Mugil, v. 48. vii. 19. ix. 7.
Ἄδωνις, Adonis, ix. 36.
Κέφαλος, Capito, mugil, i. 3. xiv. 22.
Κέφαλος ὀξύρυγχος, Capito oxyrynchus, i. 12.
Κῆπος, Cepus, xvii. 8.
Κήρυλος, Carulus, cerulus, v. 48. vii. 17. xii. 9.
Ἀλκυὼν, Alcedo, halcyon, i. 36. v. 48. vi. 19. vii. 17. ix. 17.
Κήρυξ, Buccina, ix. 6. xi. 37, xvi. 12.
Κῆτος, Cetus, cetus marinus, cetaceus piſcis, cetacea bellua, i. 55. ii. 13. ix. 49. xii. 41. xiv. 23, et 28. xv. 23. xvi. 12. xvii. 6.
Κήτη γυναικῶν ὄψιν ἔχοντα, Cete muliebri facie praedita, xvi. 18.
Κήτη κριῶν κεφαλὰς ἔχοντα, Cete arietum capita habentia, xvi. 18.
Κήτη Λεόντων κεφαλὰς ἔχοντα, Cete leonum capita habentia, xvi. 18.
Κήτη παρδάλεων κεφαλὰς ἔχοντα, Cete pantherarum capita habentia, xvi. 18.
Κήτη Σατύρων μορφὰς ἔχοντα, Cete ſatyrorum formam habentia, xvi. 18.
Κήτη ἀμφίβια, Cete in utraque ſede viventia, xvi. 18.
Κηφὴν, Cephen, fucus, i. 9. v. 11 et 47.
Κίγκλος, Cinclus, motacilla, xii. 9.
Κιθαρῳδὸς, Citharoedus, xi. 23.
Κινάμωμος, κιννάμωμος, Cinamomus, cinnamomus, ii. 34. xvii. 21.
Κίρκη, Circe, iv. 5 et 58.
Κίρκος, Circus, i. 35. iii. 45. iv. 5 et 58. v. 48, et 50. vi. 45, et 46.
Κίττα, Pica, vi. 19.

Κίχλη,

Κίχλη, Turdus, i. 35. xii. 28.
Κίχλη, Turdus [piſcis] xii. 28.
Κόγχη, Concha, iii. 20. v. 35.
αἱ Κόγχαι. μητέρες τῶν Μαργαριτῶν, Conchae Margaritarum genitrices, x. 13, 20.
Κόκκυξ, Cuculus, iii. 30.
Κόκκυγος βρέφη, Cuculi pulli, iii. 30.
Κολοιὸς, Graculus, monedula, i. 6. iii. 12. iv. 30. v. 48. vii. 2. xii. 37. xvii. 16.
Κόνιλος, Cuniculus, xiii. 15.
Κορακῖνος, Coracinus, xiii. 17. pag. 747. xiv. 23, et 26 pag. 807.
Κόραξ, Corvus, i. 35, 47, et 48. ii. 26, 49, et 51. iii. 43. iv. 5. v. 48. vi. 19, et 45. vii. 7, et 18. xiii. 11.
Κόραξ Αἰγύπτιος, Corvus Aegyptius, ii. 48.
Κόραξ Λίβυς, Corvus Libycus, ii. 48.
Κοροκόττα, Corocuta, crocuta, vii. 22.
Κόρυδος, κορυδαλὸς, Alauda, i. 35. iii. 30. iv. 5. vi. 46. xvi. 5.
Κορώνη, Cornix, i. 35. iii. 9. v. 8, et 48. vi. 7, 45, et 46. vii. 2.
Κορώνη ἐνάλιος, Cornix maritima, xv. 22.
Κόσσυφος, Merula, vi. 19, et 46. viii. 24. xii. 28.
Κόσσυφος ἐν τῇ Κυλλήνῃ, Merula in Cyllene, v. 27.
Κόσσυφος ὁ θαλάττιος, Merula marina, i. 14 et 15. xii. 28.
Κοχλίας, κόχλος, Cochlea, i. 57. ii. 45. xiv. 28.
Κοχλίας θαλάττιος, Cochlea marina, xi. 21.
Κοχλίας Ποντικὸς, Cochlea Pontica, x. 6.
Κοχλίας ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, Cochlea Rubri maris, xi. 21.
Κράμβις, Crambis, ix. 39.
Κρὲξ, Crex, iv. 5.
Κριὸς, Aries, i. 6, et 26. iv. 31. v. 29. vii. 29. viii. 11. x. 18. xv. 15. xvi. 37.
Ὄϊς, Ovis, i. 26, et 38. iv. 32, et 46. v. 48. viii. 21. ix. 31, et 48. x. 50. xv. 1. xvi. 20. xvii. 31.
Πρόβατον, πρόβατα, Ovis, ovillum pecus, iii. 24. iv. 32. v. 27. vii. 8, 19, et 27. viii. 21. xi. 4, et 29. xii. 36, et 40. xv. 7, et 25. xvi. 16, 26, et 32.
Ὄϊς Ἀβυδηναὶ, Oves Abydenae, iii. 32.
αἱ Ὄϊς αἱ Ἀραβίων, Oves Arabicae, x. 4.
Πρόβατα τρίχας καμήλων ἔχοντα, Oves pilis camelorum hirſutae, xvii. 10.
Ἀμνὸς, Agnus, iv. 15.
Ἀρὴν, Agnus, v. 3, et 25. vii. 8. xii. 3, et 31. xiv. 8. xvi. 34.
Λίμνη [leg. Ἄμνη] Agna, v. 50.
Κριὸς, Aries [piſcis] ix. 49.
Κροκόδειλος, Crocodilus, ii. 33. iii. 11. iv. 44. v. 23. vi. 52. vii. 47. viii. 4, et 25. ix. 3, et 58. x. 21, 24, et 47. xi. 37. xii. 15.
Κροκόδειλος ὁ χερσαῖος, Crocodilus terreſtris, i. 58.
Κροκοδείλων δύο γένη ἐν Γάγγῃ, Crocodilorum duo genera in Gange, xii. 41.
Κυανὸς, Cyanus, iv. 59.
Κύκνος, Cycnus, olor, ii. 32. iii. 7. v. 34, et 48. vi. 9. x. 36. xi. 1, et 37. xiv. 13. xvii. 24.
Κύμινδις, Cymindis, xii. 4.
Κυνοκέφαλος, Cynocephalus, iv. 46. vi. 10. vii. 19. x. 36. xvii. 8.
Κυνομυῖα, Muſca canina, iv. 51.
Κυπρῖνος, Cyprinus, xiv. 23, et 26. pag. 807.
Κύων, Canis, i. 6, 8, et 37. iii. 1, et 7. iv. 31, et 45. v. 24, 46, et 50. vi. 10, 16, 22, 25, et 62. vii. 10,

10, 12, 13, 19, 28, 29, 38, 40, et 47. viii. 1. ix. 5, 15, et 55. x. 41, et 45. xi. 3, 5, 13, 15, 19, 20, 27, et 37. xii. 16, 22, 33, 35, et 46. xiii. 14, et 24. xiv. 5, et 27. xvi. 11, 20, 21, 24, pag. 895. et 31. xvii. 25.
Κύων ἀγρευτικὸς, Canis venaticus, viii. 2, et 9.
Κύων θηρευτικὴ, Canis venatica, vi. 59.
Κύων οἰκουρὸς, Canis domeſticus, ix. 54.
Κύων μικρὸς, σμικρὸς, Canicula, i. 55. xiv. 21.
Κύων Αἰγύπτιος, Canis Aegyptius, vi. 53.
Κύων Ἐρετρικὸς, Canis Eretrienſis, xvii. 8.
Κύων Ἰνδικὸς, Canis Indicus, iv. 19. viii. 1. xv. 14.
Κύων Καρμάνιος, Canis Carmanius, iii. 2.
Κύων Κρῆσσα, Canis Cretica, iii. 2.
Κύων Μεμφίτης, Canis Memphiticus, vii. 19.
Κύων Μολοσσὸς, Μολοττὸς, Canis Moloſſus, iii. 2. xi. 20.
Κύων Ὑρκανὸς, Canis Hyrcanus, xvii. 6.
Κυνίδιον, Catellus, canicula, iii. 1. xvi. 18. xvii. 17.
Κυνίδιον Μελιταῖον, Catellus Melitenſis, xvi. 6.
Κυνίδιον Σικελικὸν, Canicula Sicula, vii. 25.
Σκύλακες, Catuli, foetus canum, vii. 12 et 47.
Σκυλάκια, Catuli canum, iii. 25. iv. 34.
Κύων, Canicula [piſcis] xv. 11.
Κύων θαλάττιος, θαλαττία, Canicula marina, i. 17, et 55. xiv. 21, et 24.
Κύων ἐνξιφίας, Canis Xiphias, xiii. 4.
Γαλεὸς, Galeus, muſtelus, i. 55. ii. 55. ix. 65. xi. 36. xv. 11.
Γλαῦκος, Glaucus, i. 16.
Κεντρίτης, Centrita, i. 55.
Κύων ποτάμιος, vid. Ἔνυδρος.
Κωβιὸς, Gobius, ii. 50. iii. 18.
Κώνωψ, Culex, xiv. 22. xvii. 40.
Κωφίας, Cophias, viii. 13.
Τυφλίνης, Typhlines, viii. 13.
Τύφλωψ, Typhlops, viii. 13.
Κώψ, vid. Σκώψ.

Λάβραξ, Lupus [piſcis] iii. 18. v. 48. x. 2. xiv. 22. xvi. 12.
Λάβραξ ὁ θαλάττιος, Lupus marinus, i. 30.
Λάγνις [leg. Γλάνις] Glanis, xii. 14.
Λαγωὸς, λαγὼς, Lepus, ii. 14, et 39. iv. 26. v. 24. vi. 47. vii. 8, 19, et 47. viii. 2. ix. 10. xi. 9. xii. 19. xiii. 11, 12, 13, 15, et 24.
Λαγὼς ἐκ πεδιάδος γῆς, Lepus campeſtris, xiii. 14. pag. 739.
Λαγὼς ὄρειος, Lepus montanus, iv. 26. xiii. 14. pag. 739, et 741.
Λαγὼς ἐν τοῖς Βισάλταις, ἐν Βισαλτίᾳ, Lepus in Biſaltia, v. 25. xi. 40.
Πτὼξ, Lepus adultus, vii. 19, et 47.
Ταχίνας, Lepus adultus, vii. 47.
Λαγιδεῖς, Leporum foetus, vii. 47.
Λαγὼς θαλάττιος, Lepus marinus, ii. 45. ix. 51. xvi. 9.
Λαέρτης, vid. Μύρμηξ.
Λαέρτης, vid. Σφήξ.
Λάρος, Larus, gavia, iii. 20. iv. 5. v. 48. vi. 46. xv. 10, et 23.
Λεπὰς, Patella, vi. 55.
Λέων, Leo, i. 31 et 36. iii. 1, 21, 27, et 31. iv. 3, 18, 19, 21, 27, 34, et 45. v. 24, 39, 48, et 50. vi. 1, et 22. vii. 6, 8, 23, 36, 47, et

et 48. viii. 1, et 28. ix. 1, 6, et 30. xi. 26, et 37. xii. 7. xiii. 14. xvi. 10. xvii. 27, et 31. *Epil.*
Λέαινα, Leaena, iii. 21. iv. 3. v. 50. xii. 40.
Λέων ἐν Ἰνδοῖς, Leo Indicus, xvii. 26, 36, 41, et 45.
Λέων Νεμεαῖος, Leo Nemeaeus, xii. 7.
βρέφη τοῦ Λέοντος, Catuli leonis, iv. 34.
σκύμνοι Λεόντων, foetus Leonum, vii. 47.
Λεοντιδεῖς, foetus Leonum, vii. 47.
Λέων θαλάσσιος, Leo marinus, ix. 49. xiv. 9.
Λίμνη, vid. Κριός.
Λύγγαι, i. 58.
Λύγξ, Lynx, iv. 18. vii. 47. xiv. 6.
Λυγγῶν σκύμνοι, Lyncum foetus, vii. 47.
Λύκος, Lupus, i. 31, et 36. iii. 6, et 32. iv. 3, 4, et 15. v. 19. vi. 65. vii. 8, 20, et 47. viii. 6, et 14. ix. 18. x. 26. xi. 6, et 37. xii. 30, et 40. xiii. 1. xv. 1, et 3. xvii. 31.
Λυκιδεῖς, Luporum foetus, vii. 47.
Σκύλακες Λύκων, Luporum foetus, vii. 47. vid. Ἐγγραύλεις.
Λυκόστομος, Lycoſtomus, viii. 18.

Μαινὶς, Maena, maenis, i. 58. xii. 28.
Μαιῶται, Maeotae, x. 19.
Μάλθη, Maltha, ix. 49.
Μάργαρος Βρεττανικὸς, Concha margaritifera Britannica, xv. 8.
Μάργαρος Ἐρυθραῖος, Concha Margaritifera Rubri maris, xv. 8.
Μάργαρος Ἰνδὸς, Concha margaritifera Indica, xv. 8.
Μάργαρος χερσαῖος, Concha margaritifera terrena, xv. 8.
Μαργαρίτης τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάττης, Margarita Rubri maris, x. 13.
Μαρτιχόρας, Martichoras, iv. 21.
Μελαγκόρυφος, Atricapilla, vi. 46.
Μελάνουρος, Melanurus, i. 41.
Μελάνουρος, vid. Διψάς.
Μελεαγρίδες, vid. Ἀλεκτρυών.
Μέλισσα, Μέλιττα, Apis, 1, 9, 10, 11, 58, 59, et 60. ii. 57. v. 10, 11, 12, 13, 42, et 49. viii. 6. xi. 37. xii. 37. xiv. 22. xv. 1, et 8. xvi. 31.
Μέλιτται ἀργοὶ, Apes inertes, i. 10.
Μέλιτται ἐργοφόροι, Apes operariae, v. 42.
Μέλιτται πλαστίδες, Apes figulae, v. 42.
Σειρῆνες, Sirenes, v. 42.
Σχαδόνες, Apum ſoboles, v. 11.
Μέλιτται χαλκοειδεῖς, Apes chalcoides, xvii. 36.
Μέλιτται Σκυθίδες, Apes Scythicae, ii. 53.
Μελιττῶν βασιλεὺς, Apum rex, i. 59, et 60. v. 10, et 11. xv. 8.
Μελιττῶν ἡγεμὼν, Apum dux, v. 42.
Μεμβρὰς, Membras, i. 58.
Μέμνονες ὄρνιθες, Memnonides aves, v. 1.
Μέροψ, Merops, i. 49. v. 11. viii. 6. xi. 30.
Μολυβρίτης, vid. Σῦς.
Μολύβρια, vid. Σῦς.
Μόνιος, vid. Σῦς.
Μόνωψ, Monops, vii. 3.
Μόσχος, vid. Ταῦρος.
Μυῖα, Muſca, ii. 29, 44, et 56. iv. 51. vii. 19. xi. 8. xv. 1.
Μυῖαι ἐν Ἀστραίῳ ποταμῷ πετόμεναι, Muſcae in Aſtraeo fluvio volitantes, xv. 1.
Μυῖαι αἱ Πισάτιδες, Muſcae Piſatides, v. 17.

Μυαλὸς, Myllus, xiv. 23.
Μύραινα, Muraena, i. 32, 37, et 50. v. 48. viii. 8, et 13. ix. 25, 40, et 66.
Μύρμηξ, Formica, i. 22. ii. 25. iv. 43, et 49. vi. 3, 43, et 50. vii. 47. xi. 16. xvii. 42.
Μύρμηξ λευκὸς, Formica alba, iv. 5.
Μύρμηξ ὁ Ἰνδὸς, Formica Indica, xvi. 15.
Λαέρτης, μύρμηκος θανατηφόρου εἶδος, Laertes, genus formicae mortiferum, x. 42.
Μυρμήκων σκύμνοι, Formicarum foetus, vii. 47.
Μῦς, Mus, ii. 56. v. 14, 22, et 49. vi. 41. vii. 8. ix. 3. xi. 19, et 28.
Σμίνθιος, Mus, xii. 5.
Μῦς ἀρουραῖος, Mus agreſtis, ix. 41.
Μῦς ὁ κατὰ τὴν οἰκίαν, Mus domeſticus, ix. 41.
Μῦς ἐχενάτης, Mus echenates, xv. 26.
Μῦς Κάσπιος, Mus Caſpius, xvii. 17.
Μῦς Ποντικὸς, Mus Ponticus, vi. 40.
Καναυτᾶνες, μῦς ἐν τῇ Τερηδόνι τῆς Βαβυλωνίας, Canautanes, mures in Teredone Babylonica, xvii. 12.
Μυγαλὴ, Mus araneus, ii. 37. vi. 22.
Μῦς ὁ θαλάττιος, Mus marinus, ix. 41.
Μύωψ, Myops, tabanus, iv. 51. vi. 37.

Νάρκη, Torpedo, i. 36. ix. 14. xi. 37. xii. 27. xiii. 27. xiv. 3.
Νεοττοὶ, Aviculae recens natae, vii. 47.
Νήαδες, Neades, xvii. 28.
Νηρίτης, Nerites, xiv. 28.
Νῆττα, Anas, v. 33. vii. 7. xiii. 25.
Νυκτερὶς, Veſpertilio, i. 37. vi. 45. xi. 37.

Ξιφίας, Xiphias, gladius, ix. 40. xiv. 23, et 26. pag. 807. xv. 6.

Οἰνὰς, Oenas, iv. 58.
Ὄϊς, vid. Κριός.
Οἶστρος, Oeſtrum, aſilus, iv. 51. vi. 37.
Ὀνοκένταυρα, Onocentaura, xvii. 9.
Ὄνος, Aſinus, ii. 10, et 51. iv. 32. v. 48, et 50. vi. 51. vii. 19. viii. 6. ix. 53. x. 28. xi. 37. xii. 16, et 34. xvi. 47. xvii. 9.
Ὄνος θήλεια, Aſina, iii. 7.
Ὄνος ἄγριος, Aſinus ferus, ſylveſtris, iv. 52. xvi. 9. xvii. 26, et 31.
Ὄνος κερασφόρος, Aſinus cornutus, x. 4.
Ὄνος μονόκερως, ἓν κέρας ἔχων, Aſinus unicornis, iii. 41. xiii. 25.
Ὄνος Λίβυς, Aſinus Libycus, xii. 16. xiv. 10.
Ὄνος Μαυρούσιος, Aſinus Mauruſius, xiv. 10.
Ὄνων βρέφη, Aſinorum catuli, iv. 52.
Ὄνος θαλάττιος, Aſellus marinus, v. 20. vi. 30. ix. 38.
Ὀξύρυγχος, Oxyrynchus, x. 46. xi. 24. xvii. 32.
Ὀρειβάτης, vid. Ψύλλα.
Ὄρκυνος, Orcynus, i. 40.
Ὄρνις, ἡ ὄρνις, vid. Ἀλεκτρυών.
Ὄρνις μείζων βοὸς, Avis bove major, xvii. 14.
Ὄρνις ὁ μονόκερως, Avis unicornis, xvii. 10.
Ὄρνις τετρακέφαλος, Avis quadriceps, xi. 40.
Ὀρτάλιχος, Avicula recens nata, vii. 47.

Ὄρτυξ,

Ὄρτυξ, Coturnix, vi. 45. vii. 9. xv. 27.
Ὄρυξ, Oryx, vii. 8, et 47. x. 28. xiii. 25.
Ὄρυξ τετράκερως, Oryx quadricornis, xv. 14.
Ὀρύγων πῶλοι, Orygum foetus, vii. 47.
Ὀρφὸς, Orphus, v. 18. xii. 1.
Ὀσμύλος, Oſmylus, ix. 45.
Ὄστρεον, Oſtreum, concha, v. 35. ix. 22. xi. 37. xiv. 24.
Ὄστρεα τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάττης, Oſtrea Rubri maris, x. 13.
Ὄφις, Serpens, i. 38, 45, 51, et 52. ii. 5, 7, et 9. iii. 5. iv. 14, et 33. v. 2, 8, et 31. vi. 16, 18, et 51. vii. 47. viii. 6, 7, et 8. ix. 16, 21, 29, 43, et 44. x. 14, et 29. xi. 19, 34, et 37. xii. 32, et 34. xvi. 22, 24, 38, et 42. xvii. 1, 2, et 37. *Epil.*
Δάκετα, Serpentes, ix. 26.
Ἑρπετὰ, Serpentes, xvi. 27.
Ὄφεις δικέφαλοι καὶ δύο πόδας κατὰ τὸ ὐραῖον ἔχοντες, Serpentes bicipites et binos pedes verſus caudam habentes, xvi. 42.
Ὄφεις πτερωτοὶ, πτηνεῖς, Angues volucres, ii. 38. xvi. 41.
Ὄφις θαλάττιος, Serpens [marinus, xiv. 15. xvi. 8.

Πάγουρος, Pagurus, iv. 9. vi. 31. ix. 6, et 43.
Πάνθηρ, vid. Πάρδαλις.
Πάππος, Curuca, iii. 30.
Πάρδαλις, Panthera, pardalis, iv. 29. v. 40. vi. 2, 22, 50, et 57. vii. 47. viii. 6. xi. 37. xiii. 10. xiv. 6. xvii. 31, et 43. *Epil.*
Πάνθηρ, Panthera, vii. 47. xv. 15.
Πανθήρων, παρδάλεων σκύμνοι, Pantherarum foetus, vii. 47.
Ἄρκηλοι, Pantherarum foetus, vii. 47.
Πάρδαλις, Pardalis [piſcis] ix. 49. xi. 24.
Παρείας, παρύας, Parias, paruas, viii. 12.
Πάρνοψ, Parnops, vi. 19. xvii. 19.
Πελαργὸς, Ciconia, i. 37. iii. 23. iv. 5. v. 46. vi. 45. viii. 20, et 22. x. 16. xi. 15, et 30. *Epil.*
Πελειὰς, vid. Περιστερά.
Πελεκᾶς, Pelecanus, iii. 20, et 23. v. 35. vi. 45.
Πέρδιξ, Perdix, i. 35. iii. 5, 16, et 35. iv. 1, 5, 12, 13, et 41. v. 46, et 48. vii. 19. x. 5, et 35. xi. 38. xvi. 7. xvii. 15.
Πέρδικες Κιῤῥαῖοι, Perdices Cyrrhaei, iv. 13.
Πέρδικες οἱ Παφλαγόνες, Perdices Paphlagoniae, xi. 40.
Συροπέρδιξ, Syroperdix, xvi. 7.
Περδίκων βρέφη, Perdicum pulli, iii. 17.
Περιστερά, Columba, iii. 5, 15, et 45. iv. 2. v. 50. x. 50. xi. 27.
Πελειὰς, Columba, ii. 43. iv. 2.
Περιστερὰ ὠχρὰ, Columba lutea, xiv. 15.
Πελειὰς, ἡ παλεύτρια, Columba allectatrix, xiii. 17. pag. 747.
Νεόττια, Pulli [columbarum] iii. 45.
Πέρκαι, Percae, xii. 24, et 26. pag. 807.
Περσεὺς, Perſeus, iii. 28.
Πέρυσις, vid. Ἀλεκτρυών.
Πηλαμὺς, Pelamys, xv. 10.
Πιθήκη, vid. Ψύλλα.
Πίθηκος, Simia, v. 7, et 26. vi. 53. vii. 21, et 47. viii. 6. xv. 17. xvii. 25, et 39.
Πίθηκος λευκὸς, Simia alba, xv. 14.
Πίθηκος μελάντατος, Simia nigerrima, xv. 14.
Πίθηκος πυρσὸς, Simia ruffa, xv. 14.
Πιθήκων γένος ἀνθρωπόνουν, Simiarum genus humanis ſenſibus praeditum, xvi. 10.

Πιθηκιδεῖς, Simiarum foetus, vii. 47.
Πίθηκος θαλάσσιος, Simia marina, xii. 27.
Πίννη, Pinna, iii. 28.
Πνεύμων, Pulmo, xiii. 27.
Ποηφάγον ζῶον, Poëphagus, xvi. 11.
Πολύπους, Polypus, i. 27, 32, et 37. iv. 9. v. 44. vi. 22, et 28. vii. 11. ix. 25, et 45. x. 38. xi. 37. xiii. 6. xiv. 26. pag. 807.
Πομπίλος, πόμπυλος, Pompilus, ii. 15.
Πορφύρα, Purpura, murex, vii. 31, et 34. ix. 61. xi. 37. xvi. 12.
Πορφύρα Λακαίνη, Purpura Lacaena, xv. 10.
Πορφυρίων, Porphyrio, iii. 42. v. 28. vii. 25. viii. 20. xi. 15.
Πρασοκουρὶς, Praſocuris, ix. 39.
Πρέπων, Prepon, ix. 38.
Πρηστὴρ, Preſter, xvii. 4.
Πρηστὴρ, vid. Διψάς.
Πρῆστις, Preſtes, ix. 49.
Πρόβατον, vid. Κριός.
Πρόβατον, Ovis marina, ix. 38.
Πρόκες, vid. Ἔλαφος.
Πτὼξ, vid. Λαγωός.
Πύγαργος, Pygargus, vii. 19.
Πυραλὶς, Ignaria, v. 48.
Πυραύστης, Pyrauſta, xii. 8.
Πυριγόνοι, Pyrigoni, ii. 2.
Πύῤῥα, Pyrrha, iv. 5.
Πῶλος, vid. Ἵππος.

Ῥὰξ, vid. Ἀράχνη.
Ῥινόκερως, Rhinoceros, xvii. 44.
Ῥόμβος, Rhombus, xiv. 3.
Ῥυάδες, Aſpargi, ix. 46.

Σαλαμάνδρα, Salamandra, ii. 31. ix. 28. xi. 37.
Σάλπη, Salpe, ix. 7.
Σάλπιγξ, Salpinx, vi. 19.
Σάργος, Sargus, i. 23, et 26. xiii. 2.
Σάτυροι, Satyri, xvi. 15.
Σαῦρος, Lacertus, lacerta, i. 58. ii. 23. ix. 3. xi. 37. xvi. 41. *Epil.*
Σαῦρος χλωρὸς, Lacerta viridis, v. 47.
Σαῦρος, Σαύρα, Lacertus, lacerta [piſcis] x. 11. xii. 25.
Σειρῆνες, vid. Μέλιττα.
Σειρῆνες, Sirenes, xvii. 12.
Σελήνη, Luna, xv. 4.
Σέρφος, Lumbricus, Serphus, ix. 3. iv. 22.
Σηπία, Sepia, i. 34. v. 41, et 44. xi. 37.
Σηπεδὼν, Sepedo, xv. 18.
Σὴψ, Seps, xvi. 40.
Σίλουρος, Silurus, xii. 14, et 29.
Σίλουρος Ἰστριανὸς, Silurus Iſtrianus, xiv. 25.
Σίλφη, Blatta, i. 37.
Σιττακὸς, vid. Ψιττακός.
Σκάρος, Scarus, i. 2, et 4. ii. 54. xii. 42. xiv. 2.
Σκαφώρη, vid. Ἀλώπηξ.
Σκίαινα, Vmbra, ix. 7.
Σκινδακὸς, vid. Ἀλώπηξ.
Σκολόπενδρα, χερσαῖον θηρίον, Scolopendra terreſtris, vii. 35. xi. 19, et 28. xv. 26.
Σκολόπενδρα θαλαττία, Scolopendra marina, iv. 22. vii. 26, et 35.
Σκολόπενδρα, θαλάττιον κῆτος, Scolopendra, cetus marinus, xiii. 23.
Σκόμβρος, Scomber, xiv. 1.
Σκορπίος, Scorpio, ſcorpius, ii. 33. iv. 21. v. 14. vi. 20, 22, et 24. ix. 4, et 27. x. 14, 29, et 49. xv. 26. xvi. 27, et 40.
Σκορπίος γαστρώδης, Scorpius ventricoſus, vi. 20.
Σκορπίος καπνοειδὴς, Scorpius fumoſus, vi. 20.
Σκορπίος καρκινοειδὴς, Scorpius cancro ſimilis, vi. 20.
Σκορπίος λευκὸς, Scorpius albus, vi. 20.

Σκορπίος,

Σκορπίος μέλας, Scorpius niger, vi. 20.
Σκορπίος πτερωτὸς, Scorpius alatus, xvi. 41.
Σκορπίος πτερωτὸς καὶ δίκεντρος, Scorpius alatus et duplici aculeo armatus, vi. 20. xvi. 42.
Σκορπίος πυῤῥὸς, Scorpius ruffus, vi. 20.
Σκορπίος χλωρὸς, Scorpius viridis, vi. 20.
Σκορπίος φλογοειδὴς, Scorpius flammeus, vi. 20.
Σκορπίος Σιβρίτης, Scorpius Sibrita, viii. 13.
Σκορπίος, Scorpius [piſcis] xvii. 6.
Σκύλακες, ςκυλάκια, vid. Κύων.
Σκώληξ, Lumbricus, vermis, ii. 22. vi. 50. ix. 37.
Σκώληξ ἐν τῷ Ἰνδῷ, Vermis in Indo fluvio, v. 3.
Σκώληξ ἐν τῷ φυτῷ τικτόμενος, Vermis in planta naſcens, xiv. 13.
Σκώληξ ἐκ τῶν ξυλῶν γινόμενος, Vermis qui ex ligno naſcitur, v. 3.
Σκώψ, Scops, xv. 18.
Κώψ, Cops, xv. 18.
Ἀείσκωπες, Aïſcopes, xv. 18.
Σπάλαξ, vid. Ἀσπάλαξ.
Σπῖνος, Spinus, iv. 60.
Σπόγγια, Spongia, vii. 42. viii. 16.
Στρόμβος, Strombus, vii. 31, et 34. xiv. 22. xv. 8.
Στρουθὸς, ςρουθὸς μικρὸς, Paſſer, ſtruthus, ii. 43. iv. 38. vii. 19. xiv. 3.
Στρουθὸς ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, ςρουθὸς χερσαῖος, Struthio magna, ſtruthiocamelus, ſtruthio terreſtris, ii. 7. iv. 37. viii. 10. ix. 58. xiv. 4, et 13.
Συκαλὶς, Ficedula, xii. 25.
Συνόδοντες, Dentices, i. 46.
Συροπέρδιξ, vid. Πέρδιξ.
Σῦς, Aper, vi. 1. viii. 1, et 3.
Σῦς, Sus, porcus, vii. 19. xv. 3. i.
Σῦς ὁ ἄγριος, Aper, v. 45, xii. 43. xvii. 10, et 26.
Ὗς ἄγριος, Aper, vii. 47. xi. 37. xii. 46. xvii. 31.
Κάπρος, Aper, iii. 27.
Δέλφαξ, Porcus, viii. 27.
Χοῖρος, Sus, xi. 37.
Ὗς, Sus, iii. 3. v. 27. vii. 8. ix. 28. xii. 16. xiv. 22. xvi. 36, et 37.
Μολοβρίτης, Sus, vii. 47.
Μόνιος, Sus, vii. 47.
ἡ Ὗς, οἱ Ὗς, Suillum pecus, viii. 9, 19, et 28. x. 16.
Μολόβρια, Aprinus foetus, vii. 47.
Σῦς πτηνὸς, Sus alatus, xii. 38.
Ὗς τετρακέρως, Sus quadricornis, xvii. 10.
Σφὴξ, Veſpa, i. 28, et 58. iv. 39. v. 11, 15, et 16. ix. 7. xv. 1.
Λαέρτης, Laertes, x. 42.
Σφηκῶν βασιλεὺς, Veſparum rex, v. 15.
Σφὶγξ, Sphinx, xii. 7, et 38. xvi. 15.
Σφονδύλη, Verticillus, viii. 13. xi. 19.
Σφόνδυλος, Sphondylus, ix. 6.
Σφύραινα, Sphyraena, i. 33.
Σχαδόνες, vid. Μέλισσα.

Τάρανδος, Tarandus, ii. 16.
Ταῦρος, Taurus, i. 26. ii. 16, 20, 39, et 51. iv. 48. v. 48. vi, 1, et 9. vii. 4, 5, et 46. xi. 4. xi. 10. pag. 619, et 11, et 35. xiv. 25.
Βοῦς, Bos, ii. 53, et 57. iii. 34. iv. 53. v. 3, et 50. vi. 10, et 16. vii. 5, et 8. viii. 11, et 14. xi. 4, 8, et 37. xiv. 16, et 25. xv. 7, et 25. xvii. 17, et 30.
Βοῦς, ἡ βοῦς, βοῦς θήλεια, Vacca, vi. 1, et 10. x. 27, et 50. xi. 10. pag. 617. xii. 34. xvi. 33.

οἱ Βόες, Bubulum pecus, xii. 36.
Ταῦροι ἄγριοι, Tauri feri, xv. 15. xvii. 26.
Ταῦροι ἄκερω, Boves mutili, xii. 20.
Ταῦροι ζαρκοφάγοι, Tauri carnivori, xvii. 45.
Βόες, βᾶς ἄγριοι, Boves feri, xv. 4, et 31.
Βᾶς ἀροτὴρ, Bos arator, xii. 34.
Βᾶς δρομικὸς, Bos ad curſum velox, xv. 14, et 24.
Βᾶς ἔνορχος, Bos teſtibus praeditus, xii. 19.
Βᾶς λαρινὸς, Bos larinus, xii. 11.
Βᾶς ὀπισθονόμοι, Boves retro paſcentes, xvi. 33.
Βᾶς τομίας, Bos caſtratus, xii. 19.
Ταῦρος Ἆπις, Taurus Apis, x. 28. xi. 10.
Ταῦρος Ἔπαφος, Taurus Epaphus, xi. 10.
Ταῦρος Ὄνυφις, Taurus Onuphis, xii. 11.
Βᾶς Μνεῦις, Bos Mnevis, xi. 11.
Ταῦροι Λιβυκοὶ καὶ θήλειαι, Tauri Libyci et vaccae, xiv. 11.
Βόες Ἀράβιοι θήλειαι ἄκερω, Vaccae Arabicae mutilae, xii. 20.
Βᾶς Γερυόνυ, Boves Geryonis, xii. 11.
Βόες Ἐρυθραῖοι, Boves Erythraei, ii. 20.
Βόες Ἠπειρωτικαὶ, Vaccae Epiroticae, iii. 33.
Βόες ἐν Λεύκτροις, Boves Leuctrici, xvi. 33.
Βόες Λίβυες ἄγριοι, Boves Libyci feri, xiv. 11.
Βᾶς αἱ Σᾶσιδες, Boves Suſiani, vii. 1.
Βᾶς Χάονες, Boves Chaones, xi. 11.
Βοΐδιον, Vacca ſeu bucula, *Epil.*
Μόσχος, Vitulus, iv. 31. vi. 10. viii. 14. xi. 40. xii. 7.
Μόσχος Λιβυκὸς, Vitulus Libycus, xiv. 11.
Ταχίνας, vid. Λαγωός.
Ταὼς, Pavo, xi. 18, et 33. xvii. 23.
Τέττιξ, Cicada, i. 20. iii. 16, et 38. v. 13. vi. 19. viii. 6. xi. 6, et 26.
Τέττιξ ἀκανθίας, Cicada acanthias, x. 45.
Τέττιξ ἀχέτας, Cicada achetas, x. 45.
Τέττιξ κέρκωψ, Cicada cercops, x. 45.
Τέττιξ λακέτας, Cicada arguta, x. 45.
Τέττιξ μέμβραξ, Cicada membrax, x. 45.
Τέττιξ τέφρας, Cicada cinerea, x. 45.
Τέττιγες λόκροι, Cicadae Locrenſes, v. 9.
Τέττιγες Ῥηγῖνοι, Cicadae Rheginenſes, v. 9.
Τέττιξ ἐνάλιος, Cicada marina, xiii. 26.
Τεῦθις, Loligo, v. 41. ix. 52. xi. 37.
Τίγρις, Tigris, vi. 42. vii. 47. viii. 1. xv. 14.
Τίγρεων σκύμνοι, Tigridum foetus, vii. 47.
Τίφη, Blatta, viii. 13.
Τοξότης, Sagittarius, xii. 25.
Τράγος, Hircus, i. 26. vii. 19, et 26. ix. 54.
Αἲξ, Capra, i. 23, et 53. iii. 39. iv. 32, et 46. v. 27, et 48. vi. 16, et 42. vii. 8, 14, et 26. ix. 31, et 48. x. 50. xi. 37. xvi. 16, 20, 30, 33, 34, et 35. xvii. 33, et 34.
Αἶγες οἱ ἄγριοι, αἱ ἄγριαι, Caprae ferae, ſylveſtres, v. 40. xi. 9. xiv. 16. xvii. 31.

Δορκὰς,

Δορκὰς, Capra fera, x. 23.
Αἲξ ὀρειβάτης, Capra montana, xiv. 16.
Αἶγες αἱ Αἰγύπτιαι, Caprae Aegyptiae, iii. 33.
Αἶγες Ἰλλυρίδες, Caprae Illyricae, v. 27.
Αἲξ Ἰνδική, Capra Indica, iv. 32.
Αἶγες αἱ Κεφαλληνίδες, Caprae Cephallenides, iii. 32.
Αἶγες αἱ Σκύριαι, Caprae Scyriae, iii. 33.
Ἔριφος, Hoedus, v. 30, et 50. vi. 2. vii. 8. x. 50.
Αἰπόλιον, Caprarum grex, xv. 3.
Τράχουρος, Trachurus, xiii. 27.
Τρίγλη, Mullus, ii. 41, ix. 51, et 65. x. 2, et 7. xii. 42.
Τρίγλη λεπρώδης, Mullus aſpratilis, ii. 41.
Τρίτων, Triton, xiii. 21. xiv. 28.
Τροχίλος, Trochilus, iii. 11. viii. 25.
Τροχίλος κλαδαρόρυγχος, Trochilus cladarorynchus, xii. 15.
Τροχὸς, Rota, xiii. 20.
Τρυγὼν, Turtur, i. 35, et 39. iii. 44. iv. 5. v. 48. vi. 45, et 46. viii. 26. x. 33. xii. 10. xiii. 25. xv. 28.
Τρυγὼν λευκή, Turtur alba, x. 33.
Τρυγὼν θαλαττία, ἡ ἐκ τῆς θαλάττης, ἡ ἐν τῇ θαλάττῃ, Paſtinaca, i. 56. ii. 35, et 50. viii. 26. ix. 40. xvii. 18.
Τρώκτης, Trocta, i. 5.
Τυφλίνης, vid. Κωφίας.
Τύφλωψ, vid. Κωφίας.

Ὕαινα, Hyaena, i. 25. iii. 7. vi. 14, 22, et 46. vii. 22. xv. 15.
Ὕαινα, Hyaena [piſcis] xiii. 27.
Ὑγρὸς φοίνιξ, Hygros phoenix, xii. 24.
Ὕδρα ἡ Λερναία, Hydra Lernaea, ix. 23.
Ὕδρος, Hydrus, iv. 7. xii. 15.
Ὕδρος [λιμναῖος] Hydrus lacuſtris, xvi. 8.
Ὕδρος θαλάττιος, Hydrus marinus, xvi. 8.
Ὑπόδρομος, vid. Ψύλλα.
Ὑποζύγιον, Iumentum, vii. 8. ix. 6.
Ὕστριξ, Hyſtrix, i. 31. vii. 47.
Ὕστριξ Λιβυκή, Hyſtrix Libyca, hyſtricum foetus, xii. 26.

Φάγρος, Pagrus, ix. 7. x. 19.
Φαλάγγιον, vid. Ἀράχνη.
Φάλαγξ, Phalaena, i. 58.
Φάλαινα, Balaena, ii. 52. v. 4, et 48. ix. 50. xi. 37. xvi. 18.
Φασιανοὶ, Phaſiani, xiii. 18.
Φάσσα, φάττη, Palumbes, i. 35. iii. 30, et 44. iv. 58. v. 46, et 48. xv. 28.
Φαττάγης, Phattages, xvi. 6.
Φθεὶρ, Pedunculus, ix. 7.
Φθεὶρ, Pediculus, ix. 19.
Φοίνιξ, Phoenix, vi. 58.
Φρῦνος, φρύνη, Rana rubeta, v. 11. ix. 11. xvii. 12, et 15.
Φυκίδες, Fucae, xii. 28.
Φῦσα, Phyſa, xii. 13.
Φύσαλος, Phyſalus, iii. 18. ix. 49.
Φώκη, Phoca, vitulus marinus, iii. 19. ix. 9, 50, et 59. xv. 2.

Χαλκὶς, Chalcis, x. 11.
Χαμαιλέων, Chamaeleon, ii. 14. iv. 33.
Χάννη, Channa, iv. 5.
Χαράδριος, Charadrius, vi. 46.
Χάραξ, Charax, xii. 25.
Χελιδὼν, Hirundo, i. 37, 52, et 58. ii. 3. iii. 24, et 25. v. 11, et 49. vi. 19. viii. 6, et 17. x. 34.
Χελιδὼν λευκή, Hirundo alba, x. 34. xvii. 20.

Χελιδόνος βρέφος, νεόττιον μόσχος, Hirundinis pullus, iii. 24. vii. 47.
Χελιδὼν ἡ πελαγία, Hirundo marina, ix. 52.
Χελώνη, Teſtudo, iii. 5. iv. 5. vi. 52. xi. 37. xii. 27. xvii. 3.
Χελώνη χερσαία, Teſtudo terreſtris, vi. 12. vii. 16. xv. 19. xvi. 14.
Χελώνη ἡ ὄρειος, Teſtudo montana, xiv. 17.
Χελώνη ποταμία, Teſtudo fluviatilis, xvi. 14.
Χελῶναι ἐν Γάγγῃ, Teſtudines in Gange, xii. 41.
Χελώνη θαλαττία, Teſtudo marina, iv. 28.
Χελώνη ἐν τῇ μεγάλῃ θαλάττῃ, Teſtudo maris magni, xvi. 17.
Χέρσυδρος, vid. Ἀγχελίας.
Χήμη, Chama, xiv. 22.
Χήμη θαλαττία, Chama marina, xv. 12.
Χήμη λεῖα, Chama laevis, xv. 12.
Χήμη τραχεῖα, Chama aſpera, xv. 12.
Χὴν, Anſer, i. 6. ii. 39. iv. 54. v. 29, 30, et 50. xi. 37. xii. 33. xiii. 25. xiv. 13. xv. 1. xvii. 33. et 38.
Χὴν ἐξ αὐλῆς, Anſer ex cohorte, ix. 10.
Χηνιδεῖς, Anſerum pulli, vii. 47.
Χηναλώπηξ, Vulpanſer, v. 30. x. 16. xi. 38.
Χηναλωπεκιδεῖς, Vulpanſerum pulli, vii. 47.
Χίμαιρα, Chimaera, ix. 23.
Χλωρεὺς, Luteus, v. 48.
Χλωρίων, Chlorion, vireo, iv. 47.
Χλωρὶς, Chloris, lutea, iv. 30, et 47.
Χοῖρος, vid. Σῦς.
Χοῖρος, Porcus [piſcis] xiv. 23.
Χρέμης, Chremes, xv. 11.
Χρόμις, Chromis, ix. 7. x. 11.
Χρυσαίετος, vid. Ἀετὸς.
Χρύσοφρυς, Aurata, xiii. 28. xvi. 12.

Ψάκαλοι, Foetus in utero avium, ſerpentium, et crocodilorum, vii. 47.
Ψὰρ, Sturnus, vi. 46.
Ψῆττα, Pſetta, xiv. 3.
Ψιττακὸς, Pſittacus, vi. 19. xiii. 18.
Σιττακὸς, Pſittacus, xvi. 15.
Ψύλλα, Pſylla [pulex] vi. 26.
Ὀρειβάτης, Oribates, vi. 26.
Πιθήκη, Pithece, vi. 26.
Ὑπόδρομος, Hypodromus, vi. 26.

Ὠρίων, Horion, xvii. 22.
Ὠτὶς, Otis, tarda, ii. 28. v. 24. vi. 24.

INDEX
LATINO-GRAECVS
PRAECIPVORVM ANIMALIVM
AB
AELIANO
MEMORATORVM.

Acanthus, ſpinus,	Ἄκανθος.
Acanthylis,	Ἀκανθυλίς.
Accipiter,	Ἱέραξ.
Accipiter montanus,	Ἱέραξ ὀρείτης.
Accipiter nothus,	Ἱέραξ νόθος.
Accipiter ocypterus,	Ἱέραξ ὠκύπτερος.
Accipiter palumbarius,	Ἱέραξ φασσοφόνος, φασσοφόντης.
Accipiter pelagius,	Ἱέραξ πελάγιος.
Accipiter tanyſipterus,	Ἱέραξ τανυσίπτερος.
Buteo,	Τριόρχης.
Cenchris,	Κεγχρηΐς.
Harpe,	Ἅρπη.
Mermnos,	Μέρμνος.
Oſſifraga,	Φήνη.
Accipiter marinus,	Ἱέραξ ὁ θαλάσσιος.
Acus marina,	Βελόνη ἡ θαλαττία.
Adonis,	*vid.* Mugil.
Aegithalus,	Αἰγιθαλός.
Aegithus,	Αἴγιθος.
Aegypius,	Αἰγυπιός.
Aeſalo,	Αἰσάλων.
Aetnaeus,	Αἰτναῖος.
Agnus,	*vid.* Aries.
Alauda,	Κόρυδος, κορυδαλός.
Alcedo,	*vid.* Carulus.
Amia,	Ἀμία.
Ammobates,	*vid.* Dipſas.
Amphiſbaena,	Ἀμφίσβαινα.
Anas,	Νῆττα.
Anguilla,	Ἔγχελυς.
Anſer,	Χήν.
Anſer ex cohorte,	Χὴν ἐξ αὐλῆς.
Anſerum pulli,	Χηνιδεῖς.
Anthedo,	Ἀνθηδών.
Anthias,	Ἀνθίας.
Anthus,	Ἄνθος.
Aper,	Κάπρος, σῦς, σῦς ὁ ἄγριος, ὗς ἄγριος.

7 H Sus,

Sus, porcus,	Σῦς, ὗς, δέλφαξ, χοῖρος.
Sus,	Μολοβρίτης, μόνιος.
Suillum pecus,	ἡ Ὗς, οἱ ὗς.
Sus alatus,	Σῦς πτηνός.
Sus quadricornis,	Ὗς τετράκερως.
Aprinus foetus,	Μολόβρια.
Aper [piſcis]	Κάπρος.
Aphya, apua,	Ἀφύη.
Apis,	Μέλισσα, μέλιττα.
Apes chalcoides,	Μέλιτται χαλκοειδεῖς.
Apes figulae,	Μέλιτται πλασίδες.
Apes operariae,	Μέλιτται ἐργοφόροι.
Sirenes,	Σειρῆνες.
Apes Scythicae,	Μέλιτται Σκυθίδες.
Apum rex,	Μελιττῶν βασιλεὺς, ἡγεμών.
Apum ſoboles,	Σχαδόνες.
Aquila,	Ἀετὸς, αἰετός.
Aquila anataria,	Ἀετὸς νηττοφόνος.
Aquila aſterias, ſtellaris,	Ἀετὸς ἀστερίας.
Aquila Jovis,	Ἀετὸς Διός.
Aquila marina,	Ἁλιάετος, ἁλιαίετος.
Chryſaëtos,	Χρυσαίετος.
Aranea,	Ἀράχνη, φάλαγξ.
Phalangium,	Φαλάγγιον.
Rhax,	Ῥάξ.
Araneae ſimile animal,	Ἀραχνῶδες ζῶον.
Ardea, ardeola,	Ἐρώδιος.
Aries,	Κριός.
Ovis,	Ὄϊς, πρόβατον.
Oves pilis camelorum hirſutae,	Πρόβατα τρίχας καμήλων ἔχοντα.
Oves Abydenae,	Ὄϊς Ἀβυδηναί.
Oves Arabicae,	Ὄϊς αἱ Ἀραβίων.
Oves Scythicae,	Πρόβατα Σκυθικά.
Ovillum pecus,	Πρόβατα.
Agnus,	Ἀμνὸς, ἀρὴν, λίμνη.
Aries [piſcis cetaceus]	Κριός.
Aſellus marinus,	Ὄνος θαλάττιος.
Aſilus, oeſtrum,	Οἶστρος.
Aſinus,	Ὄνος.
Aſinus ſylveſtris, ferus,	Ὄνος ἄγριος.
Aſinus Libycus,	Ὄνος Λίβυς.
Aſinus Mauruſius,	Ὄνος Μαυρούσιος.
Aſinus cornutus in Scythia,	Ὄνος κερασφόρος ἐν τῇ Σκυθίᾳ γῇ.
Aſinorum catuli,	Ὄνων βρέφη.
Aſpargi,	Ῥυάδες.
Aſpis, vipera,	Ἀσπὶς, ἔχις, ἔχιδνα.
Aſpis cinerea,	Ἀσπὶς τεφραία.
Aſpis nigra,	Ἀσπὶς μέλαινα.
Aſpis rutila,	Ἀσπὶς πυῤῥά.
Aſpis ſacra,	Ἀσπὶς ἱερά.
Aſpis Thermuthis,	Ἀσπὶς Θέρμουθις.
Aſpis Libyca,	Ἀσπὶς ἡ Λίβυσσα.
Aſpidum ſedecim ſpecies,	Ἀσπίδων ἑκκαίδεκα γένη.
Aſtacus,	Ἀστακός.
Aſterias,	*vid.* Aquila.
Aſterias,	Ἀστερίας.
Atricapilla,	Μελαγκόρυφος.
Attagen, attagena,	Ἀτταγᾶς.
Avis bove major,	Ὄρνις μείζων βοός.
Avis quadriceps,	Ὄρνις τετρακέφαλος.

Avis

Avis unicornis,	Ὄρνις μονόκερως.
Avicula recens nata,	Νεοττὸς ὀρτάλιχος.
Aulopias,	Αὐλωπίας.
Aurata,	Χρύσοφρυς.
Balaena,	Φάλαινα.
Baſiliſcus,	Βασιλίσκος.
Beſtiae ſatyrorum formam gerentes,	Ζῶα σατύροις ἐμφερῆ τὰς μορφάς.
Blatta,	Σίλφη, τίφη.
Boccalides,	Βωκκαλίδες.
Bos,	*vid.* Taurus.
Bos marinus,	Βοῦς θαλάττιος.
Brenthus,	Βρένθος.
Bubali, bubalides,	Βουβάλιδες.
Bubalidum foetus,	Βουβαλίδων πῶλοι.
Buccina,	Κῆρυξ.
Bupreſtis,	Βούπρηστις.
Buteo,	*vid.* Accipiter.
Calamodytes,	Καλαμοδύτης.
Callionymus,	Καλλιώνυμος.
Camelus,	Κάμηλος.
Camelus Bactrianus,	Κάμηλος ἡ ἐκ Βάκτρων.
Canautanes,	*vid.* Mus.
Cancer,	Καρκῖνος.
Cancer curſor,	Καρκῖνος δρομίας.
Cancer fluviatilis,	Καρκῖνος ποτάμιος.
Cancer lutarius,	Καρκῖνος πηλίας.
Cancelli,	Καρκινάδες.
Canis,	Κύων, σκύλαξ.
Canis domeſticus,	Κύων οἰκουρός.
Canis venaticus,	Κύων ἀγρευτικός.
Canis venatica,	Κύων θηρατική.
Canis Aegyptius,	Κύων Αἰγύπτιος.

Canis Eretrica,	Σκύλαξ Ἐρετρική.
Canis Carmanius,	Κύων Καρμάνιος.
Canis Cretica,	Κύων Κρῆσσα.
Canis Hyrcanus,	Κύων Ὑρκανός.
Canis Indicus,	Κύων Ἰνδικός.
Canis Memphiticus,	Κύων Μεμφίτης.
Canis Moloſſus,	Κύων Μολοσσός, Μολοττός. Σκύλαξ Μολοττός.
Canicula,	Κύων μικρός, σμικρός, κυνίδιον.
Catellus Melitenſis,	Κυνίδιον Μελιταῖον.
Canicula Sicula,	Κυνίδιον Σικελικόν.
Canum catuli,	Σκυλάκια, σκύλακες, σκύλακες κυνῶν.
Canicula [piſcis]	Κύων.
Canicula marina,	Κύων θαλάττιος, θαλαττία.
Canis Xiphias,	Κύων ἐγξιφίας.
Galeus, muſtelus,	Γαλεός.
Glaucus,	Γλαῦκος.
Centrita,	Κεντρίτης.
Cantharis,	Κανθαρίς.
Cantharus, ſcarabaeus,	Κάνθαρος.
Cantharus Indicus,	Κάνθαρος ἐν Ἰνδοῖς.
Cantharus marinus,	Κάνθαρος ὁ θαλάττιος.
Capito,	*vid.* Mugil.
Caprea,	*vid.* Cervus.
Cartazonus,	Καρτάζωνος.
Carulus, cerulus, alcedo, halcyon,	Κήρυλος, ἀλκυών.
Caſtorides,	Καστορίδες.
Catoblepon,	Κάτω βλέπον.

Catreus,	Κατρεύς.
Cauſon,	*vid.* Dipſas.
Cemas,	*vid.* Cervus.
Cenchris,	*vid.* Accipiter.
Centrina, Centrites,	Κεντρίνης.
Centris,	*vid.* Dipſas.
Cepus,	Κῆπος.
Cercion,	Κερκίων, κερκορῶνος.
Cerdo,	Βυρσοδέψης.
Cervus,	Ἔλαφος.
Cerva,	Ἔλαφος θῆλυς.
Cervi Epirotici,	Ἔλαφοι Ἠπειρώτιδες.
Cervi in Syria,	Ἔλαφοι ἐν Σύροις.
Capreae, dorcades,	Δορκάδες, πρόκες.
Damae,	Ζόρκες.
Cemas Libyca,	Κεμὰς Λιβυστινή.
Hinnulus,	Κεμὰς, νεβρός.
Cetus,	Κῆτος.
Cete arietum capita habentia.	Κήτη κριῶν κεφαλὰς ἔχοντα.
Cete leonum capita habentia,	Κήτη λεόντων κεφαλὰς ἔχοντα.
Cete mulierum faciem habentia,	Κήτη γυναικῶν ὄψιν ἔχοντα.
Cete pantherarum faciem habentia,	Κήτη παρδάλεων ὄψιν ἔχοντα.
Cete ſatyrorum formam habentia,	Κήτη σατύρων μορφὰς ἔχοντα.
Cete in utraque ſede viventia,	Κήτη ἀμφίβια.
Cetacea bellua,	Κῆτος.
Cetacei generis dux,	Κητῶν ἡγεμών.
Chalcis,	Χαλκίς.
Chama,	Χήμη.
Chama marina,	Χήμη θαλαττία.
Chama aſpera,	Χήμη τραχεῖα.
Chama laevis,	Χήμη λεία.
Chamaeleon,	Χαμαιλέων.
Channa,	Χάνη.
Charadrius,	Χαραδριός.
Charax,	Χάραξ.
Cherſydrus,	*vid.* Iaculus.
Chlorion, vireo,	Χλωρίων.
Chloris, lutea,	Χλωρίς.
Chremes,	Χρέμης.
Chromis,	Χρόμις.
Cicada,	Τέττιξ.
Cicada acanthias,	Τέττιξ ἀκανθίας.
Cicada achetas,	Τέττιξ ἀχέτας.
Cicada arguta,	Τέττιξ λακέτας.
Cicada cercops,	Τέττιξ κέρκωψ.
Cicada cinerea,	Τέττιξ τέφρας.
Cicada membrax,	Τέττιξ μέμβραξ.
Cicadae Locrenſes,	Τέττιγες Λόκροι.
Cicadae Rheginenſes,	Τέττιγες Ῥηγῖνοι.
Cicada marina,	Τέττιξ ἐνάλιος.
Ciconia,	Πελαργός.
Cinamomus, cinnamomus,	Κινάμωμος, κιννάμωμος.
Cinclus, motacilla,	Κίγκλος.
Circe,	Κίρκη.
Circus,	Κίρκος.
Citharoedus,	Κιθαρῳδός.
Cochlea,	Κόχλος, κοχλίας.
Cochlea marina,	Κοχλίας θαλάττιος.
Cochlea Pontica,	Κοχλίας Ποντικός.
Cochlea Rubri maris,	Κοχλίας ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.
Columba,	Πελειάς, περιστερά.
Columba lutea,	Περιστερὰ ὠχρά.
Columba allectatrix,	Περιστερὰ ἡ παλεύτρια.
Columbarum pulli,	Περιστερῶν νεόττια.

Concha,

Concha,	Κόγχη.
Conchae Margaritarum genitrices,	Κόγχαι μητέρες τῶν Μαργαριτῶν.
Conger,	Γόγγρος.
Cophias, typhlops, typhlines,	Κωφίας, τύφλωψ, τυφλίνης.
Coracinus,	Κορακῖνος.
Cornix,	Κορώνη.
Cornix maritima,	Κορώνη ἐναλία.
Corvus,	Κόραξ.
Corvus Aegyptius,	Κόραξ Αἰγύπτιος.
Corvus Libycus,	Κόραξ Λίβυς.
Coturnix,	Ὄρτυξ.
Crambis,	Κραμβίς.
Crex,	Κρέξ.
Crocodilus,	Κροκόδειλος.
Crocodilus terreſtris,	Κροκόδειλος ὁ χερσαῖος.
Crocodilorum duo genera in Gange,	Κροκοδείλων δύο γένη ἐν Γάγγη.
Crocuta,	Κοροκόττα.
Cuculus,	Κόκκυξ.
Cuculi pulli,	Κόκκυγος βρέφη.
Culex,	Κώνωψ.
Cuniculus,	Κόνιλος.
Curuca,	Πάππος.
Cyanus,	Κυανός.
Cycnus, olor,	Κύκνος.
Cymindis,	Κύμινδις.
Cynocephalus,	Κυνοκέφαλος.
Cyprinus,	Κυπρῖνος.
Dama,	*vid.* Cervus.
Delphinus,	Δελφὶν, δελφίς.
Dentices,	Συνόδοντες.
Dicaerus,	Δίκαιρος.
Dipſas,	Διψάς.
Ammobates,	Ἀμμοβάτης.
Cauſon,	Καύσων.
Centris,	Κεντρίς.

Preſter,	Πρηστήρ.
Dorcas,	*vid.* Cervus, et Hircus.
Draco,	Δράκων.
Draco terreſtris,	Δράκων ὁ χερσαῖος.
Dracones in Epiro a dracone Delphico prognati,	Δράκοντες ἐν τῇ Ἠπείρῳ ἔκγονοι τοῦ ἐν Δελφοῖς Πυθῶνος.
Draco [piſcis]	Δράκων.
Draco marinus,	Δράκων ὁ θαλάττιος.
Dryocolaptes, pica,	Δρυοκολάπτης.
Echeneis.	Ἐχενηΐς.
Elephas, elephantus,	Ἐλέφας.
Elephantus militaris,	Ἐλέφας στρατιώτης.
Elephantus Praſius,	Ἐλέφας Πραίσιος.
Elephantus Taxilas,	Ἐλέφας Ταξίλας.
Elephantorum foetus, pulli,	Ἐλεφαντίσκια, ἐλεφάντων βρέφη, πώλια.
Ellops,	Ἔλλοψ.
Encraſicholi,	Ἐγκρασίχολοι.
Engraules,	Ἐγγραύλεις.
Lycoſtomi,	Λυκόστομοι.
Ephemera animalia,	Ἐφήμερα ζῶα.
Equus,	Ἵππος.
Equa,	ἡ Ἵππος, ἵππος θῆλυς, θήλεια.
Equi feri,	Ἵπποι ἄγριοι.
Equi lycoſpades,	Ἵπποι λυκοσπάδες.
Equus unicornis,	Ἵππος μονόκερως.
Equus Indicus,	Ἵππος Ἰνδός.
Equus Libycus,	Ἵππος ἡ Λιβύσση.

Equinus

Equinus pullus, πῶλος, Ἵππου υἱός.
Equus fluviatilis, hippopotamus, Ἵππος ὁ ποτάμιος.
Erinaceus, herinaceus terreſtris, Ἐχῖνος χερσαῖος.
Eruca, Κάμπη.
Exocoetus, Ἐξώκοιτος.

Fiber, Κάστωρ.
Ficedula, Συκαλίς.
Florus, Ἀνθός.
Foetus in utero avium, ſerpentium, et crocodilorum, Ψάκαλοι, ἔμβρυα.
Formica, Μύρμηξ.
Formica alba, Μύρμηξ ὁ λευκός.
Laërtes, Λαέρτης.
Formica Indica, Μύρμηξ ὁ Ἰνδός.
Formicarum foetus, Μυρμήκων σκύμνοι.

Gallus, Ἀλεκτρυών.
Gallina, Ἀλεκτορίς.
Gallina matrix, ἡ Ὄρνις.
Gallinacei generis ales, Ὄρνις.
Gallinacei pulli, Ἀλεκτορίδες, νεόττια ἀλεκτρυόνος.
Pullus annotinus, Πέρυσις.
Gavia, *vid.* Larus.
Gladius, *vid.* Xiphias.
Glanis, Γλάνις.
Glaucus, *vid.* Canicula marina.
Gobius, Κωβιός.
Graculus, monedula, Κολοιός.
Grus, Γέρανος.
Grus, marinus piſcis, Γέρανος, θαλάττιος ἰχθύς.
Gryps, Γρύψ.
Gryphum pulli, Γρυπῶν βρέφη, νεόττια.

Haemorrhous, Αἱμόῤῥους.
Halcyon, *vid.* Carulus.
Harpe, *vid.* Accipiter.
Hepatus, jecorinus, Ἥπατος.
Heſychus, Ἥσυχος.
Hinnulus, *vid.* Cervus.
Hippocampus, Ἱππόκαμπος.
Hippopotamus, *vid.* Equus fluviatilis.
Hippurus, Ἵππουρος.
Hircus, Τράγος.
Capra, Αἴξ.
Capra montana, Αἴξ ὀρειβάτης.
Capra ſylveſtris, Δορκάς, αἴξ ὁ ἄγριος, ἡ ἀγρία.
Caprae Aegyptiae, Αἶγες αἱ Αἰγύπτιαι.
Caprae Cephallenides, Αἶγες αἱ Κεφαλληνίδες.
Caprae Illyricae, Αἶγες Ἰλλυρίδες.
Capra Indica, Αἴξ Ἰνδική.
Caprae Scyriae, Αἶγες αἱ Σκύριαι.
Caprarum grex, Αἰπόλιον.
Hoedus, Ἔριφος.
Hirudo, Βδέλλη.
Hirundo, Χελιδών.
Hirundo alba, Χελιδὼν λευκή.
Hirundinis pullus, Χελιδόνος βρέφος, μόσχος, νεόττιον.
Hirundo marina, Χελιδὼν ἡ πελαγία.
Hoedus, *vid.* Hircus.

Horion,	Ὀρίων.
Hyaena,	Ὕαινα.
Hyaena [piſcis]	Ὕαινα.
Hydrus,	Ὕδρος.
Hydrus lacuſtris,	Ὕδρος λιμναῖος.
Hydrus marinus,	Ὕδρος θαλάττιος.
Hydra Lernaea,	Ὕδρα ἡ Λερναία.
Hygros phoenix,	Ὑγρὸς φοίνιξ.
Hypodromus,	*vid.* Pſylla.
Hyſtrix,	Ὕστριξ.
Hyſtrix Libyca,	Ὕστριξ Λιβυκή.
Hyſtricum foetus,	Ὄβρια.
Iaculus, cherſydrus,	Ἀκοντίας, χέρσυδρος.
Ibis,	Ἶβις,
Ichneumo,	Ἰχνεύμων.
Ignaria,	Πυραλλίς.
Iulis,	Ἰουλίς.
Lacertus, lacerta,	Σαῦρος.
Lacertus viridis,	Σαῦρος χλωρός.
Lacertus, lacerta [piſcis]	Σαῦρος, σαύρα.
Larus, gavia,	Λάρος.
Leo,	Λέων.
Leaena,	Λέαινα.
Leo Indicus,	Λέων ἐν Ἰνδοῖς.
Leo Nemeaeus,	Λέων Νεμεαῖος.
Leonum catuli, foetus,	Λεόντων βρέφη, σκύμνοι λεοντιδεῖς.
Leo marinus,	Λέων θαλάσσιος.
Lepus,	Λαγώς, λαγωός, πτώξ.
Lepus adultus,	Πτώξ.
Lepus campeſtris,	Λαγὼς ἐκ πεδιάδος γῆς.
Lepus montanus,	Λαγὼς ὄρειος.
Lepores in Biſaltia,	Λαγὼς ἐν τοῖς Βισάλταις.
Leporum foetus,	Λαγιδεῖς.
Lepus marinus,	Λαγὼς θαλάττιος.
Libella,	Ζύγαινα.
Locuſta,	Ἀκρίς, κάραβος.
Locuſta Arabica,	Ἀκρὶς Ἀράβιος.
Locuſta [piſcis]	Κάραβος.
Loligo,	Τευθίς.
Lumbrici,	Ἕλμινθες.
Luna,	Σελήνη.
Lupus,	Λύκος.
Luporum catuli,	Λυκιδεῖς, λύκων σκύλακες.
Lupus cervarius,	Θώς.
Thoum foetus,	Θώων σκύμνοι.
Lupus,	Λάβραξ.
Lupus marinus,	Λάβραξ ὁ θαλάσσιος.
Luſcinia,	Ἀηδών.
Luſciniae pulli,	Ἀηδόνος νεόττια.
Lutea,	*vid.* Chloris.
Luteus,	Χλωρεύς.
Lutra,	Ἔνυδρος.
Canis fluviatilis,	Κύων ποτάμιος.
Lycoſtomus,	*vid.* Engraules.
Lynx,	Λύγξ.
Lyncum foetus,	Λυγγῶν σκύμνοι.
Maena, maenis,	Μαινίς.
Maeotae,	Μαιῶται.
Maltha,	Μάλθη.
Margarita Rubri maris,	Μαργαρίτης τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάττης.

Marga-

Margaritifera concha Britannica,	Μάργαρος Βρετανικός.
Margaritifera concha Rubri maris,	Μάργαρος Ἐρυθραῖος.
Margaritifera concha Indica,	Μάργαρος Ἰνδός.
Margaritifera concha terrena,	Μάργαρος χερσαῖος.
Margaritiferarum concharum duces,	Μαργάρων ἡγεμόνες.
Martichoras,	Μαρτιχόρας.
Melanurus,	Μελάνουρος.
Melanurus,	*vid.* Dipſas.
Meleagrides,	*vid.* Gallinaceus.
Mergus,	Αἴθυια.
Mermnos,	*vid.* Accipiter.
Merops,	Μέροψ.
Merula,	Κόσσυφος.
Merula in Cyllene,	Κόσσυφος ἐν τῇ Κυλλήνῃ.
Merula marina,	Κόσσυφος ὁ θαλάττιος.
Miliaria,	Κεγχρίς.
Milvus,	Ἰκτὶν, ἰκτῖνος.
Monedula,	*vid.* Graculus.
Monops,	Μόνωψ.
Mugil,	Κεστρεύς.
Adonis,	Ἄδωνις.
Capito,	Κέφαλος.
Capito oxyrynchus,	Κέφαλος ὀξύρυγχος.
Mullus,	Τρίγλη.
Mullus aſpratilis,	Τρίγλη λεπρώδης.
Mulus,	Ἡμίονος.
Muraena,	Μύραινα.
Mus,	Μῦς, σμίνθος.
Mus agreſtis,	Μῦς ἀρουραῖος.
Mus domeſticus,	Μῦς ὁ κατὰ τὴν οἰκίαν.

Mus araneus,	Μυγαλή.
Mus Caſpius,	Μῦς Κάσπιος.
Mus Ponticus,	Μῦς Ποντικός.
Canautanes, mures in Teredone Babyloniae,	Καναυτᾶνες, μῦς ἐν τῇ Τερηδόνι τῆς Βαβυλωνίας.
Mus marinus,	Μῦς ὁ θαλάττιος.
Muſca,	Μυῖα.
Muſcae in Aſtraeo flumine volitantes,	Μυῖαι ἐν Ἀστραίῳ ποταμῷ πετόμεναι.
Muſcae Piſatides,	Μυῖαι αἱ Πισάτιδες.
Muſca canina,	Κυνόμυια.
Muſtela,	Γαλῆ.
Muſtela marina,	Γαλῆ ἡ θαλαττία.
Muſtelus,	*vid.* Canicula marina.
Myops, tabanus,	Μύωψ.
Nauta, nautilus,	Ναυτίλος.
Neades,	Νήαδες.
Noctua,	Γλαύξ.
Oenas,	Οἰνάς.
Oeſtrum,	*vid.* Aſilus.
Olor,	*vid.* Cycnus.
Onocentaura,	Ὀνοκένταυρα.
Orcynus,	Ὄρκυνος.
Oribates,	*vid.* Pſylla.
Orphus,	Ὀρφός.
Oryx,	Ὄρυξ.
Orygum foetus,	Ὀρύγων πῶλοι.
Oſmylus,	Ὄσμυλος.
Oſſifraga,	*vid.* Accipiter.
Oſtreum,	Ὄστρεον.
Oſtrea Rubri maris,	Ὄστρεα τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάττης.
Otis,	Ὠτίς.
Ovis,	*vid.* Aries.
Ovis marina,	Πρόβατον.

Pagrus,

Pagrus,	Φάγρος.
Pagurus,	Πάγουρος.
Palumbes,	Φάσση, φάττη.
Panther, panthera, pardalis,	Πάνθηρ, πάρδαλις.
Pantherarum foetus,	Ἄρκηλοι, πανθήρων σκύμνοι, παρδάλεων σκύμνοι.
Pardalis,	*vid.* Panther.
Pardalis[piſcis]	Πάρδαλις.
Parias, paruas,	Παρείας, παρούας.
Parnops,	Πάρνοψ.
Parus,	Αἰγίθαλος.
Paſſer, ſtruthus,	Στρουθὸς, στρουθὸς μικρός.
Paſtinaca,	Τρυγὼν θαλαττία.
Patella,	Λεπάς.
Pediculus,	Φθείρ.
Pedunculus,	Φθείρ.
Pelamys,	Πηλαμύς.
Pelecanus,	Πελεκᾶς.
Percae,	Πέρκαι.
Perdix,	Πέρδιξ.
Perdices Cyrrhaei,	Πέρδικες Κιῤῥαῖοι.
Perdices Paphlagoniae,	Πέρδικες Παφλαγόνες.
Syroperdix,	Συροπέρδιξ.
Perdicis pulli,	Πέρδικος βρέφη.
Perſeus,	Περσεύς.
Phalangium,	*vid.* Aranea.
Phaſiani,	Φασιανοί.
Phattages,	Φαττάγης.
Phoca, vitulus marinus,	Φώκη.
Phoenix,	Φοίνιξ.
Phyſa,	Φύσα.
Phyſalus,	Φύσαλος.
Pica,	Κίττα.
Picus Martius,	Δρυοκολάπτης.
Pindalus,	Πίνδαλος.
Pinna,	Πίννη.
Piſcis nigerrimus in Luſia flumine,	Ἰχθὺς μέλας ἰσχυρῶς ἐν Λουσίᾳ ποταμῷ.

Piſcis ſacer,	Ἰχθὺς ἱερός.
Piſciculus Indicus,	Ἰχθύδιον Ἰνδικόν.
Pithece,	*vid.* Pſylla.
Poëphagus,	Ποηφάγον ζῶον.
Polypus,	Πολύπους.
Pompilus,	Πομπίλος, πόμφυλος.
Porcus,	*vid.* Aper.
Porcus [piſcis]	Χοῖρος.
Porphyrio,	Πορφυρίων.
Prepon,	Πρέπων.
Preſter,	*vid.* Dipſas.
Preſter [ſerpens]	Πρηστήρ.
Preſtes,	Πρῆστις.
Praſocuris,	Πρασοκουρίς.
Pſetta,	Ψῆττα.
Pſittacus,	Σιττακὸς, ψιττακός.
Pſylla,	Ψύλλα,
Hypodromus,	Ὑπόδρομος.
Oribates,	Ὀρειβάτης.
Pithece,	Πιθήκη.
Pulmo,	Πνεύμων.
Purpura, murex,	Πορφύρα.
Purpura Lacaena,	Πορφύρα Λακαίνη.
Pygargus,	Πύγαργος.
Pyrauſta,	Πυραύστης.
Pyrigoni,	Πυριγόνοι.
Pyrrha,	Πύῤῥα.
Raia,	Βατίς.
Rana,	Βάτραχος.
Rana lutaria,	ὁ ἐκ τελμάτων βάτραχος.
Rana rubeta,	Φρῦνος, φρύνη.
Rana marina,	Βάτραχος θαλάττιος.
Rana piſcatrix,	Ἁλιεύς.
Remora, echeneis,	Ἐχενηΐς.
Rhax,	*vid.* Aranea.
Rhinoceros,	Ῥινόκερως.
Rhombus,	Ῥόμβος,
Rota,	Τροχός.

Rubecula,	Ἐρίθακος.
Sagittarius,	Τοξότης.
Salamandra,	Σαλαμάνδρα.
Salpe,	Σάλπη.
Salpinx,	Σάλπιγξ.
Sargus,	Σάργος.
Scarabaeus,	Κάνθαρος, *vid.* Cantharus.
Scarus,	Σκάρος.
Scolopendra,	Σκολόπενδρα.
Scolopendra marina, cetus marinus,	Σκολόπενδρα θαλαττία, θαλάττιον κῆτος.
Scolopendra terreſtris,	Σκολόπενδρα, χερσαῖον θηρίον.
Scomber,	Σκόμβρος.
Scops,	Σκὼψ, κώψ.
Aïſcopes,	Ἀείσκωπες.
Scorpio, ſcorpius,	Σκορπίος.
Scorpius albus,	Σκορπίος λευκός.
Scorpius alatus,	Σκορπίος πτερωτός.
Scorpius alatus et duplici aculeo armatus,	Σκορπίος πτερωτὸς καὶ δίκεντρος.
Scorpius cancro ſimilis,	Σκορπίος καρκινοειδής.
Scorpius fumoſus,	Σκορπίος καπνοειδής.
Scorpius niger,	Σκορπίος μέλας.
Scorpius ruffus,	Σκορπίος πυῤῥός.
Scorpius viridis,	Σκορπίος χλωρός.
Scorpius Sibrita,	Σκορπίος Σιβρίτης.
Scorpius [piſcis]	Σκορπίος.
Sepedo,	Σηπεδών.
Sepia,	Σηπία.
Seps,	Σήψ.

Serphus,	Σέρφος.
Serpentes, angues,	Ὄφεις, ἑρπετὰ, δάκετα.
Serpentes volucres,	Ὄφεις πτερωτοὶ, πτηνεῖς.
Serpentes bicipites et binos pedes verſus caudam habentes,	Ὄφεις δικέφαλοι καὶ δύο πόδας κατὰ τὸ οὐραῖον ἔχοντες.
Serpentes Arabici,	Ὄφεις Ἀραβικοί.
Serpens marinus,	Ὄφις θαλάττιος.
Silurus,	Σίλουρος.
Silurus Iſtrianus,	Σίλουρος Ἰστριανός.
Simia,	Πίθηκος.
Simia alba,	Πίθηκος λευκός.
Simia nigerrima,	Πίθηκος μελάντατος.
Simia ruffa,	Πίθηκος πυρσός.
Simiarum genus humanis ſenſibus praeditum,	Πιθήκων γένος ἀνθρωπόνουν.
Simia marina,	Πίθηκος θαλάσσιος.
Sirenes,	*vid.* Apis.
Sirenes,	Σειρῆνες.
Sphinx,	Σφίγξ.
Sphondylus,	Σφόνδυλος.
Sphyraena,	Σφύραινα.
Spinus,	*vid.* Acanthus.
Spongia,	Σπογγιά.
Squilla,	Καρίς.
Stella marina,	Ἀστὴρ θαλάττιος.
Stellio,	Ἀσκαλαβώτης, γαλεώτης.
Strombus,	Στρόμβος.
Struthio magna, ſtruthio terreſtris, ſtruthiocamelus,	Στρουθὸς ὁ μέγας, στρουθὸς ὁ χερσαῖος, στρουθὸς ἡ μεγάλη.

Struthus,

Struthus,	*vid.* Paſſer.
Sturnus,	Ψάρ.
Sus,	*vid.* Aper, porcus.
Talpa,	Ἀσπάλαξ, σπάλαξ.
Tarandus,	Τάρανδος.
Taurus,	Ταῦρος.
Tauri carnivori,	Ταῦροι σαρκοφάγοι.
Tauri feri,	Ταῦροι ἄγριοι.
Tauri mutili,	Ταῦροι ἄκερω.
Tauri Libyci et vaccae,	Ταῦροι Λιβυκοὶ καὶ αἱ θήλειαι.
Taurus Apis,	Ταῦρος Ἄπις.
Taurus Epaphus,	Ταῦρος Ἔπαφος.
Taurus Onuphis,	Ταῦρος Ὄνουφις.
Bos,	Βοῦς.
Bos ad curſum velox,	Βοῦς δρομικός.
Bos arator,	Βοῦς ἀροτήρ.
Bos caſtratus,	Βοῦς τομίας.
Bos ferus,	Βοῦς ἄγριος.
Bos larinus,	Βοῦς λαρινός.
Bos retro paſcens,	Βοῦς ὀπισθονόμος.
Bos teſtibus praeditus,	Βοῦς ἔνορχος.
Boves Chaones,	Βόες Χάονες.
Boves Erythraei,	Βόες Ἐρυθραῖοι.
Boves Leuctrici,	Βόες ἐν Λεύκτροις.
Boves feri Libyci,	Βόες Λίβυες ἄγριοι.
Boves Suſiani,	Βόες αἱ Σουσίδες.
Bos Mnevis,	Βοῦς Μνεῦις.
Boves Geryonis,	Βόες Γερυόνου.
Vacca, bucula,	Βοΐδιον.
Vaccae Arabicae mutilae,	Βόες Ἀράβιοι θήλειαι ἄκερω.
Vaccae Epiroticae,	Βόες Ἠπειρωτικαί.
Bubulum pecus.	οἱ Βόες.
Vitulus,	Μόσχος.
Vitulus Libycus,	Μόσχος Λιβυκός.
Iumentum,	*vid.* Equus.
Teſtudo,	Χελώνη.
Teſtudo terreſtris,	Χελώνη χερσαία.
Teſtudo montana,	Χελώνη ἡ ὄρειος.
Teſtudo fluviatilis,	Χελώνη ποταμία.
Teſtudines in Gange,	Χελῶναι ἐν Γάγγῃ.
Teſtudo marina,	Χελώνη ἡ θαλαττία.
Teſtudo maris magni,	Χελώνη ἐν μεγάλῃ θαλάττῃ.
Thriſſa,	Θρίσσα.
Thunnus, thynnus,	Θύννος.
Tigris,	Τίγρις.
Tigridum foetus,	Τίγρεων σκύμνοι.
Torpedo,	Νάρκη.
Torquilla,	Ἴυγξ.
Trachurus,	Τράχουρος.
Triton,	Τρίτων.
Trochilus,	Τροχίλος.
Trochilus cladarorynchus,	Τροχίλος κλαδαρόρυγχος.
Trocta,	Τρώκτης.
Turdus,	Κίχλη.
Turdus [piſcis]	Κίχλη.
Turtur,	Τρυγών.
Turtur alba,	Τρυγὼν λευκή.
Typhlops, typhlines,	*vid.* Cophias.

Venatrix [avis] Ἀγρεύς.
Vernus, Εὐλή.
Verticillus, Σφονδύλη.
Veſpa, Σφήξ.
  Veſparum rex, Σφηκῶν βασιλεύς.
Veſpertilio, Νυκτερίς.
Vipera, *vid.* Aſpis.
Vireo, *vid.* Chlorion.
Vitulus, *vid.* Taurus.
Vitulus marinus, *vid.* Phoca.
Vmbra, Σκίαινα.
Vpupa, Ἔποψ.
Vrſus, urſa, Ἄρκτος.
  Vrſae catuli, Ἄρκτου σκυλάκια.
Vrtica, Ἀκαλήφη.
Vulpanſer, Χηναλώπηξ.
  Vulpanſerum pulli, Χηναλωπεκιδεῖς.
Vulpes, Ἀλώπηξ, κερδαλέη.
  Vulpes mas, Κερδώ.
  Vulpes mater, Σκαφώρη, Σκινδακός.
  Vulpes Caſpia, Ἀλώπηξ ἡ Κασπία.
  Vulpium foetus, Ἀλωπεκιδεῖς.
  Vulpes marina, Ἀλώπηξ ἡ θαλαττία.
Vultur, Αἰγυπιός, γύψ, ἱέραξ.

Xiphias, gladius, Ξιφίας.

INDEX
GRAECO-LATINVS
PLANTARVM
AB
AELIANO
MEMORATARVM.

Ἀβρότονον, Abrotonum, ix. 33.
Ἄιγειρος, Populus, ix. 33.
Ἀγλαοφῶτις, Aglaophotis, xiv. 24, et 27.
Κυνόσπαστος, Cynoſpaſtus, xiv. 24, et 27.
Ἄγνος, Vitex, i. 35.
Ἄγνου ἄνθος, Salicis amerinae flos, vi. 46.
Ἄγρωστις, Gramen, i. 35.
Ἀδίαντον, Adiantum, i. 35.
Ἀκαλήφη, Vrtica, vii. 35.
Ἄκανθαι, Spinae, x. 32. xii. 32.
Ἄλφιτα, Frumentum, vi. 49.
Πυρὸς, πυροὶ, Frumentum, triticum, ii. 25. viii. 18. ix. 39.
Σῖτος, Frumentum, v. 46.
Σίτου αἱ ἀθέρες, Frumenti ariſtae, viii. 9.
Καλάμη, Stipula, vi. 43.
Ἄμπελος, Vitis, vi. 40. xiii. 8.
Ἀμπέλου δάκρυον, Vitis lacryma, vi. 40.
Βότρυς, Vva, vi. 40.
Ῥαγὲς, Vvae, vi. 40.
Ῥὰξ σταφυλῆς, Vvae acinus, iii. 36.
Ἀσταφίδες, Vvae paſſae, x. 3.
Ἄμπελος, Vitis [marina] xiii. 3.
Σταφυλαὶ, Vvae [marinae] xiii. 3.
Ἀμυγδάλαι, Amygdalae, x. 32.
Ἀμυγδάλης δάκρυον, Amygdalina lacryma, iv. 36.
Ἀριστερεὼν, Ariſtereon, i. 35.
Ἄρον ἄγριον, Arum ſylveſtre, vi. 3.
Ἀσταφίδες. vid. Ἄμπελος.
Ἀψίνθιον, Abſinthium, v. 27.

Βάτος. Rubus, vi. 14.
Βότρυς. vid. Ἄμπελος.
Βρύα. vid, Φῦκος.

Δάφνη, Laurus, vi. 1. xii. 7.

Δάφνης

Δάφνης κλώνια, Lauri ramuli, i. 35.
Δάφνης φύλλον, Lauri folium, v. 29.
Δένδρα τὸ ἤλεκτρον φέροντα, Arbores, quae ſuccino manant, iv. 46.
Δρῦς, Quercus, i. 45.
Δρυῶν στελέχη, Quernei trunci, xiv. 25.
Βάλανοι, αἱ τῶν δρυῶν βάλανοι, Glandes, v. 45. x. 30.

Ἐλαία, Olea, ix. 37.
Ἐλαίας θαλλὸς, Oleae ramus, i. 37.
Ἐλαίας φύλλα, Oleae folia, xvi. 32
Ἑλένιον, Helenium, ix. 21.
Ἑλλέβορος, Veratrum, i. 58.
Ἑλλέβορος λευκὸς, Elleborus candidus, ix. 27.
Ἐρέβινθος, Cicer, ix. 39.
Εὐζώμου σπέρμα, Erucae ſemen, vi. 46.

Θηλυφόνος πόα, Thelyphonus herba, ix. 27.
Θριδακίνη, Lactuca, v. 29.
Θριδακίνη ἀγρία, Lactuca ſylvatica, ii. 43.
Θρύον, vid. Σχοῖνος.
Θύον, Thya, ii. 11. p. 83.

Ἴρεως καρπὸς, Iridis fructus,
Ἰτέα, Salix, iv. 23.

Καλάμη. vid. Ἄλφιτα.
Καλαμίνθη, Nepeta, ix. 26.
Κάλαμος, Calamus, xiii. 8.
Καλάμου κλὰξ, Arundinis ramus, xi. 13.
Καλάμου κόμη, Arundinis coma, i. 35.
Κάλαμοι ἕλειοι, Arundines paluſtres, xv. 7.

Καλλίτριχον, Callitrichum, i. 35.
Κάρτον, Cartum, xii. 42.
Κέδρου φύλλα, Cedri folia, vi. 46.
Κιννάβαρις, Cinnabaris [gummi ſtillans ex arbore Indica] iv. 46. xviii. 3.
Κιννάμωμον, Cinnamomum, xvii. 21.
Κισσὸς, κιττὸς, Hedera, i. 35. x. 10. vi. 42.
Κιττὸς ἄγριος, Hedera, vii. 6.
Κνίδη, Vrtica, vii. 35.
Κνίδης καρπὸς, Vrticae fructus, ix. 48.
Κόκκος, Coccus, xvii. 33.
Κόνυζα, Conyza, i. 58.
Κότινος, Oleaſter, vi. 1.
Κορίαννον, Coriandrum, xii. 42.
Κράμβη, Braſſica, ix. 39.
Κράμβη, Braſſica [marina] xiii. 3.
Κράνεια, Cornus, xii. 43.
Κρανεία ῥάβδος, Virga de cornu arbore, i. 23.
Κρόκος, Crocus, xvii. 23.
Κριθαὶ, Hordeum, ii. 25. vi. 49, et 52.
Κρόμμυον, Cepa, x. 10.
Κύαμοι, Fabae, viii. 18.
Κυνόσπαστος, vid. Ἀγλαοφῶτις.
Κυπαρίττου κόμη, Cypariſſi coma, xii. 43.
Κύπερος, Cyperus, xii. 43. xiv. 14.
Κύτισος, Cytiſus, xvi. 32.
Κώνειον, Cicuta, iii. 7. iv. 23.

Λάχανα, Olera, vi. 36.
Λιβανωτὶς πόα, Libanotis herba, ix. 26.
Λίνου ῥίζα, Lini radix, xi. 18.
Λυκοκτόνος πόα, Lycoctonus herba, ix. 18.

Μαλάχη,

Μαλάχη, Malva, i. 58.
Μάραθρον, Foeniculum, ix. 16.
Μελίας καρπὸς, Fraxini fructus, viii. 9.
Μηδικὴ πόα, Medica herba, xii. 11.
Μήκων, Papaver, i. 58. xiv. 24.
Μηλέα, Malus, ix. 39.
Μίλαξ, Smilax, vi. 42.
Μνίον, vid. Φῦκος θαλάσσιον.
Μυρικὴ, Myrica, xiv. 24.
Μυρικὴ ἔναλος, Myrica marina, xiv. 24.
Μυῤῥίνης θαλλὸς, Myrti ramus, i. 35.

Νάπυος σπέρμα, Sinapis ſemen, vi. 46.

Ὀπὸς, Opos, ix. 32.
Ὀρίγανον, Origanum, iii. 5. vi. 12.
Ὄροβος, Ervum, ix. 38.
Ὄρυζα, Oryza, xiii. 8.

Παγκωώνιον, vid. Φῦκος.
Παρδαλιαγχιὸν, Pardalianchum, aconitum, iv. 49.
Πεπερὶς, Piper, ix. 48.
Περσαία, περσέα, Perſea, x. 21. xi. 40.
Περσαίας πρέμνος, Perſeae caudex, xi.
Πεύκη, πίτυς, Picca, pinus, xii. 43.
Πήγανον, Ruta, i. 37. iv. 14.
Πικρὶς, Intybus ſylveſtris, vi. 4.
Πλατάνε φύλλα, Platani folia, ii. 37.
Πόα ἐν τῇ αἱμασίαις φυομένη, Herba in maceriis naſcens, viii. 9.
Πόα ἐχθρὰ τῇ λύγγι, Herba ſingultui contraria, ix. 31.
Ποταμογείτων, Potamogiton, vi. 46.
Πράσον, Porrum, xii. 39.
Πρίνε φύλλα, Ilicis folia, i. 36.
Πύξος, Buxus, v. 42.
Πυρὸς, πυροὶ, vid. Ἄλφιτα.

Ῥάμνος, Rhamnus, i. 35.
Ῥάξ, vid. Ἄμπελος.
Ῥοδοδάφνη, Rododaphne, v. 29. xii. 44.
Ῥόδον, Roſa, iv. 18. xiv. 9. xv. 12.
Ῥοδωνιαὶ κάλυκες, Roſarum calyces, xiv. 24.
Ῥοιᾶς σίδη, Malum Punicum, vi. 46.
Ῥῦς, Rhus, xii. 43.

Σελίνε κόμη, Apii folia, i. 37.
Σήσαμον, Seſamum, iv. 36.
Σῖτος, vid. Ἄλφιτα.
Σκίλλης πέταλα, Scillae folia, i. 36.
Σκόροδον, Allium, vi. 46. x. 10.
Σμῖλος, Smilus, ix. 27.
Σταφυλαὶ, vid. Ἄμπελος.
Σῦκα, Fici, ix. 37. xvii. 31.
Θρία, Fici folia, xvi 32.
Ἰσχάδες, Caricae, fici, iii. 10. x. 10.
Σύμφυτον, Symphytum, iv. 47. vi. 46.
Σχῖνος, Lentiſcus, vi. 42.
Σχοῖνος, Iuncus, vi. 42. vii. 6. x. 10.
Ὁλόσχοινος, Holoſchoenus juncus, xi. 12. xii. 43.
Θρύον, Thrya, xiv. 4.

Τεύτλίων φύλλα, Betarum folia, xii. 42.

Τιθύ-

Τιθύμαλλον, Tithymallum, i. 58.
Τρίχες, Triches, xiii. 3.

Ὑοσκύαμον, Hyoſcyamum, ix. 32.

Φελλοὶ, Suber, xii. 43.
Φλόμου φύλλα καὶ κάρυα, Verbaſci folia et nuces, i. 58.
Φοίνιξ, Palma, vii. 6. x. 10, et 29. xvi. 18. xvii. 29.
Φοίνικες χαμαίζηλοι, Palmae pumilae, xiv. 13.
Φῦκος θαλάσσιον, Alga marina, xii. 43.
Φυκίον, Alga, i. 14, et 30. ii. 41. xiii. 3. xv. 11.
Βρύα, Algae, brya, i. 2. xiii. 3.
Μνίον, Mnium, xiii. 3.
Φυκίον πικρὸν, Alga amara, xiv. 20.
Παγκυνικον, Pancynicum, xiv. 24.

INDEX

I N D E X

LATINO-GRAECVS

P L A N T A R V M

A B

A E L I A N O

MEMORATARVM.

ABrotonum,	Ἀβρότονον.
Abſinthium,	Ἀψίνθιον.
Aconitum, pardalianchum,	Παρδαλεαγχές.
Adiantum,	Ἀδίαντον.
Aglaophotis,	Ἀγλαοφῶτις.
Cynoſpaſtus,	Κυνόσπαστος.
Alga, bryon,	Φυκίον, βρύον.
Alga amara,	Φυκίον πικρόν.
Alga marina,	Φῦκος θαλάσσιον.
Mnium,	Μνίον.
Pancynicum,	Παγκυνικόν.
Allium,	Σκόροδον.
Amerinae flos, vitex,	Ἄγνου ἄνθος, ἄγνος.
Amygdalae,	Ἀμυγδάλαι.
Amygdalina lacryma,	Ἀμυγδάλης δάκρυον.
Apii folia,	Σελίνου κόμη.
Arbores, quae ſuccino manant,	Δένδρα τὸ ἤλεκτρον φέροντα.
Ariſtereon,	Ἀριστερεών.
Arum agreſte,	Ἄρον ἄγριον.

Betarum folia,	Τεύτλίων φύλλα.
Braſſica [marina]	Κράμβη.
Bryon,	*vid.* Alga.
Buxus,	Πύξος.
Calamus, arundo,	Κάλαμος.
Arundinis coma,	Καλάμου κόμη.
Arundinis ramus,	Καλάμου κλάξ.
Arundines paluſtres,	Κάλαμοι ἕλειοι.
Callitrichum,	Καλλίτριχον.
Caricae,	*vid.* Ficus.
Cartum,	Κάρτον.
Cedri folia,	Κέδρου φύλλα.
Cepe,	Κρόμμυον.
Cicer,	Ἐρέβινθος.
Cicuta,	Κώνειον.
Cinnabaris,	Κιννάβαρις.
Cinnamomum,	Κιννάμωμον.
Coccus,	Κόκκος.
Conyza,	Κόνυζα.

Coriandrum,	Κορίαννον.
Cornus,	Κράνεια.
Virga de cornu arbore,	Ῥάβδος κρανεία.
Crocus,	Κρόκος.
Cynoſpaſtus,	*vid.* Aglaophotis.
Cypariſſi coma,	Κυπαρίττου κόμη.
Cyperus,	Κύπερος.
Cytiſus,	Κύτισος.
Ervum,	Ὄροβος.
Erucae ſemen,	Εὐζώμου σπέρμα.
Fabae,	Κύαμοι.
Fici, caricae,	Ἰσχάδες, σῦκα.
Fici folia,	Θρία, συκῆς φύλλα.
Foeniculum,	Μάραθρον.
Fraxini fructus,	Μηλίας καρπός.
Frumentum, triticum,	Ἄλφιτα, πυρὸς, πυροί.
Ariſtae frumenti,	τοῦ Σίτου οἱ ἀθέρες.
Glans,	*vid.* Quercus.
Gramen,	Ἄγρωστις.
Hedera,	Κισσὸς, κιττὸς, κιττὸς ἄγριος.
Helenium,	Ἑλένιον.
Helleborus,	*vid.* Veratrum.
Herba in maceriis naſcens,	Πόα ἐν ταῖς αἱμασίαις φυομένη.
Herba ſingultui contraria,	Πόα ἐχθρὰ τῇ λύγγι.
Holoſchoenus,	*vid.* Iuncus.
Hordeum,	Κριθαί.
Hyoſcyamum,	Ὑοσκύαμον.
Intybus ſylveſtris,	Πικρίς.
Iridis fructus,	Ἴρεως καρπός.
Iuncus,	Σχοῖνος.
Iuncus holoſchoenus,	Ὁλόσχοινος.

Thrya,	Θρύον.
Lactuca,	Θριδακίνη.
Lactuca ſylveſtris,	Θριδακίνη ἀγρία.
Laurus,	Δάφνη.
Lauri folium,	Δάφνης φύλλον.
Lauri ramuli,	Δάφνης κλώνια.
Lentiſcus,	Σχῖνος.
Libanotis herba,	Λιβανωτὶς πόα.
Lini radix,	Λίνου ῥίζα.
Lycoctonos herba.	Λυκοκτόνος πόα.
Malva,	Μαλάχη.
Medica herba,	Μηδικὴ πόα.
Malum punicum,	Ῥοιᾶς σιδή.
Malus,	Μηλέα.
Mnia,	*vid.* Alga.
Myrica,	Μυρική.
Myrica marina,	Μυρικὴ ἔναλος.
Myrti ramus,	Μυρρίνης θαλλός.
Nepeta,	Καλαμίνθη.
Olea,	Ἔλαια.
Oleae folia,	Ἐλαίας φύλλα.
Oleae ramus,	Ἐλαίας θαλλός.
Oleaſter,	Κότινος.
Olera,	Λάχανα.
Opos,	Ὀπός.
Origanum,	Ὀρίγανον.
Oryza,	Ὄρυζα.
Palma,	Φοίνιξ.
Palma pumila,	Φοίνιξ χαμαίζηλος.
Pancynicus,	*vid.* Alga.
Papaver,	Μήκων.
Pardalianchum,	*vid.* Aconitum.
Perſea,	Περσαία, περσέα.
Perſeae caudex,	Περσαίας πρέμνος.
Picea, pinus,	Πεύκη, πίτυς.

Piper,	Πεπερίς.
Platani folia,	Πλατάνου φύλλα.
Populus,	Ἄγειρος.
Porrum,	Πράσον.
Potamogiton,	Ποταμογείτων.
Quercus,	Δρῦς.
Querci trunci,	Δρυῶν στελέχη,
Glandes,	Βάλανοι, οἱ τῶν δρυῶν βάλανοι.
Rhamnus,	Ῥάμνος.
Rhododaphne,	Ῥοδοδάφνη.
Rhus,	Ῥοῦς.
Roſa,	Ῥόδον:
Roſarum calyces,	Ῥοδωνιαὶ κάλυκες.
Rubus,	Βάτος.
Ruta,	Πήγανον.
Salix,	Ἰτέα.
Scillae folia,	Σκίλλης πέταλα.
Seſamum,	Σήσαμον,
Sinapis ſemen,	Νάπυος σπέρμα.
Smilax,	Μίλαξ.
Smilus,	Σμῖλος.
Spina,	Ἄκανθα.

Suber,	Φελλοί.
Symphytum,	Σύμφυτον.
Thelyphonus herba,	Θηλυφόνος πόα.
Thrya,	*vid.* Iuncus.
Thyum,	Θύον.
Tithymallum,	Τιθύμαλλον.
Triches,	Τρίχες.
Triticum,	*vid.* Frumentum.
Veratrum,	Ἑλλέβορος.
Elleborus candidus,	Ἑλλέβορος λευκός.
Verbaſci folia, nuces,	Φλόμου φύλλα, κάρυα.
Vitex,	*vid.* Amerina.
Vitis,	Ἄμπελος.
Vitis lacryma,	Ἀμπέλου δάκρυον, βότρυς.
Vvae paſſae,	Ἀσταφίδες.
Vvae	Ῥάγες.
Vvae acinus,	Σταφυλῆς ῥάξ.
Vitis [marina]	Ἄμπελος.
Vvae [marinae]	Σταφυλαί.
Vrtica,	Κνίδη.
Vrticae fructus,	Κνίδης καρπός.

INDEX

RERVM MEMORABILIVM

IN

AELIANI LIBROS XVII.

DE

NATVRA ANIMALIVM.

ABDERITARVM regio, xv. 25
ABORTVS equae cauſa, ix. 54
Abortus ubi crebri, xii. 17
ABROTONI herbae facultates, ix. 33
ABSTINENTIA animalium a cibis noxiis, ii. 51. viii. 9
ABSYRTVS frater Medeae, xiv. 25
ABYDI Aegyptiacae incolae, aſinum et tubam deteſtantur, x. 28
Abydi oves, iii. 32
ACANTHEVS Iſthmus, xiii. 20
ACANTHI ſeu ſpini avis natura, x. 32
ACCIPITER pelagius et corvus inimici, vi. 45
Apollini et Latonae ſacer, x. 14
cur ab Aegyptiis colatur, et plura de ejus natura, x. 14
indicavit ſacrilegum, ii. 43
Accipitres, qui nothi eſſe intelligantur, ii. 43
quando pennas mutent: genera eorum plura: quibus diis ſacra habeantur, xii. 4
cenchrides et montani, amant feminas, ii. 43
lactucae ſylveſtris ſucco oculis medentur: vere ex Aegypto in quaſdam inſulas demigrant, ii. 43
ACCIPITRES in Aegypto ſacri Apollini, quomodo nutriantur, vii. 9
Eos in Aegypto colunt Tentyritae, x. 24
quomodo Thracum aucupia juvent: quae animalia invadant, ii. 42
Eorum religio in cadaver hominis, et circa potum abſtinentia, ibid.
Accipitris Antiocho cognomen, aquilae Pyrrho gratum, vii. 45
Accipitrum piſcium volatus, ix. 52
ACHAEMENES alumnus aquilae, xii. 21
ACHILLES amicus Patrocli, vii. 27
ACIEM elephanti quomodo inſtruant, vi. 56
ACONITVM, herba venenata, iv. 49
ACVS marinae venter in partu diſrumpitur, ix. 60. xv. 16
Ejus ſpinis nidos conſtruunt alcyones, ix. 17
ADEPS elephanti adverſatur ferarum venenis, i. 37
ADONIDIS piſcis natura, genus, et nomen, ix. 36
Adonidis Cinyrae regis filii amor, ib.
Adonidis templum, xii. 23

ADRANVS.

ADRANVS Siciliae civitas, et in ea Adrani daemonis templum et canes ſacri, xi. 20
ADRIA, xvii. 16
ADVLTER in Sicilia proditus a canicula, vii. 25
ADVLTERIVM, iii. 42. viii. 20. xi. 15
Adulterii poena, iii. 44
AEDIFICANDO Cyrus major et Darius gloriam conſequuti, majorem apes, i. 59
AEGIVM, Achaiae urbs, v. 29
AEGYPII inter vultures et aquilas medii, mares ſunt, ii. 46
AEGYPTII, ii. 6
animalia colunt, xii. 5
Pompeium magnum inſepultum projecerunt, xii. 6
animantes earumque partes ad naturam referunt, xii. 7
Syenitae, et Elephantinem incolentes, x. 19
cur accipitrem colunt, x. 14
colunt aſpides, eas nutriunt, et crepitu vocant, xvii. 5
Aegyptiorum libri, x. 29
praefectura ab Hercule denominata, iv. 54
religio, x. 16
Aegyptiae caprae, iii. 33
Aegyptii mures, xv. 26
AEGYPTVS coelo temperato, ii. 38
AENOS, Thraciae urbs, v. 6
AEQVINOCTIVM utrumque ſignificat arietis cubitus, x. 18
AESCHYLI Eleuſinii, poetae tragici, mors, vii. 16
AESCVLAPIVS, Apollinis filius, morborum depulſor, x. 49
mulieri caput abſciſſum reſtituit, ix. 33
Aeſculapii templi ſacrilegus a cane proditur, vii. 13
Aeſculapio deorum humaniſſimo ſacer ſerpens parias, viii. 12
AETHIOPIAE aves unicornes, ſueſque quadricornes, xvii. 10
AETHIOPICI tauri, xvi. 45
AETHIOPVM quorundam rex canis, vii. 40
AETNA, canes illic Vulcano ſacri, xi. 3
AETNAEI piſcis caſtitas, i. 13
AFRICA non fert apros, nec cervos, xvii. 10
infeſtatur a baſiliſcis, iii. 31
AFRICO in mari olorum grex aliquando apparet, x. 36
AFRORVM expeditio contra elephantos, vi. 56
AGATHOCLES Syracuſanus, xvi. 28
AGLAOPHON pictor, xvii. 65
AGLAOPHOTIS terreſtris herba noctu lucens, et remedia ex ea, xiv. 27
AGNOS, vitex arbor, adverſatur ſerpentibus, et appetitionem prohibet veneream, ix. 26
cubilia ſubſternunt Atticae mulieres in theſmophoriis, ib.
AGNVS mitiſſimum animal, xii. 31
in Aegypto biceps, et loquutus, xii. 3
Agni et hoedi prognoſticon de tempeſtate, vii. 8
mox nati matrem agnoſcunt et amant, v. 25
AIAX Locrus, xv. 24
AISCOPES, xv. 28
ALAVDA ſuum nidum gramine tuetur adverſus faſcinationes, i. 35
Alaudae fabula, xvi. 5
Alaudam ſinapis ſemen conficit, vi. 46
ALBARVM avium frequentia multam tempeſtatem portendit, vii. 7
ALBAE colonia, Roma, xi. 16
ALCEDINVM in carulos maritos jam ſenes pietas, vii. 17
ALCESTIS Peliae filia, i. 15
ALCIMVS canis, xi. 13
ALCINOE mulier formoſa et adultera, viii. 20
ALCMAEON, i. 24
ALCMENAE obſtetrix muſtela, xii. 5
ALCYON, *vid.* HALCYON.
ALEVAE paſtoris Theſſali pulchritudo, et quomodo a dracone amatus ſit, viii. 11
ALEXANDER Macedo cornua Scythici aſini ſibi a Sopatre apportata admiratus Pythio Delphico dicavit cum carmine, x. 40
in India draconem invenit, xv. 21
in eos, qui pavonem occidiſſent, gravem

vem poenam conſtituit, v. 21
ALEXANDRI equus Bucephalus, vi. 44
pugna cum Dario, qua interemptus eſt Darius, vi. 25
Alexandro exhibitum Indici canis contra leonem ſpectaculum, et quomodo idem canum Indicorum munere ſit delectatus, viii. 1
Alexandrum Philippi filium ſimiae terruerunt, xvii. 2
ALEXANDER Pyrrhi filius, x. 34
ALGA marina noctu lucens, xiv. 24
ALLII ſemen necat ſturnum, vi. 46
ALPIVM radices, xiv. 23
ALPHEVS flumen, v. 17
AMASIS rex, xvii. 6
AMASTRIA Ponti urbs, xv. 5
AMERINAE flore perit atricapilla, vi. 46
AMICI veteres periculo non deſerendi, vi. 63
vindices et ultores amicorum, iv. 45
AMICITIA et inimicitia diverſorum animalium, v. 48
trochilorum et crocodilorum, xii. 15
delphinorum, et auxilium mutuum erga ſuum genus, v. 6
firma in periculis, iii. 46
Amicitiae et familiaritatis religio, vi. 2
AMILCAR Afer poenam ſacrilegii ſubiit, x. 50
AMISODARVS, Lyciorum rex, Chimaeram aluit, iv. 23
AMOEBEVS citharoedus, vi. 1
AMMOBATES, nomen dipſadis, vi. 51
AMOR accipitrum in feminas, ii. 43
adoleſcentis in capram, vi. 42
anſeris erga altorem ſuum Lacyden philoſophum, vii. 41
anſeris in puerum Amphilochum, et cithariſtriam Glaucen, v. 29
aquilae et formoſi pueri, vi. 29
arietis in cithariſtriam Glaucen, v. 29. viii. 11
aſpidis in puerum Aegyptium, iv. 54
brutorum erga homines, ii. 6
caniculae marinae in foetum, i. 17
canum erga altores ſuos, vi. 25. vii. 10, 28, et 29. x. 41. xi. 13.
AMOR delphini in foetum, i. 18
delphinorum in pueros, vi. 15
draconis in Alevam paſtorem, viii. 11
draconis in puerum, vi. 63
draconis in puellam in Idumaea, vi. 17
elephanti erga dominum, vii. 37. erga ſuum nutricium, vii. 41. in mulierem, vii. 43. in ſobolem, ix. 8
equi in Soclem, vi. 44
equae in prolem, vi. 48
et pudor fortitudinis ſtimuli, iv. 1
glauci piſcis in foetum, i. 16
in deformiores, formoſioribus ſcilicet neglectis, iv. 56
in ſobolem, ii. 40. iii. 21, et 25. vi. 9. xi. 38
mutuus etiam in fuga, vii. 36
ovium mutuus, vii. 27
porphyrionis erga gallinaceum contubernalem, v. 28
puerorum in pueros, vi. 15
tauri, equi, cervi in Mithridatem, vii. 46
vituli marini in ſpongiatorem deformem, iv. 56
AMORIS natura, ii. 6. vi. 17, 29, et 44. vii. 43
vis, i. 50. x. 27
vis, et conſtantia, iii. 46
vis, et poena, vi. 15
Amorem mulierum conciliat cerebrum gruum, i. 44
quomodo paſtores excitent, xiv. 18
AMPELOS, genus pantherae, x. 39
AMPHIARAVS, Oiclei filius, xiii. 22
AMPHILOCHVS puer ab anſere adamatus, v. 29
AMPHISBAENA duo habet capita, et utroque verſus incedit, ix. 23
Amphiſbaenae pellis venenata animalia fugat, viii. 8
AMPRACIOTAE adorant leaenam, xii. 40
Ampraciotarum tyrannus a leaena laceratus, ibid.
AMVLETVM oculis ſalutare annulus, quocum lacertus viridis excaecatus in olla defoſſus fuit, v. 47
ANATIS foetus mox nati in aquam ſe recipiunt, et quomodo aquilam anatariam

nataſiam anates declinent, v. 33
Anatvm et mergorum prognoſticum de tempeſtate, vii. 7
Anaxagoram in penula Olympia ſpectantem, ſubſecuto imbre, Graecorum multitudo celebravit, vii. 8
Androclis ſervi a leone, cui laniandus objectus erat, ſervati hiſtoria, vii. 48
Andron formicarum, vi. 43
Angvilla ſacra in Arethuſa manſueta, viii. 8
Anguillae Eridani quales, ibid.
ut capiantur in Pado, ibid.
Animalcvla innominata Medicam regionem vaſtarunt, xvii. 41
Animalia bigenera et inſititia vel biformia, xvi. 29
bruta, *vid.* Brvta.
diverſa Arabiae atque maris Rubri diverſis coloribus, x. 13
domorum et urbium ruinas fugientia, xi. 19
Indica, *vid.* Indica.
in hiatu Plutonis, xvi. 16
irrationalia quantae curae priſcis hominibus fuerint, exemplo Pyrrhi et Antiochi, vii. 45
manſueta, quibus animalibus non confidant, v. 50
muta, eademque ſonora, ſecundum loca, iii. 35, 37, et 38
partes aliquas ſui corporis duplicatas habentia, xi. 40
parva, quae populos ſedibus expulerint, xi. 28
quaenam bellorum cauſae fuerint, xi. 27
quaenam a quibuſdam facile capiantur, viii. 6
quae ex minima origine in maximam creſcunt magnitudinem, ix. 58
quae, ubi non ſint, v. 8.
quemadmodum nutibus deorum obtemperent, eoſque celebrent, x. 49
quomodo adficiantur ad novilunium, ix. 6
ſine morſu mortem inferentia, viii. 7
timida arctius congregantur, viii. 18
Animalium coitus, ix. 63
differentia ſecundum partus, ii. 52
diverſa ingenia ac mores, vii. 19
diverſa nomina, *vid.* Nomina diversa.
diverſa nomina circa nutritionem, vi. 4.
diverſae voces, v. 51
diverſorum amicitia et inimicitia, v. 48
diverſorum occultae quaedam adfectiones, iii. 7
diviſio, ii. 37
quorundam diſſenſio mutua et inimicitia, iv. 5
quorundam diverſae naturae, in diverſis regionibus, v. 27
quorundam inter ſe inimicitiae et metus, vi. 22
quorundam mutuae inimicitiae, vi. 45
Animalibus quibuſdam quaenam ſint mortifera, vi. 46
Animantes etiam ferae beneficiis conciliantur et cicurantur, iv. 44
Anno Carthaginienſis leonem, quo ad vehendas ſarcinas utebatur, habuit, v. 39
Annvs lycabas dictus, x. 26
Anser a Romanis colitur, xii. 33
Glaucen citharistriam amavit, i. 6
Lacyden philoſophum amavit, vii. 41
Anſeris in puerum amor, et alterius item in citharistriam, v. 29
Anſeres fidi cuſtodes, xii. 33
quomodo Taurum montem tranſmittunt: natura calidiſſimi ſunt: aqua et herbis refrigerantibus gaudent: lauri folia et rhododaphnen, ceu venena, nunquam attingunt, v. 29
Anſerum ova, xiv. 13
Antacaei piſces, xiv. 23
Antacaeorum natura, xiv. 26
Antander fluvius, viii. 21
Antenor conditor Patavii, xiv. 8
Anteros, xiv. 28
Anthedones [crabrones] xv. 1
Antigonvs Macedoniae rex, xv. 2
Megarenſium urbem obſidet, xi. 14
Anthias et ellops, ſacri piſces, viii. 28
Anthiae capti quid faciunt, xii. 47
Antimachvs ſuaſit occidendum Menelaum

nelaum et Vlyſſem legatos, xiv. 8
ANTIOCHIA Piſidiae, xvi. 7
ANTIOCHVS in pugna caeſus, a ſuo equo expiatus, vi. 44
accipitris cognomine oblectatus, vii. 45
Syrus, rebus contra Medos male geſtis, ſe praecipitem dedit, x. 34
ANTIPATER Megarenſes circumſedit, xvi. 36
APAMENSE ſtagnum generat ſiluros, xii. 29
APELLES Epheſius non recte equum pinxit, iv. 50
Apellem nobilitavit pictura hinnuli, *Epil.* pag. 972
APER invaſurus quempiam dentes acuit, v. 45. vi. 1
muſica capitur, xii. 46
quonam veneno tollitur ab Armeniis, xvii. 31
APES a cadaveribus abhorrent, v. 49
alveo redundante, colonias deducunt, v. 13
amant homines, xii. 37
capiuntur a meropibus, viii. 6
chalchoides, xvii. 35
contra vim ventorum pedibus lapillum geſtant, i. 11
ex boum cadaveribus naſcuntur, ii. 57
in Scythia etiam eſſe, et mel ibi collectum, ii. 53
quaedam mellificii imperitae, non tamen otioſae, i. 10
quomodo animadvertant in fucos, i. 9
ſe hieme tantum et in morbo alveis non commovent, v. 12
tam unguento odorato, quam tetro odore offenduntur, i. 58
ubi non ſint, v. 42
Apum aedificia, reſpublica, officia, i. 59
aetas quomodo dignoſcatur, i. 11
erga ſuum regem ſtudium, v. 10
geometria circa ſtructuram favorum, v. 13
mellis differentiae, v. 42
natu majorum prudentia, i. 11
nomenclaturae, v. 42
pluviarum et ventorum praeſenſio, v. 13
revocatio fugientium vel errantium crepitaculis ſonoris, v. 13
rex, reſpublica, mores, ingenium, hoſtes, v. 11
regis clementia, ſive quod aculeo careat, ſive quod eo non utatur, utque in conſpectu ejus ceterae apes aculeum ſubmittant, i. 60
Apibus quae animalia noceant, et quomodo pellantur, i. 58
APICIVS guloſus, iii. 42
APIS bos ſacer, x. 28, et xi. 10
APOLLO ab Hyperboreis colitur, xi. 1
Didymaeus, xiii. 21
amat puellam, xv. 23
famulum corvum aquatum mittit, i. 47, 48
Lycogenes, x. 26
Sminthius, xii. 5
Apollinis Actii fanum in Leucade, xi. 8
Clarii templum non adeunt venenata animalia, x. 49
delubrum in Copto, et corvi bini ei ſacri, vii. 18
lucus et cervi in Curidio, xi. 7
templum in Myrenſi Lyciae ſinu, xii. 1
Apollini cur accipiter ſacer, x. 14
cur lupus ſacer, x. 26
dracones Epirotici ſacri, xi. 2
perdicarius et ocypterus miniſtri, i. 24
ſacri cycni, xiv. 13
APOLLODORVS Caſandrinorum praedo, v. 15
APOLLONOPOLITAE populi, ut crocodilos oderint, x. 21
APOSISARES Indus duos dracones maximos nutrivit, xvi. 39
APVARVM captura, cibus ex mutuo linctu, perfugium petrae, procreatio ex limo, ii. 22
AQVA luſtralis ſacerdotum Aegyptiorum, vii. 45
Aqua dulci piſces in mari aluntur, ix. 64
Aquae intercutis remedium, xiv. 4
AQVATIO mulierum Paeoniae, vii. 12
AQVILA alumna Achaemenis, xii. 21
detracta in mare a polypo, quem rapuerat

puerat, ejus cirris implicata, vii. 11
AQVILA formoſum puerum redamans, vi. 29
Gordio regnum praeſignificavit, xiii. 1
liberata a ſerpente grata fuit, xvii. 37
nidum ſuum contra faſcinationes tuetur lapide aetite, i. 35
puerum e turri dejectum ſervavit, xii. 21
ſymphyto interimitur, vi. 46
chryſaetos, vel ſtellaris, animalia venatur, illiberalis circa cibum, taurum in Creta ſternit, ii. 39
Pyrrhi cognomen, vii. 45
Aquilae amor erga ſuos nutritores, ac pullos, ii. 40
fel viſum hominis acuit, i. 42
fortitudo, ingenuitatis pullorum experimentum, oculorum acies, temperantia, volatus, ii. 26
pennae aliis admixtae, eas corrumpunt, ix. 2
Aquilae contemnunt cornices, xv. 22
raptu animantium vivunt, praeter illam, quae Iovis cognominatur, ix. 10
uti terreſtres teſtudines ex alto ſaxis illiſas exedant, unde Aeſchylus peremptus, vii. 16
Aquilam horret draco, ii. 26
Aquilarum vocem metuit lepus, xiii. 11
Aquilas vincunt cycni, xvii. 24
ARABES, xvii. 36
ARABIAE et maris Rubri diverſa animalia, x. 13
ARANEI geometria, ſartura, vi. 57
textrina, i. 21 vi. 57
ARBORI alienae quomodo plantae ramus opera avium excernentium inſeratur, ix. 37
ARCTVRI ortus quid in mari efficiat, xiii. 28
ARDEA, x. 5. xvii. 22
auſpicata avis, x. 37
tempeſtatem praeſagit, vii. 7
ut alat ſuos parentes, iii. 23
ut conchas devoret, v. 35
Ardeae in inſula Diomedea in Graecorum accumbentium ſinus advolant, at barbaros non adeunt, i. 1
ARDEOLAE cancro nidis ſuis impoſito faſcinationes repellunt, i. 35
ARETES, Ariſtippi ſororis filius, a matre edoctus, iii. 40
ARGADES, flumen Perſiae, xvi. 42
ARGIVI canes in forum ingreſſos quando interficiant, xii. 34
non interimunt ſerpentes, ibid.
ARGVS canis, vii. 29
ARIANI Indi, xvi. 16
ARIES Glaucen citthariſtriam amavit, i. 6. v. 29
rivalis Ptolemaei Philadelphi in amore Glauces, viii. 11
Arietis cubitus quemadmodum utrumque aequinoctium ſignificet, x. 18
Arietes marini, xv. 2
ARION Methymnaeus, vi. 15
a delphino ſervatus, ii. 16. xii. 45
ipſius ſtatua in Taenaro, xii. 45
Ariones, genus cochlearum, x. 5
ARIPHRVS, Xantippi pater, xii. 35
ARISTAS canes vorant contra lumbricos, viii. 9
ARISTIPPVS, frater Aretis, iii. 40
ARISTOPHANES Byzantinus elephantum in amore erga mulierem habuit rivalem, i. 38
ARMA ſua norunt animalia ſingula, iiſque ad ſe defendendum utuntur, ix. 40
ARMENIA, inque ea piſces mortiferi, xvii. 31
ARMENII ut feras tollant, xvii. 31
ARNEIDES, dies ſacri, xii. 34
ARON herba, vi. 3
ARRHATAS lacus in India, xvii. 40
ARSENOITAE, Aegypti populus, x. 24
ARTACAEI tumulus, xiii. 20
ARTAPATES Cyri minoris eunuchus, ſceptriger, et mortis particeps, vi. 26
ARTES pernicioſae, viii. 24
ARVSPICES clari, viii. 5
ASCANIVS Aeneae et Creuſae filius Albam condidit, xi. 16
ASELLVS marinus, v. 20. vi. 30. ix. 38

ASINVS et ovis ignava animalia, vii. 19
Aſinuſne rudat, ix. 55
Aſini Scythici cornu ſolum aquam Stygis continet, x. 40
Aſinum et orygem quinam Aegyptiorum, et quas ob cauſas oderint, x. 28
de aſino remedium contra ſenectam geſtante, et ſitim dipſadi ſerpenti adferente, fabula, vi. 51
Aſini capiuntur a lupis, viii. 6
Indiae feri, xvi. 9
Libyci tonſas equas tantum ſaliunt, ii. 10. xii. 16
Marti ubi ſacrificantur, xii. 34
Mauruſii quales, xiv. 10
ſylveſtres ut necentur, xvii. 31
unicornes Indici, et de cornuum uſu, iv. 52
uno armati cornu, xiv. 15
Aſinorum uſus apud Saracoros, xii. 34
Aſinae non rudunt, iii. 7
ASININAE carnis eſu curatur phthiſis, xi. 35
ASPARGI piſces, ix. 46
ASPIS ſacra caeſa a vinitore, xi. 32
Aſpidis amor in puerum, iv. 54
dentes, ix. 4
morſus, ii. 5. incurabilis, i. 54. lethifer ſine dolore, ix. 11. inſanabilis, ſi ranam comederit, ix. 15. morſus veſtigia, ix. 61. ut circulatorem interfecerit, ix. 62
Aſpidi hoſtis ichneumon, iii. 22. vi. 38. x. 47
Aſpides et dracones magni, xvi. 39
manſuefiunt et coluntur ab Aegyptiis, xvii. 5
Aſpidum Libycarum venenum, iii. 33
ſpecies ſedecim, x. 31
ſymbolum, venenum, vi. 38
ASTABORAS fluvius Indiae, xvii. 40
ASTACVS conſuetum locum amat, viii. 23
polypum extimeſcit, vi. 22
ASTERIAS ſive Oenus, ex ardearum genere, in Aegypto cicuratur, v. 36
ASTRAEVS fluvius inter Beroeam et Theſſalonicen medius fluit, xv. 1
ATHENIENSES in Prytaneo athletas aetate confectos alebant, vi. 49
patriam relinquunt, xii. 35
Phocionem, probum virum, inhumatum projecerunt, xii. 6
vetulum mulum de Minervae templo bene meritum liberaliter tractabant, vi. 49. vii. 13
ATHLETAE aetate confecti Athenis in Prytaneo alebantur, vi. 49
ATHOS, Thraciae mons, xiii. 20
ATLANTIS ad radices paſcua, fontes, ſylvae, elephantes ſenes et ſacri, ii. 7
Atlantidis reges, eorumque inſigne, xv. 2
ATOSSA Darii uxor, belli cauſa, xi. 27
ATRICAPILLA necatur flore amerinae, vi. 46
ATTAGENAE, meleagrides, earumque voces, iv. 42
Attagenes libertatem in volando amant, in peſte locuti, capti tacent, xv. 27
et gallinacei inimici, vi. 45
ATTICI medimni, xvii. 3
AVDACIA corvi, ii. 51
muſcae, ii. 29
AVIS Caſpia vel Indica, xvii. 33
Aves Apollini in Aegypto ſacrae, vii. 9
bobus majores, xvii. 14
parnopes capere capitale Galatis, xvii. 19
Indis in deliciis quales, xvii. 23
uncungues, iv. 20
unicornes in Aethiopia, xvii. 10
Avium prognoſtica de ſerenitate et tempeſtate, vii. 7
quarundam, et inſectorum, voces, vi. 19
remedia adverſus faſcinationes, i. 35
Aves quomodo Indi ad venationem inſtituant, iv. 26
AVGEAS canis, ab Augea Eleuſinio appellatus, x. 41
AVLA, Arcadiae locus, in quo Panis delubrum, xi. 6
AVLOPIAS, piſcis cetaceus, ejuſque forma, xiii. 17
Aulopiae cicures, ibid.
Aulopiarum captura, et cum thynno pugna, ibid.

AVRATA, timidiſſimus piſcis, ipſiuſque captura, xiii. 28
AVRES lepori quaſi vexilla roboris, xiii. 14
AVRVM allicit os tibiae accipitris, x. 14
AVSPICES clari, viii. 5
AVSPICIA ex hirundinibus, x. 34
felicia ex ardeis, infelicia ex noctuis, x. 37
AVSTER gignendis feminis foecundus, vii. 27
laxat ventres, xii. 17
Auſtri flatus quid in equis quibuſdam efficiat, xv. 25
AVSTRINAE regiones magis ſeptentrionalibus abortus faciunt, xii. 17
AVTORIATAE Indi, xvii. 41

B

BACCHVS in Samo hians, vii. 48
BALAENA, v. 4. xvi. 18
Balaenae egrediuntur e mari in littus, ix. 50
BAMBYX a Seleuco Hierapolis appellata, xii. 2
BARBAE fiducia in hirco, vii. 26
BARCAEI morbo defunctos cremant, in bello defunctos vulturibus objiciunt, x. 22
BASILISCVS ſuo ſibilo omnes ſerpentes fugat, ii. 7
timet gallinaceum, iii. 31
Baſiliſci venenum, ii. 5
BATHYLIS Cretenſis, phthiſicus, xi. 35
BELLEROPHONTIS alacritas in morte, v. 34
BELLVM juſtis de cauſis contra adverſarios ſuſcipiunt elephanti, vii. 36
mares, non feminae, pro patria gerunt, x. 15
Bellorum cauſae quaenam animalia fuerint, xi. 27
BENEFICIORVM memores ferae, vi. 64 vii. 48. viii. 3, et 22. x. 48
Beneficiis ferae conciliantur, vi. 44
BENEVOLENTIA equorum erga nutritios, vi. 44
BENIGNITAS equarum in pullos alienos, iii. 8. vi. 48
BERENICAE familiaris leo, v. 39
BEROEA urbs, xv. 1
BESSVS et Nabarzanes Darium interfecerunt, vi. 25
BESTIAE aliena hortatione non egent ad fortitudinem, vi. 1
beneficiis cicurantur, iv. 44
quaedam acerbiores ad morſum, ubi venenatum quid attigerint, ix. 15
rationis et juſtitiae participes, vi. 50
ut ſuis familiaribus parcant, vi. 2
Beſtiarum praeſenſio famis, peſtis, etc. vi. 6
BILIS atrae copia canibus rabiem facit, viii. 9
BISTONICVM ſtagnum, xv. 25
BITETIA urbs, xiv. 8
BITHYNICA navis gladii piſcis capite inſignis, xiv. 23
BITVMEN necat charadrium, vi. 46
BLATTAE hirundinum ovis pernicioſae quomodo ab his arceantur, i. 37
BOCCALIDES aves, xiii. 25
BOCCHORIS, Aegypti rex, xi. 11
BONORVM hominum a morte praemium, i. 51
BOREAS gignendis maribus fecundus, vii. 27
BOREAE et Chionis filii, xi. 1
BOS Mnevis, xi. 11
Bovis apud Neuros natura, v. 27
caſtrati, et teſtibus praediti, qualia cornua, xii. 19
Indici cornu tres amphoras capiens, iii. 34
marini deſcriptio, inſidiae, malignitas, natura, i. 19
prognoſticon de tempeſtate, vii. 8
Bovem Phryges non mactant, xii. 34
validiſſimum mulier ſacerdos ſola ad aram adducit, xi. 4
Boves albi ubi, xii. 36
Caſpii, xvii. 17
curſu pares equis apud Indos, xv. 24
feri nocent Cynamolgis, xvi. 31
hircis pares, xv. 24
injuriam ulciſcuntur, iv. 35
in area ſpicis abſtinent, iv. 25
in Myſia et Scythia : quorum illi cornibus carent, hi non item, ii. 53
Libyci, Phoenicii, Leuctrici diverſi, xvi. 33

Boves Libyci quales, xiv. 11
mutili quales ſint, xii. 20
piſcibus veſcentes, xvii. 30
retroverſus paſcentes, xvi. 33
Suſiani, quorum ſinguli centenos quotidie cados aquae hauriunt, nec unum amplius, vii. 1
Boum duo genera, xv. 14
Erythraeorum mobilia cornua, ii. 20
multiplex uſus, etiam mortuorum ad apes generandas, ii. 57
praeſenſio famis, peſtis, etc. vi. 16 xii. 19
Bosporvs, xv. 8
Brachmanes, xiii. 18. xvi. 20
Brachmanum fabula de upupa, xvi. 5
Brassica marina, xiii. 3
Braſſicae vermis, ix. 39
Britannicvs, Claudii filius, veneno necatus, v. 29
Brvta deo curae ſunt, xi. 31, et 35
educatione molliuntur, ii. 6
Brutorum et hominis comparatio, ix. 7
in homines amor, i. 6. ii. 6
Bvbastos Aegyptia, xii. 29
Bvbonicvm promontorium, xv. 3
Bvccina piſcis, xvi. 12
Bvcephala urbs Indiae, xvi. 3
Bvcephalvs Alexandri equus, vi. 44
Bvdiani, xvi. 33
Bvprestis beſtiola a bubus devorata eos adeo inflat, ut rumpantur, vi. 35
Bvrrhas fluvius, xii. 30
Bvsiritae oderunt aſinum et tubam, x. 28

C

Cadavera ſui generis quae animantia devorent, vii. 19
quae animalia ab iis abhorreant, v. 21
Caenevs, i. 25
Calamodytes cedri foliis necatur, vi. 46
Calingarvm rex, xvi. 18
Callias guloſus, iii. 42
Callimachvs pictus Athenis in Poecile porticu, vii. 38
Callionymvs piſcis qualis, xiii. 4
Calvvs, ſeu Phalacra, tractus in India, viii. 15
Calvi Romani canis, vii. 10
Calypsvs antrum, xv. 28
Cambysis impietas, x. 28
Camelvm leo comedit, xvii. 36
Cameli ubi velociſſimi, xii. 34
Caſpii, xvii. 34
Camelorum aetas, et utriuſque ſexus caſtratio, iv. 55
caſtitas erga matres, iii. 47
certamen in gratiam Minervae, xii. 34
femora, genua, et veretrum, x. 3
verecundus coitus, vi. 60
Camelos reformidant equi, iii. 7. xi. 36
Campylinvs fluvius, iii. 4
Canavtanes, mures in Teredone Babyloniae, xvii. 17
Cancelli conchas vacuas inhabitant, vii. 31
Cancri maximi maris Rubri, xvii. 1
ſerpentes interimentes, xvi. 36
volantes, vii. 30
Cancrorum providentia, v. 52
de iis varia, vii. 24
Canis ab Athenienſibus ob vigilantiam publico cibo donatus, vii. 13
Argus, vii. 29
cur foecunda, xii. 16
Eupolidis comici, x. 41
extrahit herbam cynoſpaſtum, xiv. 27
glaucen cithariſtriam amavit, et puerum quendam, i. 6
honoris cauſa pictus Athenis, vii. 38
mercatoris Colophonii, in cuſtodia marſupii herilis aſſiduus, fame moritur, vii. 29
ne latret, ix. 55
quomodo ab hyaena capiatur, vii. 22
Canis catuli caeci naſcuntur, et quare ipſum venerentur Aegyptii, x. 45
et hominis cibus, iv. 20
foetus, qui primus in lucem editur, patrem refert, ix. 5
Indici conceptus, magnanimitas, mores, partus, viii. 1
luctus, locus in Aegina, x. 41
praeſenſio famis, peſtis, etc. vi. 16

Canis catuli rabidi morſus, ix. 15
ut curetur, xiv. 20
Cani Attici ſacrificant, quia dominae Erigonae defunctae ſupereſſe noluerit, vii. 28
Canem pro rege habet Aethiopum natio, vii. 40
timentem periculum de tecto dejici non poſſe, vi. 22
a cane demorſus lapis, et vino immiſſus, furioſos convivas reddit, i. 38
Canes dominorum ſocii in pugna, vii. 38
forum ingreſſos diebus ſacris, quos Arneidas vocant, occidunt Argivi, xii. 34
herba in maceriis naſcente ſibi medentur, viii. 9
impudentes, ut et muſcae, vii. 19
injuriam hoſpitum ulti, xi. 19
laboris patientes, vii. 12
libidinoſi vel in mulieres, vii. 19
mutos reddit hyaenae umbra, iii. 7
ne aufugiant, ix. 54
nulli avi niſi otidi metui ſunt, v. 24
quibus remediis ſeipſos curent, viii. 9
quomodo ducendi ut venentur lepores, xiii. 14, et 24
quomodo ſibi medeantur, v. 46
titione e rogo hominis abrepto compeſcuntur a furibus, i. 38
Daphnidis, xi. 13
Poli hiſtrionis, Mentoris, et Theodori pſaltae, cum dominis ſuis exuri aut ſepeliri voluerunt, vii. 40
Aegyptii ferarum metu raptim bibunt, vi. 53
in Aetna Vulcano ſacri bonis blandiuntur, malos laedunt, xi. 13
Carmanii, Cretenſes, et Moloſſi, hominum in iiſdem regionibus ingenia referunt, iii. 2
apud Cynamolgos, xvi. 31
in Daulia barbaros allatrant, erga Graecos blandi ſunt, xi. 5
Indici, iv. 19
Memphitici cibum inter ſe communicant, vii. 19
ſacri in Adrano Siciliae benigni erga bonos, crudeles erga fures, xi. 20
Canvm amor erga dominos, et de cane Gelonis, vi. 62
amor in dominum, xii. 35
benevolentia erga nutricios ſuos Erigonem, Silanionem, etc. vi. 25
calva, libido, aetas, ſagacitas, morbi, et vita, iv. 40
diſciplina et memoria, vi. 10
duorum amor erga ſuos dominos, vii. 10
fides, quam venatoribus ſervant, et quomodo apros cervoſque indagent, viii. 2
Niciae amor erga dominum, i. 8
poena ob proditum capitolium, xii. 33
rabies quanta in Creta, xii. 22
Canibus etiam ratiocinatio quaedam ineſt, vi. 19
Canis fluviatilis, et ex eo remedium, xiv. 31
Canicvla quae in Sicilia adulterum prodidit, vii. 25
Caniculae marinae amor in foetum, i. 17
marinae genera, et ut capiantur, i. 55
marinae pancynici veneno adſperſo, vel eo devorato, vel branchiis hauſto pereunt, xiv. 24
Cane oriente, Nilus irrigat Aegyptum, x. 45
Caniculae ortum extimeſcit aſellus piſcis, ix. 38
ortum ſternutamento teſtatur onyx, praeſentiunt et caprae, vii. 8
Canobvs Menelai gubernator, xv. 13
Canopivm circa Maeotidem, vi. 65
Canthari marini pugnant propter feminas, i. 26
Cantharorum uſus ad tincturam, iv. 46
Cantharides ubi naſcantur, ix. 39
Cantiones et veneficia, i. 29
Cantvs illecebrae, viii. 24
Cantu et ſaltatione allectae paſtinacae capiuntur, i. 39
Capilli denigrantur ovis corvi, i. 48
Capito a vivis abſtinet, i. 3
Capito oxyrynchus ob libidinem capitur, i. 12

Capi-

CAPITOLIVM a Gallis occupatum, xii. 33
CAPRA amata a caprario Crathide, quem dormientem rivalis hircus occidit, vi. 42
quomodo ſuffuſionem oculorum curet, vii. 14
Caprae cornua piſcatoribus utilia, xii. 43
ferae adeps upupam interficit, vi. 46
Capram vitare hominis ſalivam, caedem ſuam praenoſſe, poſt oves incedere non dignari, vii. 26
Caprae ferae ut necentur, xvii. 31
ubi aridis piſcibus veſcantur, xvi. 35
praeſentiunt famem, peſtem, etc. vi. 16
Aegyptiae et Scyriae, iii. 33
Caſpiae, xvii. 34
Cephallenides, iii. 32
quibus pharmacis illitae ad libidinem excitentur, augendae ſobolis gratia, ix. 48
et oves Indicae, iv. 32
Libycae ferae, quales ſunt, ubi verſantur, xiv. 16
Sardiniae, earumque pellis, xvi. 34
Caprarum amore illecti ſargi capiuntur, i. 23
de tempeſtate prognoſticon, vii. 8
ferarum Libycarum cornua calicum uſum ad potum praeſtant, xiv. 16
Libycarum natura, vii. 8
pelles ad quid utiles, xiv. 16
reſpiratio et ſenſus, i. 53
ubera a pectore dependentia, xvi. 33
Capras feras Iſidi ſacras eſſe, x. 23
in Lycia tonderi, xvi. 30
CAPREAE timidae, vii. 19
CAPRIMVLGVS avis capras mulget et excaecat, iii. 39. xvi. 22
CARBVNCVLVS a ciconia pro accepto beneficio delatus in ſinum Tarentinae mulieris, nomine Heracleidis, viii. 22
CARES primi milites mercenarii, xii. 30
CARISCI accolae Budiani, xvi. 33
CARIVS Iupiter, xii. 30
CARMANII canes et homines, iii. 2
CARNES luſciniae faciunt vigiliam, i. 43
CARNES ſuillae ſuavitate ceteris praeſtant, ix. 28
CARTAZONOS, fera Indica, xvi. 20
CARTON, xii. 42
CARVLI aves, mariti alcedinum, vii. 17
CASEVS e ſpinis, xvi. 32
e caſeo divinatio, viii. 5
CASPIAE maximus lacus, xvii. 32
caprae, xvii. 34
avis deſcriptio, xvii. 33
Caſpii cameli, xvii. 34
CASTITAS columbarum et turturum conjugalis, divortii neſcia, iii. 5, et 44
Aetnaei piſcis, i. 13
elephantorum, viii. 17
CASTORIDES marinae in littus egreſſae ſuo rugitu homines interficiunt, ix. 50
CATABLEPON fera Libyca, cujus ſpiritu infectum aerem quaecunque animalia inſpiraverint, pereunt, vii. 5
CATANAE tyrannus, Onomarchus, v. 39
CATREVS avis, xvii. 23
CATVLORVM leonum pietas in parentes, ix. 1
CAVDA vires excitat leo, xiii. 14
CAVSON, nomen dipſadis, vi. 51
CEDRI folia calamodytem perdunt, vi. 46
CELA, avis Indica, otide triplo major, xvi. 4
CELTAE boves et equos piſcibus alunt, xv. 25
ut thynnos capiant, xiii. 16
CELTICI equi, xv. 25
CEMAS, qualis ſit, xiv. 14
CENTAVRVS, gallus xii. 37
CENTAVRI an fuerint, xvii. 9
CENTIPEDA, vii. 35
CENTRIS, dipſadis nomen, vi. 51
Centrites ſolo afflatu interimit, ix. 11
CEPHALLENIDES caprae, iii. 32
CEPVS animal, xvii. 8
CERAMICVS, locus Athenis, xii. 40
CERASTAE ſerpentes, xii. 41
ut laedant, xvi. 28
in ceraſtarum plenum dolium infantes conjiciunt Pſylli, quo eorum ingenuitatem experiantur, i. 57

CERCION

Cercion avis qualis, xvi. 3
Indica avis, xv. 14
Cercopes homines, vi. 58
Cerdones aeri putido adſuefacti ab unguentis odoratis abhorrent, ſicuti et ſcarabei, i. 38
Ceres ubi aquam Stygiam emiſerit, x. 40
Cereris feſtum Chthonium dictum, et ſacrificia, xi. 4
Cereri turtures albi ſacri ſunt, x. 33
Certamen cornigerarum beſtiarum apud Indos, xiv. 15
funebre Memnonidum avium in honorem Memnonis, v. 1
Certaminis praemia, vi. 1
Cervvs ob invidiam dextrum cornu occultat, iii. 17
ſerpentem ſpiritu ſuo e latibulo extractum devorat, ii. 9
Cervi amor erga Mithridatem, vii. 46
cornu ſerpentes fugat, ix. 20
in cervi corde oſſiculum reperitur, xiii. 15
amiſſis cornibus cur latitent, vi. 5
capiunt ſerpentes, viii. 6
in Curidio in Apollinis luco tuti a canibus, xi. 7
e Syria in Cyprum mare tranſmittunt, item ex Epiro in Corcyram, v. 56
Graecum et Indicum ſermonem intelligunt, xi. 25
in Helleſponto extra fines collis cujuſdam nunquam progrediuntur, vi. 13
muſica capiuntur, xii. 46
Cervorum cornua cur renaſcantur, xii. 18
Cetaceorvm piſcium dux, ii. 13
Cete Indici maris, xvi. 12
Laconici maris, xvii. 6
maxima, ix. 49
procreat Ganges, xii. 41
quae capita habent arietum, leonum, pantherarum, etc. xvi. 18
Cetia, cetotheria, xiii. 16
Chaerades, xiv. 28
Chalcoides apes, xvii. 35
Chama illecebra piſcium, xiv. 22
Chamae piſcis libido, iv. 5
diverſae referuntur ſedes quae fugiant amentve, xv. 12
Chamaeleon colores ut mutet, ii. 14
quomodo contra ſerpentem pugnat, iv. 33
Chaones boves maximi, xii. 11
Charadrivs, avis, xvii. 12
bitumine necatur, vi. 46
Charax piſcis qualis, xii. 25
Charondas legum lator, vi. 61
Chersydrvs, viii. 13
Cherſydri contactus tabificum quoddam habet, viii. 7
Chii, xvi. 39
Chimaera et hydra ferae a poetis fictae, ix. 23
Chionis et Boreae filii, xi. 1
Chloris et Chlorion aves, iv. 47
Chremes piſcis, xv. 11
Chrysermvs phthiſicus, xi. 35
Chrysippvs adamatus a Laio, vi. 15
Chthonivm feſtum, xi. 4
Chvsa, vicus Aegypti, in Hermopolitana praefectura, x. 27
Cibaria publice locata mulo vetulo ab Athenienſibus, vi. 49. vii. 13
Cicada mas, canorus, xi. 26
Cicadae victus et cantus, i. 20
calore ad cantum excitantur, iii. 38
capiuntur ab hirundinibus, viii. 6
connexae in cibum venditae, xii. 6
mutae in Macedonia, iii. 35
Rheginenſes et Locrenſes, v. 9
marinae, xiii. 26
Cicadarum nomina, x. 44
Ciconia et veſpertilio hoſtes, vi. 45
gratiam retulit mulieri Tarentinae pro accepto beneficio, viii. 22
heram adulteram excaecavit, viii. 20
Ciconiae ova et nidus, i. 37
pietas in parentes, et dignitas apud Aegyptios, x. 16
parentes alunt, cum gruibus locum mutant, ob pietatem in homines verſae, iii. 23
quomodo ſibi medeantur, v. 46
Cicvta homini venenum, ſuibus non item, iv. 23
perniciem infert olori, iii. 7

Cimonis equae Athenis ſepultae, xii. 40
Cinamomvs avis Indica, ii. 34. xvii. 21
Cinclvs ſive motacilla, xii. 9. xvi. 3
caudam continue movet, xii. 9
in alieno nido parit, ibid.
Cinyrae regis filius Adonis, ix. 36
Cios inſula, oves ibi, xvi. 32
Circe et Circus aves, iv. 58
Circvlator mortuus ex aſpidis morſu, ix. 62
Circvs malo punico interit, vi. 46
turturi et cornici inimicus, vi. 45
Circi aves cichoria muniunt ſuos nidos contra faſcinationes, i. 35
Cirrhaei perdices, iv. 13
Cissvs, qui ſerpentis ova devoraverat, a Serapide curatus, xi. 34
Citharoedvs, piſcis maris Rubri, xi. 23
Cladarorynchvs, trochilorum ſpecies, xii. 15
Clarivs Apollo, x. 49
Clavdivs veneno exanimatus, v. 29
Clazomeniorvm agros ſus alatus vaſtavit, xii. 38
Cleanthes conceſſit beſtias non eſſe rationis expertes, vi. 50
Cleanthis et Zenonis amicitia, iv. 45
Clearchvs Peripateticus quid de Argivis dixerit, xii. 34
tyrannus, v. 15
Cleomenis filius leonem convictorem habuit, v. 39
Cleonymi timiditas, iv. 1
Cleopatra, Auguſto adventante, mortem, quae morſu aſpidis inferretur, elegit, ix. 11
Cleopatrae mors, ix. 61
Clisophvs paraſitus Philippi, ix. 7
Cochlea maris Rubri, xi. 21
Cochleae fugiunt ardeas perdices, x. 5
Ponticae in Propontide hiemant, circa Aegialum aeſtivant, x. 6
Coeranvs Parius beneficii in delphinos collati fructum recepit, viii. 3
Coeranivm promontorium, ibid.
Coitvs animalium, ix. 63
hirundinum diverſus ab aliis avibus, ii. 3
Maſſagetarum propatulus, camelorum verecundus, vi. 60
Colorem mutantia animalia, xii. 28
Colvbri ſive hydri morſus, iv. 57
Colvmbae in civitatibus manſuetae, in deſertis non item, iii. 15
lividae, xvi. 2
luteae Indorum, xv. 14
rubrae ad prolem meliores, duceſque reliquarum, iv. 2
Veneri ſacrae ex Erycino Siciliae tractu in Libyam deam comitantur, nono poſt die redeuntes, iv. 2
aquilas marinas et circos horrent, et accipitrum impetus declinant, iii. 45
Columbarum caſtitas, iii. 44
cautio, familiaritas cum homine, iii. 15
Colvmbvs conjugem ut juvet circa partum et incubitum, iii. 45
Comitialis morbus ut ſanetur, iii. 17, et 19
Conchae margaritiferae, xv. 8
maris Rubri tam acuta labrorum acie, ut, quamcunque hominis natantis partem apprehenderint, amputent, x. 20
Contvs, piſcationis inſtrumentum, xii. 43
Cophias ſeu typhlops vel typhlines ſerpens, viii. 13
Coptvs, civitas Aegypti, x. 23
Coptitae capras feras Iſidi conſecrant, ibid.
circa Coptum bini tantum corvi apparent, vii. 18
Cor aſellus in ventre habet, quod guloſi eſt, vi. 30
Cordis ſedes, iv. 20
Coracini piſces, iii. 17. xiv. 23
Corcyrae ſitus, v. 56
Coria, locus prope Helicen, xi. 19
Coriandrvm, eſca ſcarorum, xii. 42
Corinthiacvm mare, xv. 9
Cornix ariſtereona in nidum ſuum importat, ut faſcinationes arceat, i. 35
regias literas perferre ſolita: ſepulchrum in Aegypto, vi. 7
ſi inciderit in reliquias carnis a lupo comeſae, moritur, vi. 46
Cornicis de tempeſtate prognoſticon, vii. 7

Cornicum conjugium et monogamia, deque auſpicio ex eis, et diſſenſione cum noctua, iii. 9
Cornices irritat aquila, xv. 22
Cornv bovis Indici tres amphoras capiens, iii. 34
Cornua boum qualia in caſtratis, vel teſticulis praeditis, xii. 19
unde naſcuntur, xii. 20
elephantorum reperiendi mira ſolertia, xiv. 5
Corsica, xv. 2
Corſicum fretum, ibid.
Corvda, Indiae locus, xvi. 21
Corvvs, Apollinis famulus, aquatum miſſus aeſtate ſiti laborat, et clamore ultionem teſtatur, i. 47
erucae ſemine necatur, vi. 46
ſacer, Apollinis pediſſequus, divinandi peritus, i. 48
Corvi audacia contra magna animalia et aeſalonem avem, ii. 51
amicitia cum vulpe, voces variae, aeſtate propter alvi fluxum ab humidis abſtinentia, ibid.
de tempeſtate prognoſticon, vii. 7
ovis denigrantur capilli et dentes, i. 48
Corvi Aegyptii ut ſe ulciſcantur a navigantibus ob cibum denegatum, ii. 48
Apollini ſacri, vii. 18
imponunt in nidis viticem adverſus faſcinationes, i. 35
Libyci, cum aqua in vaſis inferior eſt, quam ut roſtro contingere poſſint, calculis immiſſis eam elevant; in fecundis agris gregatim, in ſterilibus bini volant; pullos educatos e nido expellunt, ii. 48
parentem ſenio confectum devorant, iii. 45
ſemper bini circa Coptum, vii. 18
Corvorum ſapientia, ii. 48
vocem metuit lepus, xiii. 11
Cossinitvs, fluvius Thraciae, ex quo bibentes equi efferantur, xv. 25
Coxarvm vertebris laboranti cancri lutarii remedium, vii. 30
Coxendicis dolorem canibus infert fructus fraxini, viii. 9
Coytha, vicus, xvi. 35
Crambis, vermis, in braſſica naſcitur, ix. 39
Crannon Theſſaliae, viii. 20
Crassi muraena, viii. 4
Crathis caprarius, vi. 42
fluvius, ibid.
ejus potus candefacit pecora, xii. 36
Creta lupis et ſerpentibus infeſtiſſima, iii. 32
in Creta Iupiter nutritus et occultatus fuit, v. 2
in ea nec noctua, nec ullum maleficum animal eſt, ibid.
Cretenses homines et canes, iii. 2
Cretenſium juvenum amicorum hiſtoria, iv. 1
Creticvm vinum, xii. 31
Cretici labyrinthi, xvi. 15
Cribris divinatio, viii. 5
Crocodilvs e minimo in maximum excreſcit, ix. 58
ore ſuo hirudinibus repleto, hians illas trochilo legendas praebet, iii. 11
ſcorpionis ex ſe nati aculeo ictus interit, ii. 33
ut ingenuitatem catuli experiatur, ix. 3
Crocodili inſidiae, xii. 15
partus ſeu ova, ii. 33. v. 52
providentia, v. 52
ſocietas cum trochilo, qui et eum excitat, quum ab ichneumone inſidiis petitur, viii. 25. x. 47
Crocodili cur ab Ombitis religione, ab Apollonopolitis (utriſque tamen Aegyptiis) odio afficiantur, x. 21
decem et ſeptem cubitorum, xvii. 6
Gangis, xii. 41
inſidioſe invadunt eos, qui e Nilo aquam hauriunt, v. 23
Crocodilorum ingenium, x. 24
magnitudo, xvii. 6
manſuetudo et divinatio, viii. 4
Crocodilis ſexagenarius numerus accommodatus, x. 21
Crocodilos Tentyritae occidunt; ſed Ombitae, Coptitae, et Arſenoitae reverentur, x. 24
Crocodilus terreſtris, i. 58. xvi. 6
Crocvtae ferae malignitas, vii. 22
Croesvs, iii. 7

CROTONIATARVM aſtus contra Sybaritas, xvi. 23
CRVSTACEA et teſtacea animalia inaniora ſunt, quum luna decreſcit, ix. 6
CTESIPPVS guloſus, iii. 42
CVCVLVS in alieno nido parit, iii. 30
quo anni tempore apparet, ibid.
Cuculi foetus ab aliena parente nutritus, tandem ad ſuam redit, ibid.
CVLEX eſca piſcium, xiv. 22
Culices Indici, xvii. 40
CVNICVLI, genus leporum, xiii. 15
CVPIDO comes et miniſter Veneris, xiv. 28
Iovis etiam dominus, expertia rationis animalia non negligit, vi. 17
CVRIDIVM, illic lucus Apollini ſacer, et cervi, xi. 7
CVRIOSITAS et admiratio cauſa mali, ii. 8
Curioſitatis poena, xi. 17
CVRSORES cancri, vii. 24
CVRSVS leporis campeſtris et montani, xiii. 14
CYANVS avis ſolitudine, montium jugis, et praecipitiis delectatur, iv. 59
CYCNI Apollini ſacri, ii. 32. xiv. 13
qualis naturae, xvii. 24
ubi commorentur, ibid.
ubi degant, x. 36
ut Apollinem colant, xi. 1
Cycnorum cantus, ii. 32. v. 34. x. 36
pugna contra aquilam, v. 34
CYDNVS, Ciliciae fluvius, xii. 29
CYNAEGIRVS pictus Athenis in porticu Poecile, vii. 38
CYNAMOLGI Indiae populi, xvi. 31
CYNOCEPHALI, iv. 46. xvii. 8
diſciplina, vi. 10
ingenium, mores, victus, x. 30
libidinoſi, vii. 19
CYNOPROSOPI homines, x. 25
CYNOSPASTVM etiam dicitur aglaophotis terreſtris, xiv. 23
CYNTHIVS caſeus, xvi. 32
CYPRVS paſtionibus optima, v. 56
CYPRINI piſces, xiv. 23
CYRENAICVS liquor vim torpedinis remittit, v. 37
Cyrenaici mures, xv. 26
CYRVS aedificavit regiam, i. 59
Cyri a Maſſagetis clades, vii. 11
pugna in Lydia, xi. 36
Cyri minoris horti, i. 59. inceſtuoſus in matrem amor, vi. 39. mortis participes, vi. 25
CYRNVS inſula, xii. 41
CYROPOLIS Indiae urbs, xvi. 3
CYTHERA inſula, et circa eam cete, xvii. 6

D

DAMAE timidae, vii. 19
DAMON muſicus, ii. 11
DANVBII piſces, xiv. 23
DAPHNIS Syracuſanus, et ipſius canes, xi. 13
DARIVS equas a partu recentes ad pugnam ducebat, quarum una celeriter eum periculo eripuit in praelio ad Iſſum, vi. 48
Paeonas ob laboris patientiam admiratus, vii. 12
Suſis lauta aedificia extruxit, i. 59
obitus in pugna a cane defletus, vi. 25
uxor Atoſſa, xi. 27
DAVLIA regio, xi. 5
DEGENERES catulos non amant beſtiae, ix. 3
DELPHI colunt lupum, xii. 40
DELPHICI templi expilationem prodenti lupo ſimulacrum ibidem erectum eſt, x. 26
DELPHINVS Arionem ſervavit, xii. 45
cum puero nutritus, ii. 6
ſemper movetur, etiam dormiens, xi. 22
Delphini amor in foetum, i. 18
cum leone affinitas, xv. 17
intellectus, xi. 12
paraſitus pedunculus, ix. 7
Delphinum unum plures troctae congregatae invadunt, i. 5
Delphini formoſos pueros amore proſecuti ſunt in Iaſo, Alexandriae, et Puteolis, vi. 15
grati ſunt, viii. 3
pompilum odio habent, xv. 23

Delphini retibus inſidiantur, xv. 6
ſui generis extinctorum cadavera ad littus efferunt, xii. 6
velocitate et ſaltu pollent, xii. 12
Delphinorum et urinatorum comparatio, ibid.
amor erga ſuum genus, v. 6
catuli lacte aluntur, v. 4. x. 8
duo genera, xvi. 18
ordo, dum gregatim natant, x. 8
DEMOCRITVS cauſam reddit abortus, xii. 17
cur cervis cornua renaſcantur, xii. 18
fecunditatis ſuis et canis, xii. 16
obſcuriorum ingenioſiſſimus indagator, vi. 60
DENTES ovis corvi denigrantur, i. 48
DENTICES gregatiles, et quomodo capiantur, i. 46
DEVS non negligit rationis expertia, xiii. 1
Deo etiam brutae animantes curae ſunt, xi. 31, et 35
DIADEMATA regum Aegypti, aſpides in iis pictae, vi. 38
DIAGORAE impietas, vi. 40
DIALECTICI etiam ſunt canes, vi. 59
DIANA Embointhus, xii. 34
Epheſia, xii. 9
Rhoccaea culta in Creta, xii. 22
Dianae in Icaro templum, et ferae, xi. 9
lucus in Phrygia, xii. 39
Dianae buteo ſacer, xii. 4
DICAERI, aviculae Indicae ſandaracae colore, quarum excrementi ſi quis vel minimum guſtarit, eodem die ſine dolore perit, iv. 41
DIES Alcyonii celebrantur, cum alcyones pariunt, i. 36
feſti, profectorii, et reverſionis apud Erycinos, iv. 2
inertes, Dionyſia, Lenaea, Chytri, Egephyriſmi, iv. 43
DIGITORVM robur in Milone, vi. 55
DINOLOCHVS comicus Epicharmi adverſarius, vi. 51
DIOGENES hiſtrio, vi. 1
DIOMEDES, xvii. 25
Diomedis ſocii in aves mutati, i. 1
Thracis equi, xv. 25
DIOMEDEA inſula, i. 1
DIONYSIVS tyrannus, v. 15
ne arcem relinqueret, hirundinum diſceſſu admonitus, x. 34
Dionyſii artifices per Spartam tranſire prohibiti a Pantedida, xi. 19
DIPSADIS fabula, quomodo ab aſino remedium adverſus ſenectam ſimul et ſitim tulerit, vi. 51
forma, nomina, venenum, ibid.
DISCIPLINA et memoria quorundam animalium, vi. 10
Diſciplinarum auctores heroes, ii. 18
DIVINATIO ex accipitre, xi. 39
ex corvo, i. 48
e draconibus, xi. 2
Divinationum varia genera, viii. 5
DOCILITAS elephantorum, ii. 11
tauri, vii. 4
DOMITII inhumanitas, viii. 4
DOMORVM ruinas quaedam animalia fugiunt, xi. 19
DORCADES feminae Iſidi ſacrae, x. 23
Libycae quales, xiv. 14
DORIS Oceani filia, xiv. 28
DRACO Alevam paſtorem adamavit, viii. 11
amator puellae apud Idumaeos, vi. 17
aquilam metuit, ii. 26
elephantum ſtrangulavit, vi. 21
immanis Indiae, xv. 21
pius, qui Telephum prohibuit a coitu cum matre, iii. 47
ſacer coivit cum Halia, xii. 39
ſacer in Aegyptia Melite, libum menſae impoſitum noctu vorat, et punit curioſum ipſius videndi, xi. 17
Draconis et Arcadis pueri familiaritas admiranda, vi. 63
et Pindi hiſtoria mirifica, x. 48
Dracones Aethiopici elephantorum interfectores dicti, ii. 21
herbarum vires norunt, iiſque utuntur, vi. 4
in Epiro Apollini ſacri, xi. 2
Indiae duo, xvi. 39
in Phrygia aves ex aëre ſpiritu attrahunt

hunt interdiu, veſperi pecora et paſtores invadunt, ii. 21
Draconum divinatio in luco Lavinii mazam a non integra virgine oblatam reſpuentium, xi. 16
Dracones barbati, x. 25. xi. 26
Draco marinus, xiv. 12
ſiniſtra manu facile capitur, dextra non item, v. 37
Draconis (ſive aranei) piſcis punctura venenoſa, ii. 50
Dryocolaptes, i. 45. *vid.* Picvs martius.
Dvx piſcium cetaceorum, ii. 13
Duces formicarum, vi. 43

E

Ecbatana, xvii. 32
Ecbatanorum magnificentia, xiii. 18
Echenatae, mures in Teredone Babyloniae, xv. 26
Echeneis ut naves inhibeat, ii. 17
Echinvs marinus ad quid utilis, xiv. 4
Echini marini ſpinis lapillos tollunt, quibus contra fluctus muniuntur, vii. 33
viventis partes in mari disjectae denuo coëunt, ix. 47
Echis et Echidnae differentia, x. 9
Edacitas polypi, i. 27
Elephantiasis morbus quo remedio curatur, xiv. 4
Elephantine urbs Aegypti, x. 19
Elephantvs capitur forma mulieris, i. 38. vii. 43
cor duplex habet, xiv. 6
furem pabuli ſui poena adficiens, vi. 52
horret ſues, viii. 28. xvi. 36
Indorum regem adorat, xiii. 22
Pori regis, vii. 37
qui nutricium ſuum in praelio periclitantem curſu ex acie hoſtium extulit, vii. 41
quomodo a dracone ſtranguletur, vi. 21
quomodo ſe ad certamen accendat, vi. 1
ſtrangulatae a domino uxoris cadaver a ſe refoſſum alteri, quam duxerat, oſtendit, viii. 17
ſuavi odore permulcetur, i. 38
telis confixus quo remedio utatur, ii. 18
Elephantus Indicus albus nutritium ſuum amat, et pro eo pugnat, iii. 46
Indicus ingenio et prudentia naturali praeditus, xvi. 15
tres bellatores fert, xiii. 9
ut manſuefiat, xii. 44
Elephanti adeps venenata fugat, x. 12
adeps adverſus ferarum venena valet, i. 37
amor et pietas in ſobolem, ix. 8
corporis partes, aetas, libido, morbi, potus, ſomnus, uteri geſtatio, iv. 31
motus bellici, xiii. 22
odium in adulteros, xi. 15
partes quae aptae ſint eſui, x. 12
et rhinocerotis pugna, xvii. 44
Elephanti aeſtate vim ſolis depellunt illito limo, ix. 56
aetate provectiores in Africa ad radices Atlantis, ſacri et liberi, vii. 2
amant terram conſuetam, x. 17
animalia paluſtria ſunt et indigenam linguam intelligunt, iv. 24
capti facile ſeſe dedunt, et cibum potumque a porrigentibus mox accipiunt, viii. 27
cuſtodes regis Indorum, xiii. 22
ex minima origine in maximam magnitudinem excreſcunt, et longaevi ſunt, ix. 58
floribus, quos et ipſi legunt, delectantur, xiii. 8
gregarii aquam bibunt, bellici vinum, ibid.
ignem metuunt, vii. 6
Indicam linguam intelligunt, xi. 14. xiii. 22
integri e gregalium vulneratorum corporibus tela extrahunt, vii. 45
juniores et integri alios ſenectute vel morbo affectos, vel ſaucios, magna cura proſequuntur, vii. 15
lavacris delectantur, xiii. 8
leonibus ſunt formidabiles, vii. 36
loci, qui Phalacra dicitur, herbas non attingunt,

attingunt, ne pilos et cornua amittant, viii. 15
Elephanti matres qua pietate pullos ſuos proſequantur, vii. 15
moribundi quam religioſe ipſi ſe gerant, v. 49
non niſi prolis aut aegrotantium cauſa pugnant, vii. 36
quomodo arbores evertant, v. 55
fluvios tranſeant, vii. 15
foſſas inſidioſas tranſeant, viii. 15
regis Pyrrhi a Romanis fugati ſunt ariete cornuto et grunnitu ſuis, i. 38
ſemel tantum in vita, et magno cum pudore coëunt, viii. 17
Taprobanae, xvi. 18
ut a rectoribus inſtituantur, xiii. 22
ut foſſas a venatoribus ſtructas declinent, et retro in venatores convertantur, et pugna cum iis commiſſa, aut eos vincant vel effugiant, aut victi in foſſas repellantur, viii. 10
ut lunam creſcentem venerentur, iv. 10
ut manſueti fiant, x. 10
Elephantorum adverſus ſenes elephantos reverentia, vi. 61
aetas, xvii. 7
caſtitas, viii. 17
catuli tantum capiuntur ab Indis, et blanditiis curaque manſueſiunt et inſtituuntur, iv. 24
cibus et potus, xvii. 6
docilitas, muſicae ſtudium et obedientia, ii. 11
foetus, viii. 27
fuga, vii. 36
Indicorum magnitudo, xiii. 8
memoria et fides, xi. 14
natu minorum reverentia in majores, vii. 15
religio in mortuos, v. 49
religio in ſolem, vii. 44
rivalium pugna, x. 1
ſagacitas et pabulum, ix. 56
ſtudioſi Indi, xiii. 25
venatio, vii. 6
uſus in bello apud Indos, xvii. 28
vulneribus ut medeantur Indi, xiii. 7
contra elephantos expeditio Afrorum, et quam provide acies ab his belluis inſtruatur, et quam diſcrete ſuis utantur dentibus, vi. 56
Elephantis cornua, ut cervis, excidunt, xiv. 5
Elevsine initiatis mullus piſcis ſacer, ix. 51
Elymaea regia, xii. 22
Elleboro albo ſerpens exanimus ad ſe redit, ix. 27
Ellops et anthias, ſacri piſces, viii. 28
Embointhvs Diana, xii. 34
Encrasicholi, *vid.* Engravles.
Engravles piſces encraſicholi et lycoſtomi dicti, viii. 18
confertis turmis denſi natant, ibid.
Engraulium piſcium conferta et continens natatio βόλος appellatur, ibid.
Epaphvs non eſt Apis, xi. 10
Epiri piſcatores quid agant, xv. 11
Epirotae boves Chaones vocant larinos, xii. 11
Epirotici boves, xvi. 33
Epiroticae vaccae, iii. 33
Ephialtes, furax Eupolidis ſervus, x. 41
Ephemera animalia, ii. 4
Epizelvs, fortiſſimus vir, pictus Athenis in Poecile porticu, vii. 38
Epopei piſcatoris hiſtoria, xv. 23
Epops Indus, xvi. 5
Eqvisonis cum equa coitus, ab ipſius equae pullo punitus, iv. 8
Eqvvs lupi veſtigium et talum conculcans torpore comprehenditur et ſiſtitur, i. 3
reformidat camelum, iii. 7
Scythicus arte inductus, ut cum matre velata nec agnita coiret; et quomodo, flagitio intellecto, ambo ſe praecipites dederint, iv. 7
Equi amor erga Mithridatem, *vid.* Mithridates.
cadaver generat veſpas, i. 28
remedium retentae urinae, xi. 18
Equo ſermonem Homerus tribuit, iv. 54
de equo exoculato a Serapide reſtituto hiſtoria, xi. 31

Equi abhorrent a foſſis, vi. 6
adhinnientes equam aeream, xiv. 18
bibentes ex Coſſinito flumine efferantur, xv. 25
carent pilis in palpebris inferioribus, iv. 50
dociles ſunt, xvii. 25
et aſini unicornes in India, quorum cornua venenis adverſantur, iii. 41
feri Indiae, xvi. 9
lavatione et unguentis delectantur, timentque a camelis, xi. 36
non majores arietibus, xvi. 37
odorem hominum fugientes, xv. 25
piſcibus veſcentes, ibid.
Caſpii, xvii. 17
Celtici, xv. 25
Diomedis, xvii. 25
Indici domitu difficiles, xiii. 9
Libyci graciles et ſtrigoſi ſunt (ut ipſi Libyes) ac quamvis dominorum negligentiam ſuſtinent; Medi contra tum homines tum equi habitiores, et cultus gloriaeque amantes, iii. 2
Perſarum ut adſuefiant bello, xvii. 25
Equorum amor petulantior in Soclem Athenienſem, vi. 44
aetas, xv. 25
aetate adfectorum pulli quales, ibid.
benevolentia erga nutricios, ut Alexandrum et Antiochum, vi. 44
diſciplina et memoria, vi. 10
docilitas, xvi. 23
paſcua, iv. 6
ſtudioſi Indi, xiii. 25
EQVA devorat hippomanes, xiv. 18
ut ob invidiam hippomanes pulli voret, iii. 17
Equae abortus cauſa, ix. 54
amor in ſuos pullos, vi. 48
Equae quemadmodum ineantur ab aſinis, ii. 10
quibus pharmacis illinendis ad libidinem excitentur augendae ſobolis gratia, ix. 48
ſepultae honorifice in Ceramico, xii. 40
Equae ventis ſe exponere gaudent, v. 6
unde abortiant, xiii. 27
Libycae tibia delectantur, xii. 44
Equarum in pullos alienos benignitas, iii. 8
in venerem impetus juba detonſa ſedatur, xi. 18
libido, iv. 11
de equabus a partu recentibus ad pugnas duci ſolitis a Dario, vi. 48
ERETENVS fluvius, xiv. 8
ERETRIENSES, xv. 5
canes, xvii. 8
Eretrienſium victimae, xii. 34
ERGANE dea, i. 21
ERIDANVS fluvius, xiv. 8, et 29
ERIGONES canis dominae extinctae ſupereſſe noluit, vi. 25
quomodo eam ultus fuerit Apollo, vii. 28
ERINACEVS conglobatus a vulpe, urina in os ejus immiſſa, ſuffocatus, vi. 64
potamogitone exanimatur, et felle mergi, vi. 46
quomodo ſibi metuens ſe contrahat, et ſpiritu retento ſe mortuum ſimulet, vi. 54
Erinacei et lyncis invidia, hujus in occultanda urina, illius in permingendo tergore ſuo, cum captus eſt, iv. 17
cinis ad quid conducat, xiv. 4
quomodo a vulpe oppugnentur, vi. 24
Erinaceorum providentia et ſolertia in recondendo cibo, iii. 10
ERVCAE in cicere naſcuntur, ix. 39
quomodo interimendae, vi. 36
ſemine corvus extinguitur, vi. 46
ERYCINAE Veneris templum, x. 49
ERYCINI, populus Siciliae, iv. 2
ERYMANTHVS Peloponneſi mons, iii. 27
ERYTHRAEORVM boum mobilia cornua, ii. 20
ESVS carnium prohibitus, ix. 10
EVAGORAS Lacon equos ſepelivit, xii. 40
EVBOEA ἀργιβόειος dicta a poëtis, quia

quia omnes fere boves albi in ea naſcuntur, xii. 36
EVCLIDES, clarus aruſpex, viii. 5
EVCRATIDES rex Bactris, xv. 8
EVDEMI timiditas, iv. 1
EVDOXVS vidit aves bubus majores, xvii. 14
EVERGETES rex, xvi. 36
EVPHRATES flumen, ix. 29
EVPOLIDIS poetae comici canis, x. 41
EVRIPIDES reprehenſus, v. 2
EVROPAM Iupiter geſtavit taurus dorſo, vii. 4
EVRYPILVS, xiii. 7
EVRYSTHENI et Procli datum oraculum, xii. 31
EXERCITATIO omiſſa leonem etiam facit inertem, xii. 7
EXHAEREDATIONEM nunquam elephas parens exercuit in filium, vi. 61
EXOCOETI piſcis genus, natura, et nomen, ix. 36

F

FAME quomodo elephantus manſuefiat, x. 10
FAMILIARITATIS et amicitiae religio vi. 2
FARINA, ex ea divinatio, viii. 5
FASCES a duodecim miniſtris Romanorum principibus praeferebantur, x. 22
inſtitutae augurio Romuli ex duodecim vulturibus, x. 22
FASCINATIONEM quomodo pavo amoliatur, xi. 18
Faſcinationum varia remedia, quae aves diverſae ſuis nidis imponunt, i. 35
FEL aquilae viſum hominis acutiſſimum reddit, i. 42
gruis piſcis, xv. 9
ovium, *vid.* OVIVM fel.
FELIS mas libidinoſus catulos perimit, vi. 27
Feles excrementa in terra occultant, ibid.
FEMINA in ſcarabaeorum genere nulla, x. 15
Feminam allicientis ranae maris vox *ololygo* appellata, ix. 13
Feminarum erga maritos fides circa merulas marinas, i. 15
ſilentium, i. 20
in feminas amor accipitrum, ii. 43
FEMINEO ſexui anteit maſculum genus, vii. 26
FERAE animantes beneficiis conciliantur et cicurantur, iv. 44
FERRVM allicit heracleotes lapis, x. 14
FESTI dies perfectorii, *vid.* DIES feſti.
FIBER teſtibus ſibi evulſis a venatoribus ſe redimit, vi. 34
FIDES canum, *vid.* CANVM fides, viii. 2
elephantorum, et memoria, xi. 14
FIDVCIA nimia negligentes facti dentices capiuntur, i. 46
FISTVLA paſtoritia ex rhododaphne, xii. 44
FLVVIVS quidam Thraciae, qui ab ovibus praegnantibus potus ſobolis colorem mutat, vii. 21
Fluvii conglaciantes ut a Thracibus, vulpecula duce, tranſeantur, vi. 24
FOENICVLVM ſanat ſerpentibus hebetudinem oculorum, ix. 16
FOETVS, in eum amor, *vid.* AMOR.
FONS Atlantis, *vid.* ATLANTIS.
FORMA corporis ſuperbiae cauſa equae, deformitas humilitatis, ii. 10
Forma mulieris elephas furioſus lenitur, i. 38
FORMICA laërtes nuncupata, x. 42
Formicae a cadaveribus abhorrent, v. 69
albae, iv. 5
in novilunio non egrediuntur, i. 22
mazam draconi a corrupta puella oblatam e luco, qui juxta aedem Iunonis Argolidis eſt, exportant, xi. 16
Indicae, iii. 4
Indicae ingenio valent, xvi. 5
Formicarum alterae cum alteris formicae cadaver pro lumbrico commutarunt, vi. 50
duces, pabulatio, ſepultura, vi. 43
ſedulitas, in plenilunio etiam totas noctes

noctes laborantium, iv. 43
Formicarum ſtudium circa grana in meſſibus colligenda recondendaque, ii. 25
ſubterraneae cavernae, earumque ſtructura mirabilis, vi. 43
FORTVNAE templum in Epiro, xii. 3
FOSSAE Aegyptiae, vi. 43
FRATRICIDAE a dracone puniti, x. 48
FRAVS et inſidiae vulpis, vi. 24
FRAXINI fructus ſues ſaginat, viii. 9
fructus canibus dolorem coxendicis infert, ibid.
FVCAE piſces mutant colorem, xii. 28
FVCI animalis furta et otium, apumque in eos animadverſio, i. 9
Fuci herbae, xiii. 3
FVGA, in ea amor etiam mutuus et ordo, vii. 36
defenſio, iv. 37
FVLGVRE afflata vacca Apidem taurum peperit, xi. 10
FVNEBRE certamen, *vid.* CERTAMEN funebre.
FVRIIS et Parcis turtures albae ſacrae, x. 33
FVRTVM a cane punitum, x. 41
Furta fuci, i. 9

G

GALATAE quid faciant, xvii. 19
GALE mulier in muſtelam converſa, xv. 11
GALLI Capitolium occupant, xii. 33
GALLINACEVS, gallina extincta, incubat et ſilet, iv. 29
in liminibus ſeſe inclinat, ibid.
a Latona amatus, quod ſua praeſentia juvet partum, ibid.
quomodo ad lunae ſoliſque ortum afficiatur. ibid.
victor canit, victus ſilet, ibid.
Gallinacei de tempeſtate prognoſticon, vii. 7
Gallinaceo quid faciendum ne aufugiat, ii. 30
Gallinaceum baſiliſcus timet, viii. 28
et ignem leo timet, vi. 22
leo et baſiliſcus timent, iii. 31
Gallinacei criſtam habentes variam et floridam, xvi. 2
et attagenes inimici, vi. 45
Nibae muti, xv. 20
Gallinacei generis avis in aqua putreſcit, non item in vino, ix. 19
GALLVS amat pocillatorem, xii. 37
Galli et gallinae ſacri, xvii. 46
ubi non cantent, iii. 38
Gallorum libido, iv. 16
GALLINAE, quum gallinaceum vicerit, mores, v. 5
GANGES fluvius, xvi. 13
Gangis fluvii magnitudo, xii. 41
Gangis inſulae, ibid.
GAVII exedunt delphinos, xv. 23
GEDROSIA Indiae, xvii. 6
GEDROSII piſces pro foeno equis dant, xv. 25
GELO Syracuſanus a lupo ſervatus, xiii. 1
Gelonis canis, *vid.* SILANIONIS.
ſomnium, et canis, vi. 62
GENVS, erga illud amor et auxilium mutuum delphinorum, v. 6
GEOMETRIA apum, v. 13
araneorum, vi. 57
GERANA regina Pygmaeorum, xv. 29
GERMANICVS Caeſar, Tiberii Caeſaris nepos, ii. 11
GERYONIS boves, xii. 11
GETICI equi, xv. 24
GILGAMVS, Babyloniorum rex, ab aquila ſervatus fuit, xii. 21
GLADIVS piſcis, xv. 6
vid. XIPHIAM piſcem, etc.
Gladii piſces, xiv. 23
GLANIS piſcis qualis, et ubi reperiatur, xii. 14
GLAVCE cithariſtria, amaſia Ptolemaei Philadelphi, et arietis, viii. 11
ab anſere, ariete, et cane adamata, i. 6. v. 29
GLAVCI piſcis amor in foetum, i. 16
GOBII punctura venenoſa eſt, ii. 50
Gobii maris Rubri quanti, xvii. 6
GORDIO regnum aquila praeſignificavit, xiii. 1
GRACVLVS adoleſcentem amavit, i. 6
Graculus puerum amavit, xii. 37
Graculi

Graculi prognoſticum de tempeſtate, vii. 7
Graculorum in ſuos gregales amor, iv. 30
GRAECVM ſermonem intellexit hinnulus Ptolemaei, xi. 25
Graecos et barbaros internoſcunt equi Lycoſpades, xvii. 24
GRVIS de tempeſtate prognoſtica, vii. 7
Gruem vitis hauſta lachryma conficit, vi. 46
Grues aeſtate in Thracia degunt, ſub hiemem in Africam avolant, iii. 13
noctu excubantes lapillum altero pede ſublimem tenent, ibid.
quo ordine inſtructo, et quomodo aquilae reſiſtant, et poſteriores priorum tergo capite innitantur, ibid.
retro volantes ventos nautis ſignificant, iii. 14
volaturae lapillos devorant, quo contra ventos ſaburrentur, iii. 13
ut e Thracia in Aegyptum migrent, ii. 1
Gruum cerebrum gratiam mulierum conciliat, i. 44
clangor pluvias praeſignificat, ibid.
et ciconiarum migratio, iii. 23
gubernatio hominibus regendae reipublicae doctrinam primum dedit, iii. 14
prudentia et mors, ii. 1
Grues muneris loco Indi ſuo regi mittunt, xiii. 25
Grus, marinus piſcis, quomodo procreatur, xv. 9
GRYPHVM forma, et pugna adverſus Indos aurum colligentes, iv. 27
GVLOSI quidam Athenienſes et Romani, iii. 42
GYMNASIVM Iaſenſium, vi. 15
GYNAECEVM formicarum, vi. 43

H

HAEMORRHOI viperae morſus, xv. 13
Haemorrhois Canobum interemit, ibid.
HALIAE cum dracone coitus, xii. 39
HALCYON in mari nidum ſtruit, ix. 17
Halcyonis partus, i. 36
Halcyonii dies, ibid.
HAMVS, piſcationis inſtrumentum, xii. 43
HARPE avis, ii. 47
inſtrumentum, xiii. 22
HASTA Pelei, i. 56
HEBES templum, xvii. 46
HECATAEVS Mileſius hiſtoricus fabuloſus, ix. 23
HECATE, xv. 11
HECTOR progenies Iovis, a Priamo, Iove prognato, redemptus pecunia, vi. 50
HEDERA agreſtis cervis medetur, i. 8
HELENA a rege Thonide amata, ix. 21
ſpinam haemorrhoi confregit, et pharmacum exemit, xv. 13
HELENIVM herba, ix. 21
HELICES ſubverſio, ejuſque cauſa, xi. 19
HELIOPOLIS Aegypti fatalis Phoenicum avium civitas, vi. 58
HELIOPOLITANI leones colunt, xii. 7
HEPATVS, piſcis marinus, ix. 38. xv. 11
HERACLEA urbs, xiv. 25. xv. 5
Heracleae, Ponti inſulae, mures, vi. 40
HERACLEIS mulier Tarentina, viii. 22
HERACLEOPOLITAE Aegyptii, x. 47
HERACLEOTES lapis ferrum allicit, x. 14
HERBAE fugantes ſerpentes Indiae, xii. 32
marinae, eſcae piſcium, enumerantur, xiii. 3
HERCVLES Heracleae a muribus colitur, vi. 40
Herculis nutrix, vel certe matris Alcmenae obſtetrix, muſtela, xii. 5
templum, xvii. 46
HERMIONENSES colunt Cererem, xi. 4
HERMOPOLIS ſacerdotes, x. 29
HERMOPOLITANA praefectura Aegypti, x. 27
HERODOTVS fabuloſus, xv. 16
HIERAPOLIS appellata eſt Bambyce a Seleuco, xii. 2

Hinnvlvs Ptolemaei Graecum ſermonem intelligens, xi. 25
Hinnuli mares cur a patribus pleriſque occidantur, vi. 39
timidi, vii. 19
Hipparchvs Nicaeenſis civis tempore Neronis, paenula indutus, ſereno tempore tempeſtatem futuram praedixit, vii. 8
Hippocampi venter in vino decoctus venenum eſt, xiv. 20
Hippomanes quid, xiv. 18
equini pulli, iii. 17
Hippo impius, vi. 40
Hippopotami impietas in patrem, vii. 19
quam callide ſegetes prope Nilum depaſcantur, v. 53
Hippvri genus muſcarum, xv. 1
Hirci fiducia barbae, et imperium in capram, vii. 26
libidinoſi vel in mulieres, vii. 19
quomodo ad coitum excitentur, et rurſus cohibeantur, ix. 54
Hirvdines legit crocodilo trochilus cladarorynchus dictus, xii. 15
Hirvndo alba Sami, xvii. 20
Hirundinis adventus et diſceſſus, i. 52
amor erga hominem, ibid.
induſtria in nidificando, iii. 24
juſtitia in paſcendis pullis, iii. 25
muſica, i. 58
Hirundines a ſuis ovis blattas arcent apii foliis, i. 37
capiunt cicadas, viii. 6
quomodo ſuis pullis, caecis natis, herba quadam medeantur, iii. 25
Hirundinum coitus, ii. 3
viſus recuperatio, ibid.
Hirundines albas aliquando videri, x. 34
ex Hirundinibus auſpicia aliquot, ibid.
Hirundinis piſcis punctura venenoſa eſt, ii. 50
Hirundinum piſcium volatus, ix. 52
Hoedi et agni prognoſticum de tempeſtate, vii. 8
Holoschoenis utuntur piſcatores, xii. 34
Homervs de Antimacho, xiv. 8
in morte Patrocli, i. 42
Homerus Lacedaemona appellat κητώεσσαν, xvii. 6
quid de equis dicat, xvii. 24
quid ſibi velit, dum *mortem* vocat *purpuream*, xvi. 1
Homero quid decus regium, xvi. 5
ſomnus rex deorum atque hominum dicitur, i. 43
Homicidivm a cane proditum, vii. 10
ab elephanto proditum, viii. 17
Hominis et brutorum collatio, ix. 7
et canis cibus, iv. 20
jejuni morſus, ix. 15
morſus pernicioſus, ii. 24
proprietates, *Praef.*
ſaliva, vii. 26. ix. 4
ſanguis admiſtus toxico Scythicis ſagittis oblinitur, ix. 15
ſputum retundit vim aculei ſcorpii, ix. 4
Hominem amat, eique auxiliatur thos, i. 7
Homines a brutis amati, i. 6
cynoproſopi, x. 25
ex ciconiis, iii. 23
ciborum illecebris abutuntur, viii. 9
malefici, ut cercopes, ſiſyphi, telchines, vi. 58
Horion, Indica avis, xvii. 22
Hortensivs guloſus, iii. 42
Romae primus pavonem in coena appoſuit, v. 21
Horti Cyri minoris, i. 59
Hyaena felle ibis interit, vi. 46
ſexum mutat, i. 35
timet pardalim, vi. 22
Hyaenae malignitas, vii. 22
vis malefica in ſopiendis hominibus attactu laevae manus, et canibus ſuae umbrae, quos deinde devorat, vi. 14
umbra canes obmuteſcunt, iii. 7
Hyaenae inter animalia referuntur cornuta, xiv. 15
Hyaenae, piſcis marini, pinna quid efficiat, xiii. 27
Hydrvm odit rana, xii. 15
Hydri ſive colubri morſus, iv. 57
Hydri lacuſtres, item marini, xvi. 8
Cercyrae, viii. 13

'Hydra

I

HYDRA Lernaea, et Chimaera, ferae fabuloſae, ix. 23
HYGROPHOENIX piſcis maris Rubri, xii. 24
HYMENAEI nuptiales, xvii. 22
HYOSCYAMVS ileum pellit, ix. 32
Hyoſcyami et opi ſtirpium evulſio, circumfoſſis eis aliqua volucre alligata, ibid.
HYPERBOREI Apollinem colunt, xi. 1
HYPODROMVS, *vid.* PITHECE.
HYRCANI canes, xvi. 10, et 31
HYSTRIX ſuos aculeos ſibi imminentibus telorum inſtar immittit, i. 31
Hyſtricis Libycae natura, xii. 26

I

IACVLA hydrae veneno tinxit Hercules, v. 16
IACVLVS ſerpens, vi. 18
ſeu cherſydrus, viii. 13
IASENSIVM gymnaſium, vi. 15
IBIS extra Aegyptum nunquam progreditur, et Arabicas et Aethiopicas volucres ſerpentes illic advolantes ingredi prohibet, ii. 38
Aegyptiis clyſteres oſtendit, ii. 35
cordis figuram refert, x. 29
cur ſacra ſit Mercurio, ibid.
longaeva, calidiſſima eſt, ciboſque multos et venenatos conficit, ibid.
lunae ſacra, et ad ejus rationem ova fingit, ii. 38
nidificat cautiſſime, x. 29
optima eſt valetudine, et puritatis ſtudioſa, ibid.
victus rationem ſecundum lunae incrementa decrementaque mutat, ii. 35
felle hyaenae interit, vi. 46
Ibidis, avis ſacrae, potus, vii. 45
de ibidis coitu, inceſſu, inteſtino, partu, x. 29
Ibidum pennas quivis ſerpentes timent, i. 38
ICARIVS, ejuſque filia Erigone, vii. 28
ICARVS maris Rubri inſula, xv. 23
in Icaro inſula nemo feras venari abſque venia a Diana impetrata poteſt, xi. 9
ICCVS palaeſtrita Tarentinus, vi. 1
ICHNEVMO aſpidi et crocodilo hoſtis, x. 47
aſpidum hoſtis, iii. 22. vi. 38
Latonae et Lucinae ſacer, x. 47
utriuſque ſexus, ibid.
Ichneumo quemadmodum crocodilo inſidiatur, viii. 25
ICHTHYOPHAGI, xv. 8
ICTERI remedium ex aſpectu charadrii, xvii. 13
ICTVS quarundam animalium, ix. 15
IDOMENEVS Cretenſis, xv. 24
IECVR gruis piſcis, xv. 9
phyſae cum luna creſcit, xii. 13
Iecora bina rubetae, xvii. 15
IECORINVS, xv. 11
IEIVNI hominis morſus, ix. 15
IGNAVA animalia ovis et aſinus, vii. 19
IGNIS quoque beſtias generat, ii. 2
Ignem et gallinaceum leo timet, vi. 22
elephanti timent, vii. 6
ſalamandra reſtinguit, ii. 31
ILIACA regio eſt irrigua, x. 37
ILIADIS Minervae in Daulia templum et canes, xi. 5
ILICIS folia ſi leo pede attigerit, torpet, i. 36
ILLECEBRAE per cantum et muſicam, viii. 24
per illecebras inſidiae, v. 40
IMITATIO perverſa ſimiae, vii. 21
IMMORTALIS anima accipitris, xi. 39
ibis, x. 20
Thermuthis aſpis, x. 31
IMPERITI fuci, otioſi, et aliena invadentes, i. 9
Imperitae apes, non tamen otioſae, i. 10
IMPII et athei, vi. 40
IMPVDENTIA animalia muſcae et canes, vii. 19
INACHI filia Io, xi. 10
INCENDIVM ſine igne, ſolo oleo Indici vermis, v. 3
INCESTVS, iii. 47. iv. 7. viii. 6, et 39
cum belluis, et poena, vi. 42
INCESTVOSO ex concubitu foetus biformis natus. ibid.
INCORRVPTVS cuſtos canis, vii. 15

India multorum ferax, xii. 32
non gignit olivam, xiii. 18
Indiae oves latiſſimis caudis, iii. 3
in India nec cicur nec ferus ſus naſcitur, iii. 3. xvi. 37
Indi damnatos objiciunt crocodilis, xii. 41
quomodo deceptis gryphibus aurum colligant, iv. 27
Indorum linguam intelligunt cervi, ii. 5
intelligunt elephantes, xi. 14
rex certamen edit beſtiarum cornutarum, xiv. 15
regis qualis regia, xiii. 18
ſecundae menſae, xiv. 13
ſtudium circa equos et elephantos, xiii. 25
Indicvs elephas muſica manſueſcit, xii. 44
Indici bovis cornu tres amphoras capiens, iii. 34
Indici aſini, iv. 52
Indica margarita ut capiatur, xv. 8
Indica animalia, quorum cruore veſtes tinguntur, iv. 46
Indvs fluvius ferarum expers eſt praeter vermem quendam, v. 3
Indvstria apum, v. 12
Infans puer ab elephanto curatus et obſervatus, xi. 14
Ingenvitas prolis apud Libycos probatur per ceraſtas, i. 57
prolis ut ab aquila probetur, ii. 26
Ingenuitatem prolis qua ratione crocodilus experiatur, ix. 3
Inimicitia et amicitia diverſorum animalium, v. 48. vi. 22
Inimicitiae mutuae muraenae, polypi, et aliorum animalium, i. 32. vi. 45
Inivriae memor leo, vii. 23
Injuriam ulciſcitur bos, animal alias manſuetum, iv. 35
Insecta oleo inuncta pereunt, iv. 18
Inſectorum quorundam aviumque voces et ſoni, vi. 19
Insidiae bovis marini, i. 19
crocodili, xii. 15
fraudeſque vulpis, vi. 24
Intybvm ſylveſtre, vi. 4
Invidia quorundam animalium, iii. 17, et 19. x. 48
erinacei et lyncis, iv. 17
Io, mater Epaphi, xi. 10
Ionivm mare, xiv. 1
Iphidis filia Evadne, i. 15
Iphidis filiae in conjugem amor, vi. 25
Isis Oſirim quaerens, x. 45
Iſidis cultus apud Coptitas, x. 23
ſimulachra aſpide thermuthi dicta coronantur, x. 31
Iſidi dorcades feminae ſacrae, x. 23
vultures ſacri, x. 22
Iſin bubulis cornibus pingunt Aegyptii, x. 27
Issedones Indiae populus, iii. 4
Issvs, Perſarum ac Darii infelix ibi pugna, vi. 48
Ister fluvius, v. 27. xiv. 25
Iſtri glacies, xiv. 26
Ivba Maurus leoni occurrens, vii. 23
rex, ix. 58
Iubae Mauri filius obſes Romam miſſus, vii. 23
Ivlides piſces venenati, natantibus morſu infeſti, ii. 44
Ivmentvm omne reformidat murem araneum, vi. 22
Iumenta, Luna decreſcente, infirmiora naſcuntur, ix. 6
Iumentorum de tempeſtate prognoſtica, vii. 8
Ivno a nuptiis ubi ſe abluerit, xii. 30
Geranam mutavit in avem, xv. 29
Iunonis Argolidis aedes ad lucum Lavinii, xi. 16
ſacerdos mullum non attingit, ix. 65
Iunoni accipiter tanyſipteros ſacer, xii. 4
ovis conſecratur, x. 40
vultures ſacri, x. 22
Ivpiter et Latona caras habent perdices, x. 35
in Creta nutritus et occultatus, v. 2
Stratius, Carius, Labrandeus, xii. 30
Iovis nutus in Tethidem non irritus fuit, v. 2
Ivstitia ineſt beſtiis quoque, vi. 50
Iuſtitiam hirundo pullos ſuos docet, iii. 25

Laboris

L

Laboris patientes canes, vii. 12
Labrandevs Iupiter, xii. 30
Lac dulce apud Indos, xv. 7
Lacedaemoniorvm naves ad Helicen ſubmerſae, xi. 19
Lacertvs, piſcis maris Rubri, xii. 25
Lacerti per medium diſſecti partes denuo coaleſcere, ii. 23
Lacerti Indici, xvi. 41
Lacertae ut perdantur, i. 58
Laconici maris cete, xvii. 6
Lactatvs mulierum Paeoniae, vii. 12
Lacvs ferventis aquae in Africa, xiv. 19
Lacyden peripateticum, altorem ſuum, anſer amavit, vii. 41
Laenilla, anus libidinoſa, et filiorum necis cauſa, vii. 15
Laertae nuncupatae formicae et veſpae, x. 42
Laivs Graecorum primus pueros amavit, vi. 15
Laii filius Oedipus, iii. 47
Lampas, canis Daphnidis, xi. 13
Lanea veſtis ex ove a lupo laniata moleſtiam et pruritum induenti excitat, i. 38
Lanificii ſtudium mulierum Paeoniae, vii. 12
Lapillvm in capite qui piſces habeant, ix. 7
Lapis a cane demorſus, et in vinum immiſſus, iram ac lites inter convivas movet, i. 38
quidam in Ponto fluvio, cujus ſuffitu ſerpentes fugantur, quique aqua perfuſus incendio flagrat, ix. 20
Larini boves, xii. 11
Larvs malo punico interit, vi. 46
Lari aves cochleis veſcuntur, iii. 20
Latage, Indiae urbs, xvi. 10
Latona et Iupiter perdicibus delectantur, x. 35
in lupam converſa, x. 26
tot diebus ex Hyperboreis in Delum pervenit, quot diebus lupa parturit, iv. 4
Latonae ſacer accipiter, x. 14
Latonae ſacer ichneumo, x. 47
Lavacrvm deorum oceanus, ii. 21
Lavrvs, hominis in eam converſio poſt mortem praeſtantiſſima eſt ſecundum Empedoclem, xii. 7
Lavinivm, avia Romae, xi. 16
Lavinii lucus, et divinantes in eo dracones, ibid.
Leaena adoratur ab Ampraciotis, quorum tyrannum laceravit, xii. 40
Lebadicvs ager, xvii. 10
Legvmlatores Charondas, Lycurgus, Solon, Zaleucus, vi. 61
Lenaei equus, xi. 31
Leo canem contubernalem ſuum ab urſa ultus, iv. 45
carnes cameli edit, xvii. 36
et baſiliſcus gallinaceum timent, iii. 31
et leaena non ſimul, ſed utrique ſeorſum ad venationem potumque abeunt, ejuſque rei cauſa, iv. 3
gallinaceum timet, xiv. 9
gallinaceum ignemque reformidat, vi. 22
Leonis marini aſpectum horret, xiv. 9
ingeſto leontophono, perit, iv. 18
obtorpeſcit folia ilicis pede attingens, i. 36
ſoli ſacer, v. 39
Nemeaeus e luna decidit, xii. 7
Leonis adeps ad quid conferat, xiv. 9
Androclem ſervum, quocum in deſertis Libyae prius convixerat, ſibique ad laniandum objectum ſervantis hiſtoria, vii. 48
et delphini affinitas, xv. 17
greſſus et veſtigia confuſa ad fallendos venatores, ix. 30
injurias ſibi illatas ad ultionem uſque recordantis hiſtoria, vii. 23
natura peculiaris, ix. 6
prognoſticum de tempeſtate, vii. 8
Leoni vires cauda excitat, vi. 1. xiii. 14
Leones cur ignem metuant, xii. 7
cur Vulcano ſacri, ibid.
elephantos timent, vii. 36
gentem Nomaeam penitus extinxerunt, xvii. 27

Leones ignem metuunt, vii. 6
manſueti ubi, et quid agant, xii. 23
mirifice ſuorum catulorum ulti caedem adverſus urſam, iii. 21
non naſcuntur in Peloponneſo, iii. 27
odorantur ſagaciſſime, xvii. 26
venantur inſtar canum hinnulos, cervos, apros, ibid.
ut tollantur, xvii. 31
Indiae quales, xvii. 26
Maurorum, iii. 1
Leonum animi ex juba indicium, cibus et potus, fortitudo, ingenium, natura, partes corporis, et partus, iv. 34
fortitudo, juſtitia circa ultionem, manſuefactio, paſtus, partus, ſaturitatis remedium, ſomnus, vigilantia, v. 39
in leones ſenes catulorum pietas, ix. 1
Leo marinus locuſtae ſimilis, xiv. 9
Leo, ſignum coeleſte, cur domicilium ſolis ſit, xii. 7
Lepvs a quibus ſibi et ſoboli timeat, xiii. 11
mas parit, xiii. 12
ſobolem in plures locos diſtribuit, xiii. 11
ventos et tempora cognoſcit, xiii. 13
ut ſua circa cubile conturbet veſtigia, vi. 47
Leporis aetatis indicium, et fecunditas, ſomnuſque, ii. 12
curſus mirus, xiii. 14
paſtio et ſomnus, xiii. 13
pedes quales, xiii. 14
qualia veſtigia aeſtate hiemeque, xiii. 24
qui in Biſaltia eſt, natura, v. 27
Lepores campeſtres montanis velociores, xiii. 14
in frutetis latitantes, ibid.
montani minus veloces, ibid.
pavidi, vii. 19
utriuſque participes ſexus, xiii. 12
ut a vulpibus capiantur, xiii. 11
Lepores vulpeſque Indi capiunt avibus rapacibus ad venationem inſtitutis, iv. 26
Leporum de tempeſtate prognoſtica, vii. 8
Lepus marinus in coeno gignitur, ii. 45
magni maris terreſtri ſimilis eſt, xvi. 19
Leri inſulae habitatores, iv. 42
Lernaea hydra, *vid.* Hydra Lernaea.
Lesbvs inſula, xii. 41
Leſbii, ii. 6
Levcadis inſulae promontorium, xi. 8
in Leucade inſula Apollinis Actii fanum, ibid.
Levctrici boves, xvi. 33
Lex Salaminenſium contra ſues ſegetem herbaſcentem depaſtos, v. 45
Libanotis herba adverſatur ſerpentibus, ix. 26
Libido cauſa captivitatis Oxyryncho, i. 12
captivitatis ſcari, i. 2
felis maris, vi. 27
perdicum, iii. 5, et 16
polypi, vi. 28
Libidinosa animalia quae, vii. 19
Libri Aegyptiorum, x. 29
Libyae boves, xiv. 11. xvi. 33
Libyci aſini, xiv. 10
equas non ineunt niſi tonſas, xii. 16
homines et equi, iii. 2
mures, xv. 26
ſcorpii, vi. 23
Libycae beſtiae innominatae numerare ſciunt, et de praeda undecimam partem intactam relinquunt, iv. 53
equae cantu tibiae capiuntur, xii. 44
Libycarum aſpidum venenum, iii. 33
Libycis infeſtus ceraſtes, i. 57
Ligvres ut thynnos capiant, xiii. 16
Lindia Minerva, ix. 16
Lini radice pavo faſcinationem amolitur, xi. 18
Literae ab elephanto ſcriptae, ii. 11
Locri et Rhegini pacem inter ſe gerentes, v. 9
Locvsta a polypo hoſte quomodo vincatur, et quomodo cornibus ſuis utatur, ix. 25
polypum extimeſcit, x. 38

Locuſtae,

Locuſtae, muraenae, polypi, mutuae inimicitiae, i. 32
Locuſtae Arabicae, x. 13
Loliginvm ſepiarumque promuſcides, v. 41
volatus, ix. 52
Lvcinae ſacer ichneumo, x. 47
Lvmbricos abrotanum pellit, ix. 33
contra lumbricos canes ariſtas vorant, viii. 9
a lumbricis mirabiliter curata mulier, ix. 33
Lvnae augmentum et detrimentum novit phyza piſcis, xii. 13
defectione inteſtinum ibidis comprimitur, x. 29
Lunam creſcentem venerantur elephanti, iv. 10
ad lunam novam quomodo adficiantur animalia, ix. 6
Luna decreſcente, cruſtacea et teſtacea inaniora ſunt, ibid.
jumenta infirmiora naſcuntur, ibid.
nova, e cavernis non egrediuntur formicae, i. 22
Luna piſcis perpulcher plena luna impletur, decreſcente vero exſiccatur, xv. 4
Lvpvs agnum ferens, xii. 31
ab Aegyptiis colitur, ix. 18
Apollini ſolique ſacer, x. 26
collum non flectit, ibid.
concitato tibiae ſono terretur, xi. 28
exſaturatus manſuetiſſimus eſt, iv. 15
Gelonem ſervavit, xii. 1
inveſtigavit aurum furtivum defoſſum, xii. 40
lycoctono herba calcata, moritur, ix. 18
noctu videt, x. 26
ſcillae foliis ſtupeſcit, i. 36
Lupi prognoſticon de tempeſtate, vii. 8
pugna contra taurum, v. 19
ſimulacrum Delphis, x. 26
veſtigium vel talum ſi equus conculcaverit, torpore adficitur, i. 36
Lupum Delphi colunt, xii. 40
a lupo comeſarum carnium reliquiae tangenti cornici mortem adferunt, vi. 46
a lupo ovis laniatae vellera qualia, i. 38
Lupi bini proficiſcuntur, xv. 3
capiunt aſinos, viii. 6
quomodo delapſum in paludem bovem, vitulumque aberrantem capiant, viii. 14
ut flumen trajiciant, iii. 6
ut tollantur, xvii. 31
venatione deficiente, ſe invicem devorant, vii. 20
Lupi magnitudine canum domeſticorum in Canopio piſcatores non laedunt, ſi partem praedae acceperint; ſin minus, retia lacerant, vi. 65
cervarii variant pilos, xii. 28
Lupae diebus duodenis continuis parturiunt, iv. 4
Lupis Creta infeſtiſſima eſt, et Olympus Macedoniae ab iis non aditur, iii. 32
Lupi cervarii variant pilos, xii. 23
Lupus marinus ut pariat, ſquilla devorata, i. 30
piſcis bis in anno parit, x. 2
Lvscinia capta cantu cibiſque abſtinet, iii. 40
colorem vocemque aeſtate mutat, xii. 28
gloriae cupiditate ut circa cantum laboret, v. 38
libertatis ſtudioſa, iii. 40
pullos ad cantum erudit, ibid.
Luſciniae cantus, mores, et carnes vigiliam facientes, i. 43
Lvsias, Thuriorum fluvius, nigros piſces procreat, x. 38
Lvstralis aqua quae ſit ſacerdotibus Aegyptiis, vii. 45
Lycabas annus, x. 26
Lycaonis Emathiae regis filii, x. 48
Lycii quomodo per piſces divinant, viii. 5
Lycoctonos herba, ix. 18
Lycogenes dictus Apollo, x. 26
Lycophos vocatur tempus, quo lupus ſolus oculis lucem percipit, x. 26
Lycopolis incolae aſinum et tubam oderunt, x. 28
Lycospades equi, xvi. 24.

Lyco-

LYCOSTOMI piſces, viii. 18
LYCVS fluvius Aſiae, xii. 14
LYDI equos ſuos piſcibus paſcunt, xv. 25
LYNX δύϛοκ@, xiv. 6
magis ſima quam pardalis, ibid.
Lyncis et erinacei invidia, iv. 17
LYSIMACHVS, Macedoniae rex, xv. 2
Lyſimachi regis canis, vi. 25

M

MACEDO Lycaonis filius, x. 48
MACEDONIA unde nominata, ibid.
MACEDONES equos paſcunt piſcibus, xv. 25
in Indiam migrarunt coloni, xvi. 3
MACEDONICI medimni, xvii. 7
MAEANDER fluvius Aſiae, xii. 14
MAENIDES colorem mutant, xii. 28
MAEOTAE piſces, x. 19
MAGIA Aegyptiorum in aves et ſerpentes, vi. 33
MALVM punicum venenatis obſtat, vi. 46
Mali arboris vermis, ix. 39
MALIGNITAS venefica, vi. 14
MANDROBVLVS Samius ovem Iunoni conſecrat, xii. 49
MANES brutorum, eos, a quibus laeſi ſunt, perſequuntur, xi. 32
MANLIVS conſul, xii. 33
MANSVETA animalia, quibus animalibus non confidant, v. 50
etiam ferociſſima animalia in beneficos, iii. 11
MARIS quanta profunditas hominibus explorata ſit, ix. 35
Africi olores, x. 36
Rubri animalia, x. 13, et 19
citharoedus piſcis, xi. 23
cochlea mirabilis, xi. 21
piſces, pardalis et oxyrynchus, xi. 24
in mari piſces aqua dulci aluntur, ix. 64
MARINARVM avium prognoſticum de tempeſtate, vii. 7
MARGARITA Indica ut capiatur, xv. 8
Margaritae, x. 13
MARGARITIFERAE conchae reges habent, xv. 8
MARRES, rex Aegypti, vi. 7
MARTI aſinos ſacrificant Saracori, xii. 34
MARIS ranae feminam allicientis vox *ololygo*, ix. 13
MARTICHORAS, fera Indica, iv. 21
MASCVLVM genus praecedit femineo, vii. 26. xi. 26
MASSAGETAE, vii. 11
in propatulo coeunt, vi. 60
MASSILIENSES quemadmodum thynnos capiunt, xiii. 16
MATRIS agnitio naturalis, v. 50
Matri deum ſacer mermnus accipiter, xii. 4
MATRICIDIVM ſcorpionis, ii. 33
MATRIMONIVM, caſtitas Aetnaei piſcis in eo, i. 13
MATERNA pietas in natos, et impietas, vii. 15. vi. 48. ii. 19
MAVRI ut pardales venentur, xiii. 10
Maurorum leones ſermonem ipſorum intelligunt, domos adeunt, unde vi a viro, verbis a muliere repelluntur, iii. 1
MAVRITANIA, xiv. 5
MAVRVSII viri quales ſint, ibid.
MAXIMI minimorum ope egent, ii. 13
MEDEA Aeetae filia, xiv. 25
Colchis, vii. 15
MEDI homines et equi, iii. 2
MEDICA herba veſcitur Onuphis, xii. 11
Medicae artis inventores, ii. 18
MEGARA, xvi. 36
MEGARENSES ſues pice liquida oblitos in hoſtes immiſerunt, ibid.
Megarenſium urbs ab Antigono obſeſſa, xi. 14
MEGISTIAS, clarus aruſpex, viii. 5
MELANVRVS, nomen dipſadis, vi. 51
Melanuri timidi, ut capiantur, i. 41
ubi in mari verſentur, quibus paſcantur, ibid.
MELEAGER, Oenei filius, iv. 42
Meleagrides et attagenae, earumque voces, ibid.
Meleagridum in Lero natura, v. 27
MELITE, ubi Aegyptia draco, xi. 17
MELITENSIS canis, xvi. 6
MELLIS differentiae, v. 42
Melle ubi pluerit, xv. 7
MEMNONIA Suſa, xiii. 18

Memno-

Memnoniae aves circa cenotaphium Memnonis certamen lugubre quotannis peragunt, v. 1
Memoria brutorum animalium, vi. 10. viii. 3, et 22. x. 48
elephantorum, xi. 14
Memphitici canes, vii. 19
Menelavs aquilae ſimilis, i. 42
is et Vlyſſes legati ad Trojam ab Antenore ſervati, xiv. 8
uxorem Helenam Thonidi dedit cuſtodiendam, ix. 21
Menidis filius Oenis rex Aegypti, xi. 40
Menstrva mulier erucas perdere valet, vi. 36
Mentoris canes Eretrici, vii. 40
Mercvrivs palumbario accipitre delectatur, xii. 4
Mercurio cur ibis ſacra, x. 29
Mergi fel intolerabile erinaceo, vi. 46
Mergorum anatumque de tempeſtate prognoſticon, vii. 7
Merops pietate ciconiis praeſtat, xi. 30
retro volat, i. 49
Meropes capiunt apes, viii. 6
Mervla malo punico interimitur, vi. 46
vocem coloremque mutat, xii. 28
Merulae marinae polygamia, zelotypia, et in conjuges parientes cura, i. 14
marinae captura, i. 15
Merulae piſces colorem mutant, xii. 28
ΜΕΣΟΙ, xv. 15
Methone obſeſſa a Philippo, ix. 7
Methymna Cretae oppidum, xiv. 20
Methymnaevs Arion, xii. 45
Metretae Lacedaemonicae, xvii. 7
Metvs periculi in cane, vi. 22
Midas, filius Gordii, xiii. 1
Milesia lana, xvii. 34
Miliariae aves, xiii. 25
Milonis Crotoniatae animus effeminatus, vi. 5
robur, ii. 24
robur in digitis, vi. 5
Miltiades equas victrices ſepelivit, xii. 40
Milvvs rapax Iovi ſacrificatis abſtinet, ii. 47.
rhamnis nidum adverſus faſcinationes munit, i. 35
Minervae Iliadis templum et canes, xi. 5
in Minervae templo Athenis aedificando muli vetuli opera, vi. 49
Minervae Lindiae conſecratus lineus thorax, ix. 17
oſſifraga ſacra eſt, atque harpe, xii. 4
Mithridates Ponticus, quum ſomnum caperet, corporis ſui cuſtodes habebat cervum, equum, et taurum, vii. 46
Mnevis Aegypti rex animalibus ceteris taurum praetulit, xi. 10
bos Aegyptiis ſacer, xi. 11
Mnion, herba marina, xiii. 3
Moderatio cervorum, vi. 13
Molossi homines caneſque, iii. 2
Monedulae de tempeſtate prognoſticon, vii. 7
Monedulae, locuſtarum fruges vaſtantium ova et ſobolem perimentes, ut publice alerentur, decretum fecerunt Theſſali, Illyrii, et Lemnii, iii. 12
quid apud Venetos agant, xvii. 16
Monedularum ſeu graculorum in ſuos gregales amor, et quomodo capiantur, iv. 30
cum monedulis veluti foedus ſanciunt Veneti, ne ſementes refodiant, xvii. 16
Monemeron [unum diem vivens] animalculum in Hypani fluvio, v. 43
Monoceros, xvi. 20
Monogamia et conjugium cornicum, iii. 9
Monops, animal Paeonicum, vii. 3
Montes Indiae feras habent boves, canes, capras, oves, xvi. 20
Mors bonorum malorumque hominum, i. 51. x. 22
Mortis ſuae praeſcia capra non amplius cibum attingit, vii. 26
Mortem cycnus placatiſſime ſubit, v. 34
ſub mortem et in mortuos religio gruum

gruum et elephantorum, ii. i. v. 49
MORSVS aſpidis, canis rabidi, hominis jejuni, muſcae, veſpae, ix. 15
hominis homini perniciosus, ii. 24
MORTVIS etiam perſolvenda beneficiorum gratia, viii. 3
parcendum, v. 49
erga mortuos homines religio accipitris, ii. 42
MVGILIS ſpecies, adonis, ix. 36
Mugili ſimilis thymallus, xiv. 22
Mugiles timidi, vii. 19
MVLI aſtutia a Thalete Mileſio deprehenſa, vii. 42
Muli Indiae rufi ad curſum ſunt praeſtantiſſimi, xvi. 9
Mulae cur non pariant, xii. 16
unde ortae, ibid.
MVLIER ab elephante adamata, vii. 43
menſtrua erucas perdit, vi. 36
venefica aſpide ſceleſtior, i. 54
Mulieris forma lenitur furens elephas, i. 38
Mulieri iratae ſimilis muraena, i. 32
cum muliere rem habuit canis, vii. 29
Mulieres Atticae quomodo ab appetitu venereo ſibi caveant, ix. 26
libidinoſae *equae* vocatae, iv. 11
Olympiis abſunt, v. 17
Mulierum vituperium, xvii. 24
Maurarum ſermone leones ad pudorem commoventur, iii. 1
Paeoniae, Aegyptiarumque puerperarum mira patientia in laboribus, vii. 12
Mulieribus veneficis ſimilis noctua, i. 29
MVLLVS a Iunonis Argolicae ſacerdote non attingitur, ix. 65
in anno ter parit, x. 2
initiatis Eleuſine ſacer, ix. 51
Mulli cibus et voracitas, ii. 41
Mulli betarum foliis capiuntur, xii. 42
in Iſtro, xiv. 23
Mullorum inter aſſandum ventres ne rumpantur, ratio, x. 7
MVLVS Athenienſis vetulus comitans et cohortans alios laborantes publice cibaria meruit, vi. 49
MVNERIBVS non corruptus cuſtos canis, vii. 13
MVRAENA Craſſi, viii. 4
ſe tuetur duplici dentium ordine, ix. 40
ſemel percuſſa torpeſcit; iterum, ira incenditur, i. 37
Muraenae coitus cum vipera mare, i. 50
et viperae coitus, ix. 66
locuſtae, polypi, mutuae inimicitiae, i. 32
Muraena curatur, qui ſerpentis ova comedit, xi. 34
MVS femina libidinoſior, xii. 10
Muris et ſcorpii peculiaris natura, v. 14
Mures a cadaveribus abhorrent, v. 49
adorantur ab Amaxiti incolis, xii. 5
agreſtes quoſdam ex Italia expulerunt, xvii. 41
feles et viperas timent, vi. 41
in aquatile vas delapſi, caudis invicem mordicus apprehenſis, evadunt, v. 22
quomodo e coeno generentur, ii. 56
quomodo moriantur, xii. 10
ruinas praeſentiunt, vi. 41
terreſtres timidi, marini pugnaces, ix. 41
Aegyptii, xv. 26
poſt pluviam nati invocato numine exterminantur, vi. 41
Aegyptii et Pontici quo ordine recedant, ibid.
Caſpii Teredonis, xvii. 17
Cyrenaici, xv. 26
Heracleae ab omnibus Herculi ſacris abſtinent, cum uvae maturae ſunt, recedunt, ne eas per incontinentiam attingant, vi. 40
Murium a ſalis uſu fecunditas, ix. 3
cavus de libidinoſa dictus, xii. 10
diverſa genera, xv. 26
et muſtelarum de tempeſtate prognoſticon, vii. 8
fecunditas quanta, xvii. 17
jecur cum luna creſcit decreſcitque, ii. 56
libido, xii. 10
Mus araneus et perit in orbitam illapſus, et morſus ab eo inflictus orbitae

orbitae arena ſanatur, ii. 37
Murem araneum jumentum omne reformidat, vi. 22
Mures marini pugnaces, ix. 41
MVSCA audax, ii. 29
in aqua ſuffocata ſole ad vitam revocatur, ibid.
Muſcae morſus, ix. 15
Muſcae et canes impudentes, vii. 19
in Actii Apollinis feſto, bovis mactati ſanguine ſaturatae, recedunt, xi. 8
mirae, xv. 1
Piſatides Olympiorum tempore avolant, v. 17
Muſcarum de tempeſtate prognoſtica, vii. 8
MVSICA hirundinis eam a nece liberat, i. 58
Muſicae dignitas, xii. 6
illecebrae, viii. 24
ſtudioſae apes et cicadae, v. 13
ſtudium in elephantis, ii. 11
Muſicam amant delphini, ii. 6
intelligit paſtinaca, eaque capitur, xvii. 18
Muſica capiuntur thriſſae Aegyptiae, vi. 32
manſueſcit elephas, xii. 44
pingueſcunt oves Arabum, vii. 27
Muſici inſignes Damon, Spintharus, Ariſtoxenus, Xenophilus, et Philoxenus, ii. 11
Muſico inſtrumento, photingio, paguri capiuntur, vi. 31
MVSTELA defunctorum oculos eruit, xv. 11
ſerpentem impugnatura rutam praeguſtat, iv. 14
Muſtelae teſticuli conceptum prohibent, xv. 11
viſcera amicitiam dirimunt, ibid.
Muſtelae viventi qui caudam abſcindit, illamque dimittit, hanc ſecum ferens, canes latrare prohibet, ix. 55
Muſtelam Thebani adorant, xii. 5
Muſtelarum muriumque de tempeſtate prognoſticon, vii. 8
Muſtelus et muſtela, diverſi piſces, xv. 11
piſcis a ſacerdotibus quibuſdam non editur, ix, 65
Muſteli partus, ii. 55
Muſtela piſcis parvus, xv. 11
MVTA animalia, eademque ſecundum locorum differentiam ſonora, iii. 35, 37, et 38
MYLASIORVM urbs, xii. 30
MYOPS, ſive tabanus, muſcae caninae ſimilis eſt, iv. 51. vi. 37
MYRENSIS Lyciae ſinus, inque eo Apollinis templum, xii. 1
MYRIDIS lacus Aegypti, vi. 7
MYRMECES, iii. 4
MYRON piſcis, xiv. 15
Myronis oculus amuletum lippis, xiv. 15
Myron ſtatuarius, *Epil.*
MYSIO Pergamo oriundus Telephus Cretenſis, x. 42
MYSI equiſones quid agant, xv. 25
duplices, xiv. 25

N

NABARZANES atque Beſſus Darium interfecerunt, vi. 25
NABIS Lacedaemoniorum tyrannus, v. 15
NASSARVM uſus et inſtrumenta, xii. 43
NATATVS ſtudium, vi. 15
NATVRAE abdita exquirendo plurimum temporis conſumunt otio abundantes, nec tamen optatum adſequuntur, viii. 28
NAVIS Rhodia, vi. 15
Naves Lacedaemoniorum ſubmerſae, xi. 19
Navibus quomodo imponatur elephas, x. 17
NAVTA, vel nautilus, piſcis ut brachiis remorum inſtar extenſis naviget, ix. 34
NAXIVS portus Heraclea, xiv. 25
Naxii, xv. 5
NAXVS una Cycladum, xv. 55
NEADES ferae in Samo, xvii. 28
NEMEAEVS leo e luna decidit, xii. 7
NEOCLIS filius (Themiſtocles) ventis ſacrificare docuit, vii. 27

NEPETA ſerpentibus adverſatur, ix. 26
NEPTVNVS equeſtris, xiv. 18
Neptuno cur vota faciant piſcatores thynnorum, xv. 6
ſacri cancri, xvii. 1
ſacri pompili, xv. 23
de Neptuno et Nerite fabula, xiv. 28
NEREVS, et quae ejus ſoboles, ibid.
NERITES Nerei filius, ibid.
de Nerite et Neptuno fabula, ibid.
Nerites dicta cochlea, ibid.
NERO Hipparchi prognoſticon admiratur, vii. 8
NESTOR ad inſtruendam aciem ſuae aetatis principum praeſtantiſſimus, x. 8
NIBAS, locus vicinus Theſſalonicae, xv. 20
NICAEA, elephas femina, xi. 14
Nicaeenſibus Nero gratulatur, quod Hipparchum civem ſuum haberent, vii. 8
NICIAE venatoris canes domini amantiſſimi, i. 8
NICOCREON quadricornem cervum Delphis conſecravit, xi. 40
NICOMEDES Bithyniae rex, xii. 37
NICON pictor, vii. 38
non probe equi palpebras pinxit, iv. 50
NIDIFICATIO alcyonis mirifica, ix. 17
NIDIS ſuis remedia adverſus faſcinationes quaenam aves reponunt, i. 35
NILVS, oriente cane, Aegyptum irrigat, x. 45
idem qui Oſiris, x. 46
NILI aqua foecundiſſima, iii. 33
incrementum quae animalia praeſentiunt, v. 52
NIVES fugiunt ſpini aves, iv. 60
NOCTVA cornici inimica, iii. 9
inauſpicata avis, x. 37
in Creta non eſt, v. 2
noctu voce allicit aves, interdiu geſtibus ridiculis, i. 29
tempeſtatem praeſagit, vii. 7
NOMAEA gens Africae, xvii. 27
NOMINA diverſa circa nutritionem animalium, vi. 8
quibus animalium ferorum foetus, et ipſa quaedam adulta, appellantur, vii. 47
NOVILVNIO quemadmodum afficiantur animalia, ix. 6
NVMEN contra mures imploratum, vi. 41
NVMERANDI ſcientiam tenent boves Suſides, vii. 1
Libycae quaedam belluae, iv. 53
item phoenix, vi. 58
NVMERVS ſexagenarius crocodilorum naturae accommodatus, x. 21
NVMISMATA Iaſenſium delphini atque pueri imaginem repraeſentant, vi. 15
NVTRICIVM amat aquila, ii. 40
amat elephas, vii. 41
in nutricios ac dominos amor, vii. 28
NVTRITIONIS animalium diverſa nomina, vi. 8
Νὺξ ἀμφιλύκη, x. 26

O

OBEDIENTIA elephantorum, ii. 11
ovium, vii. 27
tauri, vii. 4
OCEANVS deorum lavacrum, ii. 21
OCHVS Perſa Apim interfecit, aſinum coli juſſit, x. 28
OCVLORVM aquilae acies, ii. 26
morbi in elephantis ut ſanentur, xiii. 7
ſuffuſio quomodo a capris curetur, vii. 14
Oculos hebetes ſerpens foeniculo ſanat, ix. 16
ODOR piſcis thymalli ſuavis, xiv. 22
OECONOMIA et ſedulitas formicarum circa victum parandum et conſervandum, ii. 25. vi. 43
OEDIPVS, iii. 47
OENAS avis, et oenadotherae, iv. 58
OENIS, Menidis filius, rex Aegypti, xi. 40
OESTRVS, ſive aſilus, iv. 51. vi. 37
Oeſtri figura, aculeus, ſonus, iv. 51
OLIVA nulla in India, xiii. 18
Olivae germen, in litore poſitum, polypos in terram elicit, i. 37

Ololygo vox maris ranae allicientis feminam, ix. 13
Olor, *vid.* Cycnvs.
Olori cicuta perniciem adfert, iii. 7
Olorum ova, xiv. 13
Olympias, quae filium Iovis peperit, inſepulta jacuit, xii. 6
Olympiorum tempore muſcae et mulieres diſcedunt, hae lege, illae natura; feſtoque ſoluto, Elidem redeunt, v. 17
Olympus Macedonicus a lupis non aditur, iii. 32
Ombitae Aegyptii crocodilos venerantur, x. 21
Onocentavra ore, collo, et pectore homini ſimilis eſt, xvii. 9
Onomarchvs leonem convictorem habuit, v. 39
Onvphis taurus Aegyptiis ſacer, xii. 11
Opem mutuam ſibi invicem ferre mures docuit natura, v. 22
Ophiogenae unde nati, xii. 39
Opos ſtirps ileum pellit, ix. 32
vid. Hyoscyamvs.
Oracvlvm Euryſtheni datum, xii. 31
Orchomenvm talpis abundat, xvii. 10
Orcynvs piſcis ab hamo ſe liberat, i. 40
Ordo elephantorum in fuga, vii. 36
Oribates, pithece, hypodromus, et pſylla dicitur, vi. 26
Origanvm herba viperae adverſatur, vi. 12
Origano vulneribus medentur perdices, ciconiae, et palumbi, v. 46
Orionis canis ſtella, x. 45
Oritae piſces pro pabulo equis objiciunt, xv. 25
Oroetes Polycratem decepit, vii. 11
Oron Aegyptii deum appellant, x. 14
Orontes, Syriae fluvius, ſiluros alit, xii. 29
Orphi piſcis latibula, loca, et vivacitas, v. 18
Orphi piſces ſacri Myrenſibus, xii. 1
Orvs frugum auctor, xi. 10
Orygis natura, vii. 8
Orygem oderunt Aegyptii, x. 28
Oryges quadricornes, xv. 14
Oscvlvm, x. 7
Osiridis vulneribus prognatus oxyrynchus, x. 46
Osmyli morſus, v. 44
Oſmyli et polypi quomodo adrepant ad arborum fructus, ix. 45
Ostrea Arabiae mariſque Rubri, x. 13
Oſtrea quomodo a ſtellis marinis exedantur, ix. 22
Osirin puerum quaerit Iſis, x. 45
Otis, xvi. 4
equorum amantiſſima, ii. 28
ſola ex avibus propter corporis molem volatumque humilem canem timet, v. 24
Otides quomodo a vulpe deceptae capiantur, vi. 24
Ovis a Samiis colitur, xii. 40
et aſinus degenera et ignava animalia, vii. 19
invenit aurum Samiis furto ſublatum, xii. 40
Ovis a lupo laniatae lana, i. 38
Oves albae nullae naſcuntur apud Budianos, xvi. 33
fellis expertes ſunt in regionibus frigidis, xvii. 26
hirtae pilis camelorum in Aethiopia, xvii. 10
ex piſcibus pingueſcunt in Lydia et Macedonia, xv. 25
quibus pharmacis illitae ad libidinem excitentur ſobolis augendae gratia, ix. 48
Abydenae, iii. 32
Arabicae longiſſimis vel latiſſimis caudis, x. 4
in Cio, xvi. 32
Indicae, iv. 32
in India latiſſimis caudis, iii. 3
Ovium de tempeſtate prognoſticon, vii. 8
fel alibi nullum, alibi duplex, xi. 29
natura, vii. 27
ſobolis colores varii pro fluminibus diverſis, quae tempore conceptus potant, viii. 21
Ovibus vere fel creſcit, xvii. 26
Oves venti fecundas reddunt, vii. 27
Ovis piſcis marinus, ix. 38

OVVM ranae marinae quale, xiii. 5
Ova ſerpentis, xi. 34
varia tragematum loco regi Indorum, xiv. 13
OXYRYNCHVS capito, i. 12
maris Rubri, xi. 24
Nili piſcis, oxyrynchitis ſacer, x. 46
Oxyrynchi Caſpii, xvii. 32

P

PADVS fluvius, xiv. 8
PAEONIDIS paludis piſces, xvii. 30
PAEONES operoſi, vii. 12
PAGRI piſces, x. 19
PAGVRI cruſtam exuunt reparantque, ix. 43
muſica capiuntur, vi. 31
PALATINO colle augurium Romuli ex vulturibus, x. 22
PALMAE in Babylonia ab elephantis extirpatae, xvii. 29
PALMETA Taprobanae, xvi. 18
PALVMBES caſtiſſimae, iii. 44
Palumbium uterque ſexus adulterii poenam morte luit, ibid.
Palumbi nidos laurinis ramulis adverſus faſcinationes muniunt, i. 35
ſibi medentur, v. 46
PANCYNICVM ſtirps, xiv. 24
PANGAEVS mons Thraciae, iii. 21
PANIS templum in Arcadia, animalibus aſylum adverſus feras, xi. 6
PANTETIDAS Lacedaemonius a canibus laceratus, xi. 19
PANTHERA, iv. 49
ampelos nominata, x. 39
odoris ſuavitate imbecilliores feras ad ſe allectas invadit, v. 40
PARASITVS delphini pedunculus, ix. 7
Paraſiti, Cliſophus, Struthias, Theron, ibid.
PARCIS et Furiis turtures albae ſacrae, x. 33
PARDALIANCHVM herba venenata, iv. 49
PARDALIS hoedo familiari abſtinet, vi. 2
non tam ſima, quam lynx, xiv. 6
ſimias maxime capit, viii. 6
Pardalis odor, paſtus, v. 40
Pardalim hyaena timet, vi. 22
Pardales ut ſimias capiant, v. 54
ut tollantur, xvii. 31
Pardales quomodo venantur Mauri, xiii. 10
Pardi manſueti Indorum, xiv. 14
Pardalis piſcis maris Rubri, xi. 24
PARIAS vel Paruas ſerpens, viii. 12
PARIS muneribus Antimachum corrupit, xiv. 8
PARNASSVS mons, xii. 40
PARNOPVM greges in Galatiae agros involantes fruges infeſtant, xvii. 19
PARRICIDA eſt hippopotamus, vii. 19
nunquam fuit elephantus, vi. 61
PARVAS ſerpens, viii. 12
PARVS apibus inſidiatur, i. 58
Pari qua ratione perdantur, ibid.
PARYSATIS inceſte filium amavit, vi. 39
PASCVA Atlantis montis, ii. 7
PASSERES timidi ſunt, vii. 19
in ramis extremis nidificant, ut tutiores ſint, iv. 38
Paſſeres piſces, xiv. 3
PASTINACA muſica et ſaltatione capitur, i. 39. xvii. 18
Paſtinaca aculeo ſe tuetur, ix. 40
Paſtinacae aculeus animalia plantaſque perimit, ii. 36. viii. 26
punctura lethalis, i. 56. ii. 50
Paſtinacae marinae natatio, volatus, viii. 26
PASTORES Alevas et Anchiſes, viii. 11
PATAVIVM urbs, xiv. 8
PATELLAE quomodo ſaxis adhaerent, vi. 55
PATREM conficit hippopotamus, vii. 19
PATROCLVS Eurypyli vulnus abluit aqua tepida, xiii. 7
Achillis amicus, vii. 27
Patrocli funus, xiv. 25
PAVO faſcinationem ut amoliatur, xi. 18
pennis, non corpore, formoſus, iii. 42
Pavonis colores, incubitus, partus, v. 32
oſtentatio, ſuperbia, v. 21
Pavonem Hortenſius primus in coena appoſuit, ibid.
Pavonem Indicum, Iovi conſecratum, ſuffurari non potuerunt ſacrilegi, xi. 33

Pavones

Pavones Alexandro in India admirationi fuerunt, v. 21
Athenis olim rari, ibid.
Indici maximi, xvi. 2
in hortis regis Indorum, xiii. 18
PECORA quomodo pingueſcant, ix. 54
PEDICVLIS ſcatebit, qui oleum, in quo ſtellio ſuffocatus eſt, guſtarit, ix. 19
PEDVNCVLVS delphini paraſitus, ix. 7
PELAMYDES capiendi ratio, xv. 10
PELECANVS et coturnix inimici, vi. 45
Pelecani quomodo alant ſuos parentes, iii. 23
Pelecani quomodo conchis veſcantur, iii. 20
PELEI haſta, i. 56
PELIAE filia Alceſtis, i. 15
PELINNAEVS mons, xvi. 39
PELOPONNESVS leones non gignit, iii. 27
PELORVS Syracuſanorum propugnaculum, xii. 30
PENATIBVS carae hirundines, x. 34
PERCAE piſces, xiv. 23
PERDICIS conceptus mirabilis, xvii. 15
Perdices arundinis comam contra faſcinationes legunt, i. 35
qui vel cantu vel pugna valent, captu faciles ſunt, iv. 13
feri quomodo a cicuribus allectentur, iv. 16
mares perquam libidinoſi, et in conſpectu conjugum pugnaciſſimi, iii. 16. iv. 1
quo minus capiantur, allii paſtu ſe cibo inſuaves reddunt, iv. 13
quomodo aucupes eludant, foetus tueantur, nidificent, iii. 16
quomodo ſibi medeantur, v. 46
Perdices Cirrhaei, iv. 13
in Paphlagonia cor duplex habent, x. 35
Perdicum incubitus, ibid.
libido, iii. 5
ova et pulli, iv. 12
variae voces, iii. 35
Perdicibus Iupiter et Latona oblectantur, x. 35
PERGAMO Myſio oriundus Telephus Cretenſis, x. 42. xiv. 25
PERICVLI metus in cane, vi. 22
PERIMVDA Indiae urbs, xv. 8
PERSA vorax apud Xenophontem, ii. 11
Perſae ut equos audaces reddant, xvii. 25
Perſarum bellum in Graeciam, xii. 35
fuga ad Iſſum, Dario duce, vi. 48
rex extremus, vi. 25
in Mediam profecturus imperat ſcorpios tolli, xv. 26
PERSEPOLIS regia, i. 59
PERSEVS Iovis filius, iii. 28
a patre deprecatus fuit, ut ranas in Seripho clamare prohiberet, iii. 37
Perſeo ſacrae cicadae, xiii. 26
Perſeus piſcis maris Rubri, iii. 28
PHALACRA (Calvus) locus in India, viii. 15
PHALAENAE quomodo perdantur, i. 58
PHALANGIA in ervo naſcuntur, ix. 39
Phalangium Libycum, quod Rhax nominatur, iii. 36
Phalangii tactus lethifer ſine dolore, ix. 11
Phalangia Zacynthi, eorundemque morſus, xvii. 11
Phalangiorum hoſtes pſylli, i. 57
tetragnatha et ſcorpii quos patria expulerint, xvii. 40
PHARVS inſula, ix. 21
PHASIANI manſueti, xiii. 18
PHATTAGES animal Indicum, xvi. 6
PHENEVS, oppidum juxta quod Ceres aquam Stygiam emiſit, x. 40
in Pheneo lacus ſine piſcibus eſt, iii. 38
PHILADELPHVS (Ptolemaeus) xvi. 39
PHILIPPVS in obſidione Methonae altero oculo privatus fuit, ix. 7
Philippo editum oraculum, iii. 45
PHILOXENVS muſicus, ii. 11
PHOCAE e mari in litus egrediuntur, ix. 50
PHOCIONEM probum virum inhumatum Athenienſes projecerunt, xii. 6
PHOENICIAE boves, xvi. 33
Phoenices aves quingenteſimo quoque anno in Aegyptum ſolent advolare, vi. 58
PHOTINGIVM, inſtrumentum muſicum, vi. 31

PHRY-

Phrygibvs capitale bovem aratorem occidiſſe, xii. 34
Phthisis curatio, xi. 35
Physalvs, Rubri maris piſcis venenatus, iii. 18
Phyzae, Aegyptii piſcis, natura, xii. 13
Picvs Martius quomodo nidi ſui foramen obſtructum reſerat, i. 45
Pietas catulorum in parentes, ix. 1
ciconiarum, i. 23. x. 16
meropum, xi. 30
Pilos mutant lupi, xii. 28
Pindalvs avis, xiii. 25
Pindvs fluvius, a Pindo Lycaonis filio dictus, x. 48
Pindum Lycaonis filium a tribus fratribus per invidiam occiſum ultus eſt draco, ibid.
Pinna, concha, praedam cum cancro partitur, iii. 29
Pisandri timiditas, iv. 1
Piscandi modus apud Macedones, xv. 1
bobus vel equis junctis, xiv. 25
in aqua glacie adſtricta, xiv. 29
Piscatio anguillarum ſingularis, xiv. 8
Piſcationis modi quatuor, xii. 43
Piscatorvm Euboicorum communio praedae cum delphinis, ii. 8
Piscatoriorvm inſtrumentorum catalogus, xii. 43
Piscatrix rana, ix. 24
Pisces aqua dulci aluntur in mari, ix. 64
aquae frigidae impatientes, xiv. 19
Hierapolitanis ſacri, xii. 2
in ferventi aqua viventes, xiv. 19
manſueti in diverſis locis, xii. 30
marini magni, ſed ignavi et latentes, ix. 38
Nilo intra ſuum alveum recepto, in limo relicti copioſe ab Aegyptiis colliguntur, x. 43
nulli in Phenei lacu, iii. 38
partu imminente, in fluvios aut lacus enatant, ix. 59
qui auditu praeſtant, ix. 7
lapillum in capite habent, ibid.
quibus herbis veſcantur, xiii. 3
quinam vocem vel ſonum edant, x. 11
quomodo per hyemem ſe abdant et calefaciant, rurſuſque ineunte vere ad ſummum mare et propius litora natent, ix. 57
Piſces volantes, ix. 52
Arabici, et in mari Rubro, x. 13
in Armenia mortiferi, xvii. 31
in Luſia fluvio nigerrimi, x. 30, et 38
Piſcium cetaceorum dux, ii. 13
coitus et partus, ix. 63. x. 2
manſuetudo, viii. 4
natantium varius et multiplex ordo, ix. 53
plurimi vere coëunt, et in Pontum ſecedunt, iv. 9
Piſces capiendi nova ratio, xiv. 3
per Piſces Lycii divinant, viii. 5
Pisciculvs Indicus venenatus, viii. 7
Piſciculi quomodo a vulpe capiantur, vi. 24
Piscosvs cur Pontus Euxinus, ix. 59
Pithece venenatum animal, quod oribates, hypodromus, et pſylla dicitur, vi. 26
Planta alienae arbori inſerta opera excernentium avium, ix. 37
Platani folia veſpertilionibus ſtuporem adferunt, i. 37
Plvtonis hiatus in India, xvi. 16
Plvviae a voce ranarum prognoſticon, ix. 13
ventique prognoſticon ex apibus, v. 13
Pluviam clangor gruum arceſſit, i. 44
Podargvs canis Daphnidis, xi. 13
Poecile porticus Athenienſis, vii. 38
Poena apum in fucos lenior et aſperior, i. 9
Poephagvs Indicum animal, xvi. 11
Poli hiſtrionis canes, vii. 40
Polycletvs, xvi. 41
Polycrates deceptus ab Oroete, vii. 11
Polydamna, Thonidis regis uxor, ſuſpectam ablegat Helenam, ix. 21
Polydamas clarus aruſpex, viii. 5
Polygamia merulae marinae, i. 14
Polygnotvs Thaſius, pictor, vii. 38
Polyidvs clarus auſpex, viii. 5
Polypvs aquilam, a qua raptus erat, cirris ſuis implicatam in mare detraxit, vii. 11
quomodo ſuperat locuſtam, ix. 25

Polypus ſalſamentorum dolia brachiis ſuis perfregit, xiii. 6
Polypi, locuſtae, muraenae inimicitiae mutuae, i. 32
morſus, v. 44
Polypum aſtacus extimeſcit, vi. 22
locuſta extimeſcit, x. 38
Polypi brachia ſua circumrodunt, i. 27. xiv. 26
et oſmyli quomodo adrepant ad arborum fructus, ix. 45
injecta ruta, immobiles manent, i. 37
in terram progrediuntur ad olivae germen, ibid.
Polypus nauta, ix. 34
POMPEIVS magnus ab Aegyptiis projectus eſt inſepultus, xii. 6
Rufus aedilis, ix. 62
POMPILVS piſcis ſacer, xv. 21
olim portitor, de quo fabula, xv. 23
Pompili piſces quomodo naves comitentur in alto, terram formident, ii. 15
PONTVS raro mollia aut teſtacea gignit, xvii. 10
PONTVS fluvius in Media et Paeonica regione, ix. 20
PORCVS iniquum injuſtumque animal, vii. 19
Porci piſces, xiv. 23
PORI regis cum Alexandro praelium, ejuſque elephantus, vii. 37
POROSELENE urbs, ii. 6
PORPHYRI ſerpentis Indici natura, et mirabilis ex ejus ſuſpenſi ore deſtillantis veneni duplicis vis, iv. 36
PORPHYRIONIS indoles, et amor erga gallinaceum contubernalem, v. 28
mores et odium in adulteras, iii. 42
a Porphyrione quare homines in cibis abſtineant, ibid.
POTAMOGITONE exanimatur erinaceus, vi. 46
POTNIVS fons, xv. 25
POTV abſtinet accipiter, ii. 42
PRAELIVM infelix Perſarum et Darii ad Iſſum, vi. 48
PRAESENSIO famis, peſtis, etc. in beſtiis, vi. 16
PRASIANAE ſimiae, xvii. 39
PRASII dicti elephanti, xiii. 8
Praſiorum rex, xvi. 9
in Praſiis melle pluit, xv. 7
PRASOCVRIS vermis in porro naſcitur, ix. 39
PREPONTES piſces marini, ix. 38
PRESTER, nomen dipſadis, vi. 51
Preſteris ſerpentis morſus ut afficiat, xvii. 4
PRIAMVS, progenies Iovis, Hectorem pecunia redemit, vi. 50
PROCLI et Euryſtheni, Ariſtomachi filiis, datum oraculum, xii. 31
PROCNE Atthis, vii. 15
PROFVNDITAS maris quanta, ix. 35
PROGNOSTICA tempeſtatis ex penula, vii. 8
ex diverſis avibus, vii. 7
ex quadrupedibus et muſcis, vii. 8
PROLIS ingenuitatem quomodo crocodilus experiatur, ix. 3
PROMETHEI opus capra, i. 53
ignem a Vulcano furati fabula, vi. 51
PROPHETAE Delphici templi, x. 26
et ſcribae ſacri in Aegypto, xi. 10
PROVERBIA:
Aequalis aequalem delectat, i. 46
Cinclus, xii. 9
Cornix ſcorpium, xvii. 11
Corvus ſerpentem, viii. 11
Lupus hians, vii. 11
Majus vi Naeadum, xvii. 28
Mali corvi malum ovum, iii. 43
Malum conſilium conſultori peſſimum, vii. 11
Muris interitus, xii. 10
Ne Aeſopum quidem triviſti, xvi. 5
Turture loquacior, v. 10
PROVIDENTIA erinacei, iii. 10
PRVDENTIA apum, v. 11
PRYTANEVM Athenienſium, v. 49
PSAMMITICHVS, Aegypti rex, xvii. 6
PSAMMYTHI regis filia rapta a crocodilo, x. 21
PSETTAE piſces, xiv. 3
PSITTACI Indiae prudentiores, xvi. 15
ſacri, xiii. 18
Pſittacorum tria genera, xvi. 2
PSYLLI gens Africana, xvii. 27
Pſylla, vi. 26

Pſylli cum ceraſtis foedere devinciuntur, aliis ſerpentibus hoſtibus utuntur, i. 57
duplices ſunt, Afri et Indi, xvi. 37 xvii. 27
medentur ictibus venenatis animalium, xvi. 28
Pſyllorum jumenta puſilla, xvi. 37
Ptolemaevs quidam rex, viii. 4
Philadelphus captus amore Glauces cithariſtriae rivalem habuit arietem, viii. 11
Ptolemaei ſecundi ſeu Philadelphi hinnulus, xi. 25
Ptolemaeus Philopator ob victoriam partam ſoli ſacrificavit, vii. 44
Ptolemaeorum fluvius ſiluros gignit, xii. 29
Pvdicitia camelorum, vi. 60
Clitomachi, vi. 1
elephantorum, viii. 17
Pvdor et amor fortitudinis ſtimuli, iv. 1
Pvellam draco apud Idumaeos amavit, vi. 17
Pver ab aquila redamatus, vi. 29
Pueri et draconis hiſtoria, vi. 63
Pueri formoſi a delphinis adamati, vi. 15
Pverperarvm Aegyptiarum fortitudo, vii. 12
Pvgna plurium troctarum contra unum delphinum, i. 5
Pvgnatvro fortiter a venere abſtinendum, vi. 1
Pvlex, vi. 26
Pvllivm a pullo equae a partu ſtatim abſcinditur, xiv. 18
Pvlmo marinus, ejuſque effectus, xiii. 27
Pvnicvm malum tritum perdit circum, larum, etc. vi. 46
Pvpillae teſtudinum marinarum, iv. 28
Pvritatis ſtudium in ibide, x. 29
Pvrpvra Lacaena, xv. 10
Purpura quemadmodum capitur, vii. 34
quemadmodum interimitur, ne ad tincturam inutilis ſit, xvi. 1
Pvrpvrea mors, ibid.
Pvrpvrarivs piſcator uno ictu ſaxi purpuram una cum teſta interimere debet, ſi colorem genuinum ſervare velit, ibid.
Pvteoli, Italiae oppidum, xiii. 6
Pygargi timidi, vii. 19
Pygmaei, eorumque regnum et regina, xv. 29
Pyramvs fluvius Ciliciae alit ſiluros, xii. 29
Pyravsta igne gaudet, xii. 8
Pyrigoni volucres beſtiolae, ex igne generatae et nutritae, ii. 2
Pyrrhvs ad Argos occubuit, vii. 41
aquilae, Antiochus accipitris cognomine oblectati fuerunt, vii. 45
Epirotae offendit adſtantem cadaveri domini ſui canem, qui longe poſt homicidas Pyrrho milites recenſenti prodidit, vii. 10
Pyrrhi elephanti a Romanis fugati ſunt cornuto ariete, ſuiſque grunnitu, i. 38
ex infelici noctuae auſpicio triſtis obitus, x. 37
Pythagoras Samius praecepit, ne animalia comedantur, ix. 10
Pythagorei cur aſinum oderint, x. 28
Pythocares tibicen, xi. 28
Pythone Delphico prognati dracones, xi. 2

Q.

Qvadrvpedvm prognoſtica de tempeſtate, vii. 8

R.

Rabies canibus oritur ex atrae bilis copia, viii. 9
Raiae Indicae quantae, xvi. 13
Rana hydrum odit ac metuit, xii. 15
Ranae cur in Seripho, et in quodam Theſſaliae lacu, mutae ſint, iii. 37
imperfectae caelo lapſae, xvii. 41
in Cyrene mutae, iii. 35
ut perdantur, i. 58
Ranarum coitus quomodo noctu in terra fiat, ix. 13
et murium generatio, ii. 56

ex ranarum voce prognoſticon pluviae, ix. 13
Rana piſcatrix quomodo piſciculos alliciat ac devoret, ix. 24
RATIONIS participes ſunt beſtiae, vi. 50
RATIOCINATIO etiam canibus ineſt, vi. 59
REIPVBLICAE gubernandae doctrina a gruibus ſumpta, iii. 14
RELIGIO animantium in gentiles extinctas, v. 49
elephantorum in ſolem, vii. 44
REMORA piſcis naves moratur, i. 36
RENVM doloris remedium, xiv. 4
RHAVCIORVM urbs, xvii. 35
RHAVCVS, Cretae urbs, ibid.
RHAX, phalangium Libycum ita nominatum, iii. 36
RHEGINI Locrique in alterorum agris agriculturam exercent, v. 9
RHESVS Thrax, xvi. 25
RHINOCEROTIS et elephanti pugna, xvii. 44
RHIPAEI montes, xi. 1
RHIZOPHAGI, xvii. 40
RHOCCAEA Diana, xii. 22
RHODIA navis, vi. 15
RHODODAPHNE, xii. 44
RHOMBVS piſcis, xiii. 3
RHYNDACVS amnis, ii. 21
RHYTIENSES pulſi a ſcolopendris, xv. 26
RIVALITAS hirci, vi. 42
piſcium, ix. 63
porphyrionis, iii. 42
ROGVS, titione inde abrepto, canes a furibus compeſcuntur, i. 38
ROMA, colonia Albae, xi. 16
Romae avia, Lavinium, ibid.
Palatinus collis, x. 22
ROMANORVM victoria, Pyrrhi elephantibus cornuto ariete grunnituque ſuis fugatis, i. 38
ROMVLI ex vulturibus augurium, x. 22
ROTAE, cete, xiii. 20
RVBECVLAE avis prognoſticon de tempeſtate, vii. 7
RVBETA adflatu interimit, ix. 11
adſpectu et potu noxia, xvii. 17
duo jecora habet, xvii. 15
RVINAS domuum mures praeſentiunt, vi. 41
domuum urbiumque quaedam animalia fugiunt, xi. 19
RVMINANTIVM animalium ventres, v. 41
RVTA polypis injecta eos immobiles reddit, i. 37
Rutae odor ſerpentibus infeſtus, iv. 14
Rutam teſtudo contra viperam pugnatura praeguſtat, vi. 12

S

SACCHORAS Babyloniorum rex, xii. 21
SACERDOTES Aegyptii qua aqua luſtrali utantur, vii. 45
quidam cur muſtelum mullumque piſces non edant, ix. 65
SACRIFICANT Attici cani Erigones, vii. 28
Sacrificare ventis Athenienſes docuit Neoclis filius, vii. 27
SACRILEGIVM indicavit accipiter, ii. 43
indicant canes, vii. 13
Sacrilegii ſupplicium apud Athenienſes, ibid.
SAGARENSES certamine camelorum Minervam colunt, xii. 34
SAGITTARIVS piſcis qualis, xii. 25
SAGITTAS quemadmodum oblinant Scythae, ix. 15
veneno inficere edocti ſunt homines a veſpis viperae mortuae veneno aculeos imbuentibus, v. 16
SALAMANDRA a ſue ſine periculo editur; qui autem ſuem edunt, moriuntur, ix. 28
ignem reſtinguit, ii. 31
SALAMIN, xii. 35
SALICIS ſemen homines ſteriles reddit, beſtiis non nocet, iv. 23
SALIVA hominis cum aliis animalibus, tum ſcolopendris exitialis eſt, et a capris vitatur, vii. 26
SALPA piſcis, ix. 7
SALTATIONE et cantu allectae paſtinacae capiuntur, i. 39
SAMI ferae neades dictae, xvii. 28
Samii ovem venerantur, xii. 40
SAMOTHRACIA, xv. 23
SANIEM ſanguinis humani Scythico,

quo ſagittas oblinunt, admiſcent Scythae, ix. 15
Sanvs, canis Daphnidis, xi. 13
Saracori quomodo aſinis utantur, xii. 34
Sardinia parens pecorum optima, xvi. 34
Sardovm fretum, xv. 2
Sargi de multis uxoribus certant, i. 26
ubi degant et quomodo caprarum amore illecti capiantur, i. 23
Sargorum piſcatio, xiii. 2
Sartvra et textura araneorum, vi. 57
Sarvs fluvius Ciliciae alit ſiluros, xii. 29
Satyri Indici, xvi. 15
Satyris ſimilia animalia, xvi. 21
Scabiei remedium, xiv. 4
Scamander Trojae fluvius, qui et Xanthus ab effectu dicitur, viii. 21
Scarabaevs (pilularius) femina caret, eoque in annulo inſculptum ideo habere ſolebant Aegyptiorum bellatores, x. 15
Scarabaei odorato unguento intereunt, i. 38. vi. 46
roſis injectis pereunt, iv. 18
Scarvs, cujus bilis per totum corpus diffuſa eſt, arquato morbo medetur, xiv. 2
Scari qua eſca capiantur, xii. 42
ſuos gregales captos liberant, i. 4
Scarorum captura, libido, et victus, i. 2
ruminatio, ii. 54
Scindapsvm, inſtrumentum muſicum, xii. 44
Sciratae, gens ultra Indiam, xvi. 22
Scolopendrae expulerunt Rhytienſes, xv. 26
Scolopendra marina ſputo hominis interit, iv. 22. vii. 26
maximum cete, xiii. 23
Scombri cicures foedus habent cum piſcatoribus, xiv. 1
Scopes malo punico pereunt, vi. 46
qui et aſiones, xv. 28
Σκώπτειν unde dicatur, ibid.
Scorpio crocodilum, ex quo natus eſt, interimit, ii. 33
Scorpivs herba thelyphono ad dorſum ejus admota perit, elleboro albo conſperſus ad ſe redit, ix. 27
Scorpii aculeus, ix. 4
Scorpii alati, xvi. 41
et mures peculiaris naturae, v. 14
quos expulerunt patria, xvii. 40
lugentes Iſidis feminas non laedunt, x. 23
Indici, xvi. 41. xvii. 40
inter Mediam et Suſidem, xv. 26
Libyci quomodo dormientibus inſidiantur, vi. 23
Sibritae in Aethiopia, viii. 13
Scorpiorum ictus, genera novem, et procreatio, vi. 20
Scorpii maris Rubri quanti, xvii. 6
Scribae ſacri et prophetae Aegyptii, xi. 10
Scyriae caprae, iii. 33
Scytharvm mos et ritus immolandi, xii. 34
Scythicae oves, xvii. 20
Secvndae menſae regis Indorum, xiv. 13
Sedvlitas formicarum, ii. 25. iv. 43
Senecta ſerpentis, ix. 16
Senes emeriti athletae alebantur Athenis in Prytaneo, vi. 49
Senum (apum vetularum) ſapientia, i. 11
leonum infirmitas, ix. 1
portus in Chio, xii. 30
Sepedo, ſerpens qualis, xv. 18
Sepia atramento ſuo piſcantium perſtringit oculos, i. 34
Sepiae morſus, v. 44
Sepiarum et loliginum promuſcides, v. 41
Sepis ſerpentis vis et natura, xvi. 40
Septenarivm in quibus ſervat perdix, xvii. 15
Sepvlchrvm cornicis, vi. 7
delphini, vi. 15
pueri a delphino adamati, ibid.
Sepvltvra, ii. 1. vii. 10. viii. 3, et 4. x. 48. xii. 6
equorum equarumque, xii. 40
et religio animantium in cognatas et gentiles mortuas, v. 49
formicarum, vi. 43

Serapis, ab eo curatur Ciſſus, qui ſerpentis ova ingeſſerat, xi. 34
Chryſermus, qui ſanguinem taurinum biberat, xi. 35
equus exoculatus, xi. 31
furioſus vinitor, qui aſpidem ſacram diſſecuerat, xi. 32
phthiſicus Bathylis, xi. 35
Serenitatis et tempeſtatum prognoſtica ex avibus, vii. 7
Seriphii quid de marinis cicadis ſentiant, xiii. 26
Sermonem intelligunt beſtiae, xi. 14
intelligunt Maurorum leones, iii. 1
Serpens arundine tactus torpeſcit, et liberatur, i. 37
homicida exſulat, xii. 32
innominatus, viii. 7
ſenectam abjicit, et foeniculo hebetudinem oculorum ſanat, ix. 16
e ſpinae medulla mali hominis mortui naſcitur, i. 51
Serpentis ova comeſa remedio muraenae redduntur innoxia, xi. 34
Serpentem nullum interimunt Argivi, xii. 34
Serpentes ab ibidibus conficiuntur, ii. 38
capiuntur a cervis, viii. 6
cornu cervi, et lapide quodam fugantur, ix. 20
devorantur a cervis, et cervi cornu in ſcobem attriti, et in ignem conjecti fumo abiguntur, ii. 9
infeſtantur ab accipitribus, x. 14
quum coëunt, odorem graviſſimum exhalant, ix 44
timent ibidum pennas, i. 38
vulturum pennis ſuffitis ex cavernis ſuis eliciuntur, i. 45
Serpentes Arabici, x. 13
ex Arabia Aethiopiaque in Aegyptum advolantes ab ibidibus prohibentur, ii. 38
Epheſiae metropoleos maximi, xvi. 38
ad Euphratem peregrinis infenſi et mortiferi, indigenis non, ix. 29
Indici, xii. 32. xvii. 2
apud Scyratas maximi, xvi. 22
Troglodytas timent, quod ab iis comedantur, ix. 44
circa mare Rubrum, xvii. 1
Serpentum gula, et cur anteriore parte ſe erigant, vi. 18
praeſenſio famis, peſtis, etc. vi. 16
Serpentibus agnos arbor adverſatur, et inter herbas calamintha et libanotis, ix. 26
infeſtiſſimus rutae odor, iv. 14
infeſtiſſima Creta, iii. 32
de ſerpentibus in Pharo inſula, et helenio herba iis adverſante, ix. 21
Sexagenarius numerus accommodatus crocodilorum naturae, x. 21
Sexus maſculus etiam inter bruta praefertur a natura, xi. 26
utriuſque eſt ichneumo, x. 47
Sibritae ſcorpii, viii. 13
Sigeum promontorium, xiii. 20
Silanionis (ſive Gelonis) canis, vi. 25
Silanus clarus aruſpex, viii. 5
Silurus et glanis ſimiles, xii. 14
Siluri cicures ubi, xii. 29
quales in Cydno, ibid.
ut capiantur, xiv. 25
Simia a pardali capitur, viii. 6
capitur ſpeculo, xvii. 25
omnia, quae docetur, imitatur, v. 26
perverſa imitatione infantem interfecit, vii. 21
ut ſe adverſus feles tutam praeſtet, v. 7
Simiae diverſae, xiv. 14
Praſiorum Indiae, xvi. 9. xvii. 39
Simiarum in India diverſa genera, xvii. 25
Simia marina, piſcis cartilagineus, xii. 27
Sinapis ſemen conficit alaudam, vi. 46
Singultum a pecoribus amolitur herba, ix. 31
Sirenes apes, v. 42
aves, xvii. 22
Sisyphi, vi. 58
Sittace Perſica, xvi. 42
Sminthius cur Apollo dicatur, xii. 5
Smylos arbor, ix. 27
Soboles, in eam amor et pietas elephanti, ix. 8
Sobolem ſuam lepus in plures locos diſtribuit, xiii. 11
Societas pinnae cum cancro, iii. 29
Socles Athenienſis petulanter amatus ab equo ſuo, vi. 44

Socratis

Socratis et Iſchomachi de oeconomia praecepta, vi. 43
Solis domicilium cur leo, xii. 7
ortum verſus alvum dejicit oryx, x. 28
Soli quomodo Ptolemaeus ſacrificarit, vii. 44
ſacer leo, v. 39
ſacer lupus, x. 26
Solem exorientem adorant elephanti, vii. 44
et lunam quoque ſalutant gallinacei, iv. 29
Solon, ii. 42
Solonis lex, ut filii parentes alant, ix. 1
Somnivm Gelonis, vi. 62
Somniorum ſignificationes ex accipitre, xi. 39
Somnvs leonis, v. 39
leporis mirus, xiii. 13
rex deorum hominumque, i. 43
Sopater Alexandro cornua Scythici aſini attulit, x. 40
Sorax ex regii generis ſtirpe natus, xv. 8
Spectacvla elephantorum Romae, ii. 11
Specvlo ſimia capitur, xvii. 25
Sphinx, xii. 7
pingitur alata, xii. 38
Sphingis forma, xii. 7
Sphinges Indiae, xvi. 15
Sphyraena (vel muraena) quomodo e retibus elabatur, i. 33
Spina alba, xvi. 32
Spinarum lac unde coagulatur caſeus, xvi. 32
Spinvs hiemem niveſque praeſentit, et in ſylvis ſe abdit, iv. 60
Spini ſeu acanthi avis natura, x. 32
Spintharvs muſicus, ii. 11
Spondyli ſpinae ſerpentum uſti medentur elephantiaſi, xv. 13
Spongia a beſtiola quadam movetur et ſtimulatur, ut cautior et tutior ſit, viii. 16
Spvtvm hominis retundit vim aculei ſcorpii, ix. 4
Sqvillae a lupo marino devoratae eum interficiunt, i. 30
Indicae, xvi. 13
Squillarum tres ſpecies, i. 30
Stellae marinae oſtrea exedunt, ix. 22
Stellio nec in aqua, nec in vino putreſcit, ſed in oleo, ix. 19
ſuam ſenectam devorat prae invidia, iii. 17
Stellionem odit ſcorpius, vi. 22
Stephanepolis, xii. 30
Stomacho conducit echinus marinus, xiv. 4
Strativs Iupiter, xii. 30
Strombi collum, eſca piſcium, xiv. 22
Strombi regem habent, vii. 32
Stromborum regem qui ceperit, felix exiſtimatus, ibid.
Strvthias paraſitus, ix. 7
Strvthio magna duobus modis capitur, xiv. 7
lapides devorat et concoquit, ibid.
ex minima in maximam creſcit, ix. 58
non volat, ſed celerrime ingreditur, ii. 27
Struthionis magnae incubitus, partus, curſus, et ſui adverſus perſequentes defenſio, iv. 37
ex ſtruthione remedia, xiv. 7
Strvthiocamelorvm ova, xiv. 13
Strymon Europae fluvius, xii. 14
Thracius, xiv. 26
Stvrnvs allii ſemine occiditur, vi. 46
Stygis fluvii aqua unde oriatur, x. 40
aqua ſolo cornu aſini Scythici continetur, ibid.
Svperbia gallinacei, iv. 29
et oſtentatio pavonis, v. 21
Svs alatus Clazomeniorum agros vaſtat, xii. 38
in India non naſcitur, iii. 3. xvi. 37
cur fecunda, xii. 16
Suis ſacrificium apud Aegyptios et Athenienſes, x. 16
de ſue ſegetem herbaſcentem depaſta, v. 45
Sues agnoſcunt vocem ſubulci, quod piratis naufragium intulit, viii. 19
famem, peſtem praeſagiunt, vi. 16
fraxini fructu ſaginantur, viii. 9
quadricornes in Aethiopia, xvii. 10
quibus gaudeant et pingueſcant, v. 45

Sues ſalamandram ſine periculo vorant, ix. 28
tempeſtatem praeſagiunt, vii. 8
voracitate ſua nec a foetibus ſuis, nec a corpore humano abſtinent; ideo Aegyptiis deteſtabiles, x. 16
in Macedonia mutae, ii. 35
horret elephantus, i. 38. viii. 28. xvi. 36
ſegetem depaſti quemadmodum Salaminenſium lege punirentur, v. 45
Sus alatus, loci nomen, xii. 38
SVILLAE carnis ſuavitas, ix. 28
Suillo lacte veſcentes lepra infeſtantur, x. 16
SVSA Memnonia, xiii. 18
Suſis aedificatio Darii, i. 59
Suſides boves, vii. 1
SYBARIS pater Haliae, xii. 39
SYBARITAE victi a Crotoniatis, xvi. 23
Sybaritarum luxus, ibid.
SYENITAE Aegyptii, x. 19
SYLVAE Atlantis, ii. 7
SYMPHYTON herba, iv. 47
aquilam necat, vi. 46
SYRMAISMVM Aegyptios docuerunt canes, v. 46
SYROPERDIX qualis, xvi. 7
SYRRHA, vicus Lyciae, viii. 5
SYRTES, illic procreantur cete triremibus majora, xvii. 6

T

TABANI aculeus, bombus, figura, iv. 51. vii. 37
TAENARVS fluvius, xiv. 29
TALPAE nullae in Lebadico agro, xvii. 10
TANAGRA oppidum, xiii. 21
TAPROBANE inſula, xvi. 17, et 18
TARANDVS in pelle et pilis colorem mutat, ii. 16
TARDA, equorum amantiſſima avis, ii. 28
TARENTINORVM pſilothra, xiii. 27
TAVLANTII, xiv. 1
TAVRVS efferatus quomodo placari poſſit, iv. 48
libidinis abſtinentia, corporiſque excitatione, ad fortiter pugnandum ſe praeparat, vi. 1
Tauri amor erga Mithridatem, vii. 46
Taurorum obedientia et docilitas, vii. 4
Taurino ſanguine poto, Chryſermus phthiſicus ſanatus, xi. 35
Tauri Aethiopici, xvi. 45
Taurus Apis, xi. 10
Mnevis, xi. 11
TAXILAE elephanti, xiii. 8
TAYGETVS, Peloponneſi mons, iii. 27
TEITAE, ii. 6
TELCHINES, vi. 58
TELEPHVS a matris coitu per draconem pium prohibitus, iii. 47
TEMPERANTIA, v. 11
capitonis in victu, nil vivum deguſtantis, i. 3
aquilae, ii. 26
muſcarum, v. 17
TEMPESTATVM prognoſtica ex penula, vii. 8
ex diverſis avibus, vii. 7
ex quadrupedibus et muſcis, vii. 8
Tempeſtates praevident apes vetulae, i. 11
TEMPLVM Minervae Athenis, vi. 49
TENEDII vaccam alunt, et foetae tanquam puerperae inſerviunt, xii. 34
TENTYRITARVM pars Apollonopolitae, x. 21
TEREDON, Babyloniae urbs, xvii. 17
TEREVS, ii. 3
TERRAE motus, xi. 19
TESTACEA et cruſtacea animalia cum luna creſcunt decreſcuntque, ix. 6
TESTAE teſtudinum quindecim cubitorum in mari Magno, xvi. 17
TESTVDO adverſus viperam pugnatura origanum aut rutam praeguſtat, vi. 12
femina coitum cur averſetur, xv. 19
montana Libyca, xiv. 17
Indica et fluviatilis quanta, xvi. 14
Teſtudinis providentia, v. 52
terrenae contra ſerpentem remedium, iii. 5
libido, xv. 19
Teſtudinis marinae caput diu vivit, iv. 28

Teſtu-

Teſtudinis marinae pupillarum ſplendor, iv. 28
Teſtudines terrenae, xvi. 14
Teſtudines Gangis quantae, xii. 41
maris Magni, xvi. 17
Teſtudinum teſtae maximae in Troglodytide, xvii. 3
teſtae quindecim cubitorum in mari Magno, xvi. 17
TEXTVRA et ſartura araneorum, vi. 57
THALES Mileſius muli aſtutiam deprehendit, vii. 42
THELYPHONVM herba, ix. 27
THEOCLYMENVS, auſpex clarus, viii. 5
THEODORI pſaltae canis, vii. 40
THEON, canis Daphnidis, xi. 13
THERON paraſitus apud Menandrum, ix. 7
THERMVTHIS aſpis in Aegypto ſacra improbos ſolos necat, eſtque immortalis, x. 31
THESMOPHORIA, mulieres Atticae in iis agno (herba) cubilia ſubſternunt, ix. 26
THESPROTI et Epirotae boves quoſdam Larinos appellant, xii. 11
THESSALONICE, xv. 1
THESSALORVM ritus circa conjugium, xii. 34
THETIDI nutus Iovis non irritus, v. 2
THONIS rex Aegypti, i. 13
Helenam amavit, ix. 21
THORAX lineus Minervae Lindiae conſecratus, ix. 17
THOS hominem amat, eique auxiliatur, i. 7
THRACES equi, xvii. 26
THRISSAE Aegyptiae ad cantum et teſtarum crepitum ſaltantes capiuntur, vi. 32
THVRIORVM fluvius Lyſias, x. 38
THYMALLVS piſcis et herba, xiv. 22
Thymalli captura, ibid.
THYNNI ſanguine illitus non pubeſcet, xiii. 27
altero tantum oculo vident, ix. 42
fugiunt calorem Sirii, xv. 3
licet fortiſſimi, cedunt aulopiae, xiii. 17
ubicunque eos initium hiemis deprehendit, illic ad aequinoctium vernum permanent, ix. 42
Thynni in Ponto quomodo capiantur, xv. 5
in Pontum ut ingrediantur, egredianturque, ix. 42
in Sicilia capiuntur, xv. 6
Thynnorum greges, xv. 3
piſcatio, xiii. 16
TYRRHENORVM pſilothra, xiii. 27
TIBIA equas ad venerem incitat, xii. 44
Libycas demulcet, ibid.
Tibiae concitatus ſonus lupum terret, xi. 28
TICINVS, Italiae fluvius, xiv. 22
TIGRIDES canes generant, viii. 1
cicures Indorum, xv. 14
TIMIDA animalia arctius congregantur, viii. 18
quae, vii. 19
TIMIDITAS poëphagi, xvi. 11
TIOS, urbs Pontica, xv. 5
TIRESIAS, ii. 3
auſpex clarus, viii. 5
TITVS Romanorum imperator, xi. 15
TOMIS urbs, xiv. 25
TORPEDO piſcis contacto abs ſe animali ſtuporem inducit, i. 36
Torpedinis vis circa inferendum torporem, ix. 14
vis liquore Cyrenaico remittitur, v. 37
Torpedines piſces, xiv. 3
TRACHVRI cauda abortum efficit, xiii. 27
TRAGEMATA regis Indorum, xiv. 13
TRICHES (id eſt, pili) herba marina, xiii. 3
TRIGLAE etymologia, x. 2
TRITONES quales, xiii. 21
TROCHILVS avis ut impune hirudines ex crocodili ore legat, iii. 11. viii. 25
Trochilorum genera plura, xii. 15
TROCTA lineam praemordet, i. 5
Troctarum plurium contra unum delphinum pugna, ibid.
TROGLODYTAE, xvii. 45
a ſerpentibus timentur, quod ab iis comedantur, ix. 44
TROGLODYTICAE viperae, xvii. 3

Tvbae ſonitus quibuſnam populis ſit ingratus, x. 28
Tvrdi, avis et piſcis, colorem mutant, xii. 28
aves ramo myrti nidulantur, ut faſcinationes vitent, i. 35
Tvrtvr garrula etiam poſtica parte, xii. 10
punico malo necatur, vi. 46
Turturi circus et corvus inimici, vi. 45
Turtures albae, x. 33
iridis fructum ſuis nidis imponunt adverſus faſcinationes, i. 35
Turturum et columbarum albarum caſtitas; adulterii tamen poenam mas ſolus luit, iii. 44
Typhlops et Typhline ſerpens, viii. 13
Typhon induit crocodili formam, x. 21
Typhoni aſinus gratus, x. 28
Tyrrhenicae inſulae, xiii. 17

V

Vacca apud Tenedios quomodo tractatur, xii. 34
fulgure adflata Apidem taurum peperit, xi. 10
Vaccae memoria, vi. 10
Vaccae Epiroticae, iii. 33
in Phoenicia quantae, xvi. 33
Vaccarum Arabicarum cornua, xii. 20
Vaccas cur Aegyptii Veneri conſecrent, x. 27
Venatio Pindi, x. 48
Venatrix avis quomodo allectas ſuo cantu aviculas invadat, viii. 24
Venefica malignitas, vi. 14
Venefica mulier ſceleſtior aſpide, xv. 4
Veneficia et cantiones, i. 29
Venena ſerpentium et viperarum quot modis pellantur, i. 54
Venenis adverſantia pocula, iii. 41
Venenata animalia alia morſu, alia ictu laedunt, iii. 32
animalia fugantur pelle amphiſbaenae, viii. 8
fugat adeps elephanti, i. 37. x. 12
Veneti Adriam accolentes, xvii. 16
Venvs amavit Neriten, xiv. 28
ex Sicilia cum columbis migrat in Libyam, iv. 2
Veneris color aureus, purpureus, ruber, ibid.
Erycinae templum, deque poena, quam Amilcar Afer eo ſpoliato ſubiit, x. 49
Veneri cur Aegyptii (qui eam Vraniam appellant) vaccas conſecrent, x. 27
quae in penatium numero eſt, hirundines charae ſunt, x. 34
turtures albae ſacrae ſunt, x. 33
Venerem fugere oportet pugnaturum fortiter, vi. 1
qui homines propter quaeſtum aut gloriam ab ea abſtinuerint, ibid.
Venti et pluviae prognoſticon ex apibus, v. 13
Venti fecunditatis auctores, Boreas ad gignendos mares, Auſter ad feminas, vii. 27
contra ventorum vim apes lapillum geſtant, i. 11
Ventis ſacrificare Athenienſes docuit Neoclis filius, vii. 27
Ventos nautis imminere grues retro volantes indicant, iii. 14
Ventres animalium ruminantium, v. 41
Vermicvli quidam plantis noxii, ix. 39
Vermis Indicus, ejuſque olei uſus, v. 3
Indorum regi ſecundis menſis adhibitus, xiv. 13
Vesicam evacuat echinus marinus, xiv. 4
Vespae morſus, ix. 15
Veſpae ex equi cadavere naſcuntur, i. 28
quae laertae nuncupantur, x. 42
quomodo perdantur, i. 58
regno, non tyrannide reguntur, v. 15
ſuum aculeum veneno ex mortua vipera imbuunt, v. 16
Vespertilio et ciconia hoſtes, vi. 45
Veſpertiliones, ciconiae ovis contactu nocentes, a ciconiae nido platani foliis arceantur, i. 37

VESTES cruore animalium Indicorum tinctae, iv. 46
VIGILANTIA canis, vii. 13
VINITOR aſpidem ſacram imprudens diſſecuit, xi. 32
VINVM in quod immiſſus eſt lapis a cane demorſus, inter convivas lites movet, i. 38
nigrum omnibus morbis elephantorum medetur, xiii. 7
Vini cultor primus Bacchus, vii. 28
Vinum bibere elephanti non recuſant, viii. 27
VIPERA a muribus metuitur, vi. 41
Viperae et muraenae coitus, i. 50. ix. 66
partus et coitus, i. 24. xv. 16
Viperam pellit origanum et ruta, vi. 12
Viperae Troglodyticae, xvii. 3
ut ſaliva hominis perdantur, ii. 24
VIREO et lutea, *vid.* CHLORIS.
VIRGAE miniſtrorum Romanorum principum, *vid.* FASCES.
VIRGINEA zona remedium retentae urinae in equo, xi. 18
VISVS aquilae, i. 42
hominis felle aquilae acuitur, i. 47
lupi, x. 26.
VITES herbae marinae, xiii. 3
VITEX, *vid.* AGNOS.
VITIS Herculi ſacra in Heraclea, vi. 40
Vitis lachryma hauſta gruem conficit, vi. 46
VITVLI bovis Libyci uſus, xiv. 11
marini amor in ſpongiatorem, iv. 56
invidia coagulum ſuum, quod contra comitiales morbos prodeſt, devorantis, iii. 19
Vituli marini fugiunt arietes marinos, xv. 2
in arido pariunt, et foetus ſuos paulatim per intervalla in mare deductos illi adſuefaciunt, ix. 9
VLYSSES, xvii. 25
et Menelaus legati ab Antenore ſunt ſervati, xiv. 8
VNCVNGVIVM avium natura, iv. 20
VNGVENTO odorato adſperſi ſcarabaei intereunt, ſicut et cerdones, i. 38 vi. 46
VOCEM mutantia animalia, xii. 28
Voces ac ſoni quarundam avium et inſectorum, vi. 19
diverſae animalium, v. 51
variae animalium, aut nullae, ſecundum diverſa loca, iii. 35, 37, et 38
VPVPA adipe caprae ferae necatur, vi. 46
obſtructum nidum herba quadam admota reſerat, iii. 26
Indica in deliciis regi Indorum, xvi. 5
Vpupae erga parentes pietas, x. 16
nidificatio, iii. 26
Vpupae adiantum (quod et callitrichum vocant) in nidis imponunt contra faſcinationes, i. 35
VRANIA appellatur Venus ab Aegyptiis, x. 27
VRBANAE et modeſtae puellae, i. 58
VRBIVM ruinas quaedam animalia fugiunt, xi. 19
VRINAE retentae remedium in equo, xi. 18
VRINATORES quid agant, ne a piſcibus vorentur, xv. 11
regem margaritarum capiunt, xv. 8
Vrinatorum et delphinorum comparatio, xii. 12
VRSI ut a cadaveribus abhorreant, v. 49
ut necentur, xvii. 31
Vrſa quomodo cum ſuis catulis venatores fugiat, et taurum proſternat, vi. 9
ut herba aro et formicis ſibi medeatur, vi. 3
Vrſae foetus, latitatio, etc. ibid.
Vrſae efformant catulos ſuos, ii. 19
VRTICA, vii. 35. ix. 48
Vrtica marina, vii. 35. xi. 37
VVAE marinae, xiii. 3
VVLCANO ſacri canes in Aetna, xi. 3
cur leones ſacri, xii. 7
VVLNERA elephantorum ut curentur, xiii. 7
canes ſuis linguis ſanant, viii. 9
VVLPANSER venatori ſpem ſui capiendi facit, ut foetus interim elabatur, xi. 38

Vulpanſeris amor in ſobolem, x. 16
forma, ingenium, et nomen, v. 30
VVLPES erinaceum conglobatum urina in os ejus immiſſa ſuffocat, vi. 64
ut callidiſſime veſpas perdat, et favo tandem potiatur, iv. 39
ut inſidias paret erinaceis, otidibus, et piſcibus, vi. 24
Vulpe quomodo Thraces ut duce utantur ad tranſmittendos fluvios congelatos, ibid.
Vulpes et lepores in India ab avibus rapacibus ad venationem inſtitutis capiuntur, iv. 26
explorant firmitatem glaciei, xiv. 26
infenſae lupis ob inſidias, i. 36
qua arte lepores capiant, xiii. 11
Caſpiae, xvii. 17
Vulpis marinae calliditas in declinanda eſca; vel ſi devorarit, invertendo ſe mox et interiora evomendo, ix. 12
VVLTVRES cadaveribus veſcuntur, ii. 46
malo punico perduntur, vi. 46
omnes ſunt feminae, ex vento concipiunt, nec ova ſed pullos pariunt, ii. 46
ſacri ſunt Iunoni et Iſidi, x. 22
ſtrages praeſentiunt, ii. 46
Vultures inter et aquilas medii aegypii mares ſunt, ibid.
Vulturum pennae ſuffitae ſerpentes e latibulis eliciunt, i. 45
pernicies, unguentum, iv. 18
Vulturibus Barcaei ſuorum in bello defunctorum cadavera objiciunt, x. 22
mortem adfert odorum ſuavitas, iii. 7
ex Vulturibus Romuli augurium, x. 22

X

XANTHIPPVS, Ariphri filius, xii. 35
Xanthippi canes fideles, ibid.
XANTHVS fluvius, *vid.* SCAMANDER.
XENOPHILVS muſicus, ii. 11
XENOPHON puer quidam a cane amatus, i. 6
XERXES montem Athon ſcidit, xiii. 20
Xerxis cameli, xvii. 36
XIPHIAS piſcis, xiv. 23
novit in qua parte vim ſuam habeat, eaque praeclare utitur, ix. 40

Z

ZACYNTHVS, xvii. 11
ZALEVCVS legiſlator Locrenſium, vi. 61
ZELOTYPIA, viii. 20
merulae marinae, i. 14
ZENONIS et Cleanthis amicitia, iv. 45

INDEX AVCTORVM

AB

AELIANO

LAVDATORVM.

ACHEVS ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής, vii. 47

AESCHYLIDES ἐν τοῖς Περὶ γεωργίας, xvi. 32

AESCHYLVS, ix. 42. xii. 8

ἐν Ἀγαμέμνονι, vii. 47

Δικτυουλκοῖς, ibid.

τῷ Σισύφῳ, xii. 5

AGATHARCHIDES, v. 27. xvi. 27

Αἰθίοπες λόγοι, ii. 21

ALCMAN, xi. 3

ALEXANDER ἐν τῷ Περίπλῳ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, xvii. 1

Myndius, iii. 23. iv. 33. v. 27. x. 34

AMOMETVS, xvii. 6

AMYNTAS, v. 14

ἐν Σταθμοῖς, xvii. 17

ANACREON, iv. 2. vii. 39

ANAXIPPVS ἐν Ἐπιδικαζομένῳ, xiii. 4

ANTENOR ἐν λόγοις Κρητικοῖς, xvii. 35

ANTIPHON ἐν τῷ πρὸς Ἐρασίστρατον λόγῳ, v. 21

APION, xi. 40

APOLLO Didymaeus, xiii. 21

APOLLODORVS ἐν τῷ Θηριακῷ λόγῳ, viii. 7, et 12

APOLLONIVS Rhodius vel Naucratites, xii. 23

APOLLOPHANES κωμῳδίας ποιητής, vi. 51

ARCHELAVS, ii. 7

ARCHILOCHVS, xii. 9

ARIONIS hymnus in Neptunum, xii. 45

ſtatuae ſubſcriptum epigramma, ibid.

ARISTAGORAS, xi. 10

ARISTEAS κωμῳδίας ποιητής, vi. 51

ARISTOCLEON, vii. 40

ARISTOCLES, xi. 4

ARISTOPHANES, xii. 4

ἐν Ἀμφιαράῳ, xii. 9

ἐν Γηρολόρδῳ, ibid.

ἐν Ὄρνισι, iv. 42. xvi. 5

Byzantinus, i. 38. vii. 39, et 47

ARISTOTELES, ii. 34, 39, 49, et 52. iii. 24, 40, et 45. iv. 6, 57, et 58. v. 8, 11, 14, 27, 34, et 43. vi. 3, 14, et 18. vii. 7, et 13. viii. 1, et 9. ix. 6, 7, 20, 39, 42, 54, et 64. x. 11, 32, et 36. xi. 12, et 18. xii. 6, 12, 14, 28, 35, et 40. xiii. 4. xv. 28. xvi. 33, et 41. xvii. 15, et 20.

ἐν τῷ η Περὶ ζώων, xvii. 7

ARISTOXENOS, ii. 11. viii. 7

ARTEMON ἐν τοῖς Ὅροις τοῖς Κλαζομενίων, xii. 38

AVTOCRATES ἐν Τυμπανισταῖς, xii. 9

CALLIAS ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν Περὶ τὸν Συρακούσιον Ἀγαθοκλέα λόγων, xvi. 28

CALLIMACHVS, ix. 27. xv. 28

CHARMIS

Charmis Maſſilienſis, v. 38
Οἱ ὑπὲρ τῆς Χίου συγγράψαντες ἱστορίας, xvi. 39
Cleanthes ὁ Ἄσιος, vi. 50
Clearchvs ὁ ἐκ τοῦ περιπάτου, xii. 34
Clitarchvs, xvii. 2, 22, 23, et 25
Crates ὁ ἐκ τοῦ Μυσίου Περγάμου, xvii. 9
ὁ Περγαμηνὸς, xvii. 37
Cratinvs ἐν τῇ Δραπέτισι, xii. 10
Ctesias, iii. 3. iv. 26, 27, 46, et 52. vii. 1. xvii. 29
Cnidivs, iv. 21. v. 3. xvi. 42
ἐν Λόγοις Ἰνδικοῖς, xvi. 31
Demetrivs ἐν τῇ Σικελίᾳ τῷ δράματι, xii. 10
Democritvs, v. 39. vi. 60. ix. 64. xii. 16, —— 20.
ὁ Ἀβδηρίτης, xii. 17
Demostratvs, *Epil.*
ἀνὴρ ἁλιευτικῆς σοφίας ἐπιστήμων, καὶ ἑρμηνεῦσαι χρηστὸς, xv. 4, et 9
τῶν ἐκ τῆς Ῥώμης τῆς βουλῆς γενόμενος, xv. 19
ἐν Λόγοις ἁλιευτικοῖς, xiii. 21
Dinolochvs ὁ ἀνταγωνιστὴς Ἐπιχάρμου, vi. 51
Dinon, xvii. 10
Dion ἐν Συγγραφῇ, x. 1
Empedocles, xii. 7
ὁ Ἀκραγαντῖνος, ix. 64
ὁ Φυσικὸς Περὶ ζώων ἰδιότητος, xvi. 29
Epicharmvs ἐν Ἥρας Γάμῳ, καὶ Γῇ καὶ Θαλάσσῃ, ἢ προσέτι Μούσαις, xiii. 4
vid. Dinolochvs.
ΕΠΙΜΗΝΙΔΟΥ ἔπη, xii. 7
Eratosthenes, vii. 40
Evclides, vi. 57
Evdemvs, iii. 20, et 21. iv. 8, 45, 53, et 56. v. 7
Evdoxvs, x. 16. xvii. 14, et 19
Evphorion, vii. 48
ἐν τοῖς Ὑπομνήμασι, xvii. 28
Evripides, iii. 15, et 17. iv. 54. v. 2, et 34. vi. 15. vii. 25, et 28. xii. 7, et 44. xiv. 6.
ταῖς Βάκχαις, v. 42
ἐν Ἰφιγενείᾳ, vii. 39
ἐν Πελειάσι, vii. 47
ἐν τοῖς Τημενίδαις, vii. 39
Hecataevs Abderita, xi. 1
Mileſius, xiii. 22
ὁ λογοποιὸς, ix. 23
Hegemon ἐν Δαρδανικοῖς, viii. 11
Τοῦ Ἑρμοῦ ὑφήγησις πρεσβυτάτη, xi. 10
Hermippvs, vii. 40
Herodotvs, ii. 53. vi. 15, et 60. vii. 11. x. 3, et 4. xi. 10. xv. 5, et 16. xvii. 21, et 36.
ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις λόγοις, viii. 25
Hesiodvs, vi. 50. xiv. 28
Hipponax, vii. 47
Hippys ὁ Ῥηγῖνος, ix. 33
Homervs, i. 34, 42, 43, et 52. ii. 1, 18, 21, et 30. iii. 27. iv. 2, 6, 23, 40, 45, et 54. v. 38, 39, 45, et 54. vi. 1, 4, et 6. vii. 7, 27, et 29. viii. 28. ix. 11, et 23. x. 1, 8, 14, et 26. xi. 11, et 17. xii. 3. xiii, 7, et 17. xiv. 8, 25, 28, et 29. xv. 24. xvi. 24. xvii. 6, 37, et 43.
ἐν Ἰλιάδι, xi. 10. xiv. 28, et 29. xvi. 25.
ἐν Ὀδυσσείᾳ, v. 16. ix. 50. xv. 28.
Ibycvs Rheginus, vi. 51
ΙΝΔΩΝ λόγοι, ii. 34
ΙΟΒΑΣ, xv. 8
βασιλεὺς, ix. 28
ὁ Μαυρούσιος, ὁ τοῦ παρὰ Ῥωμαίοις ἐμπρεύσαντος πατὴρ, vii. 23
ΙΠΠΙΟΥ τέχνη ἡ εἰς τὴν μνήμην, vi. 10
ΙΣΤΡΟΣ, v. 27
Lacydes ὁ Περιπατητικὸς, vii. 41

ΛΑΣΟΥ

ΛΑΣΟΥ Διθύραμβοι, vii. 47
LEONIDES, xii. 42
Byzantinus, ii. 6, et 50. iii. 18
Metrodori filius, *Epil.*
LYCVRGVS, vi. 61
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ νόμοι, vii. 15
MANETHO Aegyptius, x. 16
MEGASTHENES, viii. 7. xvi. 41. xvii. 39
MENANDER ἐν Θαΐδι, xii. 10
ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ, xiii. 4
ἐν Παννυχίσιν, vii. 19
ἐν Πλοκίῳ, xii. 10
ὁ τοῦ Μενάνδρου Θήρων, ix. 7
METRODORVS Byzantinus, *Epil.*
ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ ἀνδρὸς μέτρα, xiv. 29
MNASEAS ἐν τῇ Εὐρώπῃ, xvii. 46
MNESIMACHVS ἐν τῇ Ἰσθμιονίκῃ, xiii. 4
NEOCLES ὁ ἰατρὸς, xvii. 15
NICANDER, v. 42. viii. 8. ix. 20. x. 9. xv. 18
ὁ Κολοφώνιος, xvi. 28
NICOCREON Cyprius, xi. 40
NYMPHIS ἐν τῷ θ´ τῶν Περὶ Πτολεμαίων λόγῳ, xvii. 3
NYMPHODORVS, xi. 20. xvi. 34
ONESICRITVS, xvii. 6
Aſtypalaeus, xvi. 39
ORTHAGORAS, xvii. 6
ἐν Ἰνδοῖς λόγοις, xvi. 35
PAMMENES ἐν τῷ Περὶ θηρίων, xvi. 42
PHILEMON, xii. 10
PHILO, xii. 37
PHILOCHORVS, xii. 33
ΦΟΙΝΙΚΕΣ λόγοι, xvi. 33
ΦΡΥΓΙΟΙ λόγοι, ii. 21
PHYLARCHVS, vi. 29
ἐν τῇ ιβ´, xvii. 5
PINDARVS, vii. 19
ὁ Θηβαῖος Μουσοποιὸς ἔν τινι τῶν Ἐπινικίων, vii. 39
PLATO, v. 13. vi. 1
POETAE, i. 15. ii. 32. vi. 25, 43, 61, et 64. vii. 2, 19, et 47. ix. 17. xii. 36. xiv. 14. xv. 5
POLEMO, xii. 40
POLYCLETVS, xvi. 41
ΠΡΟΦΗΤΩΝ Αἰγυπτίων λόγος, xi. 10
PYTHAGORAS, v. 11. xvii. 9
Samius, ix. 10
ἐν τοῖς Περὶ Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, xvii. 8
SIMONIDES, xvi. 22
ἐν τοῖς Ἰάμβοις, xi. 36
τοῦ Σιμωνίδου τέχνη εἰς μνήμην, vi. 10
SOLON, i. 13. ii. 42. vi. 6. ix. 1
SOPHOCLES, ii. 10. vi. 51
ἐν τῇ Τύρῳ τῷ δράματι, xi. 18
ὁ Οἰδίπους ὁ τοῦ Σοφοκλέους, iii. 47
ὁ τοῦ Σοφίλου ἐν τοῖς Ἀλεάδαις, vii. 39
SOPHRON, xv. 6
SOSTRATVS, v. 27. vi. 51
SPINTHARVS, ii. 11
STESICHORVS ἔν τινι ποιήματι οὐκ εἰσφοιτήσαντί που εἰς πολλοὺς, xvii. 37
ΣΥΡΩΝ λόγος ἱερὸς, xii. 30
ΘΗΒΑΙΟΙ μῦθοι, xii. 7
THEOCLES ἐν τῇ δ´, xvii. 6
THEOCRITVS ὁ τῶν νομευτικῶν παιγνίων συνθέτης, xv. 19
ΘΕΟΔΕΚΤΟΥ τέχνη εἰς μνήμην, vi. 10
THEOPHRASTVS, iii. 17, 32, 35, 37, et 38. v. 27, et 29. ix. 27, 37, et 64. x. 35. xi. 40. xii. 36. xv. 16, et 26.
Τήλεφος ὁ Κρὴς, ὁ ἐκ τοῦ Μυσίου Περγάμου, x 32
THEOPOMPVS, v. 27. xi. 40. xvii. 16
TIMAEVS, xvii. 15
ΤΥΡΤΑΙΟΥ μέτρα, vii. 1
XENOPHILVS, ii. 11
XENOPHON, ii. 11. vi. 25. viii. 3. xii. 10. xiii. 24
ZENOTHEMIS, xvii. 30

ADDENDA,

MVTANDA, et OMITTENDA,

in OPERIS CONTEXTV.

Pag. Lin.

15. 28. περιαθύρουσιν] *Lege:* περιθυροῦσιν. *Vide* Notas.

170. 1. ille,] *Adde:* qui natura ſua etc.

188. 1. captos,] *Adde:* quemadmodum et columbae facere ſolent, etc.

276. 18. atteſtatur.] *Adde:* Dolorem enim et moleſtiam animo verſans nunquam cantui vacat.

277. 19. μᾶλλον.] *Adde:* Μηδὲ γὰρ ἄγειν σχολὴν ποτὲ ᾠδῇ καὶ μέλει τὸν κατὰ τῆς ψυχῆς ἔχοντά τι προσάντες καὶ ἀλγεινόν. *Vid.* Notas.

292. 17. aegithus parus] *Omitte:* parus, *et l.* 19. pari.

392. *ult.* Poſt paulum,] *Lege:* Longe autem poſt.

409. 5. ἰδὼν] *Adde:* ἐξ ἀπόπτου. *Vid.* Notas.

440. 14. Cumque ubi eſſet etc. vinctumque Romam] *Lege:* Cumque errantem eum comprehendiſſent, et cujuſnam ſervus eſſet intellexiſſent, vinctum Romam etc.

447. 13. εἴχετο καὶ ὅδε·] *Lege:* καὶ ὅδε εἴχετο.

452. 10. ſacros eſſe, et manſueſcere,] *Lege:* ſacros eſſe manſuetos, et a miniſtris etc.

536. 12. profert, minime ii quidem grandes] *Lege:* profert, et delphinos, minime grandes etc.

540. 16. ut aquam tranſmittere queat,] *Lege:* ut iterum educere queat.

562. 6. tantum] *Adde:* in anno etc.

578. 4. idque in lunae defectione comprimi,] *Lege:* ipſam autem in lunae defectione connivere.

692. 14. Turdus vero] *Adde:* hieme.

812. 25. Quomodo Eridano etc. capiantur] *Lege:* Quomodo in Eridano et Taenaro fluviis piſces capiant.

874. 20. buccina hujus maris tanta] *Lege:* buccinae hujus maris tantae.

878. 1. Formicis] *Lege:* Formica.

908. 1. Indiae vico.] *Omitte:* Indiae.

26. et] *Adde:* carnes eorum.

914. 19. Serpentibus bicipitibus.] *Omitte:* bicipitibus.

IN NOTIS.

984. a. *ult.* Mediceus.] *Adde:* pro προσαεί.

990. b. 26. κατατρήσαντες] *Forte legend.* κατατρήσαντες ἢ καταστρώσαντες.

993. a. 38. praeceſſit τῶν κρεῶν] *Lege:* praeceſſit πάμπολυ τῶν κρεῶν.

1029. b. 27. lib. Hiſt. Anim. cap. 2.] *Lege:* lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 1.

1029.

ADDENDA, etc.

Pag. Lin.

1029. b. 36. Αἴγινθος legendum cenſet cl. Pauwius ad Philen.] *Lege:* Αἴγινθος pro αἴγιθος, vel αἴγιθος, quomodo habet mſ. Bodl. apud Philen legendum cenſet cl. Pauwius.

1050. b. 16. Lucanus lib. ix. de moleſto Catonis per ſabuloſam Libyen itinere:] Adfer huc Lucani verſus ſequentes, loco ſuo dimotos:

Nec ſunt diſcrimina terrae
Ulla, niſi aetheriae medio velut aequore flammae.
Sideribus novere viam. TRILLER.

1112. b. 40. intelliget lector. Innoteſcet ex iis,] *Lege:* intelligetur ex iis.

1127. b. 34. GESNER.] *Adde:* Mediceus.

ERRATA in Notis ſic emendentur.

Pag.		Lin.	Lege
982.	a.	45.	Gellium
985.	a.	12.	Ἦ δεινὸν
	b.	3.	Εὐριπίδης πηλεῖ
1001.	a.	17.	*dele* διὰ
1004.	b.	2.	παρὰ τῷ
1017.	a.	5.	τρέφει
1035.		3.	Οἰταῖοι
1059.		8.	GESNER.
1062.		12.	*dele* leg.
1069.	b.	5.	Ψαμμιλίχου
1072.		35.	cicadas.
1073.	a.	22.	μελειληχὼς
1082.		44.	Ὀλυμπίας
1088.	b.	36.	Cimonis
1091.	a.	36.	ὠοτοκεῖ θύραζε τὸ
1104.	b.	35.	εἶπες
1118.	a.	13.	ὄφιας
		24.	Preſterem